

|| ப்ரீ ||

|| ப்ரீசுகாஸ்யபரிமூலாஹுத ||



ப்ரீதேனுவலர் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

செ. சா. வரலாறு வரலாறு வரலாறு

உ. பி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு வரலாறு



வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்



ப்ரீதேனுவலர் வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்
வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

வரலாறு திரு. வி. சுவாமிநாதையார்

உ.

ஸ்ரீ காரியப சில்ப சாஸ்திரம்



தஞ்சை

ஸாஸ்வதி மஹால் நூல் நிலைய பண்டிதர்

கே. எஸ். ஸுப்பிரமணிய சாஸ்திரியளால்

சீர்திருத்தம்செய்து,

தமிழில் மொழிபெயர்க்கப்பட்டது.



ஸ்ரீ ஸாஸ்வதி மஹால் நிர்வாகரக் குழுவின்

காரியாதரி

ஸ்ரீ S. கோபாலன், B. A., B. L. அவர்களால்

வெளியிடப்பட்டு,

முதரங்கம்

ஸ்ரீ வானி விலாஸம் பதிப்பகத்தில்

அச்சிடப்பட்டது.

PREFACE

This is one of the fourteen works on sculpture selected for publication by the Government of Madras in G. O. Ms. No. 1621 Education dated 24—9—1957. The initiative for this scheme was taken by Sri T. K. Palaniappan, M. A., I. A. S., then Director of Industries, Government of Madras. He made a list of manuscripts in the Silpa section of Saraswathi Mahal Library fit for publication with the help of the staff of Saraswathi Mahal. The list was finalised with the help of Sthapathis and works selected were mainly for the use of teachers and pupils in the School of Sculpture at Mahābalipuram, Swamimalai and other training centres.

In the first instance six out of fourteen works mentioned in the Government order were taken up for being edited and translated into Tamil. Brāhmya-chitra Karma Sāstram and Sārasvatiya Chitrakarma Sāstram have already been published under this scheme. The present work KĀSYAPASILPA SĀSTRAM is the third in the series to be published. Sakalādbikāra, Silparatnam and Mānasāra will be published very shortly.

The present work KĀSYAPASILPA SĀSTRAM appeared in Ānandāśhrama series of Poona, edited by the able scholar Sri Vināyak Ganes'h Āpte in the year 1926. It contains only eightyeight Pāṭalas while the text preserved in the Saraswathi Mahal contains ninetytwo Pāṭalas. Having been handed down from father to son over many years and preserved in the families of Sthapathis, who naturally paid more attention to the practice of the art than the language of the text, most of the verses in Silpa

works are full of lacunae and faulty expressions. They are workers' manuals with formulae in colloquial words. Up to 15th Paṭala, the text of the work relates to Architecture. From 46th Paṭala onward the subject dealt with is Sculpture and this whole portion dealing with sculpture we have rendered into Tamil. *Silpaśāstra* covers Architecture, Sculpture, Painting and Craftsmanship. The work presented in these pages is devoted to Sculpture.

The first Paṭala in our publication describes the attendant deities of Siva. Next comes the description of Phallus which is ordinarily understood to be the emblem of Siva. Next are standard measurements of images from *Dasatāla* to *Saptatāla*. Eighteen postures of Siva images such as *Sukhāsina* etc., are described in detail in subsequent Paṭalas. The last portion of the text deals with wood and clay to be used for making images and flagstaff, including methods of preparation of different colours, plasters and cement with characteristic features of devotees and *Chandesas*.

The work is edited with considerable ability by Sri K. S. Subramaniya Sastri, Pandit of this Library. He has taken great pains to restore the text and translate it into Tamil. Our thanks are due to him for his valuable services.

Our thanks are due to the Government of Madras for their liberal grants which helped us to publish this and other valuable manuscripts of this Library

Tanjore,)
24-12-60.)

S. GOPALAN,
Honorary Secretary,
T. M. S. S. M. Library Committee.

|| ம. வெ. ராஜ. ரத்ன ||

ரா.கே.வ. ராமச்சந்திரன் ஸ்ரீமது ராமேஸ்வரநாதபிரகாசம் கர்ணாவ

ஸ்ரீராமலிபாந, தாவெந காபபெந உறவினா வுது. வ
உதாநலாவெபெதெந !

வெளியம் குடியி, ஸ்ரீகுருபுரம் விபாஸாநெ வரவந்தி
 உறையெழுந்த மாதகாதநா ஸோதாநாவிந்நெபதி । நுந்நா
 ஸுரமூரணாயெழுந்தாவிந்நெபதிநாந்நெபதிநாந்நெபதி
 உறையெழுந்தாவிந்நெபதிநாந்நெபதிநாந்நெபதி

[illegible][illegible][illegible]

17 70

பெண்ணையாட்சிக்குரிய, மஞ்சளாட்சி,
செஷ. பா. மாபல அம்மாநாட்டி
எயரவா கிழவாநாட்டி கிழவாநாட்டி

உ
ஸ்ரீ கணபதி துணை.

முகவரை

தனது தவப்பெருமையினால் அறிவின் கடலாக நின்று உலகைப்படைக்கும் ஆற்றல் பெற்ற மாமுனிவர்கள், மக்கள் யாவரும் மகிழ்வுடன் வாழக்கூடுதி, மனமுவந்து, நகரம் கிராமம், நதி, கோபுரம் தேவாலயம் மண்டபங்கள் தேவதாமர்த்தி விசேஷங்கள், முதலிய ஸகல வஸ்துக்களையும் கற்பிக்கும் முறைகளுக்கு இன்றியமையாத சிற்பநூல்களை இயற்றி அருளியிருக்கின்றனர்.

இந்நூல்களைக் கற்றறிந்து, திறனும் ஆற்றலும் பெற்ற சிறந்த சிற்பிகள், வெகு காலத்திற்கு முன்பு நிறுவிய, தேவாலயம் கோபுரம் நகரம் தேவதாமர்த்திகள் முதலியன, தனதெழில் பெருக்கின் பெருமையினால், இன்றும் காண்போர் மனதைக் கவருகின்றன.

அத்தகைய பெருமைவாய்ந்த இந்நூல்கள் ; பயிலும் முறை குன்றி வந்தமையால், தக்கமுறையில் காப்பீடுபாரற்று உருக்குலைந்து சீரழிந்து, உண்மையான கருத்துக்களைப் புகட்டும் தன்மை குன்றிய நூல்வடிவத்தில் காணப்படுகின்றன.

பொன்னெனப் போற்றத்தக்க இந்நூலின் பெயரே, பிரம்ஹதேவரின் புதல்வரான மரீசி மாமுனிவரின் புதல்வரான காசியாய மாமுனிவரால் இயற்றப்பட்டதென்பதை விளக்குகின்றது.

இந்நூலானது தற்சொ ஸாஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தில் கை எழுத்துப் பிரதியாகத் திகழ்கின்றது. புன ஆநந்தாசிரம அச்சகக் கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டுநிருக்கின்றது.

இவ்விரண்டு நூல்களிடும், ஆங்காங்கு சிற்சில பகுதிகள் காணப்படவில்லை. ஆயினும், பெரும்பாலும் ஒன்றுக்கொன்று ஒற்றுமையுடையவைகளாகவும், சிற்சில

விடங்களில் விட்டுப்போன விஷயங்களைப் பூர்த்தி செய்வதற்கு ஒன்றுக்கொன்று உதவுவனவாகவும் இருக்கின்றன.

ஆயினும் ; ஸரஸ்வதி மஹாலிஷுள்ள நூலில், இதன் இறுதியிலுள்ள 2 படலங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. இவ்விண்ணு நூல்களும், பலவிடங்களில் பகுதிகளற்றும், பொருள் விளங்காச்சொற்கள் நிறைந்தும் சிக்குலைந்தவைகளாகவே இருக்கின்றன.

இந்நூலைச் சீர்திருத்தம் செய்து தமிழில் மொழிபெயர்த்துப் பதிப்பிக்கும்படி, தஞ்சை டி. ஸரஸ்வதி மஹால் நூல் நிலையத்தின் நிர்வாகக்குழுவின், எனக்கிட்ட கட்டளையை ஏற்று, நான் டி. ஸரஸ்வதி மஹாலிலிருக்கின்ற கை எழுத்துப்பிரதி, ஆதந்தாசிரம அச்சுக்கூடத்தில் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கின்ற புத்தகம் இவ்விண்ணுடையும் ஆதாரமாகக்கொண்டு, பல சிலப் நூல்களையும், ஆகமப் பகுதிகளையும், பன்முறை பயின்று, அவைகளின் உதவியினால், இந்நூல்களிலுள்ள பிழைகளைத் திருத்தம் செய்து திருத்திய பகுதிகளைத் தனித்துக் காட்டியும், தமிழில் மொழிபெயர்த்தும், பேருரைப்படிவன் இந்நூலைப் பதிப்பித்திருக்கின்றேன்.

சிவலிங்க லக்ஷணங்களும், ஸுகாஸநாதி சிவ மூர்த்தி லக்ஷணங்களும், சிவாலய பரிவாழ் தேவதா மூர்த்தி லக்ஷணங்களும் நிறைந்ததும், காசியாப சிலபத்தின், 40வது படலம் முதல் 92வது படலம் + ஒரு பிற்பகுதியுமான, இந்நூலானது, பண்டிதப் பெரியோர்களால் போற்றப்பட்டு சிலரிடேயேயுட்களின் மகிழ்ச்சித் துறியதாகத் திகழவேண்டுமென்று, எல்லாம் வல்ல இறைவனான விநாயகக் கடவுளை வேண்டுகின்றேன்.

காரணசாற்றாவதுவர,

மந்திரமூர்த்தி,

ஷே-சம்-சுப்ரம்ஹண்ய சாஸ்திரி,

தஞ்சை ஸரஸ்வதி மஹால் பண்டிட்.

|| காமஸ்ரீவஸிதேய உத்தரலாமகிஷயாமகூ உணரிகா ||

விஷயம்	பாடம்	பொது
	பாடப்படி	பாடப்படி
ஷட்வகவாரிபொஷடமே—		
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	9	34
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	15	60½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	16	66½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	22	68
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	17	70½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	21	89

ஷட்வகவாரிபொஷடமே—

பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	28	32
-------------------	----	----

ஷட்வகவாரிபொஷடமே—

பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	31	6½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	33	14
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	34	18
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	35	22½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	36	26
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	37	33½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	38	37
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	39	43
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	40	15
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	41	47½
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	42	51
பாதிபாஸஸ்துபாநகரி	42	53

விஷயம்	பாட-எண்	விவர-எண்
வெகுஷி-சூயசுந்நாடி	43	58
வரூயசுந்நாடி	44	61
வரூயசுந்நாடி	45	65
வெறுயசுந்நாடி	46	67½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	48	76
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	49	78½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	50	83
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	51	85
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	51	87
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	52	89
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	52	91
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	53	93
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	53	95½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	54	97½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	56	104½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	57	107
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	58	112
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	59	116
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	60	120
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	61	124
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	62	130
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	63	135
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	64	137½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	65	141½
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	66	145
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	66	147
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	67	150
வசுந்நாடி-வரூயசுந்நாடி	67	153

விஷயம்	பு.பொ.	பொ.பு.
உறவாவேடுகூற்றாடு	74	180

வனகொடவனாஸ்துதெ வடவெடு-

பலிவெடுகூற்றாடு	75	3
விடு, மலையாடுவதகவகட, நடு	77	11
விடு, விடு, மலையாடு	78	121
விடு, மலையாடு, மலையாடு	79	18
விடு, மலையாடு, மலையாடு, மலையாடு		
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	82	30
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	83	32
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	84	411½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	85	44
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	88	541½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	89	61
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	90	621½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	91	65
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	92	71
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	96	871½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	98	961½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	102	108
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	103	111
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	105	1171½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	107	1231½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	108	125
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	108	127
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	109	1291½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	109	131
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	110	1321½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	110	1361½
பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ. பு.பொ.	111	139½

விவரம்	பொ.வம்	தொ.வம்
நாநாவுகாசகலிவிசுவநாதம்	166	43
மாத்ரபொருதகூலி	167	48
விசுவநாதபுரகாசம்	169	56½
பொருதகூலிபொருதகூலி	171	64

உதாரணமாகக் கொண்டு --

புதுயலெழுத்துக்களின் பெயர்		
மொட்டை எழுத்து	173	8½
தகுத்து வாய்க்கிட்டுத் தாய்க்கணி	175	11½
உத்தரவாதாதிதாய்க்கணி	,,	15½
பெருந்தாவிலுக்கு உத்தரவாதாதிதாய்க்கணி	177	25

பெருமைபெருமையாகியது உடையது --

உதய சூரியன் 202 117

ஷட-பைந்தியாத்தெ அர்த்தெ --

உயிற்றித்தாயுடைய உருவம் 217 61

மாலை மலர்ந்திருந்ததென வரட்டு--

சுயப் பத்தரைத் தந்தி மீது 227 46

சுவடி அமது பராக் கெஜ அடடுறு ---

உத்பலாதிபதி முத்தையார் 229 9

வாகை நழுவித் தழை வட்டெழு —

உயிர்நீர் வந்தாறு அருகிணை 231 8

ஷஷிதகே படயெ -

சுயிர்வதா முறுசுநாழ 233 7

விஷயம்

பொ.ஊ.

பொ.ஊ.

வனகஷஷிதகேவாடெஸ் --

கஷதாபிஷேகாநி	235	7
--------------	-----	---

விஷஷிதகேவாடெஸ் --

விஷதாபிஷேகாநி	237	7
---------------	-----	---

சூஷிதகேவாடெஸ் --

சூஷிதகேவாடெஸ்	241	13
---------------	-----	----

வதுஷஷிதகேவாடெஸ் --

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	243	4
-----------------	-----	---

நவஸுஸுஷிதகேவாடெஸ்

நவஸுஸுஷிதகேவாடெஸ்	245	11
-------------------	-----	----

சுமஸுஷிதகேவாடெஸ்

சுமஸுஷிதகேவாடெஸ்	248	28
------------------	-----	----

சுமஸுஷிதகேவாடெஸ்

சுமஸுஷிதகேவாடெஸ்	257	61
------------------	-----	----

வதுஷஷிதகேவாடெஸ் --

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	258	1
-----------------	-----	---

ததுஷிதகேவாடெஸ்	261	11
----------------	-----	----

ததுஷிதகேவாடெஸ்	267	35
----------------	-----	----

வதுஷஷிதகேவாடெஸ் --

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	269	5
-----------------	-----	---

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	271	114
-----------------	-----	-----

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	281	504
-----------------	-----	-----

வதுஷஷிதகேவாடெஸ்	285	62
-----------------	-----	----

விஷயம்

பொருள்

பொருள்

வடிவவழிதெர வடிவம் —

வடிவவழிதெர வடிவம்	286	1½
தருவடிவவழிதெர வடிவம்	287	6
வடிவவழிதெர வடிவம்	290	20½

வடிவவழிதெர வடிவம் —

வடிவவழிதெர வடிவம்	292	5
தருவடிவவழிதெர வடிவம்	293	12
வடிவவழிதெர வடிவம்	294	15½
வடிவவழிதெர வடிவம்	296	22
வடிவவழிதெர வடிவம்	304	54½
வடிவவழிதெர வடிவம்	306	62½
வடிவவழிதெர வடிவம்	308	71½
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	73½
வடிவவழிதெர வடிவம்	309	76
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	77½
வடிவவழிதெர வடிவம்	310	81
வடிவவழிதெர வடிவம்	311	85
வடிவவழிதெர வடிவம்	313	92
வடிவவழிதெர வடிவம்	„	93½
வடிவவழிதெர வடிவம்	314	97

வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்--

வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	315	1
வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	316	7
வனகொருவடிவத்திதெர வடிவம்	317	12

வடிவத்திதெர வடிவம் —

வடிவத்திதெர வடிவம்	318	1
--------------------	-----	---

விஷயம்	பக்கம்	பக்கம்
குலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	324	26½
வெள்ளையா, கி-2 மகேசனா, கி	330	48
வாகவா, கி-2 மகேசனா, கி ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	332	6
வாகவா, கி-2 மகேசனா, கி	333	9
வெள்ளையா, கி-2 மகேசனா, கி	334	11½
வெள்ளையா, கி-2 மகேசனா, கி	336	19
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	339	9
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	343	15
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	346	10
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	362	66
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	365	9
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	368	10
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா ---		
கலா, மலையா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா, மா, கி, மலா	370	4

கணபதி துணை
காசியப சில்பம் உத்தரபாகம்
விஷயாநுக்ரமணிகை

	பக்கம்	வரி
46-வது படலத்தில் —		
பரிவார ஸ்தாபநவிதி	9	16
விருஷப லக்ஷணம்	15	5
அக்ரிதேவ லக்ஷணம்	16	7
பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்	16	12
வீரபத்ர லக்ஷணம்	17	7
ஸப்த மாதரு லக்ஷணம்	21	5

47-வது படலத்தில் —

விநாயக லக்ஷணம்	29	4
----------------	----	---

48-வது படலத்தில் —

ஸுப்ரம்ஹண்ய லக்ஷணம்	31	9
ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணம்	33	6
துர்கா லக்ஷணம்	34	4
விஷ்ணு லக்ஷணம்	35	6
இந்திர லக்ஷணம்	36	3
அசுவிரீ தேவதா லக்ஷணம்	37	9
பித்ரு தேவதா லக்ஷணம்	38	8
யம லக்ஷணம்	39	18
ரோஹிணீ லக்ஷணம்	40	10
நைருருதி லக்ஷணம்	41	5
அப்ஸரஸ் லக்ஷணம்	41	16
வருண லக்ஷணம்	42	9
ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்	43	20

	பக்கம்	வரி
மருத் லக்ஷணம்	44	11
ருத்திர லக்ஷணம்	45	11
ஸோம லக்ஷணம்	46	9
க்ஷேத்திரபால லக்ஷணம்	48	14
ஈசான லக்ஷணம்	49	6
ஆதித்திய லக்ஷணம்	50	9
அநந்த லக்ஷணம்	50	18
அர்க லக்ஷணம்	51	8
பவ லக்ஷணம்	51	15
மருத் லக்ஷணம்	52	9
அப்ஸரஸ்களின் லக்ஷணம்	53	5
கௌரீ லக்ஷணம்	53	18
சர்வ லக்ஷணம்	54	8
விரிஞ்சி லக்ஷணம்	56	14
சிவோத்தம லக்ஷணம்	57	3
பிருகு லக்ஷணம்	57	11
அகஸ்தியாதி லக்ஷணம்	58	6
விநாயக-ஸரஸ்வதி லக்ஷணம்	59	7
லக்ஷ்மீ லக்ஷணம்	60	7
ஏகருத்திர-பசுபதி-வஸு லக்ஷணம்	61	8
மஹாதேவ-திருமூர்த்தி-தந்த-இந்திர லக்ஷணம்	62	14
காலாக்நி ருத்திர லக்ஷணம்	63	12
நாக லக்ஷணம்	64	5
பீம லக்ஷணம், பூமி லக்ஷணம்	65	4
சிகண்ட-மருத்-லக்ஷணம்	65	16
உக்கிர லக்ஷணம்	66	8
சுரைச்சர லக்ஷணம்	67	3
பீடலக்ஷணம்	67	14
மஹாபீட லக்ஷணம்	74	14

49-வது படலத்தில் —

பக்கம் வரி

சிவலிங்க லக்ஷணம்	75	15
லிங்கஸ்வரூப தத்துவம்	77	18
சலாதிலிங்க லக்ஷணம்	79	17
சிலாகிரஹணவிதியும் சகுநங்களும்	82	10
சிலாகிரஹண ஸ்தலம்	82	17
சிலாலக்ஷணம்	84	19
சிலாகிரஹண விதி	85	6
சிலாருணதோஷங்கள்	87	20
ஸ்திரீபுருஷநபும்ஸக சிலாலக்ஷணம்	89	16
3 வித சிலைகளின் உபயோகம்	90	5
சிலையின் முகம் முதலியன	91	13
சிலாகிரஹணத்தில் செய்யவேண்டியவைகள்	92	4
லிங்கமானபேதங்கள்	96	16
நாகராதி லிங்கலக்ஷணம்	99	12
ஆயாதி லக்ஷணம்	102	10
ஸமலிங்காதிலிங்க லக்ஷணம்	103	9
லிங்கத்தில் பிரஹ்ம விஷ்ணு ருத்திராம்சங்கள்	105	4
லிங்கசிலையை வட்டவடிவமாகச் செய்யும் முறை	107	7
ஸமலிங்க லக்ஷணம்	107	12
வர்தமான லிங்க லக்ஷணம்	108	10
சிவாதிசிலிங்க லக்ஷணம்	109	2
ஸ்வஸ்திக லிங்க லக்ஷணம்	109	7
ஸர்வதோபத்திர லிங்க லக்ஷணம்	109	13
ஸார்வதேசிக லிங்க லக்ஷணம்	110	4
தாராலிங்க லக்ஷணம்	111	8
முகலிங்க லக்ஷணம்	113	15
ஸ்தூலமூல லிங்க லக்ஷணம்	114	3
ஆர்ஷலிங்க லக்ஷணம்	114	8
ஸ்வாயம்புவ லிங்க லக்ஷணம்	114	18

	பக்கம்	வரி
பாணலிங்க லக்ஷணம்	115	11
சிரோவர்தந லக்ஷணம்	121	4

50-வது படலத்தில்—

பீட லக்ஷணம்	122	11
நாகரலிங்கபீட லக்ஷணம்	122	18
திராவிடலிங்கபீட லக்ஷணம்	123	11
வேஸர லிங்கபீட லக்ஷணம்	124	6
பிண்டிகா லக்ஷணம்	126	15
பத்மபீட லக்ஷணம்	129	3
பத்ரபீட லக்ஷணம்	129	9
வேதிபத்ரபீட லக்ஷணம்	130	10
வேதிகாபீட லக்ஷணம்	131	3
நாநாவிதபீட பலன்கள்	133	17

51-வது படலத்தில்

பாதசைலாதி லக்ஷணம்	140	3
-------------------	-----	---

52-வது படலத்தில் —

லக்ஷணேனுத்தார லக்ஷணம்	156	13
-----------------------	-----	----

53-வது படலத்தில் —

சலாதிபிரதிமா லக்ஷணம்	157	8
அர்தசித்ராதி லக்ஷணம்	159	2
லோஹஜபிம்பேதாதிகள்	160	19
ஸுகாஸநாதி 15 மூர்த்திகள்	161	11
நாநாவித மூர்த்திமாநங்கள்	166	14
ஜாதியம் சயோஜநவிதி	167	11
திநாதி கணநவிதி	169	8
யோநிநக்ஷத்திரவாராதிபலன்	171	11

	பக்கம்	வரி
54-வது படலத்தில் —		
மூர்த்தி நிர்மாணம் செய்யும் மண்டப லக்ஷணம்	173	7
அங்கு ஆசாரிய சில்பி காரியங்கள்	175	7
உத்தம தசதாலம் முதலிய தாலமாநம்	176	1
தேவதைகளுக்குரிய தாலங்கள்	178	3
55-வது படலத்தில் —		
உத்தம தசதால லக்ஷணம்	202	9
56 வது படலத்தில் —		
மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்	218	3
57-வது படலத்தில் —		
அதமதசதால லக்ஷணம்	227	7
58-வது படலத்தில் —		
உத்தமநவதால லக்ஷணம்	230	2
59-வது படலத்தில் —		
மத்தியம நவதால லக்ஷணம்	231	14
60-வது படலத்தில்—		
அதம நவதால லக்ஷணம்	233	9
61-வது படலத்தில்—		
அஷ்டதால லக்ஷணம்	235	13
62-வது படலத்தில்—		
ஸப்ததால லக்ஷணம்	237	11

	பக்கம்	வி
63-வது பட்டலத்தில்—		
மூர்த்திஸ்தாபனவிதி	241	9

64-வது பட்டலத்தில்—		
ஸுகாஸந மூர்த்தி லக்ஷணம்	243	4
9 ஸுத்திரங்களில் பூர்வ ஸுத்திர லக்ஷணம்	245	6
கடகஹஸ்தம், ரிம்ஹ கர்ணம், கர்தரீ		
லக்ஷணமும் அங்கமாநம் முதலியவைகளும்	248	16
மகுடாதி லக்ஷணமும் ஆபரண லக்ஷணமும்	257	8

65-வது பட்டலத்தில்—		
ஸோமாஸ்கந்த லக்ஷணம்	258	6
தேவீமாந லக்ஷணம்	261	7
ஸ்கந்தமாந லக்ஷணம்	267	9

66-வது பட்டலத்தில் —		
சந்திரசேகர லக்ஷணம்	269	10
பிரலம்ப பலகலக்ஷணமும் ஸுத்திர		
ஸ்தாநங்களும்	271	10
பூர்வ ஸுத்திர — அபரஸுத்திரமாநம்	281	14
தேவதேவீ லக்ஷணம்	285	11

67-வது பட்டலத்தில் —		
விருஷவாஹநரூர்த்தி லக்ஷணம்	286	8
ஸமபங்க அதிபங்க லக்ஷணம்	287	9
மற்ற லக்ஷணங்கள்	290	16

68-வது பட்டலத்தில் —		
நிருத்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	292	7
பூர்வஸுத்திரஸ்தாநமாநம்	294	2

	பக்கம்	வரி
அக்ரிபாத்திரம் முதலிய லக்ஷணம்	294	14
டமரு லக்ஷணம்	296	14
மற்ற லக்ஷணங்களும் அளவுகளும்	304	11
அபஸ்மார லக்ஷணம்	306	12
பீட லக்ஷணம் பிரபாமண்டலாதி லக்ஷணம்	308	10
2-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	3
3-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	11
4-வது நிருத்த லக்ஷணம்	309	15
5-வது நிருத்த லக்ஷணம்	310	10
6-வது நிருத்த லக்ஷணம்	311	9
7-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	6
8-வது நிருத்த லக்ஷணம்	313	12
9-வது நிருத்த லக்ஷணம்	314	4

69-வது படலத்தில் —

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்	315	6
மத்திய ஸூத்திராதி லக்ஷணம்	316	12
தேவ லக்ஷணம்	317	16

70-வது படலத்தில் —

திரிபுராந்தகமூர்த்தி லக்ஷணம் ஆபங்க ஸம்பங்க		
அதிபங்காதி லக்ஷணம்	324	13
7-விதமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்கள்	330	7

71-வது படலத்தில் —

தலியாணஸூந்தர மூர்த்தி லக்ஷணம்	332	8
பார்வதி லக்ஷணம்	333	6
ப்ரம்ஹதேவ லக்ஷணம்	334	8
விஷ்ணுவாதி லக்ஷணம்	336	3

	பக்கம்	வரி
72-வது படலத்தில்—		
அர்தநாரீசுவர மூர்த்தி லக்ஷணம்	339	9
73-வது படலத்தில்—		
கஜஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்	343	7
74-வது படலத்தில்—		
பாசபத மூர்த்தி லக்ஷணம்	346	8
75-வது படலத்தில்—		
கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணம்	362	3
76-வது படலத்தில்—		
ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தி லக்ஷணம்	365	6
77-வது படலத்தில்—		
பிஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்	368	5
78-வது படலத்தில்—		
சண்டேசானுக்கிரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்	370	12
79-வது படலத்தில்—		
வியாக்கியா தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	11
வீணாதர தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	15
ஜ்ஞாந தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	374	8
யோகதக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்	377	17
80-வது படலத்தில்—		
காலஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணம்	381	6

81-வது பட்டலத்தில் —

லிங்கோத்பவமூர்த்தி லக்ஷணம்	383	5
----------------------------	-----	---

82-வது பட்டலத்தில் —

விருக்ஷஸங்கிரஹண விதி	384	6
3வீத விருக்ஷங்களின் லக்ஷணம்	385	9
சூலத்திற் குத்தகுதியுள்ள விருக்ஷங்கள்	385	15
அவைகளுள் கிரஹிக்கக்கூடியவைகளும் கூடாதவைகளும்	386	12
விருக்ஷகிரஹணத்தில் ஆசார்ய சில்பி காரியங்கள்	388	14
விருக்ஷத்தின் முகம் முதலியன	388	18
விருக்ஷச்சேதகாலத்தில் சுபாசுபாதிதல்	389	16
வெட்டிய மரத்தை எடுத்துவரவேண்டிய முறை	391	7

83-வது பட்டலத்தில் —

சூலதாரு லக்ஷணம்	395	8
ஸ்தாநாபிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	400	17
தேவீசூலத்தில் விசேஷம்	402	8
உபசூல லக்ஷணம்	403	17

84-வது பட்டலத்தில் —

சூலஸ்தாபந விதியில், மண்டப லக்ஷணம்	406	5
கௌரீ ஸஹிதரானால் விசேஷம்	406	8
அங்கு செய்யவேண்டிய காரியங்கள்	413	8
சிவஸ்தாபநத்தில் ஆசாரியன் செய்யவேண்டியது	414	8
ஸ்தாநக பிம்பம் ஆஸநபிம்பங்களில் விசேஷம்	415	4
ஆதாரசிலை ரத்நம் முதலியவைகள் வைக்கும்விதி	418	4

85-வது பட்டலத்தில் —

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில், செம்புப்பட்டை சுத்தவேண்டிய அவசியம்	419	6
---	-----	---

	பக்கம்	வரி
அஷ்டபந்தந திரவியங்களின் அளவு	420	10
கயிறுகளின் பருமன் முதலியன	424	4
நாடிகளின் எண்ணிக்கை	424	15
ரஜ்ஜு திரவியத்தின் பருமன்	425	8
ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டிய முறை	425	10
ஹிருத்பத்மம் முதலியவைகளின் லக்ஷணம்	426	4

86-வது படலத்தில்—

மூன்றுவிதமான மண்களின் லக்ஷணம்	427	14
மண் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	428	2
பலவிதமான மிருதஸம்ஸ்காரங்கள்	432	12
ரஜ்ஜுபந்தந விதி	434	7

87-வது படலத்தில்--

கல்கத்திற்கு சுக்கான் எடுக்கவேண்டிய இடங்கள்	435	8
மூன்றுவிதமான கல்கலேபந முறைகள்	438	10
படாச்சாதந விதி	439	4

88-வது படலத்தில்--

வர்ணங்கள் உண்டானவிதம்	441	1
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளும் ஜாதிகளும்	441	5
வர்ணங்களின் உட்பிரிவுகள்	443	4
நானாவித வர்ணங்கள் உண்டாகுமிடங்கள்	444	10

89-வது படலத்தில்—

ஸுதாபிம்பங்களுக்குரிய வர்ணங்கள்	445	15
கலப்பு வர்ணங்கள்	446	4

90-வது படலத்தில்—

பிம்பங்களுக்குரிய வர்ணலேபந விதி	458	2
---------------------------------	-----	---

	பக்கம்	வரி
மூன்றுவித பந்தங்களும் அவைகளின் உபயோகங்களும்	480	16
ஆறுவிதமான வர்ணலேபந முறைகள்	462	12

91-வது படலத்தில்

பக்தர்களின் லக்ஷணங்கள்	469	15
------------------------	-----	----

92-வது படலத்தில்—

நான்குவித சண்டிகேச லக்ஷணம்	474	3
----------------------------	-----	---

காசியபசில்பம் உத்தரபாகம் விஷயாநுக்கிரமணிகை முற்றும்.



காசியபரிபுராணே ஸாஹாஸாஹவதூ

வாடெ	ஸோகெ	ஸாஹ:	ஸாஹ:
134	2	தாஹம்	தாஹம்
135	7	தாஹி	தாஹி
173	4½	ததாஹஸூ	ததாஹஸூ
365	2	ஸகஸூ	ஸகஸூ
440	2	தெஹா	தெஹா

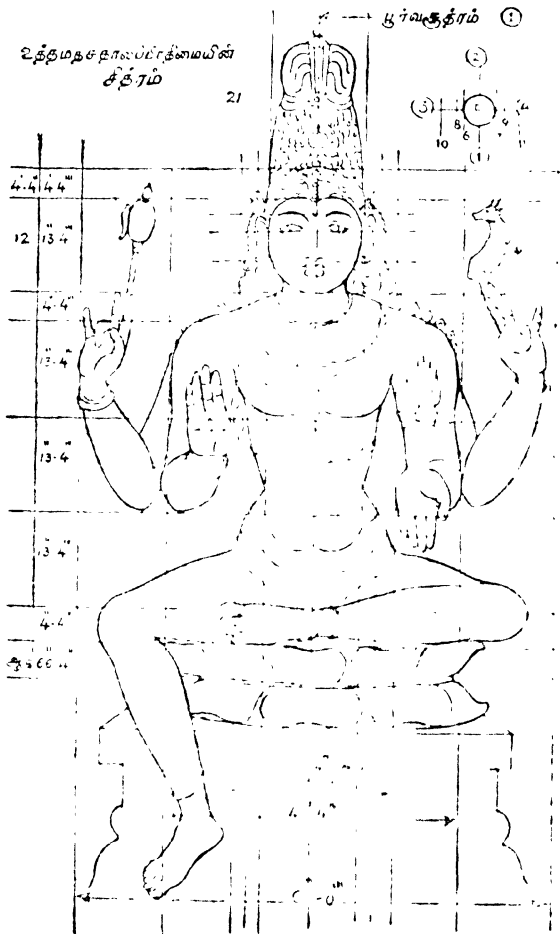
காசியபரிபுராணே ஸாஹாஸாஹவதூ

பக்கம்	வரி	பிழை	திருத்தம்
2	11	கேவி	கோவி
18	10	வீற்றிரு	வீற்றிரு
18	3	வீற்றிரு	வீற்றிரு
19	2	„	„
19	9	„	„
20	6 & 7	„	„
20	14	„	„
42	7	„	„
65	16	தாகும்.	தாகும். மருத்துக்கள் 8 பேர்கள்

உத்தமதசநாஸ்பர்த்தமயின்
சீத்ரம்

21

பூர்வசூத்ரம் ①



வைத்ரியநாதஸ்தபதி.

ஸ்ரீ மனோராய நம:

சுய காஸ்யபரிஷெ உத்தரவாம: ||

|| சுய ஷட்வக்வாரிஸ: பட்டம: ||



வரிவாரவியி: ||

சுய வக்ஷத் விபெஷெண வரிவாரவியிம் வரடி |

சுஷுள உ ஷோடச தயா ஆதிஸ்ஸஜி யமாகுஜி || க ||

சுனக்ஷேனாருமெ(ம) ஸ்வெ-3(வ-3) வரிவாரம் ந
கருயெக |

சுனக்ஷேனாருஷெ பௌ து வரிவாராஷகம் விஜ(ஹவெக) ||

உ

கணபதி துணை.

காசியப சில்பம்-உத்தரபாகம்.

நாற்பத்தாருஷு பட.வம்.

பரிவார விதி

இனி விசேஷித்து பரிவார விதியைக் கூறுகிறேன். பரிவாரங்கள் * அஷ்ட பரிவாரம்-ஷோடச பரிவாரம்-துவாத்ரிம்சத் பரிவாரம் என்று மூன்று வகையாகும். (1)

கீழே கூறப்பட்டுள்ள எல்லாப் பரிவாரங்களையும் முதல் பிராகாரத்திலேயே வைக்கலாகாது.

* அஷ்ட 8, ஷோடச 16, துவாத்ரிம்சத் 32.

கயூஷ்ண(வஜ்)வாசிவாராந்யஜ்ஞாகாரெ வாகுஷ்யெக |
 வாகுஷ்யெ அ அதுமெக(தரதீயெ)வெ வாகுஷ்யெக
 வாசிவாராகு || ௩ ||

ததகிவாகுஷ்யெக வா வாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெக |
 உவாயாம விநா வீஜம் அதுமெக கயுதெ வாகு || ௪ ||

நவாஸம் விவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெக |
 தயா துஷ்யெக(தர)வாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெக ||

வாகுஷ்யெகவெ வாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெக |
 கயுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெகவாகுஷ்யெக || ௫ ||

முதல் பிராகாரத்தில் அஷ்டபரிவாரங்களையும், 2வது
 பிராகாரத்தில் ஷோடச பரிவாரங்களையும், 4வது (3வது)
 பிராகாரத்தில் துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களையும் வைக்க
 வேண்டும். (3)

அவைகளை அந்தந்த பிராகார மத்தியிலாவது பிரா
 காரச் சுவற்றை ஒட்டியாவது வைக்கவேண்டும்.

பீஜமாகிய மத்திய பாசத்தை நீக்கி, அதன் வெளியே
 உள்ள நீளத்தை சதுரச் சதுரமாகச் செய்துகொண்டு, அதை
 கண்டங்களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அதில் பீஜமாகிய
 மத்திய கண்டத்தில் மத்தியிலுள்ள 3 பங்கு அளவு
 மூலஸ்தானத்தின் கோவிலாகும்.

அப்படி காணப்பட்ட மற்ற பாகங்களில் (மற்ற 8
 கண்டங்களில்) கிழக்கு திக்கு முதலாக முறையே கிழக்கு
 திக்கு விருஷ்பதேவரை (நந்தியை) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.
 அக்ரி திக்கு, அக்ரிதேவன் அல்லது அக்ரி துர்கையையும்,
 அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களையும், தென்

ஐக்ஷிணே வீரஹ சூபு வாகெ வெவ விநாயக: |

வாரூணெ ஷண்மபெபெயுவ ஜெஜ்ஜா வெவ வாபு-

கொணகெ || ௭ ||

ஸளஜெ து கெபவ: ஸாவஜ: தகு காதுயநீ து வா |

ஹாஸூரஹீபபிபெபெப தஜீம் ப்ருதிரா து வா ||

ப்ருதிரா க்வாபுபெபெபதா வீம் அஜாருபா விநா |

ஐரு, நஞ்சரிவாபபஸூ: வபுதிராஜிமுவம் ஸீதா: || ௯ ||

ரகெஷாவாருணவாபுஸூ: ஸவ-தாபு ப்ராஜூவம் ஸீதா: |

விஷ்ணுவெபக ப்ராஜூவ: ஸளஜெ து, ம-தா அக ஐக்ஷிணா-

ததா || 10 ||

திசையில் வீரபத்திரரையும், அதன் இடது பக்கத்தில் தென் மேற்கு மூலையில் விநாயக மூர்த்தியையும், மேற்கு திக்கல் ஷண்முகனையும், வடமேற்கு மூலையில் ஜ்யேஷ்டா தேவியையும், வடதிசையில் விஷ்ணு அல்லது காத்யாயனீ (கௌரி) தேவியையும், ஈராத திசையில் சூரியனையும் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும்.

சூரியனை பீடவடிவமாகவோ பிரதிமாருபமாகவோ அமைக்கலாம். பிரதிமையாக இருந்தால் ஆலயத்திலும் பீடமாக இருந்தால் ஆலயமில்லாமலும் இருக்கவேண்டும்.

கிழக்கு திக்கு-அக்ஷி மூலை-ஈராத மூலை இந்த திக்குகள் லிருக்கும் தேவதைகள், மேற்கு முகமாக இருக்கவேண்டும். தென்மேற்கு-மேற்கு-வடமேற்கு, இந்த திக்கிலிருக்கும் தேவதைகள், கிழக்கு முகமாக இருக்கவேண்டும்.

வடக்கில் விஷ்ணுவை வைப்பதானால் கிழக்கு நோக்கியும், தூர்கையானால் தெற்கு நோக்கியும் இருக்கவேண்டும்.

ஜாதா: ஸௌஜ்வதூ: ஸஜூ: ஜிதேஸ: வஹிஜாதா: |

ஜாதுவாஜஸூன்ஷஸ: ப்ராஜிஜாவிஜுவ உஜிஜெத || ௧௧ ||

சூடிள வா லிசூலாஜெம வா சும்பெ அணோஹாஹ்யடி |

சூடிணோ ஸஹிஸீஹெபு வுஷஸூநம் வாயம் ஹவெசு || ௧௨ ||

*சுவரஹுஜடிணோத தபொஜீயெஜஷலாஜிஜெத |

நவயா ஸஜூசு வுஷஸூநம் மொவாஸாஸநீம-ஜி:

(ஜெ) || ௧௩ ||

ஊவாஅய தஹீபு வுதூ(ஷ)ஸீஹாஸம் ஹவெசு |

ஸப்தமாதாக்கள் அழகுபெற்ற முகமுடையவர்களாக இருக்கவேண்டும். சூரியன் மேற்கு முகமாக இருக்க வேண்டும்.

ஸப்தமாதாக்களின் இடது பக்கத்திலிருக்கும் விநாயகர் கீழ்க்கு நோக்கி இருக்கவேண்டும். முதல் பிராகாரம் அல்லது 2வது, 3வது பிராகாரத்தில், (அதற்கு உரிய இடத்தில்) சண்டிகேசுவரருக்கு ஆலயமிருக்கவேண்டும்.

பலிபீடத்திற்கு முன்னிலையில், 3 கோல் தூரத்தில் வீருஷபஸ்தானம் இருப்பது சிலாக்கியமாகும். இந்த ஸ்தானத்திலிருந்து, வெளியிலுள்ள துவஜதண்டம் வரையிலுள்ள நடுவெளியை 8 பாகமாகச் செய்ய, முன்கூறிய இடத்துடன், நந்திகேசுவரரின் ஸ்தானம் 1 ஆகும்.

விருத்த பீடத்தின் (பலிபீடத்தின்) மத்தியமானது, கோபுரவாயிலின் வெளிப்பக்கத்திலிருந்தாவது, மண்டபத்திலிருந்தாவது கணக்கிடப்பட்டிருக்கவேண்டும். (மண்டபம் கோபுரவாயில்களின் நடுவிலிருக்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

*சுவரம் அடியு-டிணோ து-உதி வாராஹாடி |

வரிவாராஷ்கம் ஹெஷம் ஷெயஸம் அரபு,நா ஸுணு ||

ஸீஜெ(ஸீஜாக்) து வஹவஹாஸெ ஸகூஹா,மாழிஷு
சூலாக் |

ஹெஹாஹி,நள அ வஹிஷு விதரஹு யஹிஷு || ௧௫ ||

ஸொஹிணீ நீஜீ,கிவெஹு சுஹிஸொ,மண வணவ அ |

வரூணொ ஷிஷபவெஹு வரபுஸு ஹாஹிஷெவ அ || ௧௬ ||

ஸொஹிணு கெஷ்சூவாஹு ஹொஸா,நஹு ஹாஹிஸா |

ஹெஹி,மஹஸிஷாஹு ஹொவபெது ஹி,கிஷிணு ||

கண-கொஸ,மதாஹு ஹொஹு ஹொஹி,நஹு |

வஹிஷொஹு ஹொஹி,நஹு கஹிஷெக் கஹிஷிதஃ || ௧௭ ||

இவ்விதமாக அஷ்ட பரிவாரங்கள் கூறப்பட்டன. இனி ஷோடச (16) பரிவாரங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக:—

மூலஸ்தாநத்தைப்போல 5 மடங்கு தூரம் வரையிலுள்ள 2வது பிராகாரத்தில், 5வது பாகத்தில், கிழக்கு திக்கு முதல், முறையே 1. இந்திரன் 2. அசுவீநீ தேவர்கள் 3. அக்கிநி 4. பிதிருக்கள் 5. யமன் 6. ரோஹிணீ 7. நிருதி 8. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 9. வருணன் 10. இருஷிகள் 11. மருத்துக்கள் 12 ருத்திரர்கள் 13. சந்திரன் (அல்லது குபேரன்) 14. க்ஷேத்திரபாலர் 15. ஈசானன் 16. ஆதித்யர்கள் இவர்களை, மூலஸ்தாநத்தைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும்படி வலமாக பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (17)

பரிவார தேவதைகளின் ஸ்தாபந விதியை அறிந்தவன், கிழக்கு திக்கில் கிழக்கு பிராகாரத்திலிருக்கும் தேவதைகளை மேற்கு முகமாகவும், மேற்கு திக்கில் மேற்கு பிராகாரத்

ஷோடஸம் ஹேதுவராவதாதம் ஶா சூர்யாபயுதொததே |
அதுஷே- ஶாதுஸீஷே து நநநநநநநநநநநந || ௧௯ ||

ஸாஹேது து அதுஸஷாபய வதுவ-ஶாதிசூர்யபயமதஃ |
சுநனொகெ-ஶா ஶவதெதுவ பசுதெதாஸுஸஸஸஸ || ௨௦ ||

மளஸீ ப.வெ-ஶா விஸிஹிஸூரிவொததொ ஶா.முஸீபுரஃ |
சுமஸூஸு சுஸாபகெ-ஶா ஶவனகெநதெது விநாபகஃ || ௨௧ ||

ஸசஸூஸீ அ.ஸஸூஸீ ஶவகாசுஸீ ஶசஸுஸூஸு |
வசுஸஸுஸு ஶவஸஸு ஶவாஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௨௨ ||

சூசூஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு || ௨௩ ||

திலிருக்கும் தேவதைகளை கிழக்கு முகமாகவும் பிரதிஷ்டை
செய்யவேண்டும். (18)

இவ்விதம் ஷோடச பரிவாரங்களின் ஸ்தாபன விதி
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி துவாத்ரிம்சத் (32) பரிவாரங்
களின் ஸ்தாபன விதியைக் கூறுகிறேன்.

நான்காவது பிராகாரத்தின் பீஜத்தை (இடை
வெளியை) ஒன்பது ஒன்பது பாகமாகப் பிரித்து, (மத்திய
பாகத்திலிருந்து) வெளியே 4வது பாகமாகிய 8வது பாகத்
தில், முறையே, கிழக்கு முதல் 1. அநந்தன் 2. அர்க்கன்
3. பவன் 4. மருத்துக்கள் 5. அப்ஸரஸ்ஸுகள் 6. கௌரீ
7. ஸர்வன் 8. ப்ரஹ்மா 9. சிவாத்தமன் 10. ப்ருசு
11. ஈசன் 12. அகஸ்தியர் 13. கௌசிகர் 14. ஏகநேத்ரன்
15. விநாயகர் 16. ஸரஸ்வதி 17. லக்ஷ்மீ 18. ஏகாக்ஷன்
19. ஏகருத்ரன் 20. பசுபதி 21. வஸுக்கள் 22. த்ரி
மூர்த்தி 23. தநதன் 24. இந்திரன் 25. காலாக்ரிருத்ரன்

ஸ்ரீகண்ணா ந(நா).மஷெவபு ஸீஷா ஹூதிஸ்ரீவணுக: || ௨௩ ||

௨.முஸ்ரீதெ பூரெபுவு வாசி ருபதஸ்ரீவாரகா: |

சுயாவஸு ப்ரயிவீஸ்ராதெ மளஸ்ரீஸாபெநாதுபெசு || ௨௪ ||

மளஸ்ரீஸாபெந நதீபெசு ப்ரயஸீ பெஷம் ப்ரவாஸேஷா-

துபெசு |

சுஹூனாநநாநு வ்வாஸேஷா ஸாபெதஸ்ரீவெஷத: ||

மளபஸேஸு வந்தாஸு (பாஸீகாவாடி) நிபாநா வா

புக்ஷபெசு |

சுநெஷாபெசி ப்ரவாஸாந நிபாநா வாஸ ப்ரவாடி || ௨௫ ||

மூலஹஸீஷேசு ப்ரவாஸாந சுயஸா வா ப்ரவாடி ப்ரவ வா |

மஹஸீமஹஸேஷம் வாஸி மஹஸேஸா வா த்ரவாடி || ௨௬ ||

26. ஸ்ரீகண்டன் 27. நா(ந)கதேவன் 28. பீமன் 29. பூமிதேவி 30. பரிகண்ட 31. உக்கிரன் 32. சணீச்சரன் ஆகிய 32 தேவதைகளையும் பிரதிஷ்டை செய்ய வேண்டும்.

இவைகளில் பூமிஸ்தாநத்தில் கௌரியையும், கௌரீஸ்தாநத்தில் பூமியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளைக் கூறியபடியே ஸ்தாபனம் செய்ய வேண்டும்.

விசேஷித்து, எல்லா தேவதைகளையும் உள்பக்கம் பார்த்திருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். (25)

கௌரீ தேவிக்கு, வநமாலை (அல்லது சாலிகாபாதம்) விமானம் செய்யவேண்டும். மற்ற தேவதைகளுக்கு, விமானம் அல்லது மண்டபம் செய்யவேண்டும். அது, மூலஸ்தானத்தின் அளவில், $\frac{3}{4}$ - $\frac{1}{2}$ -அல்லது $\frac{1}{4}$ பங்கு அளவு இருக்கவேண்டும்.

திருமதுஷ்ஷுநமஸம் வா பரிவாராநுபம் துவைக |

சுலாஸனறு தெ தெ,த ரி தெ,தெ,தவி புகழ் வாசு || ௨௮

சமூகநீதியை, தனிநபர்களின் உரிமைகளை, தனிப்பட்டவர்களை உரி |

கார்பெனாடிகு பற்றி விவரித்த விவரம் படி || ௨௭ ||

இ) வி.பி சேனாவித்யாயம், அ.த-உ ரீத பரமசிவத்தொ.

உண்பதற்காக உயிருக்குரிய உயிர்நிலைமை தரும் பருகியினை

[illegible]

பரிவாரதேவதைகளின் ஆலயமானது கர்ப்பநுஹத் திற்கு ஸமமான அளவுடையதாகவோ, அதில் பாதியளவு உடையதாகவோ, முக்கால் பங்கு அளவு உடையதாகவோ இருக்கவேண்டும். அல்லது 1/3 கையளவு, அல்லது 1/4 கையளவு, அல்லது 1/5 கையளவு இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும்.

ஆபாஸ ஸ்தநத்தில் அதே அளவினாலேயே (ஆலயத்
தைக்)கற்பிக்கவேண்டும். (மூலஸ்தானத்திற்கு வெளி
யிலும் விஸ்தாரமான கட்டிட அமைப்பு உடையதாக
பரிவாராலயமிருந்தாலும், அதன் கர்ப்பகிருஹமானது,
அதற்குக் கூறப்பட்டுள்ள அளவின்படியே அமைக்கப்பட
வேண்டும் என்பது பொருள்.) (28)

சக்தியின் ஆலயத்தில், மூலஸ்தானத்தின் அளவு எப்படியுள்ளதோ அதே அளவில், மூலஸ்தானம் இருக்க வேண்டும். அதைவிட அதிக அளவு இல்லாமல், அழகாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். அதற்கு மாறுதலாக இருந்தால், விபரீத பலனையளிக்கும். (29)

நந்திக்கவரரின் ஆலயத்தை திரிவர்க்க மண்டப வடிவத்தில் 4 பக்கங்களிலும் வழிகளுள்ளதாகச் செய்ய வேண்டும்.

(30)

ചരിതാധാരാഭൂതം ചാര,ഗുഹ-ഭാഗ്യേ,തതഃ തതഃ ശതം || ൩൩ ||

வெகூர்,நாம் து பழநா,நம் தத்தா,நம் தது பிடிவந்தாடி |

உவ-சோஷாம் பெ.வதாதாம் அ ஸ்ரீநகம் வாஸ்தம் து வா ||

ஆசிரியர் பெயர்: _____

உந்நெ. து. ஷொஃபம் வஜாதம் பௌந்நெ. து. ஹ்ருகம்
 ஸ்வெசு || ௬௬ ||

சுயவா என்னென்றென்று என்னோ வா வாசிக (ய) பெக் |

மாத்ரையாமாயகாந்நி ப்ருதிமாயுக்திமொத்யுக்தம் || ௩௨ ||

இவ்வாறாக பரிவாரதேவதைகளின் ஆலய விதியானது கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணங்களைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

ஸகலஜாதித்திகளுக்கு, துவாரமானமும்-கர்ப்பமானமும் எவ்வாறு கூறப்பட்டதோ, அவ்வாறே, பரிவாராலயங்களுக்குமாம்.

எல்லா தேவதைகளுக்கும் ஸ்தாநகம் அல்லது ஆஸந
மாம். (எல்லா தேவதைகளும் நின்ற வடிவமாகவோ, உட்
கார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பதாம் என்பது பொருள்)

துவாத்ரிம்சத் பரிவாரங்களை * ஜாதிஹர்மயங்களில் வைக்கவேண்டும். ஷோடச பரிவாரங்களைச் சந்தத்தில் வைக்கவேண்டும். சேஷித்ததை (அஷ்ட பரிவாரத்தை) ஸ்வஸ்திகத்தில் வைக்கவேண்டும். அல்லது எல்லாப் பரிவாரங்களையும் எல்லாவித ஆலயத்திலும் வைக்கலாம்.

ஜாத்யாயாமம்-அம்சகம் முதலியவைகள் பிரதிமா
லக்ஷணத்திற்குக் கூறியதுபோலவேயாம். (35)

* ஜாதிஹர்மியம்-ச்சந்தம்-ஸ்வஸ்திகம் இவைகளை தேவாலய நிர்மாண விதியில் தெரிந்துகொள்ளவேண்டும்.

சூர வுஷ்ணயுகக்ஷணடி ||

சூரன து வரீவாராணா வகிக்ஷி வுஷ்ணயுகக்ஷணடி |
தும்பிர வஹுஸாராவிர து ஸாகாரம் அராமம்
ஸவிக் |

அக்ஷாரியாராமயாராம மண்டப வுஷ்ணவாராதகடி |
மூலகேடி, மண்டபகேது வணகேடி (பு. 2) பாதுகாபு மாரதடி ||
தஷ்டாடி, பூவொதுஷ்டாபம் வாக்ஷிகேது (ம. 1) பாதுகா
ஷ்டாபாராமயடி |

ஊரூடி வகே அ, துஷ்டாடி (ந. 2) தஷ்டாடி (உ) ஷ்டாபு, து
வரீகேடி, தடி || ௩௭

ஐதூமா, தா கிரி, து வுஷ்டாபாராம, தா ஷ்டாபு, மடி |

வாராம, தா கிரி, து வுஷ்டாபு, வாராம ஷ்டாபு, மடி |

பூராம, தா து வுஷ்டாபு, வாராம ஷ்டாபு, மடி |
பூராம, தா து வுஷ்டாபு, வாராம ஷ்டாபு, மடி |

விருஷப லக்ஷணம்.

பரிவாரங்களுள் முதலில், விருஷப லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். உயரத்தில் 50ல் 1 பாகம் அங்குலமாம். கழுத்து முதல் பின்னோடி வரையில் 40 அங்குலமாம். தலையிலிருந்து கழுத்து வரையில் 1 (10) அங்குலமாம். கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். மார்பு வரையில் 16 அங்குலமாகும். துடையின் றீளம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால் றீளம் 2 அங்குலமாகும். முன்கால் றீளம் 6 அங்குலமாகும். குளம்பின் றீளம் 2 (3) அங்குலமாகும். இவ்வாறு உயரத்தைக் கறித்துக் கொள்ள வேண்டும் (30)

கொம்புகளின் ௩0 வின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். கொம்புகளின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அடிக்கொம்பின்

சுய-போ,மூனும் தடிய-போ,மூனும் (மூனும் து) வஜாஸம் உருவாகி
கூரபம் கூராகி |

கிண்பி உகூஸவாயுகுள பரமன உயுஜானரெ வாய ||

நுருடாடவஜாஸம் நநாம்பம் உவவஜாஸம் பரமாம்,மூனூ ||

வதம் அ ததூஉ வஜாதா மெதூ மெகா(ம் அ உஜா)மூனும்
ஹவெகி || ௪௩ ||

நெதூஉயு(யுஜாகி)நுருடாடாஹம் வெஜாதாஉஜாஹதூ ||

நெதூகி கண-போனவய-போனம் வஹாம்பம் கண-போவ-போகி ||

கண-போவ-போவாம் து உஜாதூஉதி கயூதெ |

உயுஜாஸம் அதுஉஜாதூம் சு,மூனும்,மூனூஉகூதூ || ௪௩ ||

வதநய-போ,மூனும் வஜாதம் வுராணம் வாய-போ,மூனூயதூ ||

வஜாஸமெகாம்,மூனும் வஜாதா மாஹி ததூஉஅஜதெ || ௪௪ ||

அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்கொம்பின் அகலம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கொம்புகள் அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்திருப்பவைகளாகும். கொம்புகளின் நடுவு சிறிது வளைந்திருப்பவைகளாம். நெற்றியின் அகலம் 9 அங்குலமாகும். முகத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் பருமன் 5 அங்குலமாகும். கண் 1 அங்குலமாகும். (கண்ணின் நீளம் 2 அங்குலமாகும்) கண்ணின் நடுவிலிருந்து நெற்றி வரையில் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.

கண்ணிலிருந்து கர்ணந்தமும், காதின நீளமும் 5 அங்குலமாகும். அடிக்காதின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். நடுக்காதின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நுனிக்காதின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். கனம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

மூக்கின் உயரம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அகலம் 1 அங்குலமாகும். தாழம் அதற்கொப்பாகும். நாஸியின் மேல்த்

சும,முஹம் நாவிகொய்யுதம் து தும,மலிதஜ்ஜியீயதெ |

சூஸூம் வஹா,முஹாபாபயெராஷா அபா,முஹி || சந ||

சூராத்ரொ அாதெராஷா அபுசுதி,த: சுஹி,பெசு சூராக் |

விஜ்ஜாயாஸிபா மெத,ஜிம் சூரெஷாகா,முஹும,அஜெத || சந ||

ஸ்ரீவாவஜாவொ அபாபாபா ஸூசு தநூநம்

அதபா,முஹி |

வரஷ,ஸ்ரீவஸூ ஜெஹ்ஸூ ஜ்ஜாஸூஷா,முஹம் ஸவெசு ||

வரஷ,ஸ்ரீவா,முஹிஸூஸம் ஷஹி,முஹும,அநூ,தஜ |

கசுசும,அம் அ,தம,சூ,தம் தவூ ஜ்ஜாஸூ ஷஹி,முஹி ||

ஸ்ரீவா,முஹி வநம் அாவி சுத,யூ,ம,முஹும,அஜெத |

யஸீரெ ஷூஜெ ஜ்ஜாஸூ அ,தம,சூ,பா,முஹம் ஸவெசு ||

சுவபெர ஷூஸூ ஸாஹம்,பா,பெஷா யூசூ, ஸூ,அ,ரெசு |

தலத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். வாயின் உயரம் 5 அங்குலமாகும். கீழுதடு 2 அங்குலமாகும். மேலுதடு 3 அங்குலமாகும். இவ்விதம் யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

நாக்கின் நீளம்- அகலம்- உயரம்-இவைகள், முறையே 3-2-1 அங்குலமாகும். கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். பின்புறத்தின் மேல்பக்கம் அகலம் 6 அங்குலமாகும். கொண்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். கழுத்தின் மேல்பக்கத்தின் கனம் 11½ அங்குலம் அதிகமாகும். நடு உடலின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன் அமைக்கவேண்டும்.

வதிவ-வாஷொருமதிவாஷி வஜாஸம் வஹாம்,மும்
ஹவசு || ௫௦ ||

ததிலு-மும் அதும-மும் ஜவாம-மும் அ ததிலு |
ஜவாம-மும் மூணாம-மும் ஸஜாக் ஸாய-மும்
வாராஜாத || ௫௧ ||

சுவரெ வொரும-மும் ஸஜாக் வஜாஸமெவா சூராக்
சூராத ||

சுமுஜஷாம்,மும் வஜாஸம் மதிவாஷி வஜாஸம் வஜாம்,மும் || ௫௨ ||

ஜவாம-மும் அதும-மும் வாராஜாஸம் பாமாம்,மும் |
ஹவாஸஹாம்,மும் பாமாம் ஜாதநுஜீவ-மும் விராதாக் || ௫௩ ||

ஜவா வஹாம்,மும் ஜீவ-மும் சூராத வாராஜாதகம்
(ததிலு) |

வஜாஸம் சூராத வஜாக் மதிவாஷி வாய-மும்
ராதாக் || ௫௪ ||

முன்கால் அடித்துடையின் அகலம் 5 அங்குலமாம். துடை நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம் கண்டைக்கால் அடியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 3 அங்குலமாம். குளம்பின் அகலம் 3½ அங்குலமாம். பின்கால்களின் அடித்துடையின் விஸ்தாரம், இவ்விதம் இருக்கவேண்டும். அதன் தலையின் அகலம் 8 அங்குலமாம். அடியின் அகலம் 6 அங்குலமாம். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலம் 4 அங்குலமாம். குளம்பின் விஸ்தாரம் 4 அங்குலமாம். துடையின் நீளம் 5 அங்குலமாம். முழங்கால் நீளம் 2 அங்குலமாம். கண்டைக்காலின் நீளம் 5 அங்குலமாம். குளம்பின் அளவு (அகலம்) 3 அங்குலமாம்.

வாலின் அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிவாலின் அகலம் 1½ அங்குலமாகும். வால் கண்டைக்கால் நுனி

வூஜம் ஜுவாமுஸ்வீலாகம் வாறுயெது விபெஷதி |
 வூஜாமெக்ரெகெபஸவிறிதெ வஜாஸம் வெஜாம்,முறும்
 ஹவெசு || ௫௫ ||

உலி(வா)நூமு வெவகபாதும் ஸஜாக் கெபபீவ-ஃ
 பூ,மா,முமூ ||

ஸீஜாபாஃ விபாஹம் அ ஸவ-ஃ வஜ்ஜம்,முமம் சூாக் ||

விலாதும் வநதிதஜுதம் பெவாபாஃ பூ,மா,முமூ ||

உஜபாஃ,முமுவசுபு(ஷ்டாஸம்) வநதிதஜ்ஜிபீயதெ || ௫௭ ||

வீதம் வா பாயிதம் வாவி வபிஷ்வா ஹூஸிகெ |

ஸூயபா தெஷகா,மல-ஃ பரிஹாஜம் தெஹாஹா து வா ||

ஷ்ண-ஃ,தா மூஃ வாவி தெஹாஹா வபிஷ்வா வபி ||

சிஹிசு ஸ்,நம் ந க,த-ஃ,பா,நா,நபு,பாணகெ ||

வரையில் நீண்டிருக்கவேண்டும். விசேஷித்து வால் நுனியில் மயிர் அடர்ந்திருக்கவேண்டும். மயிர் அடர்ந்திருக்குமிடத்தில் அகலம் 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். வால் நுனியின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மயிர் 1 அங்குலம் நீண்டிருக்கவேண்டும். பீஜகோசத்தின் அகலமும் நீளமும் 3 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2 அங்குலமாகும். மாணியின் நீளம் 1 அங்குலமாகும். மாணியானது அடிமுதல் 1 அங்குலம் அகலமும் 1 அங்குலம் கனமுமுடையதாகும்.

விருஷபமானது படுத்த உருவமாகவே, நின்ற வடிவமாகவே இருக்கலாம். பத்மாஸநம் அல்லது பத்ரபீடத்திலிருக்கவேண்டும். ஸுதையினால் செய்தால் உள்ளே செங்கற்கள் வைத்துச் செய்யவேண்டும். சிலை—லோஹம் அதிலும் ஸுவர்ணம்—தாமிரம் இவைகளால் செய்யவேண்டும். லோஹத்தால் செய்யப்படும் விருஷபம் சிறந்ததாகும். உயரம்—அகலம்—நீளங்கள் சிறிதும் குறைவாகச் செய்யக்

தயா கதரேஷு கதரேஷு ததயுகுஷணவஸ்யதடி |
கதரேஷு விவரீதம் வெக் விவரீதமயுவடி || கூடு ||
வெஷுஷணம் வெஷுதம் ப்யுணம் வெஷுஷணம் ||

சுய சுயிஷெவயுகுஷணடி ||

உததயுதயதயெந கதரேஷு(காபபெக்) சுநயெஷுடி |
அவதூவெகதரடிபம் ஷட்குசுதிஅ விநாவிகடி || கூடு ||
அவெவெயு அபொடிஅ வஷுஷணவராவடி |
அசுஷவெடி அதுஷுஷணம் வராவெடி அஷுஷணடி || கூடு ||
வெஷுஷணம் அதுஷுஷணம் வராவெடி அஷுஷணடி |
அசுஷணம் அதுஷுஷணம் வராவெடி அஷுஷணடி ||
புஷுஷணம் தயாஷுஷணம் வுஷுஷணம் அசுஷணம் |

கூடாது. விருஷபத்தை லக்ஷணத்துடன் செய்பவரே சிற்பியாவார். இதை மாறுதலாகச் செய்யக்கூடாது. விபரீதமாக அமைந்தால், அது விபரீத பலனையளிக்கும். இவ்விதம் விருஷபலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அக்நி தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

அக்நிதேவ லக்ஷணம்.

அக்நிதேவரை உத்தம தசதாலத்தாலே செய்ய வேண்டும். அக்நி பகவான், 2 முகம். 1 ஹிருதயம் (உடல்) 6 வயிறு. 2 முக்கு. 3 மேகலை (அரையணி) 3 கால். 7 நாக்கு இவைகளை யுடையவராவார். வலது முகத்தில் 4 நாக்கும், இடது முகத்தில் 3 நாக்கும் இருப்பதாம். செம்மறியாடு வாகனமாம். 4 கொம்பும், சடைமுடியணியுமுடைய வராவார். வலது பக்கத்தில் 4 கைகளும், இடது பக்கத்தில் 3 கைகளும் உடையவராவார்.

தொழும் வஜ்ஜதம் வாஜெ வஜ்ஜதவாக்ரும் விபவஜதஃ || ௬௫ ||

வவாஃ ஸ்வேனா-சீதிலம்வஜ்ஜதம் தெக்ரும் விம்மடைவானாக்ரு ||

வ்ருணாஜஸ்துஷ்டிஸாபுக்ரும் வஜ்ஜதீதொவாஸிஷ்ஜிதக்ரு || ௬௬ ||

ஜுகாசுமவவஜ்ஜதொவஜதா கஜ்ஜிபஜ்ஜதவெவ்ஜ்ஜத ||

ஹ வ்ருணாஜிநாஜநி ||

வ்ருணாஜிநாஜநிவ்ருணிதொவசவாஸிதொவஜ்ஜிதமா || ௬௭ ||

வாஸாஜிநாஜநிவ்ருணிதொவசவாஸிதொவஜ்ஜிதமா ||

ஜுகிநாஜநிவ்ருணிதொவசவாஸிதொவஜ்ஜிதமா || ௬௮ ||

அக்ரிதேவனை, வலது¹ கைகள் நான்கிலும், சக்தியா யுதம்—அன்னம்—ஸ்ருக்ரு—ஸ்ருவம் இவைகளையும், இடதுகைகள் மூன்றிலும் தோமரமென்னும் ஆயுதம்—விசிறி—நெய்ப்பாத்திரம் இவைகளையும் தரித்து, தங்கநிற உடலும், பொன்னிறமான கண்களும், ஒளிவீசும் மேனியுமுடையவராய், வெண்பட்டாடையணிந்து, பத்ம பீடத்தில் வீற்றிருக்கும் வடிவத்தில் அமைக்கவேண்டும்.

பிராம்ஹியாதிகளின் பெயர்கள்.

பிராம்ஹி—மாதேஹசுவரீ—கௌமாரீ—வைஷ்ணவீ—வாராஹீ—இந்திராணீ—சாமுண்டா இந்த 7 பேர்களுக்கும் ஸப்தமாதாக்கள் என்று பெயர். இவர்களுக்கு வலது பக்கத்தில் வீரபத்திரரும் இடது பக்கத்தில் விநாயகருமாம்.*

* கீழே 7-7 சுலோகங்களில், தென்மேற்கில், அக்ரி அல்லது அக்ரி துர்கையும், அதன் இடது பக்கத்தில் ஸப்தமாதாக்களும் தெற்கில் வீரபத்திரரும், தென்மேற்கில் விநாயகரும் கூறப்பட்டுள்ளது. இங்கு, வீரபத்திரருக்கும் விநாயகருக்கும் நடுவில் ஸப்தமாதாக்கள் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், தென்திசையில், அக்ரியோ அக்ரி துர்கையோ இல்லாவிட்டால்,

சுய விரலடி மகாணடு ||

அதுவகேது துதாநகரம் புகுந்து |
 வலவகேதுநகரம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |

சுய விரலடி மகாணடு ||

அதுவகேது துதாநகரம் புகுந்து |
 வலவகேதுநகரம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |
 மலையாளம் புகுந்து |

விரபத்ர லக்ஷணம்.

விரபத்ர மூர்த்தியானவர், வெண்மை நிறமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவராய், சடை முடியும் விருஷப தவஜமும் கொண்டு, வலது கைகளில் குலமும் அபயமும், இடது கைகளில் கதையும், வரதமும் தரித்து, ஸர்வாபரண பூஷிதராய், ஆலமரத்தினடியில், வெண்தாமரை மலரில் வீற்றிருக்கும் வடிவமுடையவராவார்.

ஸப்தமாத்ரு லக்ஷணம்.

பிரஹ்மாணியானவள், 4 முகங்களும் (அழகிய முகமும்) 4 கைகளும், தங்கநிறமும், 4 கைகளிலும், அபயம்-குலம்-வரதம்-ஜபமாலைகளும், ஜடாமகுடமும் பீதாம்பர அந்த இடத்தில் விரபத்திரரை வைத்துவிட்டு தெற்கில் ஸப்தமாதாக்களை வைக்கவேண்டுமென்று பொருள்கொள்ளலாகும்.

புதவத்தாஸநாஸீநா ஓஸஸவாஹநகஸதுகா || ௭௨ ||

ஐடாகுடஹம்புகா வீதா(புகா)மயயரா வரா |

புறநாணிக் கவலையுடையதாய்வுகூடும் என்பது நினைவு ||

உதாஹரணம்: திருநெல்வேலி கல்விசபை, த.நாடு, உதா.

மூலமும் அவதாரமாய் வந்த அளவிற்கு தயா || எச ||

ஐவமாணாது (பி.சு.கா) தி.ய.தீ ஐடாநகாட அம்புதா |

[ஸ்ரீயுஷ்ணாயநம: || ஸ்ரீமதுஷ்ணாயநம: ||]

ஂரஂபுசெண ஁றா தெந்நதா தாதெந்பூரி கீகிதா || எடு ||

அதுபோல ஐயா துணைத்து அபக்தவழிபெயர்ந்தா.

உலகமே உயர்வடைவதற்கு வானிகா (கனமணி) மகாபுரிதா !!

ஸ்ரீகந்தபுரம் அம்மநாயகி வானிகா |

சுரதாபுத்திரன் அ. ம. க. கல்வியியல் அமைதி, 11. 11. 11

மும் (வேண்பட்டாடையும்) தரித்தவளாய், அன்ன வாஹனத்தில் ஆவலுடன், அரசமரத்தடியில் வெண்தாமரை மலர்மீது வீற்றியிருக்கும் வடிவங்கொண்டவளாவாள்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், மிகச்சிவப்பான உடலொளியும், வலதுபுறம் கைகளில் குலமும் அபயமும், இடதுபுறம் கைகளில் வரதமும் ஜபமாஸையும் (உடுக்கையும்) சடைமுடியும் தரித்து, பரமசிவனுக்கொப்பான பெருமையுடன், வீருஷ்பதுவஜம் தரித்து, பில்வ வீருக்ஷத்தடியில் வீற்றி) இருப்பவள் மாஹேகவீ என்று கூறப்படுவாள்.

(75)

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிகப்பு ஆடையும் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, வாளி என்னும் சிறப்பு ஆபரணமணிந்து, கிரீடத்தை தரித்து, சக்தி என்னுமாயுதம்—குக்குடம் (கோழி) வரத்

ஸ்வவிக்ரயரா ஷேவீ வராஜாஹயவாணிகா |

ஸுஸூதா அராவதநா ஸ்ரீராமா அ ஸுஸுமாதா ||

வீதாம்பரயரா ஷேவீ கிரீடகாடாமிதா |

ராஜவ்ருக்ஷம் ஸ்ரீராமாத்மஜயவாஹிதீ || எக ||

வெவ்விதீ ஸ்ரீராமாத்மஜயவாஹிதீ ||

வராஹவக்ருஷம்புகா நீரூம்புகா ஸ்ரீராமா || அடி ||

கரணிகாடாமிதா அதுமஜய ஸ்ரீராமா |

ஹம் அ ஷ்ரீராமா ஹ்ரீராமா ஸ்ரீராமா || அக ||

சுமயம் ஷ்ரீராமா ஹ்ரீராமா வராஜம் வராஜம் ||

ஷ்ரீராமா க்ருஷ்ணவக்ருஷம் ஸ்ரீராமா ஸ்ரீராமா || அஉ ||

கரணிகாடாமிதா ஸ்ரீராமாத்மஜயவாஹிதீ |

ஹஸ்தம் அபயஹஸ்தம் இவைகளை கைகளில் தரித்து, மயூர துவஜத்தை தரித்து, அத்திமரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவன் (கௌமாரீ) எனப்படுவான். (77)

பச்சை நிறமும், அழகிய முகமும், நன்கு அமைந்த கொங்கையும், உடையவளாய், பீதாம்பரமணிந்து, கிரீட மகுடம் தரித்து, கைகளில் சங்கு-சக்கரம்-வரதம்-அபயம் இவைகளை தரித்து, விஷ்ணுவுக்குரிய சிறப்பு ஆபரணங்களை அணிந்து, கருட துவஜம்கொண்டு, ராஜவ்ருக்ஷத்தடியில் வீற்றியிருப்பவன் வைஷ்ணவீ என்று கூறப்படுவான். ராஜவ்ருக்ஷம்—சரக்கொன்னை மரம்.

வராஹ முகமும், நீருண்ட மேகம்போன்ற நிறமும், கரண்ட மகுடமும், 4 கைகளும், அவைகளில், வலக்கைகளில் கலப்பையும் அபயமும், இடக்கைகளில், முஸலமும் (முஸலம்-உலக்கை) வரதமும் கொண்டு, கருப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, மஹிஷ துவஜம்

அதுவசுஜா த்ரினெத்ரா அ ஸவசாமரணமூஷிதா ||

கிரீடாகுடொவெதா ஸுவிசூழநிலாதநா |

சுங்குயம் அதுயம் ஸவெஷ வாதெ பாக்ஷம் வரம் தயா || அச |

கஜசூழம் ஸமாஸ்தித ஸ்ரீதா வெவ மஜயுஜா |

[ஊருணீதி ஸாமாஸ்திதா அமணுநாமக்ஷணம் முரணு ||]

அதுவசுஜா த்ரினெத்ரா அ சகவெனசுஜா -

கெபந்தீ || அதி ||

கவாபுபூதிஹஸா அ வஸதாஸவானிகா |

ஸிரோமாதாவஸீதா அ வஜ்ஜீவொவரி ஸ்ரீதா || அசு ||

ஷ்ராவ்ய அசோஸாயஸா தாபாஸசோஸ்தவஜீ |

ஜ்ஜீ தகபாஸைதிதா வடாஸகா ஸமாஸ்திதா || அச ||

அமணுநாமக்ஷணம் வெஷ்வயெவா சுபாஸேதசு கஜ்ஜிநி ||

தரித்து புங்கமரத்தடியில் வீற்றி ருப்பவள் வரூஷியாவாள்.

நான்கு கைகளும் மூன்று கண்களும் சிறந்த பவமத் தின் நிறமும், கிரீட மகுடமும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, வலக்கைகளில், அங்குசம்-அபயமும், இடக்கைகளில், சக்தியும், வரதமும் தரித்து கஜதுவஜத்தை தரித்து, கல்ப விருக்ஷத்தடியில் வீற்றி யிருப்பவள், இந்திராணி என்று கூறப்படுவாள். இனி சாமுண்டா லக்ஷணத்தாகக் கூறுகிறேன்.

சிகப்பு நிறமும், மேல்நோக்கிய கேசமும், 4 கைகளும், 3 கண்களும் உடையவளாய், புனித்ததாலாடையும், யாணைத் தோல் மேலணியும் அணிந்து, கபாலம்-குலம்-வரதம்-அபயங்களை கைகளில் தரித்து, கிரோமாஸையை அணிந்து தித்திப்பற்களால் பயங்கரமான முகமுடையவளாய், ஆவ மரத்தடியில் வீற்றியிருப்பவள், சாமுண்டா என்று கூறப் படுவாள்.

உகூஷ்வாஹிதாஸுவஹோ வாஹவாஹம் தம் ஹம்ஸிதஃ ||

வளவம் வெவ ஸவபூததூணாம் ஹகூஷணாம் கயிதம் உயாம் || அகூ ||

ஊதி காபபூஷீயெ பரிஹ்ரயாஸூ வாயிவாஸவியிதஹோ

ஷட்ப் ஹகூஷணாம் வடபூ ||

இவ்விதமாகக் கூறியுள்ள லக்ஷணங்களுடன் ஸப்த மாதாக்களை முறையுடன் நிர்மாணம் செய்யவேண்டும்.

இவர்களின் வலது கால் படுக்கையாகவும் இடது கால் தொங்கவிட்டும் இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸப்த மாதாக்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறியுள்ளேன். (89)

காசியபீய சிற்ப சாஸ்திரத்தில் பரிவரவித் என்கிற
நாற்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.



ஸவ்யம் மும் தருதபாஜம் மும் ஷாநிவஸோதகம் |

வாழ்நாம்புலாபதம் அழைப்பாய்நாம்பு சநிஷிகா ||

தமிழ்நாட்டிற்கு நிஜமான அபிவிருத்திக்குப் பிள்ளைகள்.

தற்போதைய மும்பை மாநகர - வரிகளும் து

நவா மய்யு || எ ||

தஜ-நஜ்-நாஜிகெ வெ ம னகவிம் பவாயதடி |

கந்திஷாநம் மஹாஷிவாயெப்யை வஜ்ஜீவகம் வஸவா? ஸம் பவமூ || ௨ ||

அடிபாடி, நவாவிஷா 21 செவ்வெழுந்தாயம் குளம் |

சும் மஹாநிகந் ஷாநம் ஷாநிதஜ்ஜியபபெத || ௬ ||

(கண்டைக்காலின்) னீளம் துடையினளவே ரீது அங்குலமாகும். பாததலத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

ஆகக்கூடுதல் உயரம் $2+4+8+3+6+16+6+6\frac{1}{2}+3+6\frac{1}{2}+3=64$ அங்குலமாகும். (5)

பாததலத்தின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். பெருவிரல் நுளிவரையில் பாதத்தின் நீளமாகும். கால் பெருவிரலின் நீளம் 2 அங்குலமாகும் சிறுவிரலின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் முறையே ஒவ்வொரு யவை குறைந்திருப்பதாகும்.

பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 13 அங்குலமாகும். பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 9 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 8 அங்குலமாகும். ஆள்க்காட்டி விரல்—அணிவிரல்களின் நீளம் 21 யவை (2½ அங்குலம்) ஆகும். சிறுவிரல்—பெரு விரல்களின் நீளம் 17 யவை (2½ அங்குலம்) ஆகும்.

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின்

ததுஜ்ஜாஸகிருவாஜம் ஸ்ஜாக் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் |
தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜம் ஸ்ஜாக் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் ||

[தஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் து
வதகௌஜ் |]

வனவா (வெஜ்)கா,தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் |

வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் ||
வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் ||

வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் |
வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் ||

வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் |
வெஜ்ஜாஸகிருவாஜம் தனவஜ்ஜாஸகிருவாஜகஜ் ||

அகலம், முறையே, 12-8-8-8-7 யவையாகும். (9)

அந்தந்த விரல்களின் நகங்களின் அகலம், விரலின் அகலத்தில் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தில் 1 பங்கு உடையதாகும் வட்டமாயும் இருப்பதாகும். (நகத்தின் நீளமானது அகலத்தைவிட 1 பங்கு அதிகமுடையதாய் நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாகும். (10)

உள்ளங்கையின் அகலம் 1 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 2 1/2 அங்குலமாகும். பிரதேகாஷ்டம் (முன்கையின் அகலம்) 1 அங்குலமாகும். மேல்கையின் அகலம் 1 1/2 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 8 அங்குலமாகும். ஹஸ்தகோஷ்டத்தின் இடைவெளி 1 அங்குலமாகும். அது 7 அங்குலம் தனிந்நிருப்பதாய். நடுமுகம் (அகலம்) 10 அங்குலமாகும். துதிக் கையின் அடியின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். துதிக் கையின்

சூரணை சூரபதா ஹஸித் தநுயெழி (ஹஸிதாஹி)

ஸுஷிரஅயிழி |

வாழ்கனாயதா வெறுத்தித்திலியிபதெ || யெ ||

ஹிணை ஹுதுயா ஹிதா வாயாஹி (வாயா ஹி)ததா

லவெசி |

சுயரஹிதா தநு திலாநா ஹிதா வாயாஹி || யெ ||

லெத்தாஹி வாயாஹி வாயாஹி வாயாஹி || யெ ||

கனா ஹிதாஹி வாயாஹி வாயாஹி || யெ ||

சுயரஹிதா வாயாஹி தநு திலாநா ஹிதா வாயாஹி || யெ ||

வாயாஹி தநு திலாநா ஹிதா வாயாஹி || யெ ||

வாயாஹி தநு திலாநா ஹிதா வாயாஹி || யெ ||

வாயாஹி தநு திலாநா ஹிதா வாயாஹி || யெ ||

நேம் 22 அங்குலமாகும். துதிக்கை விரல் நுனியின் அகலம் 1 1/2 அங்குலமாகும். துதிக்கை அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பதாம். அதன் நுனியில் 2 துவாரங்களிருப்பனவாம்.

இடது தந்தத்தின் நேம் 4 அங்குலமாகும் வலது பக்கத்தில் தந்தத்தின் அடிப்பக்கம் மட்டிலும் இருப்பதாகும். இடது தந்தம் ஸமதலமாக இருப்பதாகும். உதடு 2 அங்குலம் நீண்டு தொங்குவதாம். கண்ணின் அகலமும் நேமும் 6 யவையாகும். கழுத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதன் கனமும் அவ்வாறே 5 அங்குலமாகும். காதின் கனம் 1 1/2 அங்குலமாகும். அடிக்காது (அகலநேம்) 2 அங்குலமாகும். முகத்தை யானையின் முகம் எவ்வாறு இருக்குமோ அவ்வாறு அமைக்கவேண்டும். (17)

பாஹு வரையில் விஸ்தாரம் 32 அங்குலமாகும்.

ஸ்தோதாரம் ஐம்பாம்புமூலம் ஹிருதாபாஸ்திரம் அஷ்டவதரி |

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் அஷ்டாம்புமூலம் ஸ்தோதாரம் || ௧௬ ||

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி |

அஷ்டவதரி ஐம்பாம்புமூலம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி || ௧௭ ||

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி |

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி || ௧௮ ||

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம்

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி |

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி || ௧௯ ||

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி |

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம் தாமிரஸ்தோதாரம் அஷ்டவதரி || ௨௦ ||

ஸ்தோதாரம் திரிபலஸ்தோதாரம்

கஷ்டங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். ஸ்தோதாரங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். ஸ்தோதாரத்திலிருந்து ஹிருதா (ஹிருதாஸ்திரம்) வரையில் அளவும் அவ்வாறே 10 அங்குலமாகும். முலஸ்தோதாரம் அகலம் 2 யவையாகும். ஸ்தோதாரத்தின் அளவு 2 அங்குலமாகும். ஸ்தோதாரத்திற்குக் கீழிடத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். நடுவயிற்றின் அகலம் 22 அங்குலமாகும். தொப்புளின் அகலமும் தாழ்மும் 12 அங்குலமாகும்.

ஸ்தோதாரத்தின் கீழே 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 1 1/2 அங்குலமாகும். பீஜகோசத்தின் கீழே அகலமும் 3 அங்குலமாகும். அடித்தடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். முலஸ்தோதாரம் (முலஸ்தோதாரம்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். அடிக்கண்டைக்காலின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் (நளகையின்) அகலம் 22 (32)

தனா முஷூ து ஸ்நோரம் ஸாப-ஷெனாது லிஷதெ |

வாஷ-ஷோபாஜம் விபாஜம் ௨ முனா, முஷூஷாஷுதடி ||

அத்யாஷாஷி-ஷேடீ-ஷெனாபாஷா து யாஷாது ||

அ, முஷாஷிசு, நிஷாஷாஷாஷா, முனாஷிபாஷா || ௨௫ ||

தனாஷா, தனாஷாஷா, தனாஷாஷா ||

ஷாஷா, தனாஷா, தனாஷா, தனாஷா || ௨௬ ||

ஷாஷா, தனாஷா, தனாஷா, தனாஷா ||

(து ஷூஷா ||

ஷாஷா, தனாஷா, தனாஷா, தனாஷா || ௨௭ ||

ஷாஷா, தனாஷா, தனாஷா, தனாஷா ||

ஷாஷா, தனாஷா, தனாஷா, தனாஷா || ௨௮ ||

அங்குலமாகும். பாததலம் (உள்ளங்கால்) நுனியின் அகலம் ௫ அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் அகலமும் 3 அங்குலமாகும். (24)

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் ஏறையே, 12-8-7-6-5 யாவைகளாகும். (25)

கால்விரல் நசங்கள், விரல் அகலத்தில் 1 பங்கு அகலமும், 1 பங்கு நீளமும் உடையதாய், அகன்று வட்டமாக இருப்பவைகளாம்.

நின்றவடிவமானாலும், உட்கார்ந்த வடிவமானாலும் விசேஷித்து பத்ம மீடத்திலிருப்பதாகும். (26)

வலது கீழ்க்கையில் தளது தந்தரம், இடது கையில் இட்டலியும், வலது வெளிக்கையில் அங்குசமும், இடது கையில் பாசம் அல்லது நாசம் அல்லது ஜபமாடையும், குதிகையில் மோதகமும் வைத்திருப்பதாகும்.

விநாயக மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், தங்க நிறமும்

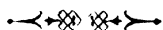
ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, பருத்த வடிவமும் பெரிய வயிறுடன் கூடியது விநாயகரின் வடிவமாகும். இவ்விதம் விநாயகரின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஷண்முகரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக.

காசியபீய சிற்பரான்தீர்தீல் விநாயக லக்ஷணமேனும்

47-வது படலம் முற்றும்.



சுய சஷ்டி வசவாரிஸ் பட்டம் ||



உண்ணா உப முகூஷ்டா ||

புள்ளிதான், தப்பிவிட்டு, நான் என்னை கம்ப-2-லில் சந்திரன் |

[illegible][illegible]

וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה וְהָיָה כִּי יִשְׁמַע ה' בְּקוֹל הַתְּפִלָּה

புதுநாடு, நாடு, து: அம்மம், து: அம்மம், து: அம்மம், து: அம்மம், து: அம்மம் |

உதாரணமாக 1959-60 ஆம் ஆண்டு, நவம்பர் மாதம் 15-ஆம் நாள்

[illegible]

5017-40, 5117-57, 51 4124 240 0017, 5017 51, 4

48-அது படலம்

ஷண்முக வக்ஷணம்.

ஸமர்த்தனுவன், ஸ்கந்த விக்ரஹத்தை உத்தம பஞ்சதாலத்தால் செய்யவேண்டும். அளவுகள் யாவும் (ஸோமா)ஸ்கந்த லக்ஷணத்தில் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (1)

ஸுப்ரஹ்மண்ய ழார்த்தியானது, 2 கைகள், 4 கைகள், 6 கைகள் அல்லது 12 கைகள் உடையதாகும். 12 கைகளுடனிருந்தால், வலது கைகளில், ரக்தி-அம்பு-கத்தி-சக்கரம்-பிராஸம்-பிரஸாரிதம் இவைகளும், இடது கைகளில் மயில் தோகை-கத்தி-கோழி-வில்-தடி-கலப்பை இவைகளும் இருப்பதாகும் (3)

6 கைகளி ருந்தால், 2 கத்திகள்-சக்தி இவைகள் வலது கைகளிலும், கேடயம்-ஜபமாலை-கோழி இவைகள் இடது

[illegible]

கருதுபுடும் அரங்கத்தொழுது அ வாமஹவெய் துவெந் ஸபைய || ௫ ||

வினா-10 கருதுபடா மாவட்டம் 11 சிபி-214 னாடாடுக.

• சுருக்கமான தகவல் கொடுக்கப்பட்டுள்ளது.

செந்நீர் அகற்றும் திட்டம் தொடங்கியது. 1985

1119 விஜயவாசகம்மாடல்

ஸ்ரீஹ்ருதாநகராபாஸாநா நம: || துருவாஸிகா ||

১০০০০০, ১০০০, ১০ ৭২৫০, ১০ ১০০০ ১০০০

மாதிரி பார்த்து, நம்ம வாரிசு, நம்ம பிள்ளை, நம்ம பிள்ளை, நம்ம பிள்ளை || 2 ||

உரிய விடம் காணாவிட்டால், நான், தனது ஆயு :

[illegible]

சைக்களி லுமி நுப்பதாசும். (4)

4. கைகளுடனிருந்தால் வலக்கைகளில் அபயமும் சக்தியும், இடது கைகளில் உதாரணம்-மாண்புமிகுப் பதாபிதம். (5)

2 கைகளுடனிருந்தால், வலது கையில் சக்திபும் இடது கையில் 'காழிபுரி' நம்பத்தாகும்.

இதில் கூறப்படாத விஷயங்கள் யாவும் ஸாமாஸ்கந்த
லக்ஷணத்தில் கூறியுள்ளபடியேயாகும். ஸ்கந்த லக்ஷணம்
கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ஜ்யேஷ்டா லக்ஷணத்தைக்
கூறுகிறேன்.

ஸ்ரீ பரவட்டாதேவீ ஸகலநாம்.

ஜிபோஷ்டா தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், தணல் போன்ற சிறழும், தொங்கிய உதடும், உயர்ந்த முக்கும், தொங்கும் ஸ்தகமும், ஒட்டிய வயிறும். சிவந்த ஆடையும், வலக்கையில் நீலவாத்தபலமும், இடக்கையில் பானபாத்

காகயஜுஸ்யாயுதா மூர்திபி கிருகாகிதா |

தஸ்யூதா ஐக்ஷிணாவாபிசுதா ப்ரஹ்ம(ஹ)வெவ

ப்ரஹ்மாவநா || ௮

யுதாநாநா ||

விஸுவஹி ஐக்ஷிணாவஹி ஐக்ஷிணாவஹி விஸுவஹி ||

மூர்திபி ஐக்ஷிணாவஹி மூர்திபி ஐக்ஷிணாவஹி || ௯ ||

விஸுவஹி ப்ரஹ்மாவஹி விஸுவஹி ப்ரஹ்மாவஹி ||

காகயஜுஸ்யாயுதா ப்ரஹ்மாவஹி விஸுவஹி || ௧௦ ||

விஸுவஹி ப்ரஹ்மாவஹி விஸுவஹி ப்ரஹ்மாவஹி ||

திரமும், சிதறிச் சொறுகிய கூந்தலும், காக்ஸை துவஜமும், நெற்றியில் பொட்டும் உடையவளாய், ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்து, இருகால்களும் தொங்க, பத்திராடத்தில் ஸுகாஸநத்திலிருப்பவளாவாள். அவளுக்கு வலது பக்கத்தில் விருஷபமும் விருஷவாஹனும் (விருஷபவாஹனத்தில் விருஷவாஹன்) இருப்பதாகும். (10)

மற்றொருவித தியானம்

ஜ்யேஷ்டாதேவியானவள், வலது கையில் தண்டமும் (தண்டம்-தடி) இடது கையில் ஸாசி அல்லது சுட்டிக் காட்டும் குறியும், (அதாவது சுட்டிக்காட்டும் ஆள்காட்டி விரல்) தொங்கிய வலது காலும், உத்குடிகாஸநத்திலிருக்கும் இடது காலும், அழகிய கொங்கைகளும், யௌவனம் பொருந்திய சரீரமும், கருத்த நிறமும், சிவந்த ஆடையும் உடையவளாய் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். (12)

அவளுடைய வலது பக்கத்தில், வெளுத்த நிறமும், பருத்த உடலும் (அல்லது பெருந்தோற்றமுள்ள சரீரமும்) உடையவராய், ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட

கரணமகமுடொவெதா டுகுமுவஸநாமித: || மௌ ||

வரவெதா வெவ டுகுமினெ செவவம் வாஜெ சுவமிஸ்யா
ஹவெசு |
வனவம் வெஜ்ஜா வஸாவஜாதா டுகுமகோருக்ஷணமஅஜ்தெ ||

சும டுகுமகோருக்ஷணம ||

அதுஸகோஜா சிநெதா அ வாதா ஸுமநீலா வஸா |
வஸாஜா விதாஸவெதா விதாஸுஜவநவதா ||
கரணமகமுடொவெதா வஸவகோஸாஸாஸிஷிதா |
சுஸபா டுகுமினெ வஸெசு கடகம் வாஜவஸுகெ || மௌ ||
வஸவஸெதா வஸவஸுதா அகா வஸவதா ஸாவகா |
வஸவஸி வஸவாஜா வஸவஸிவாஸி விதா || மௌ ||

மகுடம் தரித்து, வெண்பட்டாடையணிந்து விருஷபதேவர் இருப்பதாகும்.

இடது பக்கத்தில் விருஷபதேவரைப் போலவே ஆடை ஆபரணங்களைத் தரித்து அக்ளிதேவன் இருப்பதாகும்.

இவ்விதம் ஜ்யேஷ்டாலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி தூர்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (14)

தூர்கா லக்ஷணம்

தூர்காதேவியானவன் 4 கைகளும், 3 கண்களும், பச்சைமேனியும், சாந்தமான ஆகிருதியும், பீதாம்பரமும், பருத்த துடை, பிருஷ்டபாகம், ஸ்தனங்கள் உடையவளாய், கரண்டமகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களும் பூண்டு, வலது கை அபயமும், இடது கை கடகஹஸ்தமும் உடையவளாய், வலது வெளிக்கையில் சக்ராயுதமும், இடக்கையில் சங்கும் தரித்து, ஸ்தனங்களில் யானைத்தோலா

நாமவைக்ஷ்ணநளாகா அரதகணுகயாரிணீ |

வனவம் துரும-தா வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணைமுகூணிகை ||

சும விஷ்ணுமுகூணை ||

விஷ்ணு கிரீடிகுடகாபிமுகூணிகை ||

விதாஸையம் வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணிகை ||

சுமவம் துரும-தா வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணிகை ||

விதாஸையம் வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணிகை ||

விஷ்ணு கிரீடிகுடகாபிமுகூணிகை ||

விதாஸையம் வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணிகை ||

விதாஸையம் வஸ்தாபிதா விஷ்ணுமுகூணிகை ||

லாகிய வாரும் சிவப்புரவிக்ஷயமுமளிந்து, பத்மபீடத்தின் மேல், ஸம்பாதத்தடன நிற்பவளாவாள். இவ்விதமாக தூர்கையின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விஷ்ணுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (18)

விஷ்ணு லக்ஷணம்

விஷ்ணுவானவர், பிதாம்பரமும், கடிஸூத்திரமும் (கடிஸூத்ரம்-அரைஞாண்) கிரீடமகுடமும் தரித்து, சிகை களையுடையவராய், வலக்கையில் அபய முத்திரையும், இடக்கையில் கர்க்கட முத்திரையும் தரித்து, இடக்கைகளில் கதை பத்மமும், வலக்கைகளில் சங்கம் சக்ரமும் தரித்து, பயிர்போன்று பசுமையான நிறத்துடன், பதுமபீடத்திலிருப்பவராவார்.

விஷ்ணு மூர்த்தியை நின்றவடிவமாகவோ உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ செய்வதாகும். விஷ்ணுவின் இடது பக்கத்தில் மஹாலக்ஷ்மி இருப்பதாகும். விஷ்ணு மூர்த்தியை

உருகுக்ஷணாவழாதஸ்திநொருக்ஷணம் ஸ்யுணு || ௨௬ ||

சுய சஸ்திநொருக்ஷணம் ||

ஸூத்ரஸிஹாஸநாஸீநாவஸ்திநா விஹரூவிரிணை |

ஜாபிஹிவாஸஸ்காபாஸஸ்பா ஸொஸவாஸிநா || ௨௭ ||

ஸூத்ரஸிஹாஸநாஸீநாவஸ்திநா விஹரூவிரிணை |

நாஸிதாஸி ஹிஸிநாஸிநா விஹரூவிரிணை ||

கரஸுபஸஸிபாஸிநா விஹரூவிரிணை ||

ஸிஸிபா ஹிஸிநா விஹரூவிரிணை || ௨௮ ||

ஸூத்ரஸிஹாஸநாஸீநாவஸ்திநா விஹரூவிரிணை |

ஸிஸிபா ஹிஸிநா விஹரூவிரிணை || ௨௯ ||

வடிவமாகவும் செய்யலாம். இவ்விதம் இந்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி அசுவிநீ தேவர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (26)

அசுவிநீதேவ லக்ஷணம்.

உலகில் சிறந்த அழகுடைய அசுவிநீ தேவர்கள், இரண்டுபேர்களாவர். இவர்கள் ஸோமபானம் செய்தவர்கள். இவர்கள், மாதளம் பூப்போன்றநிறமும் மலர்ந்த செந்தாமரைபோன்ற கண்களும், உடையவர்களாய், குடாமகுடமும் (குடாமகுடம்—மகுடம்போன்ற முடி)கமண்டலமும் தரித்தவர்களாவார்கள். இரண்டு கைகளுடையவர்கள். வலது கையில் அபயமும் இடது கையில் புஸ்தகமும் தரித்திருப்பார்கள். (27)

வைத்திய விதிகள் யாவுமறிந்த தேவ வைத்தியர்களான இவர்கள், வலதுகால் தொங்கவிட்டும், இடதுகால் உத்குடிகாஸநமாகவுமிருக்கும்படி வீற்றியிருக்கும் வடிவ

தயொ வாழ்வுவெய விபு வாறெ அ டுகுநிணை குறாக் |
யுநி: ஸஜீவிநீ வெவ ஸாஷிதன அரநாமிதன || ௩௧ ||

வரெஹ விபயுகுரணீ ஸாஷிதா அரநாமிதா |
வாறெ யவனூசிவெபுவ வாநாகுயவெவெவ அ || ௩௨ ||

வீதரகூந்நாவெதன ஸாஷிதன கரஜ்வாஸஸன |
வஜ்வெடகஸாபுதா ஸவ-காமரணமவிஷிதன || ௩௩ ||

சுநிதா து ஸஜிஷிதன வநி: வபுவ-வெவெவ வநி |

சுய விதரெவதா லக்ஷணம் ||

விதர: வீதவன காமா: வரஜ: கெபொயு-ஸகநா: ||

யஜுஸூதி ஸாபுதா: விலுதா: வெதவாஸஸ: |

நாமாஸரணஸாபுதா: யாநுயுதநாமிதா: || ௩௪ ||

முடையவர்களாவார்கள். இவர்களின் வலது பக்கத்தில் திருதியும் இடது பக்கத்தில் ஸஞ்ஜீவியும் சாமரங்களை தரித்து இருப்பார்கள். பின்பக்கத்தில் விசல்யகரணீ சாமரத்தை தரித்திருப்பவளாவாள். இவர்களின் இடது பக்கத்தில், தன் வந்தரியும், வாமாத்திரேயரும் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் மஞ்சள்ச் சிவப்பு நிறமுடைய வர்களாவார்கள். கருப்பு வஸ்திரம் தரித்திருப்பார்கள். கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் ஏந்தி, ஸர்வாலங்கார பூஷிதர்களாக இருப்பார்கள். (33)

இவ்விதமாக அகவிநீ தேவலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. அக்நியின் லக்ஷணம் முன்பு கூறியதுபோலவேயாம்.

பிதிருதேவதா லக்ஷணம்.

பிதிருதேவர்கள், மஞ்சள் நிறமும், முதிர்ந்த வயதும், உயரத்தூக்கிக்கட்டிய முடியும், பூனாடும், இரண்டு கை

ஹருகாலஜிவீஃஸ்யா விதரஸு ஸுபாஸதா |

வாஜாநதிவீரிதஸு வாஜஹஸுஸாநிதா || ௩௬ ||

ஸுவிநிஷிபிநாஸஸு விதரஸு ஸுவிநிதா |

விதரணா லக்ஷணா ஹோதா பரணா வெவஸுதா

தத || ௩௭ ||

யம யஜமஷண ||

விலுபா கஜஸுணாநிதா வெவஸுபாஸதா |

கபாஸாஷுபாஸதா பரணாஸுவிநிதா || ௩௮ ||

ஸுதவஸுயாஸுபாஸதா கிஷ்டிகுடாநிதா |

ஜிவாஸுபாஸதா கிஷ்டிகுடாநிதா || ௩௯ ||

களும், வெண்மையான ஆடையும், நாகாபரணமும், மதி முகமும், உடையவர்களாய், பத்திரபீடப்பலகையில், ஸுகாஸநத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள். இடது முழங் காலில் இடது கையை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையை ஸுசீ முகமாக (சுட்டிக்காட்டுவதுபோல)வைத்துக்கொண் டிருப்பார்கள். இவ்விதமாக பிதிருக்களின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டுள்ளது. இனி வைவஸ்வத (யம)னுடைய லக்ஷணத் தைக் கூறுகிறேன். (37)

யம லக்ஷணம்.

யமன், இரண்டு கைகளும், கருத்த மேனியும், கைகளில் கத்தியும் கேடயமும் தரித்து, பயங்கரமான தித்திப்பற் களுடன் கூடிய முகமும், சிவப்பு மாலையும், செஞ்சந்தனப் பூச்சும், சிவப்பு வஸ்திரமும் தரித்து, பயங்கரமான உருவ முடையவனாய், கிரீடமகுடம் பூண்டு, அனல்வீசும் அக்கினி போன்ற கண்களையுடையவனாய், பெரியதோர் மஹிஷ வாஹநத்திலிருப்பவனாவான். (39)

வெவ்வெதனையு வாழ்த்து து வலிவென மூலமாயுள
விஞ்முனவு கிளையு அந்நாழ்த்து து வலிவென ||

கூறுபயிற் றினை தன அப நவலையராவனா |
வீடுவாழ்த்து விஞ்முனவு து து வலிவென ||

நீடுவாழ்த்து வாகாபா வு அந்நகர விஞ்முன |
வாழ்த்து விஞ்முன வு அந்நகர விஞ்முன || 30 ||

பாழ்த்து வாகாபா வு அந்நகர விஞ்முன து (வாழ்த்து)
விஞ்முன ||
பாழ்த்து வாகாபா வு அந்நகர விஞ்முன பருண || 31 ||

யமனுடைய பக்கங்களில் அருகாமையில் க்ரஹன், உக்ரன் என்பவர்களும், முன்பக்கங்களில், சித்திரகுப்தனும், கின்னரனும் இருப்பார்கள் இவ்விருவரும் கருப்பு நிறமும் பச்சை நிறமும் உடையவர்களாய், சிவப்பு வஸ்திரங்களணிந்திருப்பவர்களாவார்கள்.

பீடத்தின் பக்கத்திலிருப்பவர்கள் பயங்கரமான பராக் கிரமமுடையவர்களாய், மிருத்தியுவுடன் இருப்பார்கள். இவ்விருவரும் நெருப்பைப்போன்ற அல்லது கருப்பும் சிவபும் கலந்த நிறமுடையவர்களாவார்கள்.

யமனுக்கு முன்பக்கத்தில் இரண்டு ஸ்திரீகள் சாமரம் தரித்து நிற்பார்கள். அதற்கு முன்பக்கத்தில் சர்மன், ஸர்மன் என்பவர்கள் நிற்கொண்டிருப்பார்கள். (42)

யமன் விரிவாசலத்தில் வீற்றிருப்பவனாவான். யமனுடைய வாஹமான மஹிஷம் (எருமை) செம்பட்டை நிறமுடையதாம். (அல்லது யமன் மஹிஷத்தின்மீது உட்கார்ந்துகொண்டிருப்பான்.) இவ்விதமாக யமலக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி ரோஹிணியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (43)

சும ரொஹிணீயுகக்ஷணடி ||

விலுங்கா கரணமகாபா மகுவனா-கா வஸுபொஹதா |
 வஸு-காஹஸனாஸம்பாது நாமஹவஸா விதாம்பராய || 33 ||
 சூலீதா வா வுதீதா வாவி வஸுவஸுவஸூஹி ரொஹிணி |
 ரொஹிணைஹம் வஸாவஸூதா வெநயீ-கேதமுகக்ஷணம்
 மயுணம் || 34 ||

சும வெநயீ-கேதமுகக்ஷணடி ||

வெநயீ-கேதமுகக்ஷணடி விலுங்கா கரணமகாபா |
 வஸுவஸுவஸூஹி நாமஹவஸா விதாம்பராய || 35 ||
 வீதவஸூபொஹதா கரணமகாபா வஸுவஸூஹி |

ரோஹிணீ லக்ஷணம்.

ரோஹிணீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், கரண்ட மகுடமும், சிவப்பு நிறமும், மங்களகரமான உடலும் உடையவளாய், வெளுப்பு ஆடையுடுத்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, ஸர்ப்பத்தைக் கையில் வைத்துக்கொண்டு உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பவளாவாள். ரோஹிணீ தேவிகள் ஏழு பேர்களாவார்கள். இவ்விதமாக ரோஹிணியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நைரூதியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

(45)

நைரூதி லக்ஷணம்.

நைரூதியானவள், நீலநிறமும், இரண்டு கைகளும், பெரிய உடம்பும், வலது கையில் கத்தியும் இடது கையில் கேடயமும் உடையவளாய், பீதாம்பரம் தரித்து, கொடுமையுடன் பயங்கரமான தித்திப்பற்களுடன் கூடிய முகமுடைய

ஸவ-தாஸஸுனஸாபுரு; பவாருயொ மமததி: || ச௭ ||

[illegible]

சுய சுவெநொருக்கணம் ||

சுதிகாந்திபு, தாஸதா: கெய்லாஸாஸ-காந்திதா: || ௪௮ ||

புது, புதுமுகம், நல்லாறு இடம் புது, புதுமுகம் உண்டு உருவாகி தர |

தருகருமயவர,நாவுவாசுநீடு,நாபுமுடிவ,நவநத || சச ||

ஸ்தவம் பாரதமாயுர்ஜயை சிந்தயத் தாபகம் |

БТ, БТ, ОКОЛ, БТ. АИНС, ОТС, ПОП, ИДЗ, ДНТ, П, БТ ||

[illegible]

எனவாயினும், அப்போது, அப்போது நான் நினைத்தேன். || 1 ||

வனாய், ஸ்கல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, சவ
வா ஹத்திலி நப்பவாவான். (47)

இவன் நைர்குத லோகதேவனுவான். இவ்விதம் நைர்
குதியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது இனி அப்ஸரஸ்ஸு-
களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் ஸகிணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள் அதிக ஓளியும், கூந்தலும் முன்னுச்
சியும், பற்பலவிதமான கூந்தல் முடிச்சும், பலவிதமான
புஷ்பாலங்காரமும், வெண்பட்டாடையுமுடையவர்களாய்,
பருத்த துடை, பிநுஷ்டபாகம், ஸ்தக்ங்கனையுடையவர்
களாய், சிறுத்த இடையும், அழகிய வடிவமும், சிரித்த முக
மும், பற்பலவிதமான வாசனைப்பூச்சுமுடையவர்களாய்,
பத்திரபீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். அப்ஸரஸ்ஸுகள்
7 பேர்களாவார்கள். இவர்கள் ஸ்ரீமபங்கத்திலிருப்பவர்
களாவார்கள். அப்ஸரோ லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி
வருண லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (51)

சுய வரூணமுகக்ஷணடி ||

வரூண: வெறுதவண-லேஷு ஹிஸுஸு: வாபரஹஸிக: |
ஸவ-லேஸுரணஸம்யுக: கரணஸுகுடாமித: || ௫௨ ||

வீதவஸுயரபாந: லேஸுஸுமநித: |
யஸுஸுசுருஸுஸுயுக: லேஸுஸு, லேஸுஸு: || ௫௩ ||
[வரூணம் முக்ஷணம் வெறுதவணஸுமிதம் லேஸுஸு
யுகம்]

சுய வஸுஸுஸுயுகக்ஷணடி ||

லேஸுஸு: வீதவண-லேஷு, லே, லேஸுஸு-லேஸுஸுமித: || ௫௪ ||
ஸுஸு, ஹிஸுஸுஸுஸுஸு: லே, லேஸுஸுமித: |
* ஹிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹிஸுஸுஸுமிதஸுஸு, || ௫௫ ||

வருண லக்ஷணம்.

வருணன், வெறுப்பு நிறமுடையவர். அவர் இரண்டு கைகளும், கையில் பாசமுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து, கரண்டமகுடம் தரித்து, பீதாம்பர முடுத்தியிருப்பவராவார். வருணன் மஹாபலம் பொருந்தியவராவார். அவர் புறாலணிந்து, மகராஸந்தின்மேல் வீற்றியிருப்பவராவார் இவ்விதமாக வருணனுடைய லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி இருடிகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (53)

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம்.

ஸப்தர்ஷிகள், மஞ்சள் நிற வடிவமும், பல நிறமுள்ள ஆடை தரித்தும், முதிர்ந்த வயதும், இரண்டு கைகளும்,

* ஹிஸுஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹிஸுஸுஸுமிதஸுஸு | ஹிஸுஸு
ஸுஸுஸுஸுஸுஸு ஹிஸுஸுஸுமிதஸுஸு, ஹிஸுஸுமிதஸுஸு,

ஹஸ்திபுரம் பூமிதா: ஸ்ரீமதகம் வாஸதம் து வா |

உணம் உருகிணமவெஃது மத்தம் வாருகபொஃதுதல் ||

மதுரையை விடா வாய் எவ்வெழுத்து ஐதாமுழிகா |

வாழ்நா, நடுவரி, நடுவரி வாழ்நா, நடுவரி வாழ்நா, நடுவரி வாழ்நா || ௫௭ ||

சுயமுசாமிசுவாமியை வலிஷா மாநாதுவாயா |

விவராலிவெதராஹாஅஹ: பிஷ்யஸுஷு கீதிர்,நா: || ௫௮ ||

[பிஷீணாஃ முகநீணம் வெபாதுஃ மராமுகநீணம் அதுதெ ||

சாந்தமான தோற்றமும், சடைமுடியணியும், மார்புடன் அமைந்த முகவாய்க்கட்டையும் (மார்பு வரையில் நீண்ட தாடியும்) பூணூலும், மூன்று பட்டையாக அணிந்த விபூதியும், (விபூதி—திருநீறு) வலது கையில் தண்டமும், (தண்டம்—தடி) இடது கையில் குடையும், உடையவர்களாய், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்சார்ந்த வடிவமாகவோ இருப்பவர்களாவார்கள்.

(56)

அவ்வது தடி குடை இல்லாமல் வலது கையில் சின் முத்திரை தரித்து, இடது கையை இடது முழங்காலின் மேல வைத்துக்கொண்டிருக்கும் வடிவமாகவும் இருக்கலாம்.

[நின்ற வடிவமானால், தடியும் குடையு ங்கொண்டிருக்க வேண்டுமென்றும், உட்கார்ந்த வடிவமானால் சின்முத்திரையும், முழங்காலின்மேல வைத்த கையுமாக இருக்கவேண்டுமென்று கொள்ளவேண்டும்.] (57)

பிருகு, அங்கிரஸ்ஸு, அகத்தியர், வளிஷ்டர், கௌத
மர், விசுவாமித்திரர், பரதுவாஜர், இவர்கள் ஸப்தர்ஷிகள்
ஆவார்கள்.

ஸப்தர்ஷி லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. வாயுவின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறான். (58)

ஸூராதகை ஸஹவாடிபு வஜ்ஜீவரிஷிதா: |

ஸவாஹரண ஸயுகா: ஸவா(நாநா)வாஜெஷ்-

ரமுகரதா: || ௬௩ ||

சுஹயம் வரயய: ஸவெஷ வாவெ ஸஜாக் ஹரிணா வரடி |

ஹவாஷ்வஜிவொ ருஜி: யாகரொ தீஞ்ஞொஹித: ||

ஸயாவொ விபபெதுய: ஜெவஜெவொ ஹவாஜ்வ: |

கவாநீயவஜிதி ஜெயய ருஜிவஜெகாடி: ஸஜரதா: ||

[ருஜிநாநா டக்ஷணா வெநாகு வெநாமுக்ஷணமூஜெத:]

சுய ஹொஜகக்ஷணடி ||

ஹொஜிஹொஸதாஸீ: கருயவதீஹஜுதி: |

வ்ருலாமுயம்ஸயாகு: ஹிலுஜெஷ் ஹஜ்வகுக: || ௬௪ ||

அணிகளும், பற்பல புஷ்பமாலைகளும், உடையவர்களாவார்கள். வலது கைகளில், அபயமும்-மழுவும், இடது கைகளில், வரதமும்-மானுமுடையவர்களாவார்கள்.

இவர்கள், நின்றவடிவமானால், ஸம்பாதமாகவும், உட்கார்ந்த வடிவமானால், பத்மபீடத்தின்மீதும் இருக்க வேண்டும்.

இவர்கள், மஹாதேவன், சிவன், உருத்திரன், சங்கரன், நீலகொஹிதன், ஈசானன், விஜயன், ஈசன், தேவதேவன், பதிவாத்பவன், கபாலி, என்று பெயருடைய 11 பேர்களாகும். உருத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஸோம லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (65)

சந்திர லக்ஷணம்.

சந்திரன் எரிமஹாஸத்திலிருப்பவராவார். அவர், முல்லை, சங்குபோன்ற நிறமும், மண்டலாகாரமாக வீசும்

சூலீதொ வா ஸ்ரீதொ வாவி கும்பொஹீதுஹலுகை |

ஹெய்யஜ்ஞாவஹீதாம், மஃ ஸவ-கோஹரணஹுஷிதஃ || ௬௭ ||

ஸூகூவஹீயரஸூதாஃ ஸவ-கோ(ஸூகூ)வாஹீதுரஹுக்ரதஃ |

[ஹெய்யஜ்ஞாவஹீதாம் கெஷித்ருபஹுக்ஷணம் ஸூரணம்]]

௬௮ கெஷித்ருவாஹுக்ஷணம் ||

சூரணைத்ரு கெஷித்ருவாஹீது ஸவாஹீ, முணயொ, ம, தஃ ||

ஹீதொ ரகூஹீயா க்ரஹீஃ ஸாக்ஷிகாஹீ, முணைஸ-கேவெசு |

விவதஹுஹீஸூயாக்ஷணம் ராஜஸஹீதுரஹீ, தஃ || ௬௯ ||

தேஹகாந்தியும், 2 கைகளும், ஸௌமியமான முகமும், ஸுவர்ணயஜ்ஞோபவீதமும் (தங்கப் பூணூலும்) ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும், வெண்மையான உடையும், பற்பல (வெண்மையான) புஷ்பங்களாலாகிய அலங்காரமும் உடையவராய், கைகளில் ஆம்பலும் நீலோத்பலமும் ஏந்தி, சாந்தமான ஆகாரத்துடன், நின்ற வடிவமாகவோ, உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, இருப்பதாம். சந்திரலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி கேஷத்திரபால(பைரவ)லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

கேஷத்திரபாலக(பைரவ)லக்ஷணம்.

கேஷத்திரபாலக மூர்த்தியானது, ஸத்துவகுண பிரதானமானது, ரஜோகுண பிரதானமானது, தமோகுண பிரதானமானது என மூன்று விதமாகும். ஸத்துவ மூர்த்தியானது, வெள்ளப்பு நிறமாகவும், ரஜோகுண மூர்த்தியானது சிவப்பு நிறமாகவும், தமோகுண மூர்த்தியானது கருப்பு நிறமாகவும் இருப்பவைகளாம். ஸத்துவ மூர்த்திக்கு 2 அல்லது 4 கைகளும், ரஜோமூர்த்திக்கு 4 கைகளும், தமோ

தாழ்வாராஷ்டிஷாஷ்டிணை சூரிணைத் துஷ்டவாடகை |

ஸூரநகை வடிவீம் ஸூரந ஹிதவீம்மாவரி வா || எய ||

யாசும் து டி.கதினெ ஹிவெ கவாறுதிதரெ வஹு |

விமுகிவெ ஹிவெ து அதுஹிவெ ஹிமொ அதிதெ ||

வாஹிவெ து ஹிவெ ஹிவெ வடா,மம் வடிவதிகை |

வாஹிவெ ஹிவெ வடா,மம் வடிவதிகை || எய ||

வாஹிவெ வடிவதிகை வடிவதிகை வடிவதிகை வடிவதிகை |

ஸூரநகை ஹிவெ ஹிவெ ஹிவெ ஹிவெ ஹிவெ ||

யாசும் வடிவ அ வடிவ அ டி.கதினெ து கருதயெ |

வெடிகம் அ கவாறு அ நா,மவாபம் அ வாகை || எச ||

மூர்த்திக்கு 8 கைகளுமாம். ஸ்தாநக மூர்த்தியானால் ஸம பாதமாம். (ஆஸநமானால்) பத்மபீடம் அல்லது பத்திர பீடத்திலிருப்பதாகும். பைரவ மூர்த்தியானது 3 கண் களுடையதாகும். (70)

பைரவரின் ஸத்துவ மூர்த்தியானது 2 கைகளுடனிருந் தால், வலது கையில் குலமும் இடது கையில் கபாலமும் இருப்பதாகும்.

4 கைகளிருந்தால், வலது பரபுஜத்தில் கட்வாங்கமும் இடது கையில் கத்தயும், பூர்வ ஹஸ்தங்களில் அபயவரத மும் இருப்பதாகும். (கட்வாங்கம்-பரமேசுவரனுக்குரிய ஆயுதவிசேஷம்.) (72)

அல்லது பரஹஸ்தங்கள் முன் பாலவும் பூர்வஹஸ்தம் இடது கையில் மணியுமிருப்பதுமாகும்.

இவ்விதம், ஸாத்துவிக மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. ஏ ஸுவரத! இனி ராஜஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (73)

தாமிஸ து ய, நுஸ-போனம் ஐக்ஷிணை ஐக்ஷிணைதரெ |
 பொஷம் பாஜஸவக் கொதம் ரகுகெபொய்ய-ஜேணயை || எநி ||
 உமூரூஷிஸாபுது: நாநா,நா,மவி,லுஷித: |
 சூரிணைகுதா,மிரட்டவய கஸ்திஸூரிக் கெஷ்ஞுநாருக: ||
 [கெஷ்ஞுபும்க்ஷணம் கொதம் ஸாபஸூரிக் க்ஷணம்
 பபுணம்]

ஈம் ஸாஸாநமுக்ஷணம் ||

ஸாஸாநம் விஸூர: கொத: ஸவ-போனாலுஷித: |
 இடாகுபுஸாபுது: ஸகுகெபொய்ய-ஜேணயை || எநி ||

ராஜஸ மூர்த்தியானது, வலது கைகள் மூன்றிலும், குடம்-கத்தி-மணி இவைகளையும், இடது கைகள் மூன்றிலும் கேடயம்-கபாலம்-நாகபாசம் இவைகளையுமுடையதாகும். (74)

தாமஸ மூர்த்தியானது, இடது கையில் வில்லும், வலது கையில் அம்புமுடையதாம். மற்ற கைகளில் ராஜஸ மூர்த்திக்குக் கூரிய ஆயுதங்களேயாம்.

(தாமஸ மூர்த்தியானது) சிவப்பு நிறமாகவும் ஊர்துவ முகமாகவும் இருக்கும் சிகாமண்டலமும், உக்கிரமான திருஷ்டியும், பலநாகங்களை அணிந்தும், பகல்களுடையதாகவும், நெருப்புப்போன்ற வடிவமுடையதாகவும் செய்யத்தக்கதாகும். (76)

இவ்விதம் பைரவ லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது இனி ஈசான லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

ஈசான லக்ஷணம்.

ஈசான மூர்த்தியானது, 2 கைகளுடையதாம். வெளுப்பு நிறமும், வெளுப்பு வஸ்திரமுமுடையதாம். ஸகலவித

ஸூக்யஜ்ஞாவவீதயு ஸூக்யவஜ்ஞாவரி ஸ்ரீதா: |

ஸரீமும் டிஷ்டினஹஸ்தே அ கவாரும் வாரஹஸ்தேக || எஅ ||

வஹஸ்தேஸஸ்தோவஜாத: ஸூனா ஹாஸ்தேஸூக்யணா |

சுய சூக்யிதூக்யணா ||

விஹாஜா: வஜ்ஞஹஸ்தே ரதவஜ்ஞாவஸ்தே ஸ்ரீதா: || எஅ ||

ரத(த)ஜ்ஞஹஸ்தே காரணாகூடாவிதா: |

ரதாஸ்பரயராஸ்தே ஸவஜ்ஞஹாஸ்தே விதா: || அம ||

அஹஸ்தேஸஸ்தோவஜாத: ஹாஸ்தே அஜ்ஞ ஸ்ரீதா: |

விததேஸ்தே விவஸ்தோவஜாத: ஹாஸ்தே ரதா: ||

ஆபரணங்களையுமணிந்து, ஜடாமகுடமும் பூநூலும் அணிந்து, வலது கையில் குலாயுதமும் இடது கையில் கபாலமும் ஏந்தி, வெண்தாமரைமலரில் வீற்றியிருப்பதாம். இவ்விதம் ஈசான லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஆதித்தியர்களின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

ஆதித்திய லக்ஷணம்.

ஆதித்தியர்கள், 2 கைகளும், 2 கைகளிலும் செந்தாமரை மலர்களை ஏந்தியும், செந்தாமரை மலரில் உட்கார்ந்து கொண்டிருப்பவர்களாவார்கள். (79)

சிவப்பு நிறமாய் வட்டமாக இருக்கும் (வட்டமாகப் பதிப்பிக்கப்பட்ட ரத்தினங்களுடன் கூடிய) கரண்ட மகுடத்தை அணிந்திருப்பவர்களாவார்கள். சிவப்பு ஆடையுட்குறி, ஸகலவிதமான அணிகலங்களையுமணிந்து, சன்னவீரம் தரித்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவ்விதமான ஆதித்தியர்கள் 12 பேர்களாவார்கள்.

1. விகர்த்தன் 2. விவஸ்வன் 3. மார்த்தாண்டன்

K. 7

சுய சுகபுகழ்நாடு ||

சுகபுகழ்நாடுமேயுடையது: ஸ்வரணமலிவித: |
 ஹிரண்யஸ்தாபனவழி: சுகபுகழ்நாடுமலிவித: || அக ||
 சுலபம் வரதம் மாரி மலி மலி மலி மலி மலி மலி |
 ஸுலபித: வரதம் து சுகபுகழ்நாடுமலிவித: || அக ||

சுய ஸ்வபுகழ்நாடு ||

ஸ்வபுகழ்நாடுமேயுடையது: ஸ்வபுகழ்நாடுமலிவித: |
 சுகபுகழ்நாடு(தநு)வழி: ஸ்வரணமலிவித: || அக ||
 ஹிரண்யஸ்தாபனவழி: சுகபுகழ்நாடுமலிவித: |
 சுலபம் வரதம் மலி மலி மலி மலி மலி மலி || அக ||

அர்க்கன் ஸகலம்.

அர்க்கன் சாந்தமான வடிவமும் 4 கைகளும் உடைய
 வராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பார்.
 ஸுவர்ணம்போன்ற மேனியும் வெண்பட்டாடையும்
 உடையவராவார். கைகளில் அபயம்--வரதம்--கத்தி--
 கேடயம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். பத்ம பீடத்தில்
 உட்கார்ந்திருப்பவராவார். இவ்விதம் ஆரியனை
 (ஸூரியனை) கல்பிக்கவேண்டும். (87)

பவ ஸகலம்.

பவன், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். மிகச்
 சிவந்த மேனியும் 4 கைகளுமுடையவராவார். ஜடா
 மதம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்திருப்பார்.
 அவருடைய மேனி ஸுவர்ணம்போன்றதாகும். வெண்
 பட்டாடையுடுத்தியிருப்பார். கைகளில் அபயம்--வரதம்--
 குலம்--பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பவராவார். (88)

சுய ருஹுக்ஷணம் ||

ஹோமிஹஸ்து உயோவெதா ஸௌஜாதா ௮ விநெதுகா |

[ஹோமிஹஸ்து உயோவெதா ஸௌஜாதாதொ (வாதா)

விநெதுகா |]

சுத்யஜைஸுநீ(ரா:) பபாஜா(:) ஸவ-பாமரண-

ஸுநிதா(:) || கூடு ||

நாநாமநாதுவிஹாவா(௦மா) வா.நாநா)வஸுஜிவ-

பொஸிதா(:) |

கரணஜகூடொவெதா(:) வஜ்ஜீஹாவஸிஸிதா(1) || கூக ||

சுய சுஹுரொஹுக்ஷணம் ||

சிஹிவிஹுக்ஷ(து)கூக்ஷிபு வீநொருஹவநஸ்தா: |

ஹுகூஹுவடபெவா(ஹொ)ஹெ: நாமாவஸுயரா வரா: ||

மருத்துக்களின் ஸக்ஷணம்.

மருத்துக்கள், (மருத்து-வாயு) சாந்தமான உருவம் படைத்தவர்களாவார்கள். இரு கைகளிலும் ஸர்ப்பங்களை தரித்துக்கொண்டிருப்பார்கள். இரண்டு கண்களுடைய வர்கள். மிக்க அழகும் சாந்தமுமுடையவர்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பற்பல வாஸனை நிரவியங்களையும் பலவித புஷ்பங்களையும் அணிந்திருப்பார்கள். கரண்ட மதடம் தரித்து பத்மபீடத்தில் இருப்பவர்களாவார்கள்.

(91)

அப்ஸரஸ்ஸுகளின் ஸக்ஷணம்.

அப்ஸரஸ்ஸுகள், பயிர்போன்று பசுமையான நிற முடையவர்களாவார்கள். சிறிது விலக்ஷணமான (சிறிது ஒட்டிய) வயிறு உடையவர்கள். பருத்த துடை-பிருஷ்ட பாகம்-ஸ்தநங்களையுடையவர்களாவார்கள். தங்க ஜிரிகை

ஸஷ்யஸூதநிஹாகாரா நகோஹ்யரா: கரெ |

சூஜாநுமஸஹஸூது ஸவசு(வசூது) ஸஹம்மிகா: ||

சய மளநீலகூண்டி ||

ஸகூதநிஹா (ஸஷ்யஸூதநு:) ஸானா ஹே-

வஸ்யரா வரா |

அதுஹசூது சூனேது அ ஸவசாஹாணஹவிதா ||

சமயா வரதம் டுஹ ஸூதம் அ டயதீ கரெ: |

மளநீலகூண்டாவதம் யயா ஸககூண்டி || கூடு ||

தவெவ காரபெஜாநு ஸூவபெகி கெவநூதிகாடி |

களுடன் கூடிய பலநிற பட்டாடைகளை அணிந்திருப் பார்கள். ஒரு கையில் செந்தாமரை மலரீரந்தி மற்றொரு கையை முழங்கால்வரையில் தொங்கவிட்டுக்கொண்டு இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் யாவரும் ஸமபங்க லகூணமுடையவர்களாவார்கள். (93)

கௌரீ லகூணம்.

கௌரீ தேவியானவள், மெல்லிய உடலும் நீலநிறமு முடையவளாவாள். (பயிர் போன்ற பசுமை நிறமுடைய வளாவாள்). சாந்தமான தோற்றமுடையவள். ஸுவர்ண வர்ணமுடைய ஆடையை அணிந்திருப்பவளாவாள். 4 கை களும் 3 கண்களுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங் களையும் அணிந்திருப்பவளாவாள். கைகளில், அபயம்- வரதம்-டங்கம் (உளி)-குலம்-இவைகளை தரித்திருப்பாள். இவ்விதமாக ஸகல லகூணத்தில் கௌரீ லகூணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது.

சத்த ஸத்வ பிரதானமான இந்த மூர்த்தியை புத்தி மானாயிருப்பவன், கூறியுள்ளபடியே செய்து ஸ்தாபிக்க வேண்டும்.

சுய சாவ-புருஷணம் ||

சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௧ ||

புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௨ ||

சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௩ ||

புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௪ ||

சுய விரிவிப்புறுதல் ||

புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௫ ||

புருஷணம்: || ௧௬ ||

புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௭ ||

புருஷணம்-புருஷணம்: சாவ-புருஷணம்-புருஷணம்: || ௧௮ ||

சர்வ லக்ஷணம்.

சர்வ சூர்த்தியானது, சங்க-முல்லை-சந்திரன்-இவை களைப்பால் வெண்மையான நிறமுடையது. 4 கைகள் உடையதாம். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாம். ஐடாமகுடத்தை தரித்திருப்பதாம். கைகளில், அபயம்-வரதம் - கத்தி-கேடயம் - இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாம். பத்மாஸத்தில் ஸ்தாநகமாக இருப்பதாம் இவ்விதம் சர்வ லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பிரம்ஹதேவ லக்ஷணம்,

பிரம்ஹதேவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளும். பொன் நிறக் கண்களுமுடையவராவார். ஸர்பங்களை ஆபரணங் களாக அணிந்திருப்பவராவார்? [ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார்] வெண்பட்டாடையுட்கி, பான் தோலை உத்தரீயமாகக் கொண்டிருப்பவராவார் பூநூலணிந் திருப்பார். அரை ஞானுடன் மேகலை என்னும் கட்டுவாரு

பரமகாமாட்சிதேவியை கணகசூனாமணித:

சிவசுந்தரி என்னும் அழகத்தாயும் அ கரும-ம் வெளிவ து

ஐதர்பூர் || ௩ ||

கண்ணீரும் காயம் வாழை திசுதினை வந்தகர் வந்தவளா

தயோ |

சூர்தேவதாஸீ காமாட்சிபுர வாழ்நெடு து யாரயது ||

சுலபஸாதின பஞ்சபேரஸுந்நாம ஹிஜோதய |

சூஷண துஹயாஹி அ ரொயபெது வரஸுரடி ||

* விழுந்தும்பாவாசிஷ்டாத = நாமநிஸையகவதுகழ் |

மணிந்திருப்பார். வெண்சந்தனம் பூசி வெண்மையான மாடையுமணிந்திருப்பார். காதுகளில் குண்டலங்களை யணிந்திருப்பார்.

வலது கைகளில், ஐபமாடையும் கூர்ச்சமும் (கூர்ச்சம்-தர்பத்தால் முறைபுடன் செய்யப்பட்ட ஒருவித முடிச்சு) இடது கைகளில் கமண்டலமும் (கிண்டிபோன்ற அமைப்புடைய பாத்திரம்.) குசமும் (தர்ப்பப்பல்) தரித்திருப்பவராவார்.

அல்லது, வலதுகைகளில் ஸ்ருக்-ஸ்ருவம்-இவைகளையும் இடது கைகளில் ஆஃப்ஸ்தாலீ-தர்ப(முஷ்டி)ம்- இவைகளையும் தரித்திருப்பவராவார். [ஸ்ருக்-ஸ்ருவம் இவைகள் யாகங்களில் ஹோமம் செய்ய ஸாதனமாக, மரத்தால் செய்யப்பட்ட கருவிகள். இவைகள், சிறிய முட்டைக் கரண்டியைப்போல் இருக்கும்]

* செய்யுடுமொடியாசி நல்லா வாழ உய்யுடையோடு கரடி |

உவந்தியம் ௨ தவெளியை- தமா நதினா உவாழ்தி ||

உதி வாடுத லாவதே.

ஸஷ்வஸம் ௨ திஸ்யாயி-³ தது நதிஸ்யா ஸரிஸ்யிதழ ||

உக்தினை அடக்காதாயிற் அ வாதலாவது கண்ணாடி.

வெள்ளைத் திசுவாய்வு- வெள்ளைத் திசுவாய்வுகெ || னாச ||

'சூலீ'தெ வா ஸ்ரீ'தெ வாவி வழிவீ'வொவாசி அழி |

சுய சிவோ துயுகஷணாடி ||

சிவொத்தம்; பொருத்தவாணம்; உதும்புமுகவந்தம் || ஈரு ||

ஸவதாஸரணஸாபுத: புகவலிஸுரவயிதக: |

தெரு உயரண்பாபுகு; கசன்குடாமித: || ராக ||

அல்லது, ஆஸ்தத்தில் உட்கார்ந்துகொண்டு முன் கைகளை வரதமாகவும் அபயமாகவும் வைத்துக்கொண்டு, இரு கால்களையும் ஒன்றோடொன்று பின்னிப் பிணைத்து வைத்துக்கொண்டு, மேட்டர மூலத்திற்குமேலே (அதாவது ௩௦ மடியில்) இரு கைகளில் இடதுகையை மேலே நோக்கி வைத்து அதன்மேலே வலதுகையையும் முன்போலவே மே நோக்காகவே வைத்துக்கொண்டு, இருப்பவராவார்.

அல்லது, முன்கைகள் அபயம் வரதமாகவும், புறக் கைகளில் வலக்கையில் ஜபமாலையும் இடக்கையில் கமண்டலமும் கொண்டிருப்பதுமாம்.

வலது பக்கத்தில் ஸரஸ்வதியும் இடது பக்கத்தில்
ஸாவீத்திரியுமிருப்பார்கள்.

நின்ற வடிவமானாலும் உட்கார்ந்த வடிவமானாலும்
பிரம்மதேவர் பத்மபீடத்திலிருப்பதாகும்.

சிவோத்தம ஸகிணம்.

சிவோத்தம மூர்த்தியானது, வெளுப்பு நிறமும் 4 கண்களும் 2 கண்களும் ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்காரமும் வெளுப்பு வஸ்திரமும் பூநூலும் கரண்ட மகுடமும்

சுலபம் வரதம் மூலம் வாரம் மூலம் வரதம் கவிரை |

வழுவீரொவரிஷாதூ ஸ்ரீநகர் ஸ்ரீவாழகம் || ஈ ||

சுலபம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

சுலபம் வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

கரணம் கருவெதா மூலம் வரதம் || ஈ ||

சுலபம் வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

ஸ்ரீநகர் வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

சுலபம் வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

சுலபம் வரதம் மூலம் வரதம் மூலம் வரதம் ||

முடையதாகும். கைகளில், அபயம்-வரதம்-குலம்-பாசம் இவைகளை ஏந்தியிருப்பதாகும். பத்ம பீடத்தில் ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவுமிருப்பதாகும். (107)

பிருகுமுனிவரின் லக்ஷணம்.

பிருகுமுனிவர், சாந்தமான வடிவமுடையவராவார். வெண்மையான வஸ்திரமும், 2 கைகளும் உடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்தவராவார். 2 கைகளிலும் அபயமும் வரதமும் தரித்திருப்பவராவார். ஸுல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். ஸ்தாநகவடிவமானாலும், ஆஸந வடிவமானாலும், பத்மபீடத்தில் இருப்பதாகும். இந்த முர்த்தியானது சுபகரமானதாகும். (109)

நச-அகஸ்திய-கௌசிக-ஏகநேத்தி லக்ஷணம்.

நச லக்ஷணம் முன்னமே (பவ லக்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டுவிட்டது. அகஸ்திய லக்ஷணத்தையும் (ஸப்தர்ஷி லக்ஷணத்தில்) முன்பு கூறியதுபோலவே கொள்ளவும். கௌசிக லக்ஷணமும் அவ்விதமேயாம்.

புஷ்பகம் கண்ணிகா வாஸெ ச்ரீணெத்ரா மாரூரூவிணீ ||

பிழைஞ்ஞாநியுரவி உந்நினைவிதா வபா |

வெவ்வுக்குணவெய்தா வாடுமீ வரிகீதி-தா || ஈகூ ||

சுய முக்தி முக்தாந் ||

மு. து. : வி. தி. ஸ. தா. ஸீ. தா. மி. ஸ. தா. கா. ஸ. த. ஸ. ஸ. |

செம்மயில் தாடியில் விளக்கொள்குணமுமறிதா || மாகுள ||

ஸுபாநா, தா ஸுசுமாதா கும்பிதஸு து: ஸுவிஸுதா |

புகாந். விநமஸா உ கஹு உதிர் (காபி) ஸநதயீ ||

சரிசுவலா பண்டிதா மஹா அக்ஷரீந்திரமாதலி |

ஐபமாகியும், இடது கைகளில் புஸ்தகமும் குண்டிகையும் (கிண்டி) தரித்திருப்பவளாவாள். மூன்று கண்களும் அழகிய உருவமுமுடையவளாவாள். ருக்கு-யாஜுஸ்-ஸாம-என்ற மறைகளா லும் முனிவர்களா லும் ஸேவிக்கப் பட்டிருப்பவளாவாள். வாக்குக்கு அதிதேவதையான ஸர்ஸ்வதீதேவி, இத்தகைய லக்ஷணங்களுடையவளென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

லக்ஷ்மீ ஸ ஸ்ரீ ணம்.

லக்ஷ்மீ தேவியானவள், பத்மாஸுரத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவளாவாள். இரண்டு கைகளும் பொன்னிற மேனியுமுடையவளாவாள். காதில் கற்கள் பதித்த பொன்னோலை யணிந்திருப்பவளாவாள். நல்ல யௌவனப்பருவமும், அழகிய அங்க அமைப்பும், வளைந்த புருவமும், அழகு நிறைந்த விலாஸமும் உடையவளாவாள். சிவந்த கண்களும் பருத்த (சதைப்பத்துள்ள) கன்னங்களும், ரவிக்கை அணிந்த ஸ்தநங்களுமுடையவளாவாள். தலை அணியும்

சாஸ்பாஜம் டிக்ஷிணை ஹஸ்த வாஜெ ஸ்ரீஹஸ்திஷ்டிதே ||
 ஸாஸ்பாஜா விஸுருஹாணீ பௌஹநாஸ்பாவஷ்டிதா |
 லேவநாகுடிஸூத்ரா ௮ ஸவ-ஹாஸ்பாணஹஸ்திதா || ௩௨ ||
 சூய வாகுரூப-வஸுவதி-வஸுருக்ஷணம் ||
 வாகுக்ஷஸூரூப-வஸுரூப-காஸ்ய-விஸு-ஷ்டிதா |
 வஸுவதி-வஸு-ஷ்டிதா ஸாஸ்பாஜ-ஷ்டிதா ||
 யஸா யுவஸு ஸாஸ்பாஜ-ஷ்டிதா வஸு ௮ |
 சூய-ஷ்டிதா வஸு-ஷ்டிதா வஸு-ஷ்டிதா தஸ்ய ௮ ||
 வஸுவாஷ்டிதா கீத-ஷ்டிதா வஸு-ஷ்டிதா வஸு-ஷ்டிதா ||
 வீதாஸ்பாஜாஸூத்ரா ௮ ஸாஸ்பாஜ-ஷ்டிதா வஸு ௮ ||

முன் தலையின் இரு பக்கங்களிலும் அணியும் சங்கசக்ர
 வடிவமான தேத்திச் சுட்டியும் உடையவளாவாள். வலது
 கையில் தாமரை மலரும், இடது கையில் பில்வப்பழமும்
 வைத்திருப்பவளாவாள். அழகிய இடுப்பும் பருத்த பிருஷ்ட
 பாகமும், அழகிய வஸ்திராலங்காரமும், ஒட்டியாணமும்
 அரைநூல் மாடையும் அணிந்த, ஸகல ஆபரணங்களாலும்
 அலங்கரிக்கப்பட்டும் இருப்பவளாவாள்.

ஏகருத்திர-பாகபதி-வஸு-ஷ்டிதா.

ஏகருத்திரன் - பாகபதி - இவர்களை, ஏகாஷ்டருத்திர
 னுக்குக் கூறிய லக்ஷணப்படியே செய்யவேண்டும்.

தரன், தருவன், ஸோமன், ஆபதேவன், அநலன்,
 அநிலன், பிரத்யுஷன், பிரபாவ(ஸ)ன் என்ற பெயர்
 குடைய 8 பேர்களும் வஸுக்கள் எனப்படுவார்கள்.

இவர்கள் சிகப்புநிறம் உடையவர்களாவார்கள்.
 இரண்டு கைகளுடையவர்களாவார்கள். இவர்கள் எல்

வழிவடிகழவாவிவத் தவ-பாறுணமுகிதா: |

கரணமுகுடொவதா: ரளபூவ்வெ- புகீதி-தா: ||

சுய ஹாஷெவ திரேதி ய நஷாபுரஸுஷ்ணம் ||

கதாவழி வரம்புபதிவது உறுபெய்வா லிஜோதம் |

வாக்யபூதவக் கதாவுழைத்தி-வி-ஜஸ்தம் || ௩௨௫ ||

யதநு_{வி}வ-பிசு_{வி}பா_{வி}வ-மரணமூஷித:

தவக்காணநஸங்காபு: ஓஷெய்யஸஜித: || ஈஉக ||

வாஜாஹபஹஸு^க மதா வா வாஜஹஸு^ககெ |

வழியொவரிஷலு உலெதெஞ்ஞா நரவாஹத: || ஈ௨௭ ||

லோருமே பீதாம்பரம் உடுத்தியிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள் உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ அல்லது நின்ற வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். கைகளில் கத்தியும் கேடயமுமேந்தி இருப்பவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டு, கரண்டமகுடமணிந்து இருப்பவர்களாவார்கள். இவர்கள், பயங்கரமான ரூபமுடையவர்கள். அல்லது ருத்திரனின் அம்சம் படைத்தவர்கள் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மஹாதேவ-தீர்த்த-தந்த-இந்திர லக்ஷணம்.

மஹாதேவ மூர்த்தியை பசுபதி மூர்த்தியைப்போல
செய்யவேண்டும். த்ரிமூர்த்தியை ஏகருத்திரனைப் போல்
செய்யவேண்டும்.

ஸ்கல யக்ஷர்களுக்கும் அதிபனை குபேரன், உடையில் இட்ட தங்கம்போன்ற நிறமுடையவராவார். 2 கைகளும் 2 கண்களுமுடையவராவார். ஸ்கல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். இருகைகளிலும் அபயமும் வரதமு முடையவராவார். அல்லது இடதுகையில் கதை வைத்

வழுவெடிகுலையாகு: பரபராகாயகைய: வர: || ௩௩ ||

ரகுவலையொ ரா டி ஹை: காலரணலுவித: |

ரகொலு: கெயலையாகுவித: காலரணலுவித: ||

அதுல: கெயலையாகுவித: காலரணலுவித: |

காலரணலுவித: கெயலையாகுவித: காலரணலுவித: || ௩௪ ||

காலரணலுவித: கெயலையாகுவித: காலரணலுவித: |

ரகுவலையொ ரா டி ஹை: காலரணலுவித: || ௩௫ ||

காலரணலுவித: கெயலையாகுவித: ||

ரகுவலையொ ரா டி ஹை: காலரணலுவித: |

ரகுவலையொ ரா டி ஹை: காலரணலுவித: ||

கிறேன். அந்த மூர்த்தியானது, 1 கைகளும், 3 கண்களு முடையதாகும். திச்சுடர்போல ஒளியுடன் விளங்குவ தாகும். இளம்பிறை சந்திரனும், சிவப்பு ஆடையும் அணிந்து, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். சிவப்பு நிறமாய் செங்குத்தாக உயர்ந்த மயிர்களுடன் பயங்கரமான உருவமுடையதாய் எம்ம வா ஹனத்தில் வீற்றிருப்பதாகும்.

ஸ்ரீகண்ட மூர்த்தியானது, 4 கைகளும், 3 கண்களும், நீலாத்தபலம்போன்ற நிறமும், உடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகலவித ஆபரணங்களும் அணிந்து அபயம்-வரதம்-டங்கம்-குலம் இவைகளைக் கையிலேந்தி, சிகப்பு வஸ்திரமுடுத்தி, பத்ம பீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பதாகும்.

நாகதேவ லக்ஷணம்.

ஸ்ரீகண்ட லக்ஷணம் இவ்விதம் கூறப்பட்டது. நாக தேவலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். நாகதேவர் 3 கண்களும், 4 கைகளும், ஸௌமியமான உருவமும், சிவந்த நிறமும்,

சுலயவரஹொவெத: வரஹவெத து நாமயுக |

கரணஹகூடொவெத: நாம: வஹமணாவித: || ௩௩ ||

வவ-ஹரணஹயுக: வஹபீடொவரி ஸ்ரீத: |

சுய ஸ்ரீ-ஹலிமுகஷண |

ஹ்ரீயுகதுஹ-ஹொ ராஜ: வவ-ஹரணஹலிஷித: ||

சுலயம் வரஹ் ஹொவ ராஜம் வரஹம் ஹயாயந |

லிதவஹயரஹொவ ஹ்ரீயுக: வஹமண: || ௩௪ ||

வஹ்ரஹகூடநிதா ஹலி: ஸ்ரீயுகஹலிதா |

கரணஹகூடொவெதா வவ-ஹரணஹலிஷிதா || ௩௫ ||

ஸ்திரஹயரஹ ஹொவ ஹ்ரீயுக: வஹமண: ||

வெண்மையான உடையும், உடையவராவார். முன் கைகள் அபயவரதமாகவும், பர ஹஸ்தத்தில் ஸர்ப்பத்தை வைத்திருப்பவருமாவார். கையிலிருக்கும் நாகமானது 5 தலைகளுடையதாகும். கரண்ட மகுடமும், ஸகல ஆபரணங்களும் அணிந்து பத்மபீடத்தில் உட்கார்ந்திருப்பவராவார்.

பீம-பூமி-சுகஷணம்.

பீம மூர்த்தியானது, பயங்கரமான உருவமும் 4 கைகளுமுடையதாம். கொடுமான பார்வையும் தித்திப்பற்களுமுடையதாகும். வெளுப்பு ஆடையுடைய வரதம்-அபயம்-குலம்-பாசம்-இவைகளை ஏந்தி, ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும்.

பூமிதேவியானவள் பயிரின் முனைபோன்ற நிறமும், அழகிய முகமும், நீலமான முன்னுச்சியும், பீதாம்பர ஆடையுமுடையவளாவாள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, கரண்ட மகுடம் தரித்து, இரு கைகளிலும்,

வடிவ வாவஸ்தும வாவி வஹனீ ஹஸ்த்யோஹ்யோ ||

வடிவீஹாவஸிஷா து குஸீநா வா ஸ்விதாயவா |

கூய சிவண - உராயுக்ஷணம் ||

சிவண: கஞநாஸவஹ அதுஹஸுஸஸநித: || ௩௪௨ ||

வஜ்ஜெவடகஸம்புத: வடிவீஹாவஸிஷித: |

உராயுணா யதி உவண: உவஹுமாயு ஸஸுமாயு: ||

கெயஸாஸஸாயுதா: ஸவஸாஸாஸாஸாஸிதா: |

உகதிலுவஸநாஸவெஸ நாதாஸாவெஸுஸகருதா: ||

டகபயமுஸஸாயுதா: லீதெஸாஸுஸவஸஸுதா: |

வாடிவீஹாவஸிஷிதா சுஷுள அ ஸஸுமாயு: ||

இரண்டு தாமரை மலர்களையாவது, இரண்டு நீலோத்பலங் களையாவது வைத்திருப்பவளாவாள். பத்மபீடத்தில், உட்கார்ந்த வடிவமாகவோ, நின்ற வடிவமாகவோ இருப் பவளாவாள்.

சிகண்ட-மருத்-ஸக்ஷணம்.

சிகண்டர் என்ற மூர்த்தியானது, கஞ்சன (மைனா) பக்ஷியைப்போன்ற நிறமும், 4 கைகளும், கைகளில் கத்தி-கேடயம், இரண்டையும் ஏந்தி பத்ம பீடத்திலிருப்பதாகும். (மற்ற 2 கைகள் வரதாபயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

மருத்துக்கள் புகை நிறமும், 2 கைகளும், முத்திரம் என்ற ஆபுதமும், சிகப்புப்பட்டாடையும், முடிந்த முடியும், உடையவர்களாவார்கள். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, பலவித புஷ்பங்களையும் தரித்து, டங்கம் குலம் இவைகளை ஏந்தி, பாத பீடத்திலிருப்பவர்களாவார்கள். இவர்களுக்குத் துடை-பிருஷ்டபாகம் - ஸ்தநம்-இவைகள் பெரிதாக இருப்பதாகும்.

சுய உயுறுகூணடி ||

உயுறுதுலாஃஜொ ரளடி: ரகவஜேவஜநித: |
 கரணுமகுகுடொவெதஜேவஜேவரணலுஷித: || ரசக ||
 சுலபவய ஷொவெத: டாகபயுடியுய: வர: |
 ஜொநக: வடிவெடு து பாகுவுஷ்யுய: ரும: || ரசஎ ||

சுய ருநெழாரயுகூணடி ||

ருநெழார: சுரஜவஜெனகே கிலுஜெஜெவஜிதவஜுக: |
 கரணுமகுகுடொவெதஜேவஜேவரணலுஷித: || ரசஅ ||
 டுலுஜொமகுகுகெ லவஜே வரஜொ வரவஜேகெ |
 ஜொநக: வடிவெடு து குவீஜொ வ விவெஷத: ||
 ருஷத: டுஜிதவாடிஜொடிஷக: ருஷத: டுஷத: |

உக்கிர லக்ஷணம்.

உக்கிர மூர்த்தியானது, சிகப்பு உடையவனாக், பயங்
 கரமான தோற்றமுடையதாகும். உக்கிரமும், கைகளில்
 அபயம்-வரதம்-பங்கம்-நுலம்-இவற்றைத்தரித்து, கரண்ட
 மகுடம் தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையும்ணிந்து, பத்ம
 பீடத்தில் ஸ்தாபமாக இருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது வெளுப்பு நிறமுடையதாய்,
 வெளுப்பு உடை தரித்திருப்பதுமாகும்.

சைச்சர லக்ஷணம்.

சைச்சரன் கருப்பு நிறமும், உக்கிரமும், கருப்பு
 உடையமுடையவராவார். கரண்ட மகுடம் தரித்து, எல்லா
 ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பவராவார். வலது கையில்
 தண்டமும், இடது கையில் வரதமுமிருப்பதாகும். பத்ம
 பீடத்தில் நின்று வடிவமாகவோ, விசேஷித்து உட்கார்ந்த
 வடிவமாகவோ இருப்பதாகும். சிறிது வளைந்த காலும்,

வனவம் முகநிலைபுதம் வீடுவழி முகநிலை முயணம் ||

சுய ஸ்ரீரங்கநாடு ||

வாநுஅயா,மூஹா தாரமெதயா வாநுஅ திகழ் |

மெய்நூத்யபலாபுதம் மெய்நூத்யாவிபாபுதம் ||

மூணா(வெட்டா)மருவெழுத்து வரிசை

ഗുണാദിഗുണാദി

ஷங்குமூரம் வந்ததான் பொலிவுகோ கண்டிப்புகள் ||

ஸ்ரீமாத்நிர்ஷிகாநிவ-ஓ ஸுயபா வா புகஸ்பெசு |

வாசிவாஸஸீடுமொ உதமாஸீடுவியிம் பபுணு " ஈடுஉ !!

சுய உறாபீண்டுக்கண்ணு ||

புராஸாடிவழி து விவரம் யதனாதிதெனாதிதென |

[illegible]

சிறிது குட்டையான உடலுமுடையவராவார். இவ்விதம் பரிவார லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி பீட லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக.

பீட லக்ஷணம்.

பீடமானது, 14 அங்குலம் அகலமும், 12 அங்குலம் உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். உயரத்தை 3 பாகங்களாகக்கொண்டு, மேகலை ஒன்று, 4 அங்குல உயரமும் 4 அங்குல அகலமுமிருக்கும்படி, 3 மேகலையுடையதாக அமைக்கவேண்டும். அதன் (மத்தியில்) பத்மத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாக்கி ½ பாகமானது கம்பத்தின் நீவ்ரம் (ஒதுக்கம்) ஆகும். பீடமானது, கருங்கல்-செங்கல்-அல்லது ஸுதை இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். இவ்விதம் பரிவாரங்களின் பீடம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி மஹா பீடவிதியைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

டிஸாபாடிபாடினா வா உதுஷணாவஸாநகெ |
 ஷொயபொஷாடிஸெ வாவி உஹாவீம் ப்ருகஸுபெசு || ஈருரு ||
 சுயவாத்ரபுகாரெண வீர்ஷாநம் வியீயதெ |
 துதீயெ வா உதுஷணாவாஹெமுயாபாய்யெ || ஈருசு ||
 உஹாவீம் ப்ருகதாவீம் தஸ்ய ஸுக்ஷணமுக்தெ |
 உருயா நஸுபாசொக்தம் வீர்ஷாநம் ||
 சுவாடிபாய்யம் ப்ருகதம் துமாயாவீம் உத்ய |
 பசுபாசவ்ய விஷாநாயம் வீர்ஷாநம் || ஈருஅ ||

மஹாபீட ஸ டிணம்.

இவ்விடத்தில் கர்பகி நஹத்தின் அகலமானது தண்டம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது

மஹாபீடமானது, கர்பகி நஹத்திலிருந்து, 8-8-10-12-14-16 அல்லது 18 தண்ட அளவில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்

அல்லது மற்றொரு முறையின்படியும் வைக்கலாம். பிராகாரத்தின் முற்றுவது நான்காவது அல்லது ஐந்தாவது சுவற்றின் (உட்பக்கத்தில்) அதாவது 2-3-4வது பிராகாரத்தில் முன்பக்கத்தில் அதன் நீளத்தின் நடுவில் வைப்பதமாகும்.

இவ்விடம் மஹா பீடஸ்தானம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி அதன் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

பீடமானது, கர்பகிநஹ துவாரத்தின் உயரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும். அதில் 3 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 1 பங்கு அகலமிருப்பது அதமமாகும்.

பீடமானது, கர்பகிநஹ துவாரத்தின் அகலம் எவ்வளவோ அவ்வளவு அகலமிருப்பது அதமமாகும். அதைப்

விமுணம் லயலம் வெராகம் சிமுணம் ஸ்ரீமலமலிதெ |

சுயவா வெலாஹவம் ஸ்ரீமலமலிதெ || ஈருக ||

விஹவம் து லயலம் ஸ்ரீமலமலிதெ |

தவிஹவம் துமம் ஸ்ரீமலமலிதெ : (வெலிகா) ||

உவாநொடகு விஹமம் ஸ்ரீமலமலிதெ (வஹம்)

யம் ஐமலி ஹவெக |

கூமலொஹம் து ஹிதொயம் (வெலொயம்) காவகொயம்

மலிதெ || ஈருக ||

வெலொ(சுமலம்)யம் கணலொதம் ஸ்ரீமலமலிதெ

யவொயக |

ஹவாஹிமுணொயம் து விஹமம் வா விஹவதெ ||

வெலொயம் வடதொம து விஹமம் கணலொதொயம் |

போல் 2 பங்கு அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தமமாகும்.

அல்லது 1 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது அதமமாகும். 2 ஹஸ்தம் அகலமிருப்பது மத்தியமமாகும். 3 ஹஸ்தமிருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடமானது அதன் விஸ்தாரம் எவ்வளவோ அவ்வளவு உயரமுடையதாகும்.

அதன் உயரத்தைப் பங்கிட்டு, 3 வேதிகளையும் முறையே 7-8-9 பங்குகளாகக் கொள்ளவேண்டும்.

(பீடத்தின் உயரத்தில்) உபானம் 2 பங்காகும். ஐகதி 6 (5) பங்காகும். குமுதத்தின் உயரம் 5 (4) அம்சமாகும். கம்பம் 1 பங்காகும். கர்ணம் 4 (3) பங்காகும். ஊர்த்துவ கம்பம் 1 பங்காகும். மஹாபட்டி 3 பங்காகும்; அல்லது விசேஷித்து 2 பங்கு இருப்பதுமாகும். பத்மத்தின் உயரம்

சுயவா கணிகொதெயம் முணாபரம் விஜஸதே || ஈகூ ||

வஜேதாஅம் வஹ(வெடி)ஹா,ம து உஹாபட்டி விறா,மகூ ||

உவாதொஅம் பரிவாபரம் து பெஷம் வாலுவ-வேஷுவ வஹி ||

சுய வீடாபதம் விபு யா(ய)ரா,தமபு(ம),தாஃஸுஜூ ||

தஜுலெபூ-வேஷு,தாதம் து வீடாபுரம்(தெயா)ஸ

ஹுஜுதே || ஈகூ ||

சுயிஷாநொதூமே-மண வொபநிஜாநாஅரெச ||

வஜுதாரெ யு,மாபரம் வா லுதிதாரம் கணிகொ ததஜு ||

வஜுதாரம் யு,மாபரம் வா வஜுதம் வாஷுதாநெவ வா ||

4 பங்காகும். கர்ணிகையின் உயரம் 2 பங்காகும். ஆகக் கூடுதல், $2+5+4+1+3+1+3+4+2=24$ அம்சமாகும்.

(பீடத்தின் உயரத்தை 24 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, உபானம் றதலான 1 பிரிவுகளையும், கூறிய பங்குகளால் அமைக்கிவண்டும் என்பது பொருள்)

அல்லது, கர்ணிகை 3 பாகம், பத்மம் 5 (4) பாகம், மஹாபட்டி 2 பாகம், உபானம் 1 பாகம், மற்றவைகள் கீழே கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவும் கொள்வதாகும்.

அல்லது, பீடத்தின் உயரத்திற்குக் கீழே பூமட்டத்திற்குக் கீழே தாமரை மலரின் அடிப்பக்கமாகக்கொண்டு, பூமட்டத்திற்குமேலே பீடத்தின் உயரம் முற்றாகவும் பத்மத்தின் பாகமாகக் கொள்வதுமாகும். அதிஷ்டானத்திற்குக் கூறியபடி, வேசநீஷ்டிராந்தம் செய்யிவண்டும் கர்ணிகையின் அகலம் பத்மத்தின் அகலத்தில் 1 அல்லது 5ல் ஒரு பாகமாகும்.

பத்மத்தின் அகலமானது, சதுரபுமாகவாவது அஷ்டாபுமாகவாவது, வட்டவடிவமாகவாவது, வட்ட

கருணாவாய்க்கதேவ்யம் ... வாரூணூறாம் ஐஜி ॥ ௪௬ ॥

[கருணா துயாழாம் கதேவ்யம் ஸாஸமாஸூயூம் அமிதஜ் |]

ஹோஹஜ் ஸெரஹஜ் வாவி ஐஷகாஜயஜெவ வா |

ஸூயயா வெஷகாமஹஜ் நாநாவிஜெத்ருவிஜித்ருஜ் ॥

ஹுஜெஷ்ஜா மகஸெவஜ்ஜாவெடை வஜெஷெஷெஜ்

விஸுஷித்ஜ் |

நாநாவெணைஜ்ஜித்ருஜ் வா ஹுஷெஷெஷெஜ்ஜாவெடை ॥

ஸீஷஜ்ஜாவெடை துஷஜ்ஜாவெடை தநாஸகெவி வா |

ஸூயயாஜெதந வா ஸீஷஜ்ஜாவெடை துஷக காரூ ॥ ௪௭ ॥

வடிவமாகவாவது, அமையப்பெற்று, அன்னம்-கருடன் இவைகளால் அலங்கரிக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (பத்மமானது, பீடத்தின் வடிவத்திற்கேற்ப, 4, 6 அல்லது 8 இதழ்களைக்கொண்டதாக இருக்கவேண்டுமென்பது பொருள்.)

பீடமானது, உலோகம்-கருங்கல்-செங்கல்-உட்பகுதியில் செங்கலுடன் கூடிய ஸுதை, இவைகளால் செய்யப்படவேண்டும். பலவித சித்திரங்களாலலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பூதேவி-மகரம்-வியாளம் (ஸர்ப்பம்) விருஷபம் இவ்வுருவங்களால் அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பலவித வர்ணங்கள் தீட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். தங்கம் வெள்ளி இவைகளால் பூஷிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் அகலத்தில் 6-7-8-9 அம்சத்தினாலாவது, உபபீடத்திற்குக் கூறப்பட்ட அம்ச அளவினாலாவது பீடத்தைச் செய்யவேண்டும். (இந்தக் கணக்கு பீடத்தின் கீழ்பாகத்திற்குக் கூறியதாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

வனவம் ஹுதமணாகாரராததகவமூடாஹுதடி || ஈஎரு ||

வீமமும் ஹுதிரனாகூகும் ஸவமும் ஹுதமணாதகடி |

சுதெததூதும் து ததவமும் ஹவமும் விஜாதக || ஈஎசு ||

தாஸாதிநிவரததூதும் நிதூம் எயுதனவமூடையசு |

தாஸாதிதாவஹாராய நிதெததூதவெவ் வுடகூகிணடி ||

[தஸாதிதாவஹாராய நிதூம் காமமூக வுடகூகிணடி]

ஹுதிவுடகூகிணம் கவாடின விதீபம் ஹுதனாகூகடி |

வீமமூவுடகூகிணம் வயுதகூ கரதம் ததாலிதாம் ஹிதடி ||

(பூஜிக்கவேண்டும்.) ஆத்தும தத்துவமானது இவ்வீதம் மஹாபூத குணங்களால் ஆகியது என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஸ்வர்கம், பூமி, அந்தரிக்ஷம் (ஸ்வர்க்கத்திற்கும் பூமிக்கும் மத்தியிலுள்ள இடம்) இவை யாவும் ஸகல பூதங்களாலும் குணங்களாலும் அமையப்பெற்றதாகும். ஹே அந்தணனே ! ஆத்துமா என்று கூறப்படும் எல்லாம் மஹாபீடமேயாகும். (மஹாபீடமானது ஸர்வாத்மம் ஸ்வரூபமாகும் என்பது பொருள்.) தாமஸாதி குணங்கள் நிவர்த்தியடைவதற்காக, தினந்தோறும் (பீடத்தை) பூஜித்து கடைசியில் பலிகொடுக்கவேண்டும்.

அத்தகைய ஆத்மஸ்வரூபத்தை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளும் பொருட்டு (பீடத்தை) நித்தியோத்ஸவாதி களுடன் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும். (ஆகையால் ஆத்துமார்ப்பணம் செய்யும் பொருட்டு தினந்தோறும் பீடத்தைப் பிரதக்ஷிணம் செய்யவேண்டும்.)

முதல் பிரதக்ஷிணத்தால் பூமியை வலம் வந்ததாகும். இரண்டாவது பிரதக்ஷிணத்தால் அந்தரிக்ஷத்தை (ஆகாசத்தை) வலம் வந்ததாகும். மூன்றாவது பிரத

சுயெகொந வண்பாது: வடலு: ||



சீவவிஜயகண்ணடி ||

சுய வகெழி விபொகெண சீவவிஜயகண்ணடி |
ஸம்ஸார விநயெ ஹிதா: ஹயம் மஹிஷெஷத: || ௧ ||

யயா ஸுஷிஸ்யா தஸூக் ஸுஷுக்ஷாஹிம்மஹிஷெ |
ஸம்ஸாரெ நிஷெஹம் ஸாணம் உதொவா அரெமொ அரடி || ௨ ||

உகிஷம் ஸவஹிதாநாம் ஸூதந: வரம் விநா (ஹிதக்) |
ஸவஹிஷிவி தஹிஷம் ஸவஹிஷெகநாயகடி ||

தஸூஷெ ஸுஷிகாஹி து ஸாணிதக்ஷஸஹிஷ: |

நாற்பத்தி ஒன்பதாவது படலம்.

சிவலிங்க லக்ஷணம்.

இனி சிவலிங்கத்தின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். ஆக்கமும் அழிவுமாகிய ஸம்ஸாரமானது லயத்தை அடையும்பொழுது, பூதஜாலங்கள் யாவும் ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் எவ்வாறு தோன்றினவோ, அவ்வாறே லயத்தை அடைகின்றன. சிவலிங்கமானது அவைகளைப் படைக்கும் தன்மை வாய்ந்ததாகையால் அதற்கு லிங்கம் என்று பெயர்.

நில்கலமாயும், சாந்தமாயும், மனதிற்கும் வாக்குக்கும் அப்பாற்பட்டதும், ஆத்மாவுக்கும் அப்பாற்பட்டதுமான் அதுவே, ஸம்ஸார சக்கிரத்தில் உழலும் ஸகல பூதஜாலங்களுக்கும் முக்தியைக் கொடுக்கும் தன்மைவாய்ந்ததாம்.

அதுவே, எல்லாவற்றிலும் வியாபித்து, அவைகளுள் மறைந்து, ஸகல உலகங்களுக்கும் நாயகனாக விளங்குகிறது. அதனிடமிருந்து ஸ்ருஷ்டி காலத்தில் சாந்தி தத்துவ முண்டாயிற்று.

தஷாஹி: ஸகிஸம்ஹுதா தஷஜா நாடிஸஜ ஸம்ஹவ: ||

தஷஜாஜிநுஸிஸுத: ஸ: நாடிம் ஸாஜாஜிஸுஜிஜித: |

ஸிநு-கேதநாநீ ஜிஜாதா தஷஜாஜிஸுஸம்ஹவ: || ௫ ||

ஸம்ஹுதாது ஜெஸம்ஸஜி ஸுஜஜிஜிஸுஜாது ஜெஸஜிஜி |

தஷஜாக் ஸுஜெஸம்ஸஜி: ஸுஜெஸாது ஸிஸஜித: ||

சுரீஸி ஜெஸவாஜிஸ்ரம்ஸஜி சுரீஸதம் சுரீஸுஜாஜிஜி |

ஜெஸதா ஜெஸஜெஸாஜிநாநாஸுஜி(ஸுஸ)ஜெஸதம்: ||

ஸம்ஸவா ஜஜிஜிதா ஸிஸு ஜெஸஜிஜி சுரீஸி த்ஜிஜி |

ஸிஸம் தக் ஸகலம் ஸுஜதம் சுரீஸம் நாடிம் ஸிநுஜி ||

நாடிம் ஹிஸாசுஜி ஜெஸம் ஸிநு: ஜெஸுஜிஜிஜி |

அந்த சாந்தி தத்துவத்திலிருந்து சக்தி தத்துவம் தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து பிந்து தோன்றிற்று. அந்த நாதமே ஸத் என்று கூறப்படுகிறது. பிந்துவானது, மனோம்மீ என்று கூறப்படுகிறது. அதிலிருந்து ஈசுவரன் தோன்றினான். ஈசுவரனிடத்திலிருந்து மனோசுவரன் தோன்றினான். மனோசுவரனிடத்திலிருந்து விஷ்ணு தத்துவம் உண்டாயிற்று. (விஷ்ணு தோன்றினான்.) விஷ்ணுவிடமிருந்து பிரம்ஹா உண்டானான். அந்த பிரம்ஹாவிடமிருந்து, 3-30-300-3000, என்று ஏறையே விசேஷித்து, தேவர்களும் இருடிகளும் தாசுக்களும் ரஸத்தின் வாயிலே யுண்டாகும் பற்பல ஜீவராசிகளும் (அஸுரர்களும்) உண்டானார்கள். ஹே அந்தணே! உலகத்தின் உற்பத்தியானது இவ்வாறு கூறப்பட்டுள்ளது. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட லிங்கம், சாந்தி, சக்தி, என்ற மூன்றும் நிஷ்களமாகும். (உருவற்றதும் விவரித்துக்கூற முடியாததுமாகும்.)

சிவமானது ஸகலம் எனப்படும். நாதம், பிந்து

விம்மம் பரிவலயம் வலாதம் வீம் மதூதகம் உதழ் || கூ ||

தலூகம் பரிவாடிகா வெவல ஸாலிநா அாதலூஷ்வக் |

ஜமலாதிகேவிநா பாயகம் ஸவகேபுரணிஹிதாய வெவ || ௮ ||

தெவாஜீநாம் ஹிதாயகாய யஜாதவாஹிநிதூகழ் |

விம்மபொநிபு தெவதேந ஸாதாவஜம் தகவலூஷ்வன ||

ஸவகேஷாஹுஷ்வாயகம் து வெபுரமூதே விம்மலூஷ்வன ||

தலூகம் சிவியா வலாதம் அலம் வெவலாவலம் தயா ||

அலாவலம் அ விவலாதம் சூஷ்வெவெவ விவலாதம் |

ஸதஜம் ஸூஷ்வனம் வாய விம்மம் கருகா (கூயகம்)

ஸபொநிகழ் || ௮௩ ||

இரண்டும் மிச்சம் எனப்படும். நாதமே லிங்கவடிவம் என்றும், பிந்துவே அதன் பீடமென்றும் கூறப்பட்டிருக்கிறது. லிங்கமானது சிவஸ்வரூபமாகும். பீடமானது சக்திஸ்வரூபமாகும். லிங்கமும் பீடமும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே இருப்பதால், நெருப்பும் உஷ்ணமும் சேர்ந்து ஒன்றாக இருப்பதுபோல, ஸிவமும் சக்தியும் சேர்ந்து ஒன்றாகவே விளங்குகின்றது.

ஸத்பாவமானது, உலகத்தின் தீமைகளைப் போக்கி ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையைக் கொடுப்பதற்காகவும், தேவாதிகளான ஸகலஜீவராசிகளும் நன்மையையடைவதற்காகவும், (அவர்கள்) தியானம் பூஜை முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டியதற்காகவும், லிங்கம் யோசி என்ற பாகுபாடுடன் விளங்கலாயிற்று.

(தேவாதிகளான ஸகல ஜீவராசிகளும், தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம், என்ற புருஷார்த்தங்கள்) எல்லாவற்றையும் அடையும்பொருட்டு, லிங்கலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

அந்த லிங்கமானது, சலம், அசலம், சலாசலம், என்று

இம்ம உவ்வுதரம் வாடி யொநிம் க்ருகா (கூய-காசு)

ஸுருக்ஷணடி |

ஸ்ரீரஸோ வத-தெநாவெதம் றுக்ஷணோபாரவதி-தம் ||

இம்மகாரஸபெஷம் து க்ருகா இம்மொடியாய-கேடி |

* உடிபெ நொகஹாமம்(மெ) வா வெஷாம்பாபஸஸாவி வா ||

ஸீஹே த்வெஸபெக்ஸு பெஷம் டுபஸஸாநஸஸநிதடி |

முன்று வகையாகும். அந்த லிங்கத்தை முறையே விசேஷித்து யோநியுடன் (யோநி - பீடம்) ரத்நத்தினாலாவது, (ஸுவர்ணம் முதலிய) லோஹத்தினாலாவது அமைக்கவேண்டும். லிங்கமானது எந்த திரவியத்தால் செய்யப் படுகிறதோ, அந்த திரவியமல்லாத வேறு திரவியத்தினாலும் யோநியைச் செய்யலாம். ஆனால் அது லக்ஷணத்துடன் இருக்கவேண்டும்.

லிங்கமானது, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக இல்லாவிட்டாலும் சிரோவர்தனமுடையதாக இருக்கவேண்டும் (சிரோவர்த்தனம் — லிங்கத்தின் முகமட்டத்திற்குமேற்குடை போன்று உயர்ந்து வட்டமாக இருக்கும் சிரேபாகம்)

லிங்கத்தின் உருவத்தை முழுமையும் செய்து, லிங்கத்தின் உயரத்தில் ஸரிபாதி அளவாவது, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 7-ல் 4 பாகமாவது, அல்லது 7-ல் 5 பாகமாவது பீடத்திற்குள் பதிற்றுகுக்கும்படி வைக்கவேண்டும். அந்நங்கிய பாகமானது பீடத்திற்கு மேலே காணப்படுவதா இருக்கவேண்டும்

* உடியெதநெஹாமம் வா வெஷாம்பாபஸஸாவி வா |

உதி வாராணாம் |

உயரத்தில் 3ல் 1 பாகமாவது, 4ல் 1 பாகமாவது, என்பமற்றொரு பாடம்.

மலாமலக்ஷம் செஷெஷெஷெ நஜெஷெஷெஷெ: க்ஷெஷெ ||

யதஜிம்மம் அது வஜாதம் வெஸாஜிஸஜையாஅது ||

ஸோஷிதம் வெவெய யக் வீ: வெஸாஜிஸஜம் அதுஅது ||

சுக்ஷம் ஸுத்ருஸம்யுத்ரு ஸாணஜிம்மம் து தவிஜம்: ||

தெஷாஜாவஅது மிம்மக்ஷணம் வக்ஷெதெயுநா || ௮ ||

ஸுலாஸதியிநக்ஷத்ருமவாஸெ ஸிநாமுஹ: ||

சுஅயக்: ஸிஸம்யுத்ரு: ஸிநாமுஹணாஅஸெ || ௯ || .

இஷ்டமான எந்த இடத்திற்கும் எடுத்துச் செல்லக் கூடியதாகவும் இஷ்டமான இடத்தில் வைக்கவும் எடுக்கவும் தகுதிவாய்ந்ததுமான விங்கமானது, சல விங்கம் எனப்படும்.

அதற்கு உரிய தேவாலயத்தில் காணப்படுவதும், இருக்குமிடத்திலிருந்து அசைக்கமுடியாதபடி ஸ்திரமாக பிரதிஷ்டை செய்யப்பட்டதுமான விங்கமானது, அசல விங்கம் எனப்படும்.

உரிய இடத்தில் ஸ்திரமாக இருப்பதுபோல் காணப்படுவதும், பீடத்தில் வைக்கவும், அதனின்றும் தனித்து எடுக்கவும் கூடியதுமான விங்கமானது, சலாசல விங்கம் எனப்படும். (17)

தானாகவே விங்காகாரத்தை அடைந்து ஸுத்திரத் துடன் கூடியதாய் காணப்படும் விங்கத்தை, பாணவிங்கம் என்று கூறுகிறார்கள்.

இத்தகைய விங்கங்களில் அசலவிங்க லக்ஷணத்தை முதலில் கூறுகிறேன். (18)

நல்ல மாதத்தில் நல்ல திதியில், நல்ல நக்ஷத்திரத்தில், நல்ல லக்கினத்தில், நல்ல வாரத்தில், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். ஆசார்யனுனவன் சில்பியுடன் கூடச்

விவ்ரானுரிக்ஷணமநி ந்நிதூநஜுவருக்ஷயெசு |

வாபவெஸா டிக்ஷிணம் வாராஜா, மதஸு தவெஸவ அ || ௨௮ ||

மெஜ்வெநா வெவ டிக்ஷிணாஅரஃ மஜ்யெபா மாவெந

ஸம்யுதா |

கதஜ்வெ, மஜ்யுதே, நாவெஅவ மவாரா, மஜநம் தமோ || ௨௯ ||

டியிலெவாடுணைககூலஸு க்ஷிரகூலவெவெஸவ அ |

வாஷ்டாணி வாஷ்டஸுக் அவி ஸுதவாத்ஷஸ்யா ஸ்ரீப: ||

கூனம் மாவஸுமாதாரஃ மிவஸுதிவஸாபண: |

ஜாதூ, நவஸு டிவஸு ஜாய்வாடுணைக வடஸுமோ || ௩௦ ||

ஸாஸூகாஸொ மஜ்வெஸவ மவஸூ அ, தஜ்வெஸுதஸீ |

மவஸூ, தஜ்வெ, நவஸூ, மிவஸூ, மிவஸூ, மிவஸூ, மிவஸூ || ௩௧ ||

சென்று, சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். அவன், சிலாஸங்கிரஹணத்திற்குப் புறப்படும் பொழுதும், மார் கத்திலும், சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யும்பொழுதும், தெய்வச் செயலாக ஏற்படும் நிமித்தங்களையும், ஆகாச வெளியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும், பூமியில் காணப்படும் நிமித்தங்களையும் கவனித்துப்பார்க்கவேண்டும்.

காக்கையானது இடது பக்கத்திலிருந்து வலமாக வருவது, பருந்து வலது பக்கத்திலிருந்து இடது பக்கம் வருவது, மாம்ஸத்துடன் கூடிய கழுது, கர்நிகை, பசு இவைகளைக் காண்பது, பசுக்கள் எதிரில் வருவது, தயிர் நிறைந்த குடம், பால் நிறைந்த குடம், மலர்ந்த மலர்கள், புஷ்பமாலை, குழந்தைகளுடன் கூடிய ஸ்திரீகள், சோறு, மாம்ஸம், உணவுப்பொருள், சிவபக்தி நிறைந்தவன், ஜ்வாலையுடன் கூடிய நெருப்பு, ஜலம் நிறைந்த குடம், அலங்காரம் செய்யப்பட்ட யானை, மிகவும் அழகுடன் கூடிய வேஸ்யை (தாஸீ)

உறாவாதொ ழிபாஃ டாஹஃ உறாவாதவ்ருவத-3,நடி |

சுபபுஹாநஜ்ஞரிக்ஷாணி ஹளாபொஹந-3அஜ்ஜெத || உரு ||

ஃகுகெபா நரா நாய-3: கீ-3கெபாவஃபெயவ அ |

தெயுஹஜாபு நநாபு காஷாயவஸநாநிதா: || உரு ||

புருநஜா பெயவாய ஜஜாஹ் தெயுவாதா தபெயவ அ |

அந்நாஸிககண-3பு ஹநா-3மாபுரிகா-3மகா: || உரு ||

வாதுஹநாஸ்யா நாய-3: வியவா அ தபெயவ அ |

பவஹாஹஜ்ஜாபு ஹளாநி னதாநி வஜ-3பெசு பபு-3ஹ ||

இவைகளைக் காண்பதும், இவைகள் எதிரில் வருவதும் பூமியில் சிகழும் சுப சகுநங்களாகும்.

இவைகளுக்கு மாறாகக் காணப்படுகின்றவைகள் அசுப சகுநங்களாகும். (24)

கொள்ளிக்கட்டை விழுவது, திக்குகள் எரிவது, பெருங் காற்றடிப்பது, இவைகள் அந்தரிக்ஷத்தில் உண்டாகும் அசுபங்களாகும். (அந்தரிக்ஷம் -- ஆகாசம்) இனி பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களைக் கூறுகிறேன்.

அவிழ்ந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள், ஆண்கள் விரிந்த கூந்தலையுடைய ஸ்திரீகள் புருஷர்கள், எண்ணை தேய்த்துக் கொண்ட ஸ்திரீ புருஷர்கள், துணி அணிந்துகொள்ளாமல் நகர்மாக இருப்பவர்கள், காஷாயவஸ்திரம் உடுத்தியவர்கள், ஒன்றுமில்லாமல் குடியமாக இருக்கும் மண்பாண்டம், எண்ணையுடன் கூடிய பாத்திரம், மூக்கு, காது முதலிய அங்கங்கள் அறுபட்டவர்கள், அங்கம் குறைந்தவர்கள், அகிக அங்கமுடையவர்கள், பிள்ளை பெருத ஸ்திரீகள், கணவனை இழந்த விதவைகள், அளவு கடந்து அதிகமாக ஆஹாரம் செய்பவன், இவைகள் பூமியில் காணப்படும் அசுப சகுநங்களாகும். இத்தகைய அசுப சகுநங்களைச் சுபகாரியங்களில் விலக்கிவிடவேண்டும். (28)

ஸுஹம் வெகி மூநம் குபசோஷஸுஹம் வெகி வஜ்ஜெயெகி ।

சுஸுஹெது, யிஜாஸ்யே பரி வெ வெநவ பரதாஹு, தீ: ॥ ௨௬ ॥

ஸூரிஜாஸ்யே வெந: குபசோஹா, ம(தூஜா)ஹ, தா, ம-

ஸூரிஜாஸ்யே

உஷா பரிஸா நபஸ்யே, தூ, அபெகே, மவெது, மய்யி, நா ॥

வவகேதெ ஸூ, மபெ, தீமே, கெஷெது, வெவா, வெந

வபு, நா ।

நதீ, ரபெ, சுஷஸ்யே, வெ, அ, ஜெ, வஜ்ஜெ, ஸூ, வெகி ॥ ௨௭ ॥

நதீ, தடீ, கதீ, வெ, நா, மய்யி, ஸூ, மூ, ஜா, ஹ, வெகி, பரி, மய்யி, ।

சு, நதீ, ஸூ, வெ, நா, மய்யி, பரி, மய்யி, வெ, ஸூ, ஹி, நா, மய்யி, ।

சுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் புறப்பட்டுச்செல்ல வேண்டும். அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால் பிரயாணத்தை நிறுத்திவிடவேண்டும்.

அசுபசகுனங்கள் காணப்பட்டால், அக்கிளியை வளர்த்து, அதில் ஸ்மித்து, அன்னம், ஆஜ்யம் (செய்) இவைகளால், சிவ (பஞ்சாஹ) மந்திரத்தினால் 100 தடவை ஜஹாமம் செய்து பயத்தம்பருப்பிட்ட பொங்கலை நிவாதம் செய்து, நாகபூஷண னா பரிமகவரண வணங்கி விட்டு, பிறகு, ஆசார்யானவன் சில்பியுடன் சிலாகிரஹணத்திற்கு புறப்பட்டுச் செல்லவேண்டும். (30)

சில்பியானவன், மலை, ஸமத்திரம், புண்டிதீர்த்தம், புண்டிக்ஷத்திரம், காடு இவ்விடங்களில், பாலுள்ள மரத்தின் பக்கத்திலும், தவாலயத்தின் பக்கத்திலும் நதிக்கரையிலும் குளக்கரையிலும் இருக்கும் சிலையை எடுக்க வேண்டும். மற்றவிடங்களில் சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யக் கூடாது. அப்படிச் செய்தால், அதனால் அழிவு உண்டாகும். (82)

வெதா ரதா அ வீதா அ கருணா வெவ அதுவியா |
 மொகநீரயாவகுவெநுமூதாஷ்டிகவஹிமா || ௩௩ ||
 உரிகாகுஸுமபுஷா வெதா ஸவ்வியா ஷூதா |
 ஜவாகிரயாகவாஷா ஹா உருமொவஸமபுமா || ௩௪ ||
 ஜாதிரிமநிஹாகாரா யயரகஸமபுமா |
 ஜாபீவஸுஷஸாகாரா வஸூககஸுமபுமா || ௩௫ ||
 ரதா ஸவ்வியா வஜாதா ஸவவெவ விரொதூ |
 * [ஸுவணஸேஷபாகாரா அவகபுஸவொவரா || ௩௬ ||
 சூரயஸுமபுஷா ஹரிபூஸேஷபா தயா |
 கொ(கா)ரஸுமபுஷஸாகாரா ஜஸீரமருவஹிமா ||
 ஹரிதாஸஸாஹாஸா] சிரா வீதா அ ஸவ்வியா |
 உஹிஷாகாஜநாஹாஸா நீரொதூஸமபுமா || ௩௭ ||

சிலையானது, வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு. என்று நான்கு வகையாகும். வெளுப்புநிறச் சிலையானது, பசுவின் பால் 1, சங்கு 2, முல்லைப்பூ 3, சந்திரன் 4, முத்து 5, ஸ்படிகம் 6, மல்லிகைப்பூ 7, இவைகளைப் போன்ற 7 வித நிறமுடையதாகும்.

சிவப்புச் சிலையானது சம்பரத்தம்பூ 1, புரசம்பூ 2, பட்டுப்பூச்சி 3, ஜாதிவிங்கம் 4, முயல் ரத்தம் 5, மாதளம்பூ 6, பந்துக புஷ்பம் (சிவப்புப் பூவுடன் கூடிய பெருமருந்துப்பூ)?, இவைகளைப்போல 7 விதமாகும்.

இவ்விதமே மஞ்சள் வர்ணச்சிகையானது, ஸுவர்ணம் 1, சரக்கொன்னைப்பூ 2, சம்பகப்பூ 3, மஞ்சள் 4, மஞ்சள்நிறக் குறிஞ்சிப்பூ 5, எலுமிச்சம்பழம் 6, அரிதாரம் 7 இவை களைப்போல 7 விதமாகும்.

* சூழிவாழ்கும் உதவுகாண்விவருஷும் சுதந்திரமும் வுதாரணாநுரொயெத பொருதித் தொய்யா !

முதலில் கூறியுள்ள 5ம் பல பிரதிகளிலிருந்து எடுக்கப் பட்டது. கடைசியிலிருக்கும் 2ம் இடத்திற்குப் பொருத்த மாகச் சேர்க்கப்பட்டது.

ஹ்யம்மலாயுரகணாஹா லக்ஷீவத்ருஸலா தயா ।

ராஜாவததிதீஹாகாரா க்ருஷ்ணமூலஸவ்ருமா ॥ ௩௯ ॥

ஹ்யூலூலஸலாகாரா க்ருஷ்ணா டயா(நவ)வியா பரிஹா ।

வெதரகூவிதக்ருஷ்ணா விபுராதீநா க்ருஷ்ணா ஸ்ருதா ॥ ௪௦ ॥

யதோயுகாஸலோக்ஷாந்ஹு டிதீலூஸவததலெவ அ ।

வசெஷாஸவரா ஸ்ருஷ்ணம் வசெஷாஸவரா விநா ॥ ௪௧ ॥

வ்ருதிநொமாமுநொமஹ்யாந் லக்ஷீநயொமா நமரஹதீதா ।

கூராமாஸெஷிநா லெவ வ்ருதிவஷ்யராமுணா ॥ ௪௨ ॥

கருப்புச் சிலையானது, பஹிஷாஷம் (பூனைக்கண் குங்குலியம்) 1, அஞ்சநக்கல் 2, நீலோத்பலம் 3, கருங்குளவி 4, மயிலின் கழுத்து 5, மஷீபத்ரம் 6, ராஜாவர்த்தம் (சிறிது கருமையான தேன் நிறமான ஒருவிதக்கல்) 7, கருப்புப்பயறு 8, குறும்பயறு 9. இவைகளைப் போல 10 (9) விதமாகும்.

வெளுப்பு, சிவப்பு, மஞ்சள், கருப்பு, இந்திறங்கள் முறையே பிராமணாதி ஜாதிகளுக்கு உரியவைகளாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன அவைகள் (ஒவ்வொன்றும்) தர்மம், அர்த்தம், காமம், மோக்ஷம் இவைகள் எப்பொழுதும் கொடுப்பவைகளாம்.

அந்தந்த ஜாதிகளுக்குரிய சிலைகள், அந்தந்த ஜாதிக்கு ஸ்ரேஷ்டமாகும் ஹிரஜாதிச் சிலைகள் நிஷித்தமன்று. ஆனால் ஹிரஜாதியின்றிக்கு உத்தம ஜாதிச் சிலைகள் கூடாதவைகளாகும்.

இந்தப் பாத்பாட்டை, அநுலோமமாகவும் பிரதிலோமமாகவும் கொள்ளவேண்டும். ஆயினும் ஹிரஜாதிச் சிலையை ஸ்ரேஷ்டமாகக் கொள்ளக்கூடாது. (அநுலோமம் - கிரமமுறை. பிரதிலோமம் - எதிர்முறை)

ஆசார்யன் சில்பி இவ்விருவரும், வெளுப்பு ஆடை

ஸூரோரோதுநாதுவிவாஹ வஹாம்மஹாஷணாவிதள |

கூராராதிநி ஸம்மஹஜ் சிவாம் மகவா ஸலாஹிதள ||

யஸூரிஷபெப சிவா பபதெ தாம் க்ருகவா து ப்ருகக்ஷிணஜ |

ஷொஷவஜ-ஜோம் சிவாம் ஷ்ருஷா வரிஷிஷஜ விபெரஷத: ||

வஷ-ஜாதவாமி, மகாம் (ஷ்ரு) அ ஸுகீண-ஜாம்

க்ஷாரவாரிணா |

ஷ-ஷெ-பெஷாம் தடஷாம் அ கஷ-ஜானரெ து யொஜிதாஜ ||

ஸக-ஜோஜாம் ஸவாகாம் அ ஸக-ஜோம் ராக்ஷஸம்யுதாஜ |

ரெவாஸநுகஸகாஜிஸம்யுதாம் வரிவஜ-ஜெயக || சக ||

ஸூத்ருவஜா தஜாகாரா ரவிரஸிஸலாயுதா |

அணிந்து, வெண்சந்தணம் பூசி, வெளுப்பு மாலையணிந்து, பஞ்சாங்க பூஷணங்கள் பூண்டு, கோடரி முதலியவை களுடன், சிலை இருக்குமிடம் சென்று, மன அமைதியுடன் அந்தச் சிலையைப் பிரதக்ஷிணம் செய்து, தோஷமில்லாத சிலையைப் பார்த்து, விசேஷித்து அச்சிலையின் ஆகாரத்தை நிச்சயித்துக் கொள்ளவேண்டும். (44)

எப்பொழுதும் மழையில் நனைந்துகொண்டிருப்பது, வெய்யிலில் காய்ந்துகொண்டிருப்பது, தீயின் நாற்ற முள்ளது, (அல்லது தீயால் பொசுங்கியது) உப்பு ஜலம் படிந்தது, கெட்ட இடத்திலிருப்பது, தடத்தில் (ஜலக் கரையில்) இருப்பது, வேறு காரியத்திற்கு உபயோகிக்கப் பட்டது, மணல் கலந்திருப்பது, சேறு படிந்திருப்பது, சிதைவுற்றது (அழுத்தம் விசிறிப்போனது), பார்க்க பயங்கரமானது, கோடுகள் புள்ளிகள் களங்கங்கள் இவை களுடன் கூடியது, இத்தகைய சிலைகளை நீக்கிவிட வேண்டும். (46)

வஷ-வேதவதிகாரா ரெவா வெவ ச்ரீவிபா ஷ்ரீதா || சஎ ||

ஜஸைவமஹஸைகாரா ச்ரீகாஷ்யாஷ்ரீதாயாயவா |

சுதஜா(யா) ரெதஸைகாரா ச்ரீவிபா விநுஸைஜிதா ||

கஜஜிவொஹநீலாகாரா கஜஜிவொஹநீலா |

ஸ்விவிஹஸைகாரா ஸகஸைகா மதுவிபா

(ச்ரீயா மதா) || சக ||

வஜ-வேதவதிகாரா ச்ரீவிபாஷ்ரீதாயாயவா |

வெவையாகுரஸைகாரா மதுதாயாஷ்ரீதாயாயவா || சூ ||

சுதஜாஷ்ரீதா ரெவா ஸவ-வேதவதிகாரா |

கயிறு விழுந்தது (கல்லின் நடுவில் கயிறு போன்ற ரேகை யுள்ளது) அல்லது கயிறு போன்ற தோற்ற முடையது, ஸூரிய கிரணம் பாய்ந்தது, மழைக்கால் போன்ற உருவமுடையது என ரேகை மூன்று விதமாகும்.

நாவப்பழம் போன்ற உருவமுடையது, திராசைப் பழம் (அல்லது காய்) போன்ற உருவமுடையது, வேறு எந்த விதத்திலாவது வட்டவடிவமாக இருப்பது, என பிந்துவானது மூன்றுவிதமாகும்.

இரும்புபோன்ற நிறமுடையது, கருங்குளவிபோன்ற நிறமுடையது, மயில் தோகை போன்ற நிறமுடையது, என களங்கம் மூன்றுவிதமாகும். (இத்தகைய தோஷ முள்ள கற்கள் கூடாதவைகளாம்) (49)

பேர்ச்சையிலுள்ள போன்ற கோடுடையது, அருகங்கட்டை போன்ற கோடுடையது, மூங்கில் முளை போன்ற கோடுடையது, எட்டுக்கால் பூச்சியின் கால்களைப்போல நீண்ட கோடுகளுடையது, இவைகளும், வெள்ளை நிறமல்லாத மற்ற நிறமுள்ள கல்லில் வெள்ளை ரேகையும், ஸகலவித ஸம்பத்துக்களின் நிறைவைக் கொடுக்கும். [எனவே

சுருஷ்குலோ விநாயகாய நம: || தருவ ஹி || நம: ||

தஸ்ராதவ-^{ஹி}புயதெ^நத வரிமு^ந ஹஜாஸ^நமெ^நதரா: |

கூலா உ ஹரிதா பூலா விதவண-லா விபலுத: ||

வெறுமையாகியவற்றை நோக்கிவந்தோம். அங்கு கி. பி. 1905

சுதிக்ஷுஷா஽ஸுஹா வஜிதா மொயாதயதநாஸடி ||

ஸ்கன்கா சொழிர் ஸ்ரீக் ராஜராஷ்டுனிநாயகம் (24) |

ஸஸிநுகா வுதுதாபாநி டிஜ்ஜீவிதாபா || ௫௪ ||

முதலில் கூறப்பட்ட 4 வித கோடுகளும் வெள்ளைக் கல்லுக்குக் கூறப்பட்டவைகளாம்.]

கருப்புக் கல்லில் கருப்புக்கோடும், வெள்ளைக் கல்லில் கருப்புக்கோடும் அழிவை யுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழுமுயற்சியுடன் கீழ் கூறப்பட்ட குற்றங்களில்லாத கற்களையே கிரகிக்கவேண்டும்.

கருப்பு நிறமான கல்லும், பச்சை நிறமான கல்லும், (அல்லது கருப்பும் பச்சையும் கலந்த நிறமான கல்) கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். வெள்ளை நிறமான கல், விசேஷித்து கிரஹிக்கத் தக்கதாகும். பேரீச்சையிலேயின் நிறமுடைய கல்லும், அருகங்கட்டையின் நிறமுடைய கல்லும் சுப பலனைக் கொடுக்கும்.

மிகவும் கருப்பான நிறமுடைய கல்லானது, அசுப
பலனைக் கொடுக்குமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. பசுக்கள்,
தானியம், தகம் இவைகளையும் அழித்துவிடும். (53)

களங்கதோஷமுள்ள கல்லானது, ரோகத்தை யுண்டு பண்ணும்; அரசன், ராஜ்யம் இவைகளையும் அழித்துவிடும்.

பிந்து (புள்ளி) தோஷமுள்ள கல்லானது, புத்திர
நாசத்தையும் தாரித்திரியத்தையும் கொடுக்கும்; இருக்கும்
செல்வத்தையும் அழித்துவிடும்.

வனவா வரீக்ஷ்ய வஹுயா முஷ்யாக் முக்ஷணாநிதாடி |

வாநா அபுநதிவஜேவா வஹு ரீதவாஹகா தயா ||

ஷ்ஷெசகா(ரா)சுருகிஹெஷெஸ்ஸ வாயிஷெஷிஸிம் முரணா |

வநநெ வஸ்யநிஷாஷ்ஷா ரிஷா வஹா னதி ஷ்யதா ||

வாநாஸ்யநிஷாஷா ரீவாசா வஹாநி வஹாஸ்யகீதா |

விவரதயுத்ஸஹபுதா பாஸா வஜேவா அகீதீதா || ௧௭ ||

வாநாஸ்யநிஷாஷாஷா ரீவாசா வஹா வஹாஸ்யகீதா |

தாஸ்யாஸ்யவஹாசா ரீவாசா பாஸா வஜேவா தயா ||

இவ்விதமாகக் கற்களின் குணத்தோஷங்களை நன்கு ஆராய்ந்து பார்த்து, தோஷமுள்ள சிலைகளை நீக்கி, குணமும் லக்ஷணமுமுடைய சிலையை யோ கிரஹித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

சிலையானது, ஒலி, உருவம் இவைகளின் பேதங்களால் பாலை, யுவதி, விருத்தை என்றும், புருஷ சிலை, ஸ்திரீ சிலை, நபும்ஸக சிலை என்றும், பாகுபாடு செய்யப்பட்டிருக்கும் முறையைக் கூறுகிறேன். தேகப்பாயாக!

கெல்லும்பொழுது, சத்தமும் குட்டையான உருவமும் உடைய சிலையானது, பால சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

மணியின் ஒசையைப்போன்ற ஒசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது ஸ்திரீ சிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

எரசலான சத்தமுமுடையது விருத்தசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (57)

மணியோசையைப்போல் அதிக சத்தமும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, புருஷ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

பணையைப்போன்ற ஒசையும் நீண்ட வடிவமுமுடையது, ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டுள்ளது.

சுவிதா கருணா ராகுதா ஸ்ரீதா நவம்ஸகா |

ஸ்பெரெரெவம் ஸ்ரீஸூதா சூக்யதீர் ஹே உயிதே ||

அதூரூர் அ வலூரூர் ஸ்ரீபரியெதி லாகீதி-தா ।

சூயதாபுரா ௨ வுதா ௨ டிபலாடிபலகொணகா || கூடி ||

புள்ளி ஸா ஸாபுதா ஸுபுதா ஸா

தவம்ஸகா |

உயாழர் அடியாழர் அ ஸாநா வுலா அ வஜ-பெக ||

മിഥം കൗടോക് വൗംഗരിയാളി: ഖ്വീഗരിയാളിഗു വിങ്ങികാഴ്.

தவம்ஸகஸித்ராஸிஷு வாஜாயாஸம் ஸஜாஅஸெஸி || கூஉ ||

பளபளப்பில்லாமல் உறுதியில்லாமல் கரடுமுரடாய்
ஒலியில்லாமலிருக்கும் சிலையானது நடிம்ஸ்க சிலை என்று
கூறப்பட்டுள்ளது.

இவ்விதம் ஒலியினால் பேதம் கூறப்பட்டுள்ளது. இனி உருவத்தினால் பேதத்தைக் கூறுகிறேன். (59)

சச்சுரமாகவும் எட்டுக் கோணமாகவும் இருக்கும்
சிலையானது ஸ்திரீ சிலையாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்
கிறது.

நீண்டசதுரமாகவும், வட்டவடிவமாகவும், பத்துக் கோணமாகவும், பன்னிரண்டு கோணமாகவும் இருப்பது, புருஷசிலை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நன்கு வட்டவடிவமாக இருப்பது, நடிம்ஸக சிலை யாகும்.

10 கோணமாக இருக்கும் சிலை, 12 கோணமாக இருக்கும் சிலை, பாலசிலை, விருத்தசிலை, இவைகளை விலக்கிவிட வேண்டும். (61)

புருஷ சிகையினால் விங்கத்தைச் செய்யவேண்டும்.
ஸ்திரீ சிகையினாலே பிண்டிகையைச் செய்யவேண்டும்

கூதம் வி விவரீதம் யக் தததா கததாநாபநத |

புரமமுரம் வொதமமுரம் வா பரிமுரம் ஸம்மரமுத

நெரிகை || கூக ||

புரமமுர வ நுமம் மெமுதமமுர து நுகிணை(ணம்) |

புரமமுரமுதமதம் யதக் கிரிமமுர தந்புகிணைதத ||

கவியாவா மாவா வதாதம் வததமமுதமதம் ஸவைய |

வனவா வநிகிணை வொதமமுர தமவைய கதாணை நெரிகை

ஸமயம் || கூக ||

வததத(தத) மாதகண வொதமமுத மகவாமுதததததததத |

(பிண்டிகை - பீடம்.) நபும்ஸக சிலையினாலே பாதா தாரத்தைச் செய்யவேண்டும். (பாதாதாரம் - லிங்கத்தின் அடித்தலத்தின் தாரம்.) இப்படிக்குச் செய்யாமல் இதற்கு விபீதமாகச் செய்தால், அது எப்பொழுதும் கர்ததாவுக்கு (செய்தவனுக்கு) அழிவையுண்டுபண்ணும்.

தேசிகனாவன், கிழக்கு நுனியாகவே வடக்கு நுனியாகவே இருக்கும் சிலையை கிரஹிக்கவேண்டும். (63)

கிழக்கு நுனியான சிலையில், மேற்குப்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். வடக்கு நுனியான சிலையில் தென்பக்கம் அடிப்பக்கமாகும். கிழக்குப்பக்கமும் வடக்குப்பக்கமும் லிங்கத்தின் நுனிப்பக்க (தலைப்பக்க)மாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. சிலையின் அடிப்பக்கம் முகமாகும் (முன்பக்கமாகும்). மேல்ப்பக்கம் பின்பக்கமாகும்.

இவ்விதமாக, சிலையை நன்கு பரிசீலித்துப்பார்த்து, அதை எடுத்து, அந்தச் சிலையை, ஹிருதய மந்திரத்தினாலே பசுப்பாலினால் நன்கு அலம்பி சுத்தம் செய்யவேண்டும். பிறகு, அந்தச் சிலையைத் தூக்கி நிறுத்திவைத்து, ஸத்திய மந்திரத்தினாலே சந்தணம் புஷ்பம் முதலியவைகளால்

தலையாஸு ஸாங்கரெ டெஸெ ஸாங்கிஹொம் து

காரயெசு || ௬௬ ||

சுதலையாநாழிகம் ஸவ-ஹேதிகாயெ-கோகூலாஅரெசு |

ஸலியொ ஹுடியெதெவ உடுநொநாஜுத் து ஹொடியெசு ||

அரூஹொடியொரொண வுரூஹெண்ணெவ தணுமூ ||

திருஉபாநஹெத்ருண ஸஹெ-ஹொ கவவித து || ௬௭ ||

ஸதம் ததய-ஹொ வொஹொ வு தெஜகம் ஜுஹுயாசு கூலாசு |

ஹிஷகூதம் அாவயெதெதி வடுண-கோஹுதிஹொஅரெசு ||

ததெதா வஹி ஸஹொலாஸு வடுஜாவய-ஹொதிதம் ததெஜசு |

ஸிஹொஹெஹொகரம் ஸஹெஹெஹெஹெத்ருண வடுஜயெசு || ௭௦ ||

பூஜிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, அதன் ஈசாந்ய திக்குல் சாந்தி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (65)

அக்ஷி ஆதாரம் முதலிய எல்லாவற்றையும், அதற்குக் கூறியுள்ள முறைப்படி செய்யவேண்டும். ஹிருதய மந்திரத்தினால் ஸமித்துக்களையும், மூலமந்திரத்தினால் நெய்யையும், அகோர மந்திரத்தினால் சந (அந்நம்) வையும், புருஷ மந்திரத்தினால் தண்டுலத்தையும், (தண்டுலம் - அரிசி) ஈசான மந்திரத்தினால் எள்ளையும், கவச மந்திரத்தினால் கடுகையும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். கீழே கூறியுள்ள ஸமித்து, நெய், அந்நம், அரிசி, எள்ளு, கடுகு, இவைகள் ஒவ்வொன்றையும் முறையே 100, 50 அல்லது 25 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அக்நே என்ற மந்திரத்தினால் ஸ்விஷ்டகிருத் ஹோமத்தைச் செய்து, அதன் பிறகு, பூர்ண ஹுதி ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும். (69)

அதன் பிறகு, அக்ஷியை உத்வாஸநம் செய்துவிட்டு, பூஜைசெய்த நிர்மாலிய புஷ்பம் முதலியவைகளை எடுத்துக் களையவேண்டும்.

சிலையைத் துண்டாடவேண்டிய ஆயுதத்தை, அஸ்தர்

ஸ்ரேஷ்டியூயாயம் திம்மம் ப்ரதேதிகம் ச்ரீஹ்யம் ஹவெசு || எச ||

சுயவா மஹிமெஹம்(ஹ)து நவஹாமவிஹாஜிதெ |

மஹிமெஹஸஸுதூநஸுதூஅதிச்யம் ச்யஸு || எநு ||

ஸுஹிவாஸஸம் ஸ்ரேஷ்டம் ச்ரீஹ்யம் து கநீயஸஸு |

தயாஹிமெஹஸஸுதூநஸுதூஅதிச்யம் ச்யஸு || எசு ||

ஸுஹிவாஸஸஸாஸஸ து நவஹாமவிஹாஜிதெ |

ஸ்ரேஷ்டியூயாயாதெதஸம் நவயா ஸ்ரேஷ்டிதெ விஜ || எஎ ||

பாதிபளவு இருப்பது, மத்தியமலிங்கமாகும். இந்த இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை, அதாவது, ஸரிபாதியிலிருந்து முழு அளவுவரையிலுள்ள (1½-க்குமேல் 1 வரையில் உள்ள) மத்திய அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் ஒவ்வொரு அளவும் தனித்தனியே 9-வித லிங்கமானமாகும். இந்த 9 வித லிங்கமானங்களில் அதிக அளவுள்ள 3-ம் உத்தமமாகும். மத்தியிலுள்ள 3-ம் மத்தியமமாகும். குறைந்த அளவுள்ள 3-ம் அதமமாகும். இவ்விதமாக கர்பகிருஹத்தின் அளவினால் கிடைக்கும் லிங்கத்தின் உயரமானது 9-விதமாகும். (75)

லிங்கமானது (லிங்கத்தின் உயரமானது) கர்பகிருஹ துவாரத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமமாக இருப்பது உத்தம லிங்கமாகும். அதில் 3-ல் 2 பங்கு உயரமுள்ளது கரிஷ்டமாகும் (அதமமாகும்.) இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, துவாரமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானது 9 விதமாகும். (76)

ஸ்தம்பத்தின் முழு அளவை 9 பாகங்களாகச் செய்ய, அதன் ஒவ்வொரு பாகமும் தனித்தனியே, லிங்கத்தின் மாநமாகும். எனவே ஸ்தம்பமானத்தால் கிடைக்கும் லிங்கமானது 9 விதமாகும். இவைகளில் மூன்று மூன்று

சிஹஸூக்ஷி^௧கராணம் து^௨ மி^௩ம^௪ மஹி^௫நகெ ||

ஷி^௬கராஜி நவாணம் து^௭ மி^௮ம^௯ ஹி^{௧௦}(ஜா)தி^{௧௧}மஹாநிதடி |

வனவம் ஹஸூவஸாக்ஷி^{௧௨}தம் தா^{௧௩}நா^{௧௪}நகெ^{௧௫}அ^{௧௬}தெ || ௮௨ ||

வனகாஜி நவதா^{௧௭}நா^{௧௮}நகெ^{௧௯}க^{௨௦}தா^{௨௧}வ^{௨௨}ய^{௨௩}நா^{௨௪}கி |

மி^{௨௫}ம^{௨௬} ஹி^{௨௭} நவஸி^{௨௮}வ^{௨௯}ஜி^{௩௦}(ஹி^{௩௧}ஜா) ஸ^{௩௨}ஜி^{௩௩} க^{௩௪}ஜி^{௩௫}

ஜா^{௩௬}தி^{௩௭}தா^{௩௮}ந^{௩௯}யெ || ௮௩ ||

* ச^௧யொ^௨டி^௩ஸா^௪கி^௫ம^௬ம^௭ து^௮ யா^௯வ^{௧௦}ஹ^{௧௧}வ^{௧௨}ஸ^{௧௩}தா^{௧௪}ம^{௧௫}ம^{௧௬} ||

தா^{௧௭}வ^{௧௮}ஷி^{௧௯}க^{௨௦}ந^{௨௧}வ^{௨௨}ஹா^{௨௩}ஸ^{௨௪}மி^{௨௫}ம^{௨௬} ஜா^{௨௭}நா^{௨௮}ம^{௨௯}ந^{௩௦} து^{௩௧} || ௮௪ ||

சி^௧ஹா^௨ம^௩ஸ^௪ஹி^௫தம் மி^௬ம^௭ ஹ^௮ஸூ^௯கி^{௧௦}நா^{௧௧} ந^{௧௨} கார^{௧௩}பெ^{௧௪}கி |

ஆலயமானது, சந்தவிமாநமாக இருந்தால் 3 முதல் 6 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். அதுவே, ஜாதிவிமாநமாக இருந்தால் 6 முதல் 9 ஹஸ்தம் வரையில் லிங்கமாநத்தைக் கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஹஸ்தவசத்தாலே லிங்கமாநம் கூறப்பட்டிருக்கின்றது. இனி தாலமாநத்தைக் கூறுகிறேன். (82)

ஏகதாலம் முதல் ஒவ்வொரு தாலமாகக் கூட்டிவர, தாலபேதத்தினாலே லிங்கமாநம் 9 விதமாகும். இது ஜாதி ஹர்மியமல்லாதவிடத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (83)

13 அங்குலம் முதல் 109 அங்குலம் வரையில் 2, 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவர லிங்கமாநம் 49 விதமாகும். இது மாநாங்குலத்தால் கூறப்பட்டதாகும். (84)

சிவாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், பிரஹ்மாம்சம், என்ற 3 பிரிவுக்குடன் கூடிய லிங்கத்தை, ஒரு முழு(உயர)த்திற்குக்

* ச^௧யொ^௨டி^௩ஸா^௪கி^௫ம^௬ம^௭ து^௮ யா^௯வ^{௧௦}ஹ^{௧௧}வ^{௧௨}ஸ^{௧௩}தா^{௧௪}ம^{௧௫}ம^{௧௬} ||

உ^௧தி^௨ வா^௩நெ^௪ ஸ^௫வ^௬ஜி^௭ ||

ஹஸ்தோதாநாக்ஷயம் ஹிம்.ம் வ்ருத்தாகாரஸெஷக்ஷு || அரு ||

வெஷம் தவாம்பெஷ்ஷுஷ்யெ விஷ்ஷெ யொடியெசு ஸுய: |

பெஷம் து ஷ்ஷுஷ்ஷாநம் ஸ்ஷாஷிக்ஷாஹாஸஹஷ்யெயா: ||

விஷ்ஷெ வெய்யெஷ்ஷிம்.ம் விக்ஷாஹாஸகம் ஸிநா |

த்ருயொஷ்யாம்.மும் ஹிம்.ம் பெய்யுஷம் து த காரயெசு ||

ஸாவா ஸ்வெநகஸெஷெந ப்ரொஷ்ஷெத ஹிம்.ம்நாக்ஷு |

நாமஸம் ஸ்ரானிம் ஹிம்.ம் வெஸஸம் அ வ்ஷாஷ்ஷெ || அஅ ||

குறைவாகச் செய்யக்கூடாது. ஒரு முடித்திற்குக் குறைவில்லாத லிங்கம் யாவும், விருத்தாகாரமாக (வட்டவடிவமாக) இருப்பதாகும். (85)

லிங்கத்தின் உயரத்தில் லி 4 பாகத்தை பீடத்தினுள், பொருத்தவைக்கவேண்டும். அதன் மீதமான 5 பாகமானது மேலே (சிவாம்சமாக) தெரியவேண்டும். இவ்வித லக்ஷணமுடைய லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹம், ஆபாஸகிருஹம், இவைகளில் வைத்துப் பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (86)

லிங்கத்திற்குக் கூறிய 5 பாகத்தை, பீடத்தினுள் வைத்து, பாக்குள்ள 4 பாகத்தை, மேலே சிவாம்சமாக, தெரியும்படி செய்யப்பட்டிருந்தால், அந்த லிங்கத்தை, விகல்பகிருஹத்திலோ, ஆபாஸகிருஹத்திலோ வைக்காமல் மற்ற ஜாதி கிருஹம், சந்தகிருஹத்தில் வைக்கவேண்டுமெனினாலே செய்யப்படும் லிங்கத்தை 13 அங்குலத்தி் செய்யக்கூடாது. (87)

லிங்கமானது இவ்விதம் அநேகவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி நாகரலிங்கம், திராவிடலிங்க வேஸரலிங்கம் இவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

இம்மொடியெ து வெடாம்பெ வனகாம்பெ கதழ்ஸூதழ் |
 தும்மகுழம்பெ பரிவாம்பெ து விவாஹம் மெஷ்டுஅதித |
 தயொடிபெஷ்டுஹாபெ து நவயா தாரஹுஅதித |
 சுயொடிபெ கருாம்பெ து வனாம்பெ பராங்கிகம் ஹவசு ||
 வெடாம்பெ வளஷ்டிகம் வஜாதம் முனாம்பெ ஜபஹ் ஹவசு |
 சூலிஅரபெ லிஹாமம் ஸூசுஷ்டுஷ்டுஸூஷ்டுஷ்டு அதுவிபு ||
 வனம் துயொடி(அதுடி)பவஜாஸம் நாமபெ து
 னியிபதித |
 இம்மொடியெ லிதவாம்பெ து ரஸஹுதபுமாம்பெ ||

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4-ல் 1 பங்கு அகலமுடைய
 லிங்கமானது அதமமாகும். உயரத்தில் 3-ல் 1 பங்கு
 அகலமுடையது ஸ்ரேஷ்டமாகும் (ஸ்ரேஷ்டம் - சிறந்தது
 அல்லது உத்தமம்) கீழ்கூறப்பட்ட இரண்டுவித அளவு
 களின் நடுவிலுள்ள அளவை, 8 பாகங்களாகச் செய்ய,
 லிங்கத்தின் அகலம் 9 விதமாகும்.

உயரத்தில் 16-ல் 5 பாகம் அகலமுள்ளது, சாந்திக
 லிங்கமாகும். (சாந்திகம் - தீமைகளை நீக்கக்கூடியது).
 உயரத்தில் 16-ல் 4 பாகம் அகலமுள்ளது, பெளஷ்டிக
 லிங்கமாகும். (பௌஷ்டிகம் - ஆரோக்யத்தைக் கொடுக்கக்
 கூடியது). 16-ல் 3 பங்கு அகலமுள்ளது, ஜயத்தைக்
 கொடுப்பதாகும்.

ஆபிசார கர்மாவில் 2 பாகம் அகலமுள்ளதாகும்.
 இவ்விதமாக, லிங்கத்தின் அகலம் 4-விதமாகும். நாகர
 லிங்கமானது இவ்விதமாக 13 (14) வித அகலமுடைய
 தாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 18 பாகங்களில் முறைபீய
 6 பாகம், 5 பாகம், 4 பாகம், 3 பாகம், விஸ்தாரமுடைய
 K. 13.

விம்மாநாநா மாமராஷ்டிரவம் வஜாதலாயாழிகம் பரூணு ||

விம்மவெஸூதெயாநாநா து லாநாநாமுநெந லாஜயெசு |

லாகூலெஷ்டம் ப்ரவ்ரஜா வா ஹாநஜா வா வரிஹாஸயெசு ||

ஸ்ரெஷாஹாஸயெஷ்டம் வாடுனெஷ்டம் லாகூலாவநெஷ்டம்

வரிமுஷெசு |

உதெயாநாநாஷ்டாவிவாஷ்டிஷ்டெ பிக்ஷஸம்புஷா || கூசு ||

ஹூதெ லாவஜவபரிஷ்டம் ஸூஷாநிநூஷி விஷ்டாநூ |

நவலிமஷுணிதெ ஸவ்ஹூதெ ஸ்வகாழி(பரிஷ்டம்)

வாரகசு || ஈ ||

சுநநெநாமஷுணிதெ லாவஜஹூதெ பொநிரூஷாஹூதசு |

களில் ஜாத்யந்தரஸங்கரம் (ஸங்கரம் - சேர்க்கை) ஏற்படாதபடி, லிங்கநிர்மாணம் செய்யவேண்டும். இவ்விதம் நாகராஜ லிங்கங்களின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஆயாதிகளைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (97)

லிங்கத்தின் உயரத்தை மாநாங்குலத்தினாலே வகுக்க வேண்டும். அப்படி அங்குலங்களாகக் கணக்கிடும் பொழுது, அரை குறையாக மிச்சப்பட்டால், அத்தடன் அவசியமான பாகத்தைக் கூட்டியாவது குறைத்தாவது அதை முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். உத்தம லிங்கமானாலும், மத்தியம லிங்கமானாலும், அதம லிங்கமானாலும், அதில் ஏற்படும் அங்குலக் குறைவை, கீழே கூறியபடி, முழு அங்குலமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும்.

(லிங்கத்தின்) உயர அங்குலத்தை 8ஆல் பெருக்கி 27ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும்.

லிங்கத்தின் உயர அங்குலத்தை 9ஆல் பெருக்கி 7ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, ஞாயிறு முதலிய வாரங்களாகும்,

சுஷ்ணுவியிதே ஹாநுஹுதே சூர்யபாஹுதே ||

நவஹிமேணிதே நாவீஹுதே பௌஷ்டணம் ஹவசு |

யாமவ்ருகி நவஹுதே சூர்யகம் தக்ஷராபய: || 102 ||

சூர்யாயிகம் சுச்யநீணம் ஸம்பாஹாஸ்டம் ஸா |

1 யுஜயிஷ்வா வுஷ்வா ஹவ்ரீ சூர்யபாநிசூர்யபாநா ||

நவஹுதே சுதேவநகாநி மூர்யகாநி நகாநி ||

3 ஆல் பெருக்கி, 8 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது யோசியாகும்.

8 ஆல் பெருக்கி, 12 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது ஆதாயமாகும். (101)

9 ஆல் பெருக்கி, 10 ஆல் வகுத்து மீதம்வரும் எண்ணுனது, கடனாகும்.

4 ஆல் பெருக்கி 9 ஆல் வகுத்து மீதம் வரும் எண்ணுனது திருடர் முதலியவைகளாகும். (102)

ஆதாயம் அதிகமாகவும், கடன் குறைவாகவுமிருக்கும் அங்குலமானம் சிறந்ததாகும். எப்பொழுதும் ஸகலவித ஸம்பத்திற்குமிருப்பிடமாகும். (ஸகல ஸம்பத்துக்களையும் கொடுக்கும் என்பது பொருள்.)

2 யோசிகளில், துவஜம், ஸிம்ஹம், விருஷபம், யாணை, இவைகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். (103)

அரசன், யஜமானன், இவர்களின் ஜந்ம நகாஸ்திரம்

1 யுஜயிஷ்வா வுஷ்வா ஹவ்ரீ சூர்யபாநிசூர்யபாநா ||

காகவெஹி சூர்யகம் பௌஷ்டணம் கீதேதாநி ||

2 துவஜம், தாமம், ஸிம்ஹம், நாய், விருஷபம், கழதை, யாணை, காக்கை, இவைகள் முறையே யோசிகளின் பெயர்களாம்,

தலெவ வாஷுஃகூழாதி மணயெது ஸுமாவஹ || ௩௪ ||

ஐதூத்யம் ௨ யு.ம. ௨ வெஷாஷுஃதாதகா: |

ஸுமாவஹாஸு விஹிதா: பௌஷகாஸுஸுமாவஹா: ||

ஹுமாஷு. ௨ வெநாஸம் தலெவ நாராகூஷ ||

வயி-தாஸு ஸுமா ஷெஜதெ யதூத: வரிவஜ-யெசு || ௩௫ ||

முதல், லிங்கத்தின் நகரத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். அவ்விதமே, தேவாலய நகரத்திரம் முதல், லிங்கத்தின் நகரத்திரம்வரையில் எண்ணவேண்டும். இவ்விதம் எண்ணி வரும் நகரத்திரமானது சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய சுப நகரத்திரமாக இருக்கவேண்டும். (104)

ஐந்மத்ரயம் (1—10—19வது நகரத்திரங்கள்) ஐந்ம நகரத்திரத்திற்கு 2வது நகரத்திரம், 4வது நகரத்திரம், 8வது நகரத்திரம், 16வது நகரத்திரம், 32வது நகரத்திரம், இவைகள், சுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் என்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன. மற்ற (3—5—7வது) நகரத்திரங்கள், அசுப பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். (105)

யஜமானனுடைய ஐந்ம லக்கினம், சந்திர லக்கினம் இவைகளுக்கு 8-வது ராசிக்குரிய நகரத்திரங்கள், வைநாசிக நகரத்திரம், (3-வது நகரத்திரம்) யஜமானனுடைய நகரத்திரம், லிங்கத்தின் நகரத்திரம், இவ்விரண்டு நகரத்திரங்களில், ஒன்று நரகண நகரத்திரமாகவும், மற்றொன்று ராக்ஷஸகண நகரத்திரமாகவும், இருப்பதுமான நகரத்திரம், இவைகள், அசுபபலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள் ஆகையால், இவைகள் விலக்கப்பட்டவைகளாம். இந்த நகரத்திரங்களை முயற்சியுடன் கவனித்து நீக்கிவிடவேண்டும். (106)

(இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் விஷயங்கள் யாவும், யஜமானன் லிங்கம் இரண்டிற்குமே கூறப்பட்டதாகும்.)

ஹாநுவாராதிஸம்யுக்தா ஸூத்ர-கேத-கோதி-அதுஸூது: |

[ஹாநுவாராதிஸம்யுக்தம் ஸூத்ர-கேத-கோதி-அதுஷ்யஸூ ||]

நிவாக்ஷா உணம் நாயகஜதம் அ யயாகுமஸூ || ஈள ||

* தஸூரம் அ உணிம் (நியதம்) ஷ்ணுஜயகம் வரிவஜ-யெக் |

பொஷாஜகம் வரிமுஜகஜம் யுஜஜதம் (யுஜம்) து

ஸூமுகுமெக் || ஈஅ ||

ஸூஜூம், மாய-கோ, நம் பொவாயிகம் அ ஷூஷிகஸூ |

ஸூவ-கேதாஸூ, ஷூம், அ ஷூவ-கேத-பரிசுஷா அ || ஈக ||

யாநாஸூம், உவஸூம், ஷூம், மஷுஷியா ஷவெக் |

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய கிழமைகளுடன் கூடிய ஹஸ்தம் முதலான நக்சத்திரங்கள், முறையே, சத்தரு, மரணம் நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (107)

² அம்சங்களில், தஸ்கராம்சம், நிதகாம்சம், க்லீபாம்சம், இவைகளை விலக்கவேண்டும். (இவைகள் கெட்ட பலனைக் கொடுக்கக்கூடியவைகள். ஆதலால் இவைகளை விலக்கவேண்டும். மற்றவைகள் நல்ல பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகள். ஆகையால், மற்ற அம்சங்களைக்கொள்ள வேண்டும் சுபசுமன மாநத்தை (அம்சத்தை)க்கொள்ள வேண்டும். (108)

லிங்கமானது, ஸமலிங்கம் 1, வர்த்தமானம் 2, சைவாதிதம் 3, ஸ்வஸ்திகம் 4, ஸர்வதோபத்ரம் 5, ஸார்வ தேசிகம் 6, தாராலிங்கம் 7, முகலிங்கம் 8, என்று 8 வித

1 ஹாரொ ஷூஷிஸூ ஷூஷிஸூ யதெஜா நாயகம் ஷ்ணுக் |

நிஸீ-கேதி நி-கேதம் பொஷஜத நவாராதி யயாகுமஸூ ||

2 சோரன், புத்தி, சந்தி, தந்யம், ராஜா, நயம்ஸகன் (அலி), நிர்பிதி, நிர்ந்தம், ப்ரேஷ்யன், இவைகள் முறையே அம்சங்களின் பெயர்களாம்.

ஸௌமியம் து விபூரணாம் நயவாணாம் வய-கோதகம் ||

பெய்வாயிகம் து வெய்யுதாம் பபூரணாம் ஸ்ரீஷீகம்
ஹவெசு |

ஸவெ-கோதிதரகம், ஸவ-கோதமம், து || ஈடுக ||

வாக வாக வாகவாகம், ஸ்ரீ, மஹேசு, நயனாம் ஹிதம் |

உஷாயாகவியாகவாகம், அதுரமுகுதம் வுரா || ஈடு ||

பபூரணம், கபூரணம் (கூப-கோ) சுருதம் விபூரணம்
ஹவெசு |

அதுரமுகுதம், ஸ்ரீ, மஹேசு, நயனாம் ஹிதம் || ஈடு ||

ஸௌமியம் து வஸு-கோணம் ஸ்ரீ, மஹேசு, நயனாம் ஹிதம் |

மாகும். இவைகளில், ஸமலிங்கமானது பிராம்ஹணர்களுக்கும், வர்தமானலிங்கமானது சூத்திரியர்களுக்கும், சைவாதிகலிங்கமானது வைசியர்களுக்கும், ஸ்வஸ்திகலிங்கமானது குத்ரர்களுக்கும், சிலாக்கிபமானவைகளாம். இவைகள் நீங்கிய மற்றலிங்கங்கள் யாவும், எல்லா ஜாதியினருக்கும் விரும்பிய ஸகலவிதமான பலன்களையும் கொடுக்கக்கூடியவைகளாம். மஹாதேவன் ஒருவனையானாலும், அவர், பலவிதமானலிங்க ஸ்வரூபத்துடன், மரிதர்களுக்கு நன்மையையளித்து வருகிறார்.

முதலில் (லிங்கம் செய்யவேண்டியதற்காக எடுக்கப் பட்ட சிலையை) தான் விரும்பும் அகல நீளத்துடன் சதுரசர்பாகச் செய்யவேண்டும் (சதுரிக்கவேண்டும், பிறகு, மேதாவியான சில்பியானவன், கூறப்போகும் விதிப்படி, அதை, 3 பாகங்களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். அந்த 3 பாகங்களில், கீழயுள்ள பாகத்தை சதுரசர்பாக (சச்சதுரமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந், கீழ்பாகத்திற்கு, பிரம்ஹாம்சம் என்று பெயர். (113

ஊயு-ஹா, ம- து வ்யதாஸூதாதுவிஜ்வாஸம் நி, ம-ஜிதே ||

காஸம் ப்ருதூலியாதாது சபெஸஹ து பரிவாஸகழ |

சரிவாதா அலிபிஷம். அாஸூஸஹோஸூகம் கயஸ ||

வ்யகூஸூ மூமூ மூயகா, மூம் பாவாவதூம் மமூ கவி, தி |

மூஸூ: ஸூஸூஸூ மூவா, மூ மூஸூ மூஸூஸூஸூ, மூ ||

மூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ |

மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ மூஸூஸூஸூ ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்ரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறப்பிடுப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே விரிவஹரிப்பதற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு-உச்சி-கீளை இலை-பழம்-என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-இனவகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களையுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தவியெவ பரிவயிடுமவூ ஹாமம் பூதஜீவியாநகடி |

*விடுமதாரம் யுமாழ்நு து க்ருகா கண-போய-கம்

முஹை || ஈடு ||

கொணாக்கொணம் து ஸ்கூபூ தெந ஶாதெந ஶெபரிகை |

(ஸஹிஹ-போமம் து ஸாதெகூகை) சுஷுமாழ்நு தஜீவெஜிதி ||

சுயவா விடுமதாரம் து ஸகூஹாமம் விஹாஜிதெ |

பாகங்களைத் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவைகளுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவையல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமே விங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், விங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரச்ரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் $\frac{1}{2}$ பங்கு அளவைக்கொண்டு சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். (கோணம்—முக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலையிலும் செய்ய) சதுரச்ரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரச்ரம்—4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்—8 பட்டை. இது சந்நேரக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, விங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரச்ரமாகச்) செய்யப்பட்ட விங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

*விடுமதாரம் யுமாழ்நு து க்ருகா கண-போய-காய-கடி |

ஸம்முஹி கொண கொணம் து தெந ஶாதெந கூபெகை ||

உதி வாநெந ஹவஜி |

ஊபு-ஹாமம் து வுதூஸ்தாதெஹ்வாஸம் நிமடிதெ ||

கூஸம் ப்ருத்யலியாதாது கூபெஷம் து சரிவாஸகடி |

சரிவாதா தெலிசரிஷம் அாவதூஸஹேதாவதிகம் கயடி ||

வ்ருக்ஷவ்யை உருமம் உருய-காமம் சாவாவதூம் மமம் க்விதி |

ஸ்ரஷு: ஹ்ருஸ-ஹ்ரு ரூபம் அ ரூபென மகூஸூஸெவ அ ||

யபெஷ்டிரயமூனெனெரவ ணகெககாஸம் ப்ருக்ஷீதி-தெ ||

யயாஸபஹேதா யுதெதூஸ ப்ராணிகஹேதா ந ஸிடிதெ ||

(பிறகு,) அந்தச் சிலையின் நடுவிலுள்ள பாகத்தை அஷ்டாச்சரமாக (8 கோணமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மத்தியபாகத்திற்கு விஷ்ணு வம்சம் என்று பெயர்.

மேலேயுள்ள பாகத்தை, விருத்தாகாரமாக (வட்ட வடிவமாக)ச் செய்யவேண்டும். இந்த மேல்பாகத்திற்குச் சிவாம்சம் என்று பெயர். (114)

இவ்விதமாக 3 அம்சங்களைக்கூறி, அவைகளுக்கு, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணுவம்சம், சிவாம்சம் என்று வெவ்வேறு பெயர்கள் கூறிப்பிடுப்பது, அந்தந்த பாகங்களைத் தனித்தனியே வியவஹரிப்பதற்சாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எனவே அந்த 3 பாகமும் சிவஸ்வரூபமேயாகும்.

சிவலிங்கத்தின் பாகங்கள் எல்லாமே சிவஸ்வரூபந்தான் என்றால், அதன் பாகங்களை வெவ்வேறு வாசகங்களால் எதற்காகக் கூறவேண்டும் என்றால், —

மரத்தின் வெவ்வேறு பாகங்கள், வேரு-உச்சி-கிளை இலை-பழம்-என்று கூறப்படுகின்றன. ஆயினும் இவைகள் எல்லாம், மரம் என்னும் ஒரே பொருள்தான் அல்லவா.

சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-இவைகள், இந்திரியங்களின் குணங்களாம். இத்தகைய இந்திரியங்கள் பலவாயினும், அந்த இந்திரியங்களுடைய மனிதன் ஒருவன்தான் அல்லவா? அதைப்போல சிவலிங்கத்தின்

தமியெவ பரிவயிம்மவெ லாமம் பூதஜிவியாநகடி |

*விம்மதாரம் யுமாபுரம் து கசுக்வா கண-போய-கம்

முஹை || ஈயெ ||

கொணாக்கொணம் து ஸங்கபூ தெந லாதெந ஷெயிக் |

(ஐவஹி-போயம் து ஸந்தகெசுக்) சஷ்டாபுரம் தஹ்வெஜிதி ||

சயவா விம்மதாரம் து ஸவஹாமம் விவாஜிதெ |

பா க ங் க ளை த் தனித்து வியவஹரிப்பதற்காக அவை களுக்கு, யுக்தியாகத் தனித்தனியே பெயர்கள் கல்பிக்கப் பட்டிருக்கின்றவையல்லாது, அதன் எல்லா பாகங்களுமேம விங்கஸ்வரூபந்தான்.

முதலில், லிங்கத்திற்காக கிரஹிக்கப்பட்ட சிலையின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை சதுரர்சரமாக (சச்சதுரமாகச்) செய்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு அதன் கர்ணத்தின் பாதியில் பாதியைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். (கர்ணம் குறுக்களவு) அந்த கர்ணத்தின் ½ பங்கு அளவைக்கொண்டு சிலையின் மூலையைக் கோணமாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். (கோணம்—மூக்கோணம், பிறகு, அந்தக் கோணத்தின் வெளிப்பக்கத்தைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். (இவ்விதம் 4 மூலைகளிலும் செய்ய) சதுரர்சரமாக இருந்த சிலையானது அஷ்டாச்ரமாகும். (சதுரர்சரம்—4 பட்டை, அஷ்டாச்ரம்—8 பட்டை. இது சற்றேறக் குறைய ஸம அஷ்டாச்ரமாம்.) (119)

அல்லது, லிங்கத்தின் அகலத்தை (சதுரர்சரமாகச் செய்யப்பட்ட லிங்கார்தமான சிலையின் அகலத்தை)

*விம்மதாரம் யுமாபுரம் து கசுக்வா கண-போய-காய-கடி |

ஸம்முஹி கொணெ கொணம் து தெந லாதெந கஹ்யெசு ||

உதி வாநெ ஹாவஜிதி |

யுமாஸம் லயூவட்டம் ஸூராக் மெடியெத உஹிஸுயை ||

சுயவா வஸுஹாம து லயூவட்டம் ரஸாஸகடி |

மெடியெத உஹிஸுயை வஸும து சூயெவஹி ||

சுஷாபெரு வஸுவிஸாரம்(ரெ) உதுரஸ்ரீ(பெரு)

கூதெ ஸதி |

தக்தூணாயு(யெ-3) து வஸுமம்(பெரு)கொணாதூணம்

து யாஸ(ஓம்)யெசு || ரூஉ ||

யுஷாஹே து வரிஷுஷு கருமம் தஹு வெஹி |

7 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 4 பாகத்தை, மத்திய பட்டத்தின் (பட்டம்—பட்டை) அளவாக வைத்துக் கொண்டு, (பாக்கியுள்ள 3 பாகத்தில் 2 பக்கங்களிலும் இருக்கும் 1½ பாகத்திற்குச் சமமாக மறுபக்கத்திலும் கணக்கிட்டுக்கொண்டு, அந்த 2 பங்கிலுமுள்ள 1½, 1½, பங்கு அளவுகளையும் முக்கோணமாகச் செய்துகொண்டு) அதன் வெளியிலுள்ள பாகத்தைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது அது அஷ்டாச்ரமாகும். (120)

அல்லது, 8 பாகங்களில் 6 பாகங்களை மத்திய பட்டமாகக் கணக்கிட்டு, அதன் மிகுதியை, மூலைகளில் முன்போல் கணக்கிட்டு, வெளியில் காணப்படும் பாகத்தைச் செதுக்க, அந்தச்சிலை அஷ்டாச்ரமாகும். இவ்விதம், அஷ்டாச்ரமாகச் செய்வது 3 விதமாகும். (121)

சதுரச்சுரத்தை 8 பாகமாகக் கணக்கிட்டு, அஷ்டாச்ரமாகச் செய்துகொண்டு, அந்த அஷ்டாச்ரத்தின் கோணச் சுவர்களின் பாதியை, முன்போலவே கணக்கிட்டு, அதன் கோணங்களில் முக்கோணங்களை அடையாளம் செய்து கொள்ளவேண்டும். பிறகு அந்தக் கோணங்களின் வெளிப் பக்கங்களைச் செதுக்கிவிடவேண்டும். அப்பொழுது, அது,

கருாபுருஹோ(பு)து ஸாஹித்ய வுதாசாரம் து
ததிவெசு || ஈஉ௩ ||

சுஷாபுராதி நி தித்யாஸா(ஸ)னவவெவஹி தநதி(ந)தெ |
விமவா(மாயா)லெ யுமா(குயா)பெது னகாபம்
அதுரநாகு || ஈஉச ||

உயெய் வெஜாஹம் து வஸுபுருஹே வுதம் ஸிவாஸாகு |
ஸாஹிமலிதி வுதம் விபுராதிநா து வுசிகுசு || ஈஉரு ||

ஹாதுஹிப(ஸ)ததாயாலெ ஸாஹிபம் அதுரநாகு |
சுஷாபுஸாஹிபகாணா ...ஹாபுதம்அதிதெ ||
[சுஷாபுஸாஹிபகாணா அ நகாபம் வுதம்அதிதெ]

ஷோடசாச்ரமாகும். பிறகு, அவைகளின் கோணங்களை முன்போலவே முக்கோணமாகச் செய்து, அதன் வெளிப் பக்கங்களிலுள்ள பகுதிகளைச் செதுக்கிவிட வேண்டும். இவ்விதம் செய்ய, அந்தச்சிலையானது, விருத்தாகாரமாகும். (வட்டவடிவ முடையதாகும்) இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் முறையின்படியே, அஷ்டாச்ரம் முதலியவைகள் செய்யப் படுகின்றன.

லிங்கத்தின் உயரத்தை 1 பாகம்செய்து, அதில் 1 பாகம் (அடியில்) சதுரச்ரமாகவும், மத்தியிலுள்ள 1 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், மேலேயுள்ள 1 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் இருப்பது, ஸமலிங்கமெனப்படும். இது பிராம்ஹணதிராதிபினுக்கு விருத்தியைக் கொடுக்கும் (125)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 24 பங்குகளாகச் செய்து கொண்டு, அந்தப் பங்குகளில் 7 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 8 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 9 பாகம் விருத்தாகாரமாகவும் கொள்ளுவது, வர்தமான லிங்கமாகும்.

ஷடீஷ்ஷவஸுஹாம வ வஹஷடீஷ்ஷ வவ வ |

அதுஷ்ஷ ஷஸம் வ வய-இராதம் அதுவி-இய |

இம்மாயாபெ ஷஸம்ஸெ து முணாம்ஸம் அதுரபுக |

வஷ்ஷம் வெவ ததுத முணாம்ஸம் அதுரபுக |

(வஷ்ஷம் து முணாம்ஸம் ஷஸி அதுரம்ஸம் து
வதுத |)

ஸிவாயிகாதி(கலி)ஃ பஜாதஸுவாஸு(நஸி)ஃ

வ காரயெசி(த) |

வெஷ்வெஷ்ஸராம்ஸம் வ வஹவஹஷ்ஸம்ஸுக | ஈஉக ||

ஷடீஷ்ஷவஸுஹாமவெ(க)வாயெவாயிகாஃ

அதுவி-இய |

இவ்விதமாகவே, லிங்கத்தின் உயரத்தில் 6 பாகம் சதுரச்ரம், 7 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 8 பாகம் விருத்தமாகக் கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 5 பாகம் சதுரச்ரம், 6 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 7 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும், வர்தமான லிங்கமாகும்.

லிங்கத்தின் உயரத்தில் 4 பாகம் சதுரச்ரம், 5 பாகம் அஷ்டாச்ரம், 6 பாகம் விருத்தமாகக்கொள்ளுவதும் வர்தமான லிங்கமாகும். இவ்விதமாக, வர்தமான லிங்கம் 4 விதமாகும். (127)

லிங்கத்தின் உயரத்தை 10 பாகங்களாகச் செய்து கொண்டு, அவைகளில் 3 பாகம் சதுரச்ரமாகவும், 3 பாகம் அஷ்டாச்ரமாகவும், 4 பாகம் விருத்தமாகவும்கொண்டால், அது, சிவாதிக லிங்கமாகும். இதை வேறுவிதமாகவும் கொள்ளலாம்.

சதுரச்ரம், அஷ்டாச்ரம், விருத்தம், இவைகளை முறையி, 4, 4, 5 பாகங்களாகவும், 5, 5, 6 பாகங்களாகவும், அல்லது 6, 6, 7 பாகங்களாகவும் கொள்ளலாம்.

யிம்மாபாபெ நவாம்பெ து அதுரபுரம் விஹாமயா(கடி) ||

வஹீபுரம் து முணாம்பெந வெஹாம்பம் வுதூஉஅதெ |

ஹீஹீகம் ஹேஹீவாஹீதம் ஸவ-ஹீதொஹீஉஅதெ ||

உஹீதா(ஹீ)மும் ஸுஹீதம் து யிம்மாதும்

சுஹீதாமிகெ |

ஹீஹீவாம்பம் தஹீகாம்பம் வெஹாம்பம் யொநிஸநிதடி ||

வஹீதாஹீதம் தஹீகாம்பம் ஸவ-ஹீதொஹீஉஹீதாமி |

ஸாஹீ(வ-ஹீ)தஹீகாமிம்ம்து வுதூகாஹீதெஹீதம் ||

ஹீதெஹீதம் முணாம்பம் வா யிம்மாது து விஹாமிதெ |

* ஹீதெஹீதெஹீதம் ஸவ-ஹீதொஹீஉஅதெ ||

எனவே, சைவாதிக விங்கமானது, கீழே கூறப்பட்ட விதிகளின் படி நான்கு விதங்களாகும்.

விங்கத்தின் உயரத்தை 1 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில், சதுரச்சரம் 2 பாகம், அஷ்டாச்சரம் 3 பாகம், விருத்தம் 4 பாகமிருப்பது, ஸ்வஸ்திக விங்கமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி, ஸர்வதோபத்ர விங்கத்தைக் கூறுகிறேன். (131)

அடியிலிருந்து நுனி வரையில் 3 பாகங்களும் விருத்தாகாரமாகவே இருப்பதாகும். அதன் உயரத்தில் 3ல் 1 பாகம் பூமிக்குள் பதிந்தும், 3ல் 1 பாகம் யோநி (ஆவடை) யில் பொருத்தப்பட்டும், 3ல் 1 பாகம் பூஜாம்சமாக (வெளியில் விங்காகாரமாகத் தெரிந்துகொண்டும்)வும் இருப்பது, ஸர்வதோபத்ர விங்கம் எனப்படும்.

ஸார்வதேசிக விங்கமானது, எல்லா பாகங்களும் விருத்தாகாரமாக இருப்பதாகும். இதன் உயரத்தை, முறையே, 5-4-3 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். (அவைகளில்

* சுயொஹீதம் து வஹீதம் வெஹீதம் உயுதூ து தகி |

உதி உயுதூ ஸோகாஹீதம் யொஹீதம் ஹீதம் |

ஸாவ-ஃஷெஸிகுஹிம்ம-தௌ னவவெவ வுகஸுயெசு. |
 ஸவஹிம்மொமு(ஷெசு)பம் நடிஹாமம் குகவா விஅகூணை ||
 ஷஹிம்மொவ-ஃத-ஃஹம்நாஹம் ஸவஹம் ஸவஹம்நாஹம் |
 ஸவஹம்நாஹம்நாஹம் யதசுஷெசுராஸிகம் ஹவெசு ||
 ஸா(ஸ)வ-ஃஜாதஹம்ஸு(ஹ-ஃகம்)ஸவஹம் நெசுராஸிக
 ஷிம் வஸா |
 ஸவஹம்நாஹம் யுஹம்நாஹம் தௌ யாஹம்நாஹம் தஹிவெ ||
 ஸவஹம்நாஹம்நாஹம் ஸவஹம் வஸுஸுஷெவஹி |
 ஸவஹம்நாஹம்நாஹம் ஸவஹம் ஹவெசு || ஈந-அ ||

5 பாகம் அடியிலிருப்பதாகும் மத்தியிலுள்ள 4 பாகத்தை) பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். பாக்கியுள்ள (3) பாகமானது பூஜாம்சமாகும். (சிவாம்சமாகும்) இவ்விதமாகவே, ஸார்வ தேசிக லிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸமலிங்கத்தில், அதன் உயரத்தை 9 பாகமாகச் செய்து, 3 பாகங்களை ஸமபாகமாகக் கொள்ளவேண்டும். அதன் வட்டவடிவத்தின் (சிவாம்சமான மேல்பாகத்தின்) சுத்தளவானது, (உயரத்தில் 9ல்) 6 பங்கு இருக்கவேண்டும். மத்திய பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 7 பாகம் இருக்கவேண்டும். கீழ்பாகத்தின் சுத்தளவானது, 9ல் 8 பாகம் இருக்கவேண்டும். இந்த த்ரைராசிக விதியானது எல்லா ஜாதியினருக்குமுததாகும். சிறந்ததுமாகும்.

அடிமுதல் நுனிவரையில் சதுரச்ரமாக இருப்பது தாராலிங்கமாகும்.

ஸமலிங்கத்தில், மூலபாகம் சதுரச்ரமாகவும், மற்ற இரண்டு பாகங்களும் அஷ்டாச்ரமாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும்.

கீழேயுள்ள பாகம் சதுரச்ரமாகவும், மத்திய பாகம்

வலிஜாஹம் கருாபுந்து யாராஹிம், சியா ஹவசு |
தடிமு உலியேவயேஹம் யவாயே வா யவொஹதடி || ராக ||

வலிஹிம், து யாராஹிசு வலேபுராணிஹிதாவஹம் |
யாராஹிம், வலேபுராணிஹிதாவஹம் || ராக ||

யிவாதித(யிவாஹிசு)ஹி, து உலியேவயேஹம்
வலிஹிசு ||

வலிஜாஹம், து(வலிஜாஹம்)ஹி, து யாஹிசு
வலிஹிசு || ராக ||

வலிஹிசு, து உலியேவயேஹம், து வலிஹிசு
(காஹிசு)ஹி ||

அஷ்டாசர்மமாகவும், பூஜாபாகம் (மேல்பாகம்) ஷோட
சாசர்மாக இருப்பதும் தாராலிங்கமாகும். இவ்விதம்
தாராலிங்கம் 3 விதமாகும்.

இத்தகைய தாராலிங்கத்தின் அசர்மானது, (அசர்ம-
பட்டை) லிங்கத்தின் சிரஸ்ஸு வரையிலிருப்பதாகும்.
3 அல்லது 1 யவை உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

ஸமலிங்கமானது தாராலிங்கமாக இருந்தால், அது,
ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும்.

முகலிங்கமானது, விசேஷித்து, தாராலிங்கத்தைப்
போன்றதேயாம்.

சிவாம்சாதிக லிங்கத்தில், முகலிங்கம் கல்பிக்கப்பட
வேண்டுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த லிங்கத்தின்
பூஜாபாகத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அதன் மேல்
பாகத்தில் முகம் இருக்கவேண்டும். அந்த மேல் பாகத்தை
10 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், 5 பாகம் சிரஸ்
ஸாகவும், 4 பாகம் முகமாகவும், 1 பாகம் கழுத்தாகவும்

கணை-கோஷிளா அபாபாகுஷம்(வயாகுஷிளா) அ ஸவ-கோஷிண
ஸம்யுததீ || ௩௪௨ ||

ஸ்ரீ-மாகாரபயவஹித தவஹித-ஸீ-கோவித ||

ஸமவா ரு-ஹித-ம-த-அ-து-வி-ஸ-அ-த-அ-ப-க- || ௩௪௩ ||

ஸ்ரீ-வாயிக-த-அ-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- ||

கெ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- || ௩௪௪ ||

நெ-த-அ-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- ||

வ-த-அ-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- || ௩௪௫ ||

ஹ-ந-அ-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- ||

ய-த-அ-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப-அ-ப- || ௩௪௬ ||

இருக்கவேண்டும். அதில், 2 காதுகள், 2 கண்கள், உதடு, இவைகள் ஸகலலக்ஷணங்களுடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். அதன் கீழ்பாகமானது, விங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். அதில் ஸரிபாதி யளவு பீடத்துடனிருக்கவேண்டும். (இங்கு ஸரிபாதி என்பதற்கு பூஜாம்சத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது, பூஜாம்சம் நீங்கிய பாகத்தில் ஸரிபாதி என்றாவது பொருள் கொள்ளவேண்டும். எனவே, விங்கத்தின் முழு அளவில், ஸரிபாதி யளவு கொண்டது பூஜாம்சம் என்பது கருத்து.)

அல்லது விங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில் 11 பாகங்களை முகமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும். அது, கழுத்திற்குமேலே 11 பாகங்களாகும். முகத்திற்கு மேலே கேசாந்தபாகமான உச்சியி னுயரம் 3 அல்லது 4 பாகங்களாகும்.

முகத்தில், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், ஹர்வந்தம், இம் முன்று பாகங்களும், முறையி, 3 யவை அதிக அளவு உடையவைகளாம். 4 யவை அதிகமாகவும் இருக்கலாம்.

முகவாய்க்கட்டைக்குக் கீழே, கழுத்தின் உயரம், 4 பாகங்களாம். கண்டமானது, கேசாந்தத்தின் அளவே

பெரஹம் ஹிம்மாக்ரதி ப்ரோதம் சுஹ்யெசு ஹக்ஷணாநிதடி |
 உதவஹேதெகவக்தம் வா உதவஹேஹம் உபவஹம் வா ||
 ஸ்நஹேதெவாபரிஷ்டாது வ்யஸ்யஹக்ஷணவஸம்புதடி |
 ஹிக்ஷாஸேதெவாபரிஷ்டாது பெரஹம் ஹிம்மாக்ரதிஹேவெசு ||
 உவஹிம்மலிதி ப்ரோதம் நரவாணாஹிவ்ரதிக்ருசு |
 விஹ்ஹேஷ்யாக்ரக்வா உஹெஹ் உயெஹ் தயா முகெ || ஈசக ||
 ஹாமஹ்நாது வாக்ஹி ஸ்நஹேஹ் உஹ்ஹேஹ் தடி |

இருப்பதும் கூடும். இவைகள் நீங்கிய கீழேயுள்ள பாகங்கள்
 லிங்காகாரமாக இருக்கவேண்டும். இவைகள் லக்ஷணத்
 துடன் அமையப் பெற்றிருக்கவேண்டும்.

(முகலிங்கமானது, முன் பக்கத்தில் மட்டிலும்) ஒரே
 முகம் உடையதாக இருக்கலாம். அல்லது, (4 பக்கங்களி
 லும்) 4 முகங்கள் உடையதாகவும் இருக்கலாம். 2 கைகள்,
 அல்லது 4 கைகள் உடையதாக இருக்கலாம். (கைகள்
 அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டுமானால், அதில்) ஸ்தந
 மட்டத்திற்கு மேலே அமைந்திருக்கவேண்டும். அதவும்
 லக்ஷணத்துடன் அமைந்திருக்கவேண்டும். முகம் மட்டிலு
 முள்ளதானால், அது, சமுத்திற்குமேலே அமைந்திருக்க
 வேண்டும். இது நீங்கிய பாகமானது லிங்கவடிவமாக
 இருக்கவேண்டும். இவ்விதம் முகலிங்க லக்ஷணம் கூறப்
 பட்டுள்ளது. இத்தகைய முகலிங்கமானது, அரசர்சுருக்கு
 அபிவிருத்தியை யுண்டுபண்ணும்.

லிங்கத்தின் விஷ்கம்பத்தை (சுத்தளவை) 8 பாகங்
 களாகக் கணக்கிட்டுக்கொள்ளவேண்டும். லிங்கத்தின்
 மூலம் (அடி) மத்தியம் (நடு) அக்ரம் (நுனி) இவைகள்
 முறையே ஒன்றுக்கொன்று 1 பாகம் குறைவாக அமையப்
 பெற்றிருக்கவேண்டும். அதாவது, மூலம் 8 பாகம்,

ஹாஸ்யெக சரிவஹா, மாழி சரிஸ^ஸஸு^ஸஹா^ஸத^ஸ ||

ஹதாஷ-திதிவஜாத^ஸ ஃஷி^ஸஹி^ஸ வ^ஸலி^ஸத^ஸ வர^ஸ ||

ம^ஸணா^ஸந^ஸ வ^ஸன^ஸக^ஸா^ஸண^ஸ வ^ஸஷ^ஸஸ^ஸவ^ஸஜ^ஸப^ஸா^ஸந^ஸக^ஸ ||

உ^ஸப^ஸா^ஸந^ஸ வ^ஸ ந^ஸவ^ஸா^ஸந^ஸ வ^ஸஜ^ஸஸ^ஸத^ஸர^ஸஜ^ஸந^ஸஹ^ஸர^ஸ ||

வ^ஸன^ஸக^ஸா^ஸத^ஸவ^ஸஜ^ஸன^ஸா^ஸக^ஸா^ஸத^ஸர^ஸஜ^ஸந^ஸஹ^ஸர^ஸ || ஈ^ஸந^ஸ ||

ச^ஸரி^ஸஸ^ஸவ^ஸத^ஸஜ^ஸந^ஸஹ^ஸத^ஸ ஜ^ஸந^ஸந^ஸா^ஸத^ஸந^ஸந^ஸத^ஸ ||

ஸ^ஸெ^ஸ(^ஸதி^ஸ)^ஸவ^ஸஜ^ஸ ஹ^ஸய^ஸஹ^ஸவ^ஸஜ^ஸதி^ஸ வ^ஸஜ^ஸத^ஸ ஜ^ஸவ^ஸ ||

ஸ^ஸவ^ஸலி^ஸத^ஸ || ஈ^ஸந^ஸ ||

வ^ஸா^ஸன^ஸத^ஸ வ^ஸலி^ஸத^ஸஜ^ஸஹ^ஸம^ஸ வ^ஸா^ஸண^ஸவி^ஸத^ஸஜ^ஸஹ^ஸத^ஸ ||

மத்தியம் 7 பாகம், அக்ரம் 6 பாக சுத்தளவுள்ளதாக அடிபருத்து நுனி சிறுத்து அமைந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு ஸ்தூலமூல லிங்கம் (அடி பருத்த லிங்கம்) என்று பெயர்.

இவ்விதம் இதேயளவில் நுனி-நடு-அடி இவைகள் முறைய 8-ல் 1 பாகம் சுத்தளவு குறைவாக இருந்தால் அது சிரஸ்தூலம் (நுனி பருத்தது) என்று கூறப்படும். இவ்விரண்டு லிங்கங்களும், ஆர்ஷலிங்கமெனப்படும். இது மஹர்ஷிகளால் பூஜிக்கப்பட்டதாகும். சிறந்ததுமாம்.

முக்கோண வடிவமானது 5 கோணமானது, 6 கோணமானது, 7 கோணமானது, 12 கோணமானது, 10 கோணமானது, 9 கோணமானது, வேறு விதமான கோணங்களுடன் மனோஹரமாக இருப்பது, பலகைபோலும் கண்ணாடிபோலும் இருப்பது, ஒரு ரேகையுள்ளது, ரேகையே இல்லாதது, சிவ்ராவர்த்தம் இல்லாதது, மாநம், உன் மாநம் முதலியவைகள் பொருத்தமாக இல்லாமலிருப்பது, ஆகிய லக்ஷணங்களுள்ள லிங்கமானது, ஸேவிக்கத்தக்கதென்றும் (திவ்ய லிங்கமென்றும்) ஸ்வாயம்புவ லிங்கமென்றும் கூறப்படுகிறது. இது, தேவர்களால் பூஜிக்கப்பட்ட லிங்கமாகும்.

தஷாசு ஹிமொஷபெகூய-சோசு ஸிரஸொ வத-தேதம் ஹிஜ ||

மதூகாரம் ஹவெத-வெ-கோ குகூடாணம் ஹிதீயகஸு |

தூதீயம் த்ரீவாரா(த்ரவூஷா)காராய-தேவதூம்

தூதீயகஸு || ஈடுஅ ||

யவஸு ஹிமஸு விஷ்ணுஹவஷயாவிஹவெசு ஸுயஃ |

ஹயூ-சோஷய-சோபரஜாஹம்ஸு ப்ரயஜம் மதூஸ்-தே-கஸு ||

ஹாத்ரீஸபகிஹவெதூர உலய-சோ(யூ-சோ)உ-ததாஸபஹம்ஸிதம் |

மதூஹம் தசு ஹிதீயம்ஸூசு ஸவூஸபம் தசு

தூதீயகஸு || ஈசுடு ||

கிட்டு, அதற்கேற்றபடி சிரோவர்தநத்தை அமைக்க வேண்டும். அந்த சிரோவர்தநமானது, குடைபோலிருப்பது (தாழங்குடையின் மேல் பாகத்தைப்போலிருப்பது.) 1, கோழி முட்டைபோல இருப்பது 2, திரிபுரம்போல் *(முதுக்கன் காயைப்போல்) இருப்பது 3, அரைவட்டமான சந்திரபிம்பத்தைப்போல இருப்பது 4, என்று 4 விதமாகும்.

புத்திமானாக இருப்பவன், லிங்கத்தின் சுத்தளவை 8 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், 1½ பங்கை உச்சியிலிருந்து அளந்துகொண்டு, அதை, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை அமைக்கவேண்டும். இது ஒருவிதமாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தைக் கணக்கிட்டு, அதை 32 பாகங்களாகச்செய்து, அவைகளில், 5 பாகத்தை, உச்சியிலிருந்து, குடையின் உச்சியைப்போல, சிரோவர்தநத்தை

* த்ரபுஷம் என்பதற்கு முதுக்கன்காய் என்றும், மெதுக்கன்காய் என்றும், சுக்காங்காய் என்றும் பெயர். சிலர் வெள்ளரிக்காய் என்றும், சிலர் கக்கரிக்காய் என்றும் கூறுகின்றனர்.

அதுய்ய-ஃ து நவாபம் ஸீலக் அஞ்ஞாஹம் து

அதுவி-ய்ய-ஃ |

அஜாநாஹ நவாணாஹ அஞ்ஞாஹம் ஸவ-காஹ-ஃ ||

ஸவ-காஹ-ஃ இம்மாநாஹ அஞ்ஞாஹம் து ப்ரபுஷ-ஃ |

வஜ்ஜ-ஃ அஞ்ஞாப-ஃ ப்ரபுஷ-ஃ து ப்ரபுஷ-ஃ ||

ஸவ-காஹ-ஃ இம்மாநாஹ அஞ்ஞாஹம் து ப்ரபுஷ-ஃ |

வஜ்ஜ-ஃ இம்மாநாஹ அஞ்ஞாஹம் து ப்ரபுஷ-ஃ ||

யமைக்கவேண்டும். இது இரண்டாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 7 பாகங்களால் சிரோவர்த்தநத்தையமைப்பது மூன்றாவது விதமாகும்.

இவ்விதமே, லிங்கத்தின் அகலத்தில் 32-ல் 9 பாகங்களாலே சத்ராகாரமாக சிரோவர்த்தநத்தை அமைப்பது நான்காவது விதமாகும்.

இவ்விதம் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநம் நான்கு விதமாகும்.

சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமானது, பிராம்ஹணர்களுக்கும், ஷத்திரியர்களுக்கும், ஸர்வாபிஷ்டங்களையும் கொடுக்கக்கூடியதாகும். லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிலும் சத்ராகாரமான சிரோவர்த்தநமுடையது சிறந்ததாகும்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில், முறையே, 14-15-16-17 பாகங்களாலே குக்குடாண்டம்போன்ற சிரோவர்த்தநமானது, 4 விதமாகும். (குக்குடம் — கோழி. அண்டம் — முட்டை.) இந்த 4 வித சிரோவர்த்தநங்களுக்கும், குக்குடாண்டாகார சிரோவர்த்தநம் என்று பெயர். இவ்வித சிரோவர்த்தநமுடைய லிங்கமானது, வர்தமான லிங்கமாக இருக்க

பா.வி. பொ.பொ. சரி(துவி)நீர்ம யு.சீரு.பொ.பொ.கெ
ஸ்யூர் !

மாநாடு யொடிபாண்டெவ்வா கீவாநாடா

(கு)வாஷாஹம்) உதவி-பிடி || ஈகச

ஸ்ரீவாயிகுண்டி யிம்ம து ஸஷம் வெஸஜாஹைகம் உதடி |

திரும்பத் திரும்பப் பரிசுஷாரெ லூரிப்பதெழுகவின்பதி: ||

(அதிபலிஷ்மரோ அவிபதேக விபகெ: !)

விப்பென்கொநவிப்பாம்பெராய-உரு-உதுவி-யல் |

ஸ்ரீவிசுவநாதர் உயிர்மனது ப்ரபவம் மருதிவழி ||

ஸாவ-செஸிக்மி-மாநாநெஜ்ஜாம் ௨ விஸெஷத்: |

(ஊ) துறாழிஸ்ஷ-காகாஸா(ஸம்) தம் கத்து-ஃஜாதி-

வரராஜ்யெக் || ராகு ||

வேண்டும். அது ஷத்திரியர்களுக்கு உகந்ததாகும்.
சிறந்ததுமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 12 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10 - 11 - 12 - 13 பாகங்களாலே, தீர்புரத்தைப்போன்ற (முதுக்கன்காய் போன்ற) சிரோ வர்தநமானது 4 விதமாகும். இது சிவாதிக லிங்கத்தில் அமைக்கப்பட வேண்டும் இத்தகைய லிங்கமானது வைசியர்களுக்கு ஏற்றதாம். சிறந்ததாமாம்.

லிங்கத்தின் அகலத்தை 32 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் முறையே, 10-11-12-13 பாகங்களால், அரைவட்ட சந்திரனைப் போன்ற சிரோவர்த்தநத்தை யமைத்தால், அர்தசந்திராபமானது 4 விதமாகும். இவ்விதமாக சிரோவர்த்தநமுடையது, ஸ்வஸ்திக லிங்கமாகும். இது, சூத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியையளிக்கும்.

ஸார்வதேசிக லிங்கங்களுக்கும், மற்ற லிங்கங்களுக்கும்,

செஷிகாஷ-3(க)யிம்மாநாந் தெஷு(ஸஷாடி)ஷாநாடி(க)
ஸ்ஷ-3கடி |

ஸ்ரிஸ்ரவத-3தொதெய(ய) முணலாமலிலாஜிதெ ||*

யுகுஷாடிம்(டிஸாடி)துயிம்மாஜி(ஜெ) ஸ்ரிஸ்ரவ
வத-3நாநிதடி |

உஷீஷாநாஷாந் ஸ்ரிஸ்ரவத-3தெ || ராகு ||

உயி-3(ய-3)யுஷாடிஸாந் வரிதொ வத-3யெக் குலாக் |

யாவயுஸநஸீலாந் உயி-3(ய-3)யுஷாடி குலாதடி ||

விசேஷித்து, கர்த்தாவின் ஐதிக்ருத் தக்கபடி, சீர்ஷா
காரத்தை, சத்திராதி ஆகாரமாகக் கல்பித்துக்கொள்ள
வேண்டும். தைவிகலிங்கம், ஆர்ஷலிங்கங்களில், சீர்ஷாகார
மானது, எவ்விதமாகவும் இருக்கலாம். (167½)

சிரோவர்த்தநத்துடன் கூடிய லிங்கத்தின் உயரத்தை
3 பாகங்களாகப் பிரித்துக்கொண்டால், அதில் சிரோவர்த்
நத்தின் உயரத்தை யுக்தியினாலே கண்டுகொள்ளலாம்.
இவ்விதமாக உஷ்ணீஷமானம் கூறப்பட்டது. அதுவே
சிரோமானமென்று கூறப்படுகிறது. (169)

உச்சியிலிருந்து அதன் முனை (சிரோவர்த்தநத்தின்
எல்லை) வரையில், சுற்றிலுமிருக்கும்படி அதை அமைக்க
வேண்டும். அது எதுவரையில் குறைவாக இருக்க

* உத:வாஸ்ருவபுருஷாஷி: ஸாஸூதீஹாருயஸூலாத்
காமத: 5½ ஸோகாதகொலாம ஸாவ ஸாமதொ லவதி | சூந
நாநாடி-3டிஸாருயெ உயி-3தவாஷாக மத: 143-185 ஸோகா
தக்: வாஸூ, வாடிஸெயாடி யுகுஷாடி-3கெ 59 வபுரு
143-185 ஸோகாதகொ லாமலிலாஜி | சுதொ2கு ஸா
ஸூதீஹாருயஸூலாத் காமத: வாஸ் ஸவ ஸு
காஸிதொ லவதி
தவயெய |

அத்யஸீஷ-ஃ து விம்மாநாம் உ(பெ)யூ-காஜயூனதம்

ஹவையி !

அகூத்யபஸாராயுக் கத-வே-ஃ அகூத்யஸீஷ-க-ஃ ||

(அகூத்ய-ஃ து யஜீஷ-ஃ) ஸ்வ(ஃ) கெவமூ-அ-ஃ ||

பீஷ-ஃ (அ) விம்மதாரொ-அ-ஃ உகூத்ய-ஃ காரயெ-ஃ ||

உகூத்ய-ஃ கூதம் அ-ஃ ராஜாரா-ஃ பாவ-ஃ ||

தஷா-ஃ ஸ்வ-ஃ ப-ஃ உகூத்ய-ஃ காரயெ-ஃ ||

விம்மதூ-ஃ விஷி(வி)காரயெ-ஃ க-ஃ

(பூ-ஃ) || ரா-ஃ ||

உதி காரயெ-ஃ ப-ஃ விம்மதூ-ஃ காரயெ-ஃ

ஹகோத்ய-ஃ ப-ஃ ||

வேண்டுமோ, அதுவரையில், உச்சியிலிருந்து, முறையே, தணிந்து இருக்கவேண்டும். (சிரோவர்த்தநமானது, உச்சியிலிருந்து அதற்குரிய எல்லைவரையில், சுற்றிலும், முறையே செறிந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்) (170)

சதர்சீர்ஷமானது, (குடை வடிவமான சிரோவர்த்தநமானது) விங்கத்தின் உச்சியிலிருந்து (முறையே) செறிந்திருப்பதாகும்.

திரிசீர்ஷகத்தை, 3 சக்கிரங்களுடன் கூடியதாக கல்பிக்கவேண்டும். (171)

இவ்விதமாக (சக்கிரமில்லாமல் அமைக்கப்பட்டது.) ஸாதாரண சீர்ஷமாகும்.

விங்கத்தின் சீர்ஷம், (சிரோவர்த்தநம்) அகலம், உயரம் இவைகளை சொல்லியிருக்கிறபடியே செய்ய வேண்டும். சொல்லாதவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் சொல்லாத விதமாகச் செய்தால், ராஜாவுக்கும்,

॥ *சுய வானாஸ்துஃ வடமஃ ॥



வீடுகண்ணடி ॥

சுயாதெதா நாமராஜீநாம் விம்மாநாம் வீடுகண்ணடி ।

சூரீள து வக்ஷிதே விபு ஸகநாமாந்தெதா விதஃ ॥

பெயருஜே சிறுயா வீம் ஸுயயெஷகயாவி வா ।

ராஜ்யத்திற்கும் பயமுண்டாகும். ஆகையால், ஸகல முயற்சியுடனும், கூறியுள்ள முறையுடனேயே செய்ய வேண்டும். இவ்விதமாக லிங்கலக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில் லிங்கலக்ஷணமென்றும்
நிற்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பதாவது படலம்.

பீடலக்ஷணம்.

லிங்கலக்ஷணத்தைக்கூறிய பிறகு, முதலில், நாகராஜி லிங்கங்களின் பீடலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஸகல மூர்த்திகளின் பீடலக்ஷணத்தை பிறகு அறிந்து கொள்ளலாம். (1)

சிலையாலான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, சிலையாலேயே இருக்கவேண்டும். ஸுதை, செங்கல் இவைகளாலேயும் இருக்கலாம்.

*சுதெஜிவயெயம்—

விம்மாக்கண்ணாநனாரம் யாவசி ஸுபாஷைநஜிதி-கீடுகண்ணம்,
ஸர்வஜீவஹாயுஸூராதுகாவூகெ, சூநராபுரஜி-கண்ணா-
யுயஜிதவூதகெ அ விஷயாணாம் சூரீவெஷாஜி-கண்ணிதே ।
சுயாவி ஸர்வஜீவஹாயுஸூராதுகாமதஃ சூரீ ஸம்மதொ
மாதி । சுதஃ ஸவனவ சூரீ ஸீகூத உதி ।

உரூபஜ உரூபஜவாய உஷ்காபயஜெவ வா || ௨ ||

ரதநொஹஜநி, மாநா ஸயொநிநொஹஜ து வா |

நிமொபயஸஜி வீம் விஸாரெனொதூஜி ஹவெக் ||

வரூஜாம்பொபயஸஜி வீந்தாரம் கநஜஸஜிஅஜிதெ

தயொபஜியெஷ்ஷஹாமெ து உதூஜிதூயம் தூயடி || ௪ ||

வீஷ்ஷாஸம் தூயாஹஜி திஹாமம் உதூஜிதூயம் |

வஜாஸாயஜியெஷ்ஷஹாமெ தயொபஜியெஷ்ஷஹாஜிதெ || ௫ ||

நவயா வீந்தாம்மம் அ உதூஜிதூயம் தூயடி |

கூபெண கபிதம் விவ நாமரம் வெவெஷ்ஷஜிதெ || ௬ ||

மரத்தால் செய்யப்பட்ட லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, மரத்தினாலாவது, செங்கல்லாலாவது இருக்கவேண்டும்.

ரத்நசீர்மிதமான லிங்கத்திற்கு, பீடமானது, ரத்நத்தினாலாவது, லோஹத்தினாலாவது இருக்கவேண்டும்.

லிங்கத்தின் பீடமானது, லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான அகலமுடையதாக இருப்பது உத்தமமாகும்.

பீடத்தின் அகலமானது பூஜாம்சத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பீடவீஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் 3, 3 அளவுகள், முறையே, உத்தம-மத்தியம-அதம அளவுகளாகும். (4)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3ல் 2 பங்கு உயரமுடையது உத்தம பீடமாகும். 1/2 பங்கு உயரமுடையது அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய பீடத்தின் உயரம் 9 விதமாகும். இவைகளில் முறையே, 3; 3 உத்தம-மத்தியம-அதம-உயரங்களாகும். இவ்விதமாக முறையே, நாகரலிங்கத்தின் பீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (6)

யி.ம.வெஜாஅஹஸம் வஜாஸம் ஹெஜம் தஹவஹாஜிதெ ।

நவயா விஷுதம் வஜாதம் ஸ்ரஹ்விஷ்டாபபொரவி ॥ ௭ ॥

உடியம் நவயா(வஸுயா)ஹஜி விலாஹம் வா தநாஹக்டு ।

வனகாஹம் வா விபெபஹெண ஸ்ரஹாபொதம்

நிவெபபெசு ॥ அ ॥

பெஹம் ஸீஹாடியம் வஜாதஹெவம் ஸ்ரஹிஹாஅஹெசு ।

வஹ்ஜாஹஸுஜி வஹீணாஹஸம் ஹெஜம் விபாஹக்டு ॥ கூ ॥

வஹீணாஹெ கஹாஹபொதம் ஹாஹாடியம் ததது ।

தபொஹிஹெஷ்டஹாஹெதம் நவயா ஸீஹிஷுதது ॥ ௮ ॥

லிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான, உத்தம அகலத்தை (லிங்கோதயத்தாலே கூறப்பட்ட, சிரேஷ்டமான 3 வித அகலத்தை) 9 (8) பாகமாகச் செய்ய, அகலம் 9 விதமாகும், இவ்விதமான விபாகங்களை, பிரம்ஹாம்சம், விஷ்ணு அம்சம் இவைகளில் கொள்ளவேண்டும். (7)

உயரத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்ய, அவைகளில் 2 பங்குகள், தலாம்சமாகும். விசேஷித்து 1 பங்கையும் தலாம்சமாகக் கொள்ளலாம். இந்த தலாம்சத்தை பூமியினுள் வைக்கவேண்டும். இந்த பாகம் நீங்கலாக பாக்கியுள்ள பாகங்கள், பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக, திராவிட லிங்கத்தின் பீடத்தை கல்பிக்கவேண்டும்.

பீடத்தின் விசாலமானது, பூஜாம்சத்தின் சுத்தளவுக்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த அளவில் 16-ல் 12 பங்கு இருப்பது, அதமமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்காகச் செய்ய, பீட விஸ்தாரம் 9 விதமாகும்,

விஷ்ணுமாமஸஜோஜும் து வீஃ கத்யஸஜுஅஜிதே ।
 ஸவாஜம் ஜெஜ்ஜகாநம் து தயொஜேஜெயஜ்ஜகாஜிதே ॥
 நவயா விஃவிகாதும், மம் வெஸரம் ஜெஜ்ஜகாஜரெகி ।
 சுயவா ஹி, மவிஜ்ஜஹம் ச்ரீ, முணம் வீஃவிஜ்ஜதஜ் ॥ ௮௨ ॥
 சுயவா ஹி, மவிஜ்ஜஹம் அதுரபுரீகூஜதே ஸதி ।
 தஜ்ஜநேஜி, முணம் வாஜம் (வாய்) ஸாயஜம்
 ஜி, முணஜெவ வா ॥ ௮௩ ॥

ச்ரீ, முணம் வா விபராமும் து வீஃநாம் து விபெஷதே ।
 மஹேஜெமஜெ(ஹ)ஜிஹஜெமகம் அதுஹஜெமகஜெவ வா ॥
 வீஃவஜ்ஜஸம் ஸஜாவஜாதம் விஜ்ஜ - ஹ, மஸஜொஜதஜ் ।
 ஸஜாநஜ் நாமராஜீநாம் ஹி, மநாம் விஃவிகாஜ்ஜிஜெ ॥ ௮௪ ॥

பீடமானது, விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமான உயர முடையதாக இருந்தால். அது, அதமமாகும். கால்பங்கு கூடுதலாக (1½ பங்காக) இருந்தால், அது, சிரேஷ்டமாகும். இவைகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உயரம், 9 விதமாகும். இவ்விதமாக, வேஸரலிங்கத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (11½)

அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவு 3 கொண்டது, பீடத்தின் அகலமாகும். அல்லது, லிங்கத்தின் சுத்தளவை, சதரச்ரமாகச்செய்துகொண்டு, அதன் கர்ணத்தின் 2 பங்கு (2½ பங்கு) 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்குகொண்டது, விசேஷித்து பீடத்தின் விஸ்தாரமாகும். (13½)

கர்பகிருஹத்தில் (விஸ்தாரத்தில்) ஸரிபாதி, அல்லது 4ல் 1 பாகம், பீடத்தின் விஸ்தாரமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பீடத்தின்) உயரமானது விஷ்ணுபாகத்திற்கு ஸமமானதாகும். இவ்விதமாக நாகராஜி லிங்கங்களின்

உவாநஸாஷெ(ஹ) விஸூரம் வவெ-ஷோ து
விஸெஷத: |

தடிஷுநவடிபாஃ ஹீநம் வாமுனிஸானுகு || ௧௬ ||

விஷு^ஸஹாமஸஜோதும், மம் ஸவாடிம் ஸாய-ஷேவ வா |
ஸாஜாநஜம் விவிக்காநாம் து நாமராஜிஸுஹதடி ||

விம்மாநாம் ஸகநூநாம் து ஸாஜாநஜம் வீடுகூணடி |

*ஸுயாயா(வா) நவாஃப து ஸ்ஜோஜாஃப கதடி
ஸாடிபடி || ௧௭ ||

யு,மாஃபம் ஸ்ஜோஜாநம் து தயாஜ-ஷெயுஷுஹாஜிதெ |

நவயா வீட்தும், மம் து தவடி விஸூரம்அஜிதெ || ௧௮ ||

வீட்தும், மஸம் வஜாஸையம் வீட்துஅஜிதெ |

பிண்டிகா லக்ஷணமானது, ஸாதாரணமாக (பொதுவாக)க் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (15)

உபாநத்தின் வெளிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது, விசேஷித்து எல்லாவற்றிற்கும் (பீடங்களுக்கும்) அதன் அகலத்தில் 8, 9 அல்லது 10ல் 1 பாகம் குறைவாக இருக்க வேண்டும். அதன் உயரமானது, விஷ்ணு பாகத்திற்கு ஸமமான உயரமுடையதாகவோ, கால்ப்பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ, அல்லது 1½ பங்கு அதிக உயரமுடையதாகவோ இருப்பதாகும். இவ்விதமாக நாகராதி லிங்கங்களின் உயரமானது, பொதுவாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

லிங்கமானது ஸுதாமயமான பீடத்துடனிருந்தால், அதன் உயரத்தில் (அல்லது லிங்கத்தின் உயரத்தில்) 9ல் 5 பங்கு, அல்லது 4 பங்கு பீடத்தின் உயரமாகும். இவ்விதம் விரண்டு அளவுகளின் மத்திய அளவை 8 பங்குகளாகச் செய்ய அதன் உயரம் 9 விதமாகும். இனி அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன்.

*கருஷ்யெ ஐதி சூ,நராஜம்அஜிதவாஃ | விம்மாடியெ ஐதி வாஃ, ந ஹவஜிதி ஹாதி |

அமுணம் அபாதுஷம் வஜாஸம் தயொஷ்யெஷ்யஷ்யஜிதெ ||

நவயா விஷுதம் வஜாதம் ஸகநூநாம் விபரஷத: |

விம்பிகா மொஷ்வொவெதா யிம்மாநாம் து விய்யதெ ||

மொஷ்வொஷிதம் வீம் ஸகநூநாம் விபரஷத: |

ஸஜாஸ்ரம் ஸஜஷ்யஷம் (வருதம்) வா யிம்மாநாம் து

விய்யதெ ||

ஸாயுதாஸ்ரஷ்யதூநாம் ப்ருதிராநம் ஸஜம் து வா |

[அதாஸ்ராவ்யஷ்யதூ அ ப்ருதிராநம் விய்யதெ |]

வஜ்ஜீம் ஹஜ்ஜீம் வெஷிகாவரிஷ்யூ || ௨௩ ||

வீம் அதாவிஷ்யம் வஜாதமுகாரம் அஜாதுஷ |

பீடத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமாக அகலமிருப்பது அதமபீடமாகும். 2 பங்கு அகலமிருப்பது உத்தம பீடமாகும். இந்த 2 அளவுகளின் மத்திய பாகத்தை 8 பங்குகளாகச் செய்ய பீட விஸ்தாரமானது 9 வீதமாகும். இது விசேஷித்து ஸகல விங்கங்களுக்கும் கூறிய பீடமானதாகும். (20½)

விங்கங்களின் பீடமானது கோமுகத்துடனிருக்க வேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஸகல மூர்த்திகளின் பீடமானது, விசேஷித்து கோமுகமில்லாதது, என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. (21½)

விங்கங்களின் பீடமானது, ஸமாச்ர(ஸம சதுரம்)மாகவாவது, ஸமவிருத்தமாகவாவது இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. பிரதிமைகளின் பீடமானது, சதுரச்ரமாகவும், விருத்தமாக (வட்டவடிவமாக) இல்லாமலும் இருக்கவேண்டுமென்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

பத்மபீடம், பத்ரபீடம், வேதிகை, பரிமண்டலம்,

கருாஃம் விஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹுதாஃபொஹ்விஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

(ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ) !

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ !

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

ஹஜைத்ஃமஃவாநொஹ்விஹாமகழ || ௨௪ ||

என்று பீடம் நான்கு (4)விதமாகும். இவைகள் பீடத்தின் அலங்கார பேதங்களாம்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். அந்த 16 பாகங்களில் உபநம் 2 பாகம் அதப்பதம் (கீழேயுள்ள பதம்) 5 பாகம், கண்டம் 2 பாகம், ஊர்த்வபதம் 4 பாகம், பட்டிகை 2 பாகம், க்ருதவாரி 1 பாகம். ஆக $2+5+2+4+2+1=16$ பாகங்கள் கொண்டது பீடமாகும். பதம்மானது 16 தளங்களுடையதாக இருக்கவேண்டும். (25)

பதம்தளங்களுக்கு மத்தியில் சிறிய தளங்கள் அமைந்திருக்கவேண்டும். தளங்களின் அடிகளும் நுனிகளும் ஒன்றோடொன்று பின்னிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். தளங்கள் 1 அங்குலம் (1 அங்குல அகலமுடையவைகளாக) இருக்கவேண்டும். அல்லது, லிங்கதேஹாங்குலத்தினாலே, 1 அங்குலம் அகலமுள்ள தளக்கிரங்கையுடையதாக இருக்கவேண்டும். (அல்லது தளங்களின் நுனியின்

வீந்தாஸ்திரஹாமெகம் மொஹவம் தீவ்ய-ஹேதுதே |

தஜீவ்ய-ஹேதுஸம் தஸ்யே உதிருதாஸஹேதுஹதே || ௨௮ ||

உதிருதாஸ்திரஹாமெகம் தஜ்ஞவிபுயம் ஹவெசு |

உதிருதாஸம் சூராக் க்ஷீணம் தஜ்ஞநவ்யாஸஸாஹேதுஸம்
(பா.நகெ) || ௨௯ ||

திரவாஹ வ தஜ்ய-ஹேது வ திரஹாமெகம் ரஜெவ வ |

வஜாஸ்திரஹாமநாம து ஜ்ஞா, ம-ஹிபாருகதே || ௩௦ ||

வபிகெய(காய-ஹேது) தஜ்ஞ தஜ்ஞாஹேது(ஹேது) அ |

ஸம் து வ |

உவாநாஹேதுமவெஸம் அ தீவ்யம் ஸாந்ய-ஹேதுதே || ௩௧ ||

சுயிஷ்டாநாமவெஸம் தீவ்யம் வ வரிகதே || ௩௨ ||

வஜ்ஜீவ்யம் ஸாந்யாஹேது ஹேதுவீதிஹேதுதே || ௩௩ ||

உயரமானது, விங்கதேஹாங்குலத்தாலே ½ அங்குலமிருக்க வேண்டும். (27)

பீடத்தின் அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம், அதன் கோமுகத்தின் நீளம் இருக்கவேண்டும். அதன் அடிப்பக்கத்தின் அகலமானது, அதன் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அதன் நுனியின் அகலமானது, அடியின் அகலத்தில் (அதாவது, அதன் நீளத்தில்) 3-ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். அது அடியிலிருந்து, முறையே, நுனிவரையில் சிறுத்திருக்க வேண்டும். அந்த கோமுகத்தின் அகலத்தில், ½ பங்கு, ½ பங்கு, அல்லது 3-ல் 1 பங்கு, ஜலதாரை இருக்கவேண்டும். அகலத்தில் 3-ல் 1 பாகம் ஜலதாரையின் அகலம் இருக்க வேண்டும். (இதை, பொது விதியாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

ஜலதாரையின் தாழமானது, பட்டிகையின் (அகலத்தில்) ½ பங்காவது, அதற்கு ஸமமாகவாவது இருக்க வேண்டும். உபாநம் முதலிய அங்க அமைப்புகளை தக்க

சூகூர் ஷோபாயொதெயம் ஹாமெநொவாநஹுஜிதெ |
 ஜமதஹுஜி து வெநாபம் முணாபம் குஹுஷாபபடி ||
 பரிவாபம் வடிகாராநம் முணாபம் கண-3(ண)நாதகடி |
 தஜிபூ-3 கவநெகாபம் ஹாம து வடிகொடிபடி || ௩௪ ||
 பபாபம்(அபா)பம் வரதவாரி ஷோக் ஹுபீந்திபம் வரடி |
 வீொஷெ து கஹாபெ து விஹாம வாஹுகொடிபடி ||
 முணாபம் ஜமதீநாதம் குஹுஷாபம் து தகீஷெடி |
 வொஷோபம் கவ(வடி)நாதம் து கணநாதம் சூ(வி)
 ஹாமகடி || ௩௫ ||

தவெஷாபூ-3 கவநெகாபம் முணாபம் வடிகா
 ஹவெக் |

வனகாபம் வரதவாரி ஷோக் வெபிஹு தவொஜிதெ ||

அளவுடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும். அல்லது அதிஷ்டாநத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி, அளவுடனமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பத்மபீடலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி பத்ரபீடத்தைக் கூறுகிறேன். பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் உபாநம் 1 பாகம், ஜகதீ, 4 பாகம், குமுதம், 3 பாகம், பட்டிகை 1 பாகம். கர்ணம் (அல்லது கண்டம்) 3 பாகம். கம்பம் 1 பாகம். பட்டிகை 1 பாகம். கிருதவாரி 1 (2) பாகம் இவ்விதமாக பாகங்களைக்கொண்டது பத்ரபீடமாகும்.

பீடத்தின் உயரத்தை 16 பாகங்களாகச்செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில், பாதுகத்தின் உயரம் 2 பாகம், ஜகதீ 3 பாகம், குமுதம் 3 பாகம், கம்பம் (பட்டம்) 1 பாகம், கண்டம் 3 (2) பாகம், கம்பம் 1 பாகம் பட்டிகை 3 பாகம், கிருதவாரி 1 பாகம், ஆகக்கூடுதல்

வஜ் வ ஹஜ்ரீம் வா வுத் து வரிஜ்ஜித் |

சுயிஜ்ஜாதாம்வக் வாஜம் வீரம், ம வரிசுய்யெக் || ச௩ ||

உவவீரம், மவக் ஹம் ததஜ்ஜாதா(வகாத்நாஜெவ)

வக்ஜித் |

ஜயஜம் உதூரநாஹம் யொந்ஜாகாரம் யுந்ஜாகார || ச௪ ||

யொந்ஜிகம் யந்நாகாரம் முந்நாஹம் ரிபுநாஹத் |

வஜ்ஜிஹதூய் வுத் ஸ்ஜாக் வந்நாஹம் வுஷி-

தூஷித் || ச௫ ||

*ஷட்கொணம் ரொமநாஹம் ஸ்ஜாக்ஜெவஜெவ க்ரூஹிஜ் |

அதுவே 2 அல்லது 1 பாகம் பட்டினையுடையதுமாகும். இவ்விதமாக வேதிகா பீடத்தை 3 விதமாகவும் கல்பித்துக் கொள்ளுவதாகும். (42)

பாதபீடமானது, வட்டவடிவமாய், பத்மபீடமாக வாவது, பத்ரபீடமாகவாவது இருந்தால், அதை அதிஷ்டாந பீடத்தின் அங்கங்களுடன் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பாகங்கள் உபபீடத்திற்குக் கூறியுள்ளபடி அமைந்திருக்க வேண்டும். ஆகையால் (உபபீடலக்ஷணமானது கீழே கூறப் பட்டிருப்பதால்) அதை இங்கு கூறவில்லை. (இது உபபீடங் களுடன் கூடியதாகையால் உபபீடமென்றே கூறப் படுகிறது.) (43½)

சதுர்ச்சரபீடம் ஐயத்தையும், யோநிபீடம் ஸந்ததியை யும், தநுஸ்பீடம் சாந்தியையும், திரிகோணபீடம் சத்தரு நாசத்தையும், விருத்தபீடம் அபிவிருத்தியையும், பஞ்சாஸு பீடம் ஆரோக்யத்தையும், ஸந்தோஷத்தையும், ஷட்கோண

*ரொமநாஹகாரம் அஷட்கொணஜெவம் க்ரூஜெண ஹி உதி ஸ்ரஹ்ஜீஹாயுஸ்ஜாதாகாவாஃ |

வனஹாகாரெஷு வீராம்மாநு ப்ராமஹுதூவியிநா கௌ ||

* ஶ்ரீவெஷ் துஷெஷஸீரெ து ஜீணையாரெ ஶிஜோதூ |

வலுவாகுதிரியேயா காயமே தயா கௌயாகே வுந:

வுந: || சள ||

வபூஷிநாகுதாதீதகதவெஷ் கதேநாபநம |

தஷாகே ஸவஸ்யுதேந வலுவாகாரம் ப்ரகஹ்யேகே ||

ஸாவெகதம் யதூ ததாராகே ஸவாஷம் ஸாயமேவ வா |

பீடம் (அல்லது அஷ்டாஸுபீடம்) ரோகநாசத்தையும் கொடுக்கும். பீடாகாரங்களை, கீழே கூறப்பட்டவைகளில் இஷ்டமான வடிவத்தில் செய்துகொள்ளலாம். (46)

* இந்த பீடங்களில் ஏதாவதொருபீடம் பின்னப் பட்டிருந்தால், அதை புதுப்பிக்கும்பொழுது, அது முன்பு எவ்விதமாக இருந்ததோ அவ்விதமாகவே புதுப்பிக்க வேண்டும். இவ்விதமாக பல முறை செய்யலாம். ஆனால் புதுப்பிக்கும்பொழுது, முன் இருந்ததைப்போலல்லாமல் வேறுவிதமாகச் செய்யக்கூடாது. அப்படிச் செய்தால் கர்த்தாவுக்கு நாசமுண்டாகும். ஆகையால் முழு கவனத்துடன் பீடத்தை முன்பு இருந்ததுபோலவே செய்ய வேண்டும். (48)

* ஶ்ரீவெஷ் ஶதஜாதி 5 ஶ்ரோகாதக: வா: சூநநாஸு
ஸுஷ்ரணாஸுபஸுபிதவஸூகதாதுநத: |

வனஷு ஶுஷெஷு வீரெஷு ஜீணையாரெ ஶிஜோதூ |

வலுவாகுதிரியேயெவ ஶ்ராகே தயா கௌயாகே வுந:

வுந:

வபூஷிநாகுதிஸூதகே க்ரதம் கதேநிநாபநம் |

ஶதி வாரெந ஹாவூதி ஹதி |

* இனியுள்ள 5 சுலோகங்களும், ஆனந்தாச்ரம அச்சுக்கட, கில் பதுப்பித்துள்ள புஸ்தகத்தில் மட்டிலுமுள்ளவைகள்.

சூஜயம் (வழி வா) உவவழி வாவழி மொவவ
(வாவொவ) மழிவகி || சக ||

விமநா நாயதம் வீம் ந சுய-தாது கதாஅத |
வொழும் வொவதம் அ வாயதம் வா ததநதிகு || ௫௫ ||

வவ-ஃ அ வகூ-வொவதம் கத-வீவொ வொவதாம் வதகு |
விவிவகூகூணம் வெபூதம் வாவிவொவொதாம் பூரணம் ||

உதி காபூவீயெ பரிபூபாவொ விமவீ-வகூணம் நாத
வஹாபூதம் வபூ: ||

அப்படிச் செப்பனிதும்பொழுது, $\frac{1}{2}$ அல்லது $\frac{1}{2}$ பங்கு அகிகமாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டியதாக நேர்ந்தால் அப்பொழுது, அந்த பீடத்தை ஆஜயமாகவோ ? (பத்ம பீடமாகவோ) முகபத்ர பீடமாகவோ, பத்ரபீடமாகவோ, உபபீடமாகவோ கல்பிக்கவேண்டும். (பீடத்தைப் புதுப் பிப்பதற்காக அத்துடன் முன்பு இருந்த அளவைக் காட்டிலும் அதிக அளவை சேர்த்துக்கொள்ளக்கூடாது, என்பது கருத்து.) (49)

ஒருபொழுதும், விங்கத்தின் பீடத்தை நீண்ட வடிவமாகச் செய்யக்கூடாது.

(விங்கம் நீங்கலாக) மற்ற மூர்த்திகளின் பீடமானது ஸமாபூமாகவோ, ஸமவிருத்தமாகவோ, வேறுவிதமாகவோ இருப்பதாகும். எல்லாவிதமான பீடங்களும் முறைப்படி செய்யப்படவேண்டும். அப்படிச்செய்தால் அதனால் ஸகல விதமான ஸம்பத்துக்களுமுண்டாகும். இவ்விதமாக பிண்டிகா (பீட) லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பாதசிலையின் உயரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்ப்பாயாக.

காசியபீய சிப்பசாஸ்திரத்தில் விங்கபீட லக்ஷணமென்னும்
ஐம்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுயெக வணாஸ்து: வடமு: ||



வாடிசெவாழிமுகுண்டி ||

சுய எகெஷி விசெவெண வாடிசெவாழிமுகுண்டி |

யிம்மதாஸ்துயம் வுஷிஸம் ததிவாடிஸுஸுதத || க ||

[ததாநாயதம் அவி தந]வெய்ய(ஷி)லாஜிதெ |

தம் து நவயா வெபூகம் வாடிஸு(ஸ)நாமம் விஷு: |

மஹிமெஹிஸாஸாயம் எருஷம் வுஷிஸுஷாஹத ||

ததயம் கநுஷம்வெபூகம் தயாஷிவெய்யஷிலாஜிதெ ||

[நவயா ததிஸாஸு வுஷி] நாமம் து விய்யதெ |

ஐம்பத்தொன்றுவது படலம்.

பாதசைலாதி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து பாதசிலை முதலியவைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். பாதசிலையானது, லிங்கத்தின் அகலத்தைப்போல 3 பங்கு அகலமும், அதில் 1 பங்கு உயரமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அல்லது அகலத்தின் அளவுக்கு ஸமமாக உயரமிருக்கவேண்டும். இந், இரண்டு அளவுகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச்செய்ய, பாதசிலையின் உயரம் 8 விதமாகும். இந் நாகரலிங்கத்தின் பாதசிலைக்குக் கூறப்பட்ட அளவாகும

பாதசிலையின் அகலமானது, கர்பகிருஹத்தி விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதியளவு விஸ்தாரமிருப்பது, மேஷமாகும். அதில் ஸரிபாதி (3 பங்கு) விஸ்தாரமுள்ளது. அதமமாகும். இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தி விஸ்தாரத்தை 8 பாகங்களாகச்செய்ய பாதசைலத்தி

* இம்மவ்வாஸ உயாயிகழ் வ்வாஸம் தவ்வா ஹாஜிதெ || ச ||

சு(ன)காம்பவபெ ந்திம் இம்மவ்வாஹாஜிதெ ||

நவரா தபுராணெந நவரிகாஹ்வா(ஹாதி)கய்யபெசு || ௫ ||

சுநதத: ஸ்தாந் சுபயோசு சூயாராவதாரிநாஸஹ(ம்) ||

ததவ்வாசு வீடவ்வாணம் நதவ்வாவதாரிநாஸஹ || ௬ ||

இம்மவ்வா ஸ்தாந் வா னாகஜிதெ இம்மவ்வாஹாஜிதெ ||

ததவ்வாவதாரிநாஸஹம் நதவ்வாவதாரிநாஸஹ விப்யதெ || ௭ ||

விஸ்தாரம் 9 விதமாகும். இதுவும் நாகரலிங்கத்தின் பாத சிலைக்குக் கூறப்பட்டதாகும். (3)

* விங்கத்தின் அகலத்தை இருமடங்கு செய்து, அந்த அகலத்தை, 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகம் ஆழத்தில் பதிந்திருக்கவேண்டும். அதன் உருவமானது, விங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தைப்போல இருக்க வேண்டும். அதில், 9 விதமான ரத்தினங்களையும் தனித் தனியே வைக்கும்படி 9 கோஷ்டங்களை (ஸ்தாநங்களை அதாவது குழிகளை) க் கல்பிக்கவேண்டும் அது நீங்கிய வீடங்களை ஸமதளமாகச் செய்யவேண்டும். இந்த இடத்திலிருந்து பீடத்தின் எல்லை வரையில் (இப்படி வைக்கப்படும் பாதபீட சிலையானது) நந்தியாவர்த்த சிலையாக இருக்க வேண்டும். இந்த சிலையானது, விங்க பீடத்திற்கு (உயரத்திற்கு) ஸமானமாகவாவது, 1 அல்லது 2 அங்குலம் கூடுதலாகவாவது இருக்கவேண்டும். நாகர லிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்ட இந்த சிலையானது வேறுவிதமாகவோ, வட்டமாகவோ, விஸ்தாரமாகவோ இருக்கக்கூடாது. (7)

* இம்மவ்வாஸ உதவாதி 3½ ஸ்ரோகாதூகோ ஹம்: சூநதா ஸ்ரஹ்விதவாஸகூதாதிமதி.

* சுலோகம் 7 முடிய கூறப்பட்ட விஷயமானது ஆநந்தாச்ரமத்தில் பதுப்பித்த புஸ்தகத்தில் மட்டிலுள்ளது.

வீர்ஷாஸாநத்ய(யி)கெ வாஸ ஞ்ராவீயா(வெ)க்ஷாநிகாரி
(யி)க்ஷ ||

விம்,மஷாஸெ நவாம்பெ து வீர்ஷெகெகவய-3நாக ||

நந்ராவத-பேரிநாவீஸம் நவயா வெஸரம் ஹி தக் ||

விம்,மஷே வரித: கஹ்ரீம் அக்வாரி அதுரமுக்ஷ || ௯ ||

அதுரபெயாஅதா(ரமுபரிநா)யாஃ தெஷா

ஜீவ-3ஃஞ்ரஹ்ரதடி ||

உதராமம் து ப்ராஹ்மெ ப்ரா.மம் டி.க்ஷிணெநத்யெஸக் ||

வஸ்திஜெஜா துராமம் அ ப்ரா.மம் அஜாதெ நத்யெஸக் ||

திராவிடலிங்க விஷயத்தில், பீடத்தின் அகலத்தைக் காட்டிலும் அதிக அகலமுள்ளதாக இருந்தால், அது 2 அல்லது 3 (அங்குலம் அல்லது அம்சம்) அதிகமாக இருக்க வேண்டும். (7½)

லிங்கத்தின் அகலத்தை 9 பங்குகளாகச் செய்து, பீடத்தின் அகலத்தடன், ஒவ்வொரு அம்சமாகக்கூட்டிவர, நந்தியாவர்த்த சீலையின் நந்தியாவர்த்தமான பாதசீலையின் அகலம் 9 விதமாகும். இது வேஸரலிங்கத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (8½)

லிங்கத்தைச் சுற்றிலும் 4 சதுரசீர சிலைகளை வைக்க வேண்டும். அந்த சீலையின் உயரம் அகலம் நீளம் இவைகள் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (9½)

அந்த 4 சிலைகளில், கிழக்கேயுள்ள சிலையை வடக்கு நுனியாகவும், தென் பக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும், மேற்குப்பக்கத்திலுள்ள சிலையை, வடக்கு நுனியாகவும், வடபக்கத்திலுள்ள சிலையை கிழக்கு நுனியாகவும் வைக்கவேண்டும். (10½)

பாங்கொரு பூயாவொழுகுநனாழ் விரியகல் || ௧௧ ||

தூதீயம் உருதொழி மூம் ஸூகி) வாயுமூம்

அத-யூகல் |

நூலாவதேரினா ஸூவம் பொருள் கஹிதொழுகெ

(பொருளெய்க் கஹிதூ) || ௧௨ ||

தஹிதொழுகெ ஸூவம் கஹிதூ ஸூவயெய்க் விரியகல்

வாயு: |

வாயுயா வஜுஸூவம் வா(ஸூவா)விவது வீம்

வாயுயெய்க் || ௧௩ ||

வனகாங்கொரு வஜுஸூவம் வீம் வஜுஸூவம் வஜுஸூவம்

வஜுஸூவம் வீம் வஜுஸூவம் வீம் வஜுஸூவம் || ௧௪ ||

முதல் கல்லின் (கிழக்கியுள்ள கல்லின்) நுனியை ஈசானிய திக்கிலும், இரண்டாவது கல்லின் நுனியை அக்கிரி திக்கிலும், மூன்றாவது கல்லின் நுனியை வாயு திக்கிலும், நான்காவது (வடதிக்கிலுள்ள) கல்லின் அடியை வாயு திக்கிலும் வைக்கவேண்டும். (இவ்விதமாகக் கற்களை ஒன்றோடொன்று பொருத்தமாக இணைத்துவைத்து) அதன் மேலே அஷ்டபந்தம் செய்து, (லிங்கத்தின்) பீடத்தை வைக்கவேண்டும்.

முறையறிந்த ஸ்தபதியானவன், இவ்விதம் இவைகளை முறையுடன் வைத்து, அதில் இருக்குகள் முதலியது தெரியாமல், ஸூதை அல்லது வஜுரத்தினாலே நன்கு பூசி இருக்குகளில்லாமல் அழகாக இருக்கும்படி செய்ய வேண்டும். இந்தச் சிலைகள் நந்தியாவர்த்த சிலைகளாக இருக்கவேண்டும். (13)

பீடமானது ஒரு அம்சமிருப்பது, உத்தமமாகும். 2 அம்சமிருப்பது, மத்தியமமாகும். 3, 4, அல்லது 5 அம்சமிருப்பது, அதமமாகும். (14)

* வீரோநாம் து தடிஹ்யை-3 து உஹ்யைகெந

ஸஹஅரெசு |

ஸஹுவஸு, மஸாயஸூசு வீஹெஸெ, ம-3 ஹெ

ம-3 ரு: (ஸஹாரயொநயெஸு) || ௧௫ ||

§ மஸாயஸூசு வரஷா (யொடிஷதா) ஆஸூன

தசுவஹெ-3 வர, வரெ நயெஸு |

தூபஹ்யூதாஸூயம் கெவகம் வாரெவ்வாரெ வரெ அபடி ||

அகாரம் (ரி) ஹெஹ்யூணயு, மம் (கொண, மதம்)

அதுரணம் ஹுகஹ்யெசு |

ஷடீவஹ ஹெஹ கத-3 வ்யம் விஹிகாஹுகணாநிதடி ||

பீடங்களத்திற்கு மேலே ஒரே சிலையாக இருக்கவேண்டும். பீடகளத்திற்குக் கீழே பீடஸந்திக்குக் கீழே அநேகவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும். (பீடத்தின் கழுத்துக்குக்கீழே நவரத்நங்கள் முதலிய பலவஸ்துக்களை வைக்கவேண்டும்.) (15)

¹ களத்திற்குக் கீழே, துவியச்ரமான (இரண்டு பக்கம் சதுரமான) இரண்டு கற்களை முன்னும் பின்னும் வைக்கவேண்டும். மூன்று கற்களானால் ஒன்று உதவியாகவும், மற்ற இரண்டும் இடது வலது பக்கங்களிலும் இருக்கவேண்டும். நான்கு கற்களிருந்தால், நாலுமூலைகளிலும் வைத்து சதுரச்சுரமாகச் செய்யவேண்டும். 5, 6 கற்களும்

* வீரோநாம் அ மஸம் தஹ்யை-3 (ஹெஹ்யைகெந) ஸஹஅரெசு |

ஸஹுவஸு, மஸாயஸூசு (ஸதாதிநி) ஹுகஹ்யெசு ||

உதி ஸுஸு தீஹாஹ்யஸூதாதுகாவா: |

§ 16, 17 ஸூராகள ஐஹிதவாஹுகராதூமதா.

1. இந்த 2 சுலோகங்களும் பதுப்பித்த புத்தகத்தில் உள்ளவை.

ஸுயபாஷஸுபவெநவ-கோவி நிறிதும் ஸுஜயி காரா |

† உஷகாலிஸ்திராலிவ-கோ ஜயி ஸஜாக் ஸுயபாநிதழ் ||

\$ ஹோஹஜ் ராதஜ் வாவி டாராஜ் வெக வனவ வா

(வஜெவ ஹி) |

ஸவெஷோ ஸபாதம் ஹாஷஸுபலிதஜ்ஜியீபதெ || ௧௬ ||

விஷுஹாமையு-ஷீலாதம் விவிக்கையு-ஷ் ஸஜுஹயெக் |

நதொ(தஜ்)ஹத் ந கத-ஷஜ் காதம் வெக்

கத-ஜநாபநதஜ் || ௨௦ ||

வைத்துக் கட்டலாம். இவ்விதமாக பிண்டிகா லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

(அந்தக் கற்களை) ஸுதை அல்லது அஷ்டபந்தநத் தினால் இடுக்குகளில்லாமல் கெட்டிக்கவேண்டும். கருங்கற்களாலானாலும், செங்கற்களாலானாலும், ஸுதையினால் கட்டப்பட்டால் அது உறுதியாக இருக்கும். (18)

லோஹம், ரத்நம், மரம் இவைகளால் செய்யப்பட்ட தானாலும் முன்கூறியதுபோலவேசெய்யவேண்டும். எல்லா வற்றையும் ஒன்றோடொன்று சேர்த்து, அவைகளை உறுதிப் படுத்தும் பந்தந திரவியத்திற்கு அஷ்டபந்தநம் என்று பெயர். (19)

பிண்டிகையின் (பீடத்தின்) உச்சியை, விஷ்ணுபாகத் தின் உச்சிவரையில், உயர்த்தலாம். அது மேடு பள்ளமாக இருக்கக்கூடாது. அப்படி மேடு பள்ளமாகக் கல்பிக்கப் பட்டால் கர்த்தாவுக்கு அழிவு உண்டாகும். (20)

† உஷகா வெது ஸஹுவி: கத-ஷஜ் ஸுயபாநிதஜ் |
உதி ஸரஸூதீஹாருபஸூஜாதுகாவா: |

\$ ஹோஹஜ் ராஜத் வெவ யயாவக் ஜயிதா ஹவெக் |
உதி ஸுஜிதவஸூகவா: |

|| சய ஹிவனாஸ்துஜி வடமூ ||

முகுணொலாரமுகுணடி ||

*சய வகுகுஜி விஸெஷண முகுணொலாரமுகுணடி |

*இம்மவஜி உபதிஜாணம் முகுணொலாரமுகுணடி | க ||

புராவாஜிஷஜாமு தொ வாவி ஸாங்கரெ ஹிஷிணெவி வா |

நவாஷிஷெஷெஷெ வா உபவம் அதுமுகுணடி || உ ||

தொபபஷெஷெ(ஷெயுதம் வவகாண்காரஸ்யுதம் |

உபவஷி சிவாமெகம் தத்யெஷி வெஹிகாததடி || ஈ ||

ஹஜாதம் தத்யெஷி உபகாண்காரஸிஷி |

மொபயாமெவதம் கருகா விஷிஅகெணெஷெமுகுணடி ||

ஜம்பதிரண்டாவது படலம்.

லக்ஷணோத்தார லக்ஷணம்.

இனி, வீசெஷித்து, லக்ஷணோத்தார லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (லிங்கத்தைச் சதுக்குவதற்கான விதியைக் கூறுகிறேன்.) லிங்கத்தின் முகத்தை நிர்மாணம் செய்வதற்கான லக்ஷணத்தையும், விதியையும் கூறுகிறேன். (1)

கோவிலுக்கு முன்பக்கத்திலாவது, ஈசானிய திக்குலாவது, 9, 8, அல்லது 7 ஹஸ்தம் அகல நீளமுள்ள சச்சதரமான மண்டபத்தை நிர்மாணம் செய்துகொள்ளவேண்டும். அந்த மண்டபமானது 16 கால்களுடன் ஸகல அலங்காரங்களுடனிருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் மண்டபத்தின் 3-ல் 1 பாகம் விஸ்தாரங்கொண்ட வேதிகை (மேடை) இருக்கவேண்டும். அந்த வேதிகையானது 1 முழம் உயரத்தில் கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப். போன்று இருக்கவேண்டும்.

*சுபிரிஷம் ஸ்ராகாய-ம் 2, 3 ஸ்ராகா அ ஸ்ரஷிஜீஹாஷயஷஜாதுகாயாஸிகவாஃ |

நாநாயுடுவெறு ழீவெறு நாநாவுடுவெறுமுகூதடி |

பாதுவிஃ ஸ்விதம் சுபகாசு வபிசுபாநிபெஷத: ||

தம்புவெறு ழிவெறு-ஃவெறு: நாவெறு: வுடுவெறு -

முகூதடி |

சுபகூபயுடுமாநாவெலம் ஃவபாஅரெசு || கூ ||

பெஷநாநாநா ழிமழீவ-ஃ ஸ்விதம் வெபிகாநிஸூதம்

யயா(தடிதடி) |

தவெஷுவ சூமணஸூதம் ஃவபவஸூ விபாநகடி ||

சுநதடி ஸவ-ஃநகாரம் பூநிவெலம் ஸபாஅரெசு |

வெஷுவ-ஃ பாயபெஸூமம் பூகூபிரெபூய-ஃ

வகூதடி || அ ||

அந்த மண்டபமானது, கோமயத்தால் (பசுமாட்டின் சாணத்தினால்) மொழுதி, அரிசி மாவினாலே கோலங்கள் போட்டு பலவித தூபங்கள், தீபங்கள், பலவித புஷ்பங்கள், சம்பா அரிசி, எள்ளு, தர்பம், நெல் பொரி இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

அதம்பரிமாணமுள்ள மூன்றுவித லிங்கங்களுக்கும், இவ்விதமாக மண்டபமிருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு, வேதிகையின் விஸ்தாரமானது, லிங்கத்தின் நீளத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். (அதிக விஸ்தாரமுள்ள வேதிகை கூடாது) அந்த மண்டபமானது, வேதிகையைப் போல 3 மடங்கு விஸ்தாரமுள்ளதாக (நீளமுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். மற்ற அலங்காரங்கள் யாவும், முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும்.

அந்த வேதிகையின் மேலே, லிங்கத்தை (லிங்கத்திற்கான சிலையை) கிழக்கில் தலைப்பக்கமிருக்கும்படியும், முகபாகம் (சிலையின் முன்பக்கம்) ஆகாயத்தை நோக்கி

வரிதொஷௌ யடாநு நயஸ்ய ஸகூது-காநு

ஸாவியாநகாநு ।

ஸஸூத்ராநு நவவஸூஜ்யாநு மயதொயெநவூரிதாநு ॥

ஸாவியாநாநு ஸபாஹாஜ்யாநு நொகவாநாநி

நெவதாநு ।

மயவூஷெயு யுவாஷெஜாஅ-பெதஸ்ய(கூஷஸூ)

காநத: ॥ ௧௦ ॥

மிம்மந(கூது)ஸ்ய வாநெ து விஃபிகாஃ விஹாவயெக |

நகூவஸூநிநாவெஷ்ய மிம்மஸூ ஸகூஅ-பெக ॥ ௧௧ ॥

வெகிகாபா ஸதனெ (கூயெஷெ)து கூஃ வா

ஸூயிஃ கூரா ।

சுமஜாயாநாநிகம் ஸவ-கூமிகாபெ-கூதாஅரெக ॥ ௧௨ ॥

யிருக்கும்படியும், படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதைச் சுற்றிலும் (8 திக்குகளிலும்) 8 கலசங்களை வைக்க வேண்டும். அவைகள், நூல்சுற்றி, கூர்ச்சங்கள் வைத்து, நறுமணமுள்ள ஜல பூர்ணமாய், புது வஸ்திரத்தால் அலங்கரிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும். அவைகளில் இந்திராதி லோகபாலர்களை, கந்தம், புஷ்பம் முதலியவைகளால் பூஜிக்கவேண்டும். (10)

லிங்கத்தின் (அடியின்) இடது பக்கத்தில் பிண்டிகை பின் அடியை (பிண்டிகை—ஆவடை அல்லது லிங்கபீடம்) வைக்கவேண்டும். அதை, சிவப்பு வஸ்திரம் முதலியவைகளாலே சுற்றிப்போற்றி, லிங்கபீடத்தைப்பூஜிக்கவேண்டும். வேதிகையில் (திட்டாணியில்) ஸ்வதந்திரோக்த முறைப்படி (அல்லது கிழக்குதிக்கில்) குண்டத்திலாவது, ஸ்தண்டிலாவது (ஸ்தண்டிலம் அக்னியை பிரதிஷ்டை செய்வதற்கேற்ற சிறிய சச்சதுரமான மேடை) அக்னி

விதவனொரு தனியாழி விதாழிநாடுவந் : |

வவ-ருக்கண்ணம்புகு சரிவவிகுக்குயொழிவ : || மெ ||

* ஸ்வதிரிஸ் ஸு அஹ-ருகா (யஜுஸூதித்ராது) ராவித : |

புர மடிநி ஸஹிஅ-இ விஷா வண-காஹுதி

அரெசு || மெ ||

புதிஸம்ஸகயெபூதுள யிம்மலீம் விஜாத : |

வண-காருதகாவ-காஸஸூதித்ர வ-கா ஹுடிபெந து ||

புறாதெ ஸுஹுஹூதித்ர து ருக்கண்ணாகாரகாஅரெசு |

வாயஸம் வுதஸம்புகு சரிவனொரு ஸயிம் ஹரெசு ||

(கலாசோதநம்) செய்துகொண்டு, வெண்மையான ஆடை யணிந்து வெண்மையான புஷ்பமாலையணிந்து, சந்தனம் தரித்துக்கொள்ள வேண்டும். (17)

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்துக் கொண்டிருக்கவேண்டும்.

ஆசார்யன், முன்போலவே அக்நியைப் பூஜித்து ஹோமம் செய்து, பூர்ணஹுதியும் செய்யவேண்டும். அவன் இரவிலேயே, லிங்கத்தை பீடத்தில் பொருந்த வைக்க வேண்டும்.

ஸ்தபதியானவன், உதயகாலத்தில் சுபகரமான முஹூர்த்தத்தில் ஸ்வர்ணம், வெள்ளி, பஞ்ச இவைகளா லாகிய கயிறுகளாலே, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, லக்ஷ்ணைத் தாரம் செய்யவேண்டும்.

* ஸ்வதிரிஸூதாழி ஸோகாய-இ து, ஸஹகாரஸோகா நஸம் யொஜநீயதி ஹதி |

* ஸ்தபதியும் சுத்தனாக யஜ்ஞோபவீதம் தரித்திருக்க வேண்டும். என்ற அரை சுலோகமானது, அடுத்துள்ள ஒரு சுலோகத்திற்குப் பிறகு இருக்கவேண்டுமென்று தோன்று கிறது.

' ரகூபராஹி வரிதஜ்ஜி மகாபெஷ்யர அ-பெசு ஹரஜா |
 ரகெத ந யாதாநா ஹிமஜ்யெ ஸூத்ரம் து வாதயெசு ||
 உவஹாமெஷ்ய ஜெயெ து நாளம் சுயசோசு
 ஸூக்ஷணஃ |
 ஹிமஜாமெத ஜிஜாநு ஸூத்ரவிஸாரகம் நயெசு || ௨௨ ||
 ராஜாஹாமாடியம் மஜஹ்ய சிரஸொ வத-நாநிதஜ் |
 ஸவெஷிஸ்யதம் ஹாமம் க்ரெஷ்காஸ்ய(ஸம்) து
 விஷ்யதஜ் || ௨௩ ||
 சுமமூஹம் வஸூயாஹ்ய ஜனகாஸம் யவஜ்ஜிதே |
 உதஜெஷ்யஹிமஜ்யெ ஸூத்ரம் வஸூயதத்தி:
 (வஸூயம் ததம்) || ௨௪ ||

(சிஃப்யானவன்) நெய் கலந்த பாயஸத்தை (லிங்கத்
 தின்) சிரஸ்ஸில் பவிஹாணம் செய்யவேண்டும். சிவப்பு
 சம்பாவை நீக்கி (செந்நிறமில்லாத வெண்மையான
 அக்ஷதை) சந்தணம் முதலியவைகளினாலே, ஹிருதய
 மந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (பிறகு; செந்நிறமான
 தாதுப் பொருளாலே, லிங்கத்தின் நடுவில் ஸூத்திரபாதம்
 (கோடு விழும்படி) செய்யவேண்டும். (லிங்கத்தின்) முன்
 பக்கத்தில், நடுவில், லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி, நாளத்தை
 கல்பிக்கவேண்டும். (நாளம் — லிங்கத்தின் நடுவில் தண்டு
 போல காணப்படும் நேர்க்கோடு.) லிங்கத்தின் அளவுக்
 கேற்றபடி, ஸூத்திரத்தின் அகலத்தைக் கொள்ள
 வேண்டும். (22)

ருத்ரபாகத்தின் உயரத்தை சிரோவர்த்தநத்துடன்
 அளந்து, அதை 24 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில்
 1 பாகத்தை விஸ்தாரமாகக் கொள்ளவேண்டும். இந்த
 1 பாக விஸ்தாரத்தை 1 அங்குலமாகக் கொள்ளவேண்டும்.
 இந்த அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவையாகும்.

ஸவெஷா(பெஷாணா)உவி இம்மாநா யவாய-ஃ ப்ருதி
 ஹாஸயெசு |
 சுயலாயஉஇம்மஸ்ய ஸுத்ருதாரம் யவம் ஹவெசு || ௨௫ ||
 ஸுத்ருவிஸாரஉவம் ஸ்யாசு வாதம் வெவ து ததஸு |
 வாகாஸஉயு-உதொ வஜ-ஃ ஸ்தாநி-ஃ ததஸுபகெ ||
 ததஸு(சுயஸ்தா)தஸயொவி-ஃருக்ஷணோஜாரபாஅரெசு |
 ருக்ஷணம்(ணெ) சரிஸவிஸ்யாஃ ருக்ஷாபி உரணம் ஹவெசு ||
 நெத்ருஸு-உத்ருக்ஷவஸ்யார உஸ்யோநய விநாஸநம் | .

உத்தமோத்தமமான லிங்கத்திற்கு, ஸுத்திரமானது, 5 யவை அகலமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். மற்ற லிங்கங்களுக்கு (முறையே) அகலத்தில் 1½ யவை குறைவாக இருக்கவேண்டும். அதமாதம லிங்கத்திற்கு, ஸுத்திர விஸ்தாரமானது, 1 யவையாகும். இவ்விதமாக, ஸுத்திர விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸுத்திரத்தின் தாழ்மும் அகலத்தின் அளவே இருக்கவேண்டும்.

ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ள ஒரு அம்சத்தை (லக்ஷணோத்தாரத்தில்) விலக்கிவிட வேண்டும். ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ள இரண்டு அம்சங்களில் லக்ஷணோத்தாரத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

[இங்கு லிங்கத்தின் சிவபாகத்தை 3 பாகமாகச் செய்துகொண்டு, அவைகளில், ஸ்தநத்திற்கு மேலேயுள்ளது ஒரு பாகம், ஸ்தநத்திற்குக் கீழேயுள்ளது இரண்டு பாகம் என்று கொள்ளவேண்டும்.]

லக்ஷணமானது சிரஸ்ஸில் ஸம்பந்தப்பட்டால் வியாதிகளுண்டாகும். நெற்றியில் ஸம்பந்தப்பட்டால் மரணத்தைக் கொடுக்கும். கண்களில் ஸம்பந்தப்பட்டால் அபஸ்மாரரோகம் (காக்கைவலிப்பு) உண்டாகும். வாயில் ஸம்

விஸுக்ஷெஸுநாபு: ஸ்ரீக் கௌஸநாபுந ||

ஸ்துதெஸெ ஸுதம் ஹி தஸ்தாஸ்தாநிவஜ-யெக் |

ஸிரஸா ஸஹஸுபாபம் முணாபம் விஸஜெக் ஸஜ ||

வஜ்ஜெ ஸுசுஸாகாரம் இமாகாரம் யஸாகுதி

(யஸாஜிதம்) |

விஜாநாஜிவஜ்ஜெ-நவாணாம் அ ஜயாவஹ || ௩௫ ||

வஜ்ஜெ(வஜ்)க் திகாகாரள குஜ்ஜாஸ்திவாகுதி: |

யவாஸுத்யெயெ-ஜெ (ஹம் அஸுத்யு) ||

நவாணாஜிவஜ்ஜெ || ௩௬ ||

கராஜ்ஜி ஸாகாரம் மாகண-காகுதிவக் ஹவக் |

பந்தப்பட்டால் தானிய நாசமுண்டாகும். ஸ்தந்தில் ஸம்பந்தப்பட்டால் பிள்ளைகளுக்கு அழிவு உண்டாகும். ஆதலால், லக்ஷணத்தார லக்ஷணமானது, சிரஸ் முதலிய விடங்களில் ஸம்பந்தப்படாமலிருக்கும்படி, அந்தவிடங்களை நீக்கிவிட வேண்டும்.

சிராபாகத்துடன் கூடிய ருத்ராம்சத்தை முன்று பாகங்களாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (29)

(லக்ஷணத்தாரமானது, அல்லது நாளமானது) தாமரை மொட்டின் வடிவமாகவோ, லிங்கவடிவத்தைப் போலவோ இருந்தால், அது பிராமணர்களுக்கு அபிவிருத்தியையும் ஸுத்திரியர்களுக்கு ஜயத்தையுமளிக்கும். அது குறுக்காக இருக்கும் (அல்லது திரும்பியிருக்கும் அல்லது தனித்தனியே இருக்கும்) இரண்டு கத்திகளைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, குஞ்சராஷம் யானைக்கண்போன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ, சங்குபோன்றவடிவமுள்ளதாகவோ குடைபோன்ற வடிவமுள்ளதாகவோ இருந்தால், ஸுத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். இருகைகளையும்

வெவ்வுதாநாம் தகி சூ கொணம் அ ஸுருவதூதாயதம் தயா ||

ஸுரு வரிகரம் கீ ணி ஸுருத்ரம் மூஹதூதூகூணடி |

மூகூணாஜாஸுனாகூரம் ஸுரு ஹாமவிஹாஜிதடி ||

மூகூஸுடையமேகாஸம் தயூஸம் ஹாவிததடி |

ததூருஹாஸுடையம் து மவஹாமூஹாஹதடி || ௩௪ ||

தஹாஸுமேக ஸுருத்ரம் வா ஸுருத்ரவிசூயுதம் து வா |

ஸுருத்ரஅபயுதம்வெது ஸுருத்ரானாம் யவருயடி ||

யவஅயானாம்வாஸு நாஸுதாரம் விஜிதடி |

சேர்த்து அஞ்சலி பந்தனம் செய்திருப்பதுபோலவோ பசுவின் காது போன்ற வடிவமுடையதாகவோ இருந்தால், அது வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். முக்கோணவடிவம், சூலம், நீண்டவட்டம், இம்முன்று விதமான வடிவமுள்ளதாக இருந்தால், அது குத்தர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும் லக்ஷணமானது, ஸுத்திரத்தில் ஸம்பந்தமுடையதாகவே இருக்கவேண்டும்.

லக்ஷணத்தாரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அளவை 11 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அதில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாகும் அதன் அகலமும் 1 பாகமாகும். அதன் அடியிலிருந்து நாளத்தின் நீளம் 9 பாகமாகும் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. அதன் நாளமானது (நாளம் - தண்டு) ஒரே ஸுத்திரமாகவோ, இரண்டு ஸுத்திரங்களாகவோ, மூன்று ஸுத்திரங்களாகவோ இருப்பதாகும்.

இரண்டு ஸுத்திரங்களுடனிருந்தால், அந்த ஸுத்திரங்களின் மத்தியில் இடைவெளியானது 3 யவையாகும். நாளத்தின் விஸ்தாரமானது, இரண்டு ஸுத்திரங்களின்

நாஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ஸீலாஸுதிரம்

ஸலாஸுதிரம் ||

தநாஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ஸீலாஸுதிரம் |

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ து கஸ்யாமெ ||

நாஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ து கஸ்யாமெ (தஸ்யாமெ)

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ||

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ து கஸ்யாமெ * ஸுலபுஷ்டி

தஸ்யாமெ || (?)

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ (ஸுலபுஷ்டி) தஸ்யாமெ

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ||

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ (ஸுலபுஷ்டி) தஸ்யாமெ

ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ||

நடுவில் இருக்கவேண்டும். நாளத்திற்கு மேலே, அதன் நுனியில், ஸீமாஸுத்திரத்தை எழுதவேண்டும். (ஸீமாஸுத்திரம் - எல்லைக்கோடு.) (36)

அந்த நாளமானது ஒரே ஸுத்திரமாக இருந்தால், அது விசேஷித்து விங்கத்தின் மத்தியிலிருக்க வேண்டும் நாளத்தின் நீளத்திலும், ஸுத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட அகலத்தையும், தாமதத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (37)

நாளத்திற்குக் கீழே, விஷ்ணு அம்சத்திற்குமேலே 1 அம்சம் விடப்பட்டு, காணப்படவேண்டும். அங்கிருந்து மணிநேகையைக் கல்பிக்கவேண்டும். மொட்டானது (வெடித்துச் சிதறிய) தீப்பொறியைப்போல இருக்க வேண்டும். இரண்டு மணிநேகைகளின் நடுவில், ஸமமாக (மணிநேகைகளுக்கு ஸமமாக) பத்மத்தின் மூலமிருக்க

*ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ | உதி வாஸெ ந ஸுலபுஷ்டி தஸ்யாமெ ||

வணாம்பெ து யுமாம்பெ வா வடிதாராய-3

வன(லெ)வ வா |

குகுடலெருந்தரம் ஹெலவ நாளெலெருநாரம்

ஸ்ரணு || சடு ||

நாளாயலெலவ வா(லெ)ய-3வாடி வாடியுமாம்பகடி |

கிரஹம் வனஹம் (மெ) து வெடிஹம்மெலாவி வா ||

நாளெலெருலெல செவவ (வாவி) லெலெலவாலெலா தரடி |

லெலெலாடி கிரக கணம் லெலெலவாலெலா கரு

(ஹெலெ) || சட ||

நாளெலெரு லெலெ திய-3, மெலெ வரெலெ து வலெலெ |

வேண்டும். பத்மநாஸத்தின் அடியின் நடுவானது, பத்மத்தின் அகலத்தில் 1 பாகம், 4ல் 3 பாகம், 5ல் 4 பாகம், அல்லது பத்மத்தின் அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக, பத்மமுகுளத்தின் அடிப்பக்கத்திலுள்ள கார்பின் கனம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஏ அந்தணனே ! இனி நாளத்தின் (பத்மத்திற்குக் கீழே நீண்டிருக்கும் தண்டின்) அடியின் அளவைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. மணி ரேகையானது, நாளத்திற்கு இரண்டு பக்கங்களிலும், ஸமமான அளவுடன், நாளத்தின் (அடித்தண்டின்) உயரத்திற்கு ஸமமாகவோ, 3, 1, 2, அல்லது 5ல் 4 பங்கோ இருக்கவேண்டும். நாள மூலத்திற்கு ஸம அளவாக இருக்கும் மணிரேகையானது, இருபக்கங்களிலும் ஸமமான அளவுடனிருக்கவேண்டும்.

மணிரேகையின் மத்தியிலுள்ள பாகமானது, அடியிலிருந்து முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும். நாளத்தின் அடியில், ஸம அளவிலிருக்கும் மணிரேகையை, அதன் பின் பக்கத்தில் குறுக்கே செலுத்தி, ஒன்றோடொன்று பிணைக்க வேண்டும்.

உணிரெவா வ்யாஸவா தம் *ஸ்ரீமஹேஸ்வராய நம: ||

ஸூத்ரம் 1 || 1 ||

ததாஷ்டாங்கபய:ஸூத்ரம் வஸூத்ரம் மஹேஸ்வராய நம: ||

உணிரெவாஸூத்ரம் தம் நவயா வாரிக்ரீதி:ஸூத்ரம் || 1 ||

ஸவெஸூத்ரம் ஸூத்ரணாஸாரெஸூத்ரம் (யா) உணிரெவகெ

(கா) ||

ஸூத்ரம் ஸூத்ரணம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ஸூத்ரம் ||

* மணிரேகையின் அகலம் ஆழத்தை, லிங்கத்தின் உயரமாக ஸூத்திரிக்க வேண்டும். (43)

அதன் (பத்மநாளத்தின்) அடித்தலம் வரையிலுள்ள நீளத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்துகொண்டு, அந்த பாகங்கள் ஒவ்வொன்றையும் மணிரேகா ஸ்தாநங்களாகக் கொள்ள, மணிரேகையின் தொங்குதல் (மணிரேகையின் ஸ்தானமானது) 9 விதமாகும். (இதில் பாதமூலம் வரையில் என்று இருப்பதால், நாளத்திற்குக் கீழே மணிரேகைகளை பிணைக்கும்படி கூறியுள்ள பாகத்தையும் சேர்த்து கொண்டு, $8 + 1 = 9$ ஆக பாகங்களைக் கணக்கிடவேண்டு

ஸகலவிதமான லக்ஷணத்தாரங்களிலும், (நாளத்தி அல்லது அதன் நீளத்தின் அளவில்) 8ல் 1 பாகம் மணிரேகையாகும். இவ்விதம் முதலாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

*ஸ்ரீமஹேஸ்வராய நம: ஸூத்ரம் உதி வாஸ்தவ ஹவ்ய ஹதி ||

* மணிரேகையின் அகலமும் ஆழமும், (கீழே) லிங்கத்தின் உயரத்திற்குத் தக்கவாறு கூறப்பட்டிருக்கும் ஸூத்திரத்திற்குக் கூறியுள்ள அகலம் ஆழத்தை அனுஸரித்து இருவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

முகுஷினோஜிரனொய்யு-ஜாம்பம் டிபலா^தமவி^தலாஜி^ததெ (தம்) |

ஜுகு^தலொ^தப^தகொ^தபம் நவா^தபம் நா^தஜீ^தவ-கே^த || சக ||

நா^தலா^தய^தலா^தது வெ^தலா^தபம் நீ^தவா^த பெ^தஷம் து

வ^தவ-வே^தகி |

வி^ததீ^தயம் மு^தஷணம் வ^தஜா^ததம் த^ததீ^தயம் மு^தஷணம் ஸ^தரணம் ||

முகுஷினோஜிரனா^தமம் து ய^தஜ-ஜா^தமவி^தலாஜி^ததெ |

வனகா^தபம் ஜுகு^தலொ^தயு^தம் து நவா^தபம் நா^தஜீ^தவ-கே^த ||

பெ^தஷம் வ^தவ-வே^தஜ-ஜி^தஷம் தி^தது^தய-ஜம் மு^தஷணம் ஸ^தரணம் |

முகுஷினா^தபம் து நவயா^தஜ^தவ^தலொ^தஜிகா^தபம் து க^தஜ^தயு^த ||

வ^தவ^தயா^த(சு^தஷா^த)பம் நா^தஜீ^தவ-ஜம் து பெ^தஷம்

வ^தவ-வே^தஜெ^தவ^த தி |

இனி இரண்டாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணேத்தாரத்தின் ஊர்த்வ பாகத்தை (நீளத்தை) 10 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் முகுளத்தின் (மொட்டின்) உயரம் 10ல் 1 பாகமாகும். 9 பாகம் நாளத்தின் (நாளம்-தண்டு) நீளமாகும். நாளத்திற்குக் கீழே ஒரு பாகம் அதிகமாகச் சென்றிருக்கவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் இரண்டாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

இனி மூன்றாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணேத்தாரத்தை 10 பாகமாகச் செய்து, அதில் ஒரு பாகம் முகுளோச்சமாகவும், மீதமுள்ள 9 பாகம் நாளதிர்க்கமாகவும் கொள்ளவேண்டும். மற்றது முன்போலவேயாகும். இவ்விதம் மூன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணம் சத்தை 9 பாகமாகச் செய்து ஒரு அம்சம் முகுளமும், ஏழு அம்சம் (8 அம்சம்) நாளதிர்க்கமும் கொள்ளவேண்டும்.

அதுமே-ஓ முகூணம் பெராகம் வண்டு முகூணம் ஸ்ரணம் ||

முகூணம்(சூகூணம்)யம் உஸ்யாஹத்ய வெஜாஹ்யம்

உகூணெஹ்யம் |

ஷயம் நானீவ-ஓ து நானாயஸ்ய பரிவாயகம் ||

தஷ்வ ஸபூஹம் து நானீவ-ஓஹ்யதம் |

பெஷம் ப்ராமிவ கதேஷம் ஸபூஹம் முகூணம் ஸ்ரணம் ||

முகூணம்பெஷ து ஸபூஹம்பெஷ ஸ்ரணம்

உகூணெஹ்யம் |

வெஜாஹ்யம் நானீவ-ஓ (உகூணம்) து பெஷம்

வகூணெஹ்யம் உகூணெஹ்யம் || ௫௩ ||

மற்றது முன்போலவேயாம். இவ்விதம் நான்காவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்தாவது லக்ஷணத்தைக் கேட்பாயாக. லக்ஷணச் சத்தை 8 பாகமாகச் செய்யவேண்டும். அதில் முகுளேதயம் 1 பாகம், நாளத்தின் நீளம் 6 பாகம், நாளத்திற்கு கீழே 1 பாகமாகும் அதுவே நாளத்தின் நீளம் 7 பாகமாவும் இருக்கலாம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. மற்றன முன்போலவே செய்யவேண்டும்.

(இவைகளில் முதலில் கூறியதை 5வது லக்ஷணமாவும், இரண்டாவது கூறியதை 6வது லக்ஷணமாகக் கொள்ளவேண்டும்.)

இனி ஏழாவது லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. லக்ஷணச் சத்தை 7 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டுமாவைகளில் 1 பாகம் முகுளத்தின் உயரமாம். 1 அம் நாளதீர்கம் (நாளமூலம்) ஆகும். மற்ற பாகங்கள் 6 போலவே (நாளத்தின் நீளம்) ஆகும். (இது 7வது லக்ஷணமாகும்.)

(

ஷங்கபம் வாடி தநாடாநீவம் பெரஷம் து வடுவாவே |

வனவஷஷியம் வஜாதகாயாடம் து (தம் நாடாயாடம்)

விஜோகா || ௫௪ ||

சுமுகாரொரஜஸூகூடம் ஹாநு(வஸு)ஸம்வஜாதா

ஸம்வாத |

யபெஷஷநாடம் சுதாவே நவஸம்வஜாதா

(வஸுஸம்வஜாஸு)பெயிக || ௫௫ ||

ஷங்கபம்வாடி வுகதாவே மிம்மஷூகூபுராணதா |

ஸூராவபெதா ததொ மிம்ம வுராமம் பாராஸிஷரொ ||

யசுஷயெக் விம்மிகாவதம் மிம்ம ஸௌஷூ(ஷூ)

நியாவபெக |

அவைகளில் (7 பாகங்களில்) 6 பாகங்களை நாளத்தின் நீளமாகக் கொள்ளவேண்டும். மற்றதை முன்போலவே கொள்ளவேண்டும். (இது 6வது லக்ஷணமாகும்)

ஏ அந்தணே ! இவ்விதமாக (லக்ஷணம்சத்தில்) நாளத்தின் நீளமானது, 8 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

12 விதமான (8 விதமான) லக்ஷணத்தாரங்களிலும், அவைகளின் நுனியில் கூறப்பட்டிருக்கும் அப்ஜமுகுளமானது (தாமரை மொட்டானது) 8 விதமாகும். 8 வித லக்ஷணங்களிலும், அததற்குக் கூறியுள்ள அளவின்படி, மனதிற்குப் பிடித்தமான அளவில் முகுளத்தையும் நாளத்தையும் கல்பித்துக்கொள்ளலாம். (55)

லிங்கத்திற்குக் கூறியுள்ள அளவுடன், ஸுத்திரத்தை திருடமாக (அழுத்தமாக)க் கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, லிங்கத்தைக் கிழக்குமுகமாக, மரஆஸநத்தில் வைக்க வேண்டும். (பிறகு) லிங்கபீடத்தின் முகபாகத்தை கவனித்து, அழகாக அமைந்துள்ள (அல்லது சுபமான முஹூர்த்தத்தில்) லிங்கத்தை (லிங்கபீடத்தில்) பொருத்த

ஸூராவதெ: கருமெஸூராய-ஃ மிமஸீரொ

ஹயோஹிமயத: || ௫௭ ||

மமெவ்ய: மமெஸாடிமெக: ஸூராவ்ய: மஸவஸூரிவிய-ஃமெக: |

மஸகருவா-ஃஸூராயத: ஸவ-ஃமஸகாரஸம்புத: ||

ரமெ து மரிஸிகாயாம் வா மூரம் கருகா ப்ர-ஃகருணா ||

ததெதா ஜநாபயம் ப்ராவ்ய ஜநாயிவாஸநம் கரு ||

மகருணாஸூராயவ்யத: ப்ர-ஃகருணாஸூராயவ்யத: ||

ஹி காயஸூரெய மரிஸூராயவ்ய மிமஸூராயவ்யத: ||

தாஃ கிவஸூராயவ்யத: வட: ||

மாக வைக்கவேண்டும். விங்கபீடமானது, கலசஸ்தாபநத்
துடன் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (பிறகு பீடத்தி
ஸ்தாபிக்கப்பட்ட விங்கத்தை) பசுவின் பால், நறுமண
கமழும் தீர்த்தம் இவைகளாலே ஸ்நானம் செய்து வைத்த
சந்தனம், புஷ்பம் முதலியவைகளாலே பூஜிக்கவேண்டு

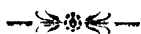
அதன்பிறகு, ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்க
பட்ட அந்த விங்கத்தை, தொங்கும் கூர்ச்சத்துட
(கூர்ச்சம் - தர்பைகளின் முடிச்சு) ரதம் (தேர்) அல்ல
பல்லக்கிலேற்றி கிராமத்தை வலம்வர வேண்டும். அத
பிறகு ஜலாசயத்திற்குச் சென்று, ஜலாதிவாஸநம் செய்
வைக்கவேண்டும். இவ்விதமாக லக்ஷணத்தாரம் கூ
பட்டிருக்கிறது. இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூ
கிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியப சில்பசாஸ்திரத்தில் விங்கலக்ஷணத்தார லக்ஷணமென்று

ஜம்பத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.



|| சுய சிவ்வாஸ்துஃ வடமூ ||



புதிதாஸுணம் ||

புதிதாஸுணம் வசுஷி பரணுவெஹகாழ்ஜாதஸஃ |

சுயம் அ அரு வெவ அருஅருவிதி சூயடி || ௧ ||

ஜனயம் பாக-சுர வெவ ஸையஜம் அஅரு ஷுரதடி |

வெயருஜம் ஷாரூஜம் வெவ யாதூஜம் ரதூஜம் தயா || ௨ ||

அருஅருவிதி வஜாத அருவெவ து ருஅஹஜ |

சுய-ஜிதம் அ ஜிதம் அ ஜிதாஹாஸிதி சூயா ||

சுய-சாமுபரி-ஜதம் விஸைய-ஜிதவிதி ஷுரதடி |

ஸவ-சாவபவஜுஷம் யசு தஜிதூஜவிய்யதெ || ௪ ||

நிஷோஹதெ வபெ விதன விஸம் சுவாஹாஸஜுஜதெ |

ஐம்பந்திழுவது படலம்.

பிரதிமா லக்ஷணம்.

இனி பிரதிமைகளின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இருந்திய மனதுடன் கேட்ப்பாயாக. பிரதிமையானது; அசலம், சலம், சலாசலம் என்று மூன்றுவிதமாகும். மண், மணல், ஸுதை இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, அசலம் எனப்படும். சிலை, மரம், தாதுப்பொருள்கள், ரத்நம் இவைகளாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலாசலம் எனப்படும். லோஹத்தினாலே செய்யப்பட்ட பிரதிமையானது, சலம் எனப்படும். (21)

அந்த பிரதிமையானது; அர்த்தசித்திரம், சித்திரம், சித்திராபாஸம் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாதி அங்கங்கள் காணப்படும் பிம்பமானது, அர்த்தசித்திரம் எனப்படும். ஸகல அங்கங்களும் காணப்படும் பிம்பமானது,

ஞொஹஜெஷுதூலம் ஸ்ரீண-ஃ லயஜம் ராஜதம் ஹவெக் |
 தாஜஜம் கமஜலம் வஜாதம் தெஷு தெஷு மஹம் தயா ||
 மஃஸபாநம் அ லயஜம் அ ஞெஷுலயாயம் ஹவெக் |
 வவ-ஃஜெஷெஷு செவகம் வஜெவ து(ந) விஜிதெ ||
 வஜம் அஜெஷு செவகம் மஹம் ஞெஷுலிகம் கயஜ |
 ஊஷெரெ ஸ்ரீ-ஸுஹுஜென அ ஜாஜ-ஃவெ அ ஜெஜிதெ || யக ||
 வரயவெஹ ஜாதிவகூதாணாம் ஸ்ரீராவதெ து விபெஷத: |
 மஹம் ஸ்ரீநாநுரூபெண பயாநாஹம் தயா ஹவெக் ||
 ஸ்ரீஹஜெஷு வகூஷம் து (கூஷஜெ) ஜெஷுதூலம் ந
 விஜிதெ |

இவைகளைச் செய்கின்றவர்களின் பலமும்; முறையே சிறந்ததாகும். (8)

உலோகங்களில் மிகச்சிறந்தது, ஸுவர்ணமாகும். வெள்ளியானது, மத்தியமலோஹமாகும். தாமிரமானது, அதமமாகும். இவைகளாலே செய்யப்படும் பீம்பங்களின் பலனும், வெவ்வேறுவிதமாகும். (உத்தம-மத்தியம-அதம பலனுடையதாகும்) (9)

பீம்பத்தின் மானமும் திரவியமும்; ஸ்ரேஷ்டம், மத்தியமம், அதமம் என்று 3 விதமாகும். எல்லா திரவியங்களிலும், தெய்வத்தன்மையானது, ஒரேவிதமாக இருப்பதில்லை. அப்படி ஒரேவிதமாக இருந்தால்; உத்தமம், மத்தியமம், அதமம் என்று பலபதம் ஏற்பட ஹேதுவில்லை யாதலால், பலபதம் எவ்வாறு உண்டாகும்?

ஊஷ பூமி (உப்படித்து வீணாகப்போன பூமி) செழிப்பானபூமி, அழுத்தமில்லாமல் மிருதுவாக இருக்கும் (கிளர்) பூமி, இந்த பூமிகளில், தனித்தனியே அந்தந்த பூமிக்கு ஏற்றபடி; வீருஷ ஜாதிகளைவைத்துப் பயிர்செய்தால்; அது

தயா திவ்யமெய துயம் புவதெஹம் மஹபுரீ ||

தகராஷெஷு யயாறாஹம் புவெணை ஸகரம் கயாறு |

பொ.நா: சுதவாநு ஹுமள வுத்ரிதுகஸ்துபுக் ||

யெழுத்துவிநொவெழுத்து: ஐவாழிவிநொவெழுத்து !

ஹுஸைன் கெ உ கு உதொ விபு ஸாஹாகுதாஹிமஹாஸுனித் ||

உதவலா கதலீணா வாலா பொ தர: ஸ்ல(ஸிஸ)

காரக: !

[illegible]

தவிராஜாபிஷேக கதேவன் ஸகலம் து பரிவாத்தக்யு ।

விசேஷித்து பலனைக் கொடுக்கின்றது. ஆகவே பலமானது, ஸ்தலபேதத்தினாலே கிடைக்கின்றது. ஆகையால் விருஷபேதம் மட்டிலும், பலத்தைக் கொடுப்பதில்லை. ஸ்தலபேதத்திற்குத்தக்கபடியே பலம் கிடைக்கின்றது. அவ்விதம் தெய்வீகமான பலமானது, ஸமானமானாலும்; திரவியபேதத்தினாலே, அதுவே; உத்தம, மத்தியம அதம பலனைக் கொடுப்பதாகிறது. (13)

ஆகையால்; கீழே கூறப்பட்ட திரவியங்களில் கிடைத்தத் திரவியத்தினால் ஸகல மூர்த்தியைச் செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக ஸகல மூர்த்தியைச் செய்விக்கின்ற மனிதன், பூமியில் புத்திர-மித்திர-களத்திரங்களுடன் தான் விரும்பிய ஸகலவிதமான ஐசுவரியத்தோடு, விரும்பிய விஷயங்களையும் ஸுகத்தையும் அனுபவித்து, முறையே ஸாலோக்கியாதி ஸுகங்களையும் அனுபவிக்கின்றான். (15)

மனம், செய்கை, வாக்கு இவைகளாலே சிவமூர்த்தி களைச் செய்கின்றவன்; அததற்குக் கூறியுள்ள ஸகல பலன் களையும்புவிக்கின்றான். ஆதலால் தனாட்டியனாக இருப் பவன், சிவஸ்வரூபமான ஸகலமூர்த்திகளைச் செய்து வைக்க வேண்டும்.

*ஸுவாஸநஸ்திதம் ஸிம்ஸஸுஜாஸநஸுஜஸம் சிஜ || ௧௭ ||

தூதீயம் அஸுஜஸுதிஃ (அஸுஜம்) ஸுஜாஸு அஸுஜஸு

ஸுஜஸுஜாஸுஜஸு |

வஸுஜம் தூதூஸுதிஃஸுஜம் மஸுஜஸுஜஸுஜஸு || ௧௮ ||

ஸுஜஸுஜம் தூதூஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு |

தவஸுஜம் அஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு (ஸுஜஸு) ||

ததஃ வஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு |

தூதூஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு

அஸுஜஸுஜஸுஜஸு || ௨௦ ||

அஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு |

தெஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு ||

ஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு |

ஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு ||

சிவமூர்த்திகள், ஸுகாஸநமூர்த்தி 1, ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி 2, சந்திரசேகரமூர்த்தி 3, விருஷவாஹமூர்த்தி 4, நடராஜமூர்த்தி 5, கங்காதரமூர்த்தி 6, திரிபுராந்தகமூர்த்தி 7, கல்யாணஸுந்தரமூர்த்தி 8, அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தி 9, கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி 10, பாசபதமூர்த்தி 11, கங்காளமூர்த்தி 12, ஹரிஹாரரத்தமூர்த்தி 13, பிக்ஷாடநமூர்த்தி 14, சண்டேசாநுக்கிரஹமூர்த்தி 15, தக்ஷிணமூர்த்தி 16, காலஸம்ஹாரமூர்த்தி 17, விங்கோத்பவமூர்த்தி 18 என்று 18 வித மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. முதலில் எல்லாவித பிரதிமைகளுக்கும் மாநத்தை (அளவை)க் கூறுகிறேன். (22)

*ஸுவாஸநம் தூதூஸுஜம் ஸுஜாஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸுஜஸு |
உதி வாஸந ஹாஸுஜம்.

ஸவெ-ஷாஜவி ிம்மாநாம் பரிஸாஜாதம் விநொடியடி |
 மூஹீதொ விஷ்ணொநெ து * நொநெஷு பரிஸாஜா ஸஹ ||
 ஸூக்ருஷெபெ வரீணாஹம் விஷ்ணாம் லெவ தத் வெ |
 வகுஜாம்பம் திமுணம் முஹ்யம் தாக்ரீபாபிஹஷெதடி ||
 தெஷு வெ ஸவ்விபாபம் வஹ்விபாபஜெவ வா |
 த்ரிஜா,மாயிகவிஸாபகெவிஸதிஸெவ வா || ௨௫ ||
 னகொநவிபாபம் வா ஷொபம் வா த்ரீபாபடி |
 ரு உபம் நந்ஹாம் வா ஸவாபம் வஹ் னவ வா ||
 சுயவா ரு உஹ,மஹ்ய(ஹ) நவஹ,மவிஹிதெ |
 தெஷு.காபம் ஸஜாஹ்ய னகெகாபவிஸ்ய-நாக் ||
 யாவது ஸவ்விபாபம் தாவலெ ஸவ்விபதி : |

லிங்கங்கள் எல்லாவற்றிற்கும் சிரோவர்த்தநத்தை
 நீக்கியே, உயரத்தைக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தன
 மானது நன்கு காணப்பட்டால், சிரோவர்த்தநத்தையும்
 சேர்த்துக் கணக்கிடவேண்டும். சிரோவர்த்தனமானது
 காணப்படாவிட்டால், அதைக்கணக்கிட வேண்டியதில்லை.

லிங்காகிருதியில் ஸ்தூலமாக (அதிக விஸ்தாரமாக)
 இருக்குமிடத்தில், அதன் சுற்றளவு, அகலம், இவைகளைக்
 கணக்கிடவேண்டும். பூஜாம்சத்தை (உயரத்தை)
 இரட்டித்துக்கொள்ளவேண்டும். இவைகளை 32, பாகங்
 களாகப் பிரிக்கவேண்டும். அந்த 32 பாகங்களில் 27
 பாகம் 25 பாகம், 23 பாகம், 21 பாகம், 19 பாகம், 16
 பாகம், 13 பாகம், 11 பாகம், 9 பாகம், 7 பாகம், அல்லது
 5 பாகத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்ளவேண்டும்.
 (ஆக 11 விதம்) (26)

* பரிஸா வத-நம் தயா | உதி வாஹாரம்.

வஞ்சொல்கெ து ஸிவொலி ஸாஷ்சிஞ்சு(தி)

ஹெசுக்ஷ || ௨௮ ||

தலெயவ விம்மதாரெ ௮ விம்மநாவெ ௮ கருபெசு |

விம்மாசு ஸிவொலிஹெசு து தக்வாயிகஸ்தம் ஹெவசு ||

மஹேமஹம் தயா நடிஹாமம் நடிநியம் ஹெவசு |

சுயவா மஹேமஹம் து சிநவாஸிஹாஜிதெ || ௩௦ ||

ஸவ்ருஸிபதிநாநம் ஸ்யாசு வனதஷெகாஸவய-நாசு |

வஹாஸஸுதுலோதெயம் லயஜை ௮துஸஸக்ஷ || ௩௧ ||

சுயஜம் து முணாஸம் ஸ்யாசு சிநியம் லாஸநாக்ஷ |

அல்லது 11 பாகம் வரையில் (ஒவ்வொருபாகத்தையும்) 9 பாகமாகப் பிரித்து, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர (பிம்பமானது) 27 விதமாகும். எனவே பூஜாச்சத்திலிருந்துகிடைக்கும் பிம்போச்சமானது $(27 + 11 = 38)$ 38 விதமாகும். (28)

இவ்விதமாகவே லிங்கத்தின் அகலம், சுத்தளவு இவைகளிலும் இவ்விதக் கணக்கையே கொள்ளவேண்டும். எனவே லிங்கமானத்தால் கிடைக்கும் பிம்போச்சமானது, 125 விதமாகும். (29)

கர்பகிருஹத்தை (அகலம் அல்லது உயரத்தை) 9 பாகமாகச்செய்ய, (அவைகளில் ஒவ்வொருபாகத்தினாலும்) பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

அல்லது, கர்ப்பகிருஹத்தை 27 பாகங்களாகச்செய்ய, 1 பாகம் முதல் 27 பாகம் வரையில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் கூட்டிவர, பிம்பமானம் 27 விதமாகும்.

துவாரமானத்தில் (அகலத்தில் 9 பாகத்தில்) 5 பாகங் கொண்டது, பிம்பத்தின் உத்தம உயரமாகும். 4 பாகங் கொண்டது மத்தியமாகும். 3 பாகங்கொண்டது அதம

சுயமொத்தமொழியை வஸுலாமவினாஜிதெ || ௩௨ ||

நவரா மிகுதொடும் லாராநம் விய்யதெ |

சுயவா லாஸ்தும்ம து ஸெவவிஸ்திஹாஜிதெ || ௩௩ ||

எனக்கெகாம்பரவிஹீநெந ஸிஃஸொலுஃ ஸகவிஸதி: |

வனவம் ஹி அரபுலாநெ து ஷடீ திரம் களதுகொடியி

தமிழியினாநலாதெ ஹ ஹஹாநெ ஹ கஹயெக |

ஸ்ரீவதி ஹரிவிநாயக சூரியவவம் புகழ்பெயர் || ௩௫ ||

வனகாழி நவஹஸ்தாநாம் நவயா ஹஸ்தாநகல் !

மாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே கிடைத்த பீம்ப
மானமானது 3 விதமாகும்.

இந்த 3 விதமானங்களில் அதமமானம், உத்தமமானம், இவைகளின் நடுவிலுள்ள மானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸகல மூர்த்தியின் உயரமானது 9 விதமாகும். இவ்விதம் துவாரமானத்தாலே பிம்பமானம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

அல்லது துவாரத்தின் உயரத்தை 27 பாகமாகச் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு அம்சமாகக் குறைத்துவர, பிம்போச்சமானது 27 விதமாகும். இவ்விதமாக துவாரமானத்காலே கிடைக்கும் பிம்பமானமானது $(27 + 9 = 36)$ 36 விதமாகும். (34)

அவ்விதமாகவே அசிஷ்டானமானத்திலும், ஸ்தம்ப
மானத்திலும், பிம்பமானபேதங்களைக் கணக்கிட்டுக்
கொள்ளவேண்டும். தேவாலயத்தின் வெளிப்பக்கத்தின்
விஸ்தாரத்தையும், இவ்விதமே கணக்கிட்டுக்கொள்ள
வேண்டும். (35)

ஒரு ஹஸ்தம் முதல் (ஹஸ்தம்—முழம்) 9 ஹஸ்தம் வரையில் ஹஸ்தமானத்தாலே பிம்பமானம் 9 விதமாகும்.

தாயாநவதாயாநம் தயா நவவியம் ஹவெசு || ௩௬ ||

கதலுழையதும் வா யஜநவஸாதித ||
சுயவா கதலுதும் து நவலாபவிவாஜித ||

வனகெககாஸபிஹீநெந யாவது ஸகனொடிபழி !
அதுவிடாபபதுஹாநா வபுஜாஸபாஅம் து
ஹாஜிதெ || ௩௮ ||

வனகாம்பரம்,மூலம் வஜாதம் உருநுமி,மா,மூலம் விடிஃ |
 ஜாதா,மூலம் து வா ஸ்ரோதும் வருஸ்ராஷாஜாதாகெ ||
 கத-சேடி-சுகிணஹஸெ து டயஜாம்,முருடியஜெ |
 பவ-சேடி-சு து தாரம் வா ஜாதா,மூலம் லியாஷ்ட,தஜ |

ஸக்தாம்,மும் ஸகாரஹி ஹிஹாம்,முனிவய-நாசு ।
 சு,பொவிபாயிகம் யாவசு ஸதானம் தி,ஹிம்,முனெயு ॥

1 தாலம் முதல் 9 தாலம் வரையில் தாலமானம் 9 விதமாகும்.

கர்த்தாவின் உயரம் அல்லது யஜமானனுடைய உயரத்தை பிம்போதயமாகக் கொள்வதாம். அல்லது கர்த்தாவின் உயரத்தை ிபாகம் செய்து, அவைகளில் ஒவ்வொரு பாகமாகக் குறைத்துவர, பிம்பமானம் ிவிதமாகும்.

மூலலிங்கத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்ய வேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது, 1 அங்குலமாகும். இதற்கு மூலலிங்காங்குலம் என்று பெயர். மாணங்குலமானது; நகரம், வீடு முதலியவைகளைக் கணக்கிடுவதற்கு, கூறப்பட்டிருக்கிறது. (39)

கார்த்தாவின் வலதுகைநடுவிரலின் நடுவிலுள்ள கணு வின் நீளம் 1 அகலம் 1 ஆக மாணங்குலம் 2 விதமாகும்.

7 அங்குலம் முதல் 23 அங்குலம் வரையில் 2 2, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும். (அதற்குமேலே) 100

ஸிம்ஸபாநம் து கத-ஃவ்யஜாநா அஹஸ்யம் வராய-ஃகஸு |
 மூஹே வாஃஃதூய-ஃஸிம்ஸபாநம் பாநம் பாநாநம் மூஹேந
 து || ௪௨ ||

கத-ஃவ்யஜாநாநா அஹஸ்யம் கத-ஃவ்யஜாநாநாநா |
 ஸம்மூஹே நிரி-ஃதம் ஸிம்ஸம் ஸ்வ-ஃஜாத்யஹ-ஃகம் வரஸு ||

ஸம்மூஹே மூஹேவ்யஜாநா ஹி குபாபிஷ்ட-ஃஸம்மூஹேகஸு |
 சூ-ஃஸம்மூஹே பாநேஷு ஜாத்யாயாஸம் ந ரொபயெசு ||

ஸம்மூஹே நிரி-ஃதம் தஹிஷ்ட-ஃஸம்மூஹே ஹிஷ்ட-ஃஸம் ||

ஸம்மூஹே நிரி-ஃதம் தஹிஷ்ட-ஃஸம் ஜாத்யாயாஸம் தசு

விஜாஹ-ஃகஸு || ௪௩ ||

அங்குலம் வரையில் 3, 3, அங்குலமாகக் கூட்டிவரவேண்டும்.
 இவ்விதமாக பிம்பமானத்தைக் கணக்கிட்டுக்கொள்ள
 வேண்டும். ஆரம்பத்தில் 2 அங்குலம், பார்த்தமாகும்.

வீடுகளில் (பூஜார்த்தமான) ஆத்மார்த்த பிம்பங்களின்
 அளவை, மாத்திராங்குலத்தினாலே கொள்ளவேண்டும்.
 வேறுவிதமாகக் கொண்டால், அது கர்த்தாவுக்கு அழிவை
 யுண்டுபண்ணும்.

ஒரு அங்குலத்தில் செய்யப்பட்ட பிம்பமானது, ஸகல
 ஜாதியினருக்கும் உகந்ததும் சிறந்ததுமாகும். (அந்த
 அங்குலத்திலிருந்து) ஒவ்வொரு அங்குலமாகக் கூட்டி
 வருகையில், ஆயாதிகளான 6 விதப் பொருத்தங்களையும்
 பார்க்கவேண்டும்.

அங்குலங்களை, 3, 3, ஆகக் கூட்டிவரும்பொழுது,
 ஜாத்யம்சம், ஆயாம்சங்களைச் சேர்க்கக்கூடாது.

அங்குலமல்லாத மற்ற மானங்களால் கணக்கிடப்
 பட்ட பேரங்களின் உயரத்தில், 84ல் 1 பாகம் பிராம்ஹண
 ஜாதியம்சமாகும். இந்த 84ல் 1 பாகத்தை பிராம்ஹணர்
 களுக்கு ஜாத்யம்சமாக, பேரமானத்துடன் சேர்க்க

விலா மாயிகஷஷுஸம் ஹாமெகாம்பஸஹிதழ் |
 நுவஜாத்யஸகம் ஜெக்யம் நுவாணாம் வுசிகாரணழ் ||
 உதுவிஸ்திலாமம் து க்ருசுவா ஹாமஸஹிதழ் |
 வெப்யஜாத்யஹைகம் வஜாதம் வெப்யஜாதஹிவ்ருசிகழ் ||
 ஷோபயாஸம் ஷோரொவ்ய பரூக்யவ்ருசிகராஸகழ் |
 ணவம் ஜாத்யஸஸ்யகூலம் பஜஷுமூகீகரதழ் || சஅ ||
 ஸவ்யஸ்திஸம்வஜாஹிஹைகம் பெஷம் திதம் ஹவெசு |
 ததிதம் ஜாதிக்ருஷம் ஸஜாக் ததிதம் ஸவஸம்வஜை || சக ||
 ஸுபொஹநம் து யுகம் வெசு கதஜ்வாஸு
 நுவாஜிதாழ் |
 சிஸ்யஸ்தானஹாமானம் ஸிஸ்யஸ்தம் து விலாஜிதெ ||

வேண்டும். இது பிராமணர்களுக்கு மேன்மையை யளிக்கும்.

இவ்விதமே 62ல் 1 பாகம் ஷத்திரிய ஜாத்யம்சமாகும். இந்த ஷத்திரியாம்சத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, ஷத்திரியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

பிம்பமானத்தில் 24ல் 1 பாகம், வைசியஜாத்யம்சமாகும். இந்த அம்சத்துடன் கூடியது, வைசியர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும். (47)

இவ்விதமே பிம்பமானத்தில் 16ல் 1 பாகம் குத்திர ஜாத்யம்சமாகும். இந்த 16ல் 1 பாகத்துடன் கூடிய பிம்பமானமானது, குத்திரர்களுக்கு அபிவிருத்தியைக்கொடுக்கும்.

இவ்விதமாக ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அம்சத்தை 8 ஆலே பெருக்கி, 27 ஆலே வகுக்கவேண்டும். அதில் காணப்படும் மீதமானது, ஜாதிரி நக்ஷத்திரமாகும். அது அந்த ஜாதிக்கு ஸௌக்கியத்தையும் ஸம்பத்தையும் கொடுக்கும். அது கர்தா, வாஸ்து, அரசன் இவர்களுக்குப் பொருத்த

ஸஸரம் (தடிஸம்) யொஹ்யெடிஜாவகி ஸஹாயாஜீநி(ஜிக)

ஸஹவடி |

தநாதம் களதகொஹம் து வாஹாடிஷ்ஷவலீகடி || ௫௧ ||

கதஃவஹாஸரிடிம் வஜாதஹெஸராயாஜி கஹ்யெகி |

கஷாஹிவஹ்யெடிஸம் ஹாநஹிஸு ஹதெ

(ஹரெகி)விஜ || ௫௨ ||

ஸெஷஜாயிதி வஜாதஹாஸஷ்முணீகரதெ(தம்) |

ஸஷ்ஸிஸ(கி)ஹரெஹி(ஹதம்) ஸெஷஜாயிநிஜாஜிதம்

ஸஹவெகி || ௫௩ ||

நவஹிமஹுணிதெ க்ஸஹெ ராஸரிஹிஸு ஹதெ தத: |

ஸெஷம் வஜாயிதி வஜாதம் தஹாஸநஹெதம் து || ௫௪ ||

மாக இருப்பது மிகவும் க்ஷேமகரமாகும். இவ்விதமாக, ஜாத்யம்சத்தை 130 அம்சம் வரையில் சேர்த்துவந்து அதைக் கூறிய எண்ணிலே வகுத்து, சுப நக்ஷத்திரத்தைக் கண்டுகொள்ளவேண்டும். (130 அம்சத்திற்குமேலே போகக் கூடாது என்பது பொருள்.)

இந்த மானமானது, பாதம் முதல் உஷ்ணீஷம் வரையிலுள்ள அளவாகும். இதற்கு கௌதுகோச்சம் என்று பெயர். (இது ஜாத்யம்சத்துடன் கூடிய அளவாகும்) இந்த மானமானது கர்தாவினுடைய அம்சமாகும். இந்த அம்சங்களைக் கொண்டு ஆயாதி சோதனம் செய்ய வேண்டும்.

இந்த அம்சங்களை 8ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்து வரும் மீதியானது ஆதாயமாகும். 8ஆலே பெருக்கி 27ஆலே வகுத்துவரும் மீதியானது அசுவதி முதலிய நக்ஷத்திரங்களாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 12ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது வியயமாகும். அந்த அம்சத்தை 8ஆலே பெருக்கி,

வயி-3-தம் வஸு-உதி-நி-3-யம் செஷம் யுஜாழியொஜநா

(കം ഇവിടെ) |

நவவிம-ஃ-ணி-த ஸ-ப-ஹ-த ரவஜி-வாஸ-ர- ||

*ஸம்ஹவம் வய-கீயெபெஅடி-ஸம்வஜாதா ஐஸ்யெபெஅடி

வெள்ளையா !

பெபஷேம்பகலிததுகலெவாயாழி ஷடீ ஹவெக் || ௫௬ ||

சூபாயிகம் வழிபாட்டினை மூலமும் மெய்வ பொலுதல் |

யுனியா யுனியா ஸிண்டிகேட் யுனியா யுனியா யுனியா மஃ ||

காகப் பொருத்தபொருள் ஹரியஜஸுஷாமஜ: ।

யொதயஸுஹா ஜெதபா: உதரா விவரீதகா: || ௫௮ ||

8ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, துவஹம் முதலிய யோநியாகும். 9ஆலே பெருக்கி, 7ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, ஞாயிறு முதலிய வாரமாகும். * அந்த அம்சத்தை 4ஆலே பெருக்கி ஆலே வகுத்துவரும் மீதமானது, அம்சமாகும். இவ்விதமாக ஆயாதிகளான 6 வித விஷயங்களையும் சோதித்துப் பார்க்கவேண்டும். ஆதாயம் அதிகமாசவும் வியாயம் குறைவாசவும் இருக்கும் அம்சமானது, லாபத்தையும் சுபசோபனங்களையும் கொடுக்கும்.

துவளம் 1, தூமம் 2, எம்ஹம் 3, நாய் 4, கழுதை 5, விருஷபம் 6, யானை 7, காகை 8 இந்த 8ம் யோதிகளாம். இவைகளில்; துவளம் 1, எம்ஹம் 2, விருஷபம் 3, யானை 4, இந்த யோதிகள் சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். மற்ற யோதிகள் விபரீத பலனைக்கொடுப்பவைகளாகும். (58)

*ஸம்ஸம் வய-தெபெஅடிஸம்வ்யூபா நவலிஹ-தேரோக | உதி
வாரொந லாவஜ்ஜிதி லாதி |

* 4ஆலே பெருக்கி 2ஆலே, என்று இருக்கவேண்டுமென்று
தோன்றுகிறது.

விவடிம் பூதஜாம் வெவ வயம் வெவநாஸிகம் தயா |

ஷஷாஷடிம் ஹஜி(தஜஜி)பெஷரிவாஸ்யாவஹம்

(மகூதம் பஸுஹாயகஜ || ௫௯ ||

வாரம் ஸௌஸ்தாஜி பஸுஹம் ஹஸவாரம் து வஜ-பெக் |

ஸூய-பெ வாரம் அ ஸௌஸ்தாஜி ஹஜி பெஷம் பஸுஹாவஹம் ||

ஹாநுவாராஜிஸம்புதம் விஸாவாஜிஅதுஸூதம் (ஷயம்) |

வியொமம் ஹணம் நாயஸஜாதம் அ யயாகூடஜ || ௬௧ ||

தஸூரொ ஹூகிஸூகிஸூ வநம்(யநஜம்)ராஜா அ ஷண்கு: |

*சுஹயம்யநஜணம் வெவ வ நவாம்ஸகஜாஹஜதஜ || ௬௨ ||

நக்ஷத்திரங்களில், விபத்து (ஐன்ம நக்ஷத்திரத்திலிருந்து 3வது நக்ஷத்திரம்) பிரத்தியரம் (5வது நக்ஷத்திரம்) வதம் (7வது நக்ஷத்திரம்) வைநாசிகம். (88வது பாதத்துடன் கூடிய நக்ஷத்திரம்) ஐன்மராசியிலிருந்து 6, 8, ராசிகளுக்கும் குரிய நக்ஷத்திரங்கள், இவைகளை (அசுப பலனைக்கொடுக்கக் கூடியவைகளாதலால் இந்த நக்ஷத்திரங்களை) நீக்கிவிட்டு, சுப பலனைக்கொடுக்கக்கூடிய மற்ற நக்ஷத்திரங்களைக் கொள்ளவேண்டும். (59)

புதவாரம் முதலிய சுபவாரங்கள், சுப பலனைக்கொடுப்பவைகளாம். செவ்வாய்க்கிழமை விலக்கிவிடவேண்டும். பாநுவாரம்-சனிவாரம் இவ்விரண்டும், மத்தியமமானவைகளாகும். மற்ற (திங்கள்-புதன்-வியாழன்-வெள்ளி) வாரங்கள் சுபகரமானவைகளாகும் (60)

ஞாயிற்றுக்கிழமை முதலிய வாரங்களுடன் (முறையே) கூடிய, விசாகம் முதலான 4, 4, நக்ஷத்திரங்கள், முறையே, வீதியாகம், மரணம், நாசம், அமிருதம் எனப்படும். (61)

தஸ்கரன் 1, புத்தி 2, சக்தி 3, வநம் (தந்யம்) 4, ராஜா

* நிஹி-திருயத: வெஷஜ: | உதி ஸௌஸ்தாஜிபவாம்: |

தெஷு ஷம்பு தஷூரம் அ ிணம் வெவ து வஜ-யெசு |

* மணைவழிஷூரமரூ, நுகூம் யொ, மஜாதூம் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீசுஷி ஸொஹாஜிம் லாயுய-யெசு து

ஸுபொஹயெசு |

அதுண-ஜாஹிவூஜிய-யெசு ஜாத்யூஸகம் பூயொஜயெசு |

தஷூரூ, மாயஹ, மன அ பூயுஷி பூயொகாபூவூ ||

உதி காபூஜியே சரிபூபாவெஷு பூதி-காருசுணாகூநம் நாம
திவஹூபாதூ: வடய: ||

5, ஷண்டன் 6, அபயம் 7, அதநம் 8, ருணம் (ப்ரேஷ்யன்)
9 இந்த 9ம் அம்சங்களின் பெயர்களாம். (62)

ஷண்டன், தஸ்கரன், ருணம், இந்த அம்சங்களை
நீக்கிவிடவேண்டும். மற்ற அம்சங்கள் சுபபலனைக்கொடுத்
பவைகளாம். க்லீபன் (அலி) யோக ஸித்தியைக்கொடுக்கும்

இவ்விதமாக சுப குணங்களைத் தெரிந்துகொண்டு
புத்திமானாகயிருப்பவன் சுபாம்சத்தைக்கொள்ளவேண்டும்

பிராம்ஹணாதிகளான நான்கு ஜாதியினரும் கேஷப
லாபாதிகளின் அபிவிருத்தியை அடையும்பொருட்டு
ஜாத்யம்சத்தைச் சேர்த்துக்கொள்ளும்படி, காசிபட
முனிவர் ஜாத்யம்சத்தைக் கூறியுள்ளார். (64)

காசியபீய சிம்பசாஸ்தீரத்தில் பிரதீமா லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஜம்பத்தி முன்றாவது படலம் முற்றும்.

* சுஸம், மதாய-கெகாசுநெஷு-பூதிதிலிம் ஸ்ரோகஅயம்
உதூம் ஸொபநீயலிதி ஹாதி -

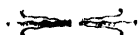
* சுநூஸம் ஸுஹம் சூஸம் யொ, மஜாதூம் விவய-யெசு ||

வனவம் வரீசுஷி முணவடிபம் ஸூஹம் உநீஷிலி: |

அதுண-ஜாஹிவூஜிய-யெசு ஜாத்யூஸம் து பூயொஜயெசு ||

தஷூரூ, மாயஹ, மன அ பூயுஷி பூயொகாபூவூ || உதி

|| சுய உதும்பொவாஸ்துமி வடமு ||



தாமஹேசுயநடி ||

உதும் உதாநாதிருகணம் வசுதிதெயுநா |

ஆனாய் வெதுவ்யம்வெவெ பரமுஷோபநநாஅரெகி ||

பெருமூலம் பூதிமெதி(து) சிநாமுமணனும், மவசு

(வருவ-கம்) |

நொஹம் வசுதும் யது உயுதிவெந நிதி-தடி || ௨ ||

ஷோபிதம் ஸாநிவி: சுய-பாநாநாமுதெ து உவ்வெ |

சுபெய்யம் து வசுதும் உவ்வெ: வுவெஷ:

வரிஸுரெகி || ௩ ||

ஜம்பந்தி நான்காவது படலம்.

உத்தம தசதாலாதி லக்ஷணம்.

இனி உத்தமதசதாலம் முதலிய தாலங்களின் லக்ஷணம் கூறப்படுகின்றது. பிம்பமானது மண்ணிலே செய்யப் படுவதானால் குலஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். பிம்பமானது சைலஜமானால், லிங்கத்திற்குக் கூறியபடி (முதலில்) சிலாஸங்கிரஹணம் செய்யவேண்டும். லோஹத்தினாலே செய்யப்படுவதானால், முதலில் மதூச்சிஷ்டத்தினாலே (தேன்மெழுது) செய்யவேண்டும்.

மூர்த்திகளை நிர்மாணம் செய்வதற்கு முன்னால், தேவாலயத்தின் முன்பக்கத்தில், மண்டபத்தில், (நடுவில்) சம்பாநெல்லாலே மேடை செய்யவேண்டும். (மேடைபோல நெல்லாலே செய்யவேண்டும்.) அதன் மேலே, தாமரை மலர்களையும் புஷ்பங்களையும் பரப்பி, அதற்குமேலே, தர்பங்களைப் பரப்பவேண்டும். அதற்குமேலே, முன்ன

தடிவெய்யு-3 மறுகாயாழி(காந்திஷி) டிராஜம்

புராமுடிஹதம் |

சூராய-3 சிவீ கத-3 அ முஹதம் வரிமுஹதம் ||

தநாவெய்யு(அ)தா,மாநி விகத(நீயெ)நெவ(து)

காரபெசு |

வாக் சிரபெய்யு-3வதும் மறுகாயம் நியாவயெசு ||

தவூ டுகிணவாபெ-3 து சிவா,நி து புகயெயெசு |

ஸிடிஹதிராஜம்-3 ஹதா அ ஹதா-3 || ௬ ||

டிவூ(ஹதா)ஹதா-3 ஹதா-3 வண-3 ஹதா-3

ஸதாஅரெசு |

யதாஹ வியவாகுதிம் ஸ்விதெய் உமூ உஹதரெசு

(ரந) || ௭ ||

*சூத நியாயவம் சூவராணம் து ஸதவ-3யெசு |

மேயே கூறியுள்ளபடி மரப்பலகையை வைத்து, ஆசார்யன், சில்பி, கர்தா, மூன்று பேர்களும் கூடியிருந்து, சுபமானத் தைக்கணிக்கவேண்டும். அந்த மானத்திற்கேற்றபடி, அங்கங்களை மண்ணிலேயே, (அல்லது நயமான பலகை யாலேயே)செய்யவேண்டும் (அப்படிச்செய்த பிம்பத்தை) கிழக்கே தலையும், மேலே முகமும் இருக்கும்படி, பலகையின்மீது வைக்கவேண்டும்.

அதன் தென்பக்கத்தில், சிவாக்நியை பிரதிஷ்டை செய்து, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு, அந்த அக்ரி

*சூதாநீ முராவம் ஹதந் து ஸதாஅரெசு |

உதி ஸதாஹதீஹாஹுதாதுகா வாஃ |

சூதாநம் ஹாவயெதந்(நீ) ஹதந் து ஸதாஅரந் |
உதி வாநெந ஹாவலிதி ஹதி |

*சுமூகி(சுமே)சூகி(து) ஸகாநநாஅரெசு

(து யயானி) || அ ||

ஸ்ரிரஸகாநஜீபெபந லுகுடா கவவெந து |

சுஷெண ஹஸகாநம் வாடிள ஸஷெந ஸாயெசு ||க்||

சுஷெள வபூது ஸவஃமாநு சூகி ஸ்வண-
 ஜாஅரெசு |

உவாஃமாஸு தத:கயூ ப்ரதஜ்மாஸு தத: குரு ||

மத்தியில், ஸமித்து, அந்நம், ஆஜ்யம், இவைகளாலே, 108 தடவை ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு வ்யாஹ்ருதிகளாலே ஹோமம் செய்து, பிறகு பூர்ணஹுதியைச் செய்யவேண்டும். அந்த அக்னியின் நடுவில் பிம்பவடிவத்தை தியானம் செய்யவேண்டும் அதை பரமாத்மஸ்வரூபமாக பாவித்து தூபம் காட்டவேண்டும். (ஹ்ருதய மந்திரத்தை ஜபித்தக்கொண்டு, அக்னியிலிருந்து ஆத்மஸ்வரூபத்தை பிம்பத்தில் பாவனை செய்யவேண்டும்.)

அக்ரபாகத்திலிருந்து (அந்த அக்னியிலிருந்து பிம்பத்தில்) விதியுடன் முறைப்படி (அங்கங்களை) அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும்.

முதலில் ஈசாந மந்திரத்தாலே சிரஸ்ஸையும், கவஃ மந்திரத்தாலே முகுடத்தையும், அஸ்திர மந்திரத்தாலே ஹஸ்தங்களையும், ஸத்ய மந்திரத்தினாலே பாதங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்யவேண்டும். பிறகு ஸகல அங்கங்களையும் அநுஸந்தானம் செய்து, அங்கஸம்பூர்த்திகை கல்பித்தக்கொள்ளவேண்டும். பிறகு, உபாங்கங்களையும் அதன் பிறகு ப்ரத்தியங்கங்களையும் பாவனை செய்து கல்பி

* தடிமெ டிஸாயெஃமாநு சூகி ஸகாநநாஅரெசு |

உதி ஸரஸூதீஹாருயஸூராதுகாவா: |

சுஷ்ரீஞ்சுக் கருநாநாஸம் தததம்,மாநி(ஜெஷு)

விததிலெசு |

வலுலாஹாணம் யஜுஸூருத்ரம் அலாவாமலிஷ்யதெ || ௧௧ ||

சுஷ்ரீஞ்சுதெநிஷம் ப்ரததம்,மலிதி விஷ்யதெ |

யஜுதாரு(யாகு) ச்ரீதாருநாணம் ப்ரஜாநாநாபலம் ச்ரீபு ||

உததம் அபதாருவதம் அதுவிஷயபதா,முயு |

யஜுதம் அபதாரு து ஹாநுயாகுதம்,முயு ஹவெசு || ௧௨ ||

கருயிகபதா,முயுததம் அபதாருக ||

ஸாஅபபதா,முயு தவதாருததம் ஹவெசு || ௧௩ ||

சுஷ்ரீஞ்சுதா,முயு து யஜுதம் தவதாருக ||

கருததம்(நிஷம்)தவதாரு து வெஷயிகபதா ஹவெசு ||

தாரு ப்ரததெ(க)லெவம் து க்ரஜாஅபதா,முயு ஹா

(ஹாநகம்) |

துக்கொள்ளவேண்டும் அதன் பிறகு; அஷ்டத்ரிம்சத் (38) கலாந்யாஸத்தை அந்தந்த அங்கங்களில் வைக்க வேண்டும்.

வஸ்திரம், ஆபரணம், யஜ்ஞோபவீதம், இவைகள் உபாங்கத்துடன் சேர்ந்தவைகளாகும். அந்தந்த பிம்பங் களுக்கு அடையாளமான அஸ்திரமானது (ஆபுதம்) பிரத் தியங்கத்தில் சேர்ந்ததாகும்.

தசதாலம் முதல் த்ரிதாலம் வரையில் ஒவ்வொரு தால மும், உத்தமம்-மத்தியமம்-அதமம், என்று 3 விதமாகும். உத்தம தசதாலம் 124 அங்குலமாகும். மத்தியம தசதாலம் 120 அங்குலமாகும். அதம தசதாலம் 116 அங்குலமாகும். உத்தம நவதாலம் 112 அங்குலமாகும். மத்தியம நவதாலம் 108 அங்குலமாகும். அதம நவதாலம் 104 அங்குலமாகும். உத்தம அஷ்டதாலம் முதலிய மற்ற தாலங்கள் யாவும்

உதஜபஸ்தாநெந வ்யஹவிஷுஹெபுராரா || ௧௬ ||

உயஜபஸ்தாநெந உஜா ஸுரவீதீ தயா |

உஷா ஹுதிஸு டும-கோஅ யுக்தீபு ஜாதாஸ்யா || ௧௭ ||

ஜெஜுஷா நெவ வ்யுக்த-வீஜா ஸுஷாந்தி(நெஜ-ஹு)
ஸஜநிதா: |

அஹுதித்யாவபிநளா ஜேஜபஸ்து(ஜேஹெஸு)வ

முஹா(௦)ஸ்யா || ௧௮ ||

சுய-ஹெ(சுய-ஹெ)அ ஜ்ஜுஹெவ-நெவ அஹெய-கெஷத்

வாயுக்ட |

கநஜஸ(நிஜ)பஸ்தாநெந காரபெந் ஜிஜஸ து: || ௧௯ ||

வஸுவ-ம-கோஷுஜுதீ-ஹு விஜேபாநு நொகவாயுகாநு |

சநஜாஸு ஜெவதாஸெஸுவ நவதாநெநதஜெந து || ௨௦ ||

யக்தாவ ரொமணாஹெஸுவ சுஷுஜுதி-ஜேரூஜுணாநு |

முறையே 4, 4, அங்குலம் குறைந்த அளவுடையவைகளாம்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு, மஹேசுவரன், இவர்களை உத்தம தசதாலத்தினுலே செய்யவேண்டும். (16)

உமாதேவீ, ஸுரஸ்வதீதேவீ, உஷாதேவீ, பூதேவீ, தூர்கை, லக்ஷ்மீ, ஸப்தமாதாக்கள், ஜ்யேஷ்டாதேவீ, இவர்களை மத்தியம தசதாலத்தினுலே செய்யவேண்டும்.

சந்திரன், சூரியன், அசுவீநீ தேவர்கள், மஹர்ஷிகள், நவகிரஹங்கள், அய்யனார், ஷண்முகன், (சுப்ரம்ஹண்யன்) சண்டிகேசுவரர், க்ஷேத்திரபாலகர் (பைரவர்) இவர்களை, அதம தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (19)

வஸுக்களின் அஷ்டமூர்த்திகள், வித்பாதிபர்கள், லோகபாலர்கள், மற்றுமுள்ள தேவர்கள், இவர்களை உத்தம நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (20)

உய்யுநவதானெந விஜயாயமணாண்டியா || உக ||

சுவுராநு ஸிக,மகவ-கோநு விதரபு தமெவது |
கநஜஸ(நிஷ),நவதானெந காரபெது விதுகந்ண: ||

சுஷுதானெந ஸாயஜாண்டி விபாஅநு ஸவதெந து |
ரவதானெந குஸ்பாண்டி காரபெதெபிகொதெ: ||உஃ||

வனுதானெநகதானெந விஜெ(வெ)யா காரபெதுய: |
தநயஜாயதெநெவ ஸவ-கெதமணாநு குரு || உச ||

ஸாருஸு(ரு து) வெதானெந திதானெநெவ
காரபெசு (கிஹாநு) |

* விதாயு கிஹரெய்யு வனகதாயு து கஉ-கெ |
வனவ தானெநு பெராகு ஸெராணாநுசுகு ||

உதி காபபுலீயெ பரிபாபுலு தானெநெதகயந நான
உது:வஹாபத: வபு: ||

யசுடர்கள், அப்ஸரஸ்கள், அஸ்திர மூர்த்திகள், மருத்
கணங்கள், இவர்களை மத்தியம நவதாலத்தாலே செய்ய
வேண்டும். (21)

அஸுடர்கள், ஸித்தர்கள், கந்தர்வர்கள், பித்ருக்கள்,
இவர்களை கவிஷ்ட நவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். (22)

அஷ்டதாலத்தினுல ஸாத்தியர்களையும், ஸப்ததாலத்
தினுல பிசாசங்களையும், ஷட்தாலத்தினுல குப்ஜர்
(கூனன்)களையும், பஞ்சதாலத்தினுல விக்ரீநசுவரையும்,
செய்யவேண்டும். மற்ற பூதகணங்களை, மத்தியம பஞ்ச
தாலத்தாலே செய்யவேண்டும். பாலபேரத்தை சதுஸ்
தாலத்தாலும், கிரீரர்களை த்ரிதாலத்தாலும், கிம்புருஷர்
களை துவிதாலத்தாலும், கூர்மத்தை ஏகதாலத்தாலும்

*விதானெந கிவபுரஸுஷாநு வனகதானெந கஉ-கெ |
உதி வானெந ஹாவூதி ஹாதி |

|| சுய வனுவனாஸ்துஃ வடமஃ ||

உதூதஸ்தாமுக்ஷணாஃ ||

உதூதஸ்தாமுத் து ஸுணு வகெத்ய லிஜெதூத |

வெவெவின்யதூதம் அ ஸுதம் ஸிவ்வொத்யம் காரா

(ஹவெசு) || க ||

தெவ்வெவ தாமுதூதம் ஸுதாசு தநூதம் வஸுலாஜிதெ |

உஷீஷாசு வாடிவய-ஜூதம் மஜாதம் வுஜீயதெ || உ ||

சு யவாயிகஅருடாஸுஷீஷாஜூதாஹுததூ |

தஜூதாவலுவ-கெஸாஜூதம் ஹாம(முண)ஜூதா

ஹுததூ || க ||

செய்யவேண்டும். பேரங்களைச் செய்வதற்கு அனுகூலமாகவே இவ்விதம் அவைகளின் தாலமாந பேதங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (25)

காசியபிய சிப்பசாஸ்திரத்தில் தாலபேதங்களைக்கூறும்

ஜம்பத்தி நான்காவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பத்தைந்தாவது படலம்.

உத்தம தசதால லக்ஷணம்

இனி உத்தம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஹே அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக. பிம்பத்தின் உயரத்தை 124 பாகங்களாகச் செய்துகொள்ளவேண்டும். அவைகளில் ஒரு தாலத்திற்குரிய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அந்த 8 பாகங்களில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். இந்த அங்குல அளவைக்கொண்டு, உச்சித்தலை முதல் பாதம் வரையில் அங்கங்களை அளந்துகொள்ளவேண்டும் (2)

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து, கேசாந்தம் வரையில் உயரம் 3 அங்குலமாகும்.

கெஸாநாடிக்கிஸூதிதூனம் யுமாஸம் சூயவாயிகுடி |
 சுக்கிஸூதிதூசு வுடாணம் அ வுடாசு ஹந்தோநகல் ||

வுதேதூகம் சூயவாயிகுடி யுமாஸாடியிஷ்டதே |
 ஹநாடிமஹாநம் து அதுயகேவாஹாஹதல் || ௫ ||

யவெவகொநஜாஹம் (யுமாஸம்)யம் து கண்ணாஜிதி
 சுயதேதே |

கண்ணாஜிநுஸூதிதூ ஹிகாஸூதிதூ ஹாஹதல் ||

ஹிகாஹா(யா)ஹாடியாணம் அ ஹாடியம்(யாசு) நாலிஸூகல் |
 நாலெஹு ரெஜூகூலம் து ஸ(ய)ம் முணாயவாயி
 (வாஸ்ய)கல் || ௭ ||

சும(ரெஜூ)கூலாசூஸூதிதூயம் (து யசு ஸூதிதூ)
 சுயகேஸூதிதூ ததுஅதேதே |

அதிலிருந்து அக்ஷி ஸூத்திரம் வரையில் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து புடாந்தம் வரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அதிலிருந்து ஹநுவரையில் உயரம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். அக்ஷியந்தம், புடாந்தம், ஹநுவந்தம் இந்த மூன்று அங்கங்களும் ஒவ்வொன்றும் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹநு முதல் நெஞ்சாங்குழியின் உயரம் 4 யவையாகும். கழுத்தின் உயரம் 3 அங்குலம் 7 யவையாகும். கண்டமூலத்திற்குக் கீழ்புள்ள ஸூத்திரத்திற்கு ஹிக்கா ஸூத்திரம் என்று பெயர். ஹிக்கை முதல் ஹிருதயம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபி வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12 (13) அங்குலம் 3 யவையாகும். மேட்ர மூலத்தின் ஸூத்திரத்திற்கு அர்த ஸூத்திரம் என்று பெயர். (இத சரீரத்தின் கீழ்ப்பாதி மேல்ப்பாதியை ஸமமாகப் பிரிப்பதால்

சுய-ஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம்
(நகம்) || அ ||

தஷாபெஷாம்மூனம் ஜாநுஜம்வொராணஸூதராயதத் |
யுமம் வாடிதவொகெயபெவஊதெயஜுஅஜிதெ || கூ ||

சும-ஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம்
(நகம்) || அ ||

ஹிசூஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம்
ஹவெசு || ௮ ||

கூவ-ஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம்
ஸூய-ஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம் || ௮ ||

சும-ஸூத்ராடிபொராண-ஸூத்ர-நக்ஷத்ர-பாயதம்
ஹவெசு || ௮ ||

இதற்கு அர்த்த ஸுத்திரம் என்று பெயர்.) அதற்குக்
கீழே துடையின் உயரம் 27 அங்குலமாகும். அதற்குக்
கீழே முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கையின்
(கண்டைக்காலின்) உயரம் 27 அங்குலமாகும் பாத
தலத்தின் (அடிக்காலின்) உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
இவ்விதம் உச்சி முதல் பாத தலம் வரையில் $1\frac{3}{4} + 3 + 4\frac{3}{4} +$
 $4\frac{3}{4} + 4\frac{3}{4} + 1\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 13\frac{3}{4} + 27 + 4 + 27 + 4 = 124$ அங்குல
மாகும். பெரு விரல் நுனி முதல் குதிகால் வரையில்
பாதத்தின் நீளம் 17 அங்குலமாகும்.

ஹிக்கா ஸுத்திரத்திற்குக் கீழே பாஹுவின் (மேல்
கை) நீளம் 27 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2
அங்குலமாகும். பிரதிகாஷ்டத்தின் (முன் கையின்) நீளம்
21 அங்குலமாகும். (கணுக்கையிலிருந்து) கை நடுவிரல்
நுனி வரையில் $13\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முன் பக்கத்தில்
முகத்தின் அகலம் $12\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முகத்தில் காது

உவாசு(வெ) கண்காணவிஸ்வ(த)தம் துயொபபாஸா
முமும் உதடி || ௮௨ ||

மீ வா.மும் ஸாப-நடாஸம் .மீ ,வாஉமும் உபபா.முமும் |
ஹுதபா-ஹுமஸீலாஹம் (அ) சுவாஸிபபவா(ஸா)
ய-கடி || ௮௩ ||

ஸாப-ஹுமஸிபபப.முமும் ககதபொரணாஸநம்
(ஸம் ததம்) |
நவாஸம் உதுப-ஹுவொபெ.தம் ஸாஹுமகருவிபாருகடி ||

வனகவிபபதிபொஹு: ஸாசு (ஹம்.தம்)ஹுநதெபபஸி
விஸ்வாடி |

ஹுதபாவவிவிஸ்வாஸநெகொநனிபப.முமும் || ௮௪ ||

கருாஸம் உதுப-ஹுவொபெ.தம் உயுஷாஸஹுதாஹுதடி |
நெகொநனிபப.முமும் து மெராணிதாஸஹுதாஹுதடி ||௮௫||

கபெஸ் முவிபாஹம் து உதவா.முமும் உதெ |
தடிய: கடிவாப-ஹாஹம் விஸ்வாஸாப-ஹிபப.தி || ௮௬ ||

வரையில் விஸ்தாரம் 13 அங்குலமாகும். மேல் கழுத்தின் அகலம் 9½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் அகலம் 10 அங்குலமாகும். ஹிநதய ஸ்தாநத்தில் கைகளின் கோடி வரையில் விஸ்தாரம் 40½ (41½ அங்குலமாகும். கஷங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 22½ அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்தின் (அடிக்கையின்) விஸ்தாரம் 9½ அங்குலமாகும். ஸ்தநதேசத்தில் கை வரையில் விஸ்தாரம் 21 அங்குலமாகும். ஹிநதயத்தில் (விலாப்பக்கம் வரையில்) விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் அகலம் 16½ அங்குலமாகும்.

ச்ரோணி (அடி வயிறு) தலத்தின் விஸ்தாரம் 19 அங்குலமாகும். இடுப்பின் மேல் தலத்தின் விஸ்தாரம் 18

வாஷொநஜநுஹாமம் து ஊரூஉகுவிபாருகடி |

ஸவாடிவாடிபாபம் து ஊரூஉயுவிபாருகடி || ௮௮ ||

வாஷொநயஜஹாமம் து ஜாநுவுஜாஸஜாஹாதம் |

ஸவாடிவஸுஹாமம் து ஜவாஉகுவிபாருகடி || ௮௯ ||

வாஷொநவஹாமம் து நடைகாளிவீரதம் ஹவெசு |

சூயவாயிகவஹாஸம் முநூகஷவஜாஹஜாஹதெ || ௯௦ ||

சுகஷாநாதமுதாம் து தஸ்ய விஜாரஜாஹதெ |

வாஷிஜதாரம் அ ததூயுஜ வாஷிஜாராஹ தஸ்யெவ ஹி ||

தநூயுஜ ஷஸம் ஸ்யாசு யவஹஸஜாயாதடி |

தநாம, விஜாரதம் ஸபஹாமதித்யவியதெ || ௯௧ ||

வி(சூ)பவொவெதவெஜாஸம் வாஜாநுஜாயதம்

ஹவெசு |

அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழ் இடுப்பு வரையில் விஸ்தாரம் 20½ அங்குலமாகும். (17)

அடித்துடையின் அகலம் 13 அங்குலம் 6 யவையாகும். நடுத்துடையின் அகலம் 12 அங்குலம் 2 யவையாகும். முழங்காலின் அகலம் 8 அங்குலம் 6 யவையாகும். கண்டைக்கால் அடிப்பக்கத்தின் விஸ்தாரம் 8 அங்குலம் 2 யவையாகும். நளகை (கணுக்காலின்)யின் அகலம் 4 அங்குலம் 6 யவையாகும். கணுக்கால் முண்டின் விஸ்தாரம் 5 அங்குலம் 3 யவையாகும். கணுக்கால் விழியிலிருந்து பாததலம் வரையில் உயரத்தையும் விஸ்தாரத்தையும் கூறுகிறேன்.

குதிகாலின் விஸ்தாரமும் அதன் உயரமும் முன் கூறியதுபோலவே யாகும். (5 அங்குலம் 3 யவையாகும்.) பாதத்தின் நடுவின் அகலம் 6 அங்குலம் 2 யவையாகும். பாதத்தின் நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். காள்

சூயவொவெதவெடாம்பம் தஜ-நஜாயாஜஃஅஜதெ ||௨௩||

வாஷொநவெடிவாம்பம் தஃ லயஜாம்பமுஜாயதம் ஹவெகீ |

யவொவெதாமிஹாம்பம் சுவநாலிகாயாஜிஷஜதெ || ௨௪ ||

ஸாய-வேகஜாம்பபாநம் தஃ கநிஜாம்பமுநிஜீவ-கேக |

*வ' ஷெயிநஜாஜிதஸ்வஸவ்ய-போபு || ௨௫ ||

நவதாரம் ஸ தாராய-ஃ நவம் வ-வெ-கேகவகிஜ-ஃ |

தஜீஃ,முநிவிஜாரம்(காபாஜம்) வெடாம்பம் விஹஜெஃ ||

சூஹாம்பம்முஜாமிஜாஹா (ஜொவெதயம்) செஷம்

ஸஜாதஃ,நவாநாஜ |

சூயவாயிகவஸம்பம் ஸாஹுஜயிவிபாஹக | ௨௬ ||

ஸவாடிஸவஜாஹாம்பம் தஃ க-வ-கேகவஜாஸஃஅஜதெ |

வாஷொநவஸஹாம்பம் தஃ வ-கொஷஜயிவிஜாரம் ||௨௭||

பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 2 (3) யவையாகும். அதற்கு அடுத்துள்ள விரலின் நீளம் 4 அங்குலம் 3 யவையாகும். நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். அணி விரலின் நீளம் 3½ அங்குலமாகும். சிறுவிரலின் நீளம் 2½ அங்குலமாகும்.

சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம், முறையே, 7, 8, 8½, 9, 13 யவைகளாகும். அந்தந்த விரல்களின் நீளத்தை 4 பாகங்களாகச் செய்யவேண்டும். அவைகளில் 3 பாகம் விரலின் நீளமாகவும் மீதமுள்ள 1 பாகம் நகமாகவும் கொள்ளவேண்டும்.

பாஹுமத்தியத்தின் விஸ்தாரம், 8½ அங்குலமாகும். முழங்கையின் அகலம், 7½ அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்ட

*கநிஜாஜிஃ,முநிதாரம் ஸவாஷாய-போஷநக |

தூயொடிஃ யவம் அ-வி நவம் வ-வெ-கேகவகிஜ-ஃ ||
உதி வாஹ ஹவஜிதி ஹதி |

வாஷிதாநதிதூரம் து ஜணிஸகவிபாருகழ் ।

ஸஷாஸம் து தயாயாஜம் ஸாய-ஷ்ணயதிராமுமம்(வி) ||

ஸவாடிஹிதலாமஃ சுவநாலிகாயாஜமஃ || ௧ ||

யவாயிகம் து வஹாஸம் தஜிந்நாயாஜஜுஜிதெ || ௩௦ ||

ஸவாடிவெடி. ஹா. மம் து கநிஷாம். முஷெவெடி. ஸ-தீக்யு !

சுற்றுலாவினாரம் ஸ்வாஜாஸஜிதாஹுதீ || ௩.௧ ||

தமிழ்நிலையவாவழிதா நவஸிம்பிதா து உயிதா !

சுநாதிகா ஶாஷ்டயவா ஸவஸம்ஸி கநீயஸீ || ௩௨ ||

சுமரஜாதிமும்பூதா து உயுவீராரெவ தறி |

ததநூலுக்கறாம்பெய்யஹீநஜிவிபாடுகழ் || ௩௩ ||

சுழி தாராஸாம்பி து வனாரம் நவவிஷுதடி !

வாழ-பொல-கோம்ஸெஹ்ஸெஷம் நெதூயத் தவாகுதி ||௩ச||

மத்தியத்தின் (முன்மை நடுவின்) விஸ்தாரம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரம், $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம், 7 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம், $6\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும் அணிவிரலின் நீளம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். சிறுவிரல், பெருவிரல்களின் நீளம், $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

பெருவிரலுயின் விஸ்தாரம், $1\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும் நடுவிரலின் அகலம் 9 யவையாகும். அணிவிரலின் அகலம் 8 யவையாகும். சிறுவிரலின் அகலம் 7 யவையாகும். இது பெருவிரல் முதலான விரல்களின் அடியின் அகலமாகும். அந்தந்த விரல்களின் நுனியானது, அடியின் அகலத்தில் 16-ல் 1 பங்கு குறைந்த அகலமுடையவைகளாகும். விரலின் நுனியின் அகலத்தில் 6-ல் 5 பங்கு நகத்தின் விஸ்தாரமாகும். இதுபோக மிகுதியானது, பக்கங்களில் சதைப்

ஸ்வாஹம் நவதாரம் து நவாயாஜஸுதாஹுதத் ||
நவாயாஜஸுதாஹுதத் ||

உருவாஹுதவஸுதாஹுதத் ||
புருவஸுதாஹுதத் ||

சுமஸுதாஹுதத் ||

சுமஸுதாஹுதவஸுதாஹுதத் ||
*தஜஸுதாஹுதவஸுதாஹுதத் ||

உருவாஹுதவஸுதாஹுதத் ||
கருவாஹுதவஸுதாஹுதத் ||

†உருவாஹுதவஸுதாஹுதத் ||

பத்தான இடமாகும். நகமானது, நீண்ட வட்டவடிவமாகும். நகத்தின் நீளமானது, அகலத்தைப்போல் 1½ பங்கு இருப்பதாம். விரலின் நுனிக்கணுவானது, நகத்தைப்போல 2 பங்கு நீளமுடையதாக இருப்பது சிறந்ததாகும் (35)

அடியிலிருக்கும் கணுவுக்குமேலேயுள்ள 2 கணுக்களில், நடுக்கணுவானது, நுனிக் கணுவைவிட அதிக அளவுடையதாகும்.

பெருவிரலானது 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாம். (36)

பெருவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம் 17 யவையாகும். சுட்டுவிரல், அணுவிரல், இவைகளின் அடிக்கணுவின் நீளம் 14½ யவையாகும் நடுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 18

*தஜஸுதாஹுதவஸுதாஹுதத் ||
உதி வாஹுத ஹாவூதி ஹதி ||

†சுமஸுதாஹுதவஸுதாஹுதத் ||
உதி வாஹுத ஹாவூதி ஹதி ||

ஸாய-ஹேதாம், மூனம் விவ்ரு தநாமு விவூனம் ஹவெசு ||

ரஸாயஸம் லயஜிவிஷாராம் ஹவ்ருஷேவ தருஷஜீ து |
தருஷேருவிபாநம் து ஸாய-ஹேதாம், மூனம் அஜீதே || சம ||

சும, மூஷஜேருவாரஹஜீ தஜ-ஹேருவாத்ருகஜீ |
ஸாய-ஹே து ஆம், மூனம் வெபூதம் ஸுகொஹ
உயோ அஜீதே || சக ||

சும, மூஷஜேருவாரஹஜீ உணிஸநாவஸா, நகஜீ |
ஜீவ-ஹே வெஹாம், மூனம் வெபூதம் ஆய-ஹேஸம் து வநம்
ஹவெசு || சஉ ||

வாஷி-ஹேவ்ருவ, நா ஜீவபஜமூனம், மூஷவ (காசு) க்ஷயஜீ |
சும, மூஷீ நாலயஸாது ஆய-ஹேஸம், மூனம் தத: || சஃ ||

விஹாம் வாஷி-ஹேவ்ருவஸுகொஹவிபாநகஜீ |

யவையாகும். சிறுவிரலின் அடிக்கணுவின் நீளம், 13 யவையாகும் (விரல்களில்) நுணிக்கணுவைவிட நடுக்கணுவும், நடுக்கணுவைவிட அடிக்கணுவும் நீளமாகும்.

ஹே அந்தணே ! உள்ளங்கை நுனியின் அகலம் 5½ அங்குலமாகும். நடுக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6 அங்குலமாகும். அடிக்கைத் தலத்தின் அகலம் 6½ அங்குலமாகும். பெருவிரலின் அடியிலிருந்து சுட்டுவிரலடிவரையில் நீளம் 2½ அங்குலமாகும். இனி சுகோதரத்தைக் கூறுகிறேன், பெருவிரலின் அடிமுதல் மணிக்கட்டு வரையில் நீளம் 4 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 2½ அங்குலமாகும். உள்ளங்கை அடியின் கனம் 3 அங்குலமாகும். அது பெருவிரல் வரையில், முறையே, கனத்தில் குறைந்திருப்பதாகும்.

விரல்களுக்கு அடியில் 2½ அங்குலம் மாய்ஸலமாக (சுவைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கவேண்டும். கைத்தலத்தின் சுகோதரத்தின் அகலம் 2 அங்குலமாகும். மிகுதியாக

பெஷம் உயுத்தமும் நிறும் ஹுதவெஷ்மிவா(கம்)யவஷ ||சச||

ஸூக்ஷ்மரெவாஸ்ரீவெதூஷ்மிந் ஸம்வம் வா அக்ரஸூருவக் !

வஜ்ஜாஹம் வா (வா) கஸாஹம் வா தருரெவா

வக்ருய்யெக் || சரு ||

யவாஷாஸநதம் நிறும் ரெவாணாம் து மிஜோதூ !

வெதூஹெவெவக்ஷிதம் (தாஜ்)மெஷு(து) வஜ்ஜாஹம்

(வெ) வஹ்விஷாஜிதெ || சசு ||

வனகாஸம் து வரிமுஹஜ் விஜ்ஜாரம் து முணாநிதீ !

யதூஹ்விதீ வஜாதம் நஹ்தொ(து)தாரகஜ்ஜிதீ ||சள||

கணை-காஷெ-3 ஸிரஸொநாஹம் ஸாஷக்ரிஸாஸம்மூ

ஹவெக் !

கணை-காஷெ-3 து ஸிரஸொரம் யவாநஹ்ஜஸாஸம்மூ ||

உள்ள உள்ளங்கை நடுவின் குழிவானது, 5, 4, அல்லது 3 யவையாகும். அந்த உள்ளங்கை நடுவில், சங்கம், சக்ரம், குலம், பத்மம், குசம் (அங்குசம்) இவைகளைப்போன்ற வடிவத்தில் மெல்லிய ரேகைகளைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ரேகைகள் யவையில் 8ல் 1 பங்கு பதிந்திருக்க வேண்டும்.

வட்ட வடிவமான அங்கங்களில், குறிப்பிட்ட அங்கத்தின் அகலத்தில் 5ல் 1 பாகத்தை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதன் விஸ்தாரத்தை 3 மடங்காகச் செய்து கொள்ளவேண்டும். இந்த 3 மடங்குடன், 5ல் 1 பங்கையும் சேர்த்தால், அது அந்த அங்கத்தின் சுத்தளவாகும். இந்தக் கணக்கின்படியே, வட்டமான அங்கத்தின் சுத்தளவைக் கொண்டு, அதன் அகலத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (47)

காதுக்குமேலே தலையின் சுத்தளவு 38 அங்குலமாகும்.

கண-ஃபொஃ வ-ஹ-ஃநாஸ-ஃ து (ஸாஹ) ஹாஸிஸ
ஃம-ஃம-ஃ ஹவெஃ |

கண-ஃபொஃ வ-ஹ-ஃ(வ-ஹ)நாஸ-ஃ து ஹாஸ-ஃம-ஃ
ஃம-ஃம-ஃ து || ௪௬ ||

தயொஃஃய-ஃய-ஃம-ஃ து கண-ஃபொஃஃய-ஃய-ஃம-ஃ து |
பரி-ஃபொஃய-ஃய-ஃம-ஃ(தொ)ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து || ௫௦ ||

தஹ-ஃய-ஃ(த)ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து நவா-ஃம-ஃ து || ௫௧ ||
ததொஃஃய-ஃய-ஃம-ஃ(தொ)ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து || ௫௨ ||

ஹாஸ-ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து ஹாஸ-ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து |
தொஃய-ஃய-ஃம-ஃ து திர-ஃய-ஃம-ஃ (தொ)ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து || ௫௩ ||

கொஃய-ஃய-ஃம-ஃ து ஹாஸ-ஃய-ஃய-ஃம-ஃ து
ஹாஸ-ஃய-ஃம-ஃ |

ஹாஸ-ஃய-ஃம-ஃ து நவா-ஃம-ஃ து || ௫௪ ||
கொஃய-ஃய-ஃம-ஃ || ௫௫ ||

காதுக்குமேல சிரஸ்ஸின் அகலம் 11½ அங்குலமாகும். காதுகளின் குடும்புவரையின் முன் பக்கத்தின் அகலம் ௨2 அங்குலமாகும். காதுகளுக்கு முன்பக்கத்தில் (முதத்தின்) அகலம் 12 அங்குலமாகும். (காதுகளின் பின் பக்கத்தின் அகலம் 12 அங்குலமாகும்) இவைகளின் நடுவில் காதுகளின் ஸ்திதியாகும்.

சிரஸ்ஸின் நடுவில் உச்சித்தலையின் சுத்தளவு 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து முன் பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் (நீளம்) 9 அங்குலமாகும். அந்த மண்டலத்திலிருந்து கர்ணகேசாந்தம் 9 அங்குலமாகும். மண்டலத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் 3½ அங்குலமாகும். நெற்றியின் குறுக்களவு (நீளம்) 9 அங்குலமாகும், (52)

அஞ்ஞாநம் து ஹு-வொவி-பெ ஸாய-பெடியவம் ஹவெக் |

வனாம்மயம் துருவாயாம் உயிதாரம் பவஹபு ||ருச||

ஸா@அந்ராய-வகி-நீணம் ஸுவாழ ள தவழி லயிளாகி !

சுநீநிகாயாவிஷாரம் யவஜாதஜுஷாதஜு || ௫௫ ||

കുറുപ്പുനാളിലെ നീറാം തൊടുകൾക്കും മറ്റും ഇവയെ ഉപയോഗിക്കുന്നു.

விதாஸம் தகவலிஸம் சுஜகிணுவாபிஸ்யா ||ருக||

ஸ்ரீமதராகுதிகம் வாவி யநுராகுதிரெவ வா ।

சுய-உம்டி-பாகுதிவ-போய தெத-பகாரம்-புகழ்பெசு ||

தடாகாராநுகுஞெந விதஜ்ஞுயொலி-3ஜ |

நெத், ரனெயபவம் ராகுணயம் து விதாம்பகெ ||ருஅ||

சேசாந்தம், அக்ஷிஸூத்திரம், இவைகளின் நடுவில், புருவங்களுக்குப்பவைகளாகும். புருவங்களின் நீளம் 9 அங்குலமாகும். புருவங்களை வில்லைப்போல அமைக்கவேண்டும். 2 புருவங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் $4\frac{1}{2}$ யவையாகும். புருவத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். (?) புருவமத்தியின் அகலம் 2 யவையாகும். புருவங்களின் நுனிகள், இளம்பிறைச்சந்திரனின் நுனியைப்போல நடுவிலிருந்து முறைய குறைந்திருப்பனவாம்.

கரீநிலையின் (கருவிழிக்கு நடுவிலிருக்கும் பாப்பா) விஸ்தாரம் 1 யவையாகும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் (வட்டமான கருவிழியின்) விஸ்தாரமும் உயரமும் 6 யவையாகும். கருவிழியின் இருபக்கங்களிலுமிருக்கும் வெண்மையான பாகம் அதேபோல 6 யவையாகும். கண்கள் மீனின் வடிவமாகவாவது, வில்லின் வடிவத்தைப்போலவாவது, அரைவட்டமான சந்திரனைப்போலவாவது, கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதன் உருவத்திற்குத் தக்கவாறு, வெண்முழிகளின் கோடியில் 3 யவை ரக்தமண்டலம் இருக்க

சுருஷிணாறுமெய்து து ஜெஜாதிரிணாறுகம் பவழி ।

தந்-வநாம்பெகலா,மம் தந் தந்நியை ஓடிவிடினாய் ||ருக||

ஸாய-காமரபவோ,நம் து ஊழ-வஜ-ததம் ஹவசு ।

சுயொவக-3 அ ததூருதீம் தீவ-3மலாதிபரம் யவதீ ||சுயி||

[illegible]

சுயாவஜ்ஜிதள விபு நெது ஸூத்ரம் விபீயதெ ||சுச||

சுதேசநாஸ்யொடிநஷ்டிரமூலேடிநஷ்டிவிவேககரம் ।

ஸஹுநாஸம் ஹிஸ்சுவாஸம்-29 சஷ்டிஸ்துகி மஜாவாஸிதாம் ||

தனோக் ஸவ-புயதெந ஸஜெவ நிர்குணடி |

நெத்துமெவம் ஸஜாவதம் நாவிகாயகூணம் தத: ||௬௩||

வேண்டும். கிருஷ்ண மண்டலத்தின் நடுவில், ஐரீயாதிர மண்டலம் (ஒளி வீசுமிடம்) 1 யவையாகும். அதன் நடுவில் அதில் 8ல் 1 பாகம், திருஷ்டி மண்டலமாகும் (திருஷ்டி—பார்வை) மேலிமையின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கீழிமையின் அகலமும் அதேபோன்றதாகும். ($1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) இமையின் நீளம் 18 யவையாகும். ($2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) மேலிமையானது புருவத்தினுள் $6\frac{1}{2}$ அங்குலமிருப்பதாகும். கீழிமை இருக்குமிடத்தில் நேத்திரஸூத்திரம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

கண்ணாறு, கீழ்ப்பார்வையாக இருந்தால், கர்தாவுக்கு அழிவையுண்டுபண்ணும். மேல்பார்வை ஆபத்தையுண்டுபண்ணும். பக்கப்பார்வை, கிராமவாஸிகளுக்குப் பலவித அழிவையுண்டுபண்ணும். ஆகையால், முழு முயற்சியுடன், கண்களை, ஸமநோக்காக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும். இவ்விதமாகக் கண்களின் இலக்கணம் கூறப்பட்டது. இனி நாள்கையின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

நாவிகாபுடஸாஹு து தாராஷாடிஸம் பவலு |
 தடிய-ஃ லயுவிஸாரம் தஸ்யாய-ஃ உருவிஸூதத் || ௬௪ ||
 தாராஸூதா, ம-ஃ தம் வ்யாஸம் ஸாய-ஃ ஸவபவம் ஹவசு |
 வுடதாரம் வணயவம் வுடம் நிஸாவஸீடிவசு || ௬௫ ||
 திருவ-ஹவடாகாரம் நாவிகாகாராஸெவ ஹி |
 ணகாரம் நாவிகொகஸெயம் த-ஃ து பவம் ஹவசு ||
 வுடபொ-ஃ லுவிஸூத-ஃ வ-ஃ ஹவ-ஃ கயுதெ |
 ஸாய-ஃ ஹவ-ஃ மொஜி-ஃ ஃ தஸ்யாய-ஃ ஹவ-ஃ || ௬௬ ||
 ஹவ-ஃ ஹவ-ஃ ஹவ-ஃ (ஹவ-ஃ) நி-ஃ து மொஜிநாஜா
 ப-ஃ த-ஃ |
 பவலா, நத-ஃ மொஜி த-ஃ ஹவ-ஃ நாவிகாஸூதி-ஃ || ௬௭ ||

நாஸாதுவாரத்தின் வெளிப் பக்கத்தின் அகலம் 18 யவையாகும். நடுவின் அகலம் அதில் பாதி 9 யவையாகும். அடியின் அகலம் அதில் பாதி 4 1/2 யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் உள்பக்கத்தின் அகலம் 5 1/2 யவையாகும். நாஸாபுடத்தின் அகலம் 5 யவையாகும். நாஸாபுடமானது அவரை விதையைப்போலிருப்பதாகும். நாஸாகையின் வடிவமானது எள்ளுப்பூவைப் போன்றதாகும். நாஸிகையின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். நாஸாபுடங்களின் நடுவிலிருக்கும் சுவற்றிற்கு, “புஷ்கரம்” என்று பெயர் வழங்கிவருகிறது.

கோஜியின் உயரம் 4 1/2 யவையாகும். அதன் அகலம் அதில் பாதி 2 1/2 யவையாகும். மேலுதட்டின் மேலே (நடுவில்) இருக்கும் பள்ளத்திற்கு, “கோஜி” என்று பெயர். கோஜியானது 1 யவை பதிந்திருப்பதாகும். கோஜிக்குமேலே நாஸிகையாகும். (68)

ஸவாடிம் உதாரம் கவாஸ்ய ஶீவம் திப-தீழிழம்:

(மீரிதழு) ।

உதிரொஷாயதம் மாவஸி தீவ்-இதுமூலமஹாத்ம ||சுக||

உதிரொஷ்ணே உயெய் து தாரம் ஸாய-கிருயம் பவழி |

சூதுவடுவதோ கடும தாடலாஸி ஸீலாவஸா,நகழ் ||எய்||

யவஜாதவதம் வாஸ் உதரொஜஸ்ய ஜொபஸி ।

திருவகோவந்தா(குர மொதரா)வாழ் தஜிஷ்

ஸஜ்ஜாயதா || எக ||

*சுவாமிநாதர் பெருமான் புகழைப் பரவலில் தீவிரமாக |

யவாயிகா^{ம்}மு^{ம்} தவ^ய வி^{து}ஸார^{ம்} டி^{து}ஜிஸ^{து}த^{து} || ௪௨ ||

சுயரவாழிகாஸாய-பவதாரஜ்யோமதழ் |

வினாக்காடிய ரொட்டித் து வாய்க்கதையிலுமித ||௭௩||

வாயானது, 4 1/4 அங்குலம் குறுக்காக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுத்தானது, வாயளவுக்கு ஸமமாக நீண்டிருப்பதாகும். மேலுத்தட்டின் நடுவின் அகலம் 3 1/2 யவையாகும். அதன் அகலமானது, வாயின் கோடி வரையில், முறையே, குறைந்திருப்பதாகும். மேலுத்தட்டிற்குமேலே, அதன் வரம்பானது, 1 யவை கனமுள்ளதாகும். மேலுத்தட்டின் வரம்பானது 3 வளைவுடையதாகும். அது அந்த உதட்டளவுக்கு நீண்டிருப்பதாகும்.

கீழுதட்டின் நீளம் 18 (28) யவையாகும். அதனகலம் 1 அங்குலம் 1 யவையாகும். (இந்த அளவு உதட்டின் எல்லையைக் குறிப்பதாகக் கொள்ளவேண்டும்.) கீழுதட்டின் கீழேயிருக்கும் வரம்பின் அகலம் $1\frac{1}{2}$ யவையாகும். சிபுகத்திலிருந்து அதரத்தின் உயரம் $6\frac{1}{2}$ யவையாகும். (சிபுகம்-கீழுதட்டிற்குக் கீழே பதிவாக இருக்குமிடம்)

*சுவாமிப்பெருமான் உதிவாரென ஹரிதவழிதி ஹதி |

கிஹிக் ப்ரஹலிதாகாரபாஸ்யம் யுக்தா து காரபெசு |
 சுயராசு விஸுகாஹம்ஸா ஸாய-வேக்ஷாம்,மூஹம் ஹவெசு |
 விஸுகா(கொ)தூம்,மபவெ-பெம்(உயராசு) ஸாய-பாஷு
 பவஹுஅதெ || எச ||

ஸாய-வேயாம்,மூஹம் தஸ்ய தாரபாயதவத-ஹு ||
 ஹநொஸ்யஸு கண-வேக்ஷாஹம் து அபபாம்,மூஹம் ||
 ஹநொஸ-பாஹம் ஸாரபாஷு வொபொத,மூணபாத்ருக் ||
 கணவெஸிதி வ்யாத தத: கண-வே வபாதி தெ || எச ||
 நெத்யாத்ருக் கண-வேக்ஷாஹம் அநொஸ்யஸு வொபொத்ருக் ||
 கண-வேஷு து விபாஹம் து சுஷ்ரப பவா: ஸ்ரதா: ||
 சுக்ஷிஸ்தெயா-வேத: கண-வேதூம்,மூ அபபாம் ஸ்ரதா: ||
 தத்யூ-வே வொய்ய-வேக்ஷாம் து ஸெஷம் ஸ்ரதா து
 உய-வேத: || எஅ ||

சிரித்தமுகமாக இருக்கும்படி, வாயை, ஸாபர்த்தியத்துடனமைக்கவேண்டும். (73)

கீழுதட்டிலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் (உயரம்) 2½ அங்குலமாகும். அதரத்திற்குக் கீழ்மேல் சிபுகத்தின் உயரம் 8½ யவைபாகும். முகவாய்க்கட்டையின் அகலம் 2½ அங்குலமாகும். அது நீண்ட வட்டவடிவமாக இருப்பதாம். ஹநுஸந்தியில், கர்ணபந்தங்களின் (மத்தியின்) ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். ஹநுவிற்கு வெளிப்பக்கத்திலிருந்து, 2½ அங்குலம் கண்டவேசமெனப்படும். (கண்டவேசம் - கழுத்தின் சொறுகல் அல்லது கண்டஸந்தி) நேத்ரத்திலிருந்து கர்ணபந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 7 அங்குலமாகும். காதின் அகலம் 18 யவையாகும். நேத்திரஸூத்திரத்திற்கு மேலே காதின் உயரம் 8 யவையாகும்.

காதிற்கு மேலே ஊர்துவபந்தமாகும். (மேல் ஸந்தி
 K. 25

நெதுஷுத்ரா(ஐய: கண-ஃஸுராத: கண-ஃஸுர
உயத:) |

நெதுஷுத்ராஐய: கண-ஃஸுரம் ஸுதுடிஸம் யஸி || எக ||

ஸாய-ஃஸுரம்,மும் தஸுராதஸுர (ஐ,நம் கண-ஃ)நாஸம்
புருஸபெக |

வாஸு-ஃநாஸபதம் ஸுதுடிஸம்,மும் ஸாய-ஃ,மும் வஸி ||

நாஸபொவ-ஃஸுரஸுரவஸுராத ம(நா)ஸுர-ஃ,மும்
நத ||

நாஸ-ஃஸுரம் துபாடிம் அ ஸுதுடிஸம் ஸுதுடிஸம் துபாடி || அ ||

*கண-ஃஸுரம்,மும் துபாடிம் துபாடிஸுராத,நவம்,மும் ||

யானது, தலை, காது இவைகளின் ஸந்தியாகும்) அதற்கு
மேலேயுள்ள பாகமானது சிரஸ்ஸிலிருந்து வட்டமாக
இருப்பதாம். (78½)

நேத்திர ஸுத்திரத்திற்கு (க்கீழே, காதின் மத்தியத்
திற்குக்கீழே, கர்ணஸ்ரோதஸ். கர்ண துவாரமிருப்பதாம்)
நேத்திர ஸுத்திரத்திற்குக்கீழே கர்ணபந்தமானது (காதின்
பிடிப்பானது) 17 யவையாகும். கர்ணநாளத்தை 4½
அங்குலம் தொங்கலாக இருக்கம்படி அமைக்கவேண்டும்.
(தொங்கலாக என்பதற்குக் குழைவாக என்று பொருள்
கொள்ளவேண்டும்) (79½)

பூர்வநாளத்தின் (முன்பக்கம் காதின்) நீளம் 1 அங்குல
மாகும். பின்பக்கம் காதின் நீளம் 1½ அங்குலமாகும்.
இவ்விதமாக கர்ணநாளங்களின் விஸ்தாரம் கூறப்பட்டிருக்
கிறது. கர்ணநாளமானது 1½ அங்குலம் வணங்கி (குழிந்து)
இருப்பதாகும். கர்ணநாளத்தின் நடுவானது 4½ அங்குலம்
விரிந்து நீண்டிருப்பதாகும். காதின் நீளம் முழுமையும்,

*கண-ஃஸுரம்,மும் துபாடிம் துபாடிஸுராத,நவம்,மும் ||

விஷ்ணுவந் (தத)ஸ்ய-பாஸ்யம் ஹி-முணம் ஹி ததாயதஃ ||௮௨||

உக்லெய்டா அடய-கோதும் ஸ்தாசு உருநாடி. அடிசுதிரா
தருமஜி |

அலாஹ் வினாவுக்கீழே-ஓ அபவாய-ஓபதத்தி: || அந. ||

சு.சுதிவெட்டுத் தாழிய: சுணா-உரைய-போம், மூலம் ஹவெஸ் |

கனா-கலாசம் நதம் (பொதுதம்) நிதிம் ஸ்ரீ.ஸ்ரீ. ஹி
வசுதம் (ஸ்ரீ.நி.தம்) || அசு ||

கண்ணோட்டம்

வெஞ்சுநா-செவ் விஞ்ஞானமய்ய-சோம்பெட்டாஹதழ் || அரு ||

கொபாலாக் பெருஷுகண-போதாநோம் ஸாய-போத, கழி |

*வழுஷிகொராவஸொந து நாயுடய-போயம் து
தக்தம்(தநாயுதல்) || அக ||

(காதின் சுத்தளவு முழுமையும்) 8 $\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். (81)

பிப்பலியின் (சிறுகாது அல்லது குறுட்டுக் காதின்) கனம் (அகலம்) $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதன் நீளம் இரண்டு மடங்கு 1 அங்குலமாகும். அதன் உயரம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அடியிலிருந்து நுனிவரையில் (அசலத்தின்) குறைந்திருப்பதாம். பிஞ்சுவியின் நீளம் 2 அங்குலமாகும். அதன் அகலம் $2\frac{1}{2}$ யவையாகும். கர்ண துவாரமானது, அக்ஷிஸுத்திரத்திற்குக் கீழே $1\frac{1}{2}$ அங்குலமிருப்பதாகும். கர்ண துவாரத்திற்குமேலே பதிவாக (குழிவாக) இருக்குமிடத்தின் குழிவானது அதேபோல $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கர்ணபாலியின் கனமானது $1\frac{1}{2}$ யவையாகும். அதன் ஒதுக்கம் (கர்ணவர்த்திக்கும் கர்ணபாலிக்கும் நடுவில் ஒதுக்கம்) 4 யவையாகும். பின்காதின் விஸ்தாரம் $1\frac{1}{2}$

*வெள்ளெசுவாவஸாநெ து வக்யஸூய-கோபஜ-ஹதழ் |
ஐ-தி வாநெந லாஷ்மி-தி லாதி |

தவஜாய: வுஜ்ஜீவொஜ்ஜு யுமாஸம் வி.யவாயிகழ் |
 க்ருகாடிகாய:(பா) வுஜ்ஜீம, ம், பீவாமி, ம் து
 தவா,மும்பு || அள ||

வ்ருஜ்ஜீவவஜ்ஜீ உருவஜ்ஜீ தாரம் வாய-பீஸாம்,மும்பு |
 உருவாபி,மும் க்ருகாசு க்ருணா, பீவம் வுஜ்ஜீமும்பு ||

*ஹிகூவஸுதெகாவரிஸூகதும்,மம் து அதுரம்,மும்பு |
 ஸூகஸஸெஸாயஸூகதும் ஸூகஸஸீகழ் || அள ||

ஸூகாம்,மும்பு,தம் ஸூகம் ஹிகூவஸிக்ருகாசு அபு |
 வ்ருஜ்ஜீவாபி,மும்பு து ககூ,தாம்,பி,மாம்,மும்பு ||

தூகாபி,மும்பு,தம் வஸூக, தாம்,பி,மாம்,மும்பு |

அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து பின் காது வரையில்
 ஒதுக்கம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (85½)

பின்பக்கம் கேசாந்தத்தில் (சிரஸ்ஸந்தியானது) $1\frac{1}{2}$
 அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே பின் கழுத்தின் உயரம்
 $4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். பின் கழுத்தின் மேல்ப் பக்கத்தின்
 அகலம் 9 அங்குலமாகும். பின்பக்கம் அடிக் கழுத்தின்
 அகலம் $10\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்தானது அடியிலிருந்து
 நுனிவரையில் முறையே சிறுத்து வட்டவடிவமாக இருப்ப
 தாகும். ஹிக்காஸுத்திரத்திற்கு (கழுத்து மட்டத்திற்கு)
 மேலே தோள்ப்பட்டையின் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
 (கழுத்துக்குக் கீழே ஸ்கந்தஸந்தி) 1 அங்குலமாகும் (88½)

ஸ்கந்தஸந்திக்குக் கீழே ஸ்கந்தத்தின் எல்லை 6½ அங்குல
 மாகும் (ஸ்கந்தம்-தோள்ப்பட்டை) அந்த ஸ்கந்த ஸந்தி
 யானது, இரண்டு பக்கங்களிலும் சழுத்து வரையில் 7
 அங்குலம் கனமுடையதாக இருப்பதாகும். பின் கழுத்
 திற்குக் கீழே கழுத்தின் (கழுத்தின் கீழ்க்குத்தின்) அளவு

*ஹிகூய: ஸூகஸஸெஸூக, ஹிகூவொத ஹாவூஜிதி ஹாதி |

தமிழ்நாடு தனிவாரம் ஸாராய-இஷாபுரகம் யவழி || கூக ||

வெப்பநிலை அதிகமாகும் என்பதிலும் துணைமூலம் !
வெப்பநிலை (வாஸ்தவியை) துணைமூலம் வலது தளத்தில்
வலது வலது தெ || கூட ||

ஸாய-கேஷாம், மூனும் வெப்பாகும் கசுஷியொரணாம் ஹி ||
 கசுஷியொரணம் ஸமநாகதாம், மம் ஸஷூம், மூனும் ஹவெசு || கூட ||
 கசுஷாய-கேஷாஹம் ஸீரணம் ஸஷூம், மூனும் ஹவெசு ||
 ஸாய-கேஷாயஸரீரீதம் து ஸயஜிவ்யாஸமஹவெசு || கூட ||
 கசுஷஸூம், மூனும் து ஸஷூம், மூனும் ஹவெசு ||
 நாலிஸூம், து ஸஷூம், மூனும் ஹவெசு ||

கபிஸஸெஸு விஸாரம் தி ருஷெயஸஜுதாஹுதம் ।

10 (4) அங்குலமாகும். அங்கிருந்து இடுப்பு வரையில் முதுகின், வம்ச தண்டத்தின் (நடு எலும்பின்) நீளம் 27 அங்குலமாகும். அந்த எலும்பின் பள்ளத்தின் அகலம் 16 யவையாகும். அந்த வம்சத்திற்குக் கீழ், வம்ச மூலமானது 3 அங்குலமாகும். அந்த வம்சத்தின் பக்கங்களின் உயரமும் இவ்விதமேயாகும். அதன் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (92)

கஷ மத்தியம் 8 1/2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது: கஷத்திலிருந்து அம்ஸபலகத்தின் உயரம் (அம்ஸபலகம் - தோள்ப்பட்டை) 7 அங்குலமாகும். கஷத்திற்கு மேலே பாஹுவின் ஸ்மாந்தம், (கையின் உச்சி வரையிலுள்ள பாகமானது) 7 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பாஹு மத்தியின் அகலமானது 16 1/2 அங்குலமாகும். கஷாக்ரத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். (94 1/2)

நாபி ஸுத்திரத்தின் அகலம் 27 1/2 அங்குலமாகும்.

வாஷோநக(ய)ஃஃஹா.மம் து ஹிக் விணஸூ து

விஸூரதம் || கூக ||

ஸுஸூதூ தள ஸஜாவூதள தபாஃஃயூ அதுய-ஃவம்

ஸவஸ்தாரஸெவாகம் வாஸூ-ஃவூஸஸெயாஅஜித || கூள ||

கக்ஷஸூதூ.மு.ஸிபாஹம் து ஸகூலாத்.மு.ஹாதம் |

ஸவாடிஷாஸம் ஹாதம் ஸநஸூதெ. து விஸூரதம் ||

ஸவாடி.ஹா.பா.பம் து ஃயூவாஸூ-ஃவ.தம் ஹவசு |

ஸ்ரோணியஸூ வ.தம் வாஸூ-ஃ ஸகூலா.பா.ம.ம.ஹம் ஹவசு ||

தத: ஸ்ரோணியஸூ.வி.பு. ஸகூலாத்.மு.ஹாதம் |

நாஸூஸூதூ.ஹா.பா.பம் து.வி.பா.பம்(ஃஃஃ)

ஃ.ம.ஹம் ஹவசு || ஈ ||

ஸ்ரோணியஸூ.க.க.பா.பம் ஸா.பா.பம்.தா.ம.ஹம்

ஹவசு |

கடி ஸந்தியின் அகலம் 18 அங்குலமாகும் ஸ்பிக் பிண்டத் தின் (ஸ்பிக் பிண்டம் - பின் பக்கத்தில் இடப்புக்குக் கீழ், துடைக்கு மேலே, இரு பக்கங்களிலும் சதைப்பத்தையாக இருக்கும் பிருஷ்ட பாகம்) அகலம் 10 (9) அங்குலமாகும். இவைகளின் மத்தியமானது 4 யவையாகும். இவ்விதமாக பின் பக்கத்தின் அகலம் கூறப்பட்டது. இனி பார்க்கவ (பக்கத்தின்) த்தின் அகலத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

கக்ஷத்தின் உச்சியின் விசாலம் 7 அங்குலமாகும். ஸ்தந ஸூத்திரத்தின் விசாலம் $16\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். மத்திய பார்க்கவத்தின் (விளாப்பக்கம் நடுவின்) கனம் $12\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். ச்ரோணி மத்தியில் (ச்ரோணி மத்தியத் திற்கு ஸமமாக) பக்கத்தின் கனம் 17 அங்குலமாகும். ச்ரோணியின் உயரம் (ச்ரோணி - அடிவயிறு) 7 அங்குலமாகும். நாபி ஸூத்திரத்திற்கு மேலும் கீழும் (பக்க

தசுக்ஷெஷு வநம் யீஜநு ஸாய-ஹாங்குமூனம் ஹவெசு ||

ஹிக்ஷிணம் அராய-ஹாது நீபம் ஸாய-
யுமா-மூனம் ||

*தசுக்ஷிணம் வ(ஹா)னம் ஸாய-ஹாது
ஹாய-மூனம் ஹவெசு || 112 ||

கசுஷா-மூய-நீபம் து ஸாய-ஹாது-மூனம் ஹவெசு |
கணமூலம் நதம் தாய-நம், ம-வெவ அது-ப-ஹாது ||

ஹிக்ஷா-மூய-நீபம் து ஹாது-மூனம் ஹவெசு |
ஹிக்ஷா-மூய-நீபம் து ஹாது-மூனம் ஹவெசு || 113 ||
ஹிக்ஷா-மூய-நீபம் து ஹாது-மூனம் ஹவெசு |

வாட்டின் கனமானது 21 (12) அங்குலமாகும். ச்ரோணிக் குக்கீழைகடி (இடுப்பு) யின் உயரம் 5½ அங்குலமாகும். அங்கு இடுப்பின் கனமானது, 12½ அங்குலமாகும். ஊரு மூலத்திலிருந்து ப்ருஷ்ட பாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 4½ அங்குலமாகும். தொங்கும் சதைபோலிருக்கும் அந்த இடமானது அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (சரீரமத்தி ஸூத்திரத்திலிருந்து) 1½ (4) அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (101½)

கமுகட்டையின் அடியின் பள்ளம் 21½ அங்குலமாகும். அடிக்கழுத்தின் பள்ளத்தின் விஸ்தாரமும், உயரமும் 4 யவையாகும். ஹிக்கையிலிருந்து (கீழ்) 2 அங்குலத்தில் ஜத்ருஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (ஹிக்கை-கழுத்தின் உச்சியிலுள்ள முண்டு. ஜத்ரு-புஜஸந்தி) ஹிக்கா மத்தியிலிருந்து கசுஷாந்தமானது 3½ அங்குலம் குறைந்திருப்பதாகும். இரு ஸ்தனங்களின் மத்தியில் ஹிருதயமானது 1½ அங்குலம் பதிவாக இருப்ப

*தசுக்ஷிணம் வ(ஹா)னம் ஸாய-ஹாது-மூனம் ஹவெசு ||
யுமா-மூனம் | உதி ஸாய-ஹாது-மூனம் ஹவெசு ||

நீறும்(நீலம்)வெகனாஜெடு து யவத்ரபஸுஜாஹதடி ||

சுத்யஸாயாஜஸம்புதம் கருயெது சிவனுவகி |

கனாஜெடு நதம் ஹிகா ஸுதத்ராயஸாக வு கருபெகி ||

ஹிகாஸுதத்ராவரிஷாதூ நீருவனாஜெ(நீலம் கனா)
வ, கருபெகி |

ஹாஜயஸுநவீஸொஹி அபாஹுஸுஹாஜடி || ராஜ ||

ஸுத்யஸபவம் ஸுதாத ஸுநாநீருவிஷாடி |

தத்யஸு அலுஹுகொஹி து ஸுதாஸம் ஸொவ யவஹடி ||

நாஹெஹு நதவிஸாரம் ஸொஜாஸம் ஹிவாஸிகடி |

நாஹி: ஸுத்யஸிணாவதஜெ ஸுததாரம் யவஹடி || ராக ||

தநாஹிஸுத்யஸுஹி நாஹிஸுதத்ரம் ஹிஹாஜடி |

தாகும். அடிக்கடித்தில், நீலவார்ணமா(குழிவா)னது 3 யவை என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது 4½ யவை அகல முள்ளதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். ஹிக்கா ஸுத்திரத்திற்குமேலே அடிக்கழுத்தில் நீலத்தை (பள்ளத்தை)க் கல்பிக்கவேண்டும். (106½)

மார்பிலிருக்கும் ஸ்தநபீடத்தின் உயரமானது 2 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஸ்தநத்தில் கருப்பாக இருக்குமிடமானது 17 யவை அளவு அகண்டு நீண்டு(வட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அதன் நடுவில் குகைத்தின் (முகைக்காம்பின்) உயரமும் அகலமும் 2 யவையாகும் (108)

ஆழமாக இருக்கும் தொப்புளின் அசலம் 1½ அங்குலமாகும் தொப்புளானது பிரதக்ஷிணுவர்த்தமாக (வலமாகச்சுழிந்து) இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலத்தின் அசலம் 2 யவையாகும். ஹே அந்தணே! வட்டமான அந்தத் தொப்புளின் நடுவில், நாபிஸுத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (109½)

நாஹெரயக்ஷாக் வாஷொந்மாபுணு (ஹொணஜ்) ஆம் வஹ
 லாதுகழ் || நாகயி ||

தடியவாகக் கடினொணீவைய-உதி(தூ)ம்முமூஉதிதே ।
தவ்வாடாழைபுலிநாண் லெய், வீடம் யுதாம்முந் || ஈகக ||

ஸ வாடிவனுநா.ம து இம்.மதி.வ-ஜோடிஹுதது |
 இம்.மதி.இயிசாரும் து ஸகூடி.பயவா: ஷூதது || ராகம் ||
 இம்.மாயாதி.நா.மெ.மகம்.மு.மனாஜா(கூ.தடி.மு.ஸஜா)
 பதம் ஹவசு |

தமிழ்நாட்டிலும் துயவமாதம் ஸ்ரீஹதாஸ் || ஈடு ||

சகோதர ஸ்ரீ ஜகந்நாதாச்சார்யர், மாண்புமிகு
உயரதர்ப்பரிசு விருந்தினர் உரை

வயதும் வலியும் உண்டாகும் து தந்தி கொடுத்தார்
வயதும் வலியும் உண்டாகும் து தந்தி கொடுத்தார்

செய்யுப்போல ஐயுறவு எழாமை ஸ்வாயுதாத, கழ ||

தொப்புளுக்குக் கீழே (ச்ரோணி-அடிவயிற்றின்) உயரம் $4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். அதற்குக் கீழே, (ச்ரோணி மத்தியத்திலிருக்கும்) இடுப்பும், (அதன்கீழே) ச்ரோணியும் $2\frac{1}{2}$ ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். அதிலிருந்து மேட்ரமுலம் வரையில், மேட்ரபீடமானது 4 அங்குலமாகும். விங்கத்தின் நீளம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். விங்கமுலத்தின் அகலம் 17 யவையாகும். விங்க நீளத்தில் வில் 1 பாகம், விங்காக்கரத்தின் நீளமாகும். விங்காக்கரத்திலுள்ள முடிச்சின் அடியானது 1 யவை பருமனாக இருப்பதாகும். விங்காக்கர மானது செந்தாமரை அல்லது செங்கழணீர் மொட்டைப் போன்ற வடிவமுடையதாகும். பீஜகோசத்தின் நீளமும் அகலமும் $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதன் கனமானது $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதனடிப் பக்கத்திலிருந்து துடையின்

செஜ்ஜீவீஸ்வரே சதிநாநாசதிருமலிநாஸ்தே ஜாஸநாநா |
 ஜா.நா.ஜிணாநாவிநாநாநா ஸ்வாஜம் அதுநா.மு.நாநா || ராஜக ||
 ஸாஸ-ஜீ*ஜிம்.மு.நா.கம் ஸ்ரீநா.கம் ஜா.நா.ஜிணாநாநீஸ கஜ |
 ஸாஸ-ஜீஜி.பவ(ஜிம்.மு.நா)கம் ஸ்ரீநா.கம் ஸ்ரீஜிஜாநாநிநாநா
 ஹவெக் |
 ஜெயே.து வாஸ-ஜீயோ: ஸ்ரீஜிம் யஜாஸநாநா.ய-ஜீஜாஅநெக் |
 உதி காஸ்யஸ்யஸிஸி உதிஜிஸ்யதாநாஸாஸாநாநா நாஜ
 வஸவஸாஸ-தஜ: வடநா: ஸாஜா: ||

ஆரம்பமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அகலமானது, $7\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேட்ரபீடத்தின் அடியின் கோடியானது, அடித்துடையின் மாம்ஸளமான (சதைப்பற்றுள்ள) இடமாகும்.

முழங்கால் வட்டத்தின் அகலம், $4\frac{1}{4}$ அங்குலமாகும். ஜாநு மண்டலத்தின் நீபரம் (குறுக்களவு) $2\frac{1}{2}$ ($3\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். பின்பக்கம் முழங்காலின் உயரம் $2\frac{1}{2}$ யவையா (அங்குலமா)கும். அதன் நடுவிலும் பக்கங்களிலும் பாக்கியுள்ள இடமானது, அழகாக அமையப்பெற்றிருக்க வேண்டும்.

காசியபீய கிப்ப சாஸ்திரத்தில் உத்தம தசதாலம் புருஷமானம் என்கிற
ஐம்பத்தைத்தாவது படலம் முற்றும்.

*உய்யாம்புறம் உதி ஸ்ரீராம தீர்த்தாருஸை பாதுகா வாடு |

|| சுய ஷட்வங்காஸ்துஃ ஷடமஃ ||

உயுஜிஃ ஷடவங்காஸ்துஃ ஷடமஃ ||

உயுஜிஃ ஷடவங்காஸ்துஃ ஷடமஃ வங்காஸ்துஃ |

ஸரஸ்தி அ ஷடமஃ அ உமா ஷடமஃ ஷடமஃ || க ||

ஸரஸ்திஃ து ஷடமஃ அ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

*ஸரஸ்திஃ ஷடமஃ து ஷடமஃ ஷடமஃ ||

தெவாஸ்துஃ ஷடமஃ ஷடமஃ து ஷடமஃ ஷடமஃ ||

ஸரஸ்திஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

ஸரஸ்திஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

தெவாஸ்துஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

ஜம்பந்தாருவது படலம்

மத்தியம தசதாலம் ஸ்திரீமாநம்

இனி மத்தியம தசதாலத்தினுடைய ஸ்திரீமானத்தைக் கூறுகிறேன். ஸரஸ்திதேவீ, தர்காதேவீ, உமாதேவீ, பூதேவீ, ஸப்தமாதாக்கள், லக்ஷ்மீதேவீ, ஜ்யேஷ்டாதேவீ, என்னும் இவர்களின் பிம்பங்களை இந்த விதியின்படி செய்பவெண்டும். இவர்கள் பரமேசுவரன், பிரம்ஹா, விஷ்ணு, இவர்களின் சக்திகளாவார்கள். ஆகையால் அவர்களின் மாநமானது, ஈசுவராதிகளின் மாநத்திற்கு அநுகுணமாக இருக்கவேண்டும். தேவியின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய நாஸாக்ரத்திற்கு ஸமமாக இருப்பது உத்தமமாகும். ஸ்தந மட்டமாக இருப்பது அதமாதமமாகும். நாஸாக்ரம், ஸ்தநம், இவைகளின் மத்தியிலுள்ள அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்து அதன் ஒவ்வொரு பாகத்

*ஸரஸ்திஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

தெவாஸ்துஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

உதி ஸரஸ்திஃ வாக்: சுயஸ்திஃ ஷடமஃ ஷடமஃ ||

பாநகரெது து மிம்மாழி(ழி) பாநெஸ்ஸெருழிசெய்கி ||

பிரத்யாயபரம் அ(ஸ்மெவ),தநூநம்(நெ)ரொ
(வயொது யயானி) |

உயுருமிமவழி மளநீ(ம்)து மிம்மாநெந கயுயெசு || கூ ||

ஸனிபாதிபரதம் ஹாமம் ஸ்நீபாநெ து விஹாஜிதெ |

வனகாபரபரம்முரு வஜீரதம் தடிஷாபரம் பவம் ஹவெசு || ௧௦ ||

தடிம்முமெயு யவெவெயெவ சுமமாநம் ப்ரீயதெ |

உபாஜீநாம் து செவீநாநெதடிவாம்முராயதடி || ௧௧ ||

உஷீஷாடியபெகாபரம் கெசாநம் து முணாம்முரு ||

கெபாநாடிசுநிவெதிதாநம் ஸநிவாடிம் யுமாபகடி ||

கருக்கு, வீசேஷித்து இந்தக் கணக்கைக் கொள்ளவேண்டும்.

தேசிகனானவன், மாநத்தைக் கணக்கிடும்பொழுது, லிங்கமானத்தைக் கொண்டு, (பிரம்பமானத்தைக்) கணக்கிட்டு, அத்துடன் ஜாத்யம்சத்தையும் சேர்த்துக்கொள்ள வேண்டும்.

லிங்கத்திற்கு சக்தியாக இருக்கும் கௌரீ மூர்த்தியை, மூல லிங்கத்தின் மானத்தைக்கொண்டு சலிக்கவேண்டும்

ஸ்திரீ தேவதைகளின் மூர்த்திமானத்தை 120 பங்கு களாகச் செய்ப்பேவண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது 1 அங்குலமாகும். அந்த அங்குலத்தில் ரில் 1 பாகமானது 1 யவையாகும். இப்படிக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளப்பட்ட அங்குலங்களாலேயும், யவைகளாலேயும், அங்கமானத்தைக் கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும். உமை முதலிய தேவீ பிரப்பங்களுக்கு, இதுவே அங்குலமானமாகும்.

உஷ்ணீஷ (உச்சி)த்தின் உயரம் 1 அங்குலம். அங்கிருந்து கேசாந்தம் 3 அங்குலம்.

சுகநிஸுதூசு வுடாணம் து ஸாய-ஃவெஷாம்பலிஷ்டதே |
நாஸாவுடாது ஹநுனம் ஸகிவாஷம் முணாம்பகலு || ௮ ||

தஸ்யாய: மீவாஜாநம் து அதுஹ-ஃமஜாஹுதலு |
கனாஜாஹுடியாணம் அ ஹுடியாஹாலிஸீகலு || ௮௪ ||

நாஹெயு யொநிவய-ஃணம் ஸஜம் துயொடியாம்பு ||
ஊரூஜீவ-ஃ து ஷஜிம்பகலு ஜாநுஜீவ-ஃ யுமாம்பகலு ||

ஊரூஜீவ-ஃஸஜம் ஜிவாஜீவ-ஃ வாடிதமம் யுமம் |
கருாம்பம் து தருாபாஜம் வாஷஜீம்.முஷாமுஸீகலு ||

தஜ-ஃநஜம்.முஷயொஜீ-ஃவ-ஃ அதுஹ-ஃமாய-ஃமஅதே |
ஸாய-ஃகிவா.மம் லயஜம் ஸஜாசு கிவா.மம் தடிநாலிகா || ௮௭ ||

ஸாய-ஃகிவா.மஜாநம் து கநிஷாம்பு.முவிஜீவ-ஃகலு |

கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுதூரந்தம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். அக்ஷிஸுதூரத்திலிருந்து புடாந்தம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். புடாந்தத்திலிருந்து ஹந்வந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். அதற்குக் கீழே கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 13 அங்குலம். ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 13 அங்குலம். நாபியிலிருந்து யோநிவரையில் 13 அங்குலம். துடையின் நீளம் 26 அங்குலம். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலம். ஜங்கையின் (கண்டைக் காலின்) நீளம் 26 அங்குலம். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலம். ஆகக் கூடுதல் $1+3+4\frac{1}{2}+4\frac{1}{2}+3\frac{1}{2}+4+13+13+13+26+4+26+4=120$ அங்குலமாம்.

பாததலத்தின் நீளம் குதிகாலிலிருந்து பெருவிரல் நுனி வரையில் 16 அங்குலம். பெருவிரல், அதற்கு 'அடுத்த விரல் இவைகளின் நீளம் $4\frac{1}{2}$ அங்குலம். நடுவிரலின் நீளம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலம். அணி விரலின் நீளம் 3 அங்குலம். சிறு விரலின் நீளம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலம்,

சிரஷ்-ஸா(ஷாஷா)ய-வாதாய-வாதாய-ரஸஸி

பய-கேவெ: || டி.ஆ. ||

சும்,முஷாழிகநிஷாஞம் மாணாம்,முறிவிஷுரதடி |

சிவஞானம் து நவநாஸம் வாடிநாயதவத-ஸுடா ||

சுமருநாம்பொலும் து நவவாஸஸைம் ஹவசு |

வாடிதநாழிவினாரம் ஷ்ணாத்ரிதி சுயஜித || ௨௦ ||

உயிர்வாழும்படியும் வாழி-வேலாரம் உதாரம்முயிர் |

சுசுதிமுயானவிஸாரம் வுனுலாமம் வியீயதெ || ௨௧ ||

நடைகா(னம்)திருவெழார்ப்பம் ஜம்வாபெய்தம் ராஸாம்புமுடி |

ஜாநொவ-ஜோஸம் து ஸபாபம் ஹாங்பபஜிஸுஜிடுகடி ||

ஹாநுலி, முணஹா, மஹா வீரரம் கபிஸுக்ஷ |

பெருவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில் (கால்) விரல்களின் அகலம் முறையே 16, 8, 7, 6 பயவயாகும். நகங்களின் அகலமானது, (விரல்களின் அகலத்தில்) 3ல் 2 பங்காகும். அதன் நீளமானது, அகலத்தில் 3 பங்கு உடையதாய் நீண்டு வட்டமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் முகத்தின் உயரமானது, நகத்தின் அகலத்திற்கு ஸமமானதாகும்.

பாததலத்தின் நுனியின் வீஸ்தாரம் 6 அங்குலமாகும். நடுவின் அகலம் 5 அங்குலமாகும், குதிகாலின் அகலம் 4 அங்குலமாகும். கால் மணிக்கட்டு மத்தியின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். அதற்குமேலே கண்டைக்கால் நுனியின் (சிறுத்திருக்குமிடத்தின்) அகலம் 4 அங்குலமாகும். ஐங்கை மத்தியின் (கண்டைக்கால் நடுவின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். முழங்கால்களின் வீஸ்தாரம் 7 அங்குலமாகும். அடித்துடையின் அகலம் 12 அங்குலமாகும். கடி பந்தத்தின் (இடுப்பின்) வீஸ்தாரம் 24 அங்குலமாகும்.

பொநிவீஃவிபாறும் து ஸவூம், மூறூஃபாஹுதஸ்து || ௨௩ ||

யொநிஹாம் அதுஹ-ஃமஃபொமாஸ்துவதூவகி |

விஹாரஸாஃபொபாசுஸெயம் பொநிம் கூய-ஃபாசுஸஹாறூயம்

(ஹம்ஸம்) || ௨௪ ||

பொநாணிஹாரெந து விஹாரம் ஸயவம் விஸஸ்தம், மூறூ ||

நாஹெஹூ நதவிஹாரம் ஷயவம்வரிசீதி-ஃதஸ்து || ௨௫ ||

ஷயவஹூ விபாறும் து ரூஃபா, மூறூஃபாஹுதஸ்து |

ஸநாயஸாது விஹாரம் ஸாய-ஃதூபொஃபாறம், மூறூ ||

ஸநாஹாரம் நவாரம் ஸூகி விமூணம் (அஹம், மூறூ)

ஹநஅவிமூகஸு |

ஸநெஅஹம் ஸாய-ஃவெஃபாறம் ஷயவ-ஃமூறூஹதஸ்து ||

ஸநாஃஷாம் அ ஹநம் வெஅவ வரதம் கூப-ஃபாதுஸூஃபாஸ்து |

யோசி பீடத்தின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். போசியானது (அகலம்) 4 அங்குலமாகும். அது, கீழ்நோக்கான அரச இலைபோன்று இருப்பதாம். விஸ்தாரத்திற்கு ஏற்ற உயரத்துடன் மம்ஸலமாக (சதைப்பற்றுள்ளதாக) இருக்கும்படி யோனியை அமைக்கவேண்டும்.

ச்ரோணியின் (அடிவயிற்றின்) விஸ்தாரம் 20 அங்குலம் 1 யவையாகும். கொப்புள் குழியின் அகலம் 6 யவையாகும். இடுப்பின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்திற்குக்கீழ் (ஹ்ருதய) விஸ்தாரம் 13½ அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் விஸ்தாரம் 9 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் குசகம் (கருப்பான அக்ரபாகம்) 2 அங்குலமாகும். ஸ்தநத்தின் உயரம் 4½ அங்குலமாகும். அதன்கண் (காம்பு) ணின் உயரம் ½ அங்குலமாகும். ஸ்தநாக்ஷமும் ஸ்தநமும் வட்ட வடிவமாகவும் அழகாகவும் இருக்கும்படி அமைக்கப்பெற வேண்டும்.

ஸநாதாரம் பவாஷாரம் * வினவிரம் அ தத்யுவெ ||௨௮||

சுகுஷியாரஞ்சம் விபு ஸஷ்டபரம்,மும் ஸுரதழ் |

ബാഹുപയ-ഭൂവിശ്വനാഭകുതി ൧൦൮ാം, ൧൦൯ാം മുഖം ||

ஹிகாயொ ஸாஹுஜீய-ஃ து ஷயிங்டிங், மூயு

(ഇവിടെ, !

കുവേദിരാജം ജിഹ്വമാ ഖ്യാതം ച കൊടുമ ജിഹ്വം

॥ ॐ नमो भगवते वासुदेवाय ॥

உணிஷகாத ராயாஜம் ஸக்தம், முருகஜி-ரஹத்ய |

தத்யுஜா (தனா தத்யுஜா) மூலம்: ஷப்தி: பஞ்சாமினா-3 நீ

ஹெவிக் || ௩௧ ||

சுநாலிகாதஜநீவகிபுமாஹுஷகநிஷியா :

சுமமுத்ரநாம் தீவ-செவம் ஹஸ்தபொரூஹபொரூஹி || ௩௨ ||

இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 8 யவை. இந்த இடமே சங்கவீரம் அணியுமிடமாகும். ஸ்தநாஷ்டங்களின் மத்தியின் ஒதுக்கம் 17 அங்குலமாகும். புஜங்களின் மத்திய விஸ்தாரம் 31 அங்குலமாகும். கழுத்து மட்டத்திற்குக் கீழே புஜத்தின் (மேல்க்கையின்) நீளம் 26 அங்குலமாகும். முழங்கையின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 38 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டி விருந்து உள்ளங்கையின் நீளம் 7 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து நடுவிரலின் நீளம் 6 அங்குலமாகும். சுட்டு விரல் அணி விரல்களின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். பெருவிரல், சிறுவிரல்களின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல்முதல்

* மின்னவீடு து உதி வரவழி தீர்மானமுபலாதுகாவாடு :

முஹமீரம் து உதி வாஹுஸு ஸம்மதொ ஹவெழிதி லாதி

†சுநிஷாம்மூஷ்யொ: யும் ஐதி ஸம்மதாஷேந வாக்ஷ
நாவாஸி !

நவஸூத்ராஷ்டபதஸூத்ராயவாம்மஹாஜிவிஸூத்ரம் (யவ
உம்மஹாதஸூத்ரம்) ।

தக்ஷணபெய அ ஹம் து (அதுமஹம்) நவதார
ஜிஹாஅஜிதெ || ௩௩ ||

யவஅயாயிகம் தாரம் நவாயாமம் து தீக்ஷகம் ।

ஹஸூத்ர தருவிஸாரம் வஹாம்மும் விய்யதெ || ௩௪ ||

உணிஸகாவிபாபெருமிஃ ஹுதாம்பம் கவிவஹஸூத்ரம் ।

ஷஹம் வஹுவிஸாரம் ஸவாம்பம் வஹுஜிதெ ||

தஸூத்ராஜிவிஸகாநம் தருணவெணுவகம் கருபு ||

ஹஸூத்ராரபெவம் ஸூத்ரம் ஸவாம்பம் மீ வவிஸூத்ரம் ||

கமெ ஹுதெ து விஸாரம் *வஹம்ஸஸூத்ரவாயிகம் ।

ருஹம்ஸம் ஹுவிஸாரம் ககூடாணஸகாக்ஷி || ௩௫ ||

சிறுவிரல் வரையில் விரல்களின் அகலம் முறையே 9,7,8,7,6 யவைகளாம். விரல்களின் அகலத்தில் ரீல் 4 பங்கு நகங்களின் அகலமாகும். நகங்கள், அகலத்தைவிட 2யவை நீளமுள்ளவைகளாகும். நகமானது கூர்மையாக இருப்பதாகும்.

உள்ளங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். மணிக் கட்டின் அகலம் 3 அங்குலமாகும் முழங்கையின் அகலம் 5 அங்குலமாகும். பாஹுவின் (மேல்கையின்) அகலம் 6 அங்குலமாகும். பாஹு மூலத்தின் (அடிக்கையின்) அகலம் 7 அங்குலமாகும். பாஹுமூலத்திலிருந்து மணிக் கட்டு வரையில் கொழுத்த மூங்கிலைப்போல் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். கையின் அகலம் இவ்விதமாகும்.

கழுத்து நுனியின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். அடிக்

*ஸவாம்பம் ஸூத்ரவாயிகம் உதி ஸாஸ்திரஹாயஸூத்ரகா வா ||

ஹூவஃ கௌஸாஜஸ்யே டயஜ்ஜ வஸாயஃ து ஹூம்மூம்
ஹவெசு |

ஹூமெய்யாஹெத்ரஸூத்ராஜம் ஸவாடி ஹூம்மூம்
ஹவெசு || ௩௮ ||

வூடாடிவஸூவஸாரம் து ஸயவெகாரம்மூம் ஹவெசு |
தடியஃ மொஜிஜீவஃ து தடியஃ தஸ்யே விக்ஷுதஜ் ||

*திஹாமம் கணஃவிஸாரம் ஸவாடி அதூரம்ஸகஜ் |
கணஃஜீவஃஜிதி வஜாதம் தஸூநாஸம் ஸ்ரூம்ஸயெசு ||

ஹவூஹவூவஸம் வாடி(ததம்) ஹாமம்மூம் ஹவெசு |

கழுத்தின் அகலம் 8 $\frac{1}{2}$ (7 $\frac{1}{2}$) யவையாகும். முகத்தின் அகலம் 11 அங்குலமாகும். முகமானது கோழிமுட்டை வடிவத்திலிருப்பதாகும்.

புருவத்திற்கும் கேசாந்தத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள அளவு, 2 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ப்ருமத்தியத்திலிருந்து நேத்திர ஸூத்திராந்தம் வரையில் மத்திய அளவு 2 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். நாஸாபுடத்திலிருந்து வாய் வரையில் மத்திய அளவு 1 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும் கோஜி (மேலுதட்டிலுள்ள பள்ளம்) யின் நீளம் 4 $\frac{1}{2}$ யவையாகும். அதன் அகலம் நீளத்தில் ஸரிபாதி 2 $\frac{1}{2}$ யவையாகும். ஸ்காதின் அகலம் 3 அங்குலமாகும், காதின் நீளம் 4 $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். காதிலிருந்து அதன் நாளமானது தொங்குதலாக இருக்குப்படி கல்பிக்கவேண்டும். காலானது யானையின் துதிக்கையைப் போல முறையே கரவு சிறை

*திஹாமம் ஐதி வாஹெந ஹவூஜிதி ஹாதி |

7 $\frac{1}{2}$ அங்குலம் அடிக்கழுத்தின் அகலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹாலிலுள்ள நூலின் பாடம்

ஸ்காதின் அகலம் 2 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது,

பெஷஷுக் து(ஜூ)தாநொகூலாமெ-நெனவ

ஸஜாஅரெகி || சக ||

ஹீணாம் ஸாஜாதஜெதவி ஸ்பெஷஷுதா ஸுணு |

சுய மளரீமுகுக்ஷணம் ||

மளரீ வெவ ஹிமுகா பானா ஹிதெகூர ஷடீயுஸாரி

(ஹாவீ)தா || சஉ ||

கரணமுகுடா வாயு சிரீடமுகுடாநிதா |

முகுடம் கெஸஸமம் வா தெஷு வெவஸுடமம் காரா ||

கெஸாந(சிரீட)முகுடெதெயஷஷுமாமுநாயஜ |

ஸாகஸிபாமுமம் உயஜம் மெஷம் ஹாநுஉயாமுமூ ||

வாக இருக்கவேண்டும். (அடித்துடையின் அகலம்) 12 அங்குலமாகும். மற்ற லக்ஷணங்களை உத்தமதசதாலத் திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் கணக்குடனேயே அமைத்துக் கொள்ள வேண்டும். இதுவே ஸ்திரீபிம்பங்களின் ஸாதா ரணமான (பொதுவான) லக்ஷணமாகும். இனி விசேஷ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

கௌரீ லக்ஷணம்

கௌரீ தேவியானவள், இரண்டு கைகளும், சாந்தமான ஆகிருதியும், இரண்டு கண்களும் நீண்டு (சிறப்பாக) பிரகாசிக்கும் ஆறு ஸ்தானங்களுமுடையவளாக இருப்பவளாவாள். கரண்ட மகுடம், அல்லது கிரீடமகுடம், அல்லது கேசபந்தமகுடம் இவைகளில் ஏதாவது ஒன்றை அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

கிரீடமகுடமானது, கேசாந்தத்திலிருந்து 18 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது அதமமாகும். 21 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது மத்தியமமாகும். 24 அங்குலம் உயரமுள்ளதாக இருப்பது உத்தமமாகும். அந்த முகுடத்

யவாயிக் பரிசொநாஹாசு உகுகுடமெனினிவூரதழ் |

உலெயும் ஸகூஷ்யாஹஜி ஹாமொநாடூவிபாருகழ் || சரு ||

சிரீடிகுகுடம் ஹெவம் *கெபஸெஹெவலாஅரெசு |

உலெயாஅடூம் குபாசு க்ஷீணம் கரண்குகுடஸூ து || சக ||

வஜ்ஜஸூ உகுகுடாகாரம் உகுகுடாமும் வுகுடூபெசு |

சூவஹஸஹநஹெஹவா கரஹெஹஹ விராஜிதழ் || சள ||

தின் அடியானது, சிரஸ்ஸின் அகலத்தைக்காட்டிலும், 1 யவை, அகலத்தில் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். மகுடத்தின் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தை 7 அல்லது 8 பாகங்களாகச் செய்து, அந்த பாகங்களில் 1 பாகம் குறைவான அகலமுடையதாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கிரீட மகுடத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. * கேசபந்தத்தை இவ்விதம் செய்யவேண்டும்.

கரண்ட மகுடமானது அடியிலிருந்து நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். முகுடத்தின் அக்கிரபாகத்தை, தாமரை மொட்டைப்போன்ற வடிவமுள்ளதாக அமைக்கவேண்டும். (கரண்டமகுடமானது தாமரை மொட்டைப்போல, அடி சிறுத்து, மத்தியில் அகண்டு, அதற்குமேலே முறையே சிறுத்து இருக்கவேண்டும் என்றும் பொருள் கொள்ளலாம்) கரண்ட மகுடமானது, 3, 5, 7 அல்லது 9, கரண்டங்களுடன் (அதிக்குகளுடன்) அழகாக அமைந்திருக்க வேண்டும். (கரண்டம்—தேன்கூடு தேன் கூடானது, அடியில் அகண்டபத்தையும், அதற்குக் கீழே முறையே குறைந்த அகலமுள்ள பலபத்தைகளாலுமமைந்த

*கரண்குகுடம் ஸூணம் உதி வாஹெ ஹாவஜிதி ஹாதி |

* இனி கரண்ட மகுடத்தின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

உதுஷ்புரிஸ்யஸ்யுக்தம் தாநாவுஷேனி-ரோஜிதடி |
 ஹாரொவமீ-வஸ்யஸ்யுக்தம் உதூதாஷேரனுகூதடி ||சஅ||
 கண-ள குணயஸ்யஸ்யுக்தா உதுஷோதொஹதாயதள
 (தள தயா) |
 உகூடம் குணயஸ்ய வாயு வுதூ குணயஸ்யெவ வா || சக ||
 கடுகெ: கடுகெதூ உ ஹாரொவமீ-வஸ்யஸ்யுக்தடி |
 வொஹுவயுரிஸ்யஸ்யுக்தம் மஹவீரஸ்யஸ்யுக்தடி || நு ||
 யஜ்ஞாவவீதஸ்யஸ்யுக்தா கெயுரோஜி ஸுஸொஹநா |
 உகூதயஸ்யஸ்யுக்தா ஸுஸொஹநா உ ஸுஸொஹநா ||ருக||

தாகும். இவ்விதமே அடியின் அகலத்தைவிட குறைவான அகலமுள்ள பல அடுத்தககளுடன்மைந்திருக்கவேண்டுமென்பது கருத்து)

மேலும், (கிரீடமகுடம், கரண்டமகுடம் இரண்டிலும் 4 பக்கங்களிலும்) 4 பூரிமங்களுடனும் (பூரிமம்—இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற விசித்திரமான அமைப்பு) பலவித புஷ்பங்களுடனும் அழகாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியின் மூர்த்தியானது, ஹாரம், உபகீர்வம், முத்துமாலை, இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

காதுகள் குண்டலங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டு, 4 அங்குலம் நீண்டிருப்பவைகளாம். முகுடம், குண்டலம், இவைகள் வட்டவடிவமாக இருக்கவேண்டும். குண்டலம் மட்டுமாவது வட்டமாக இருக்கவேண்டும்.

கடகம், கடிஸுத்திரம், ஹாரம், உபகீர்வம், பாஹு பூரிமம், சந்நவீரம், இவைகளாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும்.

தேவியானவள், யஜ்ஞோபவீதம், கேயூரம், வெண்

உதூரம் உசுநிணை ஹஸு வாலஹஸு பூரூமிதடி |

சூலம் ம ஸுலம் ம வா கயூயெடிவிஸுநாடி || ௫௨ ||

உசுநிணம் ஸுலூதம் வாடி வாலவாடி து க்ஹிதடி |

சூலம் ம து மூணாபம் து *வ(வெ)நாபம் ஸு
லம் மகெ || ௫௩ ||

பட்டாடை, இவைகளையணிந்து, பச்சைநிறமும், அழகிய
ஸ்தநங்களும் உடையவளாய், மீனாஹமான அழகின்
உருவமாக அமைந்திருக்கவேண்டும்.

[ஹாரம் மார்வரையில் தொங்கும் மாலை. உபக்ரீவம்—
மார்மட்டத்திற்குமேலே தொங்கும் ஹாரம். முக்தாதாம—
முத்துமாலை, கர்ண குண்டலம்—வட்ட வடிவமான கர்ண
பரணம். கடகம்—புஜமத்தியிலணியும் ஆபரணம். கடி
ஸுத்திரம் — அரைஞாண். பாஹுபூரிமம் — பாஹுவல
யத்திலிருக்கும் இலைகள் புஷ்பங்கள் போன்ற அலங்காரம்.
சந்நவீரம்—ஊர்த்துவகாயத்தில் தொங்கும் ஹாரம் முதலிய
வைகள், பக்கங்களில் தொங்கும் குஞ்சம் முதலிய
வைகள், கேயூரம், கடகம், பத்திரபூரிமம், முதலியவைகள்
இவைகளின் நடுவில் தொங்கும் ஹாரங்கள். இவைகள்
எல்லாவற்றிற்கும் பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர்.
—மாநஸாரம்)

தேவியின் வலதுகையில் நீலோத்பல புஷ்பம் இருக்க
வேண்டும். இடதுகை தொங்கவிட்டிருக்க வேண்டும்.
அம்பாளின் ஸ்வரூபத்தை ஆபங்கலக்ஷணத்துடனாவது,
ஸமபங்க லக்ஷணத்துடனாவது மிகவும் அழகாக இருக்கும்
படி கல்பிக்கவேண்டும்.

தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால்
குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும்.

*வெநாபம் உதி ஸுலூதீலஹாருயஸூலாதுகாவாஃ |

நதஜாதம் ஸஜாவஜாதம் ஸூத்ரம் வக்ஷ்யே யயாகு-உ |
 குறாடபியஜாதம் நதஜாதம் (நெ)அ வுடானகை ||
 ஹநொவஜாதம் ஸஜாநாஸ்ய ஜநயொரநர தயா |
 நாவொ-சுகிணவாஸ்ய-தம் வாவொ-சுகிணம்
 ஸூயஸம் || ௫௫ ||

சுவாஜாதம் வாக்ஷி-வாவொ-சுகிணம் தம் வுஸயெசு |
 வாக்ஷம்-மூல-வயொ-வாவொ-சுகிணம் வொ-வயொ-மூலம் ||

*ததூ(தசூ-சூ)வாவொ-சுகிணம் தம் வாவொ-சுகிணம்
 ஸூயஸம் || ௫௬ ||
 வாவொ-மூல-வயொ-வாவொ-சுகிணம் ஸூயஸம் || ௫௭ ||

ஆபங்க லக்ஷணத்தில், நதமானம் (வணக்கத்தால் குறையும் அளவு) 3 அங்குலமாகும். ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 2 1/4 அங்குலமாகும். இனி ஸூத்திரத்தை முறையுடன் கூறுகிறேன்.

நநநெற்றியிலிருந்து, இடது நேத்திராந்தம், இடது நாஸாபுடாந்தம், இடது தாடை, ஸ்தநங்களின் மத்தியம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாலின் இடது பக்கம், இவைகளில் மத்திய ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். பாதாங்குஷ்டங்களின் மத்திய ஒதுக்கம் 16 அங்குலமாகும். அதில், 4ல் 1 பாகம் 2 (3ல் 1 பாகம்) குதிகால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கமாகும். இவ்விதமாக ஆபங்கஸூத்திர லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸமபங்க லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

*தசூ-சூ-வாவொ-சுகிணம் உதி ஸூயஸம் தீவ்வாவொ-சுகிணம்
 வாவொ-சுகிணம் || ௫௮ ||

1. ஸமபங்கத்தில் நதமானம் 4 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதிமஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

2. 3ல் 1 பாகம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஞானாடிகையே நான்வாழ வந்தவாஷை^{ஓர்}தீராயு டயல்கிறே |
 ப்ரஸாஸம் ப்ரஜ்ஜஸகிதும் து அநீகாரம் து
 ப்ரீயத || ௫௮ ||

தகீஸுதுத்ராசு ஸ்ரீமயொடீயலிம் டிசுதினெ து
முணாஂமுனூ |
தகீஸுதுத்ராசு வாறதொ(டிசுதினெ).நாஸிநீபுஂ
அஜிஂமுஂகஂ ஹவெசு || ரூசு ||

தகவலுதாசு வாழ்தொ(உசுதினெ)பொநிலெருமய்யம்
யுமா.முமுடி !
தகவலுதாசு உசுதினெ ஜாநுநீபு.முணா.முமும்
ஹவெசு || சும ||

பெரும் புவியேழையுள்ளும் மளநீருக்கண்ணென ஹி |
 ஸரஸ்வதாநிபுக்நாம் ப்ராமேவ ப்ராபுர்தே தவ
 (உகம் து யுக்கண்ணா) || சுக ||

உதி கார்ப்புவஸிடு ஸ்யஜிபதாஸு ஓஜீபாதகயதம் நார
ஷடீ வஹாஸதீ: வடயு: ஸஜாவ: ||

நடுசெற்றி, நுனிமுக்கு, புறங்கால்களின் மத்தியபாகம், இவைகளில் பிரம்ஹணத்திரத்தைத் தொங்கவிட வேண்டும். இனி ஒதுக்கத்தைக் கூறுகிறேன். (58)

பிரம்ஹஸுத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் ஸ்தநங்
களின் மத்தியபாகம் 3 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்தி
லிருந்து இடது (வலது) பக்கத்தில் நாபிவரையில் ஒதுக்கம்
2 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது (வலது)
பக்கத்தில் போசிமூலமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குல
மாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலதுபக்கத்தில் மூழங்கால்
வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். மற்றபடி இதில்
கூறப்படாத கெளரீ லக்ஷணங்களையாவும் முன்னமேயே

|| சுய ஸ்வபஞ்ஜாதஃ பதமஃ ||

சுயஜிஸ்தாயு ||

சுநிலும் டிபுதாடுத ஸுணு வகெஷி டிஜாத் ।

அந்நாடித் தாவ ஸ்ரிநள அ பிஷ்ஹெஸ்வ ருஹம் தயா || க ||

சூரியம் மாதவம் வெளிவ உண்பும் செத்தவாய்கல் ।

கநிஷ்டபுதாபெந காரபெது விசுகுணா: || ௨ ||

கருாயிகபதாம்பம் ஸ்ரீக் சுயம் டிபதாபுக்ஷ |

உஷ்ஷிம்,முமூம் ஸ்ரீராகம் கௌரவாநம் து,முனாஹ்முய்யு ||

கெளரவக் கருவியுடன் உருவாக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது.

யுறாம்புறும் ஸோவழிதம் கண்டாநம் லிஜோதழி || ச ||

கூறப்பட்டிருக்கின்றன. ஸரஸ்வதி முதலிய ஸ்திரீ தேவதைகளின் லக்ஷணங்கள் முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கின்றன. (61)

காசியபீய கிப்பசாஸ்திரத்தில் மத்யம தசதாலத்தில் ஸ்திரீமாநம் என்னும்
ஐம்பத்தாறுவது படலம் முற்றும்.

ஜம்பத்தேழாவது படலம்.

அதம தசதாலம்.

ஹே அந்தணனே ! இனி அதம தசதாலத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. ஸமர்த்தனான சில்பியானவன், சந்திரன், சூரியன், அசுவீரீ தேவர்கள், இருடிகள், குகன், ஐய்யனார், இந்திரன், சண்டிகேசர், க்ஷேத்திரபாலகர், இவர்களை கறிஷ்ட தசதாலத்தாலே செய்யவேண்டும். அதம தசதாலமானது 116 அங்குலமாகும்.

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து கேசாந்தம் வரையில் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து ஹர்வந்தம் 12½ அங்குலமாகும் ஹருவிலிருந்து

ஹிதூதஸ்து_த நஜெ_தரு_த (உயூ_த)_த ஸாய-உயூ_த மூ_த (அ_தப_த)

கம் ஹவெசு |

ஹீ_த நா_தபா_த (தூ_த)_த நா_தலி_தவய-உ_த_த தசு_தஸ_த உ_த உ_ததி_தசீ_ததி_தத_த ||

நா_தஹெ_தஸு_த ஜெ_தபூ_தஉ_தரு_த ஸாய-உயூ_தப_தப_தத_த க_த ||

ஜெ_தபூ_தஉ_தரு_த தூ_த ஜா_தந_தத்_த வ_தஸு_தவி_தப_ததி_தத_த க_த || ௬ ||

வெ_தப_தலா_தம் தூ_த ஜா_தநு_தஸு_தத_த ஜ_தவா_தஉ_தப_தரூ_த ஸ_தபா

ஹவெசு |

வெ_தப_தரூ_த உ_தப_தனா_தசீ_தஸ_தய_த தூ_தம_தஜெ_தவ_த வி_தயீ_தய_ததெ_த || ௭ ||

உ_தஸீ_தஷா_தசு_த வ_தபூ_தஸு_தகெ_தபா_தன_த ஸாய-உயூ_தப_தந_தம் மூ_த ஹவெசு |

உ_தஸீ_தஷா_த (சு_த)_த வ_தபூ_தஸு_தகெ_தபா_தன_த வ_தஸு_தப_தரூ_தஉ_தப_தப_தத_த ||

கெ_தபா_தனா_தப_தநு_தவய-உ_த_த ஜா_தந_த தூ_த மூ_தண_தலா_தஜி_ததெ_த |

கெ_தபா_தனா_தப_தசு_ததி_தஸ_தஉ_ததூ_தன_த வு_தடா_தன_த ஹ_தநு_தபா_தந_தக_த ||

கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஸ்தந மத்தியம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். ஸ்தநமத்தியத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12½ அங்குலமாகும் நாபியிலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். மேட்ரமூலத்திலிருந்து முழங்கால் வரையில் 25 அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்காலின் உயரம் 25 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். இவ்விதமாக உயரம் விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது. (7)

உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பின்பக்கம் கேசாந்தம் வரையில் 12½ அங்குலமாகும். உஷ்ணீஷத்திலிருந்து பார்க்ஷ கேசாந்தம் 5 அங்குலமாகும். (8)

கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க் கட்டை வரையிலுள்ள அளவை, 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம், கேசாந்தத்திலிருந்து அக்ஷிஸுத்திரம் வரையில், 1

யவொவெதலிராக்தம் து நெத்யொரணரம் விஜ |

ததலம் நயநாயாஜம் ஹிதலாக்தம் து வாஜயதல || 10 ||

ஹிதலயாஜதலயாஜகேசராஜம் ஹிதலயாஜயவாஜலோகாஜ |

யவம் ஹிதலயாஜவிநாயாஜநாவலயாஜதல(கேசரா)முகல ||

ஹிதலயம் நெத்யுவிநாயாஜதலயாஜவலயாஜயவாய(யி)கல |

சுயொவலயாஜ து ததலயாஜ கரவிநாயவம் ஹிதல || 11 ||

நெத்யுநாயாஜம் தியா கரகா வனகாஸம் கரகலயலயாஜ |

கரகலயலயாஜதல து ஜெலாதியலயாஜ(யலயகா)வலயாஜகல ||

யவலாநெதல ஹிதலயாஜ ஹிதலயாஜதலயாஜதலயாஜதலயாஜதல |

சுயொவலயாஜணி ததலயாஜ ஹிதலயாஜ கரகலயலயாஜதல ||

பாகம் புடாந்தம் வரையில், 1 பாகம் ஹருவந்தம் வரையில்,
என்று கணக்கிட்டுக் கொள்ளவேண்டும் (9)

நேத்திரங்களின் மத்தியபாகமானது 2½ அங்குல
மாகும். அதற்கு ஸமமான அளவே கண்ணின் நீளமாகும்.
இரு கண்களின் நீளம் 5 அங்குலம் இருப்பதாகும். (10)

ப்ருமத்தியத்திலிருந்து ஊர்தவ கேசாந்தம் வரையில்
மத்திய அளவு 17 அங்குலமாகும். நடுப்புருவத்தின் அகலம்
1 யவையாகும்? புருவமானது நடுவிலிருந்து நுனிவரையில்
முறையே, சிறுத்திருப்பதாகும். (11)

நேத்திரத்தின் (கருவிறியின்) அகலம் 6 யவையாகும்.
மேலிமையின் விஸ்தாரம் (உயரம்) 7 யவையாகும்.
கீழிமையின் அகலமும் அவ்விதமே 7 யவையாகும். (12)

நேத்திரத்தின் நீளத்தை 3 பாகமாகச் செய்ய
வேண்டும். அதில் 1 பாகம் கிருஷ்ணமண்டலமாகும்.
(நடுவிலிருக்கும் கருவிறியாகும்) கிருஷ்ணமண்டலத்தின்
நடுவில், ஜ்யோதிஸ் (ஒளி) 1 யவையாகும், ஜ்யோதிர்
மண்டலத்தின் நடுவில் திருஷ்டி (பார்வை) 1 யவை (யுகை)

தவழ் செபாநயொழியெழ ஹுலிநிஸ-பாறாநுவக |

கண-ஹோநம் அ கண-ஹீம் உத்தபரதாநுவக || ௧௫ ||

வாணலெருவழி விஹாரம் உத்தபரதாநுவக |

நாலிகாழ்விபாறும் து வெஹோம்,முறாஹாஹதழ ||

சுயரொஹிஷி அபாஹம் வசுஹம்,முறாஹாஹதழ |

ததய-ஹீம் தவழ் விஹாரம் விஸு-கம் அ அபா,முறா ||

விஹாரம் தசுஹம் விஹாசு நிஹி-ய-யவம் ஹவக |

தஹாஹயநிஹாஹம் யவாநவெஹாஹத, கழ || ௧௬ ||

ஹீவாஹெருவிபாறும் து வஹம்,முறாஹாஹதழ |

ஹீவாஹிஷி து விஹாரம் ஸாஹி-வ-ஹாஹம்,முறம் ஹவக||

வசுஹெருவழி விஹாரம் வசு-தி-ஹீம்(வி)பா-தி-ஹத-கழ |

வஹி-பா-தி-ஹத-ஹம் து ஸாஹி-வ-ஹாஹதழ || ௧௭ ||

யாகும். கீழையுள்ள இமையிருக்குமிடத்தில் (நேத்திர மத்தியில்) விசேஷித்து கீத்திர ஸுத்திரம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. (14)

புருவத்தின் கேசாந்தங்களின் நடுவில் பாலசந்திரனைப் போல புருவம் இருப்பதாகும். காதின் இடமும், காதும், உத்தம தசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். முக்கினடியின் அகலம் உத்தம தசதாலத்தில் கூறப் பட்டதேயாகும். நாஸாக்ரத்தின் விஸ்தாரம் 1 அங்குலமாகும். கீழுதட்டின் உயரம் 2 அங்குலமாகும். உதட்டின் விஸ்தாரம் அதில் ஸரிபாதி 1 அங்குலமாகும். சுபுகத்தின் (முகவாய்க் கட்டையின்) உயரம் 2 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமும் அதைப்போலவே 2 அங்குலமாகும். (அதன் மத்தியில்) பள்ளம் 1½ யவையாகும். (18)

அடிக்கழுத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். நுனிக் கழுத்தின் அகலம் 7½ அங்குலமாகும், மார்பின் அகலம்

சூயாஹம் து புகொஷஸ்ய னகொநஹிஸ்யஹம்மூலு |

தஷோஷஸ்யஹிமூலாஹம் ஸாயஸிஷாஸ்யஹிமூலு || ௨௧ ||

தத்யஸிம் து தநூயாஹம் பௌஷம் ஸ்யஹம்மூலாயதலு |

ஹம்மூலஸ்ய து தீவ்யஸிம் து *சுஷோஷஸ்யவா ஸ்யதாஃ ||

ஸாயஸிவெஷாஹம்மூலம் பௌகூதநாஸாயாஹம் தீவ்யஸிமூலு |

ததெவ ததஸிதீவ்யஸிம் கநிஷாபா யுதாஸகலு || ௨௨ ||

யஸிஸ்யிவஸம்(ஷடீ)ஹுதஸிம்மூலாஸிததம் யவலு |

ததஸிஸ்யிவஸம்(ஷடீ)ஹுதஸிம்மூலாஸிததம் யவலு || ௨௩ ||

சுமூலாஸிவஸம் து ஹுதாஸிவெஷாஹம் நவஸிஸ்யதலு |

ஸிஸ்யாஸிவஸம்(ஷடீ)ஹுதஸிம்மூலாஸிததம் யவலு || ௨௪ ||

37 (27) அங்குலமாகும் பாஹுவின் (மேல்கையின்) நீளம் 25 அங்குலமாகும். ப்ரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நீளம் 19 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து நடுவிரல் வரையில் நீளம் 12½ அங்குலமாகும். அந்த நீளத்தில் ஸரிபாதிபளவு உள்ளங்கையின் நீளமாகும். பாக்கியுள்ள ஸரிபாதிபளவு நடுவிரலின் நீளமாகும்.

பெருவிரலின் நீளம் 2 18 யவையாகும். அணிவிரலின் நீளம் 4½ அங்குலமாகும். சுட்டு விரலின் நீளமும் அதுவே யாகும். (4½ அங்குலமாகும்) சிறுவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெருவிரல் முதலிய விரல்களின் அகலம் முறையே, 9, 7, 8, 6, 5, யவையாகும். விரல்களின் நுனியானது அடிப்பக்கத்தின் அகலத்தில் 8ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும். விரல்களின் நுனியின் அகலத்தில் 5ல் 4 பங்கு, நகங்களின் அகலமாகும். நகத்தின் நீளமானது,

*அதஸிஸ்யிவஸம்(ஷடீ)ஹுதஸிம்மூலாஸிததம் யவலு || ௨௩ ||

2. பெருவிரல் நீளம் 4 அங்குலம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

ஊம்முஷெ து சிவவாசு ஸ்ரீஷெநிஷா து சி வவாசு |

* தருஷெரெவாஸி: ஸரூவாஸு வாபுசுவதெ || ௨௬ ||

(தரு)சுருவூஷெஸு வநு கொருகசு அஷெ |

சுஷாஸு (தரு)சுருவூஷெ து வநிசுருவூஷெ ||

தருவாஸுஸு ஸ்ரீயு தருவெஸு து விஷுத ||

சுருவூஷெ விஷாஸு சிவாஸு சிவவாசு || ௨௭ ||

வூகொஷெருவிஷாஸு வூவாசுஸுதாஸு அஷெ |

வூவூஷெ து விஷாஸு வூவாசுஸுதாஸு அஷெ ||

வூவூஷெவிஷாஸு து வூவாஸு, முருஷாஸுத ||

விஷாஸு, து சுஷாஸு வூவாஸு, முருஷாஸுத ||

அதன் அகலத்தைக் காட்டிலும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாகும். பெருவிரல் 2 கணுக்களுடையதாகும். மற்ற விரல்கள் 3 கணுக்களுடையவைகளாகும்.

* உள்ளங்கையின் பார்சுவங்களில், தலமத்தியரேகையானது, குலத்தைப்போல இருப்பதாகும். உள்ளங்கையின் அடியின் கனம் 2 அங்குலமாகும். அதன் நுனியின் கனம் 8ல் 1 பாகம் குறைந்திருப்பதாம். (உள்ளங்கையின் நுனியானது, அடியின் கனத்தில் ஸரிபாதி கனம் இருப்பதாம்) உள்ளங்கையின் அகலமானது நீளத்திற் று மமானதாகும். மணிக்கட்டின் விஸ்தாரமானது, $\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். முன்கை அடிப்பக்கத்தின் அகலம் $5\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேல்கை நுனியின் அகலம் $7\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். மேல்கை நடுவின் அகலம் 7 அங்குலமாகும். கஷாந்தமானது,

* தருஷெ து ரெவா: ஸ்ரீ: ஸரூவூஷெ ஸ்ரீவா: |
உதி வாஸு, ஸ்ரீவா: உதி வா: |

* உள்ளங்கையில் குலம் பத்மம் முதலிய ரேகைகள் இருப்பதாம் என்று இருக்கவேண்டும் என்று

அவிஸாபம்.மூலம் வெந்நாகம் ககஷ்யொரம்.தரம் ஸுய |

ஹரத்யாவயிவிஹாரஹாபம்.மூலம் ஹவெசு || ௩௧ ||

உதரஸ்தி விஸாபம் து ஸவத்யாபம்.மூலம் ஹவெசு |

மெளணிவ்.தெஸவிஹாரம் 1௮பம்.மூலம் உதாஹரத |

ஷப்யம் நாலிவிஹாரம் நிஹய-பவம் (௨௦ அ ஷப்யம்)
ஹவெசு |

உஹயொஸ்தத்யொரத: ஸாய-பாபம்.தக | ௩௩ ||

அ-அ-கா-ம-ஸ்தி விஹாரம்.ஹவெசு தகஸ்தி
(வியவம்) ஹவெசு |

2 உஹயொஸ்த து வெத்யாபம் விஹாரம் வெதவ தகஸ்தி ||

ஹிக்காஸ்தத்திரஸ்தாநமாகும். ககஷாந்தத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். (ககஷாந்தம்—கமுக்கட்டை வரையிலுள்ள கையின் அகலம் 8 அங்குலம்.) (30)

ககஷங்களின் மத்தியமானது 22 அங்குலமாகும், ஹிருதயத்தின் எல்லையின் விஸ்தாரம், 18 அங்குலமாகும். வயிற்றின் விஸ்தாரம், 17 அங்குலமாகும். 3ச்ரோணியின் விஸ்தாரம் 10 அங்குலமாகும். நாபியின் அகலம் 6 யவையாகும். அதன் தாழம் 1/2 (6) யவையாகும். இரு ஸ்தநங்களின் மத்தியின் அகலம் 12 1/2 அங்குலமாகும். (33)

முலைக்காம்பின் அகலமும் உயரமும் 2 யவையாகும். 4 பீஜகோசத்தின் உயரமும் அகலமும் 4 அங்குலமாகும்.

1. ஸவத்யாபம்.மூலம் ஹவெசு | உதி ஸாஸ்திரேஹாப்யஸ்திரேத்யகாவா: |

2. உத: வெந்நாகம்.தக ஹ: ஸாஸ்திரேஹாப்யஸ்திரேத்யகாவா: |

3.ச்ரோணி விசாலம் 18 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

4. இதிலிருந்து முழங்காலளவு வரையில் ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

இம்ம வணாம்முறாயாஃ தடிமு ஃகுகுடொவரடி |
 கடிபு செப்பவினாரம் ஷப்தவாஷாடிபாஃமுமுடி || ௩௫ ||
 ணுரம்முவிபாஃ து ஸாய-காஷாதுஃமுஅதிதெ |
 ஜாநுஃயதிவிபாஃ து ஸாய-காஷாதுஃமுஅதிதெ || ௩௬ ||
 நஃகாயாஃ வினாரம் ஸாய-காஷாதுஃமுமு ஹவெசு |
 சுவீதமுவினாரம் களபிகாஃமுமுஅதிதெ || ௩௭ ||
 தநுஃயதிவிபாஃ து ஹதாம்முமுஅஹதடி |
 வாடிஃமுஹஸாயாஃ அதுஃகாதுஃமுஅஹதடி || ௩௮ ||
 தவஜா முஃ முஹுணுஃ ஸாய-காஷாதுஃமுமு |
 கநாடிகாயா ஃவ-ஃ து துபுலிஃமுமு ஹவெசு || ௩௯ ||
 *ஃயாஃமுவினாரம் ததுமு ஹவாஃமு தநாடிகா |
 கநிவிசாயா ஃவ-ஃ து ஸாய-காநு(ஸாய-ஃ து)
 ஆஃமுமு ஹவெசு || ௪௦ ||

லிங்கத்தின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். அதன் நுனி (தாமரை)
 மொட்டுப்பான்றதாகும். இடுப்பின் அகலம் 18½ அங்குல
 மாகும். அடித்துடையின் அகலம் 8½ அங்குலமாகும்.
 நடு முழங்காலின் அகலம் 6½ அங்குலம். நளகையின்
 அகலம் 4½ அங்குலமாகும். முன் பாதத்தின் அகலம் 6
 அங்குலமாகும். நடுப்பாதத்தின் அகலம் 5 அங்குலமாகும்.

கால் பெருவிரலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். பெரு
 விரல் நுனியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் 12½
 அங்குலமாகும். சுட்டுவிரலின் நீளம் 3½ யவையாகும். நடு
 விரலின் நீளம் அதேபான்றதாம். அணிவிரலின் நீளம்
 4 அங்குலமாகும். [நடுவிரலின் நீளம் 3½ அங்குலமும்,
 அணிவிரலின் நீளம் 3 அங்குலமமாகும்.] சிறு விரலின்

*ஃயாஃமுவினாரம்முறாய-ஃ துஃமுமு ஸாடிநாடிகா |
 உதி வாஃந ஹவடி |

ஸத்வாஷ்டநவயஜ்ஜாவதி துயொடிஸ்யவம் குராக் ।

கநிஷ்டாடிம்மூர்தீநாம் து விஷாராஃ ப்ருவியீயதெ || சக ||

சும (௦)உமெ(௦) ஸம் ப்ருக்தம் விஷாரம்(ரெ) து
தி, லாஜிதெ ।

விஹம் நவவிஷாரம் ததுருஜாயதவதஃமூ || சஉ ||

தருமூம்மூஷ்டமெரு து விராக் து வநம் ஹவெக் ।

கநிஷ்டாயாஸம் உமெரு து வநம் நவயவம் ஹவெக் || சஉ ||

சுசுநாக்_ஸவாஷ்டஜ்ஜாரம் ஹம் வாஷ்டஜ்ஜுதெயம் அ
தக்ஷஸ்டி ।

வ்ருஷ்டஜ்ஜுவிஷாரம் வாஷ்டாநம் நவவிஷாக் || சச ||

வக்ஷஸ்யெரு பரெ வஜாஸம் வனுவிம்ஸதிஜாக் ||

*சு(க)க்ஷயொரணாம் ப்ருக்தம் (வ்ருஷ்ட) அதுவிம்ஸதி
ஜாக் || சரு ||

நீளம் 2½ அங்குலமாகும். சிறுவிரல் முதல் பெருவிரல் முடிய விரல்களின் அகலம் முறையே 7, 8, 9, 10, 13 யவையாகும் (41)

விரல்களின் அடியும் நுனியும் (அகலத்தில்) ஸமமாக இருப்பதாகும். விரல்களின் நகங்கள், அதன் அகலத்தில் 3-ல் 2 பங்கு அகலமும் அதற்கெற்ற நீளமுமுடையதாய், நீண்டவட்டமாக இருப்பதாகும். கால் பெருவிரலின் அடியில் பாததலத்தின் கனம் 2 அங்குலமாகும். சிறு விரலுக்குக்கீழ் பாததலத்தின் கனம் 9 யவையாகும். (13)

கால் மணிக்கட்டு முண்டிலிருந்து குதிகாலின் நீளம் 4 அங்குலமாகும். குதிகாலின் உயரமும் 4 அங்குலமாகும். வட்டமான பிருஷ்டபாகத்தின் அகலம் 8¼ அங்குலமாகும்.

*வ(க)க்ஷயொரணாம் வ்ருஷ்ட உதி ஸரஸ்வதீஹாயஸ்ய ஜாக் ||

சுத்ராநுக் து யசீஸவ-ஜே-தூஷஸ்தானுவசீ |

யெஷாம் றுக்ஷணமாவூதம் தெஷாம் வடுவ-ஜேஷாகூதீ: ||

ஐதி காஸ்யவரிஷே சுயஜஸ்தாநுகமநம் நம

ஸவ்வனாஸ்து: வடமூ: ||

கக்ஷாந்தரம் வரையில் மார்பின் மத்திய அகலம் 25 அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரத்தின் அகலம் 24 அங்குலமாகும். இங்கு கூறப்படாத அளவுகள் யாவும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறப்பட்டிருப்பனபோலவேயாகும். எந்த எந்த தேவதைகளுக்கு லக்ஷணம் கூறப்பட்டதோ அந்த அந்த தேவதைகளின் ஆகிருதியானது முன் கூறப்பட்டிருப்பதுபோலவேயாகும். (46)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அதம தசதாலம்

என்னும் ஐம்பத்தேழாவது

படலம் முற்றும்.



|| சயாஷ வணாஸ்தடி வடாடி ||

உததநவதாடி ||

நவதாடிதடி வகெஷி ஸுணுஷெகா முலாநஸி |
 வஸவொஷததபேறு விஷெஸா நொகவாடுகா || க ||
 சுநாடி ஷெவதாஸெவ(ஃ காப-ஃ) நவதாடிததெந
 து |
 ஸகாடிஸஸதம் ஹாமம் ஸெரலாநெ விஹாஜிதெ || உ ||
 உஷிஷெகெஹாமம் து கெபாணம் து முணாஃமுயு |
 கெபாணாடிசுதிஸுதிதாணம் வெஷாநம் விபீயதெ || ஈ ||
 தஹாடிவாடிஸீலாணம் ஹநாணம் வெஷாநகடி |
 கணாநம் து வெஷாஸம் ஹாநாஸம் ஹாடிவாவி || ச ||

ஐர்பத்தெட்டாவது படலம்

உத்தமநவதாலம்.

இனி உத்தமநவதாலத்தைக் கூறுகிறேன். ஊன்றிக்
 சேட்ப்பாயாக. வஸுக்கள், அஷ்டமூர்த்திகள், வித்தி
 யேசர்கள், லோகபாலகர்கள், மற்ற தேவதைகள், இவர்
 களை உத்தமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்

பேரத்தின் உயரத்தை 112 பாகங்களாகப் பங்கு
 செய்யவேண்டும். அவைகளில்:—

உஷ்ணீஷத்தின் உயரம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்
 தத்தின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து
 அக்ஷிஸுத்தம் வரையில் 4 அங்குலமாகும். அதிலிருந்து
 புடாந்தம் 4 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து ஹந்வந்தம் 4
 அங்குலமாகும். கழுத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும்.
 கழுத்திலிருந்து ஹிருதயாந்தம் 12 அங்குலமாகும்.

ஹரிபாணாலிலீலானு தயா ஹரிபாணாத்ருக் ||

நாஹரிபாணாத்ருக் நானு ஹரிபாணாத்ருக் விபிபதெ || ௫ ||

ஹரிபாணாத்ருக் அதுனிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ||

ஹரிபாணாத்ருக் அதுனிபாணாத்ருக் வெபாணாத்ருக் து

வஹரிபாணாத்ருக் || ௬ ||

ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் அதுனிபாணாத்ருக்

ஹரிபாணாத்ருக் ||

ஹரிபாணாத்ருக் அதுனிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக்

ததுபதெ || ௭ ||

ததுபதெ (ஹரிபாணாத்ருக்) ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக்

ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் || ௮ ||

ததுபதெ (ஹரிபாணாத்ருக்) ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக்

ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் || ௯ ||

ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக்

ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ஹரிபாணாத்ருக் ||

ஹிருதயத்திலிருந்து நாபிவரையில் 12 அங்குலமாகும். நாபியிலிருந்து மேட்ராந்தம் 12 அங்குலமாகும் துடையின் உயரம் 24 அங்குலமாகும். முழங்கால் உயரம் 4 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் உயரம் 24 அங்குலமாகும். பாதத்தின் உயரம் 4 அங்குலமாகும். ஆகக் கூடுதல் உயரம் $1+3+4+4+4+4+12+12+12+24+4+24+4=112$ அங்குலமாகும். ஹிக்காஸுத்திரத்திற்குக்கீழே மேல்கையின் நீளம் 24 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 18 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் (விரலுள்பட) நீளம் 12 அங்குலமாகும். அதில் மத்தியமாங்குளியின் (நடுவிரலின்) நீளம் 6 அங்குலமாகும். மற்ற அங்கங்களின் அளவுகளை கறிஷ்டதசதாலத்திற்குக் கூறியுள்ளதைப்போலக் கொள்ள வேண்டும். ஆகையால் அங்கங்களுக்குக்கூறப்பட்டிருக்கும்

|| சுவெய்கொநவஷிதஃ வடயு ||



உயுநவதாது ||

உயுந வதாது து வகஷி ஸ்கஷிவத: குராக் |
யக்ஷாஸ்ரொமணாபெறுவ சுவஷித,தி-கி-கி-ரு-கணா: || க ||

உயுநவதாதுந கத-வ்ஷா லிஷிவத: |
சுவஷிதரஸதாம்பெ து வு,தி-கி-கி-ரு-கணா: || உ ||

உஷிஷம் வெஷிஷாமெத கெஸம் வாஷிதநகாநது |
கெஸாநாஹி ஸுஷிதரகாநம் அதுஷிஷம்
யவொநக || கூ ||

வடாநம் வெவ ததுநு ஹநா அ தமா ஹவக் |
வாஷிதஅதுரஸம் து மீ,வாஷிதநகாநகாநது || ச ||

அளவுகளை இவ்விதமே கொள்ளவேண்டும். (பேரங்களின்)
லக்ஷணமானது முன்னமே கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

காசியபியசில்பசாஸ்திரத்தில் உத்தமநவதால லக்ஷணத்தைக்கூறும்
ஐம்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

ஐம்பத்தொன்பதாவது படலம்

மத்தியமநவதாலம்

இனி மத்தியம நவதாலத்தைச்சுருக்கமாகக் கூறு
கிறேன். ஹே பிராமணோத்தமனே! யக்ஷர்கள், அப்ஸரஸ்
ஸுகள், அஸ்திரமூர்த்திகள், மருத்துக்கள், இவர்களை
மத்தியமநவதாலத்தாலே செய்யவேண்டும்.

பிரதிமையின் உயரத்தை 108 அம்சமாகப் பிரித்துக்
கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் உஷ்ணீஷம் 1 அம்ச
மாகும். கேசாந்தம் $2\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்தி
லிருந்து நேத்திர ஸுத்தரம் வரையில் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.
புடாந்தமும், ஹந்வந்தமும் அதேபோல $3\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும்.
கழுத்தின் உயரம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து

கிரியவொநா து ஹாங்ஸா ஹிநூதொ ஹரஃபாவயி |

நாஹிதொ வெலிவ ததூநூதொ வெஹிநூநாகு தயா ||

வாஃபாயிகமுணாஸா அ ஸிஸாஸா வெஹிநூநாகு ||

ஜாநுஹிவஸிஸா துமா ஜாஸா வெஹிநூநாகு ஹவெசு ||

ஜாநுதூநூதொ ததூபாஸா ஸாஹிநூநாகு ஹவெசு |

ஸஹிநூநாகு வெஹிநூதொ வெஹிநூநாகு து ஹிவஃசு ||

ஹிஸா அ யவொநா து ததூபாஸா கஸஸி து |

தஃஸிஸா ஹிஸாஸா வெஹிநூநாகு ஹிஸாஸா || அ ||

உனி காரபயவரிஹிஸா ஹிஸாநவதாநாகு, நா

ஹிஸாநவதாநாகு, நா வடநூநாகு ||

ஹ்நகயாந்தம், நபிபந்தம், மேட்ராந்தம், இவைகள் ஒவ்வொன்றும் $11\frac{5}{8}$ அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $23\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம் கழுத்தின் உயரத்தை யொக்கும். ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்தையொக்கும் ($23\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) பாதத்தின் உயரம் முழங்காலைப்போன்றதேயாம். ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக்கூடுதல் உயரம் $1 + 2\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 3\frac{7}{8} + 3\frac{7}{8} + 3\frac{1}{2} + 11\frac{5}{8} + 11\frac{5}{8} + 11\frac{5}{8} + 23\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} + 23\frac{1}{2} + 3\frac{1}{2} = 108$ அங்குலம். மேல்க்கையின் நீளம் துடையின் அளவேயாகும். ($23\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.) முன்கையின் நீளம் 17 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் $5\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் உள்ளங்கையளவேயாகும். ($5\frac{7}{8}$ அங்குலமாகும்) மற்றவைகளை யுக்தியாக அமைத்துக்கொள்ள வேண்டும். (8)

காடியியசில்பாஸ்திரத்தில் மத்தியமநவதாலத்தைக் கூறும்

ஜம்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஷஷ்டி தஸி வடமஃ ||

சுயநவதாமஃ ||

சுயநவதாமஃ ஸ்ரீ ஸுக்ஷணம் வக்ஷ்யதேதயுதா |

விஷ்ணுபரமணாஸெவ சஸுராஸு தஸெவ ஹ || ௧ ||

விதசஸிவமஸுவஃ நவதாமாஸெவ து(யா உதா) |

ஸவெஷுதஹமா து களதுகொஸு விஹாஸிதெ ||

உஷ்ஷெஷாஸு சி வாஸு ஸ்ரீ க்ரெஸு ஸாய-உசி

(வி)ஹமகஸு |

கெஸாந்தாஸெக்ருஸு குதாந்தா வாஸெநததஸுரமகஸு ||

தஸாஸெக்ருஸி ஹங்ஸாநதம் ஸ்ரீதயொஸிதஸு |

ஸவெஷெஷா(ஸாய-உதா து)ம்முஸு ஸ்ரீவாஸாந

சிதஸுஸிஸிதெ || ௪ ||

ஸவாஸு ருஷு ஸாம து ஹிஸாஸாஸுஷாயாந்தகஸு |

அறுபதாவது படலம்

அதமநவதாலம்

இப்பொழுது, அதம நவதால லக்ஷணத்தைக்கூறு
கிறேன். வித்யாதரகணங்கள், அஸுரர்கள், பித்ருக்கள்,
ஸீத்தர்கள், கந்தர்வர்கள், இவர்களை அதம நவதாலத்
தினால் செய்யவேண்டும்.

அதமநவதாலத்தின் உபரத்தை 104 பாகங்களாகக்
கொள்ளவேண்டும். அந்த பாகங்களில் உஷ்ணீஷத்தின்
உபரம் $\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் $3\frac{1}{2}$ ($2\frac{1}{2}$) அங்குல
மாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து தேத்திரஸுத்திராந்தம் $3\frac{3}{4}$
அங்குலமாகும். புடாந்தம் $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். ஹர்வந்தம்
 $3\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். கழுத்தின் உபரம் 4 ($3\frac{1}{2}$) அங்குல

தஷாஹாஹிதாநா தகஸு நெஹிஹிதாநா தகா || ௫ ||

ஹாஹிதாநா (தா ஹிதாநாநாஹிதா)வியிபதெ |

ஹிதாநா தகா ஜாநா ஜாவொராஹிதாநா || ௬ ||

ஹாஹிதாநா ஜாவொராஹிதாநா

ஹிதாநாநாநாநா ||

தகாஹிதாநா தா ஹிதாநாநா தகாஹிதாநாநாநா ||

ஹிதாநா தகா தகாஹிதாநா ஹிதாநாநா தா வியிபதெ ||

ஹிதாநா தகா தகாஹிதாநா தகாஹிதாநா

ஹிதாநா தகா தகாஹிதாநா ||

மாகும். கழுத்திலிருந்து ஹநதயாந்தம் 11½ அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11½ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11½ அங்குலமாகும். துடையின் நீளம் (22 அங்குலம்) விதிக்கப்பட்டுள்ளது. முழங்கால் பாதம் இவைகளின் உயரம் கழுத்தின் உயரமேயாகும். 4 (3½) அங்குலமாகும். மேல்க்கையின் நீளம் 22 அங்குலமாகும். முன்கையின் நீளம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். நடுவிரலின் நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்ற எல்லா அங்கங்களையும் யுக்தியாகக்கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். (7)

காசியபியசில்பாஸ்திரத்தில் அதமநவதாலமேன்னும்

அறுபதாவது பட்டலம் முற்றும்.

|| சுசெகஷஷிதஜீ வடமூ ||

—0—

சுஷுதாறு மகூணடி ||

சுய வகேஷி விசெஷெண சுஷுதாறுவியிம் வரடி |

ஸ்தாபம் உயி(தஜீ)வ்ய்வொதுஷீஷம் து
ஸிவாபகடி || க ||

ஸாயஜீஷம் து கெபபாதம் கெபபாதாஐநுஸீகடி |

*வாஷொநடிஸஹம் ஸூகி தகூதி ஹாமவிஹாஜிதெ ||

ஸிவாபம் கவகூசிஸூதிதூதம் வுடாதம் வெலவ
தகூஸடி |

வுடாஐங்ககம் பெஷம் ஸாயஜீஷம் மஹாடிபடி ||

ஹிதூடிஹடிபாதம் து ருடிபாபம் ஹிபவொநகடி |

நாஹூதம் வெலவ தகூஷிம் வெஜிசூதிதூதகம் தயா ||

அறுபத்தொருவது படலம்

அஷ்டதாலலக்ஷணம்

இனி அஷ்டதால விதியை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். அஷ்டதாலத்தின் உயரம் 100 அங்குலமாகும். (இதுவே மனித பிம்பத்தின் உயரமாகும்.) இந்த அளவில் உஷ்ணீஷம் 1 அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 2½ அங்குலமாகும். கேசாந்தத்திலிருந்து முகவாய்க்கட்டை வரையில் 9¾, (10¾) அங்குலமாகும். இந்த 9¾, (10¾) அங்குலத்தை 3 பாகங்களாகச் செய்து, அவைகளில் 1 பாகம் நேத்ராந்தம், 1 பாகம் புடாந்தம், பாக்கியுள்ள 1 பாகம் ஹர்வந்தம், எனக் கொள்ளவேண்டும். கழுத்தின் உயரம் 3½ அங்குலமாகும். கழுத்திலிருந்து ஹிருதயம் வரையில் 10¾ அங்குலமாகும். நாபியரையில் 10¾ அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 10¾

*வாஷொநெகாடிஸாபம் உதி வாஷொ ஹாவூதி ஹாதி |

ஸாய-கிஸுவலாமம் து ஊரூழிவ-கேடாஹுதழ் !

ஜாதுகனுஸம் தும்பு ஜ்வா மோருஸா ஹவெசு ||

ஜாநுதூய்யும் தனொகுவெய்யா ஸாஹுமீயாரூபெய்யாய்த் :

புரிகொலும் து ஷொய்ராம்பம் ஸொய்-ஹிதாம்,முறும்.

தமிழ் || கூ ||

தகவலும் உயர்தரமானதும் பெறவும் உபநாயகி உதவாதிதழ்.

சுத்ராநுகு^தது யக்ஷஸைவ-ஃ கநிஷி^தபுதா^தயுவக் || ௭ ||

இதி காப்பழைப்பினின்று, சுவட்தாழ்குழிநம், நாடி

வனகஷஷிதஃ படமுநெளவஃ ||

அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் $21\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். முழங்காலின் உயரம், கழுத்தினளவுக்கு ஸம அளவு ($31\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். கண்டைக்காலின் உயரம் துடையின் உயரத்திற்கு ஸமம் ($21\frac{1}{2}$ அங்குலம்) ஆகும். பாதத்தின் உயரம் முழங்காலினளவாகும் ($3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்) ஆக உச்சி முதல் பாதம் வரையில் உயரம், 1, $2\frac{1}{2}$, $10\frac{3}{4}$, $3\frac{1}{2}$, $10\frac{3}{4}$, $10\frac{3}{4}$, $10\frac{3}{4}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2}$, $21\frac{1}{2}$, $3\frac{1}{2} = 100$ அங்குலமாம்.

பாஹுவீன் (பின்கையின்) உயரம் 21½ அங்குலமாகும். முன்கையின் உயரம் 16 அங்குலமாகும். உள்ளங்கையின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும் நடுவிரலின் நீளம் 5½ அங்குலமாகும். மற்ற அளவுகளை முன்கூறியுள்ளபடியே கொள்ள வேண்டும். இங்கு கூறப்படாதவைகள் எல்லாவற்றையும் அதமதசதாலத்தில் கூறியபடியே கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் அஷ்டதாலத்தைக்கூறும்

அறுபத்தொன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய ஸ்ரீஷ்டிதஃ வடது ||



ஸப்தாநு லக்ஷணம் ||

சுய வக்ஷஸி விஸெஷண ஸப்தாநுவியிம் வரஸி |

விஸாஅபுக்ஷிஸெயா ஸாஷாபீத்யஸகஸி ஹவெசு ||

உஷ்ஷய-ஹமெத கெபாந்தம் ஸபரிஹமதஃ |

ஸாய-ஹமெத து நெத்ராந்தம் ஸாய-ஹமெதம்

வாடாந்தகஸி || ௨ ||

விஸுகாந்தம் அ ததூயஸி ஹமெதம் அ மெதாடியஸி |

ஹநாந்தம் ஸப்தாநு து ஸாஷாபீத்யஸகஸி ||

தயா வெ பொநிஸிஸாந்தம் விஸாபம் மொரா

ஹிஸ-கஸி |

ஹமெதம் விஸாநு து ஹமெதம் ஹமெதம் ஹமெதம் || ௪ ||

அரணொஅ விஸாநு து ததூயஸி

(வாயதஸி) |

அறுபத்திரண்டாவது படலம்

ஸப்ததால லக்ஷணம்

இனி ஸப்ததால விதிபை விசேஷித்துக்கூறுகிறேன். பைசாசபிம்பங்களின் உயரம் 88 அங்குலமாகும். அவைகளில், உஷ்ணீஷம் $1\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கேசாந்தம் 1 அங்குலமாகும். நேத்திராந்தம் $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். புடாந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஹந்வந்தம் $3\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். கழுத்து 4 அங்குலமாகும். ஸ்தநாந்தம் 7 அங்குலமாகும். நாபியந்தம் 11 அங்குலமாகும். மேட்ராந்தம் 11 அங்குலமாகும். துடையின் உயரம் 20 அங்குலமாகும். முழங்கால் 2 அங்குலமாகும். கண்டைக்கால் 20 அங்குலமாகும். பாதம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். ஆக உச்சிமுதல் பாதம் வரையில்

ஊரூழீவ-ஃஸைம் ஸாஹு: வுக்கொஹாதா திவனுக்கி ||

தருபாயம் து ஹுதாபம் வெஹாபம் தஸூ னிஹாடி |

தருபாயஸூ ஹஹாபம் ஹஹாபம் ஹஹாபம் || ௬ ||

*பெஹா வுபாஹுதிதெ பெபெஹாஹா கும்பம்

ஹஹி யடி |

ஹஹாஹா ஹஹாஹாஹா பெஹா வுபாஹி வுபாஹிதடி || ௭ ||

ஹி காஹாஹாஹி ஹஹாஹா ஹஹாஹா ஹா

ஹஹாஹிதடி வுபாஹாஹா ||

கூடுதல் 1, 1, 2, 3, 3, 4, 7, 11, 11, 20, 2, 20,
2 = 88 அங்குலமாகும்.

பாதத்தின் நீளம் 14 அங்குலமாகும். பாஹுதீர்கம்
(பின்னையின் நீளம்) 20 அங்குலமாகும் முன்னையின்
நீளம் 15 அங்குலமாகும். கைத்தலத்தின் நீளம் 5 அங்குல
மாகும். அதன் அகலம் 4 அங்குலமாகும். நடுவிரலின்
நீளம் 5 அங்குலமாகும். மற்றவைகளை முன் கூறியுள்ள
முறையில் உசிதம்போல் குறைத்துக் கொள்ளவேண்டும்.
இவ்விதமாக ஸப்ததால லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இதில் கூறப்படாதவைகளை முன்பு கூறியுள்ளபடியே
கொள்ளவேண்டும். (7)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸப்ததாலலக்ஷணமென்னும்

அறுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்.

*பெஹா வுபாஹுதிதெ பெபெஹாஹா கும்பம்-ஹஹி யடி
விதடி | ஹி வாஹா ஹஹாஹி ஹா |

|| சுய சூஷ்ணிகை வடமுகம் ||

உத்தி-ஹோவந வியி ||

சுய பெவாநதாரம் ஸ்ரீக்ஷ்ணாஸு ஹோவநெ
வியி: |

நமரெ பஸ்ரிகெ வாவி உய்யெ வா உத்தரோத்தம || ௧ ||

உக்ஷ்ணாஸுக்ஷ்ணாதகம் வா சுவதாரம் து ஸிஹி(பஸ்ஸி)தம் |
தக்ஷபஷெ வாஸுஷெவாஸு ஹோவயெக் பஸ்ரிகெத்தெ ||

வமம் து விஷ்ணுபுரத: விஷ்ணுகுஜ(சுஜநெய)உயாவி
வா |

சுஜநிஹஸுஸம்புகம் வடுவெ-க வா சுமதஸ்யா || ௩ ||

சுருயெர(ணிகெ) வாவி தடாகெ வுணுதீய-கெ |

அறுபத்தீரூவருவது படலம்

மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கும்விதி

சைவமூர்த்திபை ஸ்தாபித்தபிறகு, வீஷ்ணுமூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன். நகரமாக இருந்தால், அதில் மேற்குதிக்கு அல்லது மத்திய பாகத்தில் (வீஷ்ணு மூர்த்தியை ஸ்தாபிப்பது) உத்தமமாகும். மத்ஸ்ய மூர்த்தி முதல் கல்கி மூர்த்தி வரையிலுள்ள மூர்த்திகளை, சில்பியானவன் அவைகளுக்குரிய ஸ்தாநங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டும். (2)

வீஷ்ணுவின் முன்பக்கத்தில் கருடனையாவது வீஷ்ணு குஞ்சத்தையாவது (ஆஞ்சநேயரையாவது) ஸ்தாபிக்க வேண்டும். முன்பக்கத்தில் எதிரிலிருக்கும் கருடமூர்த்தி யானது இரண்டு கைகளையும் கூப்பி அஞ்சலிபந்தம் செய்து கொண்டு இருக்கவேண்டும். (3)

முராவே வா வாஷுஷ்யே வா ஸவெசு வவூவ-

உஷிஷுஷுவெ || ச ||

*வாரூணெ வெவஸ்யஹூதிம் அ யஜிந்யம் து ஸூவயெசு |

விஸாதா(அ) ஸுள வஷி ஸூவய நெஃ-இதிம் வாயு

உஅ-இயெசு || ௫ ||

சுய வசுஷ்யே விஸவெண வசுஷூநமஹூதம் |

ஸாங்கர நுதூதி-இம் து சூமய்யாம் வுஷவாஹம ||

உஹூந்யுதம் விவ நெஃ-இத்யாம் வரிகஸ்யெசு |

கங்காஹம் வாயுஹூம ஸிஷாடநம் ஜயாஹிகெ || ௭ ||

விஷ்ணு மூர்த்தியை, ஆலயம், அரண்யம், குளம் புண்ய தீர்த்தம், இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

கிராமமாக இருந்தால் கோவிலில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அது கிழக்கு முகம் அல்லது வடக்கு முகமாக இருக்க வேண்டும். (4)

விஷ்ணு மூர்த்தியை, மேற்கு திக்கு, தெற்கு திக்கு, இவைகளில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். ஈசானியதிக்கு, அக்கிரி திக்கு, நைர்ருதிதிக்கு, வாயுதிக்கு இவைகளிலும் ஸ்தாபித்து பூஜை செய்யலாம். (5)

இனி (சிவ மூர்த்திகளில்) ஸகல மூர்த்திகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டிய விதியைக் கூறுகிறேன்.

ஈசானதிக்கில் நடராஜமூர்த்தியையும், அக்கிரி திக்கில் விருஷவாஹன மூர்த்தியையும், நைர்ருதி திக்கில் ஸோமாஸ் கந்தமூர்த்தியையும், வாயு திக்கில் கங்காளமூர்த்தியையும்,

*வாரூணெ விஷுஷூதி-இம் அ யாவேஷெ வெவெஷு து ஸூவயெசு |

வெஸாதெஷு வாவூஸாதெயெ வாயள வா நெஃ-இதெ

அ-இயெசு ||

உதி ஸோயித: வா: சுயஹிசுஸம்மஜெதெதி ஹதி |

ஸுவாஸநம் து ஸத்யாஸ்ய கியஸ்ய கிருவா
ராந்தகஸு ।

ஸுபீவெ ஹரிஸயஸம் ஸஜாஜகாவெஸ அநுபெபவஸு ॥

பெபஷாஸ்யம் (பெபஷெ அஸாநம் மூஹம் அ) உவெஷ
(பாஷெ) காரூரிஜஸுதி-கஸு ।

உஜிதெ ச்வயஸநாஸ்யம் ஸெநெநெருகயூணஸநாஸு ॥ கூ ॥

ஸுஷுக்ருவாயம் து வஜிஸநெய்யாஷெ வா அக்ஷிணெபவஸு ।
யிஸமொஹம் வாரூஸெ அ ஸஸநெய்ய து மஜஹாரிணஸு ॥

ஊத்யூஸுஸாயம் (ஊதெய்யவாஸுயெ) பெபாகு
ஜனாஸஸெ (பெபாகுதெய்யவாஸெ) கயூயெசு ।

அஸுஸெய்யெ(ய்யம்) து ஸஸீஸுஷெ(வெபஸு) ஸகயம்
ஸூவநம் காரூ ॥ கெ ॥

புராகாரெ ஷுஅதூதி-கஸு அஸபெபாஸாஸி கயூயெசு ।

ஐய திக்கில் பிஷாடநமர்த்தியையும், ஸத்தியாம்சத்தில்
ஸுகாஸநமர்த்தியையும், விதியம்சத்தில் திரிபுரார்த்தக
மர்த்தியையும், ஸுகீவாம்சத்தில் ஹரிஹாரார்த்த மர்த்தி
யையும், உந்தர்வாம்சத்தில் சந்திரசேகர மர்த்தியையும்,
சேஷாம்சத்தில் (சண்டேசாநுக்கிரஹ மர்த்தியையும்)
முக்கிபாம்சத்தில் காலாரி மர்த்தியையும், உதிததிக்கில்
(கிழக்கில்) அர்த்த நாரீஸ்வரமர்த்தியையும், கிழக்கில்
கல்பாணஸுந்தரமர்த்தியையும், பர்ஜந்ய திக்கில் க்ஷேத்ர
பாலகரையும், தெற்கில் தக்ஷிணமர்த்தியையும், மேற்கு
திக்கில் லிங்கோத்பவ மர்த்தியையும், வடக்கு திக்கில் கஜ
ஸம்ஹார மர்த்தியையும், ஆலயமத்தியில் கூறப்பட்ட
இடங்களில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும். மூலஸ்தானத்தை மத்திய
மாகத் தெரிந்துகொண்டு (அல்லது மூலஸ்தாநமர்த்தியை
ஸ்தாபித்துவிட்டு) ஸகல மர்த்திகளை ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

பிராகாரத்தின் 8 திக்குகளிலும், 4 திக்குகளிலும்,

புராகாரானாதி(தி)யெய்த அ ழீவ-யெய்த அ வெஸநடி ||

சுயவா ஹ-யெய்த யெய்த நெய்கலம்பகடி |

புயநநாரகைக வா சுவநவாஅராகம் விஜ || ௧௩ ||

உதி காபயவயரிவெ ஸகருஉதி-யெய்தவநவியித-யா

சு-யெய்தத: வடருவெய்த: ||

கோபுரவாயில் முதலியவைகளை அழகாகக் கல்பிக்க வேண்டும். பிராகாரத்தின் ஆதி, மத்தியம், அந்தம், இவைகளிலும், நீளமாக இருக்கும் பிராகாரத்தின் மத்தியிலும் (பரிவாரதேவதைகளுக்கு) ஸ்தாநங்களை (சிறிய ஆலயங்களை) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

அல்லது தேவாலயத்தின் மத்தியில்...					
...
...
...	(13)

காசியபீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸகல மூர்த்தி ஸ்தாபனவிதி என்னும்

அறுபத்திமூன்றுவது படலம் முற்றும்.



*காநொஸ-காஹுழீவாஸத்கு | மதி ஸுபுதவா:

வாஹுதூணிவஸுதூணம் அ வஹம் ஹவசு || ௪ ||

சூவந நவஸுதூணம் (சூணம்) வஸுதூணம்
யுநா(தூணம்) பரணம் |

உளவியுதூணம் (யுதூணம்) து நாவாஹுதூணம் நாவா
யுதூணம் || ௫ ||

வாஹுதூணம் (வாஹுதூணம்) து வஸுதூணம் வஸுதூணம்
யுதூணம் |

வஸுதூணம் (வஸுதூணம்) து வஸுதூணம் வஸுதூணம் || ௬ ||

சூவந தூணம் (சூவந தூணம்) து வஸுதூணம்

வஸுதூணம் (வஸுதூணம்) து வஸுதூணம்
வாஹுதூணம் || ௭ ||

தூணம் (தூணம்) து வஸுதூணம் வஸுதூணம் |

களின் கோடி வரையிலுள்ள ஒதுக்கம். முழங்காலின் உச்சியிலிருந்து பூர்வகேசாந்தம், பரஹஸ்தங்களின் மணிக் கட்டுகளின் மத்தியிலிருந்து நடுவிலுள்ள ஒதுக்கம், இவைகள், ஸம அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

ஆஸநம் வரையில் தொங்கும் 9 ஸுத்திரங்கள் கூறப் பட்டிருக்கின்றன. அவைகளில் பூர்வஸுத்திரத்தைக் கூறு கிறேன். வேறு அந்தணனே! கேட்ப்பாயாக.

மௌளி மத்தியிலிருந்து, நாஸாக்கிரம், ஸ்தநங்களின் மத்தியம், (ஹிருதயமத்தியம்) நாபிமத்தியம், இடதுகணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் மத்திய ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5)

மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது ஜாநுவந்தமாக ஒதுக்கம் 31, 30 அல்லது 29 அங்குலமிருப்பதாகும். மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து அதன் (வலது காலின்) நளகாந்தம் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும். 13 அல்லது 10

வீராகிதடி (வாஜா) ஐஹிவாஷேஷம் நீபு
 வித்ரஜம்மூம் து வா || அ ||

தக்ஷஸூத்ராடி ஹயோ (டிஹயெ) ஹஸ்தே டயஜரெவாவ
 ஸாநகடி |

அதுடி ஸாநம்மூம் பெராதூஜாரம் து விஜோதூ || கூ ||

* ஹாநுடயஜாம்மூநாடிம் து கொய்யு-ஸேம்
 ஹவெகி |

தக்ஷஸூத்ராடி கடகெ ஹஸ்தே உணிஸாஸவஜி
 டயஜாசு(ம்) || ௮ || .

அங்குலமுமிருப்பதாகும். பீடத்திலிருந்து (பீடத்திலுள்ள மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து) அந்த (இடது) குதிகாவின் ஒதுக்கம் 2, அல்லது 3 அங்குலமாகும். (8)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் (அபய ஹஸ்தத்தின் மத்தியரேகைவரையில்) ஒதுக்கம் 14 அங்குலமாகும். (9)

* 15 அங்குல ஒதுக்கமுடைய அங்குலாக்கிரமானது, தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும் (9½)

ஸூத்திரத்திலிருந்து கடகஹஸ்தத்தின் (வரதஹஸ்கத்

* ஸாஸ்திரேஹாநுயஸூஜாதுகாயாம், 9 ஸோகாநனாரம் ஸாஸ்திரேஹாநுயஸூஜாதுகாயஸூஜாதுகாயாஹா டயஜரெவா | தத்ர அ

“ஹாநுடயஜாம்மூம் டிக்ஷகூவ-ஸேம் நாவிலீகேடி |”

ஐதி ப்ரஹ்மஸூஜாதுகாயஸூஜாதுகாயா ஹாதி |

* ஸாஸ்திரம் மஹால் புத்தகத்தில், 9வது சுலோகத்திற்கு மேலே 1½ சுலோகம் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. அதில் முதல் ½ சுலோகத்தை, (வரதஹஸ்ததல மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் 14 அங்குலம்) அல்லது 15 அங்குலமாகும் அந்ததல மத்தியமும், வலது முழங்கையும், நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும் என்று பொருள்படும்படித் திருத்தியமைத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

வஹிஸாஹுமும் வெபாகஜனாம் விஜஸ்தே !

ஊரொஹு ஊணிவஸானம் நீபுஹித்ருஹுமும்

து வா || ௧௩ ||

கடகம் வஹிஸகணம் வா தஹிஸம் வெபியதே !

தஹிநஹிஸகணம் தஹிஸம் வெபியதே வக மா || ௧௪ ||

ஹிஸகணம் தஹிஸம் வெபியதே வக மா || ௧௫ ||

ஹிஸகணம் தஹிஸம் வெபியதே வக மா || ௧௬ ||

[ஹிஸகணம் தஹிஸம் வெபியதே வக மா || ௧௭ ||]

*வகம் வெபியதே வக மா || ௧௮ ||

தின்) மணிக்கட்டு நடுவரையில் ஒதுக்கம் 15 அங்குலமாகும். (10½)

துடையிலிருந்து (இடது) மணிக்கட்டுவரையில் ஒதுக்கம் 2 அல்லது 3 (2×3=6) அங்குலங்களாகும். அந்த (இடது)கையானது, கடகஹஸ்தம், அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும் என்று விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

சுட்டுவிரல் முதல் சிறுவிரல் வரையில், விரல்கள் யாவும் வளைந்திருக்கவேண்டும். பெருவிரல் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருப்பதற்கு “கடகஹஸ்தம்” என்று பெயர். (12½)

நடுவிரலானது, உள்ளங்கை நடுவரையில் வளைந்தும், அணீவிரல் அரைப்பங்கு வளைவாகவும், மற்ற விரல்கள் முன்போலவே சிறிது வளைவாகவும் இருப்பதற்கு ஸிம்ஹகர்ணம் என்று பெயர். (13½)

*“வகம் வெபியதே வக மா || ௧௮ ||” உதி வாஹிஸகணம்

ஹிகாஸூத்ரஸம் கும்பாசு கத்யேமௌ(மும்)
வரெ கரெ || ௧௪ ||

வகூராவநாஸிகாஹுஷிள தருஷ்யாவஸாநகா |
கிஹிவகூர கநிஷாவி சொஷள அள து கீஜுகியள ||
கத்யேஷா(யா)கூரகிரெவம் ஸூசு ருகுணாஸ்தித
ஸுநாந ||
கூவாசுரம் நொரணிவாஸ்யா து வணஷ்டீஸவ
லாத்யா || ௧௫ ||

கூகூலியே(யம்) அ நாவாமௌ(மும்) வூவா
ஸூத்ரம் து ஸுஷீஸெசு |
ஷேஷேஷாது வாலாஸ்யமூஷ்யம் ரஸாஹு ||
சுயவா ஸவலாத்ரம் து வணலாத்ரயாவி வா |
நாலியேஷாது வாலாஸ்யநஸகாமம் அதுஷீஸ || ௧௬ ||

பரகரங்களின் கர்தர்யக்ரமானது (வெளிக்கைகளிலுள்ள கர்தரீமுத்திரையின் உச்சியானது) ஹிக்காஸூத்திரஸமமாக (கழுத்து மட்டமாக) இருக்கவேண்டும். அக்கைகளின் அணிவிரலும், பெருவிரலும், உள்ளங்கையில் பொருந்தி இருக்கவேண்டும். சிறுவிரலானது சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். மற்ற இருவிரல்களும் நேராக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இவ்விதமான கர்தரீஹஸ்தத்தை, லக்ஷணத்துடன் அழகாக அமைக்கவேண்டும்.

முழங்கையானது, (சீரோணியின் பக்கத்தில், 5, 6 அல்லது 7 அங்குல ஒதுக்கத்திலிருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்திரமானது, குக்ஷிமத்தியம், நாஸாக்ரம், இவைகளைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (16½)

மேட்ரமூலத்திலிருந்து இடது கணுக்கால் முண்டின் நடுவானது, 6, 7, அல்லது 5 அங்குலமாகும். நாபி மத்தி

தூயொடிபாரம்முனம் வாடி ஹாங்கம்முனையாவா வா ।

உளையொடிபாரம்முனம் வாடி ஹாங்கம்முனையாவா வா ॥ ௧௯ ॥

வாடிபாரம்முனம் வாடி ஹாங்கம்முனையாவா வா ।

பேராம(ய)தம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥

சூரணைதும் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥

வூலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥

கதாசீவரஹவீள வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥
(வெ லுவம்) ।

உருகிணை வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥ ௨௨ ॥

சுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் வுலாவலீதம் ॥

வாடிபாரம்முனம் வாடி ஹாங்கம்முனையாவா வா ॥

யத்திலிருந்து இடது காலின் நளையின் உச்சியானது 14, 13, அல்லது 12 அங்குலமாகும். மெளலியக்கிரத்திலிருந்து மத்தியஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கமானது, 14, 13½, அல்லது 13 அங்குலமாகும். (19½)

ஸுகாஸதமூர்த்தியானது, நேராக உயர்ந்து, பவழம் போன்ற நிறமும், 3 கண்களும், அழகிய முகமும், நிறைந்த ராஜஸ குணமும், புலித்தோலாடையும், வெண்பட்டாடையும் தரித்திருப்பதாகும். (21)

பரஹஸ்தங்கள் இரண்டும் உள்பக்கம் நோக்கியாவது, வெளிப்பக்கம் நோக்கியாவது இருப்பதாகும். (பரஹஸ்தங்களில்) வலது கரத்தில் பரசுவம் (கோடரி) இடது கரத்தில் மானும் இருக்கவேண்டும். மற்ற இரு கரங்களில், வலது கரம் அபயஹஸ்தமாகவும், இடது கரமானது, கடகஹஸ்தம் அல்லது ஸிம்ஹகர்ணமாகவும் இருக்கவேண்டும். இடது காதில், விசேஷித்து சங்கபத்திரத்தை கல்பிக்கவேண்டும். (23)

த்ரிஅதூவணாத்ரம் வா வத்ருணுருவிஷ்ரதடி |
கணஃநாஸவநம் வெவ த்ரிமுணம் (யவம்) வத்ரு
விஷ்ரதடி || ௨௪ ||

னவம் வத்ரு வநம் பெராத்ரம் ஹேதஹாநாநிஜாதிவகி |
உக்ஷணை கணஃநெவம் (உகராவு) து க்ருணுமம்
(வ்ரானம் வா) வலிஹ னவ வா || ௨௫ ||

க்ருணுவுராவதம்மம் து த்ரிஅதூவணாத்ருகடி |
யாத்ரு தகிக்ருணுமம் க்ருகா கணஃ(ரகி ஹ்நொவரி
நஜிவெகி || ௨௬ ||

சுயவா கணஃயொவிஃவ்ரு வ்ருதக்ருணுமம் நஜிவெகி |
வ்ருதக்ருணுருவிஷ்ரானஹாதிபயவம் ஹவெகி || ௨௭ ||

வெதாம்மம் து ததாம்மம் க்ருஹாஸ்துஃக்ருஹாதிபடி |
சுநஜிவா ஸுந்ருரொவெதம் க்ருயெகி வ்ருதக்ருணுமடி || ௨௮ ||

வட்டமான (கர்ண) பத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். கர்ணநாளத்தின் கனமும் பத்திரவிஸ்தாரமும் 3 மடங்காகும் (3 யவையாகும்) பத்திரத்தின் கனமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வலது காதில் மகர குண்டலம், வியாள (வர்ப) குண்டலம் அல்லது ஸிம்ஹ குண்டலம் இருக்கவேண்டும். குண்டலத்தின் உயரமும் அகலமும், 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்த குண்டலத்தை யுக்தியினாலே செய்து காதிலிருந்து தோளுக்குமேலே தொங்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். (26)

ஏ அந்தணனே ! அல்லது, காதுகளில் வட்டவடிவமான குண்டலத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.

விருத்த குண்டலத்தின் விஸ்தாரமானது, 18 யவையாகும். அதன் உயரமானது 4 அங்குலமாகும். அதை கும்பம் (அல்லது) தாமரை மொட்டு போன்றவது வேறு விதமாக அழகாக இருக்கும்படியாவது கல்பிக்கவேண்டும்

ஐகாசுகுடஸம்புகம் புகழ்ஸெவ்யாஐகாநிதழ் |

ஐகாசுகுடஸெவ்யாஐபா விபு அதுவிசேராமுமும் ஹவெசு ||

கிஸபாஹுமூதும், மம் வா விநசேவாஹுமூதெவ வா |

கெரானா(னாந்)காடொலும் து மூடாபடஸம்புதழ் ||

ஐவானாஸெவ்யாஐபா விபு ஐகாசுகுட(ஸெ) விபாபுகழ் |

தசுஹபாஷ்டமவாஹெந ஹீதெம விபாபுகழ் || ௩௧ ||

அதுஷ்டிரிஸெவ்யாஹுமூதம் ஹாநாஸம் பாயிரிஐகாஐபு |

ஸெவ்யாநாமாகசேவ்யாஹுமூதம் வாஹெ சவ்யசேபயரி நயெவெசு ||

ஐகாசுகுடஸெவ்யாஐபா விபு ஹாநாஸம் பாயிரிஐகாஐபு || ௩௨ ||

ஸுகாஸம் மூர்த்தியானது ஐடாமகுடம், அல்லது ஐடை-
மகுடம், இவைகளை தரித்திருப்பதாகும். மகுடத்தின்
உயரமானது 2½ அங்குலமாகும். 21 அல்லது 18 அங்குல
உயரமுமிருக்கலாம். மகுடத்தின் உயரமானது கேசாந்
தத்திலிருந்தாகும். அது லலாட பட்டத்துடன் கூடிய
தாகும். (30)

மகுடத்தின் விஸ்தாரமானது, முகவிஸ்தாரத்திற்கு
ஏற்றதாக இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியானது அடிப்
பக்கத்திலுள்ள அகலத்தில் 7ல் 1 பங்கு, 8ல் 1 பங்கு
அல்லது 9ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்கவேண்டும். (31)

அந்த மகுடமானது (நான்கு பக்கங்களிலும்) நான்கு
பூரிமங்களுடனிருக்கவேண்டும். (பூரிமம்-இலைகளின் வடிவ
மான அலங்காரம்) பூரிமமானது மகுடத்தின் உயரத்தில்
12ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும். கிரீடத்தில் வலதுபக்கத்தில்
நாகவடிவமும் ஊமத்தம்பூவும் அமைக்கவேண்டும். இடது
பக்கத்தில் அர்த்த சந்திர வடிவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும்.
அல்லது வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையையும் இடது பக்கத்
தில் நாகம், ஊமத்தம்பூ இவைகளையும் கல்பிப்பதுமாகும்,

கடிஸூத்ரம் த்ரிஸூவஜாஸூத்ரம் ப்ருதிபவம் வந்தி ||

கடிஸூஸூவரிஷாது கடிஸூத்ரம் து வஸபெசு |

வணஷ்டீஸூவஜாது வா கீதி-ஜோதநஸூத்ரத்தி || ௩௪ ||

தவிஸூஸூவஜாதுமம் ஜெஸூயூ-ஃ வரிகயூபெசு |

கடிஸூத்ரஜாதிஸூவஜாதிஸூத்ரஜாதிஸூத்ரஜாதிஸூத்ர || ௩௫ ||

ஸூதாஜாஜோஸூஜாஜ ஸூஜாஜோஸூதாஜாஜ || ௩௬ ||

கடிஸூத்ரம் ஸூவஜாதம் கடிசு வஸபெசு || ௩௭ ||

கடிசு வஸபெசு வஸபெசு வஸபெசு || ௩௮ ||

கடிஸூத்ரம் ஸூவஜாதம் கடிசு வஸபெசு || ௩௯ ||

கடிஸூத்திரமானது, முன்றுக்கு அதிகமான சுத்து களுடையதான கயிற்றின் வடிவமுடையதாகும். அதன் கனம் 1 யவையாகும். இந்த கடிஸூத்திரமானது, கடிஸந்திக்குமேலே இணைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (அதன் நடுவில்) கீர்த்திமாநந்ததைக் கல்பிக்கவேண்டும். (கீர்த்தி மாநந்தம்-சிங்கத்தின் முகம்போன்ற வடிவமுள்ள முகப்பு) அந்த கீர்த்திமாநந்தமானது, 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயரமும் அதே அகலமுமுடையதாகும். இது மேடரத்திற்கு மேலே கல்பிக்கப்படவேண்டும். ஊருதாமாவானது, கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடையின் கீழ் 1 பாகம் வரையில் அமைக்கப்பட வேண்டும். (ஊருதாம - கடிஸூத்திரத்திலிருந்து துடை வரையில் தொங்கும் குஞ்சம்போன்ற அலங்காரம்) ஊருதாமாவானது நடுவில் ரத்நங்களுடன் கூடிய முத்துமாலையின் வடிவமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கடிஸூத்திரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. கடகவலயத் தடனிருக்கவேண்டும். (30)

ஏ அந்தணனே! பிரதிகாஷ்டத்தில் (முன் கையின் அடிப்பக்கத்தில்) கடகவலயம் அணிவிக்கவேண்டும். அந்த

சுயவா வறுயவெவைய வநம் ஹிதிரயவம் து வா |

வராஜிதம் து வறுயம் யுதம் ஸுகெகொடு

நியாவயெசு || ௩ அ ||

உஷ்வம் (ஹாஸிரம்) ரதஸ்யம் வா சுசுவா து வறுயெ

ஹிதிர |

கெயுரம் சுதவசிரெ நயவைய வறுயவைய வநாநிதழ ||

வனகாகாரம் து கெயுரம் வாஷ்வதூஸவஸ்யம் து |

நாநாந தஸ்யாயுதம் ஸெரயுவாஹமயாவி வா || ௪ ||

வசுவுரிரிவஸ்யம் து ஸாஹமயெ ஹிதிரத |

வசுவுரிரிவநாநம் து கெயுரவஸ்யம் வநத || ௫ ||

வலயமானது, சிறுவிரலின் கனமுள்ளதாகவும் மிருதுவாக (அழகாக)வும் இருக்கவேண்டும். 2 அல்லது 3 யவை கனமுள்ளதாக இருப்பதுமாகும்.

பிரகோஷ்டத்தில் 'முன் கை நுனியில் மணிக்கட்டுக்கு மேலே) பராஜிதமென்னும் வளையை இரட்டையாக (இரண்டு வளைகளாக) அமைக்கவேண்டும். அது, அழகாகவும் ரத்நங்கள் பதப்பித்தும் இருக்கவேண்டும். முழங்கையில் (முழங்கைக்குமேலே) சேயூரத்தை (சேயூரம்-முழங்கைக்குமேலே அணியக்கூடிய வலயம்போன்ற ஆபரணம்) அமைக்கவேண்டும். சேயூரமானது, ஒரேவிதமாகவாவது, 8 இதழ்களுடன் கூடிய தாமரை மலர்போன்ற வடிவத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டாவது இருக்கவேண்டும். அது சிலையினாலே செய்யப்பட்டிருப்பினும் அதில் பலவித ரத்நங்களும் பதிப்பிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (40)

அந்த சேயூரமானது பாஹுமத்தியத்தில் பத்திரபூரிமத்துடனிருக்கவேண்டும். பத்திரபூரிமத்தின் நாள

தகுவூரிஜாஷ்யொநாஸம் *ஸாஹுவிதிவரம் து வா ।

கிருவதுஃவஹாசும் வா வதுவூரிஜாஸிஷுதத் || ௪௨ ||

தஹூஸாய-ஃ(ஜாத்)தும் வாஷாநம் ஹிமுணம்

து வா ।

ஹிமுணம் வாவி தும் து தஹுஹுவாயம் ஹவெசு ||

ஸூயம்மூஜா விநா ஸௌஸம்மூஜா ஸூகாநிதா ।

ஸூகாஸூயவ-ஃஸூயா வுஜா யா வஸநாநிதம்

(ரதூஸ்யுதா) || ௪௪ ||

உதரஸஸாநிபராம் ஹெகவிதிபும் து வா ।

யவம் வா ஹியவம் வாஸ உதரம் ஸஸநம் ஹவெசு (வநம்) ||

நாநாஸ்காரஸ்யுதம் நாநாஸெதவி-ஃவிதிதத் ।

மானது (நாளம் - காம்பு) கேயூரத்திற்கு ஏற்ற கனமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அந்த பூரிமத்திலிருந்து அதோ நாளமானது, (கீழேயுள்ள கார்பானது)
... ..? (2 அல்லது 3 யவை இருப்பதாகும்.) பத்திரபூரிமத்தின் விஸ்தாரமானது, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும். அதன் உபரமானது, அதன் அகலத்தில் சரிபாதியளவு, அல்லது 3 பங்கு அளவு, அல்லது இருமடங்காகும். இரண்டு பங்கு உயரமிருந்தால், அதற்கு பாஹு வலயம் என்று பெயர். (43)

நடுவிரல் நீங்கிய மற்ற விரல்கள் மோதிரமணிந்திருக்கவேண்டும். மோதிரங்கள் விரல்களின் அடிக்கணுவிலிருக்கவேண்டும். அவைகளில் ரத்நங்கள் பதித்திருக்கவேண்டும். உதரபந்தத்தின் அகலமானது, 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலமிருக்கவேண்டும். உதரபந்தனமானது (உதரபந்தனத்தின் கனமானது) 1 யவை அல்லது 2 யவை இருப்பதாகும். (45)

*ஹவெசு விதிபுவம் து வா உதி வாஸெந ஹாவூலிதி ஹாதி

நாமெரூபெ-2 முணாபரம் து நிக்ரா ஞா-விவய-3

யெசு (வொடிபாஸகம்) || சக ||

வாடிபொ: உயுலாநதாநாவலம், முனெலா வறுபாநிதா: 1

காருயவகிபவநலம், முனாநா து (யூயக) உயுலா || சள ||

வாடிள ஜாருகலம்புகள முனாபாஸக விஜாதா 1

வாடி.காஸகலம்புகு து யவகிபவநாநிதா || ச.அ ||

தகிலம்புகு ஜாருநாஸம் ஸ்ரீகி சிவனாபவநகல 1

சி.யவம் ஜாருகாநாஸம் ஸெஷம் வெ ஜாருகொடியா || சக ||

தகி.நதவலம் வஜாஸம் யவநா து தகிலம்புகு 1

*ஸெஷம் ஹி.நம் வதம் மாமி யவநா யவா விதா ||ரு||

ஸுகாஸநமூர்த்தியானது பலவிதமான அணிகளை யணிந்து பற்பல சத்தங்களாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். உதரபந்தனமானது நாபிக்கு மேலே 3 அங்குலம் தள்ளி அணிப்பட்டிருக்கவேண்டும். (46)

கால்களில் நடுவிரல் நீங்கலாக மற்றவிரல்கள் மோதிரத் துடன் கூடியவைகளாகும். மோதிரங்களின் மத்தியத்தின் கனமானது 3 அல்லது 2 யவையாகும். ஏ பிராமணனே! இருகால்களும் மணிக்கட்டுக்குக் கீழே, பாதஜாலங்களுடன் கூடியவைகளாகும். (பாஸஜாலம்-பாதஸரம்) பாதபந்த ஸுத்திரமானது 2 யவைகனமுள்ளதாகும். (பாதபந்த ஸுத்திரம் - மணிச்சிலங்கைகளுடன் கூடிய கயிறு) அந்த ஸுத்திரத்திலுள்ள சலங்கைகளின் கம்பானது 3 அல்லது 5 யவை அளவுடையதாகும். இந்த 5 யவைகளில் 3 யவை சலங்கையின் நாளமாகும். மீதமுள்ளது (2 யவை) ஜால கத்தின் உயரமாகும். (48)

அதன் உயரமும் அகலமும் யவையளவும் ஸம அள

*ஸெஷம் தஸ்தாவமாமி ஸ்ரீகி ஹி.ஸாஸ தீஹாருயஸு
ஜாருகாவா: |

மாபிவரதம் து யுகம் ஸ்ரீதன; வாஷாணஸம்புதடி |

†வநம் வாஷாணஹீதம் து மாபிநீபும ததொஅஜிதெ ||

வரஸுஹரிணீதீவ-ஃ ஹாநம்மூலுஜாஹதடி |

வரஸுஹரிணீ ஹேவ யுகஜா ஸாநாபஜோஅரெசு ||

யஜ்ஞாவவீதஸம்புதம் யவாஷாஸவநாநிதடி |

உவவீதம் ஹி(ஹி)ஸூத்ரம் ஸ்ரீசு உவவீதஸம் வநம்
(உஜரஸூ ஸம் ஹவெசு) || ௫௩ ||

வாகும். அது நீங்கியது, அதைவிட குறைந்த கனமுள்ளதாகவும், அதைவிட அழுங்கியும் (தாழ்ந்தும்) இருப்பதாகும். (கீழ் கூறப்பட்டவைகளில்) எது எது எவ்விதமாக இருக்கவேண்டுமோ அவ்விதமே இருப்பதாகும். இது, உள்ளே கற்களுடன் நெருக்கமாக காலைச்சுற்றி இருந்தால், காடாவிருதம் எனப்படும். *உள்ளே பாஷாண மில்லாமல், கனமாக இருந்தால் காடநீப்ரம் எனப்படும்.

(கைகளிலிருக்கும்) மழு, மான் இவைகளின் உயரமானது 12 அங்குலமாகும். மான், மழு இரண்டையும் யுக்தியோடு அழகாக இருக்கும்படியமைக்கவேண்டும். 8 யவை கனமுள்ளதாக யஜ்ஞோபவீதத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதமானது இரண்டு (மூன்று) ஸூத்திரங்களுடன் அதற்கேற்ற கனத்துடன் (அல்லது

†வநம் வாஷாணஹீதம் துமம் வாநீபுமஅஜிதெ | உதி
ஸரஸூதீஹாமுபஸூதாதுகாவாஃ |

*“பாஷாணமானது கனமாக இருந்தால் அது பீடம் வரையில் (அதன் அடிவரையில்) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இதற்கு நீப்ரம் என்று பெயர்” என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

வாஸ: ஸ்ரீஸகாவரி நயஸ்ய நாமஸ்யஸா ததம்,மூர்த்தி |

யஜ்ஞாவஹீதஸமூத்ரம் ஸ்ரீக நாமஸ்ய-கருண

வாஸு-கே || ௫௪ ||

சுவரெ(ரம்)வாஸாஸித்ய யஜ்ஞஸமூத்ரம் நியாவபெசு |

ஊரஸமூத்ரம் ஸ்ரீகருணஸ்ய ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி ||

யஜ்ஞாவஹீதஸமூத்ரம் ஸ்ரீகருணஸ்ய ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி ||

யஜ்ஞாவஹீதஸமூத்ரம் ஸ்ரீகருணஸ்ய ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி || ௫௫ ||

*வாஸு-கேபொஸ்யெவ ஸ்ரீகருணஸ்ய ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி ||

(௦,மூர்த்தி) தஸ்யெவ || ௫ ||

ஸ்ரீ,வாஸாஸித்ய யஜ்ஞஸமூத்ரம் ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி || ௫௬ ||

வபிற்றளவுக்கு) இருக்கவேண்டும். தோளின்மேலே வஸ்திர மிருக்கவேண்டும். அந்த வஸ்திரமானது தொப்புளுக்குக் கீழே 1 அங்குலம் இருக்கவேண்டும். யஜ்ஞோபவீதஸமூத் திரமானது நாபியின் வலது பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். இது பக்கம் (தோளிலிருந்து) மற்றொரு யஜ்ஞஸமூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (5½)

யஜ்ஞோபவீதமானது ஊருஸமூத்திரத்திற்கு மேலே, ஸ்தந்தத்திற்கு மேலே 6 அங்குலம் வரையிலிருப்பதாகும். இனி சந்தவீரத்தைக் கூறுகிறேன் கேட்பாயாக.

இரண்டு தோள்களிலிருந்தும் இரண்டு பக்கங்களிலும் 7 அங்குலத்திற்கு யஜ்ஞோபவீதத்தைப்போல வரிசையாக அடைந்திருப்பது. (இதன் நடுவில் பக்கம் முதலியவைகளைக் கல்பிக்கவேண்டுமென்று கூறப்படுகிறது. இது ஒருவீத மான அணிகலமாகும்)

(கழுத்திலிருந்து) தோள்பட்டைக்குக்கீழே 6 அங்

*வாஸு-கேபொஸ்யெவ ஸ்ரீகருணஸ்ய ஸ்ரீ,நாடிஷ்டாம்,மூர்த்தி ||

ஸெகவசு | ஐதி ஸ்ரீ,தவஸ்கவா:

மூஸ்யே மூஸ்யே) வெஜா.மூமூ (உயவம்)தாரம் யவ
 த்யவநாநிதீ |
 நாநாநதெஹி-ரெணெஜ்ய ஹாரம் க்ருக்யாதி
 ஸூநாநீ || ௫௮ ||

ஹிதூஸூஉத் தூவாஸிஷா(தூஜ்யதூ)தூ உவமீவம்
 அ வஸூயெகீ |
 ரூஉகூகூ வாய ரதூ வா ஹேஸூஉத் தூஜ்யாவி வா ||
 உவமீவம் ஸஜாவஜாதம் நாமாவஸூவிராநிதீ |
 *கணா-ரூ(ரூ)உ-உரஸூகூ வா (ஸூஉத் தூகூ)ஹஜூ
 ஜாநூம் தூ மூஸ்யெகீ || ௬௮ ||

குலம் வரையில் 4 அங்குல (4 யவை) அகலமும் 3 யவை
 கனமுமுடையது, மற்றொரு அணிகலமாகும். இதற்கு
 கண்டஹாரம் என்று பெயர். இதிலும் ஸூவர்ணம்
 ரத்நங்களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும்.

ஹிக்காஸுத்திரத்திற்குமேலே (உள் உழுத்தை அடுத்து)
 உபகிரீவத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். ருத்திராக்ஷம், ரத்நங்
 கள், ஸூவர்ணஸுத்திரம் இவைகளாலே செய்யப்படும்
 இந்த ஆபரணத்திற்கு உபகிரீவம் என்று பெயர். இதில்
 பற்பல புஷ்பங்களையும் அலங்காரமாகக் கற்பிக்கலாம்.

(கீழ்கூறப்பட்ட முன்றுவிதமான ஆபரணங்களுக்கும்
 சேர்ந்து பொதுவாக சந்நவீரம் என்று பெயர். (183))

*உழுத்திலிருந்து உதரபந்தமாக (உதரஸுத்திரம்வரை
 யில்) அக்ஷமாலைபைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு
 ஹிருகயமாலை என்று பெயர். இனி ஸ்சந்தமாலைகைக்
 கூறுகிறேன்.

*கணாதிதூதிக: ஸாய-ஜெபாக: ஸரஹ்ஜீஹாய்யஸ்
 லாத்யகாமுயோத்யமத: |

*இங்கு 1½ சுலோகமானது ஸரஸ்வதி மஹால் நூல்
 நிலையத்திலுள்ள நூலில் அதிகமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வளதக ஹுடிபராரா ஸஜாக் ஸகாராரா தயொஅஜ்தெ !
 ஸகெ து ஸகாராரா ஸஜாக் நா,நாவுகெஷ(ஸதெத்)
 ஸி-ராகித(தா) || சுடு ||

ஸவ-ஹு,மஸு-நு,மெவம் (மெஜ்வம்) பெஷம் யுகூஜா
 ஸகாஅரெகி |

வளவம் ஸுபாஸநம் பெஷகூஜா ஸநுபுதம் யுகூஜா ||

ஐதி காயபவபரிஷெ ஸுபாஸநம்து,கி-முகூஜாணம்
 நாம அதுஷஷிதக: வடய: ஸகாவு: ||

மாலையாகத் தோள்ப்பட்டையிலிருக்கும் ஆபரணத்
 திற்கு ஸ்கந்த மலை என்று பெயர். இது பலவித விருஷங்
 களாலே (பற்பல ரத்நங்களாலே) அலங்கரிக்கப்பட்டிருக்க
 வேண்டும். (60)

இவ்விதமாக ஸுகாஸநமூர்த்தியை ஸர்வாங்கஸுந்தர
 ராக அமைக்கவேண்டும். மற்றவைகளை யுக்திபுடன்
 கற்பித்துக் கொள்ளவேண்டும். இனி ஸோமாஸ்கந்த
 மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன் கேட்பாயாக. (61)

காரியபீப சிப்ப சாஸ்திரத்தில் ஸுகாஸநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
 அறுபத்திநான்காவது படலம் முற்றும்

|| சுய வணிகவிதிக் வடகூ ||

வெளியுலகநகரம் ||

சுய வணிக விதிகளை வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் யுலக வெளியுலகநகரம் விதிக் || க ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

வெளியுலகநகரம் விதிக் ||

சிஹிஜெவ்வா(வா)புரிதம் வகூம் றுகூழ்ணம்(உகூழிணம்)

ஹாமஸம்யாதழ(உபுரிதம்) |

வரஹம் வாஹஸெஸு து உகூவஹம் உகூழிணை கரெ || ச ||

*கிஹிஜெவ்வா(வா)புரிதம் வகூம் றுகூழ்ணம்(உகூழிணம்)

தகூழிணை(உபுரிதம்) |

வரஹம் வாஹஸெஸு து உகூவஹம் உகூழிணை கரெ || ச ||

†ஹஸு பஹஸுநிஹம் ஹெஹம் ஹவஹஸுநிஹம் ஹெஹம் |

ரகூம்வாஸுயாஸம் ஹெஹம்(கூயஹம்) ஹெஹம்வாஸுநிஹம் ||

மேலேயுள்ள பாட்டுடன்) சேர்த்தே கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்வாமியின் முகமானது சிறிது தேவியின் பக்கம் சாய்ந்திருக்கவேண்டும். (தேவியாரின் முகமானது சிறிதளவு ஸ்வாமியின் பக்கத்தில் சாய்ந்திருக்கவேண்டும்)

இடது கை வரதஹஸ்தமாகவும், வலதுகை நீலாத் பலம் தரித்திருக்கவேண்டும். விரல்கள் சிறிதளவு வளைந்திருக்கவேண்டும். இடதுகையானது உயரத்தாக்கி இருக்கவேண்டும். [இடது கையானது தடையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.] (4½)

புஷ்பமானது, வரதஹஸ்தமான இடது கையிலிருப்பதாகும். அல்லது அபயஹஸ்தமான வலது கையிலிருப்பதாகும் (ஆனால்) புஷ்பத்துடன் கூடிய கையானது ஸிம்ஹ கர்ணமுத்திரையுடனிருக்கவேண்டும். (5)

தேவியை பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவளாகவும், ஸகல ஆபரணங்களுடன் கூடியவளாகவும், சிவப்புப்பட்டாடையுடுத்திருப்பவளாகவும் சந்தவீரபணிந்திருப்பவளாகவும் கல்பிக்கவேண்டும். (6)

*கிஹிஜெவ்வா(வா)புரிதம் வகூம் றுகூழ்ணம்(உகூழிணம்) தகூழிணை(உபுரிதம்) |
உகூழிணை(உபுரிதம்) |

†வாஸுயாஸம் ஹெஹம்(கூயஹம்) ஹெஹம்வாஸுநிஹம் ||

சுயவாத்யபுக் காரண ஷெவீஹம் (ருக்ஷணம் ௨)

வஜாதி தெ ।

வாரொருஸாஹ்யவீஹம் து வாஹவீதம் நயவெசு ॥

புரமஜுகவயஸ்யுதம் ஷுக்ஷிணம் ஹவீஹம் வஜாதி ।

†வீஹம் து ஷுக்ஷிணம் ஹவீஹம் கிஹிஹிதஸ்யுதம் ஷுதாதி ॥ ௮ ॥

சுருதம் வஜாதி வா வீஹாநாரம் ஹவெசு ।

ஷுதாதி வஜாதி வா வீஹாநாரம் ஹவெசு ॥ ௯ ॥

னவம் கிவிபித்யாஹம் *ஷெவீஹம் (ஹம்) விபிதெ ।

ஹிஹிதெ துதகாரமேண ஷெவீஹம் து மஹிதாதி ॥ ௧௦ ॥

அல்லது மற்றொருவிதமாகவும் தேவீ லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இடது கைத்தலத்தை, இடது துடைக்கு வெளிப்பக்கத்தில் பீடத்தில் வைக்கவேண்டும். முன்பு கூறியதுபோலவே, வலது கையில் நீலோத்பலத்தை தரித்திருக்கவேண்டும்

வலது கையானது, பீடத்தைக்காட்டிலும் சிறிதளவு (பீடத்தின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கும் வலது முழங்காலுக்கு மேலே சிறிதளவு) உயர்ந்திருக்கவேண்டும். (ஸ்வாமி இருக்குபீடத்திலிருந்து) அம்பாளுடைய முழங்கால் வரையில் மத்தியில் பீடத்தின் ஒதுக்கம் 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமிருக்கவேண்டும். 6, 7, அல்லது 8 அங்குலமிருப்பதுமாகும். (9)

தேவீபாகமானது, இவ்விதம் இரண்டுவிதமாக விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்று கூறுகிறார்கள். ஸ்திரீ மானத்தில்

†வீஹம் து ஷுக்ஷிணம் ஜாநம் கிஹிஹிதஸ்யுதம் | ஹிஹிதவாஹம் | வீஹம் து ஷுக்ஷிணம் ஜாநம் கிஹிஹிதஸ்யுதம் | ஹிஹிதவாஹம் ஜாநம் ஹிஹிதவாஹம் |

*ஷெவீஹம் ஹிஹிதவாஹம் ஹிஹிதவாஹம் ஹிஹிதவாஹம் |

†சூஸநெ அஸநம் வஜாதம் விவரீதம் விவரீகராடி |

செவீயுக்ஷணமெவம் வா(ஸஜாக்)ஹநுக்ஷணமஹிதெ ||

செவிஷ்வெயபபாஜ-யெஜ ஹாவபெக் ஹநுஜதி-காடி |

செவஜா ஹிதாவஸநம் து ஹநுஜாதம் தஜுதஜ || ௨ ||

ஹநாக்ஷாணம் சுநிஷம் ஸஜாக் தயொஜ-யெஜஷஹாஜிதெ |

நவயா ஹநுஜாதம் து உதஜாஜித்யம் சூயடி || ௩ ||

கூறியி நக்கும் முறையின்படியே தேவீமானத்தைக்கொள்ள வேண்டும்.

* ஸ்வாமி உட்சாரந்த வடிவமானால் அம்பாளும் உட்கார்ந்த வடிவமாகவே இருக்கவேண்டும். மாறுபட்டிருந்தால் அபத்தையுண்டுபண்ணும். இவ்விதமாக தேவியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்கந்தரின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (11)

தேவீ, தேவேசன், இவர்களின் நடுவில் ஸ்கந்தரின் மூர்த்தியை ஸ்தாபிக்கவேண்டும். அந்த மூர்த்தியானது தேவியின் கழுத்தமட்டமாக இருப்பது உத்தமமூர்த்தியாகும். ஸ்தநாக்ஷமட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். இவ்விரண்டுவித அளவுகளின் மத்தியமானத்தை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, ஸ்கந்தரின்மானம் 9 விதமாகும். இந்த 9 விதமானங்களில், முறையே 3, 3 மானங்கள் உத்தமாத்மிமானங்களாகும். ஸ்கந்த மூர்த்தியின் மானத்துடன்

†ஹநாக்ஷாணம் து செவெயபபாஜஹநாகம் ஹவெக்(?) |
உதிஜுதவஹகதொயிக வாஃ வுக்ஷிஷ்வாயம் ஹாதி |

* ஸ்வாமி நின்றவடிவமானால் அம்பாளும் நின்றவடிவமாகவே இருக்கவேண்டும் என்ற பொருள் கொண்டது சுலோகம் அச்சிட்டிருக்கும் நூலில் அதிகமாகக் காணப்படுகிறது. இது சேர்க்கப்பட்டிருக்குமென்று தோன்றுகிறது

ஜாதஜாஸ்யஸி (ஜாதஜாஸ்யஸி) யுதம் வாஸி ஹீநம் வாஸி
வ்யக்யுயெகி |

ஸவெஹஸ்யஸி-ஜாஸ்யஸி தந்நாநம் து விஹாஜிதெ || ௧௪ ||

ஸகாஸ்யஸி-மும் வஜாதம் தந்நாஸ்யஸி யவம் ஹவெகி |

ஸகாஸ்யஸி-மும் சரிஸாஸ்யஸி கெஸாஸ்யஸி கெஸாஸ்யஸி தந்

ஸவெ || ௧௫ ||

* விஹாஸம் தந்நாஸ்யஸி-மும் வஜாதம் வுடாஸ்யஸி கெஸாஸ்யஸி

தந்நாஸ்யஸி |

மூணாஸ்யஸி-மும் ஹநுஸ்யஸி-மும் சரிஸாஸ்யஸி-மும் து

மூணாஸ்யஸி-மும் || ௧௬ ||

விஹாஸ்யஸி-மும் தந்நாஸ்யஸி-மும் து தவஹாஸ்யஸி-மும் தந்நாஸ்யஸி-மும்

தவஹாஸ்யஸி-மும் து வஸ்யஸி-மும் தந்நாஸ்யஸி-மும் || ௧௭ ||

ஜாத்தியம்சத்தைக் கூட்டிக்கொண்டும் மூர்த்தியை
நிர்மாணம் செய்யலாம். ஜாத்தியம்சத்தைச் சேர்க்க
காமலும் கல்பிக்கலாம். (13½)

ஸ்கந்த மூர்த்தியின் உயரத்தை 64 பாகங்களாகச்
செய்து கொள்ளவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது
1 அங்குலமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்படிக்கணக்
கிடப்பட்ட ஒரு அங்குலத்தில் 8ல் 1 பாகமானது 1 யவை
யாகும். (14½)

ஸ்கந்தமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸு 1 அங்குலம், கேசாந்தம்
1 அங்குலம், நேத்திராந்தம் 2 அங்குலம், புடாந்தம் 2 அங்
குலம் ஹநுஸீமாந்தம் 3 அங்குலம், சமுத்தின் உயரம்
3 அங்குலம், கழுத்திற்குக்கீழே ஹிருதயாந்தம் 3 அங்
குலம், அதற்குக்கீழே நாபியந்தம் 8 அங்குலம், நாபிக்குக்

*“ விஹாஸம்” உத்யாஜிஸ்யாஸ்யஸி-மும் ஹநுஸீமாந்தம்
நாபிகாயாம் ஹநுஸீமாந்தம் |

ஸ்ரீதெ வாடிதமுள ஊ து ஸஜஹம்மலிவ ஸ்ரீதள |

உரணள குஹிதாஹள து யுக்தஜா ஜாநொயு நீபுகடி||

விவாடிள குஹிதள சிஹிக் சிஹிக் மஜந(மஜநகூஜ)

ணவ வா |

நரதம் உகி ஸுஸ்ரீதம் ஸவ்யவாடிம் வகூஸஜநிதடி ||௬௨||

உஜரதம் வாடிவாடிம் து ஸீஹொதெயம் கருாவயி

(யாகி யு,மாஃபகம்) |

ஷ்ணாகூம் வஹாகூம் வா வாடிஹாராயெகி ஹி ||௬௩||

ஹெருந வரடிம் வாடிம் ஹஸ்யநஜம் து ஸுஹிகடி |

கயவா வாடிஹஹம் து ஹம் நஜஸ்ய ப்ரஸாயயெகி ||

*ஹிகூஸஹொதெயஸஜ யுக்வா கணஃஸஹொயுஃஸீகடி |

இரு பாததலங்களும் ஸமபங்கமாக இருக்கவேண்டும். (குழந்தை கூத்தாடுவதுபோன்ற வடிவமானால்) இரண்டு கால்களும் வணங்கி இருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் ஜாநு மத்திய நீபரத்தை (இரு முழங்கால்களின் மத்தியின் ஒதுக்கத்தை அழகாக இருக்கும்படி) யுக்தியுடன் கல்பித்து கொள்ளவேண்டும். (31)

இரண்டு பாதங்களும் சிறிது வளைந்து நடக்கத்துவங் குவதுபோன்ற தோற்றமுடையவைகளாக இருக்க வேண்டும். நிரத்தமூர்த்தியானால், வலது கால் ஸ்தித பாதமாகவும் சிறிது வளைந்திருக்கவேண்டும். இடது காலானது, பீடமட்டத்திற்குமேலே, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலம் தூக்கியிருக்கவேண்டும். (32)

வரதஹஸ்தமான இடது கையில் பழம் இருக்க

*ஹிகூஸஹொதெயஸஜ யுக்வா கணஃஸஹொயுஃஸீகடி | உகி ஸுஸ்ரீதம் ஸவ்யவாடிம் வகூஸஜநிதடி ||௬௨|| ஹிகூஸஹொதெயஸஜ யுக்வா கணஃஸஹொயுஃஸீகடி | உகி வாஹொதெயஸஜ யுக்வா கணஃஸஹொயுஃஸீகடி |

அஜ்ஞாநம் ஸ்வஸூத்ரம் து நரதூதகி-வஹாஅஸௌ |
உலாஹாநயுதம் வெபுரதம் பபுணா அநு, கருபரபு ||௬௫||

உதி காபலபவரிஸு ஸௌலாஹாநயுதகி-ஃ ஸுக்ஷணம்
நாஜ வஹாஷஷிதஜ: வடமு: ஸௌலாஹ: ||

வேண்டும். வலது கையானது ஸூசீமுத்திரையுடனிருக்க வேண்டும். அல்லது இடது கையில் பழத்தை வைத்து அலங்கரிக்கவேண்டும். (வலது கையை) கண்டமட்டமாகவோ, காதுமட்டமாகவோ வைக்கவேண்டும்.

லம்பஸூத்திரத்தின் மத்திய ஒதுக்கத்தை நடராஜ மூர்த்திக்குக் கூறியதுபோலவே கொள்ளவேண்டும். இவ்விதமாக ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (35)

காசியரீய சில்பசாஸ்திரத்தில் ஸோமாஸ்கந்தமூர்த்தி
லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தைந்தாவது
படலம் முற்றும்.

|| சய ஷட ஷஷிதஃ வடமஃ ||



அஞ்சுபெவர மகண்ணடி ||

சய வகஷி விபெஷண அஞ்சுபெவரமகண்ணடி |

கேவலம் மளரீஸஹிதமாயிம், மமதிதிசியா || க ||

கேவலம் மளரீஸஹிதம் ஸஹிதம் மளரீஸய்யுதடி |

சூயிம், மஜ் வெஅகஹஷெந ஷெவீஷெவள வரஹாரடி ||உ||

கூதமாயிம், மஜாவஜாதஷெவம் திரியஜஹிதாடி |

கேவலம் ஸஹிதம் து ஹிதம் ஸஹிதம் ஹவகி ||உ||

*ஸஹம், மாதிரிம், மம் வா ஹிதம், மம் அஞ்சுபெவரடி |

அறுபத்தாருவது படலம்

சந்திரசேகரலக்ஷணம்

இனி சந்திரசேகர மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்தக்கூறுகிறேன். சந்திரசேகர மூர்த்தியானது, கேவலமூர்த்தி என்றும், கௌரீஸஹிதமூர்த்தி என்றும், ஆலிங்கநமூர்த்தி என்றும், விதிமாகும். (1)

கௌரீதேவி இல்லாமல் தனித்திருக்கும் மூர்த்திக்கு கேவலமூர்த்தி என்று பெயர். கௌரீதேவியுடனிருக்கும் மூர்த்திக்கு, கௌரீஸஹிதம் என்று பெயர். கௌரீதேவி, பரமேசுவரன், இருவரும் ஒருவருக்கொருவர் ஆலிங்கநம் செய்துகொண்டிருக்கும் மூர்த்திக்கு, ஆலிங்கநமூர்த்தி என்று பெயர். இவ்விதிமாச, விதிமான மூர்த்திகளின் லக்ஷணங்களையும் ஊஹித்து அறிந்து கொள்ளவேண்டும்.

கேவலமூர்த்தியானது, ஸம்பாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸஹிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநாமாக இருப்பதாகும்.

*ஸஹம், மம் திரிம், மம் ஸஹிதம், மம் அஞ்சுபெவரம் | உதி
ஜுதி, தவஸூகவாஃ |

†கெவமுடிதி-ஃ வஜாதம் ஸஹிதம் சுவஹயபுரி ||ச||

தெவ்வாடி ஸரவாடி து ஸ்ரீரங்கம் ஸ்ரீமதித் தயா ।
 எம்மெனாநாடியம் ஸவ-ம் பூரமவ வரிகீதி-தது ||௫||

மும்பைநாவலாந் அ ஹ்யுதா வக்ஷிதே குராக் |
 ப்ரம்ஸமனாகாபால அக்வாரி அரஹ் காக் || ௬ ||

சுஷோடிஸ்யாம்,மூஞ் தாரம் ஸோடி-உயாம்,மூஞ் வ,நடி |
அ,துஷோடிஸ்யோயுகம் வொஷோஜம் ப்ருதிஸோடியம்(யாக்) ||

பிச்சாம்புமுடிவெலாபுக்கும் ஐராவதெல் ஸுலோகத்தெனும் ।

ஆலிங்கிதமான சந்திரசேகரமூர்த்தியானது, ஸமபங்க
லக்ஷணம் அல்லது அதிபங்க லக்ஷணமுடையதாக இருக்க
வேண்டும்.

கேவல மூர்த்தியானது, முக்தியைக் கொடுப்பதாகும். உமாஸுறித மூர்த்தியானது, அபயப்பிரதமாகும். அவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட கேவலமூர்த்தியானது ஸம்பாதமாக இருப்பதாகும். உமாஸுறிதமூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தியாகும். பிம்பத்தின் மானம் உதயம் யாவும் முன்னமே (ஸுகாஸாமூர்த்தி ஸ்ஷணத்தில்) கூறப்பட்டிருக்கிறது. (5)

இப்பொழுது லம்பமானம் உபமானம் இவைகளை முறையே கூறுகிறேன். பிரஸப்பலசையின் உயரமானது 48 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 18 அங்குலமாகும். அதன் கனமானது $2\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அதற்கு 4 கால்சுள் இருக்கவேண்டும். அதன் உயரமானது பிரதிமையின் உயரத்தைக்காட்டி லும் $\frac{1}{4}$ பங்கு அதிகமாக இருக்கவேண்

†கெவமும் உக்கிழம் ஐதி வாடுந லாவும் |

†ஸ்ரீ ஸ்ரீ | உதி வரஸி ஜெஹாயுபவாநாதக
வா:

ஸௌஸுதூம் விநித்யித்ய வுருஸௌமுகொவரி ||அ||

வடுவெ-3வரெ ௮ வாபெ-3 ௮ ஶாநஸுதூம்
வுருஸயெசு |

*சுனூரெ ஸுஷிரம் சுபூஜம் ஸுதூக்ரஜ்ஜம் மூஸபெததா ||

†தசுஸுதூம் து மூணம் மிஸம் காரயெசு ஶிஜ
ஸுதூஜ |

வடுவெ-3 ௮ வா,தயசு(யூ-3பெர)வூஜெகாயஜெய
௮ மூஸயெசு || ௮ ||

வநதாநி வஹஸுதூணி ஸுஹ(வஹ)ஸுதூ
ஶுஶாஹதஜ |

டும். அதை 27 அங்குலம் அதிகமாக இருக்கும்படிசெய்து, ஸமபூமியில் ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

அதன்பிறகு, பிரலம்ப பலகையின் மேலே ஸமஸுத்திரத்தை நிச்சயிக்கவேண்டும், பிறகு, முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது இடது பக்கங்கள், இந்த 4 இடங்களிலும் மானஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும் பிரலம்ப பலகத்தின் நடுவில் (கீழே கூறப்பட்டவிடங்களில்) துவாரத்தைக்கல்பிக்கவேண்டும். அந்த துவாரத்தில் ஸுத்திரத்தின் ஒரு தலைப்பைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த ஸுத்திரமானது பிம்பத்தை குணமாகச்செய்யும். (அந்த லம்பஸுத்திரங்களைக்கொண்டு பிம்பத்தை குணவத்தாக கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும் என்பது பொருள்.)

முன்பக்கம், பின்பக்கம், வலது பக்கம் இடது பக்கம், சரீரமத்தியம், ஆகிய 5 இடங்களிலும் 5 ஸுத்திரங்களைத்

*தஜனூஸுஷிரம் உதி ஸுரஹஜீஹாருயஸூராதாகா
வாஃ |

†தசுஸுதூசு மூணமிஸம் து உதி ௮ |

கருநாடக ராஜ்யத்தின் உயர்வான அமைச்சரவை

புறமுன்பெக || கௌ ||

னவம் ஹி நவஸூத்ராபிஜம் ஸ்ராதகம் மிரஸநம் தயா |

உகூடெ ஐயுலெ வெலுவ முறாடவூ து ஐயுலெ || ௮௨ ||

நாஸாது ருய்யஜெ வெமவ ஹநாஜஸ்ய தவெவ அ |

ஹிக்ஸியெய் அ ஹஜ்-பகியெய் நாவெய்யெய் ஹய்யெய் || ௮௩ ||

விம்மலெய்து அழியுதல் வாழ்வொழி தருகுவிரி

* முன்செயல் வடுவூரை முதல் ஸ்ரீராமபுரம் வரையில் மொத்தம் 11

உருகாடையுள்ளிப் புகாடிலெழுந்த யுக்தி.

தொங்கவிடவேண்டும். இவ்வைந்து ஸுத்திரங்களுக்கும் பஞ்சஸுத்திரம் என்று பெயர் (10½)

கஷமத்தியம், முகமத்தியம், இந்த இடங்களில் 2, 2, ஸுத்திரங்களைத் தொங்கவிடவேண்டும். இவ்விதமாக (கீழே கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 5, இங்கு கூறப்பட்ட ஸுத்திரங்கள் 4, ஆக $5+4=9$.) ஒன்பது ஸுத்திரங்களுடன் கூடியது, ஸ்தாநகமும், ஆஸநமுமாகும். (ஸ்தாநக மூர்த்தியையும், ஆஸந மூர்த்தியையும் இந்த 9 ஸுத்திரங்களையும் வைத்துக்கொண்டு அளவிட்டுப்பார்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்)

சிரோமத்தியம், லலாடமத்தியம், நாஸாக்ரமத்தியம், ஹநுமத்தியம், கண்டமத்தியம், ஹிநுதயமத்தியம், நாபிமத்தியம், லிங்க மத்தியம், பாதமத்தியம், (பாத) தலமத்தியம், இந்தவிடங்களில் தொங்கும் ஸுத்திரமானது, பூர்வ ஸுத்திரமாகும். பின் பக்கத்திலிருக்கும் ஸுத்திரத்தை இனிக்கூறுகிறேன். (14)

வேற பிராம்ஹணனே ! பின்பக்கத்தில் மகடமத்தியம்,

*முன்னெய்தவம் இதி ஸாஸ்தீஹாநயஸ்ரீபாதுகாவாஃ |

ககூத்யூரூபிஸங்குயூசு ஸ்டிக்விணாணாகெ தயா ||

ஊரூஜாநுஜம்வயொபு வாகெஷாநூஹுனரெ தயா |

னவம் ஸூரூஸ்பயெசு ஸூதிசூரவாஸூதி
(வரம் ஸூதிசூ)ஜெவஹி || ௧௬ ||

வாபூசுயொ: கணாஸ்பாஹேது அ மீவாஜயே தயெவ அ
(ஸ்பாஹுஜானரெ தயா) |

*ஸ்பாஹுஜா ஸூரூஜாஸ்பூ மூஸூஜயே(ஸ்பாஹேது) து
மூஸ்பயெசு || ௧௭ ||

ஜெஹுஜயேமதெநெவ வஹுஸூதிசூ வசூகூயெசு |

நடுக்கமுத்து, (பிடரியின் மத்தியம்) கழுத்தின் (அடிக் குத்தின்) மத்தியம், அதிலிருந்து முதுகின் மத்தியம், இரண்டு ஸ்டிக்விண்டங்களின் (பிருஷ்ட பாகங்களின்) நடு, துடை, முழங்கால், கண்டைக்கால், குதிகால் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த ஸூத்திரத்திற்கு பிருஷ்ட ஸூத்திரம் என்றும் பர ஸூத்திரம் என்றும் பெயர். (16)

இருபக்கங்களிலும் காதுகளின் வெளிப்பக்கம், நடுக் கழுத்து (இங்கு கழுத்து என்பதற்கு தோள்ப்பட்டை என்று பொருள் கொள்ளவேண்டும்.) (அல்லது கழுத்தின் வெளிப் பக்கமாகிய தோள்ப்பட்டையின் மத்தியம்) பாஹு மத்தியம், (கைகள் விளாப்பக்கங்கள் இவைகளின் மத்தியம்) கால் மணிக்கட்டின் நடு (வெளிப்பக்கம்) இவைகளில் ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (இதற்கு பாஹு வந்தரஸூத்திரம் என்றாவது, பாஹுபார்சுவ மத்திய ஸூத்திரம் என்றாவது பெயர் கொள்ளவேண்டும்.)

இங்கு கூறப்படும் 5 ஸூத்திரங்களையும் தேஹத்தின் நடுவில் செல்லுகிறவைகளாகவே கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும்.

*வாபூசு ஸ்பாஹுஜானரெ ஜெவ ஸூதி வாகெஷ ஹாஹூஜி
ஹாதி |

ஸ்ரீராமஜெதம் ஸ்ரீராமஜெதம் ஸ்ரீராமஜெதம் ॥

*வாஷிங்டனிலுள்ள செபெரெனெட்டி ஸ்டேஷனில் து. பூ. மூலம் பெயர்.

நீவடுவசெருத் து னாடழித் து நிதி^ந ஆடிப்
பாதுகழி || யெ ||

வடுவ-வேடுதூது ளைநெய்யும் ஷணாதமும்வதி |

(மத்திய ஸூத்திரம் 1 கர்ண பாஹ்ய ஸூத்திரம்
காதின் வெளிப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2, கர்ணாப்பியந்தர
ஸூத்திரம், காதின் உள்ப்பக்கத்திய ஸூத்திரம் 2. ஆக
5 ஸூத்திரங்களும், சரீரமத்தியில் செல்லும் 5 ஸூத்திரங்க
ளென்று கூறப்பட்டிருக்கின்றன)

காதின் உள்ப்பக்கத்தில் தொங்கும் ஸுத்திரமானது, முடிக்காம்பின் ௩௫ * துடை, பாதம் இவைகளின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் (சரீரத்தின் ௩௫வில்) தொங்கும் ஸுத்திரமாகும். (18)

பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து உச்சியின் நடுவானது 12 அங்குலமாகும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து தலையின் முன்

*வாழியெழ வுருகாபு:ஸிஜாக் கியல் தஸி து வஸயெசு!
குகூதியெழ கடிவாபு:ஸிஜெயெ வெவ து னு:ஸயெசு || உதி
வரஸ தீஜஹாயுஸிஜாதுகா வா: |

கருதியதற்குரியவாழ்வுவாழ்வியைப் பூண்டுபெய்தி |
உதிவாண்டு ஹிதவழிதி ஹிதி |

தீவஞ்சகவெஞ்சூழ்ந்து களவழியெய்யும் உதி வாழெரு
மாவழி |

*ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் கக்ஷமத்திய பார்சுவம், கடிமத்திய பார்சுவம், பாதமத்தியம் இவைகளில் சரீரமத்தியில் தொங்கவிடவேண்டும் என்று பொருள்கொண்ட கலோகம் இருக்கிறது.

உயெழாநாந் நயிஸெ(ஐயெயெ)குவெவெஸெகுஞ்வே
தகஸெந் வெயெ || ௨௪ ||

வெயெநிநாந் வெயெ ஸெகுஞ் வெயெநாநாநாநாநாநா(வெயெ)கெ
வெயெ(நெயெ) |

வெயெகெஸெகுஞ் நெயெஸெகுஞ் நெயெ(நெயெ)கெ
நெயெ(நெயெ)கெ || ௨௫ ||

நெயெஸெகுஞ் நெயெ வெயெ நெயெ(நெயெ)கெ
வெயெ || ௨௬ ||

வெயெகெஸெகுஞ் நெயெ(நெயெ)கெ நெயெ(நெயெ)கெ
வெயெ || ௨௭ ||

தகஸெந் வெயெஸெகுஞ் நெயெ(நெயெ)கெ || ௨௮ ||

வெயெ(நெயெ)கெ வெயெ(நெயெ)கெ நெயெ(நெயெ)கெ || ௨௯ ||

வெயெ(நெயெ)கெ நெயெ(நெயெ)கெ வெயெ(நெயெ)கெ || ௩௦ ||

பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரமானது உதர மத்தியத்தைத் தொட்டிருக்க வேண்டும். உதரமத்தியத்திற்கு ஸமமான பின்பக்கத்தில், முதுகுத்தண்டிலிருந்து பிருஷ்டஸூத்திரத்தின் ஒதுக்கம் 8½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நாபிமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1½ அங்குலமாகும். பின்பக்கத்தில் நாபிக்கு ஸமமானவிடத்தில் (பிருஷ்ட ஸூத்திராந்தமாக ஒதுக்கம்) 2½ அங்குலமாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து மேட்ரமூலம் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பின் பக்கத்தில் அதற்கு ஸமமான விடத்தில் பிருஷ்டஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். (261½)

பூர்வஸூத்திரமானது, முன்பக்கத்தில், ஊருமத்தியம், ஜாநுமத்தியம், ஜங்காமத்தியம், நளகாமத்தியம், இந்த

நியுகீக் ஸூத்ரம் து ஸங்கஹி ஜி(அ)நாந் து
புரீயதெ || ௨௮ ||

ததக்ஷாநெ வநெ தெவ நியுகீக் ஸூத்ரம்
புரீயதெ ||

ஊநுஜயூம்மஸூத்ராது(தம் து) *வூவ-
ஸூத்ராது ஜிம்மு || ௨௯ ||

ததெஞ்ஞவாவாஸூத்ரம் து †ஷஜிம்மு யவம் ஹவெ ||
ஜாநுஜயூம்மஸூத்ராது வூவ-
ஸூத்ராது ஜிம்மு || ௩௦ ||

விடங்களில் செல்லுவதாகும். இந்தவிடங்களில் குறுக்காக
ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக் கொண்டு, மத்தியத்தைக்
கணக்கிடவேண்டும். (28)

அந்த அந்தவிடங்களில், பின்பக்கத்திலும், குறுக்காக
வும், ஸூத்திரங்களைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்; ஊரு
மத்தியாங்க ஸூத்திரமானது (ஊருமத்தியில் குறுக்காக
இருக்கும் ஸூத்திரமானது) பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 2
அங்குலத்திலிருப்பதாகும். (29)

அதே இடத்தில் அபரஸூத்திராந்தமானது (அதே
பேரல் பின்பக்கத்தில் ஊருமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு
ஸூத்திரத்திலிருந்து பரஸூத்திரம் வரையில் ஒதுக்கம்) 26
யவையாகும். ஜாநுமத்தியத்திலுள்ள குறுக்கு ஸூத்திர
மானது, பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து 6 அங்குலமாகும் அதே

*ஜிம்மு வூவ-ஸூத்ராது | உதி ஸாஸூதீஹாநு
யஸூதாதுகாவாஃ |

†யவொநாந் தாஸூதெ | உதி ஸாஸூதீஹாநுயஸூதாதுகா
வாஃ |

ததெஞ்ஞவாவரஸூஞ்ஞ து வாஷொநம் வணாநூஞ்ஞ |
 ஜெவாஸூஞ்ஞ து ப்ராக்ஷூஞ்ஞ வஸூஞ்ஞமூஞ்ஞ
 ஹதூ || ௩௧ ||

ததெஞ்ஞவ வரஸூஞ்ஞாதம் ஷூஜிபவம் ஹவசு |
 ப்ராக்ஷூஞ்ஞாஸகாஸூஞ்ஞ ஸாய-ம் வஸூஞ்ஞமூஞ்ஞ
 ஹவசு || ௩௨ ||

நஸகாவரஸூஞ்ஞாதம் வாஷொநம் வணாநூஞ்ஞ |
 ஷூஜிபவம்மூஞ்ஞயொநம் வவ-ஸூஞ்ஞாஜிபவதஃ ||

தசூஸூஞ்ஞ வானி-ஸாய-ம் ஸாய-ஸூஞ்ஞபிஷஜித |
 ப்ராக்ஷூஞ்ஞ காபஸூஞ்ஞ ஸூஞ்ஞ ஸாய-
 நவா-மூஞ்ஞ || ௩௩ ||

தசூகாபஸூஞ்ஞாது பரிஸவூஜம் யு-மா-ய
 (மா-ய-ம்)கூ ||

இடத்தில் பின்பக்கம் திரியக் ஸூத்திரத்திலிருந்து, பர
 ஸூத்திரமானது $4\frac{3}{4}$ அங்குலமாகும். ஜங்காமத்திய
 (திரியக்ஸூத்திர)மானது பூர்வ ஸூத்திரத்திலிருந்து 8
 அங்குலமாகும். அதே இடத்தில் பரஸூத்திராந்தமானது
 26 யவையாகும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து நளகாமத்திய
 (திரியக் ஸூத்திர)மானது $8\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். (32)

நளகையிலிருந்து (நளகையின் திரியக் ஸூத்திரத்தி
 லிருந்து) பரஸூத்திரமானது $4\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். பூர்வ
 ஸூத்திரத்திலிருந்து, பெருவிரல் நுனியானது விசேஷித்து
 $21\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து (அந்த
 விடத்திலிருந்து) குதிகால் வரையில் $14\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.
 பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து, காயமத்திய ஸூத்திரமானது
 $9\frac{1}{2}$ அங்குலமாகும்.

அந்த காயமத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து சிரஸ்ஸின்
 பின்பாகமானது $4\frac{1}{2}$ ($41\frac{1}{2}$) அங்குலமாகும். அந்த காய

தசுகாபயயுஷைத்ருதா து ககுகிவணாம், முநூய-கிசு ||

உரொயயுபுஷெஸெ து வுஷம் ஸாய-கிஷம், முநூ ||
 ஸைத்ரு (துகி) உயெஷாநெ வுஷெ ஸாய-கிஷெநாம்
 , முநூ ஹவெசு ||

நாஹிபுஷெ (ஸெ) வுஷெ து ஸாய-கிஷைதாம், முநூ
 ஹவெசு ||

கபிதீபுஷம் ஷம்ஸம் ஸூஷம் ஸாய-கிஷாம்
 ஸூ, ம, கிசு || ௩௭ ||

ஊரூயயு (ஸெ) வாம் வெஷெ, ஜா, து வுஷம் தவெஷ ௮ ||
 ஜம்வாஉயெ, முணாம் து நஸகா ஆ, முநூ
 ஹவெசு || ௩௮ ||

முநூயொஹி-கி யு, மா, முநூ வாம்ஸைத்ரு ஸஹி
 வ-கி, ந ||

* வாஸு-கிஷைத்ரு ௭ ௮ உயெஷைஷைஸைத்ரு து
 ஸம்ஸூ, தன || ௩௯ ||

மத்திய ஸைத்திரத்திலிருந்து (பின்பக்கத்தில்) சுழுத்தானது (சுழுத்தின் கீழ்க்குத்து) 5 1/2 அங்குலமாகும். நடுமார்பிலிருந்து பின்பக்கமானது 6 1/2 அங்குலமாகும். (மத்திய) ஸைத்திரத்திலிருந்து, வயிற்றின் பின்பாகமானது 4 1/2 அங்குலமாகும். நாபிபிரதேசத்தில் பின்பாகமானது 6 1/2 அங்குலமாகும். இடுப்பின் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். ஸ்பிக் பிண்டத்தின் அக்ரபாகமானது 6 1/2 அங்குலமாகும். (37)

துடையில் பின்பாகமானது 4 அங்குலமாகும். முழங் காலின் பின்பக்கமும் அதேபோலே 4 அங்குலமாகும். துடையின் நடுவிலிருந்து 3 அங்குலமாகும். நளகை 2 அங்குலமாகும். குல்பபிரதேசத்தில் (கணுக்கால் ஸந்திகளின்

* வாஸு-கிஷைத்ரு உயெஷை து ஸைஸைத்ரு து ஸம்ஸூ, தன ||
 உதி ஸூ, தவாஸகவாம் ||

வாழ்வினாதிருக் வுமெரா ஸாஹுவயங்கேதம் உதா

நா.மு.மு. |

தகவலித்ரா.வரெ ஸாஹுபாயி,தம் வஸுமாதிகழ ||

வடுவாறுவாசகரள உய்யு கடுவாறும்து (வ)

(10) மிகுதா

தங்கராள் பொற்றாவிபுதா அ.து.சு.மு.குடிஷிதி ||சுக||

கதாநாயகி வரவேண்டுகிறேன். ஹிஸ்டரி ஹீரோயின் ஹெல்மெட் !

*ഭയ്യാം, ഗുര്യം, ജുഹ്വപാ: ക്കു നരി തുറുകക്കുളം ഇവെകു ||

சமூபம் டிசுபிணம் ஹதெம் மார்டிம் மார்டெசுக்ஸ் ।

முண்டுகளிலிருந்து) பின்பக்கத்தின் கனபாகமானது 4 அங்குலமாகும். (38½)

பார்சுவஸுத்திரங்கள் இரண்டும் மத்திய ஸமஸுத்திரத்திலிருப்பவைகளாகும். பார்சவஸுத்திரத்திற்கு முன்பக்கத்தில் பாஹுபர்யந்தமானது (புஜாந்தமானது) 4 அங்குலமாகும். அந்தஸுத்திரத்திலிருந்து, பாஹுபர்யந்தமானது, பின்பக்கத்தில் 8 அங்குலமாகும் (?) பூர்வகரம், பரகரம் இவைகள் (சரீர) மத்தியில் முழங்கை முண்டு வரையில் சேர்ந்திருப்பவைகளாகும். அவ்விருகைகளும் 4 அங்குலம் வெளிப்பக்கத்தில் விரிந்திருப்பவைகளாகும். (41)

கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களின்
நுனியானது, ஹிக்காஸுத்திர ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.
அந்த ஹஸ்தங்களின் நடுவிரலானது கழுத்துமட்டமாக
இருக்கவேண்டும். (42)

வல துகை அபயஹஸ், தமாகெம், இட துகை வர தஹஸ்த

* உயிராமுத்தையா: ஹிசூஸுக்கு ஸலாம் உவெசு!
உதி வாடுந லாவது!

புராக்ஷுதித்ராஹயெ ஹவஹ் லயத் வஹபராமுமூ ||

வரஹ் வரஹஹ் து சுயொஹவம் புகஸ்யெகி |

தருஹிதம் கபி ஹிரஹி ரெஹிதம் தசுகராம க ||

லயத்ராமுமூபிராமுஹி ஹரநீபம் யுமாமுமூ ||

† ஹவஹ் து வரஹ் வரஹ் நாலிஹிஹி த || ச ||

வரஹ் ஹவஹ் தருஹிதம் (யு) வஹிஹிதம்

த(திராக்)ராமுமூ ||

கத-ஹிஹிஹி (கா) து வரஹ் வரஹ் (ஹ)

ஹவஹ் || ச ||

சுயவா ருஹிதம் து ஹராமுமூஹி வர |

மாகவும் இருக்கவேண்டும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து
அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது 15 அங்குலமாகும். (43)

வரதஹஸ்தமான இடதுகையானது, அதோழகமாகக்
கல்பிக்கப்பட வேண்டும். கைத்தலத்தின் அடிப்பக்க
மானது, இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும். கராக்ர
மானது (நுனிக்கையானது) மேட்ராக்ரீரஸமமாக இருக்க
வேண்டும். (அந்தக்கையின்) நடுவிரல் நுனியிலிருந்து
துடைவரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். வரதஹஸ்த
தலத்தின் (இடது உள்ளங்கையின்) மேல்பாதியின் பின்
பக்கமானது, நாபிமட்டமாக தூக்கி இருக்கவேண்டும். (45)

வரதஹஸ்தத்தின் உள்ளங்கை நடுவானது, பூர்வ
ஸுத்திரத்திலிருந்து 16 அங்குலமாகும். கர்த்தரீஹஸ்தத்
தின் மணிக்கட்டிலிருந்து, பாஹுபாஹ்பமானது (கையின்
வெளிப்பக்கமானது) 12 அங்குலமாகும். அல்லது 11 அங்

† ஹவஹ் தருஹிதம் வரஹ் வரஹ் உதி வரஹ் ஹவஹி
ஹி |

கூவிவராகு வூவிவரூதிதூர்தம் நீபும் ஸூ
டிபாரம், மூறு || சஎ ||

*சூஷாடிபாரம், மூறும் வாய் னனகொநவிபர னவ வா |
ஜவ்யொரெகொநவிபரவிபரமூறும் அபொனதம்
(பாரபகம்) || சஅ ||

மூறுபொர(ஸூராவூ)னூரம் வெவிவ னனகா, மூறுடிபா
ஹதடி |
ஊனொடிபூனூரம், மூறும் விபாடிபா வா உடிபாஹதடி ||
ஜாங்கதாரம் அதுடிபாதினும் ஜவ்யொர: வனூராதுகடி |
மனகார்தம் ரஸாரபம் து வெடிபாரம், மூறுபொ
ஹவிவக || ரு ||

வாடிபாரம், மூறுஅபொர்தம் அது சந்தாரம் வனூராதுகடி |

குலமாவது, 10 அங்குலமாவது இருப்பதாகும். கூர்ப்பரத்தி
லிருந்து (முழங்கையிலிருந்து) மத்தியஸூத்திரம் வரையில்
ஒதுக்கம் 17, 18, அல்லது 19 அங்குலமாகும். ஜங்கையின்
(கண்டைக்காலின்) ஒதுக்கம் 19 அங்குலமாகும். அடித்
துடை (யின் ஒதுக்கம்) 2 அங்குலமாகும். குல்பத்தின்
(கணுக்கால் ஸந்தியின்) ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். ஊரு
மத்தியத்தின் (மத்தியஸூத்திரம், ஜாநுவந்தமான துடை,
இவைகளின்) ஒதுக்கம் 20. முதலான அங்குலமுள்ளதாகக்
கூறப்பட்டிருக்கிறது. (49)

ஜாந்வந்தரம் (ஜாநு—முழங்கால், அந்தரம்—மத்திய
பாகம்) 4 அங்குலமாகும். ஜங்காந்தரம் 5 அங்குலமாகும்.
நளகாந்தரம் 6 அங்குலமாகும். குல்பாந்தரம் 4 அங்
குலமாகும். பாதாங்குஷ்டதுவயாந்தரம் (பாதாங்குஷ்ட
துவயாந்தரத்தின்) ஒதுக்கம் 8 அங்குலமாகும். (50)

*சூஷாடிபாரம், மூறும் உதூரிகம் ஸூரகாயகம், ஸூஷூ
ஹாயஸூராதுகாயரஸிகவா: |

சூஜ-ஃவம் ராஜஸம் ஹாவம் கருயெவா விஜோதஜ || ௫௧ ||

கூத-ஃரீவரஹவூள அள டுங்கம் வெ டுகூநிணை கரெ |
ஹரிணி வரஹவூ து டுங்கம் சூகவா எவஹிஜ-ஃவஜ ||

*ஹரிணிஸாஹஜூமும் வா ஆஜந்தராநநவெவ அ |
ஜடாஜகாடஸம்புகம் டுகூநிணை அநு-ஸெவரஜ || ௫௨ ||

வாஜெநு-ஸெவரம் வாய புவாஸ-ஸெஜஸபுஜஜ |
சூநிணைதும் வௌஜவஜநம் வவ-ஃஹரணஹுஷிதஜ ||

வீதாம்பரயரம் டெவம் வஜூமுகம் நஹகாந்தகஜ |
உஹபொ: வா டு-ஃயொரெவஜம்பரம் அராரூயஜஜ || ௫௩ ||

வேற அந்தணனை ! இந்த மூர்த்தியை நேராக நிமிர்ந்து ராஜஸஸ்வபாவமுடையதாகக் கல்பிக்கவேண்டும். கர்த்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களில், வலதுகையில் மழுவுர், இடது கையில் பெண் மானும் கல்பிக்கப்பட வேண்டும். மழு, மான் இரண்டும் வெளிநோக்காகவாவது உள்ளீநாக்காகவாவது இருப்பதாகும்.

சடைமுடியணிந்து இருக்கவேண்டும். அதன் வலது பக்கத்தில் சந்திரகலையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அல்லது இடது பக்கத்தில் இளம்பிறைச்சந்திரனையணிந்திருப்பதுமாகும்.

இந்தமூர்த்தியானது பீதாம்பரம் தரித்து, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையுமணிந்து, அழகான முகமும், மூன்று கண்களுமுடையதாகும். ஆடையின் தலப்பானது நளகாந்தமாக இருக்கவேண்டும். இரண்டு பக்கங்களிலும் வஸ்சிரமானது (மேலே அணிந்துகொள்ளுவது) துடை

*ஹரிணி ஸவஹிஜ-ஃவம் காய-ஃஹாஹயம் வாஹாராநநஜ |
உதி வாஹை ஹாவஜிதி ஹாதி |

கெவனும் வெவ்வாவூதம் வாறெ மளரீஸையுதழ் |

† ஹிஹவீஹெகவீஹெ வா ஹவவாஹம், மஸ்யுதழ் || ௫௬ ||

தஜ்ளரீஸையுதம் வொரூஹிஹவீஹெகவெ வா |

தஜெவ ஹம், மஸ்யுதம் ஜெவஜெவஜ்ள வரஹ்ரஜ் || ௫௭ ||

ஜெவொ வரஜஹஜெவந ஜெவீஹெ வவவராஹிதாஜ் |

நடுவிலிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சக்தியில்லாமல் இருக்கும் கேவல மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி வாமபாகத்தில் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (553)

ஸமாஸகம் அல்லது பிந்நாஸநத்தில் இருக்கும் அம்பா ஞுடன்கூடிய மூர்த்தியானது, தேவியுடன்கூடிய மூர்த்தியாகும். இதற்கு கௌரீஸம்யுத மூர்த்தி என்று பெயர்.

இடது துடையின் மீது வீற்றியிருக்கும் கௌரீதேவியுடன் கூடிய மூர்த்தியானது கௌரீஸம்யுதம் என்று கூறப்படும். இந்த மூர்த்தியில் தேவியார் ஸ்வாமியையும், ஸ்வாமி தேவியாரையும் ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும்.

ஸ்வாமியானவர், தனது இடது மடியில் உட்கார்ந்திருக்கும் தேவியை வரதஹஸ்தமான தனது கையினாலே

† ஹிஹ உதஜாஜி 6 ஸ்ரோகாஜ்ஜொ ஹம், சூநந்நாஹஜ்ஜொ - ணாயுயுஜிதவஸுகஜாஜ்ஜெவீத: |

ஹிஹவீஹெ உதஜாஜி கஹ்யெசு உதஜெஹ்ஸாயஜெவஹெகெ: ஸ்ரோகெகெரெவம் ஹந்தவஜ்ஜிதி ஹதி |

“ ஹிஹவீஹெஹெகவீஹெ ஜெவஜ்ள வாறெ து ஸ்யுதம் |

தஜ்ளரீஸையுதம் வெரூதம் ஜெவொரூவீஹெ யுதழ் ||

தஜெவ ஸ்யுதம் ஸ்யுதம் ஜெவஜெவஜ்ள வரஹ்ரஜ் |

சூயிம்ஜி து ஹ்வதாம் தள ஜெவீஹெ வாராங்கஸம்ஹிதாஜ் ||

ஸூரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ நாமஹிதௌ கௌரௌ || ௫௮ ||

வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ நாமஹிதௌ து
வா |

தெவீரஹஸ்திரௌ நாமஹிதௌ வரஹஸ்திரௌ || ௫௯ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௦ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௧ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௨ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௩ ||

நடு இந்ப்பில் கட்டித்தழவி இருக்கவேண்டும். அல்லது
(ஸ்வாமியின்) பார்சுவஸ்திரத்திற்கு வெளிப்பக்கத்தில்
(ஸ்வாமியின் சரீரத்தோடு சரீரம்ஸம்பந்தித்து இல்லாமல்,
சிறிகளவு விலகி) தேவியார் இருந்து, அந்த தேவியாரை
ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டு இருப்பதுமாகும். அவ்விதமே
அம்பாள் தனது வலதுகையினாலே ஸ்வாமியை இடுப்பில்
ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக
ஆலிங்கனம் செய்துகொண்டிருக்கும் அம்பாளின் இடது
கையில் புஷ்பம் (தாமரைப்பூ) இருக்கவேண்டும்.

அல்லது, தேவியானவள் ஸ்வாமியின் பக்கத்திலுள்ள
தனது வலது கையில் தாமரை மலரை வைத்துக்கொண்

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ நாமஹிதௌ கௌரௌ || ௬௪ ||

வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௫ ||

வரஹஸ்திரௌ ||

தெவீரஹஸ்திரௌ நாமஹிதௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௬ ||

வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௭ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௮ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௬௯ ||

கடிகஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ வரஹஸ்திரௌ || ௭௦ ||

ஸவ-ஃஹரணஸ்யு-க்ம் ப்ரஹ்மணுஸ்யு-தஸ்ய |

அநுபொவரஜாவஜாதம் வரஷாரூபிஜய மயுணா || கூஉ ||

உ-தி காயஸ்யவரிஸு அநுபொவரஜ-உ-தி-ஃ ஸுக்ஷணகயதம்

நாஃ ஷட்ப்ஷஷ்டி-தஸ்ய வடநுஃ ஸஜாஷு ||

டிருப்பதுமாகும். அந்த மலர் நீலாத்தபலமாகவும் இருப்பதாகும். இடதுகை தெரங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக இருக்கும் மூர்த்தியானது ஆலிங்கித மூர்த்தியாகும்.

இவ்விதமாக சந்திரசேகரமூர்த்தியை மூன்றுவிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். (61)

இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களை யும் அணிந்து பிரபாமண்டலத்துடன் (பிரபாவளியுடன்) இருக்கும் மூர்த்தியாகும். இவ்விதமாகச் சந்திரசேகரமூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருஷபாருட மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக்கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (62)

காசீயபீய சிஃப் சாந்திரத்தீல்
சந்திரசேகாமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக்கூறும்
அறுபத்தாருவது படலம்முற்றும்.



|| சய ஸஷஷஷிதஃ வடமூ ||

வருஷவாஹநகலிதி-ருக்ஷணம் ||

வருஷவாஹநகலிதி-ருக்ஷணம் வசுஷிததயுநா |

ஸஹம், மஹம் வா கஸுபெசு கஸுபிதஃ || ௧ ||

உக்ஷிணம் ஸுஷிதம் வாஹம் வாஹவாஹம் து கஸுபிதஃ |

உக்ஷிததயுஷாஹவெ நுஷாடம்(ட)யுஷவாஹகெ || ௨ ||

வாஹநகலிதவஸாஹவெ து வாஹநாஸாஹவாடாதகெ |

உக்ஷிணம் து நகலித(௦) ஸுஷாஹ வாஹநாஹி(வாஹ
நாஹி)யு யுஷவெ(ஹகெ) || ௩ ||

வாஹநாஸாஹவெஷாஹவெ யுஷவெஷாஹவெ யுஷவெஷாஹவெ

வெஷாஹவெ து ஸஹம், மஹம் ஸுஷாஹ நகலிதம் யு, மஹம், மஹம் ||

அருபத்தேநாவது படலம்

விருஷவாஹநமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இப்பொழுது விருஷவாஹந மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கல்பம்(முறை) அறிந்தவன், இந்தமூர்த்தியை ஸமபங்க லக்ஷணமுடையதாகவாவது, திரிபங்கலக்ஷண முடையதாகவாவது கல்பிக்கவேண்டும். இந்தமூர்த்தியின் வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

உக்ஷிணமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், லலாடமத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாம(இடது) நேத்திரத்தின் கோடி, வாமநாஸாபுடாந்தம், ஸ்ததபீடத்தின் வலதுபக்கம், நாபி மத்தியத்திற்கு இடதுபக்கம், வாமோருமத்தியம் (வாமோரு-இடதுதுடை) வாமபார்ஷ்ணிமத்தியம் (இடது குதிகால்நடு) இந்த இடங்களில் மத்தியஸுத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்தவிடங்களில் மத்தியஸுத்திரம் தொங்கினால், அது

உமெவ வடுவ-வேழிஷ்டம் ஐந்தினா து ஒநெ தயா |
நாவெவ-கோலெ முணாமாய(பெ) து வாகொருடையுலெ
தயா || ௫ ||

ஸூரியோபஸ்தம் மயம் நவாஸ்தம் (மீனம்) உபஸ்தம்
 நவாஸ்தம் உபஸ்தம்
 சுகிணம் மிதி பவாநம் நதம் வம்ஸம் மயம் ஹஸ்தம் || சு ||

வருஷந்த ஊகொவ்வு-து நதனம் ஸ்ரீராமகிருஷ்ணா !
 ஹிகூர்வதும் தயா(தா.யா)விபு கருணா(முயா)மம்
 வா நவாம்.முழு || ௭ ||

ஸ்ரீராமாயணம்
 ஸ்ரீமதுவாழ்வாயுடைய திருமுறை
 ஸ்ரீமதுவாழ்வாயுடைய திருமுறை
 ஸ்ரீமதுவாழ்வாயுடைய திருமுறை

ஸம்பங்கமாகும். இதன் நதமானம் (இதில் வணக்கத்தால் ஏற்ப்படும் மாந்தின் குறைவு) 4. அங்குலமாகும். (4)

பூர்வஸூத்திரமானது, முகத்தில் முன்பு கூறியது போலவும், வலது ஸ்தநகத்திலும், நாபியின் இடதுபக்கத்தில் 3. அங்குலத்திலும், இடது துடை நடுவிலும், ஊன்றிய காலின் மணிக்கட்டு நடுவிலும், மத்திய ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இது அநிபங்க ஸூத்திரலக்ஷணமாகும். இதன் நதமாநம் 5. அங்குலமாகும். (நதமாநம்—அங்கங்களின் வணக்கத்தாலே குறையும் அளவு.) (6)

ஸ்வாமியின் இடதுகையானது, வீருஷபத்தின் தலையின் மீது வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். ஹே அந்தணனே! (வீருஷபத்தின் தலைமீது வைக்கப்பட்டிருக்கும்) இடது முழங்கையின் தொய்வானது, ஹரிக்காஸுத்தீரத்திற்குக் கீழே 10, அல்லது 9. அங்குலமாகும். அங்கிருந்து, (ஸ்வாமியின்) ஆஸநஸீமாவானது பிருஷ்டபாகம் வரையில் 10, அல்லது 9 அங்குலமாகும்.

* வாழ்வுகந்திப் பூம் உதி வரவூ தீரஹாயஸ்ஸோ துகாவாஃ

வெள்ளெலையோடுவெள்ளம் வெள்ளம் இவ்வெண்ணெய்க்கு காரணம்

(ഘട്ടം) ।

வெண்ணெயில் து ஹவெ து ஸ்யாந்தா ஸ்யாந்தா ஸ்யாந்தா ||

நாவிஸ்துஷம் கம்போக் சும்தும வா நதாந்தும

(நதம் ஹவெஸ்) |

(சுய)ஸாத்நஸ்யை து வடுவஸேடுத்ரம் யவஹயி ||

சுயொருவம் புகழ்வீழ் தடியும் து புவாரயெகி |

உக்தினை வயுவஹெஸு து வாவி-நாஹெயொ

ஸுய: || க ||

வெகுஷி ஷோபாரஜாதினம் வா நதம் தகீஷிம்ஹகண-ஃவசு |

அதற்குக் கீழ் விஷ்டராந்தமானது (பீடம்வரையில்) விருஷபத்தின் உயரமாகும். இவ்விதமாக விருஷபத்தின் உயரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. விருஷபத்தை, லக்ஷணம் பொருந்தியதாக அமைக்கவேண்டும்

விருஷபத்தின் தலையின்மீது வைத்திருக்கும் கையின் நடுவிரலின் நுனியானது, நாபிஸூத்திரஸமமாக இருக்க வேண்டும். அல்லது நாபிக்குக்கீழே 1. அங்குலம் இறங்கியு மிருப்பதாகும். கீழே உள்ளங்கையின் நடுவில் பூர்வஸூத் திரம் 2 யவையாகும். (?) (10)

(அந்தஇடதுகையானது) அதோமுகமாக (கீழ்நோக்காக) கல்பிக்கப்படவேண்டும். அதில் பாதிக்கை விரிந்திருக்க வேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தின் பார்ஷ்ணிபானது (முழங்கையின் பின்பக்கமானது) நாபிக்குக்கீழ் இருக்க வேண்டும். அல்லது (அந்தக்கையானது) 16. அங்குலம் வணங்கி (தொங்கி) எரிமஹகர்ணமாக இருக்கவேண்டும்.

*வகடெனாதிதம் தலிநு கய்யெது அயாஅயுடி || ௮௨ ||

ஸ்ரீதாமஸ்ரீஜாமுரலுபுலாஸு(நமுலுபுலாஸு)ஹிதா
ஸுதமு(த)ஸுதமுத || ௮௩ ||

கநிஷா,முயிவஸீநாஹுமு வகட்யுபாநித || ௮௪ ||

ஸ்ரோஹஜம் டிராஸுஜம் வாய வகட்யுபுலாஸு(ஸு) ஸு
பாஅரெசு ||

கய்யெநாநிஸுலாஸு(காது) ஹுஸுதமு(த) துத
(ஸ்ரோஹஜ)ஸு || ௮௫ ||

வஹுஸு(ஸு)ஸுதமு(த) வா வஸுதாஸு(ஸு) து வா ||

†வனக(வா)ஸுதமு(த) வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

டாகம் டுசுநிஸுதமு(த) து வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) து வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

வனகவிசி அதுவஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

... (12)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலுச்சியானது ஹிக்காஸுத் திரத்திற்கு ஸமமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். சிறுவிரலின் கனமுள்ள அக்கிரமா (நுனியா)னது. 3 வளைவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். வக்ரதண்டத்தை லோஹத்தினாலாவது, மரத்தினாலாவது செய்யவேண்டும். கீழ்மணிக் கட்டிலிருந்து ஊருமலம் வரையில் மத்தியின் ஒதுக்கம் 5, 6, 7, 8, அல்லது 9. அங்குலமாகும். (14½)

பரஹஸ்தம் இரண்டும் கழுத்து மட்டமாக உயர்ந்திருப்பதாகும். வலது கையில் மழுவுப் இடது கையில் மானும் இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தம் இரண்டுகளின்

*வாஹுஸுதமு(த) வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

†வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) வஸுதாஸு(ஸு) ஹுஸுதமு(த) ||

ஜடாபகூடஸம்யுக்தம் ஜடாஹாரஸூ மும்ஸிதஃ || ௧௭ ||

ஜய(டா)ஸஸாரிரொ வாவி சுத-ஸூரி_ஹவாபாஹயெசு |
ஸவ-ஸாஹரணஸம்யுக்தம் ரகூஹம் ரகூவாஸஸூ || ௧௮ ||

வாஹவாபெ-ஸ உஸாபெவீ டிசுநிணை வா விஸெஷதஃ |
ஸஸூகம் (ஸூஸூரிதம்) டிசுநிணம் வாஹம் வாஹவாஹம் து
கூஹிதஸூ || ௧௯ ||

உசுவமும் டிசுநிணை ஹஸை வாஹஹம் ப்ரஸாரிதஸூ |
ஸூஸாநொகூவியாநெந உஸாபெவீ அ காரயெசு || ௨௦ ||
ஸூஸவாஹநஸாவஸூதம் நூதூ-ஸூதி-ஸூஸாவரி(அஸூதெ) ||
உதி காஸூபஸரிஸூ வூஸவாஹநஸூதி-ஸூஸூணம் நாஸூ
ஸூஸூஸூதிதஃ பட்டம் ஸூஸூஸூ ||

நுனியும் கழுத்துமட்டமாக இருக்கவேண்டும். அல்லது 1, 2, 3, 4, அல்லது 5 அங்குலம் உயரமாக இருப்பதாகும்.

விருஷவாஹஸ மூர்த்தியானது, ஜடாமகுடம், ஜடா பந்தம், அல்லது தொங்கும் ஜடையையுடையதாகும்: கர்த்தாவின் விருப்பம்போல செய்துகொள்வதாம். இந்த மூர்த்தியானது சிவப்பு வஸ்திரத்தை தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும் (18)

மூர்த்தியின் இடதுபக்கத்தில் உமாதேவியார் இருக்க வேண்டும். வீசேஷித்து வலது பக்கத்திலிருப்பதுமாகும். தேவியின் வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுகை நீலோத்தபலம் தரித்தும் இடதுகை தொங்கவிட்டுமிருக்கவேண்டும். உமாதேவியை ஸ்திரீமாநத்தில் கூறியுள்ள விதியின்படி கல்பிக்க வேண்டும். விருஷவாஹஸ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நடராஜமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (21)

காசியபிய சில்ப சாஸ்திரத்தில் விருஷவாஹஸமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறும் அறுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்

அவள் ஹிம்சையில் உத்ஸாஹமுடைய முகத்தையுடையவளாக இருந்தாள். (அவள் லோக ஹிம்சையைச் செய்யாமல்) ஸுகமாக உட்கார்ந்திருப்பதற்காக, உலகத்திற்கு நன்மையை உத்தேசித்தும், அரசன் தேசம் இவைகள் அபிவிருத்தியடைவதற்காகவும் (பரமேசுவரன்) நர்த்தனம் செய்கின்றார். (3)

வாகுதள(வடுவெ-காகு)விநா மூஹஜ் எம்ஸவாநம்
விஜகூதஜ || ௪ ||

உத்தஜபதாநெந ஸவ-ஜாம் மம் வரிகஜபயசு |

* ஹாநுஸுஜபதம் வெவ தாம் மம் நுதொஹதம்
ஹவசு || ௫ ||

உஷ்ஷயஜாசுஸவெஜ ருநாடயஜகூபிணை |

நீசுவா பரிவாம் மும் ஸவெஜ நெத்ராநெ அ வுடானகை ||

ஹநெநா ஸவ-ஜம்(வெஜ) து ஹிகூயா ஜயெஜ நாமெஸு
ஜயஜெ |

வாலொவ-ஜஜகூரெ ருஸ்ய(வெவ) ஹிதாம் பி. மும்
ஜயஜெ || ௭ ||

வஜாஜனாமுஜெ(யஜாசு) து வடுவ-ஜஸுதம் து
ருஸயசு |

நர்த்தநமானது 18 விதமாகும். அவைகளில் முதலில் 9 விதமான நடநத்தைக்கூறுகிறேன்.

கீழ் பரமேசுவரனுக்குக் கூறப்பட்ட விதியின்படிக்கு, பிம்பமான தைதக்கொள்ளவேண்டும். எகல அங்கங்களை யும் உத்தமதசதாலத்தில் கூறியுள்ளபடிக்கு கல்பிக்க வேண்டும். நிருத்தமுர்த்தியின் உயரமானது 120 அங்குலமாகும். (5)

(நடராஜ மூர்த்திக்கு) பூர்வஸுத்திரமானது, பிரபாமண்டலமத்தியிலிருந்து, உஷ்ணீஷமத்தியத்திற்கு வலது பக்கம், லலாடமத்தியத்தின் வலதுபக்கத்தில் 1 அங்குலத்திலுள்ள இடம், வலது கண்ணின்கீழே, நாஸாபுடத்தின் வலதுபக்கம், முகவாய்க்கட்டையின் வலது பக்கம், கண்டமத்தியம், நாபிமத்தியம், இடது துடையின் மத்தியம்,

* ஹாநுஸுஜபதம் வெவ தாம் மம் நுதொஹதம்
ஹவசு | உதி வானெந ஹவஜஜ |

மறாடவையி, தநீபு து பூ, மாயகா, மூலகாரம் || ௮ ||

முன்னுதிதிராகரெ வெவ வாகாங்கம் விய்யகத |
விக்காயி து ஸதிதிராது ஸாய-ஸைபுதவாடிமுநு ||

உகுவெடாவு(டாஷி)கவகஷா,மு(ரம்) ஸித்திரானா
தவெமு அ |

ജെ.കെ.എസ്. പ്രൈവറ്റ് ലിമിറ്റഡ്
പ്രൊഫഷണലുകൾ || ൨ ||

தகவலிதாசு பொருவாஹி, மூலபாயிககநா, மூலு |
தகவலிதாசு பொருவாஹி, மூலபாயிககநா, மூலு || கெ ||

தலைநகரமாக மாற்றும் திட்டம் குறித்து வா.
அமைச்சர் பரிசீலனை செய்து வருவது தெரியுமா?

ஸ்திதபாதத்தின் சுணுக்கால் ஸந்தியின் (முண்டின்) நடு,
இந்த இடங்களில் விழவேண்டும். (7½)

நெற்றி, மத்தியஸுத்திரம், இவைகளின் மத்திய அளவு (ஒதுக்கம்) 4½ அங்குலமாகும். சுணுக்கால் முண்டு, மத்தியஸுத்திரம் இவைகளின் ஒதுக்கம் 12 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 7½ அல்லது 9½ அங்குலமாகும் பூர்வஸுத்திரமானது, ஊர்துவகுஷியை மேல்வயிற்றைத் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக பூர்வஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (10)

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து டோலஹஸ்தாக்கிரம் (ஆடுவதுபோலத் தோன்றும் வலதுகைநுனி) வரையில் ஒதுக்கம் 16½ அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து மற்றொரு கையாகிய இடது கையின் நுனியானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து அக்ஷியை தரித்திருக்கும் (இடது) கராக்கிரம் வரையில் (ஒதுக்கம்) 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும். கீழே கூறிய அளவுக்கு மேலே (38

*ஹிக்ஷாவஸூத்ரம் ஸலோகரத்ய லயஜஸே லயஜலாமகஸு |

தஜஸே தருஜயே வா லயஜாமுருஜமுவசிவகே || ௧௩ ||

லயஜவ(வசி)வெ-3 யவாயிகஜம்(யவாயுக்ஷா)க்ஷநமும்

வாசு, ஸம்யுதஸு |

வாசுத்ரம் விநாயவாயிகஜம்(மேஸம்) வணாமுமும்

விபராகஸு || ௧௪ ||

தம், மம் ஸவராமுமும் வாஷநவஜாசு லயஜலாமி வா |

சி, வணஸவஜிஹாவா கருயெது யயோஜிதஸு || ௧௫ ||

†உகாஸம் லயஜிஹாயாம் காம-3-கே வஜிம் தம் உக்ஷிணஸு |

அல்லது 40 அங்குலத்திற்கு மேலே) 3 அங்குலம் கூடுதலாக (43 அங்குலம்) இருப்பதுமாகும். (12)

அந்த ஹஸ்தத்தின் (இடது கையின்) நடுவிரல் நுனி யானது ஹிக்காஸூத்திர ஸமமாக (சுழுத்து மட்டமாக)த் தூக்கி இருக்கவேண்டும். அக்கிரி பாத்திரமானது, அந்த தலத்தின் (இடது உள்ளங்கை) நடுவிலாவது, நடுவிரல் முதலிய விரல்களின் நுனிகளிலாவது, அவைகளின் மத்திய பர்வாக்களிலாவது தரிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். பாத்திர மின்றி, பாத்திரத்திலிருக்கும் அக்கிரியின் அகலம் 5 அங் குலமாகும். அந்த அக்கிரியின் உயரமானது 7 8 அல்லது 9 அங்குலமாகும். அந்த அக்கிரியின் ஜிஹ்வைகள் (தீச் சுடர்கள்) 3, 5, அல்லது 7 இருப்பதாகும். இவைகளில் மனதிற்குகந்தபடி கல்பித்துக்கொள்ளுவதாகும். (15)

இச்சுடர்களில் நடுச்சுடர் வலமாக இருக்கவேண்டும்.

*ஹிக்ஷாவஸூத்ரஸம் தம் ஸஜாசு தஜஸே லயஜலாமகஸு |
உசி வாஹ ஹாவஜிதி ஹாதி |

†ஜிஹாஸம் உக்ஷிணாவத-3-கே கருயெது ஹதாஸு தா: |
உசி வாஹ ஹாவஜிதி ஹாதி |

உக்ஷிண வுவிவஸுவித்ராது ஸாஹமும் விபஜம்
கூபு(விபஜம்,முருகு) || மக ||

தஸ்யாஜ்ஜராகெ ஹவெஸ் ஜணிஸகஸ்ய ஸாஹதிக்ஷ |
†சுஷாவிஸ்திராகூம் வா சூபஜம்,முருகெவ வா || மௌ ||

அக்வாரிஸ்திராகூம் வா வாஜ(ஜெ)ஸம்வ்யாகூ ஜாஹபெக் |
தக்ஷஜணிஸகஸ்யாஹம் ஹிக்ஷஸுவித்ரஸம் ஹவெக் ||

பஜரூபயஜம் வீப்ய ஸுவிதிக்ஷாஜாஹபெத் |
தஜீநத்யம் து ஸுவி வீப்யக் தஜீநீ நஜநீ
(து பீஜம்) ஹவெக் || மக ||

சுயவா அஜீ ஸுவித்ர து விஹி(வீ)பயஜம்,முருகா
வரி |

வலது பக்கத்தில், பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து பாஹு வக்கிரம் (கைநுனி) வரையில் ஓதுக்கம் 20 அங்குலமாகும். அங்கிருந்து (அந்த மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து) உடுக்கையுடன்கூடிய வலது கையின் * மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 28 அல்லது 30 அங்குலமாகும். 40 அங்குலம் வரையில், முறைபே கூடுதலாகக் கல்பித்துக் கொள்ளுவதுமாகும். அந்தக் கையின் மணிக்கட்டின் உச்சியானது, கழுத்து மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (18)

ஸுசிஹஸ்தமானது (வலது கையானது) உடுக்கை நடுபைப்பிடித்து, காது வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். சுட்டுவிரல் நுனியானது ஸுசிமுகமாக இருக்கவேண்டும்.

†சுஷாசூபஜிராகூம் வா அக்வாரிஸ்திராவ வா |

அக்வாரிஸ்திராகூம் வா வாஜஹஸ்ய ஸவ்யபெக் || உதி
மூலிதவஹை வாம் |

* மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கமானது 38 அல்லது 40 அங்குலமாகும் இடது கையின் வலப்பக்கங்களில் 40 அங்குலமாகும். என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

சுதாபிகொவரிஷாது ஐரோம் வரிகஹ்யெசு || ௨௮ ||

ஐரொஜீ-வே-விஷாராம் வஸுவஹாம்மூம் குலாக் |

ஐயோ மூணாம்மூவஜாஸம் வஜாகாரம் புகஹ்யெசு ||

வஹுபஹஸம்பூதம் அஜிஷுதெனா வஸுவிதடி |

மவெஜாத கரதஸிம்ஸம் தம் தகிசு-வெஜண து காரயெசு ||

ஸுதிஅஜிமூசு கண-ஸீலானம் அக்ஷாரிப்பதிஜாதுகடி |

ஸவஹஅக்ஷாரிப்பஹாவஹாராதூதூகம் து வா || ௨௯ ||

வாபப-ஸுதிசு-ஸம் ஸுதிவநஜாஸுள ஐயஜாம்மூம் ||

சட்டுவிரலானது ரஜநியாக (?) (நேராக) இருக்க வேண்டும்.

அல்லது (உடுக்கையின் நடுவில் இழுத்துக்கட்டியிருக்கும்) சர்மஸுத்திரமானது (கயிறு போன்ற வாரானது) பீடம் போன்ற நடுவிரலுக்குமேலே இருக்கவேண்டும். உடுக்கையை அணிவிரலின்மீது கல்பிக்கவேண்டும். (20)

உடுக்கையின் நீளமும் அகலமும் முறையே 8 அங்குலமும், 5 அங்குலமுமாகும். அதன் மத்தியத்தின் அகலமானது, 3 அங்குலமாகும். இதை பத்மாகாரமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். அது இரண்டு வளையங்களுடன்கூடியதாக தோல்க்கயிற்றினாலே கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். (இந்த உடுக்கையானது) பசுமாட்டின் தோலாலே உருவகப்படுத்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இதை பசுமாட்டின் தோலாலேதான் கல்பிக்கவேண்டும். (22)

ஸுதிச்சியக்கிரத்திலிருந்து (சட்டுவிரல் நுனியிலிருந்து) காதுவரையில் ஒதுக்கமானது 4) அங்குலமாகும். 45 அங்குலம் அல்லது 50 அங்குலமிருப்பதுமாகும். ஸுதிசியானது பார்சுவஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும்.

... .. (231)

உக்பிணை வடுவகேஹஸம் து சுஹயம் பாரிகயுபெசு || ௨௪ ||

புராக்ஷுதிக்ராத்ரயஹஸ்யஸ்ய ஹாநுஅபாஹு ||
தத்யஸ்யாஹாநா(யு) து ஹிகாஸுத ஸஸம்
ஸவெசு || ௨௫ ||

ஸுதிக்ராக் தசுகுவிவஸம் நீபும் உகவாரிம்பசு
வி(தி)காத் க ||
சுஹயபுக்ரோஹஸ்யஸ்ய ஹாநுஅபாஹு தத்யஸ்ய || ௨௬ ||

புக்ரோஹஸ்யஸ்ய ஹாநு ஸஸம் ஸவாஹு தத்யஸ்ய
பெவ-கே ||
தத்யஸ்ய(தி)காத்(தி)காத்(தி)காத் மணம் ஹாநுஅபாஹு
ஸவெசு || ௨௭ ||

ஸவாஹுஅபாஹு விஸாஹு து வநகேகாஹுஅபாஹு ஸவெசு ||
புரோஹஸ்யஸ்ய ஹாநு(தி)காத்(தி)காத்(தி)காத்
ஸவெசு || ௨௮ ||

வலது பக்கத்தில் பூர்வ ஹஸ்தத்தை அபய ஹஸ்தமாக கல்பிக்கவேண்டும். பூர்வஸுத்திரத்திலிருந்து அபயஹஸ்தத்தின் மத்தியமானது (மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம்) 24 அங்குலமாகும். அந்தக்கையின் நடுவிரல் நுனியானது, ஹிக்காஸுத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியஸுத்திரத்திலிருந்து அந்தக்கையின் முழங்கைவரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 42 (40) அங்குலமாகும். அபய ஹஸ்தத்தின் ப்ரகோஷ்டம் (முன்கை) நடுவிரல், ஸர்ப்ப வலயத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஸர்ப்பத்தின் நீளமானது நடுமுன்கையின் சுத்தளவைப்போல் 1½ பங்கு இருக்கவேண்டும். அந்த 1½ பங்கு நீளத்திற்குமேலே, படமானது 12 அங்குலம் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். அந்தப் படத்தின் அகலமானது 7 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன்

ஹுஜம்வயுயம் ஹேஜம் கஹ்யெசு கஹ்யிதஃ ।

ஸூத்ராசு கக்ஷாணாம் ஸவெஜ வாஸ்பே-3 அாடிப

ஜாதசு || ௨௯ ||

ஸூத்ராநுஜ்யேஜாடிபம் வாஜெ நவாம்முஜோடாஹதஜ ।

*நவஜாசு விஜ்ஜஸூத்ரம் து ஸூத்ராடிஷா

டிபாம்முஜ || ௩௦ ||

ஸூத்ராசு கஹ்யிதஜாநொஹ்யு(நண) சுணாம் து

டிபாம்முஜ ||

நவாம்முஜம் அாஷஜாதம் ஜாநுநீபம் யயாகுஜ ||

ஜாநுரூடி டிபாம்முஜம் நதஜாநம் து கஹ்யெசு ।

கனம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸர்ப்பமானது, நீண்ட நாக் கையுடையதாக முன்பக்கத்திலிருப்பவர்களைப் பார்த்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக புஜங்க வலபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (28½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் கக்ஷாந்தரமானது 12 அங்குலமாகும். மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் மத்தியோதரமானது, 9 அங்குலமாகும். * பிண்ட ஸூத்திரமானது 9 முதல் 18 அங்குலமாகும். (?) (30)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து குஞ்சிதபாதத்தின் முழங்கால் வரையில் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம், 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும். அந்த குஞ்சிதபாதத்தின் நத

*வாஜெஷிக் விஜ்ஜஸூத்ரம் து உதி வாஜெ ஹாவ்யஜிதி ஹதி ।

* மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் பிருஷ்டபாகம் வரையில் ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸ்ரீதாஸிஜாநொவ-கோஸிஜாநுநீபு-ம் யயாகுமீ ||

கிவண்டநுலாகு-ம் வா ஜாவொலுனா-ம் கி, யா |

ஸ்ரீதாஸிநடைகாடியூசு வாஜவாஷ-ஜேனா-ம் ஸுப ||

ஸவெடி-அக்வாரி-பாபு ஸா-ம், மூ-ம் பு-ளியியதெ |

ஸபாஷஷ-ப-வண்டகா-பா-ப-ம் து ந-த-ம் ஹவெசு ||

*ஸ்ரீதஜாநுஜ-த-ம் வாஷ-ப-பு-த-ஸி-ப-தி-க-க- ||

சு-ப-ப-ப-தி-க-க-ம் வா ஜா-ந-வாஷ-ஜேனா-ம் கி || ௩௫ ||

மாநமானது. (நதமாநம்—செரிவின் அளவு) 12, 11, அல்லது 10 அங்குலம் இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து இடதுகால் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் முறையே 3 அங்குலம், 5 அங்குலம் 14 அங்குலம் என்று 3 விதமாகும்.

புத்தியில் சிறந்தவனே ! ஸ்திதபாதத்தின் நளகையின் நடுவிலிருந்து (நளகை—கணுக்காலுக்கு மேலே கண்டைக்காலில் சிறுத்திருக்குமிடம்) இடது குதிகால் வரையிலுள்ள ஒதுக்கம் 44 அல்லது 45 அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப் பட்டிருக்கிறது (உத்திருதபாதத்தின்) நதமாநமானது 45, 46, 47, அல்லது 48 அங்குலமாகும். (நதம்—சாய்வு அல்லது செறிவு) (34)

ஸ்திதபாதத்தின் முழங்காலிலிருந்து உத்திருதபாதத்தின் (தூக்கியகாலின்) குதிகால்வரையில் ஒதுக்கம் 34 அல்லது 33 அங்குலமாகும். இது ஜாநுபார்ஷ்ணியந்தரமாகும். (இது ஊன்றியபாதத்தின் முழங்காலுக்கும், தூக்கியபாதத்தின் குதிகாலுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவாகும்) (35)

*சுயம் ஸ்ராகாய-ஃ ஸாஸுதீஹாஸுபுஜாதசு-காயாம் ந டு-ப-ப-தெ | ஸ்ரீதஜாநெ-த-ம் வாஷ-ஜே-த-ம் உ-தி வா-நெ ஹா-வ-தி ௨ ஹா-தி |

ஊ. கருதாம்பெருந் து ஜாதமபுரம் நாலிஸுருகுலம்

ஹவெசு |

கருவரம் பொருஹஸ்தம் ஸ்ரீரக்(ஸ்ரீஸ்த) நாஸஸுருகு
(ஹஸ்தஸுருகு) ஷபாம்புரம் || ௩௬ ||

வனகாஷபாம்புரம் வாயு கருவரம் வா கருவரானகரு |

தருவரஹஸ்தம் வாஜாநகரு || ௩௭ ||

ஷபாம்புரம் வா கருவரம் நவாம்புரம் ஷபாம்புரம்

(ஹவெசு வா) |

*பொருஹஸ்தம் விவிஸ்தஸ்தம் (விநிஸ்தஸ்தம்) மூரூ(ஸ்ரீ)மூ
விபெஷத || ௩௮ ||

†வாஜாநகரு து ஜவாநகரு ஷபாம்புரம் ஹவெசு | (?)

தூக்கியகாலின் முழங்காலின் உச்சியானது நாபிமட்டமாக இருக்கவேண்டும். டோலஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது நாளஸுருத்திரத்திலிருந்து (மத்திய ஸுருத்திரத்திலிருந்து) 10 அல்லது 11 அங்குலம் (ஒதுக்கம்) இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். அந்த (டோல) ஹஸ்தத்தின் மணிக் கட்டிலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் (ஒதுக்கம்) 10 அல்லது 11 அங்குலமாகும். டோலஹஸ்தத்தில் தொங்க விடப்பட்டிருக்கும் விரல் நுனியானது விசேஷித்து (அந்த அளவில்) இருப்பதாகும். *

(38)

*பொருஹஸ்தம் து ஜாதம் வா ருஷாம்புரம் ஹவெசு வா |
உதி ஸுருஷு தீஹாஸுருஷுராதிகாவா ||

†வாஜாநகரு து ஜவாநகரு ஷபாம்புரம் ஹவெசு |
உதி வாநகரு ஹவெசு உதி

* டோலஹஸ்தத்தின் அளவானது 11 அங்குலமாகவும் இருப்பதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

கேசாந்தத்திலிருந்து பகபகூத்தின் உயரமானது 18, 17, அல்லது 16 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது அதன் உயரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது 3 பங்கு இருப்பதாகும். ஜடைகள் விரிந்து தொங்குவதானால் அவைகள் 5, 6, 7, 9 அல்லது 11 சடைகளாக இருக்கவேண்டும். ஜடையின் நீளமானது, 32 அங்குலம் முதல் 61 அங்குலம் வரையில் ஒவ்வொரு அங்குலம் வீதமாக நீண்டிருப்பதாகும். தொங்கும் சடையின் நீளமானது இவ்வீதமாகக் கூறப்

கநிஷாம்முவீவரீணாஹம் ஜடாநாஹமூஷாஹதத ||
 ஜடாநாம் பௌஷாநாஹிரமுகுதத(தம்)விஸேஷதத || சரு ||

நாமம் வெவாக்ஷவாஷம் அயுதூரகாஸம் தயா ||
 ஹஸிபிபிஷகம் வெவ கரோடிரத்பஸுதத || சசு ||

*ஹுஷிபிபிஷகம் து உகாஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||
 †ஹிபிபிஷகம் து ரத(ஹாநாநா, விஹிபிபிஷகம் ||

ஹஸிபிபிஷகம் து கிஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||
 யஹுஷிபிபிஷகம் து ஹாநாநா விஹிபிபிஷகம் ||சஅ||

‡ஹிபிபிஷகம் து கிஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||

பட்டிருக்கிறது. கேசாந்தத்திற்குமேலே தலையின்மேலே யிருக்கும் சடைகள், சிறுவீரலின் கனமுள்ளவைகளாக இருக்கவேண்டும். (44½)

நடராஜமூர்த்தியானது வீசுவித்து ஜடையில் புஷ்ப மாலை, ஸர்ப்பம், எருக்கம்பூ, ஊமத்தம்பூ, ஹஸ்திசிரிஷம், (பெருவாகைப்பூ) கிரோடிரதநபந்தனம். (மண்டையோடு களுடன் கூடிய ரத்னபரணம்) இவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்ட ஜடாமகுடத்தையுடையதாகும். வீர்தாரத்தினாலே அலங்கரிக்கப்பட்டிருப்பதாகும். (கமுத்தில்) மாலைகளும் ஹாரங்களும் தொங்கிக்கொண்டிருப்பதாகும்.

இந்த மூர்த்தியானது திருநீறணிந்து சிரித்தமுகமும்,

*ஹிபிபிஷகம் து உகாஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||

†ஹிபிபிஷகம் து ரத(ஹாநாநா, விஹிபிபிஷகம் ||
 உஹுஷிபிபிஷகம் து ஹாநாநா விஹிபிபிஷகம் ||

‡ஹிபிபிஷகம் து கிஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||
 யஹுஷிபிபிஷகம் து ஹாநாநா விஹிபிபிஷகம் ||

ஹிபிபிஷகம் து கிஷிபிபிஷகம் அஹுஷிபிபிஷகம் ||
 யஹுஷிபிபிஷகம் து ஹாநாநா விஹிபிபிஷகம் ||

புறாணுறாபுரித்தோடாபவகா முகொ விடி || சக ||

வறாவு அகோம்பி ராவைத ஊழைமதி (உருமையா)
வறாநகடி |

பொருவாஹையே தொவகம் வறாவு அகேவிவிராது ||

மூம்பதம் வறாஹையே து ஹாநுதிர்பாடிபாம்புமூ ||

தடியை வா சிவாடி வா விஹாரம் அக (தது)
ஹையு || ரு ||

வாடின நடுவாபவகம் வறாஹையே விதா ||

யஜ்ஞோபவீதமும், ஹாரமும் தரித்திருப்பதாகும். (48)

ஸ்வாமியின் உதரமத்தியம் (நடுவயிறு) வரையில் பாஹுதாமாக்கிரமானது (கையிலணிந்த மாலையின் நுனியானது) தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்

உதரபந்தத்தின் அக்கிரமானது (வயிற்றில் இறுக்கிக் கட்டியுள்ள கயிற்றின் நுனிகள்) பிரபாமண்டலத்தை (பிரபாவளியை)த் தொட்டிருக்கவேண்டும்.

துடையின் மத்தியபாகம் வரையில் புவித்தோலை ஆடையாக அணிந்திருக்கவேண்டும்.

டோலஹஸ்தத்திற்குமேலே அணிந்து கட்டப்பட்ட புவித்தோலாலான மேலாடையை அணிந்திருக்கவேண்டும். அந்த ஆடையானது பாஹுமலத்தில் (கையினடியில்) 12 அல்லது 13 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் ஸரிபாதி, அல்லது $\frac{3}{4}$ பங்கு அதன் அகலமிருக்கவேண்டும். அது வட்டமாக இருக்கவேண்டும். (51)

இருபாதங்களும் பாதஸரமணியப்பெற்றிருக்க வேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களாலும் அலங்கரிக்கப்பட்ட

பொருவாஹையே தொவகம் வறாவு அகேவிவிராது || உதி
வாஹைவிதி ஹாதி ||

ஹஸ்தவாடிம், முனாஸ்தவாடிம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௨ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௩ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௪ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௫ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௬ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௭ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௮ ||

உயாஸ்தம், முனாஸ்தம், ஹஸ்தம், ராஜஹஸ்தம், முனாஸ்தம் || ௫௯ ||

புருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்தங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

வலது கால் குஞ்சிதமாகவும், இடதுகால் அபஸ்மாரன் மீது வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். பரமேசுவரன், பாத தலத்தை குறுக்காக வைத்துக்கொண்டு நிருத்தம் செய்து கொண்டிருப்பவராவார். இடது காலேத்தாக்கி வலது பக்கத்தில் குறுக்காக (நீட்டிக்கொண்டு) இருப்பவராவார். டோலஹஸ்தமானது முற்றிலும் அபஸ்மாரன் இடது (எனது காலின் கீழே) இருக்கிறான் என்று சுட்டிக்காட்டுவதாகும். * அபஸ்மாரனுடைய உயரமானது 3, 4, அல்லது 5 அங்குலமாகும் ?

(அபஸ்மாரனுடைய சரீரத்தில்) உஷ்ணீஷம் 1 அங்

புருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்தங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

புருக்கவேண்டும். கை விரல்கள் கால் விரல்கள் எல்லா வற்றிலும் ரத்தங்கள் பதித்த ஸுவர்ணமோதிரங்கள் இருக்கவேண்டும். நடுவிரல் நீங்கிய விரல்கள் யாவும், மோதிரங்களுடனிருக்கவேண்டும்.

* அபஸ்மாரனுடைய உடலானது 3, 4, அல்லது 5 வளைவு அல்லது நெளிவு உடையதாகும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

❖ வலிபுரம் துருவாயாளம் மனையோம்முருகு லுவெகி ||

சுயத்யகோ, மூலநிஷாரம் (பாயாலை) கருவடி து
விடுவது.

ஹிகாயாஹுத்யாணம் து நவாந்திரமூலாஹுத்ய || ௫௭ ||

ஹரிபாஹா ஹிவய-ஹேம் தக்ஷணம் ஸ்ரீகீ-தி-தழ் ।

நாஹெஹு தெயு உருயாந்தம் ஜாநம் ஷனூராதுகம் ஹவெகி ||

ஸஷாங்கமும் வெராஸ்தீவ-ஃ ஜாதஸ்தீவ-ஃ அயாங்கமுஷா

ஜம்ஷாஜீஷ்-தேவிராதுகுழிம் அயாஸம் அரணோதயஸு ||

உறையூர் து காரம் விதிகையுடைய மூலியல்களில் (வீதிகம்
உறையூர், மூலியல்கள்) ।

குலம். கேசார்த்தம் 1 அங்குலம். முகம் 8 அங்குலம். களமும் கண்டமும் $1\frac{1}{2} + 1\frac{1}{2} = 2$ அங்குலம். ஹிருதயார்த்தம் 9 அங்குலம் நபியார்த்தம் 9 அங்குலம். மேட்ரார்த்தம் 8 அங்குலம். துடை 7 அங்குலம். முழங்கால் 2 அங்குலம். கண்டைக்கால் 7 அங்குலம். பாதம் 2 அங்குலம் ஆக உச்சியிலிருந்து பாதம் வரையில் 1, 1, 8, 2, 9, 9, 6, 7, 2, 7, 2 = 54 அங்குலமாகும்.

* கையின் நீளம் 14 அங்குலம். (கையின்) நடுவிரலானது சுழத்தமுட்படாமாகும். மற்றவைகளை யுக்தியுடன்

*வவ்ஸ்பம், உதாழிஸாய-பெஸாகாக்கொ லாம: வஸஸ்தீ
 உஹாயஸஸூலாதகாயாம் வரம் டிஸப்திதெ | சுவஸூரொடியெ து
 வஹவ: ஸஸ்யா ஜாயனெ | சுதொத்யஸுஸெயெமு-ஸோனாரா
 துரொயெந ஸஸ்யா வஸ்வொஹதா: |

* இங்கு அபஸ்மாரனுடைய அளவுகளில் பலவித ஸந்தேகங்கள் உண்டாகின்றன. ஆகையால் புத்திமான்கள் மற்ற நூல்களில் கூறப்பட்டிருப்பதைப் பார்த்து, அவைகளை பொருத்தமாகக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

பெரஹம் யுக்தா வுகதவிஷம் பாயயெது சுயொஹவழி ||

புஹொஸ்வெயு பரிபுஷாவயு வாஹ வாஹ வியுநிதள |

சுபஷாரொஹம் (ரஹொஹயம்) து யஹநநாஷாது கழி ||

தநுஹம் து ஸஹிதயு வுஹஸுநிதயு |

வுஹஸு வெ வாஹஸுந(ஸுஹ) டிசுநிதயு தநு
தெஹி (அஹி) கழி || ௬ ||

ஸஹி பரிபுஷாவயு வுஹஸுநிதயு |

சுஹொஹம் வுஹஸுநிதயு வுஹஸுநிதயு |

ஸஹொஹம் வுஹஸுநிதயு (வாஹம் வா) வுஹஸுநிதயு |

ஹொஹம் வுஹஸுநிதயு விஹிதயு வுஹஸுநிதயு || ௭ ||

கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அபஸ்மாரனை அதோ முகமாக (பூமியை நோக்கி) படுத்திருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும். பரமேசுவரனுடைய வலதுபக்கத்தில் அபஸ்மாரனுடைய தலையை வைக்கவேண்டும். இடதுபக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் உதரப்பட்டிருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரனின் வயிற்றின் உயரமானது (அபஸ்மாரனின் உயரமானது) 10, 9 அல்லது 8 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் முகத்தைத் தூக்கிக்கொண்டு ஸர்ப்பத்தோடு விளையாடிக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய இடது கையில் ஸர்ப்பமும், வலது கையில் அரிவாளும் இருக்கவேண்டும். அபஸ்மாரன் பயிர்ப்பச்சை நிறமுடையவனாவான். 62½

பத்மபீடத்தின் உயரமானது 16 அங்குலமாகும். அதன் விஸ்தாரமானது உயரத்தைப்போல் 4 மடங்காகும். அதன் நீளமானது, உயரத்தைப்போல் 1½, 1½, அல்லது 2 மடங்கு உள்ளதாகும். மேல் பத்மம், கீழ் பத்மம்,

புலாணியைப்புகழ்ந்த விதிநா காரா.

முனாம்,முஞ் ஸ்ரீராம ஸ்தோத்ராவஸாநகழி || ௬௫ ||

தாவடிவா.முருகாவுடைய காடுகொடையதொடியடி |

என்காழும் ஸாராஜெஹ்ஜெகாவயவவய-தநம்(நாசு) ||

வழிக்கு வந்தவர்களுக்கு வழி காட்டி: வழிக்கு வழி காட்டி

ததௌஷாம்பஹீநம் தது ஊயெ-காய-கம் தது குராக் க்யஸ்ய ||

வனகுகிசி அதுவனுஷ்டீஸவஸுஜாத, கழி

வருந் வருநெய்யாண்டு வரும் புகழ்போகி வருமேயுமி

கூறுபெசு || கூஅ ||

கதஸூரி லாவபா தெஷு ஐனஸெவ் து தசுகுரு |

நாநாடியுத்தாலி || நாநாவுவெஷயு யொலிதழ் || ௬௯ ||

தெய்வநாயகியும் ஹனுமன் தெய்வநாயகம்

(அரபிவம்) எய்ய: |

பிண்டிகை இவைகளை (நூல்களில்) கூறியிருப்பதபோலவே செய்யவேண்டும். பத்மாஸுத்தை பிரபாவளியுடன் முறையாடு செய்யவேண்டும். (64)

3 அங்குலம் முதல்		100 அங்குலம் வரையில்	
...
...
...
...

(66)

அதற்கு மேலே, 8ல் 1 பாகம் குறைந்து முறையே
சிறுத்திருக்கவேண்டும். 1, 2, 3, 4, 5, 6, 7, 8 அங்குலம்,
மறுபடியும் அதே கணக்கும். மேன்மேலும் கல்பிக்க
வேண்டும். அவைகளில் தண்ட எண்ணிக்கைகளை
கர்த்தாவின் அபிப்பிராயப்படி செய்வதாகும். (அந்த
தண்டங்கள்) பலவிதக் கொடிகளாலேயும் பலவிதமான
பூக்களாலேயும் அலங்கரிக்கப்பட்டு அழகாக இருக்க

கத-ஃவ்யம் வரிதொ விபு, தாருவ்யாஹ்யனாநிதழ் ||௭௮||

ஹாநுமணனும் வா யீமநு ப்ரஹ்மணனுவத-ஃநழ் |

தவ்ய வாவெ உவாஷெவீம் ப்ரா, முகூனியிநா க-ஃரா ||௭௯||

வனதக் ஸ்ரூக் ப்ர-ஃம் நு, தம் ஸவ-ஃனொகஹி, தாவஹழ் |

தஷெவ டிசுநிணெ வாபெ-ஃ ஜடாபெ, ம-ஃ விஹாஜிதெ

(ஜாந வியு, தம்) || ௭௮ ||

* ப-ஃஹாஷெ-ஃஹாம், தரம் வெ-ஃவ ஷெ-ஃயா, ம-ஃனுவஸிதழ் |

வ்ரூ-ஃவா, நாகாம், ம-ஃயு-ஃம் ஹ-ஃயெனாநி-ஃயு-ஃம் தழ் ||௮௦||

வனவம் ஜா, ந-ஃவி-ஃயு-ஃம் நு, தம் யதக் வி-ஃயகழ் |

வேண்டும். அதற்கு மேலே 3 திசுடர்களைக் கல்பிக்க வேண்டும். அதைச் சுற்றிலும், ஒரு தாலம் (ஒரு அடி) இடைவெளி இருக்கவேண்டும். இத்தகைய பிரபாமண்டலத்தின் இருப்பானது (அமைப்பானது) சூரியமண்டலத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். (70½)

அந்த நடராஜ மூர்த்தியின் இடது பக்கத்தில் முன்பு கூறியுள்ள விதியுடன் உமாதேவியைக் கல்பிக்கவேண்டும். இது முதலாவது நிருத்த (நடராஜ) மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ஸகலலோகங்களுக்கும் (பிராணி அல்லது ஜனங்களுக்கும்) நன்மையைக் கொடுப்பதாகும்.

அதே மூர்த்தியானது, வலது பக்கத்தில் சடைநுனியில் கங்கையுடனிருந்தால், அது, இரண்டாவது நிருத்த மூர்த்தியாகும். சடையிலிருக்கும் கங்காதேவியானவள், ஸ்திரீ மாநத்தில் கூறப்பட்ட அங்கஅமைப்புகளுடன், இருகைகளையும் சேர்த்துக்கூப்பி மார்பில் அஞ்ஜலி பங்கத்துடனிருக்கவேண்டும். இந்த நிருத்தத்திற்கு

* ப-ஃஹாரி, தூ-ஃபி-ஃயாகாய-ஃம் உ-ஃயி, தவ-ஃஹகமதழ் |

ப-ஃஹாஷெ-ஃஹாம், ம-ஃனுவஸிதவ உ-ஃவி வா-ஃவ ஹவ்யவிதி ஹா-ஃவி |

தஷெவ வாஜவாஜம் து சுவஸூரொராவரிஹிதஃ || எச ||

உஜ்ரதம் உக்ஷிணம் வாஜம் வாஜவாஜொராவரிஹிதஃ |

ஹோடயிவாஜெ து வாஜநாஸாபுடானகெ || எரு ||

ஹும்பெசு ஸ்ரஹஸூதித்ரம் து ஹிதவாஜஸூ மஹுகெ |

பெஷம் ப்ரூமிவ கதஸூஷம் னாதஸூத்ரம் து தீபகஃ || எசு ||

சுவகீணஸூடாஹாரம் ஜடாகுடஸம்புதஃ |

ஜடாகுடஸம்புதம் பெஷம் ப்ரூமநுதவசு || எச ||

உத்யுஜம் நுதஸூதவி ஸூரோணிஹிதாவஹி |

கணோஜஸூஜ்ரதம் ஸவ்யவாஜம் வாஜம் து கும்பிதஃ || எசு ||

ஹோஜஸூகஸூபுதஸூதசு வம்பஸூபுதெ |

ஜாந்ஹவீயுதம் (கங்கையுடன் கூடியது) என்று பெயர்.
* கங்கையானது, ஸ்வாமியின் தேஹஸப்தாங்குலத்தினாலே
16 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (73)

அதே மூர்த்தியானது, இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, வலது காலைத் தூக்கி இடது காலுக்கு மேலே வைத்துக்கொண்டிருப்பதாகும். இந்த மூர்த்தியின் ப்ரம்ஹஸூத்திரமானது, நடு நெற்றியின் இடது பக்கம், இடது நாஸாபுடத்தின் பக்கம், ஸ்தித பாதத்தின் கணுக் கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் தொங்க வேண்டும். மற்றவைகள் முன்கூறியதுபோலவே கல்பிக்கப் படவேண்டும். இது வேது நிருத்த மூர்த்தியாகும். (76)

விரிந்து சிதறிய சடையுடனாவது, சடை முடியுடனாவது இருந்து, மற்ற லக்ஷணங்கள் முதலாவது நிருத்தத்தைப் போல இருப்பது, நான்காவது நிருத்தபதமாகும். இது ஸகல பிராணிகளுக்கும் நன்மையையுண்டுபண்ணும். (77)

வலது காலானது காதளவுக்குத் தூக்கப்பட்டு, இடது

* இந்த 3 சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது.

சுஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ லக்ஷம் உக்ஷிணை கரெ ||௭௬||

கவாநூதம் வாஸம் (நா.மம்) அ வணாம் வாநெ கரெ தயா |

மஜஹஸ்தோவஜம் ஹஸ்தம் ப்ரஸாரய-உக்ஷிணாநு.மடி ||

யதஸ்ப்ரஸாரயத தஸ்ய வஸிஸ்தம் ப்ரஸாரயேசு |

விநம் வணாநு.தஸ்ய வஸிஸ்தே விதிதே || அக ||

பொலி-உக்ஷிணாய-உக்ஷிணம் வாநெ மளஸீஸாரயு.தடி |

*ஹஸ்தாஸ்தாஸு.தம் ஹஸ்தம் தஸ்ய ப்ரஸாரிதடி ||

சுஹயம் ஸூத்ரம் வாஸம் அ வஸி லக்ஷம் உக்ஷிணை ||௭௭||

வெதாஸம் வஸிஸ்தம் அ உக்ஷிணை வஸி ||௭௮||

கால் குஞ்சிதமாக இருந்து, 8 கைகளுடனிருப்பது 5வது நிருத்தமாகும். வலது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளிலும், அபயம், குலம், பாசம், உடுக்கை இவைகளிருக்கவேண்டும், இடது கைகள் 4லும், கபாலம், அக்ஷி, பாசம், (நாகம்-நாகபாசம்) மணி இவைகளிருக்கவேண்டும். யானையின் துதிக்கைப்போன்ற கையை வலது பக்கத்தில் நீட்டிக் கொண்டிருக்கவேண்டும். இதன் பூர்வ ஸூத்திரமானது, முதலாவது நிருத்தத்திற்குக் கூறப்பட்டதைப்போலவே யாகும். இவ்விதமாக 5வது நிருத்தத்தின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டுள்ளது (81)

16 கைகளுடனும் இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுடனும் இருப்பது, மற்றொரு விதமூர்த்தியாகும். (தூக்கிய) காலே இரு கைகளாலே தூக்கி கழுத்தில் போட்டுக்கொண்டு நீட்டியிருக்க வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளில் அபயம் (1) குலம் (2) பாசம் (3) கத்தி (4) உடுக்கை (5) தவஜம் (6) வேதாளம் (பூகாகிருதி விசேஷம்) (7) ஸூசை

*ஹஸ்தாஸ்தாஸு.தம் ஹஸ்தம் தஸ்ய ப்ரஸாரிதடி |
உதி வாநெ ஹஸ்தாஸ்தாஸு.தம் ஹஸ்தம் தஸ்ய ப்ரஸாரிதடி |

சுதனம் மஜஹுராஹம் வெடகம் விஸ்வம் தயா |

வணாம் வெலுவ கவாஹும் அ அஹரிசாம் ஸாதிவிவெவ அ ||

வாழிஷ்டஹம் ப்ரீதம் பெஷம் வஹ்நுதவக் |

வனம் ஷஷம் ஸோவஜாதம் ராஜிராஷ்டிரஸுவாவஹம் ||

தினெது²ஷஹஸம் ௨ ஸுவிசீண-ஜடாயாடி ।

கும்பித வரவாடி து சுவஸூரொவரிஷித் ||அக||

வாழ்வாடு-3 பரிசுலவல்தி விசீண-3ாண்டி, பஸ் டிசுதிணை ।

*சூரிய (வெள்ளி) தம் திருநிலை வாழ்விடம் ஓடாது அ
வீடுகடி || அள ||

வடுவ-ஷுதி, தாத்ம், மூஷ், நீபும் ஹாநம், மூஹம் ஹவெசு ।

சுலபம் ஸூத்ரம் வாயம் ௮ ஐதரம் ௨. சுதிணை கரெ || ௮௮ ||

ஹஸ்தம் 8) இவைகளையும், இடது பக்கத்திலுள்ள 8 கைகளிலும், அக்சி (1) கஜ ஹஸ்தாபம் (துதிக்கை போன்றது) (2) கேடயம் (3) விஸ்மயம் (ஆச்சர்யக் குறியுடன் கூடிய ஹஸ்தம்) (4) மணி (5) கபாலம் (மண்டையோடு) (6) சரிகை (சிறிய கத்தி) (7) ஸுசீஹஸ்தம் (8) இவைகளையும் தரித்திருப்பதாகும். மற்றவைகள், 5வது நிருத்த லக்ஷணத்தைப்போன்றவைகளாகும். இது 6வது நிருத்த மூர்த்தியின் லக்ஷணமாகும். இது அரசனுக்கும் ராஜியத்திற்கும் நன்மையைக்கொடுக்கும். (85)

மூன்று கண்களும், 8 கைகளும், விரிந்த சடையும் தரித்து, குஞ்சிதரான இடது காலையுடையவராய் அபஸ் மாரன் மீது நிற்பது மற்றுமோர் மூர்த்தியாகும். அபஸ் மாரனுடைய தலையானது ஸ்வாமியின் இடது பக்கத்திலும், அவனுடைய உதரப்பட்ட கால்கள் வலது பக்கத்திலுமிருப்

* உயிர்தம் ஐக்கிணர்மொழிமொ ஸ்ஹிதஸம்மலி | ஐதி
உயிர்தபுவஸகவாஃ |

கவாஹமிவாதூ அ தயா ஸிஷ்யஹஸ்கழ |

மஜஹக்ஷோராவல வாகெ அதூயெ-2 வெவெவெவ ஹி ||அக||

† மஜஹக்ஷோராவல ஸவஜ வால வஜாஹஸல து வா |

ஹாடஸஜ து உயெஜ து வாகெ து ஸ்ரோநலயஜெ ||கய||

வாலாவிருநககாலயெஜ ஹஸயெகி ஸ்ரஹஸலதூ கழ |

தகஸலதூகி வாலஜாஙகெ நீபு-2 வெவ நவாஹுமூ ||

பதாகும். 1 அவன் மேல ஸுஸ்திதமாக வைக்கப் பட்டிருக்கும் ஸ்வாமியின் கால் பெருவிரல் நுனியானது பயங்கரமாக இருப்பதாகும்.

பூர்வ ஸுத்திரத்திலிருந்து பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 12 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், அபயம் (1) குலம் (2) பாசம் (3) உடுக்கை (4) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள கைகளில், கபாலம் (5) அக்ஷியுடன் கூடிய பாத்திரம் (6) விஸ்மய ஹஸ்தம் (7) கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தம் (8) இவைகளும் இருப்பதாகும். (89)

2 வலது கரத்தில் கஜ ஹஸ்தமும், இடது கரத்தில் வியாள ஹஸ்தமும் (வியாளம்-ஸர்ப்பம் இருப்பதமாகும்).

பிரம்ஹ ஸுத்திரமானது, நடு நெற்றியிலிருந்து இடது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலும், இடது நளகையின் நடுவிலும்

† மஜஹக்ஷோராவல ஹஸல ஸவஜாஸலதூ து வா | ஹி ஸாஸூ தீஹாஹுபஸூலாதூகா வாஃ |

1 (ஸ்வாமியின்) பெருவிரல் தூக்கியும் அதன் நுனியானது (அவனுடைய உடலில்) அழுத்தப்பட்டுமிருப்பதாகும். என்பது அச்சிட்டிருக்கும் புத்தகத்திலிருக்கும் பாடம்.

2 கஜஹஸ்தம்போன்ற ஹஸ்தமானது வலது கையிலு மிருக்கலாம், அல்லது இடது கையிலுமிருக்கலாம், என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

நதஜாநம் டிபராபம் ஸ்ரீக வாஜெ மளரீஸீராயுதடி |

ஸூத்ரம் நுதூவஜாதம் ஜமஜுவவிநாஸகடி || கூஉ ||

தஜெவ ஷஃஹுஜெவதஜஹயம் ஐராமா தயா |

ஸூத்ரம் டிசுநிணவாஸுபு-3 து கவாறும் விஷயம் தயா ||

மஜஹஜூவஜம் வாஜெ ஸூத்ரம் ப்ராஜதஜஷஜடி |

அதுஹஜூஜம் சிணைத்ரம் அ ஐடாகுடஜநாநடி || கூச ||

சஹயம் ஐராமா ஸூத்ரம் வாஜெ2, மி-3 ஜஹஜூவகி |

சவஸாரம் விநா வீஜெ வாஜாஹிசு-கூம் அது ஸூத்ரம் || கூடு ||

தஜூசுபுரஸூதிதம் வீஜெ ஸூத்ரம் வாஜெகநிஷிகடி |

தொங்கவேண்டுர். அந்த பிரம்ஹ ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 9 அங்குலமாகும். நதமாநம் (தொய்வு) 10 அங்குலமாகும். இடது பக்கத்தில் கௌரீ தேவியுடனிருக்கவேண்டும். இது 7வது நிருத்த மூர்த்தியாகும். இது ஸகல ஜகத்தின் துக்கங்களையும் நாசம் செய்துவிடும். (92)

அதே மூர்த்தியானது, 6 கைகளுடையதாக இருந்து, வலது பக்கம் கைகளில் (1) அபயம் (2) உடுக்கை (3) குலங்களுடனும் இடது பக்கம் கைகளில், (4) கபாலம் (5) விஸ்மய முத்திரை (ஆச்சர்ய முத்திரை) (6) கஜஹஸ்தேதாபய முத்திரைகளுடனும் இருந்தால், அது 8வது நிருத்தமூர்த்தியாகும். இதன் ஸூத்திரம் முன்போலவேயாகும்.

நான்கு கைகளும், மூன்று கண்களும், வலது கைகளில் அபயம், உடுக்கையும், இடது கைகளில், அக்ரி, கஜஹஸ்தமும் தரித்து, அபஸ்மாரனின்றி பீடத்தில், வலது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியானது ஒன்பதாவது மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் கால் சிறுவிரல் பீடத்தின் முன்பக்கத்திலிருப்பதாகும். குஞ்சிதபாதத்தையும், பிரம்ஹஸூத்திரத்

தக்ஷிணம் கும்பிதம் யுக்தா ஸூத்ரம் யுக்தா து

மும்பவெபக் || கூக ||

நவம் நுக்தாவஜாதம் மம்மாயரஜதஃ வரஃ || கூக ||

உதி காப்யவபிஷே நுக்தவிதிருக்ஷணகயமம்

நாஜாஷஷஷிதஃ வடமஃ ஸஜாஃ ||

தையும் யுக்தியுடன் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். நடராஜ மூர்த்தியானது, இவ்விதமாக 9 விதமாகக் கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி கங்காதர மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (97)

காசியபீய சிஃபசாஸ்திரத்தில் நிருத்த மூர்த்தி (நடராஜ மூர்த்தி)

லக்ஷணத்தைக்கூறும் அறுபத்தெட்டாவது

படலம் முற்றும்.

|| சுயெகொ நவவசுதிதஃ வடமஃ ||

மஹாயாஜிதிபுருஷணம் ||

மஹாயாஜிஹம் வசுஷி வஸ்கெதவாடியுநா பபுணு |

ஸுஸூரிதம் டி.சுதிணம் வாடிம் வாடிவாடிம் து கும்பிதடி ||

தருடையுலாக் ஸவெது நீகா நவயவானகடி |

டி.சுதிணை அாசுதிவீலானை ஸவெதுநாவாபுடானை ||

ஹிதூலயெது அ நாவெஸு ஸவெது ஹிம்முமுகம்

ஸவெது(கெ தமா) |

டி.சுதிணை மெய்யுலுஸுது டியெது(யுலாக்) வெடிம்முநா

னாரை || ௩ ||

வாவெலுலாபு டியெலெ வெவ ஹிதூ(யெது)ஸூதிதம்

வெய்யுலுஸுது ||

முணாரம் நதமாநம் து வாடிம்முலுபாடிதடி || ௪ ||

அறுபத்தொன்பதாவது படம்,

கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணம்.

இரி கங்காதரமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறன். கேட்பாயாக. கங்காதரமூர்த்தியின் வலது கால் ஊன்றியும் இடது கால் குஞ்சிதமாகவும் (சிறிது வளைந்தும்) இருக்கவேண்டும்.

மத்தியஸூத்திரமானது, நெற்றி நடுவிலிருந்து 3 யவை வலது பக்கத்திலுள்ள இடம், வலது நேத்திராந்தம் (கண்ணின் கோடி) வலது நாஸாபுடாந்தம் (வலது மூக்கு துவாரத்தின் ஓரம்) கண்ட மத்தியம், தொப்புளின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், குதிகால்களின் மத்தியம் இந்த இடங்களில் மத்தியஸூத்திரம் தொங்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியின் நதமாநம் (வணக்கத்தாலே குறைந்த அளவு) 3 அங்குல

சுஷாடிஸாஹம்மும் பெருதும் தத்தூஸம் வாணி-காணாடி |

வவிலிஷ்வஸூ (விபுரஸூ ௮) ஜடாஸபஸம் வாபெ சுவீஷ

ஹதாநதடி || ௫ ||

† டி.சுதிணை வலிவ-ஹதூம் து கூரு-ஷேவீஷ நானிதடி |

வாபெந வலிவ-ஹதூம் டெவீலாமிம்மநம் கூரு || ௬ ||

டி.சுதிணை வரஹதூம் து ஜடாஜாஹி)ஸாயுதடி |

உஷீஷாதம் ஸஜூகூரதடி வாபெ கூலியு(பு).மம் யு-வடி ||

ஷேவஸூ வாபவாஸூ- து டெவீவ(நி)ஹிதகா(உ).நதடி |

ஸவிக(ஸூஸூ)தம்(வாபவா) து டி.சுதிணம் கூஹிதம்

ஹவெசு || ௮ ||

மாகும். காலின் இரு பெருவிரல்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கம் 18 அங்குலமாகும். அந்த அளவில் சில் 1 பாகம் இரு குதிகால்களின் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமாகும்.

அவிழ்ந்து தொங்கும் சடையும், இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கிய முகமுமுடையதாகும். (5)

* வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது தேவியின் ஸ்தநத்தின் மீதும், இடது பூர்வஹஸ்தமானது தேவியை ஆலிங்கனம் செய்து கொண்டும் இருக்கவேண்டும். (6)

வலது பக்கம் பரஹஸ்தமானது கங்கையுடன் கூடிய சடையைத் தழுவிடும், இடது பரஹஸ்தத்திலுள்ள மானாது உஷ்ணீஷம் வரையிலுயர்த்தப்பட்டிருக்க வேண்டும். (7)

ஸ்வாமியின் முகமானது இடது பக்கத்திலிருக்கும்

† 6 ஸ்ரோகோஜூரதவாஸூகெ டி.ஸூதே | ஸ்ரோகாடி-ஸூ மம்மாயாஸூதி-ஷிஷபகோ ஹிதூஹ-திவெதி அினூடி |

* 6வது சுலோகம் பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ளது. அதன் பொருள் கங்காதர மூர்த்திக்கும் பொருந்துமா என்று சிந்திக்க வேண்டும்.

ஸஜ(ஹ)மததம் ஸுதித்ரம் கருயெசு கருவிதஃ |

புஸாய-ஃ ஃகநிணம் ஹதூம் வாஹஹம் து(ஸ)

வா-ஹகஸு || கூ ||

ஸயவா ஃகநிணம் ஹதூம் புகொஹஸு கிருவ,ம-ஃகஸு |

பொண்ணிஹதூம் தும் மும்ஸத ஹதூம் திவி கருவாசு || ௨ ||

ஸவ-ஃஹகாரஸம்புதம் ஸவ-ஃஹகாரஸம்புதம் |

ஹ,மீரயீ(ஹ,மீரயொ)ஃகநிவாஸு-ஃ ஹ,மீரயீ:

ஸம்ஸு-ஃதொ ஹர: || ௩ ||

மம்மாயரம் ஹரயிதி ததொ வெ கிருவா-ஹகஸு || ௪ ||

ஹ,மீரயீ(ஹ,மீரயொ)ஃகநிவாஸு-ஃ ஹ,மீரயீ:

வனகொநஸு-ஃதிதஃ வடயு: ஸஜ: ||

தேவியைபார்த்துக்கொண்டிருப்பதாகும். தேவியின் இடது பாதம் ஸுஸ்திதமாகவும், வலது பாதம் குஞ்சிதமாகவும் இருப்பதாகும். கல்பம் (முறைய) றிந்தவன் ஸமபங்க ஸுத்திரத்தைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். (8½)

அம்பாளுடைய வலதுகை தொங்கவிட்டும் இடதுகை புஷ்பத்தை தரித்தமிருக்கவேண்டும். (9)

அல்லது வலது முன்கையினுடைய த்ரிவர்க்கமானது (3 விரல்கள்) ச்ரோணிதலத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வப்னத்திலிருப்பது போன்றதாகும். (?) மூர்த்தியானது அஹங்காரமே உருவெடுத்ததுபோலிருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். (சடையில்) வலது பக்கத்தில் கங்கை இருக்கவேண்டும். (வலது பக்கத்தில் பகீரதன் இருக்கவேண்டும்) மஹர்ஷிகள் துதி செய்து கொண்டிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக கங்காதர மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி த்ரிபுராந்தக லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியிய கிழப்பாஸ்தீர்த்தில் கங்காதரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்

அறுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்,

|| சுய வஸ்துதிதஃ வடநஃ ||

திரவாரானுகரீதிபுஷணம் ||

தி வாரானுகரீதேவஸு முஷணம் வஸ்துதேவஸுநா |

திவதஃவஸுநாநா வா நதநாநம் யஸாகுரீதி || ௧ ||

சூலம், மம் ஸரீலம், மம் அரவதிலம், மரீதி திரயா |

வருதிவொலுநதம் ஹாமம் லாநமவம் ஹி கருபெசு || ௨ ||

வாநா, மமுஷதவொபொபெஸுவ து வாவதினா

தொலபாரம், மமு ||

சூலம், மம் தவிஜாநீயாசு சுஷாநா, மமு ஸரீ || ௩ ||

விபரதம், மமுலாவதாநதிலம், மரீதி ஸுத ||

ததிவொமெகலா, மம் து வாவதேவஸு து (ரஸு)

நாநம் ஹவெசு || ௪ ||

எழுபதாவது பட்டம்

திரபாரந்தக மூர்த்தி லக்ஷணம்

இப்பொழுது திரபாரந்தக மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். ஆபங்கம், ஸமபங்கம், அதிபங்கம் என்று மூன்றுவித பங்கங்களாகும். இவைகளின் நதமாநமானது, (உடல் வணங்கியிருப்பதனால் குறையும் அளவு) முறையே 3, 4, 5 அங்குலங்களாகும். இவ்விதமாக உயரத்தில் குறைந்திருக்கும்படி பிரதிமைகளைக் கல்பிக்க வேண்டும்.

கால்களின் பெருவிரல்கள் இரண்டிற்கும் நடுவில் 16 அங்குலம் ஒதுக்கமுள்ளதாக இருப்பது ஆபங்கமாகும். 18 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது ஸமபங்கமாகும். 20 அங்குலம் ஒதுக்கமிருப்பது அதிபங்கமாகுமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதம் கூறப்பட்டிருக்கும் பெருவிரல்களின் மத்திய அளவுகளில் 1 பாகமானது குதிகால்களின் மத்தியின் அளவாக இருக்கவேண்டும். (4)

உஷ்ஷாசு வாஜவாஸு-3 து நெத்ராந்தே தசீவாடாந்தகெ |

ஹநெநாவ-3-3 ஸோஹஸ்யே டிசுதிணஹ நயா(வா,உகெ ||ரு||

நாவெடி-3சுதினாவாஸு-3 து வாரொருஸூ(வஜ)

வாஸு-3கெ |

டிசுதினாவெ-3 து வாவெ-3-3 வாஜவாஸு-3 து

ஹஸ்யெசு || சு ||

சூஹ,ம ஸூத்ரோவஜாதம் ஸூஹ,மய பஸுணு |

ஹூடாயெ-3 நாவாவெ-3 வாடியொ-3 வாணி-3-3யெ-3 || எ ||

ஹஸ்யெசுவ-3-3-3-3-3 து ஹூனா-3 து

வாடியெ-3 |

தசீஸூத்ராசு வாஜவாஸு-3 து ஹிகாஸூத்ர(யெ-3)

பரிவா,மய || அ ||

சுய-3-3-3-3-3 து தசீஸூத்ராசு வாவெ ஹடிய யெ-3 |

உஷ்ணீஷத்திற்கு இடது பக்கம், இடது கண்ணின் ஓரம், இடதுநாளியின் ஓரம், முகவாய்க்கட்டையின் இடது பக்கம், வலது ஸ்தநத்தின் இடது பக்கம், நாபியின் வலது பக்கம், இடது துடையின் வலது பக்கம், வலது குதிகாவின் இடது பக்கம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஆபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி ஸமபங்க ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக.

நடு நெற்றி, நாளியின் நுனி, குதிகால்களின் நடு, இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். இதற்கு ஸமபங்க ஸூத்திரம் என்று பெயர். இனி இந்த ஸூத்திரத்திற்கும் அங்கங்களுக்கும் மத்தியிலுள்ள அளவைக் கூறுகிறேன். (7½)

மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து கண்டமத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 1 அங்குலமாகும். அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் ஹிருதய மத்தியத்தின் ஒதுக்கம் ½ அங்

1 தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை நாலியயேஜம் து அயாம்முரு ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜெஹ்நிணை யுமாமுரு ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜாநொரணாம் அஹ்நிணை || 10 ||

வஜ்ஜம்மலிதி வஜ்ஜம்மலிதி வஜ்ஜம்மலிதி ||

உஷ்ணக்ஷுதித்ராஹ்நிணை து நெத்ராஹ்நிணை || (தக்)

வாடாஹ்நிணை || 10 ||

ஹ்நிணை து நெத்ராஹ்நிணை தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை து

முணாம்முரு ||

நாலியயேஜம் து வஜ்ஜம் து வஜ்ஜம் து வஜ்ஜம்

2 முணாம்முரு || 10 ||

குலமாகும். 3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியம் வரையில் ஒதுக்கம் 2 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் மேட்ர மூல மத்தியமானது 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 12 யவைபாகும். இது, ஸமபங்க ஸுத்திரத்திற்கு கூறப்பட்ட லக்ஷணமாகும் இனி அதிபங்க லக்ஷணத்தை கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (10½)

உஷ்ணக்ஷுத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் நேத்திராந்தம் புடாந்தம், இந்த இடங்களிலும், மத்திய ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பக்கத்தில் 3 அங்குலத்திலிருக்குமிடத்

1 தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை நாலியயேஜம் து அயாம்முரு ||

தக்ஷுதித்ராஹ்நிணை ஜாநொரணாம் அஹ்நிணை ||

உதி ஸுத்திரவாஹ்நிணை ||

2 அயாம்முரு உதி ஸுத்திரவாஹ்நிணை து அயாம்முரு ||

3 அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, வலது பக்கத்தில் நாபி மத்தியமும், மேட்ர மத்தியமும் 4 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து, இடது முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 3 அங்குலமாகும். என்பது பதுப்பித்த புத்தகத்திலுள்ள பாடம்.

தகிஷ்வித்(தூக்)வாஜாநகர்ஃயஜாதம் விபீயதெ ।
வாஜாவிவாஷிஷைவத் து வாபுஷ(யத்)ஷித்(யத்)வாஷித்
வாபுஷ(யத்)வாஷித் || ௩௩ ||

வழி-3-ம் வெளியுத் தீவ்ம் ஸ்வாதி-தி)நீராதகொதுவகி
(திதம்)।

ஸ்வம் சிவமவஸூதேஷு ஸ்விமுந்தூந
 காரயேசு || ௧௪ ||

உதலம் ஞாதிலம்ம் ஸலாக ஸலஹம் து லயலிடி |
 குஹம்லயலம் ஸலாத சி ஸுராஹகலிதிசுகழ || ௧௦ ||

உகநிணம் ஸுவதிகம் (ஸுவதிகம்) வாடி வாடிவாடித் து
குவதிகம்

திலும், நாபி மத்தியத்திலிருந்து, இடது பக்கத்தில் *3 அங்குல ஒதுக்கத்திலும், ஸூத்திரத்திலிருந்து இடது முழங்காலின் ஒதுக்கம் $\frac{1}{2}$ அங்குலமிருக்குமிடத்திலும், இடது குதிகாலின் வலது பக்கத்திலும், பார்சுவ (மத்திய) ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (13)

(மத்தியஸூத்திரமானது அங்கத்தை)தொட்டிருப்பது பதிந்திருப்பது, ஒதுக்கம், இவைகள் பாதாந்தமாக ஸ்தாநகபிம்பங்களுக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கும் த்ரிபங்க (முன்றுவித) ஸூத்திரங்களில், (ஒரு ஸூத்திரத்திற்குக் கூறப்பட்ட லக்ஷணத்துடன் மற்றொரு ஸூத்திர லக்ஷணத்தைச் சேர்த்து) ஸம்மிச்சமாக (கலப்பாக) பிம்பங்களைக் கற்பிக்கக்கூடாது. (14)

தீர்ப்புரைந்தக மூர்த்தியானது அதிபங்க லக்ஷணத்துட
னிருப்பது உத்தமமாகும். ஸம்பங்கமாக இருப்பது மத்தம

†உயர்த்துவிதி ஸர்வ ஜீவராஜ்யஸ்ஸாதிகாவாஃ ।

* நாயி மத்தியம் 2 அங்குலம் முழங்கால் ஒதுக்கம் 3 அங்குலம் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நாலிலுள்ள பாடம்.

டிக்ஷிணெ வடுவஹூம் து நாவிலுத்ருஸம் உதடி ||
 லிஹகணஃ து தக்ஷம் பாணயஜம் து வீயிதடி |
 பாணாயாஜம் து தக்ஷித்ருஜம்மும் து வீயிதெ ||
 கநிஷாமுறிவரீணாஹம் ஷெவெஸஸு கரெ து தக் |
 சூஸுஜம் வஹாம்முவஜாஸஸாஸெஜாஹம் வஜாஸதஸுஜடி ||
 சூஸுஜதம்மஸம் வுஹம் விஸூரெ கிருபவம் ஹவெகி
 (யவாயிகம்) |
 வாஜஹஸு யநுயஹுசுவா ககநாஹுசுககரொஹுசுகடி ||சு||
 னாககித்ருஜம்மும் வாவி தக்ஷாஹுதஜாததம் து வா |
 ஸதாம்மும் து தம்மம் வா வஹஸஸுநவாம்மும் ||
 ஹீநம் வாஸுயிகம் வாவி நவ(ஸுத)யாயநுஷாஹிதடி |

மாகும். ஆபங்கமாக இருப்பது அதமமாகும்.

இந்த மூர்த்தியின்வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும், இடது
 கால் டிக்ஷிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். வலதுபக்கம் பூர்வ
 ஹஸ்தமானது, நாபிஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது
 ஸீம்ஹகர்ண ஹஸ்தமாகவும், பாணத்தின் நடுவைப்
 பிடித்தும் இருக்கவேண்டும். கையிலிருக்கும் பாணத்தின்
 நீளமானது $7 \times 3 = 21$ அங்குலமாகும், என்று விதிக்கப்
 பட்டிருக்கிறது. தேவேசனான பரமேசுவரனுடைய கையி
 லிருக்கும் பாணத்தின் பருமனானது, சிறுவிரல் பிரமாண
 மாகும். அதன் முகமானது, 5 அங்குலம் உயரமும் 5
 அங்குல அகலமும் உள்ளதாகும். அதன் அடித்தடமானது
 முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை அகலமுள்ளதாக
 இருக்கவேண்டும் (முகத்தின் உயரத்தளவுக்கு 3 யவை
 அதிகமாக அகண்டு இருக்கவேண்டும்.)

ததுஸ்ஸை (வில்கை) ப் பிடித்திருக்கும் இடது

കുറുപ്പ് || ൨൭ ||

சுமம் உய்யும்மும்(வி)வழாஸம் வுதவணை-
(வெதும் வணை)விவிதிதழ்

ஸாணநாஹதி, ஹாமெகம் ரஜு, நாஹம் து, தனுநா ||

யதநுஜீ-வே-சோஷ-ஹாதெ து ஸ_{து}ஷா_{து} ரஜுஜீ-வ-சு_{து} ।

தலைவரே! ஸ்ரீநாகசூத்ரம் து யநுவதி குஜராஸ்தா ||

கையானது, கஷ்டந்தமாக உயர்ந்திருக்கவேண்டும். விலகிப்
பிடித்து ஊன்றியிருப்பதனால் அது, 1, 2, அல்லது 3
அங்குலம் வணங்கியிருப்பதுமாகும்.

வில்லின் உயரமானது, 100 அங்குலமாகும். 5, 7, அல்லது 9 அங்குலம் கூடுதலாகவும் குறைவாகவும் இருப்பதுமாகும். எனவே கையிலேந்திய வில்லின் உயரம் 9 (7) விதமாகும். வில்லின் பருமனானது நிறைந்த முஷ்டியளவாகும். * வில்லின் அடியும் நுனியும் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (21)

வில்லின் நுனியானது 3 அங்குலம் (நடு விரலின்) அகலம் இருக்கவேண்டும். (வில்லானது) வட்டவடிவமாகவும் விசித்திரமாக வர்ணம் தீட்டப்பட்டும் இருக்க வேண்டும். நூல் கயிற்றூலாகிய நாக கயிற்றுனது, பாணத்தின் பருமனில் 3ல் 1 பங்கு பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். வில்லின் வளைவானது, அதன் நீளத்

தலையாடாமும் குராக் கூரம் ! உதி விரவிற தீவொடியவர
பாதுகா வாஃ !

* வில்லானது, நடுவிலிருந்து நுனி வரையில் முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில் இருக்கும் பாடம்.

சி, வசுஸஹிதம் வாயு ஸாநுஅம்உதாஹவேவ வா |
 யநுஸாகுதிரெவம் ஸஜாக் ஹோஹஜம் டாராஜம் து வா
 கதஸீவரஹதூள ஊ டுக்கூஷஜமாநிதள |
 டுக்ம் டுக்ஷிணஹதூ து வாரஹதூ உமொ யுத: ||
 ஜடாசிகுடஸ்யுதம் ஸவாஹாரணஹிஷித |
 ப்ரவாஸஸஜஸப்யவஜம் வாஜெ மளஸீஸஜாயுத || உக ||
 சி, வுராஜகஸிதெஸு ப்ரயஜம் ஹக்ஷணம் க்வித |
 ஜெவஸு வாரவாஜம் து சவஸாரொவரிஸித || உஎ ||
 ரெஷம் ப்ராமிவ கதஸுஜம் கிதீயம் ஹக்ஷணம் ஹவெசு |
 ஸுஸுதம் வாரவாஜம் து டுக்ஷிணம் கும்லிதம் ஹவெசு ||

திற்குப் பொருத்தமாக இருக்கவேண்டும். வில்லானது,
 ி வளைவுகளுள்ளதாகவோ, பாலசந்திர வடிவத்தைப்
 போலவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தநுஸ்ஸின்
 உருவமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. அந்த வில்லானது,
 லோஹத்தினாலோ, மரத்தினாலோ செய்யப்பட்டதாகவும்
 இருக்கலாம். (24)

கர்தரீ முத்திரையுடன் கூடிய பரஹஸ்தங்களில்,
 மழுவும் மானுமிருக்கவேண்டும். வலதுகையில் மழுவும்,
 இடதுகையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (25)

சடைமுடி தரித்து, ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்து,
 பவழரீறமுடையவராக, இடது பக்கத்தில் கௌரீதேவியுட
 ன்ருக்கும் மூர்த்தியானது, முதலாவதாகக் கூறப்பட்ட
 த்ரீபுராந்தக மூர்த்தியாகும்.

ஸ்வாமியின் இடது காலானது அபஸ்மாரன் மேலே
 வைக்கப்பட்டு, மற்ற லக்ஷணங்கள் முன் கூறியது போலவே
 இருப்பது இரண்டாவது மூர்த்தியாகும்.

இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் வலது கால் குஞ்சித
 மாகவும் இருந்து, மற்றவைகள் முன்பு கூறப்பட்டிருப்

பெஷம் ப்ராமிவ சுத-வேஷம் *ஸூத்ராஜிதரவாஸ-கேடி |
 துதீயம் ஸூக்ஷணம் ப்ராசுக் அதுய-கே ஸூக்ஷணம் ஸூணம் ||
 ததேவ வாக்வாஷம் து சுவஸ்திராவரிஷீதடி |
 பெஷம் ப்ராமிவ சுத-வேஷம் அதுய-கே ஸூக்ஷணம் ஹி தகி ||
 †கடன ஸாணயரெ ஹெஷ ஸூத்ராவா கரும-முடி |
 துய-கேஸம் உநுஜாத்ரம் வா துயொஷபாஸ-முடும்
 து வா || ௩.௧ ||

ஹாநு-சூத்ரம்-முடும் வாயு உதாரம் ஷஷ்டியா ஹவகி |

பதைப்பாலவே இருப்பது முன்றாவது மூர்த்தியாகும். ஸூத்திரமானது மறு பக்கத்திலிருப்பதாகும். || முன்றாவது லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி நான்காவது லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்பாயாக. (29)

அந்த மூர்த்தியானது இடது காலை அபஸ்மாரன் மீது வைத்துக்கொண்டு, மற்ற லக்ஷணங்களில் முன்கூறியது போலவே இருந்தால் அது நான்காவது மூர்த்தியாகும். (30)

§ இடுப்பிலிருக்கும் பாணஹஸ்தத்தில் மத்தியரேகையானது (மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து பாணஹஸ்தம் வரையில் ஒதுக்கம்) 16, 15, 14 13, 12, அல்லது 11 அங்குல

*ஸூத்ரம் திகுரவாஸ-கே உதி ஸூஷ்ண-கேஹாயஸூராதிகாவாஃ | ஸூத்ரம் சுவீதரவாஸ-கேடி உதி வாஹெ ஹாவ்ஷிதி ஹதி |

†கடன-தம் ஸாணஹஷம் து ஸூத்ர-கேகரும-முடி |
 வஹாஸாஸ-கேஸம் உதி வாஹெ ஹிதவ்ஷிதி ஹதி |

|| ஸூத்திரமானது மயிரை அடுத்து இருப்பதாகும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலிருக்கும் பாடம்.

§ இடுப்பு மட்டமான பாணஹஸ்தமானது மத்தியஸூத்திரத்திலிருந்து என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

ஸெவ்வு வாழ்வு-ஹிமாவ-கா(ஜெ,மாவா)ய வாடு
மளரீஸலாயுதல் || ௩௬ ||

சுவஸ்தியம் விநாயகம் நமஸ்குரு ॥
வடுவடுவடு

ஹவம் அதுஹ-ஜெவதா உதி-ஃ வஹுவியா
ஹவெசு || ௩௭ ||

சு.தி.மொ. ந.தொ.வெ.த.ஷ.ஹ.சு.ஷ.ஷ.நி.த.டி !
 ஸ்ரீ.ம. அ. வ.ர.ம. வ.ம. வ.ம. வெ.டி.சு.நி.ண. சு.ரெ. ||
 ய.ந.பு.பு. வி.ஷ.ய. வெ.டி. ப.ம. ஹ.ஷ. த.வெ.டி.வ. அ. |

தாகும். இடது கையானது வில்லின் நுனியைப்பற்றி யிருப்பதாகும். . பரஹஸ்தங்களில், வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் வில்லுமிருப்பதாகும். வலது பக்கம் பர ஹஸ்தத்தில் மானிருப்பதுமாகும். இடது பக்கத்தில் டுகளரீ தேவியுடனிருப்பதாகும்.

காலானது அபஸ்மாரன் இல்லாமல் இருப்பதாகும். நதமானமும் பூர்வ ஸூத்திரமும் முன்பு கூறியதுபோலவே யாகும். இவ்விதமாக சதூர்புஜத்து (4 கைகளுடன் கூடிய திரிபுராந்தக மூர்த்தியானது 5 விதமாகும். (37)

அதிபங்கத்திற்குரிய நதமானத்துடன் 8 கைகளுடன் கூடியது மற்றொருவீத மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கம் கைகளில், பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, * பாணம், மழு, கத்தி, வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கத்தில் பூர்வஹஸ்தம் முதல், முறையே, வில்லு, விஸ்மய

ஸ்ரீமான்மதுர்வாசியவரால் உருவாக்கப்பட்ட
 இவ்வாசனம் உலகமெங்கும் புகழ் பெற்றிருக்கிறது.

* பாணம், வஜ்ரம், கத்தி, மழு இவைகள் என்று இருப்பதென்பதற்குப் பொருத்தமாக இருக்குமென்று தோன்றுகிறது.

வாஜஹஸூரிஃ வஜாதம் வஹஸூரிஃ கரானகஸூரியோ
கூஸூரி || ௩௬ ||

யயோபொஹம் தயா துமம் கஹ்யெகி மளரிஸம்யுதடி |
ஷஷஹவெஹவஜாதம் ஸஹம் அாவஹயோஹிதெ || ௪௮ ||
வாணம் அகூம் தயா ஸஹம் டகம் வஹம் அ ஹிணை |
யநு: வஹம் தயா ஸஹம் விஸஹம் வெடகம் தயா || ௪௯ ||

வாஜெ வஹகரம் வஜாதஹிணம், மஹயோவரி |

தஹெவ ஹிணை ஜாநு வாரோவரி நியாவயெகி || ௪௯ ||

ஹஸ்தம், கேடயம், இவைகளும் இருக்கவேண்டும். ஆபுதங்
களின் உயரம் முதலியவைகளை அழகாக இருக்கும்படி
அமைத்துக் கொள்ளவேண்டும் இந்த மூர்த்தியை கௌரீ
ஸஹிதமாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆரூவது
மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஏழாவது
மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். (40)

இந்த மூர்த்தியானது 10 கைகளுடையதாகும். வலது
பக்கம் கைகளில், பாணம், சக்கிராயுதம், குலாயுதம், மழு,
வஜ்ராயுதம் இவைகளும், இடது பக்கம் கைகளில், வில்லு,
கத்தி, ஸஹஸ்தம், விஸ்மயஹஸ்தம், கேடயம் இவைகளு
மிருக்கவேண்டும். இந்த மூர்த்தியானது அதிபங்க
லக்ஷணத்துடன் கூடியதாகும். அவ்விதமே, ரதத்தின்
மேல்த்தலத்தில் முதலில் இடது காலை வைத்து, அதன்
மேலே வலது முழங்காலை வைக்கவேண்டும். * (42)

* இந்த மூர்த்தியானது ரதத்தில் உட்கார்ந்து அதன்
பீடத்தில் இடது காலை குத்திட்டு வைத்துக்கொண்டு இடது
முழங்காலின் மேலே வலது முழங்காலை வைத்துக்கொண்டிருக்
கும் மூர்த்தியாக இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.
இங்கு முகுளம் என்பது ரதத்தில் ஸாரதி உட்காருவதற்கான
முன்தட்டு என்றும் கயிறு என்பது வாக்கனத்தின் முக்குக்கயிறு
என்றும் பொருள் கொள்ளவேண்டுமென்றும் தோன்றுகிறது.

தகவலெடு(வ-20) வாடிவாடிம் து தடு நூலு
 ருமாவரி ।

ரயம் து ஐகுவெவெதம் ஐகுவம் ரஜுநா வுதழ் ||

உகாடா ஹிதா ரிஸ்வா (அ) அதுவாசு (அ)
அதுவாசு (அ) |

தவறு புகழிணங்குநாள் அள வெண்புகழ்க்கணமுழ ||சச||

கண்ணிகாவடி வாய்ப்பு உ வாலுமூலு அய்யா-சுதே !

നമഃശിവായ ഈശ്വരായ നമഃ ||

ராயா வடுவெண்ணை ஜாமெண்ணை கய்யுடுபுக் கய்யுவிதழை |

திருவாரூராகலாவலாதம் சுஷ்ரு(ஸக்தி)பெறும் அவிஜாதம் ||

புறவாழைவெள்ளம் வந்தால் மெல்லியவர்கள் மெல்லியவர்கள்.

ஸவ-ரோஹரணஸம்யுக்தெவ (க) வகூ (சு) ரெனத கழ ||

ரதமானது முகுளத்துட னிருக்கவேண்டும். முகுள
மானது கயிற்றினாலே மூடப்பட்டு அல்லது சுற்றப்பட்டு
இருக்கவேண்டும். (43)

முதுளத்தின் மத்தியில், 4 முகங்களுடனும், 4 கைகளுடனும், பிரம்ஹதேவரைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தப் பிரம்ஹதேவரின் வலது கைகளில், வேணு தண்டமுடி (மூங்கில் தடியும்) கமண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இடது கைகளில் குண்டிகையும், (கிண்டி) பத்மபாசமும் இருக்கவேண்டும். ரதத்தின் முகுளத்திற்குக் கீழே வெளுப்பிறமான விருஷபத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். (45)

ரதத்தை முன்பு கூறியுள்ள முறையுடன் கல்பிக்
வேண்டும். இவ்விதமாக 8 (7) விதமான திரிபுராந்த
மூர்த்திகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன.

திரிபுராந்தகமூர்த்தியானவர், பவழம்போன்ற நிறமுடையவரும் ராஜஸமும் கலந்த குணமும் உடையவராவார்.

வரஹம் வரஹஹம் து வரஹஹம் வ்யொஷ்டயா |

உக்ஷிணை வரஹம் பூரி வரஹம் க்ஷுஷ்டமஹயா || ௫ ||

ஐடாகுடஸம்யுக்து வவ-கோஹாணமூஷிதஃ |

செவஃ ப்ரவாஸவண-கோஹ வ்யொஷ்ட தஸ்ய விபஸஷதஃ ||

வஸ்ய பஸ்யாநிஹாஷயீ ப்ரமநாநாஸிஸம்யுக்தா |

உக்ஷிணம் வரஹஹம் து தயா உக்ஷிணஹஹக்ஷு || ௬ ||

பஸ்யஹஹ-கேஷ்ட வஸ்யாஹம் பஸ்யாஹம் பஸ்யாஹம் பஸ்யாஹம் |

* வ்யொஷ்ட-கோஹம் மூஷிதம் ப்ரவாஸவண

மூஷிதஃ || ௮ ||

† ஹஹஹம் வஸ்யாஹம் பஸ்யாஹம் து மஸ்ய-கோஹம் க்ஷுஷ்ட
விஷ்டஃ |

பூர்வஹஸ்தமானது, கௌரீதேவியின் வலது கையைப் பிடித்திருக்கவேண்டும். இடது கையானது வரதஹஸ்தமாக இருக்கவேண்டும். பரஹஸ்தங்கள் இரண்டுகளில் வலது கையில் மழுவும் இடது கையில் மானுமிருக்கவேண்டும். (5)

கஸ்யாண ஸுந்தரர், ஐடாமகுடம் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸ்வாமியானவர் பவழம்போன்ற நிறமுடையவராவார். ஸ்வாமியின் (வலது) பக்கத்தில், பயிர்ப்பச்சை நிறமான மேனியுடன் பார்வதி தேவியானவள் இருக்கவேண்டும். தேவியின் அளவுகள் யாவும் முன்பு கூறியுள்ளது போலவே யாகும். தேவியின் இடது கையில் கீலாத்தபலமிருக்கவேண்டும். வலது கையானது பரமேசுவரனாலே பிடிக்கப் பட்டிருக்கவேண்டும். அம்பாள், நாணத்துடனிருக்க

* வெவவாஹிகவெஷ்டயுக்து உதி வா வ்யொஷ்ட ஹவ்யூஷிதி ஹதி |

† ஹஹஹம் வஸ்யாஹம் பஸ்யாஹம் து மஸ்ய-கோஹம் க்ஷுஷ்ட
உதி வ்யொஷ்ட ஹவ்யூஷிதி ஹதி |

செவாமெ காரயெசு கூணெ ஹொகககி புஜாவதி: ||

மஹாவெவகேஷ நவீகாணம் ப்ருஜெபரவெஜாடியம் ஹவெசு |

அதுஹகிஜம் அதுவகேசும் ஸவகாமாணஹுகிதித | 10 ||

கூஸிகா அகசுஜாநா அ வாகிசுசுகரெ வரெ |

*ஸூகூ ஸூவள வலுவகேஷஹூன து யுதெ வாகெ

தரெ குஜாசு || 10 ||

வேண்டும். பார்வதிதேவி, விவாஹத்திற்குரிய வேஷத் துடன் ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

உமாதேவியின் கையைப்பற்றியிருக்கும் பரமேசுவர னுடைய கையானது, உமாதேவியின் கடிபாகத்தைத் தொட்டிருக்கவேண்டும். (கையைப்பற்றியிருக்கும் கையானது இடுப்பு மட்டமாக இருக்கவேண்டும்.) (8½)

பரமேசுவரனுடைய முன்பக்கத்தில், பிரம்ஹதேவர், அக்கினி குண்டத்தில் ஹோமம் செய்துகொண்டிருக்க வேண்டும். (ஹோமம் செய்துகொண்டிருப்பதுபோல கல்பிக்கவேண்டும்.) பிரம்ஹாவின் உயரமானது, பரமேசுவரனுடைய ஸ்தநமட்டமான அளவாகும். பிரம்ஹா வானவர், 4 முகங்களும், 4 கைகளுமுடையவராவார். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும்.

பிரம்ஹாவின் பக்கங்களில், இடது கையில் கிண்டி யும், வலது கையில் ஜபமாலையுமிருக்கவேண்டும். பூர்வ ஹஸ்தங்களில், வலது கையில் ஸ்ருக்கும், இடது கையில் ஸ்ருவமும் இருக்கவேண்டும். (ஸ்ருக்கு - சிறிய கரண்டி முட்டையைப்போல மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது.

*உக்ஷிணம் வலுவகேஷஹூன து யுதவாககர: குஜாசு |

உதி உஜிதவூஸகவா: |

உக்ஷிண வலுவகேஷஹூன து ஸூகூ ஸூவம் வாக ஹூகெ உதி பாஹ ஹிதவஜிதி ஹதி |

உதாராஹிலுவாஸீந: வஜ்ஜேரெ ப்ருஜாவதி: |

பு.ம.மு.ள(ஈஃஜுபள) ஷேவீஷேவெபள ஷேவீஷேவவஜ்ஜ
 ஷகதினெ || ௩௨ ||

ஷகதினாஹிலுவெபா விஜ்ஜ: ஷெமாஷெஜா(சுமெஜ்ஜா) துர
 ஷிக் ஷீத: |

பு.ம.மொவெபி தாஸாஸீஜாஜம் மெஜ்ஜாபாஜம் (ஜ்ஜம் ஷீதம்)
 து.தாஜகஜ் || ௩௩ ||

தபாஜேபெஜ்ஜஷடாஜதெ தவயா செபவெபாஜ்யஜ் |

புஜாஜவண: ஷவெஜ்ஜாஜ்ஜம் ப்ருஜ்ஜம் அபுஜ்ஜம் வபெ கபெ ||

*ஷிரணஜகர வெணவ வபெவ-ஷெஜ்ஜெ தபெவபி |

ஸ்ருவம்—சுமார் 4, 5 அங்குலம் அகல நீளத்துடன் சதுர
 மாகக் கரண்டி போலே மரத்தினாலே செய்யப்பட்டது. இவ்
 விரண்டும் ஹோமம் செய்வதற்கு ஸாதநமானவைகள்.)

பிரம் ஹதேவர். வடக்குமுகமாக, பத்மபீடத்தில்
 உட்கார்ந்தவடிவமாக இருக்கவேண்டும்.

பார்வதியும் பரமேசுவரனும் கிழக்குமுகமாக இருக்க
 வேண்டும். பார்வதிதேவியார், பரமசிவனுக்கு வலது
 பக்கத்திலிருக்கவேண்டும். (12)

விஷ்ணுவானவர், அக்சிதூண்டத்திற்கு வடபக்கத்
 திலிருக்கவேண்டும். அவருடைய உயரமானது, பரமேசுவர
 னுடைய நாஸி மட்டமாக இருப்பது உத்தமமாகும் ஸ்தந
 மட்டமாக இருப்பது அதமமாகும். (13)

இவ்விரண்டு அளவுகளின் மத்தியத்திலுள்ள அளவை
 8 பாகங்களாகச் செய்ய விஷ்ணுவின் உயரமானது 1 வித
 மாகும். மஹாவிஷ்ணுவின் உடலின் நிறமானது, கருப்பு
 நிறமாகும். அவருடைய பரகரங்களில் சங்கும் சக்கரமும்
 இருக்கவேண்டும். (14)

*ஷிரணஜகரகம் வபெ வபெவ-ஷெஜ்ஜெ தபெவபி | உதி
 வா வபெ, த ஹாஷ்ஜிதி ஹதி |

ஸம்மதஹி வரபெ ஹஸெ ஸுதீயெ-காடகவ-கல ||

சுநாதிமொத்ரு ஸம்ஹுதஸ்ரீபம்ஹா வரபெயு ||

சுநாதிமொத்ரு ஸம்ஹா மனஸீ தவெவவாடிஜி ஸாஜிஹ || ௩௬ ||

ஹத்யூகா வரபெ ஹஸெ ஸுதீயெ-காடகம் ஹரி ||

சுஷுஹொகெஸனிஜெய பஸிஸ்யகூதமணாடிப || ௩௭ ||

ஹையெஸுவ மகாவ-கா: சுஷுராஜாதாஸ்ர ஸபெவதா ||

தத்கு(தத்ரு)ஹகிஸஸொவெதா ஹுத்யெஜுவிஹி-கா: ||

ஸம்ஹுத(ஸம்வ-கா)ஹஸநொவெதா: ஸகீகூஜி

வரித: ஸுரிதா: |

பூர்வஹஸ்தங்களில் இடது கையில் தங்கக்கலசத்தை வைத்துக்கொண்டு, வலது கையில் தாரையாக விழும் ஜலத் தோடுகூட, கோத்திரம் சொல்லுவதற்கில்லாமல் அநாதி யாகத்தோன்றிய ஹேசம்போ! ஹேபரமேசுவர! ஆதி கோத்திரத்திலுதித்த உமை என்னும் கௌரீதேவியை, இப் பொழுது, தங்களுக்கு கந்திகாதாநம் செய்து கொடுக்கின்றேன், என்று சொல்லி, மஹாவிஷ்ணுவானவர், பரமேசுவரனுடைய வலது கையில் சுத்த தீர்த்தத்தை விடவேண்டும். (சுத்த தீர்த்தத்தை விடும்பாவனையில் மூர்த்தியானது கல்பிக்கப்படவேண்டும்.) (16½)

எட்டு திக்குகளின் அதிபர்கள், வித்தியாதரர்கள் யசுடர்கள் முதலியவர்கள், மஹர்ஷிகள், கந்தர்வர்கள், அப்ஸரஸ்ஸுகள், (ஸப்தமாதாக்கள்) தேவர்கள், ஆகிய எல்லோரும், பக்தியுடன் மார்பில் கைகூப்பி வைத்துக் கொண்டு, நிறைந்த மனதுடன் கூடியவர்களாக, பார்வதி பரமேசுவர விவாஹ வைபவத்தைப்பார்த்துக்கொண்டிருக்க வேண்டும். (பார்த்துக்கொண்டிருப்பதுபோலக்கல்பிக்க

ஊவம் கருணாணுதி-ஃ ஸுஜாக் சுய-ஃ நாரீஸ்ரம் ததஃ |

உதி காப்யவஸிஸு கருணாணஸுநாரணுதி-ஃ ஸுஜாக்

நாஃ ஊகஸுதுதிதஃவடஃ ஸுஜாக் ||

வேண்டும்) இவ்விதமாகக் கல்பாணஸுந்தரேச முர்த்தியின் லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அர்த்தநாரீசுவரமுர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (19)

காச்யபிய சிஃபசாஸ்திரத்தில் கல்யாண ஸுந்தரேசுவரமுர்த்தி

லக்ஷணத்தைக்கூறும் எழுபத்தொன்றாவது படவர் முற்றும்-



K. 43.

விலு^௨ஜெ வர^௨ஹம் ஸவ^௨ஜம் வாஜஹ^௨ஹம் து^௨ வு^௨ஷ்யு^௨க^௨ !

ஸிவஸ^௨ஜாஹாணம் ஸவ^௨ஜம் வாஜெ ஓ^௨ஹி^௨ஷணா^௨ஹி^௨த^௨ || ௫ ||

வ^௨ஷு^௨கம் (வ^௨ஹ்^௨வம்) டி^௨க்ஷி^௨ணெ வா^௨ஷு^௨க^௨ வாஜெ

ஓ^௨ணா^௨ம் வ^௨யொ^௨யர^௨ ||

சு^௨யவா^௨ க^௨ஹி^௨தம் ஸவ^௨ஜம் வாஜம் து^௨ வு^௨ஷி^௨த^௨ ||

ஸவ^௨ஜம் ஸ^௨தி^௨ரு^௨யரம் ஹ^௨ஹம் வாஜம் வ^௨ஷு^௨கரம் டி^௨த^௨ ||

வர^௨ஹம் டி^௨க்ஷி^௨ணம் ஹ^௨ஸ்த^௨மா^௨க^௨வ^௨ம் வ^௨ஷு^௨கர^௨மி^௨த^௨ || ௭ ||

க^௨வா^௨ஹம் டி^௨க்ஷி^௨ணெ ஹ^௨ஸ்த^௨மா^௨க^௨வ^௨ம் வ^௨ஷு^௨கர^௨மி^௨த^௨ ||

கைகளில் ஒரு கை கடக ஹஸ்தமாகவும் மறுகை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும். (4)

இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியின் வலது கை வரத ஹஸ்தமாகவும் இடது கை புஷ்பம் தரித்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கத்தில் பரமேசுவரனுக்குரிய ஆபரணங்களும் இடது பக்கத்தில் பார்வதி தேவிக்குரிய ஆபரணங்களும் அணிந்திருக்கவேண்டும். (5)

அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின் வலது மார்பு புருஷ வடிவமாகவும், இடது மார்பு ஸ்திரீகளுடையதுபோல ஸ்தநபாரத்துடனுமிருக்கவேண்டும்.

அல்லது, அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியானது, வலது கால் குஞ்சிதமாகவும் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும் இருப்பதுமாகும். (6)

(இந்த மூர்த்தியானது சதுர்புஷ்ப-4 கைகளுடைய மூர்த்தியாக இருந்தால்) வலது ஹஸ்தங்களில் குலமும் வரதமும் இருக்கவேண்டும். இடது ஹஸ்தங்கள், புஷ்ப ஹஸ்தமாகவும் விருஷபத்தின் சிரஸ்ஸில் வைக்கப்பட்டுமிருக்கவேண்டும். (7)

(இரண்டு கைகளுடைய மூர்த்தியானால்) வலதுகை கபாலத்துடனும், இடது கை தொங்கவிடப்பட்டிருக்க

உகநிணை ரளமுடிசுஷி: ஸ்ரீகக் வாலெ வாஸு-த
ஸீதமூ || அ ||

உகமூம் மொருமயூனம் ஸவ்யம்(வெ)மூன
உநகூ(கெ) |

வனவம் ஸங்கெவத: வெபூதூய-நாரீயூரம் வரமூ || கூ ||

உதி காரயூவபரிவெ சுய-நாரீயூரமூகந்ணம் நூ
விஸவூதித: வடமூ: ஸவூ: ||

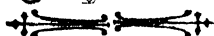
வேண்டும். வலது பக்கத்திலுள்ள கண்ணானது குருமான்
பார்வையுடையதாகவும், இடது பக்கத்திலுள்ள
கண்ணானது குளிற்சியான பார்வையுடையதாகவும்
இருக்கவேண்டும். (8)

இடையில் கட்டியிருக்கும் வெண்பட்டாடையானது
வலது பக்கத்தில் நடுத்துடை வரையிலும் இருக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் கணுக்கால் முண்டு வரையிலும் இருக்க
வேண்டும். இவ்விதமாக அர்த்தநாரீசுவர மூர்த்தியின்
லக்ஷணமானது சுருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது.

காசியபீயசில்ப சாஸ்திரத்தில்
அர்த்தநாரீசுவரமூர்த்தியின் லக்ஷணமெனப்படும்
எழுபத்திரண்டாவது படலம் முற்றும்



|| சுய சூ ஸபு திதஃ வடமஃ ||



மஜலம்ஹார உதிதிருக்ஷணம் ||

சுய வகஷி விபெஷண மஜலமூதிதிருக்ஷணம் |

முருடபியே நாவாபெ வாபெ து ஸ்ததயுழாசி || ௧ ||

வாபிவினையுத து வதிவகஷிதும் வுஸாரயெசி |

தகிஸிதும் துதகிணெ வாபெ(௧)பாடிபாஷிதிரும

மிய || ௨ ||

ஸாஷிதிருமதிதும் வா ஷிதிருமதிதும் து வா |

தகிஸிதும் துதகி வாத து வாதம் மூலானம் மிய ||

ஸகிவிதிதும் வா ஸகிவிதிதும் வாத வாத |

தததததததத வாஷிதும் வாததததததததத || ௪ ||

எழுபத்திரு நவது படலம்

கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து கஜ ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

லலாட மத்தியம், நாஸாக்கிரம், ஸ்தநமத்தியத்திற்கு இடது பக்கம், துவிபிண்டமத்யம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸுத்திரமானது தொங்கவேண்டும் அதற்கு வலது பக்கத்தில் இடது குதிகாலின் ஒதுக்கம் 38 அல்லது 38 அங்குலமாகும். (2½)

அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில், வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 21, அல்லது 19 அங்குலமாகும். (3½)

இந்த மூர்த்தியானது 8 கைகளுடனாவது, 4 கைகளுடனாவது இருப்பதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும். (4)

கவாரு வெடகம் வஹம் மஜ அஸி அ வாகிகெ || ௮ ||

மூடாடி யெ நாவா மு(மெ) டிக்ஷிணஸ்ர
யெஜாக்(செ) ।

ஸவ்யஸிவ்யே யெஜ(யெ) து ம்ஸயெசு ஸ்ரஜ்
ஸூத்ருக்ஷ || ௧௧ ||

ஸூஹிதம் வாக்வாஜம் து மஜஸ்யே ஜ்ஜகொவாமி ।

உஜ்ரதம் டிக்ஷிணம் வாஜம் வாஜமூத்ருக்ஷம் ஸாவெசு || ௧௨ ||

தஜம்ஸி வாஜஸ்யேஜா டிக்ஷிணாசு ஆஜ்ஜாம்
அதுரம், முஹி ||

தஜாநாவாகக்ஷஸ்யே சூஹி(யெ)ஸூத்ருஸம் நயெசு ||

ஸாவம் து விவிஸம் தீக்ஷா மஜஸ்யேஜாஸூத்ருஸம் ||

4 கைகளில், குலம், கத்தி, கஜசர்ம, கஜச்நங்கம் (தந்தம்) இவைகளும், இடது பக்கத்திலுள்ள 4 கைகளில், கபாலம், கேடயம், கத்தி, கஜசர்ம, இவைகளும் இருப்பதுமாகும்

லலாடமத்தியம், நாஸாக்கிரம், வலது ஸ்தநமத்தியம், வலது பீடமத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹ ஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (11)

பரமேசுவரனுடைய இடது பாதமானது, யாளை மஸ்தகத்தின்மீது ஸுஸ்திதமாக வைக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். வலது காலானது தூக்கியிருக்கவேண்டும். இடது பாதமானது உத்தூடிகமாக இருக்கவேண்டும். (வலது காலானது இடது பக்கத்தில் உத்தூடிகமாக—படுக்கையாக மடிக்கப்பட்டு இருக்கவேண்டும்.) (12)

அந்தக் குதிகாலிலிருந்து ஸ்பிக் (பிருஷ்டபாகம்) பிண்டம் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். அந்த முழங்காலானது, இடது கழுக்கட்டின் அளமத்திய (மத்திய) ஸூத்திரத்திற்கு ஸமமாக இருக்கும்படி கல்பிக்க

கூஸொழிதாஹஜாபெவீ பஸஹாவ-காஹையாநிதா ||

வனவம் ஹி கருதிதம் எய்ஸம் யநயாநஜஸஜசிஷ்ட || ௧௫ ||

உதி காரபூவாரிஷ்ட மஜஹாஜுதி-கருகஷணம் நாஜ
சிஷ்டாதிதஜ: வடரு: ஸஜாஷ: ||

வேண்டும். இவ்விதம் கஜஸம்ஹார மூர்த்தியானது
இரண்டுவிதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

பார்வதி தேவியானவள், பயந்த முகபாவத்துடன்,
பரமேசுவரனுடைய தோள் மட்டமான உயரத்துடன்
இடது பக்கத்தில் இருக்க வேண்டும். இவ்விதமாக
கல்பிக்கப்பட்ட பிம்பமானது, தந்தானிய ஸமிருத்தியைக்
கொடுக்கும் (15)

காரியபிய சில்பாஸ்திரத்தில் கஜஸம்ஹாரமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்திமூன்றாவது படலம் முற்றும்



|| சுய வதஸ்வதிதஜீ வடமூ ||

வாஸுவதஜிதிபுஷணம் ||

சுய வசுஷி விபெஷண வாஸுவதஸ்வ மூஷணம் |

ஸவஸுஷாநகம் பெருகம் அநுபெவவாஜிதி-வேகி || ௧ ||

சிணெதும் அ அதுஸ-கோஹு-கேபம் ஹாதநு ||

சுஹயம் பதிமுஹஸம் (வெவ பதிமு) அ டிகிணெ து

கரவிய || ௨ ||

வரஜம் அகஷாநா அ வாவாபு-கேரவிய |

புவாஸவஜிபு-வஜம் ஸவஜிநெதும் து பதிதம் ||

ஸவ-கோஹு-ஸவபு-கி-கிபு-ஹவி-தாந, நடி |

நிதெஜா-ஸவஸு (வா-க) ஸம்ஸா-கே ஸாநகம்

வாஸந-து வா || ௪ ||

மழபத்திநாகவது படலம்

பாசபதமர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து பாசபதமர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது, சந்திரசேகர மூர்த்தியைப் போல ஸமபாதமாகவும் ஸ்தாநகமாகவும் இருக்கும் மூர்த்தியாகும். (1)

இந்த மூர்த்தியானது, 3 கண்களும், 4 கைகளும் ஊர்த்துவமுகமான மயிரும், பருத்த உடலு முடையதாகும். வலது கைகளில் அபயமும் குலமும், இடது கைகளில் வரதமும் ஜபமாலையுமுடையதாகும். பவழம்போன்ற நிறமும் சுபகரமான குளிர்ந்த பார்வையும் உடையதாகும். ஸகல ஆபரணங்களையும் அணிந்திருப்பதாகும். புன்சிரிப்புடன் கூடிய முகமுடையதாகும். (2)

நித்தியோத்ஸவத்திற்கான பீம்பமானது ஸ்தாநகமாகவோ ஆஸமாகவோ இருப்பதாகும்.

தெடிவாழி வலம் வணங்கி ரகாகுழம் கூழிறுழுவடி |
 தீக்ஷநெஞ்சுத் தயெய்குழம் வலாடையெனாவவீ திரடி || ௫ ||
 ஜாநாநடுபரிவாகாரத்திரத்திவாஸயுகர்
 (ரகஸுவாஸஸம்) |
 பரமீயும் ஸ்வயொஹம் யுகவா கவாஹம் வரஜொஜிதடி ||
 *சுயாஹம் விதா பரமீயுமீயும் யுகவா து தகிகரெ |
 பரமீயுமீயும் வரஜெநெவ ஸம்மதஹி து தவொஜிதடி ||
 டிக்ஷிணெ து வரெ ஹவெ டுகம் வலம் து வாகெ |
 ரளகீம் வரபுவதம் ஹெஜிதகி ஸவீயிமெ து
 வுகிஜிதெ || ௮ ||

அதே மூர்த்தியானது அக்ஷிபைப்பீபான்ற நிறமும், சிவந்த கண்களும், கோணலான புருவங்களும் கொடோமான மூன்று கண்களும் உடையதாகவும், ஸர்பயஜ்ஞோபவீத மணிந்தும், சுடர்விட்டெரியும் நெருப்புச் சுடரீபான்ற உருவமும், மிகச்சிவந்த வஸ்திரமும் தரித்து, இடது கைகளில் அதேதாமுகமான (கீழ்நோக்கான) குலமும் வரத ஹஸ்தத்தில் கபாலமும் ஏந்தியும்,* (இருக்க வேண்டும்) 6

அல்லது வலதுபக்கத்தில் அபயஹஸ்தமில்லாமல் அதே (அபய ஹஸ்தமான) கையில் குல மூலத்தையும், வரத ஹஸ்தலத்தில் குலாக்கிரத்தையும் தரித்து, பர ஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் மழுவும் இடது பக்கத்தில் கத்தியும் தரித்திருப்பதுமாகும். இத்தகைய மூர்த்தியானது

*சுஹம் ஜெவ பரமீயுமீயும் டிக்ஷிணவ்யவெ ஹவகி |
 உகி ஸோகாயெநாநெந ஹவஜி.கி ஹதி |

*வலது பக்கம் கைகளில். அபயமும், குலாக்கிரமும் தரித்திருப்பதாகும் என்று அரை சுலோகத்தின் பொருளை இங்கு திருத்திக்கொள்ள வேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

யஜ்நவகுஜா நிலிதூயா(தூ து)னதநுஜிதி-ஃ
 வஜாஜிஹழி |
 னதநுஜிதி-ஃ ஸகூக் யஜ்யெக் ஸவ-பபதூ
 விநாஸநழி || கூ ||

னவம் து ராஜஜிதி-ஃ ஸஜிதூ ப்ருகிராம் நெவ
 காஸ்யெக் || ௮ ||

உதி காஸ்யபயிநெ வாஸுவத(தாஹ)ஜிதி-ஃ நுகுணம்
 நாம அதுஸவதிதஃ வடமூ ஸஜாஃ ||

ரௌத்திர (பயங்கரமான) பாசுபதமூர்த்தியாகும். இது
 பவிலிங்கத்தில் பூஜிக்கப்படும் மூர்த்தியாகும். (8)

மனதில் தியானம்செய்து பூஜிப்பதற்காக இந்த
 மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியை ஒரு முறை
 தியானம் செய்தால் சகல சத்துருக்களும் அழிந்து
 போவார்கள். இத்தகைய மூர்த்தியானது ரௌத்திர
 மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியை பிரதிமை வடிவத்தில்
 செய்யக்கூடாது. (10)

காச்யபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பாசுபத (பாசுபதாஸ்திர) மூர்த்தி
 லக்ஷணமேன்றும் எழுபத்தான்காவது படலம் முற்றும்.



|| சய வணுவதிதஃ வடமஃ ||

கஜகாமுலதிபுலக்ஷணம் ||

சய கங்காஸ்தலத்தே^தஸு^த ஸுக்ஷணம் வக்ஷத்தே^தயு^தநா |
வாடிள து வாடி^தகொவெதள கங்காஸ்த ஸிக்ஷு
ஸுக்ஷணம் || ௧ ||

ஸுக்ஷாய-ஃ வரிவாராய-ஃ ஸுக்ஷாய-ஃ து ஸிய்யதே |
ஸுநாகம் மஹம் மூலஹம் ஸு^தஸி^தயம் (ஸி^தயம்) து
ஸு^தவக்ஷத்தே || ௨ ||

ஸுநாகம் ஸு^தஸி^தயம்^த ஸு^த மஹம் ஸு^தஸி^தயம்^த ஸு^தவக்ஷ ||
ஸு^தஸி^தயம்^த ஸு^தஸி^தயம்^த வாய ஸு^தஸி^தயம்^த ஸு^தஸி^தயம்^த || ௩ ||

ஸி^தயம்^த ஸு^த ஸி^தயம்^த வா காம-ஸு^த ஸு^தஸி^தயம்^த வா யஸி^தயம்^த ||

ஸுபத்தத்தவது படலம்.

கங்காளமூர்த்தி ஸுக்ஷணம்.

இனி கங்காள மூர்த்தியின் ஸுக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் பாதங்கள் பாதுகையுடன் கூடியவைகளாம். கங்காள மூர்த்தியானது பிஷு^தகலக்ஷணமுடையதாகும். இந்த மூர்த்தியானது, ரக்ஷைக்காகவும், பரிவாரத்திற்கும், மோக்ஷார்த்தமாகவும் வீதிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இந்த மூர்த்தியானது ஸ்தாநகமூர்த்தி என்றும் கமரமூர்த்தி என்றும் இரண்டு விதமாகக் கூறப்படுகிறது. மூலஸ்தாநபேரமாக இருப்பது ஸ்தாநகமாகும். உதஸவார்த்தமான பேரமானது கமர பிம்பமாகும்.

இந்த மூர்த்தியை, மரம், லோஹம், ஸுதை, மிருத்து, சர்கரை (மணல்), சிலை (கருங்கல்) இவைகளினாலும் சித்திர

வனவம் ஹ ப்ரஹ்மணோ கௌயோகோ லாநொநாநவபுலாணவிக் ||

புலாணமெவெ, மவஹ்மணோ கௌயோ லாநம் ஸம், ம்ரா (ம, ஹ)
ஸுலிபாநா ||

ஸம், ம்ரெய-வேஸம், ம்ரெய-ஹ்மணோ தாநவிக், ஹ்மணோ || 11 ||

சுயாதிஸுஹம் ஸம், ம்ராஹ்மணோ லாநம் ஸம், ம்ரெய-ஹ்மணோ ஹ்மணோ ||

பாநா(பாநா)யிஹ்மணோ லாநம் வா லாநம், ம்ரெய-ஹ்மணோ வா
(ஹ்மணோ வா) || 12 ||

ஹ்மணோ, ம்ரெய-ஹ்மணோ, ம்ரெய-ஹ்மணோ ஹ்மணோ (ஹ்மணோ)
ஹ்மணோ வா ||

தபாநா(ஹ்மணோ) (ஹ்மணோ) ஹ்மணோ, ம்ரெய-ஹ்மணோ
ஹ்மணோ லாநம் || 13 ||

ஹ்மணோ(ஹ்மணோ) லாநம் ஹ்மணோ, ம்ரெய-ஹ்மணோ

வடிவமாகவும், முறையுடன் செய்வதாகும். இந்தப் பிரதிமையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் மாநம் உன் மானம் பிரமாணம் இவைகளுடன் செய்யவேண்டும்.

அறிவாளியாக இருப்பவன் மூர்த்தி மாநத்தை அங்க மாநம், அங்குலம், யவை, ஹஸ்தம், தாலம், வீதஸ்தி, இவைகளாலே கொள்ள வேண்டும். சுபமாநத்தை, ஆயாதி களிநிலை சுத்தமாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். (5½)

மூர்த்தியானது, பாதம், அதிஷ்டாநம், துவாரதுங்கம் இவைகளுக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மூலலிங்கத்தின் உயரத்திற்கு ஸமமான உயரம், 1½ பங்கு உயரம், 2 பங்கு உயரம், அல்லது 3 பங்கு உயரமும் இருப்பதுமாகும். அதன் மத்திய அளவை 8 பாகங்களாகச் செய்ய, பிம்ப மாநம் 9 வீதமாகும். (7)

உதஸவ பிம்பத்தின் உயர அளவினுலேயே ஸகல விதிகளும் கூறப்பட்டுள்ளன.

வாடிவாடிஹிதம் வெவெவ டிசுதிணம் மடிவகூழிதே
(மடிநொடிதம்) || அ ||

வாடிள வாடிசுகபா யுகுள டிசுதிணம் கூந்திதம் ஹவெசு |
வாடிஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் வடுவஹிதம் ஹிதம் ஹிதம்
வடுவஹிதம் || கூ ||

வடுவஹிதம் கூதம் வாவி டிசுதிணம் கூடிசுகெ யுததே |
ஹிதம் ஹிதம் கூதம் வாவி தஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் || ௮ ||

யொதிஸீலாவஸாநெந டிசுதிணம் ஹிதம் ஹிதம் வாவி வா |
ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் வாவி தஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ||

ஹிதம் வடுவஹிதம் (வா) ஹிதம் தஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம்
*வாடிசுகபா யுகுள ஹிதம் வா ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ||

கூந்திதம் அ தஹிதம் தஹிதம் தஹிதம் தஹிதம் தஹிதம்
வாடிசுகபா யுகுள ஹிதம் தஹிதம் தஹிதம் தஹிதம் ||

இந்த மூர்த்தியின் இடது கால் ஸுஸ்திதமாகவும்
வலது கால் நடைபயக்காட்டும் பாவனையாகவுமிருக்க
வேண்டும் கால்களில் பாதுகைகளிருக்கவேண்டும். வலது
கால் குஞ்சிதமாக இருக்கவேண்டும். (8½)

...
...
...
...

(10½)

இடது (வலது) கையில் பாத்திரமிருக்க வேண்டும்.
அது நாயி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஹஸ்தத்தில்
உடுக்கையானது முகவாய்க்கட்டையளவு இருக்க
வேண்டும். இடது கைகளில் குலமும் மயில் தோகையு
மிருக்கவேண்டும். அதன் முன்பக்கத்தில் கங்காளமானது

*வாடி ஹிதம் தஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம்
ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் ஹிதம் |

ஸாக்ஷித்ரி அதுஷாத்ரு நதாயிக்ஷாதி(நதம் அாயிக)
மேவ வா ।

ஸூரநகெ வடுவடிஸூத்ரு வா ஸம்மஜாநமஸூர பரூணு ॥

மூராடி வாரவாஸூதி அ நெத்ராணை அ வுடாணகெ ।
ஹநொவ-ஸூரெ து ஹிக்ஷாயாம் ஹாடியெ காக(ஜாத்ரு)
கொருக்ஷ ॥ ௨௫ ॥

நாஸெஸு டிக்ஷிணெ ஸூத்ரு வகநாம்முருவிதி(ஜெ)
த்யு ॥

யொநிநீஸூ து ஸூத்ரு(தூக்ஷ)வா டிக்ஷிணெ யும
ஜாத்ருக்ஷ ॥ ௨௬ ॥

வாரவாடிஸூதம் வாவி லிவாஜாணாஸூதெ ।

ஸூரநகம் ஹேவஜாவஜாதம் மஜநெஷு(து)னியதெ ॥

(சரீரத்தின் எலும்புக்கூடு) மார்பில் கட்டப்பட்டிருக்க வேண்டும். ஸ்வாமியின் தோள் மட்டமாக கன்னிகைகள் இருக்கவேண்டும். அவர்களின் உயரமானது 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் குறைவாகவோ கூடுதலாகவோ இருப்பதுமாகும். ஸ்தாநகபிம்பத்திற்கு பூர்வஸூத்திரத் தையும் நதமானத்தையும் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

நெற்றியின் இடது பக்கம், நேத்திராந்தம், புடாந்தம், முகவாய்க்கட்டையின் இடதுபக்கம், கழுத்து, ஹிருதயத்தி லிருந்து 2 அங்குலத்திலுள்ள இடம், நாபியின் வலது பக்கத்தில் 2 அல்லது 3 அங்குலத்திலுள்ள இடம், யோநி (மத்தியத்திற்கு) வலது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலுள்ள இடம், இடது காலை ஒட்டிய இடம் அல்லது இருபாதங் களின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் ஸூத்திரம் விழ வேண்டும். இது ஸ்தாநகமூர்த்திக்குக் கூறப்பட்டதாகும். இனி கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தைக் கூறுகிறேன். (17)

மஹவஸ்து து ஸூத்ரம் து மூடாபி வாரவாஸூகெ |
வாரிம்விரி.முமூடியெது து சிவாஸூகெ(வூவ-தே)
ஸூத்ரகம் ஹவஸி || ௧௮ ||

ஸூத்ரம் மூடாபியெது அ சிந்திணை து அயாம்முமூ
(6௨) |

வாரி அ வுடவாஸூகெ து ஹிசூஹிபய லயதெ || ௧௯ ||

நாஹிவாரி அயாம்முமூ(6௨) யொநிவாரி
யு.மா.முமூ(6௨) |

வாரிம்விரி.முமூபுரபம் ஸூதாசு மஹவஸ்து து ஸூத்ரகம் ||

சூஹம்,மஸூதாசூகெ,ம சூண நதார,நம் அ ஸூசிராந் |
மஹவஸ்து து ஸூத்ரகம் வாரி ஹிசூயொநி-பு-தெவ வர || ௨௧ ||

ஸவஸ்து(௧)ஹ துணம் கூய-சூசு ஸூத்ராஹி(௨)ஹா
உபபக ||

கமநமூர்த்திக்கு பூர்வ ஸூத்திரமானது, நெற்றியின் இடது பக்கத்திலும் இடது கால் மணிக்கட்டின் நடுவிலும் விழவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரமானது, லலாட மத்தியின் வலது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், இடது நாஸியின் துவாரத்தின் பக்கத்திலும், கண்ட மத்தியிலும், ஹிருதயத்திலும், நாபியின் இடது பக்கத்தில் 2 அங்குலத்திலும், யோரியின் இடது பக்கத்தில் 4 அங்குலத்திலும், இடது கால் மணிக் கட்டைத் தொட்டும் இருக்கவேண்டும். (20)

அறிவில் சிறந்தவனே ! ஆபங்கத்திற்குக் கூறியிருப்பதையே நதமாநமாகக் கொள்ளவேண்டும்.

கமநமூர்த்தியின் ஸூத்திரத்தையும் ஹஸ்தநீப்ர (ஸூத்திரத்திலிருந்து கை வரையில் ஒதுக்கம்)த்தையும் கூறுகிறேன். (21)

வலது கையில் புல்லை கல்பிக்கவேண்டும். (வலதுகையில்

ஆனிஸாத்யம், மூரூம் வாவி துயொனிஸாதிரெவ வா || ௨௨ ||

உணிஸநெ ஐயுஜாம் து (உணம்) ஸாஹ்யம் வெவ
தமெவ ஹி |

நீபு தகி தி ஸ்யம் வெவ வாஹீ வாஹீகரெவி வா ||

கருவஸ்துபரம் அாஷாநாநள அாவி (அாஷாபரபாதும்
அ) நீபுகழ் |

நாஹிஸீலாவஸாநெ து கருவ-ரம் (ராம்) தஸூ
நீபுகழ் || ௨௪ ||

*வஹாம், மூரூமெவாவி தியிஷோபரபெவ வா |

உகிணம் (ணம்) துணகம் ஹெஹீ யொநிஸீலாவஸாநகெ
|| ௨௫ ||

வாகவி தி, அது-பாதும் உமஸஸூ (உமாவஸூ து)
புரூஸயெகி |

புல்லிருக்கவேண்டும்.) அதற்கும் மத்திய ஸூத்திரத்திற்கும் மத்தியிலுள்ள ஒதுக்கமானது, 22, அல்லது 23 அங்குலமாகும். மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமானது, மணிக்கட்டு வரையில், மணிக்கட்டின் மத்தியம் வரையில், மணிக்கட்டின் வெளிப்பக்கம் வரையில் என்று மூன்றுவிதமாகும். பாத்திரத்துடன்கூடிய இடது கை மணிக்கட்டின் ஒதுக்கமும் இதிர்பாலவ மூன்றுவிதமாகும். அவைகள் 16 அங்குலம் 17 அங்குலம், 18 அங்குலங்களாகும். நாபி மட்டத்தில் முழங்கை வரையில் ஒதுக்கம் 15 அல்லது 16 அங்குலமாகும். வலது கையிலிருக்கும் புல்லானது யோனி மட்டமாக இருக்கவேண்டும். (25)

(கையிலிருக்கும் புல்லானது) மானின் வாயில் 1, 2, 3, அல்லது 4 அங்குலம் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.

*வஹாபராமகம் வாவி ஷோபராமபாவி வா |

உதி வாஹீ ஹிதஸூதி ஹி |

ஐஞாநஹுஞாஹிஹகணஹம் யயா வஸாநயஹாஅரெசு ||

வாஹஹெஸ வரெ ஸூஹும் ஸாஹுஸீலாவஸாநகழ் |
வலுவஹெஸூத்ரு(தூசு)தலெஸவ ஸூசு ஸரிவாஸக
(ஸரிவிவிஹம்)ஸூ நீவகழ் || ௨௭ ||

அகவாரிஹதிஹாத்ரும் வா ஸூஹும் து வஹுதொ
(ககூஹா)வரி |
ஸூஹுஹெஸூவாதுகொலீவா(விஸூசு) கஹாஸம்
ஸகலெசு ஸூயீ || ௨௮ ||

ஹகூஹிண வரஹஹெஸந(து) ஹஹும் கஹகெவி வா |
துஹிஹிவஹெஸூ(ஹ)விஸூசும் நவாஹெஸரிதிகெவி வா
(கஹூதெ) || ௨௯ ||

ஹஹ(யூஹ)ஹஹஹம் யுஹாஹுஹும் வஹகாரம்
ஹிவாஸஹகெ |
வஹயத்ருயஸஹயுதம் தஹஹீ ஹஹுதொ ஹவெசு || ௩௦ ||

அந்தக்கையில் ஞாநமுத்திரையையாவது ஸிப்ஹகர்ணத்
தையாவது அழகாக இருக்கும்படி அமைக்கவேண்டும்.
இடது பக்கத்தில் பரஹஸ்தத்தில் இருக்கும் குலமானது
தோள்பட்டை மட்டமாக இருக்கவேண்டும். பூர்வஸூத்
திரத்திலிருந்து, சிகாபந்தத்தின் (மயில் தோகையின்)
ஹுக்கம் 40 அங்குலமாகுப்(?) குலமானது (குலத்தின்
தலையானது) தோள்பட்டைக்குமேலே இருப்பதாகும்.
குலாஹ்ஹிரமானது, பயங்கரமாக இருப்பதாகும். கங்காளத்
தைக் கட்டியிருக்கவேண்டும். (28)

கடகஹஸ்தமான வலது பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கை
இருக்கவேண்டும். அதன் விஸ்தாரமானது 9 அங்குல
மாகும். அதன் நடுவானது சிறுத்து 4 அங்குலமிருக்க
வேண்டும். அதன் இரண்டு பக்கமும் தாமரைப்பூவைப்
போன்று இருக்கவேண்டும். அதில் 3 வகையங்களிருக்க
வேண்டும்.

தஜ-தஜாம், மூஹஜெவம் ஹி ஹநுஸீஜாவஸாநகஜ் |
 ஜணிஸஙஸஜ் நீபும் து வாலவ-ஜெவஜ் (தூக்)
 தஜெவ ஜ || ௩௧ ||

அகவாரிம், திஜாத்ம் ஸஜாஜிம், பாயிகஜயாவி வா |
 வாலெ கவாபுவாத்ம் வா ஜாஙம், ரஸநீபுக்ஜ் || ௩௨ ||

வாதம் ஜெவா (வனகா)ம், மூம் வாலி ஸுவூத்ம்
 நிபு-ஜெண் ஹவெக் |
 ஜகரகூஜ்ம் வாலி ஸ்வவாத்ம் து வாலெக் || ௩௩ ||

ஜடாஜகூடஜெவாகூம் ஸிகீண்-ஜெ கெபஜ்ஜாஜ் |
 ஜகூபிணை து ஜெவரம் வா வாலஜிவ-ஜா (வஹெ, மாவா)
 ஜகெவி வா || ௩௪ ||

சுட்டுவிரலானது நேராக (உயர்ந்து) இருக்கவேண்டும்.
 அந்த விரலானது உடுக்கையைப்பிடித்திருக்கவேண்டும்.
 உடுக்கையானது, முகவாய்க்கட்டை மட்டமாக இருக்க
 வேண்டும். (30½)

பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து (பரஹஸ்தம்) மணிக்கட்டு
 வரையில் ஒதுக்கம் 40 அல்லது 41 அங்குலமாகும். இடது
 கையிலிருக்கும் கபாலத்தின் ஒதுக்கம் 18 ($12 + 6 = 18$)
 அங்குலமாகும். (32)

(கபாலத்தின்) கனமானது 1 அங்குலமாகும். அது
 வடுவில்லாமல் (சிலிம்பு, பிசிறு, விறிசல் முதலியன)
 இல்லாமலிருக்கவேண்டும்.

இடது பக்கத்தில் (காதில்) மகரகுண்டலம் அல்லது
 சங்கபத்திரமிருக்கவேண்டும். (சிகையானது) ஜடா
 மண்டலமாகவாவது, விரிந்து மண்டலாகாரமாகவாவது
 இருக்கவேண்டும். (33½)

(சிரஸ்ஸில்) வலது பக்கத்தில் (இளம்பிறைச்
 சந்திரனை) அணிந்தும் இடது பக்கத்தில் நாகாபரணத்தை

கரோபிஷ்ட(ரோது)ஸங்கம் அ யு து ல ர க ஸ ஸ ல வ ர த ள
(தம்) ।

ஸகவநம் தமெய்வொதுககீவஸெஷா டிவகீகெஃ ||

விகாசிஜிம(விககெகாடி)ஸங்கம் அ கட்டள கஷ்டாசுத
ரோதிகா ।

நாமகங்கணம் கொஷெஷு நாமாநதவிமலிஷிதழ || ௩௬ ||

வநதகி கங்காடை நாலாஸி(கம் நால) வாலிஸஸொவாரி
தஜெஸி(ஷிதழ) ।

கநெகலுதெஜாஸாலி: ஸெனிதம் வநிதம் அ தெஃ ||

பயிவாதுயதம் லுததமெமெ(லாஸ)ஸெனிதழ ।

டிஸாஸ(தஜ)ஹம் து தகவாதெ நியாயாகு தியாய
(ரகயாஸ)யா || ௩௭ ||

கிஅகிபு காபிதயாநிஸ்யுதும்(கூ)நதவாஸஸா
(ஸ) ।

யணிந்துமிருக்கவேண்டும். மண்டையோடுகளை மாஸையாக அணிந்திருக்கவேண்டும். ஊ ம த த ம பூ வை தரித்திருக்க வேண்டும். கொக்கிறகு, எருக்கம்பூ, தூர்வை (அருகம்புல்) இவைகளை தரித்திருக்கவேண்டும். (36)

குயில், மயில்களைக் கட்டிப்பாட்டிருக்கவேண்டும். இடுப்பில் சிறிய மணிமாஸையணிந்திருக்கவேண்டும். மணிக்கட்டுகளில் நாக கங்கணமணிந்திருக்கவேண்டும். நாநாவிதமான ரத்நங்களையுமணிந்திருக்கவேண்டும். (37)

கங்காளமானது இடது தோளில் வைக்கப்பட்டிருப்பதாகும். கங்காளமூர்த்தியானது அநேக பூதங்களாலும் ஸ்திரீகளாலும் ஸேவிக்கப்பட்டும் வணங்கப்பட்டுமிருப்பதாகும். ஸ்வாமியின் முன் பக்கத்தில் பூதமானது ஸுவர்ணமயமான (தங்கத்தினாலான) பலி பாத்திரத்துடனிருப்பதாகும். அந்த பாத்திரத்தில் ரக்த தாரையுடனும்

புஷ்பவாஷிசுதொழுவா: பிஷய: ஸொத்ர வாஃகா: ||

பி.மு.ஜெ.ஸாஜாபவாடிணை கூடாதினும் கூடாது: வலுவலுவலு |
அவ்வெனும் அது காணும் அது வினாவு ஸாஷிபுலெவ அ ||

பரமவ்யுதிஸைபாபுகூ வணவாழி ஸாரஸெகி ।
தும்புராநநாரதெழுவ ஐயவாழி ஸருகூணா ॥

அடிநாடித் தாடி மிடுநாடி (மீராஜ) ஊரநாடி விற்பாணிதே !
 ஸவ-தெனாகொவகாராடி-திரு ஸவஸநாடிவத || சக ||

வாழ்வு (ஹூ) தாமதநாடிவாயொதெவா (நிஸ்லா)
வலநாநகல் |

வஹ்தாதெந ஹுதம் ௨ லாதெநாதூநவ் ஜானக்யு ||

வாயுதேவன் வீதிகளை சுத்தம் செய்வனாவான். பர்ஜன்யன் ஜலம் தெளிப்பவனாவான். தேவர்கள் புஷ்ப வர்ஷம் (பூமாரி) செய்பவர்களாவார்கள். இருடிகள் ஸ்தோத்திரபாடம் செய்பவர்களாவார்கள். நுக்கு, யஜுஸ் ஸாம, அதர்வணம் ஆகியவேதங்கள் துதி செய்பவைகளாம். மற்றும் பலர், சர்மவாத்யம், (தோலால் அமைக்கப்பட்ட வாத்தியம்) காம்பஸ்வாத்யம் (வெங்கலத்தினாலான ஜாலரா போன்ற வாத்தியம்) வீணை, ஸுஷிர வாத்தியம், (புல்லாங்குழல் முதலிய வாத்தியம்) சங்க வாத்தியம், ஆகிய பஞ்ச (ஐந்து விதமான) வாத்தியங்களையும் வாசிப்பவர்களாவார்கள். தம்புருவும் நாரதரும் லக்ஷணத்துடன் ஜயவாத்தியத்தை வாசிப்பவர்களாவார்கள். திவ்ய ஸ்திரீகள் (அப்ஸரஸ்ஸுகள்) சந்திரன் சூரியன் இவர்களின் ஒளியுடன் பிரகாசிக்கும் சாமரங்களை வீசுகின்றவர்களாவார்கள். உலகத்தின் நன்மைக்கான இந்திரஸவனம் முதலிய விசேஷங்களில் குழுமி யிருக்கும் தேவர்கள் (இந்த மூர்த்தியின்) யோநிமட்டமாக இருப்பவர்களாவார்கள்.

பூதத்தின் உயரம் முதலிய பிரமாணங்களை பஞ்ச
தாளத்தினால் கொள்ளவேண்டும், (47)

ஹுதிதே து பரிஸஸை வாசுத்ரம் ஹிஹஸூஸஸ-1 னவ வா |
வாசுத்ரவிஹாரகம் ஹாவி னிஸா,கிரம்,மும் து வா ||சஅ||

நிஹாநம் ஹபாஹம்,மும் வநகெகாஹம்,மும் ஹவெசு |
ஹிரணஸ்(ஹரிணம்)ஹசுத்ரஹிம ஜா,நுஸீலாவஸாநகஸு ||

ஹிப-ஹிபாஹிவய-ஹிஹ ஹரிணீ துஹ்,மெவ ஹ |

ஹிவஸஸ் வஹிவ-ஹிவஹிதே, து ஹபா-ஹிவாந தஹிவ ஹி

நாஸாஹி, மும்ஸபெசு ஹிதே, வாஹம்,மும்ஹிவ
ஹிவஹி |

ஹிபாஹி(ஹி) ஹிபாஹம்,மும் ஹிபாஹி
ஹிபாஹம்,மும் || ௫௧ ||

ஹிபாஹம்,மும் ஹிபாஹி(ஹி)ஹிபாஹம்,மும் ஹிபாஹம்,மும் || ௫௨ ||

ஹிபாஹம்,மும் ஹிபாஹி(ஹி)ஹிபாஹம்,மும் ஹிபாஹம்,மும் || ௫௩ ||

ஹிபாஹம்,மும் || ௫௪ ||

பூதமானது பாத்திரத்தின் தலைப்பக்கத்தை இரண்டு கைகளினாலும் பிடித்துக்கொண்டிருப்பதாகும். பாத்திரத்தின் விஸ்தாரமானது 20 அங்குலமாகும். அதன் குழிவானது 10 அங்குலமாகும். கனம் 1 அங்குலமாகும்.

வலது பக்கத்திலிருக்கும் மாணாது ஸ்வாமியின் முழங்கால் உயரமிருக்கவேண்டும். இந்த உயரமானது மானின் தலை முதல் பாதம் வரையிலுள்ள அளவாகும்.

ஸ்வாமியின் பூர்வஸூத்திரமானது தொட்டிருப்பதையும் ஒதுக்கத்தையும் கூறுகிறது. ஸூத்திரத்தை நாஸாக்கிரத்திலும் கால் பெருவிரலிடையிலும் தொங்கவிடவேண்டும்.

சடையின் நுணிவரையில் நீளமானது 20 அல்லது 25 அங்குலமாகும். (51)

ஸூத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும் வயிற்றையும் தொட்டுக்கொண்டு, காலின் பெருவிரலிடையிலும் தொங்க

தகவலுதராக் ஐக்கிணா஢ு஢ு நீவ்ருக஢ு த஢ுவா஢ு஢ு!

உயரநாயகமும் வாசி ஆதர்ப்பாந்தமும் உவ வா ||ருங||

ஸூத்ரஸாநம் து நிநி வா ஸ்வஜ்வாக்ஷேனரெவி வா ।

ஆவிப்பழம்மூம் வாவி த, பொவிஸ்திரெவ வா ||௫௫||

ஸூத்ராப்யாஸம் து ஸீலாநம் டிஷ்டினாஹுஷ்நி கஸ்ய ।

வனகலிக்ரீடத்துவனு ரஸாந்முமுதூ நீபுகழ் ||

வீடு டிசுதிணவா வெஜே து வெடிவ னுரஸா மும்பு |

வாழ்குமாயாகும் வாவி வாடிதாருயஸீஉ (தருவஸாத)

சுழ் || 15 ||

உகுவெய்யதமுனாம்முஞ்செய்யுபோதம், து வடிகழ் !

தமிழ்நாட்டும் பாரதமும் உருவாகியதினையெழுதும் ||

இதற்குமேல் கூலிபெறாதிவெய்யம் மூலமுதல் மூலமுதல்

ഇവിടെ |

வேண்டும். ஸுத்திரத்திலிருந்து இடது பக்கத்தில் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 6 அங்குலமாகும். அந்த ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது கால் பெருவிரல் வரையில் ஒதுக்கம் 9, 10, 11 அல்லது 12 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்தின் ஸ்தாநமானது. (பெருவிரலடியில்) பதிந்திருக்குமிடமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது குதிகால் நடுவரையில் ஒதுக்கம், 22 அல்லது 23 அங்குலமாகும். ஸுத்திரத்திலிருந்து வலது பெருவிரலின் பள்ளம் வரையில், பக்கத்தின் எல்லையாகும். அதன் ஒதுக்கம் 1, 2, 3, 4, 5 அல்லது 6 அங்குலமாகும். (?) பாதுகையின் நீளமானது காலின் கோடியளவேயாகும் (காலின் நீளமேயாகும்) (56)

பாதுகையின் உயரம் 3 அங்குலமாகும். பாதுகையின் மேல்பக்கமானது பத்மவடிவமாகும். காலின் பெருவிரல் சுட்டு விரல்களின் நடுவில் ஆம்பல் மொட்டைப்போல அமைக்கவேண்டும், அதன் உயரம் 2 அங்குலமாம், அது

கெகூரூஸரிவரெ ருஜே ஸ்ரீமஸெ ஷெவநாயக: || ௫௯ ||

ஃஷீணாம் ஸம்மஜே ஸ்ரீதஜா ஹமவாநு(ஜமாடி)வரஜெஸ்ர: |

ஃஸூகாரணஜ்யூயாயாம் உநீநாம் ஸ(ம)வ-ஜோஜ்யெ ||

தெஷாம் ஸ்ரீ(ஹ்ரீ)ணாம் அ வளரஸூஜ விவாதாய அ
யூயா |

லிக்ஷாஸூ(டி)ரூலீநமெந(மஸூ)கடிஸூகு துவிவஜி-த: ||

உதேஜ்வம் (மதெதாஹம்)வரஜெஸ்ர: கெகூரூஸம்
கெகுவிநீ(அவிஹா)யதஜ |

லிக்ஷாம் கரொஜ்ஜம் ஹீவ்ருகங்காஸஸூ து ஜோக்ஷணம்
(கங்காஸஜோக்ஷணாய அ) || ௬௧ ||

காஸூவ உவாஅ —

கவயாவெ வயி-தம் அரஸூ கங்காஸஸூ ஸமாம் கயஜ |

வட்டமாகவும் அழகாகவுமிருக்கவேண்டும். (57½)

அழகாகவும் ஸர்வைசுவரிய ஸம்பந்நமுமான கைலாஸத்தில், முனிவர்கள் கூடியிருக்கும்பொழுது தேவநாயகரான பரமேசுவரன் கூறினார் :—

நான் தண்டகாரணியத்தில் செய்த லீலையில் முனிவர்களுடைய அஹங்காரத்தைப்போக்குவதற்காகவும் அவர்களின் ஸ்திரீகளின் நாமே குடும்பினிகள் என்னும், அஹங்காரத்தையும் நீக்குவதற்காகவும் கைலாசத்தை விட்டு, விளையாட்டாக பிஷாடன ரூபத்துடன் கடிஸூத் திரங்கூட இல்லாமல் நக்ரஞ்ச்சென்றேன்.

கங்காளத்தின் விடுதலையை உத்தேசித்து பிஷையுமெடுக்கின்றேன். (61)

காசியபர் கூறினார் : தாங்கள் கங்காளத்திற்கு எங்ஙனம் பலத்தை விருத்திசெய்தீர்கள்.

ശിഖ ഉദ്ധാ. —

ஐதாநீ வுரதொ விபு சுயதெ தகி ஸவிஸரடி ||

*தடிஹம் ஹுவநாஜீநி யாமிஹ ஹயவாஸஸுரஃ ।

கூவிதஸு^த ஸஜஸாநி^த ஸுவநாத்யிவாவதி: || கூட ||

புறமு-பெய்துந் தோ லிசுந் தோ லுந் துயர்துயெ

சுணாநாம் ஸுபூரிதாய-ஃ ௨ ஸவ-ஃ ஹொகொவகாரகழ் ||

கங்காளொழிநானும் து தலுநெறவெஹம் ஹிடி |

ஹிசுதா னெனொலொ அபெஷெதக் கங்காடெலுபம் ஹெஸக் || கூடு ||

பரமேசுவரன் கூறினார் :- இப்பொழுது அதை விஸ்தாரமாகக் கூறுகிறேன்.

• • • • •

*** *** *** *** *** *** ***

000 000 000 000 000 000 000

000 000 000 000 000 000 000

• • • • •

... .. (65)

* சிவசூத்ரத்திக்குவொவஹநஜாநாநு யொகாநு ஸுஷா கம்
விதா ஷெவஷய: ஹமவஹம் வாஷெபூரம் பரணாஜிய: | ஸ அ
லிக்ஷாடநாநுரீ தெவ்விசூரம் ஜாஸம் பரணாதஹ லிக்ஷிசு
தம் கங்காஷ்டிகரொசு | தசுகங்காஷம் ஸூயஜெவ யாரயாஜாஸெதி
வளரானிகீ கயா | ததநுரொயெநாத வா: பராயநீய: ||

* இங்கு 64 முதல் 3½ சுலோகங்கள் திருத்தமுடியாமல் பிழைகள் நிறைந்திருக்கின்றன. ஆகவே "திரிவிக்கிரமமூர்த்தியின் அதிக்ரமச் செயலாலே அல்லலுற்ற உலகைக்கார்ப்பதற்காக பரமேசுவரன் அவருடைய மாமிஸத்தையும் ரக்தத்தையும் யாசித்து அவரை கங்காளமாக (சுவமாக)ச் செய்தார். அதற்கு விடுதலையளிப்பதற்காக அதை தானே தரித்தார்" என்ற புராணக் கதைக்கேற்ப திருத்திக்கொள்ளவேண்டும்.

காச்யவ உவாழ —

வனவம் கங்காஸ்தலாவதம் ஹரிஹராய-வேதே மருணம் ||

உதி காச்யவஸரிஸு கங்காஸ்தலத்தி-வேகக்ஷணம் நூஜ

வஹஸவதுதிதஜ: பட்டய: ஸராவ: ||

காசியபர் கூறினார்:—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின்
லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமேன்றும்
எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.



சுய ஷடாஸவத்திதஃ பட்டஃ ||

ஹரிஹராயு உதிசுருக்ஷணடி ||

சுய வக்ஷத் விபெஷண ஹரிய-ஹரம் வாழ் |

சூக்திவம் ஸுஸூத்ரம் ஸ்ரீராமம் (வாழ்) ஸ்ரீராமகம் ஸம்

வாழ்கடி || க ||

உக்ஷிணம் மூலயம் வாழ் கட்டகம் மொரூமூலிதடி |

வரமும் உக்ஷிணை வாழ் மும்பாயுயுரம் வாழ் || உ ||

ஸவெது வாழ் அ உகூடெ ஜடாகிரீடஸிதடி |

புரவாஸதாம் மூலமூலிவம் ததெஜாமூலமூலிதடி ||

உக்ஷிணை தமமு உஷி: ஸூக்தி வாழ் உஷி:

ஸுஸூதரா |

கிணிக்ஷு காபிதம் மொரூமூலம் உஷி: தமமுதாடகெ ||

எழுபத்தாருவது படலம்

ஹரிஹரார்த்த லக்ஷணம்

இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும் இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும் இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும், இடது கண் குளிர்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

காஸ்துவ உவாழ் —

வனவம் கங்காஸ-உவாழ்தம் ஹரிஹராய-ஸ்ய ஸ்ரணம் ||

ஐதி காஸ்துவஸரிஸ்ய கங்காஸ-உவாழ்த-ஸ்ய ஸ்ரணம் நம

வனவஸ்துதிதல: வடயு: ஸ்வரவ: ||

காசியபர் கூறினார்:—இவ்விதமாக கங்காள மூர்த்தியின்
லக்ஷணம் கூறப்பட்டது. இனி ஹரிஹரார்த்த மூர்த்தியின்
லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன், கேட்பாயாக. (66)

காசியபீய சிப்பசாஸ்தீர்த்தில் கங்காள மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தைந்தாவது படலம் முற்றும்.



|| சய ஷடாஸ்துதிதஃ பதமஃ ||

ஹரிஹராய நமஸ்க்ருண்பு ||

சய வக்ஷத் விஸெஷண ஹரிஹராய நமஸ்க்ருண்பு |

சுதஃஸம் ஸுஸீதம் ஸ்ரீநாமம் (வாஹம்) ஸ்ரீநாமம் ஸம்

வாஹம் || க ||

சுதஃஸம் ஸுஸீதம் ஸ்ரீநாமம் (வாஹம்) ஸ்ரீநாமம் ஸம்

வாஹம் || க ||

ஸவெஷ வாஹம் ஸுஸீதம் ஸ்ரீநாமம் (வாஹம்) ஸ்ரீநாமம் ஸம்

வாஹம் || க ||

சுதஃஸம் ஸுஸீதம் ஸ்ரீநாமம் (வாஹம்) ஸ்ரீநாமம் ஸம்

வாஹம் || க ||

சுதஃஸம் ஸுஸீதம் ஸ்ரீநாமம் (வாஹம்) ஸ்ரீநாமம் ஸம்

ஹரிஹராய நமஸ்க்ருண்பு ||

ஹரிஹராய நமஸ்க்ருண்பு ||

இனி ஹரிஹராய நமஸ்க்ருண்பு ||
விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது நேராக
நிமிர்ந்து நிற்கும் வடிவமாகவும் இரண்டு பாதங்களும் நன்கு
பதிந்துமிருக்கவேண்டும்.

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தமானது அபயஹஸ்தமாகவும்
இடது கை கடகஹஸ்தமாக துடையில் வைக்கப்பட்டு
மிருக்கவேண்டும். வலது பரஹஸ்தத்தில் மழுவும் இடது
பரஹஸ்தத்தில் சங்குமிருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் வலது
பக்கத்தில் சடைமுடியும் இடது பக்கத்தில் கிரீடமுமிருக்க
வேண்டும். வலதுபக்கம் ஸரிபாதியுடல் பவழநிறமாகவும்
இடது பக்கம் ஸரிபாதியுடல் பச்சை நிறமாகவுமிருக்க
வேண்டும். இருபக்கங்களில் அததற்கு உரிய ஆபரணங்கள்
அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். வலது கண் உக்கிரமாகவும்,
இடது கண் குளிர்ச்சியாகவுமிருக்கவேண்டும், நெற்றியில்

ஸவ-ரோஹரணஸம்யுக்தே திமஸ்பரஸேநிதழ் ।

சரிஸ்ஸாநுகரூபாகுத் தஸ்ய ஐக்ஷணமூர்த்தே || ௫ ||

ரூபாய்களாகியும் து துதாறாம்பெற வயிதில் |

ஸுஸூதா உகுவமிபு வஜாக்ஷுகிரயாவி வா || ௬ ||

பரிபாடக, விபராமு, து, ஸவகூ, மெககூ, மிகழ

(ஹா, மாபிகம் தயா) ।

ஸ்ரீராமபுகழ்நான்மூலி விநாயகம் அமரமூர்த்தி || ௭ ||

* அகரவாழ்கிற ஹாமெகம் அகரம் பரிபுஷாஹதல் |

சுமெய்யாடவட்டவழி சிராஸ்குழை நாமகழி || அ ||

(வலது பக்கத்தில்) கண்ணுனது சிறதளவு தெரியும்படி இருக்கவேண்டும். (வீஷ்ணு பாகமான இடதுபக்கத்தில்) ஸகல ஆபரணங்களும் அணியப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது பக்கமான சிவபாகமானது) திகம்பரமாக (வஸ்திர மில்லாமல்) இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸில் (வலது பக்கத்தில்) சந்திரகலையுடனிருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக அதன் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

ருத்நிரபாகமான வலது பக்கத்தின் விஸ்தாரமானது இடது பக்கமான விஷ்ணு பாகத்தைக் காட்டிலும் 1 அங்குலம் கூடுதலாக இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸானது சக்கரத்தைப்போல வட்டவடிவமாகவாவது தாமரை மலரைப்போலவாவது இருக்கவேண்டும். சிரஸ்ஸின் விசாலமானது (இடது பக்கம்) 7 அங்குலமும் (வலது பக்கம்) ஒரு அங்குலம் அதிகமாகவுரிருக்கவேண்டும். இது வட்டமான சிரோ விஸ்தாரமானமாகும்.

*சு.மு.லா.ம.அ.இ.லா.வெ.ம.க.ம் அரு.பா.ய.ப.சி.ர.வெ.ம.த.ர.டி. |

சுமெ. மயாடவட்டவழி சரிசயுகவழி நாமுகழ் ||

முணாம்புமுகம் சூகாடெழியெழ வகுநாடெழிதி

മുഖം |

அகூம் தஜீநீரோம்ஸ்ய வுஷஜாநாம் அ உய்யஜாஸு |
ஸவெஷாஷாம் செவசெவீநாஸெவஸெவ ஸஜாஅஸெசு || கூ ||

ஐதி காபஸ்யவஸரிஸ்ய ஹரிஹராய-ஸுக்ஷணம் நாஸ
ஷடீஸஸ்திதஸு வடநு: ஸஜாஸு: ||

* சக்கிரவாமத்தின் லில் 1 பாகம், வட்டமான சிரஸ்ஸின் உயரமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடப்பட்டத் திற்த சிரஸ் சக்கிரத்தினுடைய நாளமாகும். சக்கிரம் தர்ஜஸியைப் பிடித்து புஷ்பமாகியின் மத்தியம்.

ஸகல தேவர்களுக்கும் தேவிகளுக்கும் இவ்விதமே கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

காசியபிய சில்பாஸ்தீரத்தில் ஹரிஹார்த்த முர்த்தி லக்ஷணமென்ற
எழுபத்தாருவது படலம் முற்றும்.

வகூரூணாம்,முநாம் மும்ஸ்ய வுஷஜாநாஸு உய்யஜாஸு ||
ஸவெஷாஷாவி செவாநாம் செவீநாம் செவஸஜாஅஸெசு |

ஐதி ஸாஸூஜீஹராயஸூஜாதகாமத: வா: |

சுமூஹாமகிஹாமெமகம் ஸாய-ஸு து சரிரஸௌதாஸு |
சுமே மூநாடவடம் து சரிரஸு கஸ்ய நாஸகஸு ||

முணாம்,முநம் சுசுரூஸ்யஸூ தகூ நாஸஸூரிதி
ஸ-ஸெசு |

தஸூஜூணாம்,முநாம்மும்ஸு வுஷஜாநாஸு உய்யஜாஸு: ||

ஐதி வாஸெந ஸவிதஸூரிதி ஹாதி |

*இந்தவிடத்தில் மூலம் பிழைநிறைந்திருக்கிறது. ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடத்தில் ஒரு சுலோகம் அதிகமாக இருக்கிறது. அதுவும் பிழையாகவே இருக்கிறது. ஆகையால் "சிரஸ்ஸின் முன்பக்கத்தின் வீஸ்தாரத்தில் லில் 1 பங்கும் ½ அங்குலமும் பின் பக்கமாகும். முன்பக்கத்தில் லலாடப்பட்டமானது சிரஸ்சக்கிரத்தின் நாளமாகும். பின்பக்கத்தில் பிடரிக்குமேலே 3 அங்குலத்திலுள்ள இடமானது நாளத்தின் இடமாகும். அதிலிருந்து 3 அங்குலத்திலிருந்து கழுத்தின் மத்தியில் புஷ்பமாகி முதலியவைகள் இருக்குமிடமாகும்" என்று இருக்கலாமோ என்று தோன்றுகிறது.

|| சூய வஸூவஸூதிதஃ வடயு ||

விசுஷாடநஜெதிபுசுஷணடி ||

சூய வசுஷி விஸெஷெண விசுஷாடநஜெஹேபுரடி |

வாடிள வாடிசுஷணயுகள வாடிவாடி து வஸூலிதடி ||

ஸாஷடிபுரடி வஸூலி து வாடி து மஜெநாசுஸூகடி |

ஹூடபயுஜாசுஸூலி தவாஷடி வா யவாணரெ || ௨ ||

நாஸாஹே சூயரெ வாடி ஹிகூடபயுஜா து வாடிகெ |

ஹேநடிபுரடி நாஸூலிவெடி து ஷோபஸம் து யவாணரடி ||

ஸூலிதாஹிபுரடி து வஸூலிவெடி து வஸூலிவெடி து வஸூலிவெடி யெகி |

சூலம் து நதம் காயம் வஸூலிவெடி வா || ௪ ||

எழுபத்தேழாவது படலம்

பிசுஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி மஜேஷனுடைய பிசுஷாடந மூர்த்தி லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன்.

கால்கள் பாதுகையுடனிருக்கவேண்டும். இடது கால் ஸுஸ்திதமாக (நன்கு ஊன்றி) இருக்கவேண்டும். வலது கால் சிறிது தூக்கி நடக்க முயற்சிப்பதுபோல இருக்க வேண்டும். (1½)

நெற்றி நடுவிலிருந்து வலது பக்கத்தில் 7 அல்லது 8 யவையளவிலும், நாளியின் நுனியிலும், கீழுதட்டின் இடது பக்கத்திலும், நடுக்கமுத்தின் இடது பக்கத்திலும், ஹிருதயமத்தியத்திலும், தொப்புளுக்கு இடது பக்கத்தில் 16 யவையளவிலும், ஸ்திதாங்கிரியின் (ஊன்றிய இடது காலின்) மணிக்கட்டு முண்டின் நடுவிலும் பூர்வ ஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

நதமானது, ஆபங்கம் அல்லது ஸமபங்கமாக இருக்க வேண்டும். (4)

வாடிள வாடிசுலம்புத்துள வாடிசுலாஹிதள து வா |
ஸுவிசீண-ஃ ஐடாஹாரம் ஐடாஹனுஹெவ வா || ௫ ||

வது தீவஸுஐடாஹாரம் ந.ம.ரூபம் நதாநதழ |
ஹுடாபட்டஸம்புதும் கரொடூயெ-ஃநுஸெவரடி || ௬ ||

ஸவ-ஃஹாரணஸம்புதும் கடிஸூதி ஸிவஹி-ஃதழ |
ஸுஸெவ தநிஹம் பெரூதும் நாநாநாமவிஹிஷிதழ ||

ஃசுநிணை வ-ஹெஹெஹெ து ஃமநதாஸாஹகம் ஹவெஃ |
வாஹெ து வ-ஹெஹெஹெ து வரஃ ஸூஹி கவாஹுஹி ||

ஃசுநிணை வரஹெஹெ து ஃமரூம் அ யரெஃ ஹி |
வாஹெ து ஸிவிவி-ஹம் அ கத-ஃஹெ அநிஸீதஹம்
(அ ஃநொஹெ) || ௭ ||

ஸிதவஹெஹெ து நாமெந கடிவெஹிதழ |

பிஷாடந மூர்த்தியானது, பாதங்களில் பாதுகைகளை தரித்துமிருப்பதாகும். பாதுகை இல்லாமலும் இருப்பதாகும். விரிந்த ஐடாபாரத்துடனாவது ஐடாமண்டலம் தரித்தாவது இருப்பதாகும். அல்லது வட்ட வடிவமாகக் கட்டப்பட்ட ஐடாபாரத்துடனுமிருப்பதாகும். நெத்திப் பட்டை தரித்திருக்கவேண்டும். மண்டையோடும், அரை சந்திரனும் தரித்திருக்கவேண்டும். ஸகல ஆபரணங்களையு மணிந்து, கடிஸூத்திரமில்லாமலிருக்கவேண்டும். பிஷாடந மூர்த்தியானது தூய வெண்மை நிறமுடையதாகும். நாநாவித நாகங்களை அணிந்திருப்பதாகும். (7)

வலது பக்கம் பூர்வஹஸ்தத்தில் மானும், இடது பக்கம் பூர்வஹஸ்தம் வரதமாகவும் கபாலத்தைத் தரித்துமிருக்க வேண்டும். வலதுபக்கம் பரஹஸ்தத்தில் உடுக்கையையும், இடது பக்கம் பரஹஸ்தத்தில் மிகவும் குளிர்ச்சியான (மனதைக்கவரும்) மயில்த்தோகையையும் தரித்திருக்க வேண்டும். (8)

வெணுப்பு வஸ்திரத்தை மேலாடையாக தரித்து,

ஹேதயஜெஹ்வஸீதம் து நீறுகண்திபுவுணயுக் ||

*வஜ்ஜீவொவரிஷாத்(ஸம் ஸஜாக்) பெஷம் கங்காஸ-
உதிதி-வக் || ௮

உதி காப்யவரிஷெ ஹிஷாடமஉதிதி-ஹிஷாணம் நாக
ஸவஸவதிதஃ பட்டயஃ ஸஜாவஃ ||

இடுப்பில் நாகத்தை சுத்திக்கொண்டு, வெண்மையான
பூநூலை தரித்து, நீலகண்டனாக, திரிபுண்டிரத்தை தரித்து
இருக்கவேண்டும் இந்த மூர்த்தியானது, பத்மபீடத்தின்
மீது கல்பிக்கப்படவேண்டும். மற்றவைகள் பிஷாடந
மூர்த்தியைப்போலவேயாகும். *

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் பிஷாடநமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எழுபத்தேழாவது படலம் முற்றும்.

* ௮. ஸோகாநனாரம் சுயலயிகவாஃ, ஸரஸ்வதீஹாயுஸூ
ராதுகாயாம் ஐஸ்யதே |

“ஸம்ஸார உவாமி —

ஜெவாஸுரெ ஹாயுஸெ விதாஹைர்ஹஸு யக் |

தஜாநவாநாம் வாபு-ஹேஸம் ஸஜாத்(தக்)ஐநவெஷ்டி ||

தெநாஸுராவஸ்து(ஸத்)வித், ஸதாஜாவெவ ஸரணம்
யயு:) |

(ஜெவாநாம்)ஸிபியாய-ஹே து ஸவ-ஹேஹாக்ஷிதாய மி ||

ஐநவாநாம் விநாபாய-ஹே ஸ்ரஹஸீஷ-ஹே வஹாஜ்ஜஹி ||

தக்வாவிதாஸூஹஸூனா: ஸுஸஹாயாஸூகம்விதா: ||

(தக்ஸ்ரஹஹதஜாஸம்ஜாதஸவ-ஹேவாவஸ்துஸாநயெ) |

ஸவ-ஹேஹாகொவகாராய-ஹே ஸவ-ஹேஹாணிவிதாய மி ||

தக்வாஸூஜெஹ்வாஸூ-ஹே ஹிஷா-ஹேஷம் வஹாஜ்ஜஹி |”

* இந்த படலத்தின் முடிவில், ஸரஸ்வதி மஹால் நூலில்
4½ சுலோகங்கள் அதிகமாக இருக்கின்றன. அவைகளின்
பொருள் வருமாறு. “பரமேசுவரன் ‘கூறினார். தேவாஸுர
யுத்தத்தில், பிரம்ஹாவின் சிரமானது அஸுரர் பக்கத்தில்

॥ சுயாஷ்டி ஸஷுத்திதஃ பட்டமஃ ॥

வண்ணோஸாநு மஹேந்திரபுஷ்பணம் ॥

சுய வக்ஷஸ்தி விஸெஷண வண்ணோஸாநு மஹேந்திரபுஷ்பணம் ॥

உலாஸஹிதவக்ஷஸஃ வாஸே கிஹிநதாநநடி ॥ க ॥

புஷ்பினே ஸ்வஹயம் வஜ்ஜி *தயா ஸ்வஹயாநாந ஹவஸி ॥

வாஸே து கட்டகம் நடிஸ்தி சுயஸ்தாஸி அஹேந்திரபுஷ்பணம் (க) ॥

எழுபத்தெட்டாவது பட்டம்

சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி சண்டேசாநுக்ரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியானது ஸோமாஸ்கந்த மூர்த்தியைப்போன்றதேயாகும். முகமானது இடது பக்கத்தில் சிறிது வணங்கியிருப்பதாகும். வலது கையானது அபயஹஸ்தமாக இருக்கக்கூடாது.* ஆபரணங்கள் அவ்விதமேயாகும். இடது கையானது கடகஹஸ்தமாக

விழுந்தது. அதனாலே அஸுரர்களின் விருப்பம் கிட்டியது. அஸுரர்களின் அஸ்திரபலத்தினாலே விரட்டப்பட்ட தேவர்கள் என்னையே சரணமடைந்தார்கள். அஸுரர்களை வெற்றி கொள்ளுவதற்காகவும், உலகத்தின் நன்மைக்காகவும், அஸுரர்களின் அழிவுக்காகவும், அந்த பிரம்ஹாவின் சிரஸ்ஸை நான் வஹிக்கின்றேன். அதனாலே நான் செய்த உதவியினாலே, ஸகல அண்டங்களும் நடுக்கமின்றி காப்பாற்றப்பட்டன. பிரம்ஹ தேவனின் சிரத்தைக் கொய்ததனாலுண்டான பிரம்மஹத்தி தோஷத்தைப் போக்குவதற்காகவும், ஸகல உலகங்களுக்கும் உபகாரமாகவும், ஸகல ஜீவராசிகளின் நன்மைக்காகவும், அந்த கபாலத்தைக் கையிலிருந்து விடுவிப்பதற்காகவும், நான் பிஷாடந வேஷத்தை தரித்திருக்கிறேன்."

*தலஹம் வரஹம் ஹவஸி ॥ உதி ஸுரஹ், சீஹாநுயஸு
ராதிகா வாஃ ॥

* அந்த வலது கையானது வரத ஹஸ்தமாக இருக்க வேண்டும் என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்.

ஹரஃயெனாவிஸம்யுதம் அஸுஸம் ஹதிஸம்யுதஸு |
 சூவீநள பௌவீஓ து அஸுஸம் ஸுண-வேண-ஃஹஸு ||

தெவதெவெஸயொஃயெஹ ஹநஃதி-ஃ விநா ஸுய
 (ஹவசு) |

அஸுஸாநுமஹம் வஜாதம் ஃசுநிஸுஸஃதவாஸு || ச ||

உதி காஸ்யவஸிஸு அஸுஸாநுமஹஸுதி-ஃசுசுணம்
 நாஃ சுஷஸுவிதஃ பட்டயு: ஸாஸு ||

இருக்கவேண்டும். ஸ்வாமிக்குக் கீழ் சண்டிகேச மூர்த்தி
 யானது (நின்றவடிவமாக) இருக்கவேண்டும். (2)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது பக்தியுடன் மார்பில்
 கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். சண்டி-
 கேசவரரின் நிறமானது ஸ்வர்ண நிறமாகும்.

பரமேசுவரனும் பார்வதி தேவியும் பத்மபீடத்தில்
 உட்காந்த வடிவமாக இருப்பவர்களாவார்கள். அவர்களின்
 மத்தியில் ஸ்கந்தமூர்த்தியானது இருக்கக்கூடாது. இவ்வித-
 மாக சண்டேசாநுக்கிரஹ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்-
 பட்டிருக்கிறது.

இனி தக்ஷிணமூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியப சில்பசாஸ்திரத்தில் சண்டேசாநுக்ரஹமூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
 எழுபத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.

॥ சுவெய்கொநாபரீததலி வடநுரி ॥

உக்ஷிணாஉதிபுக்ஷணம் ॥

சுய வக்ஷிண வியெயெண உக்ஷிணாஉதிபுக்ஷணம் ॥
மும்பயெசு உக்ஷிணம் வாடிம் வாஜாஹிநைகாபுக்ஷ ॥
ஸவெஜாவஹிந நியாதவம் வாஜவாடிம் து பாயயெசு ॥
மும்புடஉக்ஷிண வவெஜ நெகூரென தசுவபுடானுகெ ॥
*ஹிகூலயுஷு வாஜெ து ஹநயுஷு து வாஜெ ॥
யவநு யானாநம் நீகா மும்பு நாமெஷு உயுஜெ ॥ ௩ ॥
ஜெபுஉதிபுஷு உயுஜெ து வபுவஹிநம் து
மும்பயெசு ॥

எழுபத்தொன்பதாவது படலம்

தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறு
கிறேன். தக்ஷிணமூர்த்தியின் வலதுகாலைத் தொங்கவிட
வேண்டும். இடது காலின் நளகையை, (கண்டைக்காலின்
நுரியில் சிறித்திருக்குமிடத்தை) வலது கால் தடையின்
முன்பாகத்தில் வைக்கவேண்டும். இடது காலைப்படியப்
போட்டிருக்கவேண்டும்.

நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திராந்தம்,
வலது நாஸாபுடாந்தம். நடுக்கழுத்தின் இடது பக்கம்,
ஹிருதயமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 3 யவை ஒதுக்
கத்திலுள்ள இடம் நாபிமத்தியம், மேட்ரமத்தியம்
இந்த இடங்களில் பூர்வஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிட

*சுயம் பூராகாய-ஃ ஸரஹ் தீஹாயஹ்லாதுகா மத: ॥

வாசெ யதூரநாமள அ டிக்ஷிணை அஃபுரெவரூ |

ஹஸிதவக்ருஸம்புகூம் ஸவ-ஹாஹாணஹிஷிதடி || ௯ ||

ஸிதவக்ருஹாதரீயம் அ ஸிதபஜ்ஜநாவவீதிதடி |

நீணெகூம் பம்பஹு வாசெ ஸவெஹி ககஸகூணாருடி || 10 ||

கண-ஹ து பம்பவபெதெ வ-ஹ கூணெஹவ-ஹ

ஹிதள |

ரூபுரெகெஹ கணஹாஹி: ஹுதூஹாஹிவி-ஹிஷிதடி ||

வஹாபு அஹ-ஹாஹரெவெதம் ஸவ-ஹெஹ பஸிவஹி-ஹிதடி |

நாஸஹி ஜஹிபுர வஸிஹிஹி டிக்ஷிணை ஹம: || 11 ||

ஹாஹாபு பம்பகஹாமஹெஹ வஹவாபு-ஹெ |

வஹிதம் கிஹாஹெஹிபு வஹெகூம் ஸஹாபிதடி || 12 ||

தக்ஷிணமூர்த்தியின் சிரஸ்ஸில் இடது பக்கத்தில் ஊமத்தம்பூவும் நாகமும் இருக்கவேண்டும். வலது பக்கத்தில் சந்திரகலை இருக்கவேண்டும். சிறித்த முகத்துடன், ஸகலவிதமான அலங்காரங்களையும் அணிந்து, வெண்மையான வஸ்திரம் தரித்து, வெண்மையான பூநூல் பூண்டு, மூன்று கண்களுடனிருக்கவேண்டும். இடதுகாதில் சங்ககுண்டலமும், வலது காதில் மகரகுண்டலமும் இருக்கவேண்டும். இரண்டு காதுகளிலும் சங்கபத்திரங்களாவது மகரகுண்டலங்களாவது இருப்பதுமாகும். ருத்திராக்ஷங்களாலான கண்டமாலைகளும் ஹிருதயமாலைகளையும் தரித்திருக்கவேண்டும். தக்ஷிணமூர்த்தியானது, புலித்தோலாடை தரித்து எவ்விதமான மனச்சேர்வுமில்லாத மூர்த்தியாகும்.

இந்த மூர்த்தியின் வலது பக்கத்தில் நாரதர், ஜமதக்நி, வஸிஷ்டர், பிருகு, இவர்களும், இடது பக்கத்தில், பரத்துவாஜர், சுநகர், அகத்தியர் இவர்களும் இருப்பவர்களாவார்கள்.

இந்த மூர்த்தியானது கிந்நரர் முதலியவர்களினாலே

சுவஸூரொராவரிஷாதூ மும்ஸவாடிதமும் நயஸேகி |
 ஸூத்ரம் (தூக்) தக்வாடிவாஷ-ஜம் து (தம்) வெஷம்
 ஸூத்ரநுஜாதூக்ஷ || ௧௪ ||

ஸூத்ரம் (தூக்) தக்வாடிவாஷ-ஜம் து (தம்) வெஷம்
 ஸூத்ரநுஜாதூக்ஷ || ௧௪ ||

ஸூத்ரவண-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௫ ||

யக்ஷஸூத்ரவண-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௫ ||
 தக்ஷ வாக்வாஷ-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௬ ||

வக்ஷஸூத்ரவண-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௬ ||
 வக்ஷஸூத்ரவண-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௭ ||

பெஷம் பூமிவ கத-ஜவஸூரம் நாமநீருவாஷவிதம் || ௧௮ ||

வணங்கப்பட்டு, ஆலமரத்தடியில் வீற்றிருக்கும் மூர்த்தி யாகும். (13)

அபஸ்மாரன் (முதுகின்) மீது லம்பபாதத்தை வைக்க வேண்டும். பூர்வஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த லம்பபாதத் தின் குதிகால் வரையில் ஒதுக்கம் 4 அங்குலமாகும். மத்திய ஸூத்திரத்திலிருந்து அந்த முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம் 14 அல்லது 12 அங்குலமாகும்.

அபஸ்மாரன் கருப்பு நிறமாகும். அபஸ்மாரன் ஸர்பத் துடன் விளையாடிக்கொண்டிப்பதாம். முறையறிந்தவன், இவ்விதமாக தர்ம வியாக்கியானமூர்த்தியை கல்பிக்கவேண்டும். (15½)

இந்த மூர்த்தியானது, இடது காலை உக்குடிகாஸந மாக வைத்துக்கொண்டு முன்கை இரண்டிலும் வீணையை வைத்திருந்தால், அது, வீணைமூர்த்தியாகும். மற்ற வைகள் முன்கூறியதுபோலவேயாம், (17)

தடிவ வீணாஹீநம் து ஜூநஜூபாபாநிதடி |

வாஜம் ப்ருஸாநிதம் ஹஜம் வாஜஜாநயூகிகுவ-சிரடி ||

உக்ஷிணை து வரெ அரஹஜாநா வாஜெஸுஜுவரடி |

புருஷபூதநிலம் வண-சம் ரெஜம் வடுவ-செஷாஅரெசு ||

ஜூநஜூதி-சிரி-திவஜாதம் வவ-சாநும்காரவஸம்புதடி |

சுமெநஜாநாமிருதமும் விபு-ஸூக-வினாய: புகஸ்யெசு ||

ஜூநஜூபாபாநிதூநெ சுவஜூநாஜுவம் கரடி |

வரஜம் வாஜஹஜம் து ரெஜூகிகுவாபரிநஜெவெசு ||உக||

உக்ஷிணை அரஹஜாநா வா-அரஹஜம் வாஜஹஜகெ |

அதே மூர்த்தியானது, பூர்வஹஸ்தங்களில் ஜ்ஞாந முத்திரையும் அபயஹஸ்தமும் கொண்டு பரஹஸ்தங்களில் வலது கையில் ஜபமாஸையும் இடது மையில் தாமரை மலர் அல்லது நீலாத்பலத்தை தரித்து, வெண்மையான நிற முடையதாகி, ஸகலவிதமான ஆபரணங்களையும் அணிந்திருந்தால், அது, ஜ்ஞாநமூர்த்தியாகும், இந்த மூர்த்தியின் வரதஹஸ்தத்தின் முழங்கையானது, இடது முழங்காலின் மேலே இருக்கவேண்டும். மற்றவைகள் முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவியாகும். (19½)

ஹே அந்தணனே ! பாததலங்களை, பிருஷ்ட பிண்டங்களுக்குக் கீழே மாறுதலாக இருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும் (வலது பாததலம் இடது பிருஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இடது பாததலம் வலது பிஷ்டதலத்திற்குக்கீழும் இருக்கவேண்டும்) வலது பக்கம் முன்கையானது, ஜ்ஞாந முத்திரைதரித்து ஹிருதயத்தைநோக்கியிருக்கவேண்டும். வரதஹஸ்தமான இடது கையானது, மேட்ரமூலத்திற்கு மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும், பரஹஸ்தங்களில் வலது பக்கத்தில் தாமரை மணிமாலையும், இடது பக்கத்தில் தாமரைப்

நாலா^{ம்} து ஸீக்ஷா^{ம்}க்ஷாவா^{ம்} (க்ஷா^{ம்})ஜ^{ம்}வ^{ம்}

ஸு^{ம்}த^{ம்}ஹே^{ம்}கா^{ம்} || ௨௨ ||

சுவ^{ம்}ர^{ம்} து ஜ^{ம்}டா^{ம்}ஸ^{ம்}ப^{ம்}ஜ^{ம்}ஷி^{ம்}ஸி^{ம்}ஸி^{ம்}வி^{ம்}த^{ம்} வ^{ம்}ர^{ம்} |

யொ^{ம்}ம^{ம்}ஜ^{ம்}உ^{ம்}தி^{ம்}ரி^{ம்}தி^{ம்}வ^{ம்}ஜ^{ம்}த^{ம்} ய^{ம்}ஜ^{ம்}த^{ம்} உ^{ம்}வ^{ம்}நி^{ம்}வ^{ம்}தி^{ம்} || ௨௩ ||

ஸ^{ம்}ப^{ம்}ய^{ம்}உ^{ம்}க்ஷி^{ம்}ண^{ம்} வ^{ம்}அ^{ம்} வ^{ம்}அ^{ம்}ஸ^{ம்}க^{ம்}ப^{ம்}க^{ம்}ஸ^{ம்}ந^{ம்} |

யொ^{ம்}ம^{ம்}வ^{ம்}ட^{ம்} த^{ம்}ய^{ம்} வ^{ம்}ய^{ம்} ஜ^{ம்}ஹ^{ம்} ஜ^{ம்}அ^{ம்}ஸ^{ம்}க^{ம்}ப^{ம்}க^{ம்}ஸ^{ம்}ந^{ம்} || ௨௪ ||

வ^{ம்}ர^{ம்}ஸ^{ம்}ய^{ம்}ஸ^{ம்}வ^{ம்}அ^{ம்}ஹ^{ம்}ஸ^{ம்} து வ^{ம்}அ^{ம்}ஜ^{ம்}ந^{ம்}வ^{ம்}ரி^{ம்}தி^{ம்} |

வ^{ம்}ர^{ம்}ஸ^{ம்}ய^{ம்}ஸ^{ம்}வ^{ம்} வ^{ம்}ர^{ம்} த^{ம்} யொ^{ம்}ம^{ம்}ஜ^{ம்}உ^{ம்}தி^{ம்}வ^{ம்}ர^{ம்} ஹி^{ம்} த^{ம்} ||

ஊ^{ம்}ர^{ம்}ஸ^{ம்}ய^{ம்}ஸ^{ம்}வ^{ம்} த^{ம்}வ^{ம்}ந^{ம்}ஜ^{ம்}த^{ம்} வ^{ம்}அ^{ம்}வ^{ம்}ரி^{ம்}தி^{ம்} ||

யொ^{ம்}ம^{ம்}வ^{ம்}ட^{ம்}க^{ம்}யொ^{ம்}வ^{ம்}த^{ம்} ஜ^{ம்}வ^{ம்}அ^{ம்}ய^{ம்} ஜி^{ம்}ஜ^{ம்}த^{ம்} || ௨௫ ||

பூ^{ம்}மா^{ம்}ஸ^{ம்}ய^{ம்} (அல்லது இரண்டு கைகளிலும் தாமரை மணி
மாலைகள் அல்லது தாமரைப்பூமாலைகளும்) இருக்க
வேண்டும். ஸ்திதி பேதத்தினால் இந்திரியங்களை சேர்மைப்
படுத்தி நாஸாக்சிரத்தை நோக்கியிருக்கவேண்டும். பின்
பக்கத்தில் ஜடைகள் தொங்கிக்கொண்டிருக்கவேண்டும்.
மா முனி வ ர் க ள ா லே ஸேவிக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
இத்தகைய லக்ஷணமுடைய மூர்த்தியானது, யோகமூர்த்தி
எனப்படும். இந்த மூர்த்தியை தியானம் செய்தால் ஸகல
துக்கங்களும் நீங்கிவிடும். (23)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். இடதுகால்
உத்குடிகாஸநமாக (சாய்வாக ஊன்றப்பட்டு) இருக்க
வேண்டும். அந்தக்காலும் உடம்பும் யோகப்பட்டத்தினாலே
பிணைத்துக்கட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது கையானது
இடது முழங்காலின் மேலே வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும்.
மற்றவைகள் முன்பு கூறியதுபோலவேயாகும். இத்தகைய
மூர்த்தியும் மற்றொருவிதமான யோகமூர்த்தியாகும். (25)

குதிகால்கள் (புறங்கால்கள்) 'இரண்டும் துடைகளில்
மாறுதலாக வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (வலது குதி

|| சுயாஸீ திதஃ வடமஃ ||

காலஸம்ஹாரஉதி-கலக்ஷணம் ||

சுய வகக்ஷய விபரஷண காலஹாரஉதி-கலக்ஷணம் |

வஸுநநிஷபராஸம் வா நதஜாநம் ஹிஜாதஃ || ௧ ||

ராஜிஹாநம்மும் வாய நதஜாநஹிஜாதஃ |

மூடாடிக்கிணை வஸுஷய தஜு(நெது)யெய்தயெவ அ ||

ஹிஜாதயுஷய வாஜெ து வாஜுநாகக்ஷயக்கிணை |

நாஹியுஷவாஜெ து ஸூத்ராஜாநம் யவாஷுக்ஷ || ௩ ||

ஜெயு-உதிஷய யுஜாது வாஜெஷயம்மும் ஹிவசு |

ஸ்ரீதாஸி-மூஷயெய்து து வ-வ-ஸூத்ரம் பூமஸ

யெசு || ௪ ||

காசியபீய சிலப சாஸ்திரத்தில் தக்ஷிணமூர்த்தி லக்ஷணமென்றும்

எழுபத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்

என்பதாவது படலம்

கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து காலஸம்ஹாரமூர்த்திலக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். இந்த மூர்த்தியின் நதமாநம் 8, 9 அல்லது 10 அங்குலமாகும். 11 அல்லது 12 அங்குலமிருப்பதுமாகும். நெற்றியின் வலது பக்கம், வலது நேத்திர மத்தியம், நடுக் கழுத்திற்கு இடது பக்கம், இடது ஸ்தநாக்ஷத்தின் வலது பக்கம், நாபிமத்தியத்தின் இடது பக்கத்தில் 8 யவையளவி லுள்ள இடர், மேட்ரமூல மத்தியிலிருந்து இடதுபக்கத்தில் 6 அங்குலத்திலுள்ள இடம், ஸ்திதாங்கிரியின் கணுக்கால் முண்டின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பூர்வ ஸூத் திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். (4)

செவ்வழி டிக்ஷிணம் வாடி வஜ்ஜீரொவரிஸ்ஸிதடி |

புயலம் நகுத்தெடுதெ-ஹு டிக்ஷிணம் ஸ்ரிதவாடிவசு || ௫ ||

வாடிவாடி யுதொ(ஸு)ஹிதடி கஹிதம் தறு

ஹிதடி |

சுமஹுஹிதம் அஹித(தாவெஹு) கஹிதடி

ஹிதடி நகுதெடுதெ || ௬ ||

ஸுஹிதடி ஸ்ரிதடி க்ரிதடி அ ஹிதடி கஹிதடி |

அ துஹுஹிதடி கஹிதடி கஹிதடி கஹிதடி || ௭ ||

ஹிதடி வஹிதடி து ஹிதடி கஹிதடி கஹிதடி |

ஹிதடி துஹிதடி து வஹிதடி வஹிதடி து வ || ௮ ||

வஹிதடி வஹிதடி நஹிதடி ஹிதடி ஹிதடி |

கஹிதடி ஹிதடி து ஹிதடி கஹிதடி கஹிதடி ||

வஹிதடி து வஹிதடி து ஹிதடி வஹிதடி |

ஸ்வாமியின் வலது பாதமானது பத்மபீடத்தின் மீது இருக்கவேண்டும். வலது கால் நடராஜமூர்த்தியைப்போல ஸ்திதபாதமாக இருக்கவேண்டும். இடது கால் தூக்கி மடித்திருக்கவேண்டும். பாததலம் உயரத்தாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டும். அக்காலின் பெருவிரல் காலனின் ஹிருதயத்தில் வைக்கப்பட்டிருக்கவேண்டும். (6)

ஐடமகுடமும், அழகிய பார்வையும் மூன்று கண்களும், 4 அல்லது 8 கைகளுமுடையதாகும். (7)

வலது பூர்வ ஹஸ்தத்தில் குலமிருக்கவேண்டும். அது கழுத்தளவுக்கு உயர்த்தப்பட்டிருக்கவேண்டும். இடது பூர்வஹஸ்தமானது மழுவை ஏந்திபாவது வரதமாகவாவது இருக்கவேண்டும். அது நாபி மட்டமாகவும் அதோமுகமாகவுமிருக்கவேண்டும். குலஹஸ்தத்தின் மணிக்கட்டானது கண்டம் வரையில் உயர்ந்திருக்கவேண்டும். இடது

ஹிதூனாஸூனாஸூனா வா னீஸூபெநாலிகாமுகழ் || ௮ ||

அதுஹஸூனா ஸவாஸூனாதஸூனாஸூனா பரணா |

பரணா அ வரணா வஜ்ரம் வஜ்ரம் ஐகதிணாஸூனா || ௮௧ ||

* (வரணம் வஜ்ரம்) வெடும் ஸூனாஸூனா அ வரணா ||

விஜ்ரஸூனா நிஹாகாரம் ஸவாஸூனாஸூனாஸூனா || ௮௨ ||

விஜ்ரம் அ விவாஜம் அ (கூலவணம்) ஸூனாஸூனா
வாபரவாணிகழ் |

கரணாகாபெதம் ஐஸூனாஸூனாஸூனா நி, ம-ஐ ||

ஹாஸூனாஸூனாஸூனா ஹாஸூனாஸூனாஸூனா ||

பரணஸ்தத்திஸ் ஆச்சரிய முத்திரையக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்த ஹஸ்தத்தின் சுட்டுவிரலின் நுனியானது கழுத்து மட்டமாகவோ கேசாந்த மட்டமாகவோ இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக சதுரபுஜமூர்த்தி கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி அஷ்டபுஜ மூர்த்தியைக்கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (10)

குலம், மழு, வஜ்ராயுதம், கத்தி இவைகள் வலதுகைகளிலும், (வரதம், உடுக்கை) கேடயம் ஸூனாஸூனாஸூனா இவைகள் இடது கைகளிலுமிருக்கவேண்டும். பவழம் போன்ற நிறமுடையதாய் ஸகல ஆபரணங்களையுமணிந்திருப்பதாகும்.

ஸ்வாமியின் முன்பக்கத்தில் இரண்டு கால்களும் (கருப்பு நிறமும்) இரண்டு கைகளும், தெத்திப்பற்களும், கைகளில் பாசமும், கரண்ட மகுடமும் தரித்த காலனைக் கல்பிக்கவேண்டும். காலன் மிதூந்த பயத்தடன் மார்பில் அஞ்ஜலிபந்தம் செய்யப்பட்ட கைகளில் பாசத்தை

* ௮௨ பெராக: ஸரணாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனா ||

* ௮௩ பெராக: ஸரணாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனாஸூனா ||
வாதி |

விசீண-கெஸகம் டுஷ்டா(ஸ்வாஷெந)ஸ்ராயபெஷ-ஹி

வசுகுடி || செ ||

காருஹாஷி-ரெவம் ஹி ஸ்ரோதம் ஹிமொஷ்வம் ஸுணா||

ஐதி காபஜ்வஸிஷு காருஷ்வஹாஷி-சுஷணம்

நாலாபீதிதஜ: வடயு: ஸ்வாஷ: ||

வைத்துக்கொண்டிருக்கவேண்டும். அவனுடைய தலைமயிர் விரிந்திருக்கவேண்டும். அவனைக் காலினாலே உதைத்துத் தள்ளியதால் அவனுடைய முகமானது மேனோக்கியிருக்க வேண்டும். இவ்விதமாகக் கால ஸம்ஹார மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக.

காசியபிய சிப்பசாஸ்தீரத்தில் கால ஸம்ஹார மூர்த்தி லக்ஷணமென்னும்
எண்பதாவது படலம் முற்றும்



|| சுமெயகாபீதிதஃ பட்டம் ||

விஜயாதிவரதிதி-இக்ஷணம் ||

சும வகெத்ய விபெஷெண இம்மொதிவனியிம் பரூணம் |
இம்மாகாரஸ்ய உயெத்ய து அம்மொபெவரதிதி-வசு || ௧ ||

நளகாது வபாணம் து இம்மொ மூலம் மவெதிம |
விதாஜெமா ஹம்ஸரூபீ ஹஸ்ய-காஸெஜா வாஜ
வாஸூ-கெ || ௨ ||

விஷ்வ-வ-ரோஹரூபெண உக்ஷிணாம்பொ க்வயொரூபை |
விஷ்வ-உ-க்ஷிணவாஸூ-த து வாஜவாஸூ-விதாஜெ ||

ஹஜயாஜூவிஷம்புகுள ஸூரிதள தள இம்மொதிவெத |

என்பத்தோன்றுவது படலம்

லிங்கோத்பவ மூர்த்தி லக்ஷணம்

இனி விசேஷித்து லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. லிங்க உருவத்தின் நடுவில் சந்திரசேகர மூர்த்தியைப்போன்ற சிவ ரூபத்துடன் கூடியது லிங்கோத்பவ மூர்த்தியாகும். இந்த மூர்த்தியின் நளகையிலிருந்து பாததலம் வரையில் லிங்கத்தில் மறைந்திருப்பதாகும். பிரம்ஹாதேவர், அன்னப்பகியினுருவங்கொண்டு, மேனோக்குடன் (லிங்கத்தின் மேல் பக்கத்தில்) இடது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும். (3)

விஷ்ணுவானவர், வராஹரூபத்துடன் அதோமுகமாக (லிங்கத்தின் அடிப்பக்கத்தில்) வலது பக்கத்தில் கல்பிக்கப்படவேண்டும்.

பிரம்ஹா, விஷ்ணு இருவரும் மார்பில் கைகளைக்கூப்பி வைத்துக்கொண்டு, லிங்கத்தின் இருபக்கங்களிலுமிருக்க வேண்டும்.

ரக்தஸூரூபஹிரணோமூலம் ஸம்ஸரிஷுவிதாஹம் || ௪ ||

வனவம் ஹிம்மொஹிவம் வஜ்ரதம் வரகூஷம், மஹணம் ஸுணம் ||

ஐதி காஸ்யபரிஷே யிம்மொஹிவாஹி-கூஷணம்
நாஹெகாஸீதிதஃ பட்டயு: ஸஜாப: ||

பரமேசுவரன், விஷ்ணு, பிரம்ஹா இவர்களின் நிறமானது முறையே சிகப்பு, நீலம், மஞ்சள் நிறமாகும். (4)

இவ்விதமாக லிங்கோத்பவ மூர்த்தியின் லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி விருக்ஷ ஸங்கிரஹணத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (5)

காசியபீய சிஃபசாஸ்தீர்த்தில் லிங்கோத்பவ லக்ஷணமென்னும்
எண்பத்தொன்றாவது படலம் முற்றும்,



|| சய அஸ்ரீ திதஃ பட்டஃ ||

வருக்ஷஸம்முஹணவியி: ||

சய வருக்ஷ விரோஷண வருக்ஷஸம்முஹணம் பரஃ |
செவாநாம் மெவ செவீநாம் பரமுநாயஃ வருக்ஷமூர்திதெ ||

வம்ஸூநவம்ஸகம் மெதி வருக்ஷமெஃ தியா ஹவக |
ஸுஷிரம்(உய)ஸூயுஹமௌ வா (ஜாதம்) சூஜஃவம்
ஸுஉயம் வநடி || ௨ ||

சுபுமஸஸிராயுதம் மெம் வம்ஸம் உயம் வநடி |
ஸ்தெவாஸுஸம்ஸிபும் மெநாஹாஸமநிதடி || ௩ ||

யதக வம்ஸம்மலாவாதம் செவாநாம் ததீஹாமூர்திதெ |
ஸூயு வாதஸூயுஹமௌ வா வஜஃபிக்வாததீரமூர்தம்
(உயம்) || ௪ ||

என்பத்திரண்டாவது படலம்.

விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதி.

இனி விசேஷித்து விருக்ஷ ஸங்கிரஹணவிதியைக் கூறுகிறேன். விருக்ஷமானது, புருஷ தேவதைகளுக்கும் ஸ்திரீ தேவதைகளுக்கும் குலதாருநிர்மாணத்திற்காகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (1)

அழுத்தமும் பசையும் (களிப்பும்) உள்ள பூமியிலுண்டானது, வளைவில்லாமல் நேராக இருப்பது, அழுத்தமாக இருப்பது, கனமாக இருப்பது, ஸ்வல்பமான வாஸனையுடனிருப்பது, பழம்-புஷ்பம் இவைகள், அழுத்தமாகவும் கனமாகவும் இருப்பது, குளுமையும் உஷ்ணமும் கலந்திருப்பது, மனதிற்குக் கவர்ச்சிகரமாக இருப்பது, இத்தகைய குணங்களையுடைய விருக்ஷமானது, புருஷ விருக்ஷம் எனப்படும். இத்தகைய புருஷ விருக்ஷமானது, புருஷதேவதைகளின் குலதாரு நிர்மாணத்திற்கு உகந்ததாகுமென்று கூறப்படுகிறது. (2)

உலுநாடிமும் சூராக் கணீணம் வுஷம் வெலவ மறும்
உடையது ||

சுதிநாடிவலையுதூதிநீதருலையுதடி || ௫ ||

சுதிவெலவலையுதூ ரலம் வெலவ தயா ஹவெகி |
வனதகி ஓவீவசுஷாவதூதம் தெவீநாம் மூருபொமழைகடி ||

சுணீணஉருவலையுதூ மறும் வுஷம் உடைய தயா |
சுதிநாடிவலையுதூதம் யதகி ஷணீணவலையுதடி || ௭ ||

அநுநம் உலவகம் வெலவ ரகூஅநுநவெல வ |
லாறும் அ வதிரம் வெலவ வெலவீஷம் அ கும்கூஉடி ||

சூராக் கணீணம் வெலவ ராஜாதவ(உதூ)உயுரு)கடி |
மூருபொமழை சூராக் கணீணவலையுதூதம் தெவீணவலையுதூதம்
மூருவெ(ஹவெ)கடி || ௯ ||

கணீணம் வணீணவலையுதூதம் மூருபொமழை விவாவிக்கடி |

ஸாரமுள்ள (களிப்பு) பூமி, ஸாரமற்ற பூமி இவை களிலுண்டானது, அதிக மிருதுவாக இல்லாதது, அடிமுதல் நுனிவரையில் முறையே சிறுத்திருப்பது, புஷ்பம், பழம் இவைகள் மிகவும் மிருதுவாக இருப்பது, அதிகப்பசையுள்ளது, அதிக ருசி (சுவை)யுள்ளது இத்தகைய குணங்களுடையது, ஸ்திரீ விருஷமாகும். இது ஸ்திரீ தேவதைகளின் குலதாருவுக்கு உகந்ததாகும். (6)

அடி சிறுத்தது, பழம்-புஷ்பம்-இதழ்கள் மிகவும் தூர்பலமாக இருப்பது, நயம்ஸக விருஷமாகும்.

சந்தநமரம், சண்பகமரம், செஞ்சந்தநமரம், தேக்கு மரம், கருங்காலிமரம், ஹேமசீர்ஷம், குங்குமம், ஆர்ஜவம், சிம்சுபம், என்ற மரங்கள், அரசமரம், மயூரவிருஷம் இவைகள், குலம் செய்வதற்குத் தகுதியுள்ளவைகளாகும். அவைகளில், உள்பக்கம் அழுத்தமாக இருப்பதை (வைரம் விழுந்திருப்பதை) கிரஹிக்கவேண்டும். (7)

ஹ்யம் வசிதவ்ருக்ஷம் அ வாதாஸநிஹதம் தயா || ௮ ||

மூலுவயூக்ஷஸாயுக்ஷம் வஜாஸவக்ஷிஸலாஸ்ரிதழ் |

நவவலதிரஸம்ஹம் அ கலகாராஸ்யஸிதழ் || ௯ ||

சுழிதழ் தயா வ்ருக்ஷம் கலகாராஸ்யஸிதழ் |

வஜஸ்யெதூ ப்ரயதெந மஜஸ்தெ கலக(தூ)நாஸநழ் ||

தவஸாஸ ஸவஸ்யெதெந ஷொஷாஸிஸ வஸிவஜஸ்யெசு |

ஸஸவக்ஷக்ஷஸவாஸெஷு ஸஸவக்ஷாஸு ஸம்மஹெசு ||

சூஅயஸி: ஸிஸுஸி)கதஸா அ வ்ருக்ஷஸாநம் து

ஸம்வஜெசு |

வ்ருக்ஷாஸஸாஸ துணாஸிஸி வஜெவாஹஜ் ஹெவநம் கூஸு ||

மடித் துப் பே பா ன து, வேறுநிறமடைந்தது, உச்சி யில்லாதது (நுளிக்கிளையற்றது) கிளையில்லாதது, தானாகவே விழுந்தது, காத்தில் விழுந்தது, இடிவிழுந்தது, புதர்கள் மண்டியது, புத்துள்ளது, பாம்புகளும் பக்ஷிகளுமிருப்பது, ராஜகிருஹத்திலிருப்பது, கர்மகாரன் முதலிய தொழிலாளி யின் வீட்டிலிருப்பது, தீப்பிடித்தது, வேறுகாரியங்களுக்கு உபயோகிக்கப்பட்டது, இத்தகைய விருக்ஷங்களை முயற்சி யுடன் விலக்கவேண்டும். இத்தகைய விருக்ஷங்களை கிரஹித்தால் அந்தக்காரியம் அழிவடையும் (அல்லது அந்த யஜமானனுக்கு அழிவுண்டாகும்.) ஆகையால் ஸகலவித மான முயற்சியுடனும் தோஷமுள்ள மரத்தை விலக்கிவிட வேண்டும். (12½)

சிறந்த பக்ஷம் நக்ஷத்திரம் வாரங்களில் சிலாக்கியமான விருக்ஷங்களை கிரஹிக்கவேண்டும். ஆசார்யன், சில்பீ தேவாலய கர்த்தா இவர்கள், மரமிருக்குமிடத்திற்குச் செல்ல வேண்டும். மரத்திற்குக்கீழிருக்கும் புல் முதலியவைகளைக் களைந்துவிட்டு (கோமயத்தாலே) சுத்தம் செய்து மெழுக வேண்டும் (14)

வனதநுஞ்ஞம் ஸஹுஜாய-ஃ சுஷுஷிக்ஷு ஸயிம் சுதிவெசு |
வனதஹுக்ஷாஸ்ரிதா ஷேவா ஷாநவாஸு விபராகாகா || ௮௮ ||

நாமா மரூபமஸவ-ஃ ஸிஹிஷிஷாயராஸு பெ |
சுயம் ஸிம்ஸாய-ஃஷுக்ஷதூ மஹிம் ஸுஹிதாயவெ || ௮௯ ||

உத்யுக்ஷா அ ஸயிம் ஷிஷாக் ஷயெஷாஷநம் ஸவஸுஷக்ய |
ரக்தாஷநவஸம்பூக்தம் மஸதெதாயஸஹித்யு || ௯௦ ||

வசுக்ஷவெஷாரநதிமாமெ ததேதா ஹோமம் ஸஹாஅரெசு |
ஸுஸிம் ஸெசகதம் சுப-ஃ ஹதேதாஷு வுபாணக்ய ||

சுமஜாயநாடிகம் ஸவ-ஃஷிகாயெ-ஃகூலாஅரெசு |
ஸிஷிஷாஷி அரூஹிஷு ஹோமம் சுசுவா (சுப-ஃ)
ஸ்ரீவம் ஹிஷ: || ௯௧ ||

(அதன் பிறகு) மேலே கூறப்படும் மந்திரத்தைச் சொல்லி எட்டுத்திக்குகளிலும் பலியிடவேண்டும். மந்திரம்-
"இந்த மரத்தை அண்டியிருக்கின்ற தேவர்கள், தானவர்கள், பிசாசங்கள், நாகங்கள், கருடர்கள், கந்தர்வர்கள், எரித்தர்கள், வித்தியாதரர்கள், முதலிய யாவரும், அவரவர்களின் நன்மையை உத்தேசித்து, இந்த மரத்தை விட்டு விலகவேண்டும். இந்த விருக்ஷமானது, தேவதாபிம்பம் செய்வதற்கு அவசியமானது" என்ற பொருளுள்ள மந்திரத்தை ஐபித்து, தயிர்கலந்த அந்நத்தை பலிகொடுத்து அதன்மேலே, புஷ்பம், சந்தநமிட்டு, வாசனையுடன் கூடிய ஜலத்தையும் விடவேண்டும். (17)

அதன்பிறகு, மரத்திற்கு ஈசான திக்கில், ஹோமம் செய்யவேண்டும். (ஹோமம் செய்வதற்காக) ஒரு முழம் அகல நீளத்தில் மணலினாலே ஹோமவேதிகை (திட்டாணி) செய்யவேண்டும். (18)

அக்கிரி ஆதாநம் முதலிய அக்கிரி காரியங்கள் எல்லா வற்றையும் செய்யவேண்டும் பிறகு, ஸமித்து, அந்நம்,

ஸூரியோ ஹுடிபெநெவ உஹெநாஜிம் அ ஹோடியெசு |
 சுவொரெண அரூம் ஹுசுரா ப்ருதேதிகாஷுஸ்தாஹுசீ ||
 ஜயாபெஜிஸுஹிதாநெஸு ராஷுஹிஸு ஹோடியெசு |
 ததஸுஸிம் ஸுஸுஅஸுஸு வுசுசும் பெபுசுசுஸு பரிவாஹஸு ||
 பரிவாசுசுகி லுசுஸு து ஜுவஸுசுஸு ஸுஸுஸு ஸுஸு |
 வுசுசுஸு வுஸுஸுஸு து ஸுஸு வுஸு து
 வுஸு || ௨௨ ||

சுசுஸிம் ஸுஸுஸுஸுஸு ஸுஸு வுஸுஸுஸு
 தஸுஸுஸு |
 ஜுஸுஸுஸு ஸுஸுஸுஸு து தஸுஸு ஸுஸுஸுஸு ||

ஆஜ்யம், இவைகளினாலே, பரமேசுவரனை உத்தேசித்து
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். (19)

ஸமித்துக்களை ஹிருதயமந்திரத்தினாலேயும், அநந்தை
 அகோரமந்திரத்தினாலேயும், ஆஜ்யத்தை மூலமந்திரத்
 தினாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸமித்து, அநந்தம்,
 ஆஜ்யம், இவைகளில் ஒவ்வொன்றையும் 108 ஆஹுதிகள்
 செய்யவேண்டும். (20)

பிறகு, ஜயாதி மந்திரங்களாலேயும், அப்யாதாந
 மந்திரங்களாலேயும், ராஷ்ட்ரப்ருத் மந்திரங்களாலேயும்,
 ஹோமம் செய்யவேண்டும். அதன் பிறகு, அக்நியை
 உத்வாஸநம் செய்து, சிவாதகத்தை மரத்தின் மீது
 தெளிக்கவேண்டும். பிறகு, ஆசார்யன் மரத்தைத்தொட்டுக்
 கொண்டு, “சிவாத்மக” என்ற மந்திரத்தை ஜபிக்க
 வேண்டும். (21½)

கிழக்கு திக்கில் விருஷத்தின் முகமாகும். மேற்கு
 திக்கில் மரத்தின் பின்பக்கமாகும். தெற்கு வலதுபக்க
 மாகும். வடக்கு இடதுபக்கமாகும். இவ்விதமாக, முகம்
 முதலியவைகளை நன்கு கவனித்துப் பார்த்துக்கொண்டு,

சூழ்மென்றும் ஐவருவருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |

*கூர்ந்தொய்வு மெழுகுக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |
பொறுநடி || உச ||

சூழ்மென்றும் ஐவருவருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |

வருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் ||

வருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |
பொறுநடி || உச ||

சூழ்மென்றும் ஐவருவருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |

சூழ்மென்றும் ஐவருவருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் | (?)

பிறகு, அதை வெட்டவேண்டும். முதலில் அஸ்திர மந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு மூன்று முறை மரத்தை வெட்டவேண்டும். அந்த வெட்டுவாயில் பால் அல்லது ஜலம் ஸ்ரவித்தால் (மரத்தின் ரஸமானது பால்நிறமாகவோ அல்லது ஜலத்தைப்போலவோ கசிந்து காணப்பட்டால்) அந்த மரம் சிறந்ததாகும்.

ரக்தத்தைப்போல கசிந்து காணப்பட்டால் அது கெடுதியாகும். ஆகவே, ரக்தமாக காணப்பட்டால், அதனாலே உண்டாகக்கூடிய தோஷ சாந்திக்காக, அஸ்திர மந்திரத்தினாலே சாந்தி ஹோமம் செய்யவேண்டும். (24½)

பிறகு, ஸ்தபதியானவன், முறையே விருகூத்தின் அடிப்பக்கம் முழுமையும் சேதிக்கவேண்டும். (துண்டு செய்து எடுக்கவேண்டும்) (25)

வெட்டிய மரமானது கீழ்க்கு அல்லது வடக்கு திசையில் விழுந்தால், அது சுப பலனைத்தரும். மற்ற திசைகளில் விழுந்த மரத்தை முயற்சியுடன் நீக்கிவிடவேண்டும். (26)

*கூர்ந்தொய்வு மெழுகுக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |

சூழ்மென்றும் ஐவருவருக்கூறியெனச் சிறு மெழுகுக்கூறியெனச் |
உதி வாடுந ஹவிதவூலிதி ஹாதி | [அரெசு ||

மவெவ்ம-ம-கொடிகெஃ ள்வாவ் மகலாவெவ்ரமுகூதடி ||

நவ வவெண்ண ஸ்வாவ் டிவெஹ-ஃ ஸ்வகூதரஜுமா |

ஸ்வீதெ ஸிவிகாயா வாஹ்வாவ் ள்வொய்வா ஸுய: ||

யுக்வா ஸ்வெஹ-ம-கூதா கஹ்வெவ்வாவ்வெஹ் |

ஹ்வாவ் ஹ்வ-ஃ கூதா மொய்வாவ்வெஹ் கூர் ||௨௬||

விஷ்வாவ்வெஹ்-ஃ கூதா தந்வெஹ் வவ்வெஹ்

(ஸ்விகெஹ்) ஸுய: |

ஹ்வாவ் காரயெவ்வாவ் ஸ்வாவ் ஹ்வ-ஃ ஹ்வாவ்வாவ் ||௩௦||

விஷ்வாவ்வ-ஃ தந்வ-ஃ வா வதூர்-முவ்வாவ்வாவ் |

அதன் பிறகு மரத்தின் ஸ்கந்தங்களை (பெருங்களை
களை) துண்டிக்கவேண்டும் (வெட்டிவிடவேண்டும்)

... .. ?

பிறகு அந்த மரத்தை பசும்பாலினாலும் கந்தீதாதகத்
தினாலும் ஸ்நானம் செய்து வைத்து, (முழுமையும் நனைத்து)
சந்தநமிட்டு, புஷ்பமாலைகளினாலே அலங்காரம் செய்து,
புது வஸ்திரம், தர்பைகளை வைத்து சிறிய கயிற்றினாலே
அவைகள் விழாமலிருக்கும்படி கட்டி, அந்தமரத்தை, ரதம்,
பல்லக்கு அல்லது தோளில் தூக்கிக்கொண்டு, மெள்ள
மெள்ளச் சென்று, குலதாரு நிர்மானம் செய்யும்
மண்டபத்திற்கு எடுத்துச்செல்லவேண்டும்.

அந்த மண்டபத்தைப்பெருக்கி சுத்தம் செய்து பசுஞ்
சாணத்தினாலே மெழுகவேண்டும். அரிசிமாவினாலே கோல
மிட்டு, அந்த மண்டபத்தின் மத்தியில், (மணலினாலே)
திட்டாணி செய்யவேண்டும். அந்த சாலையா(மண்டப
மா)னது நீளத்திற்கு ஸமமான அகலமுள்ளதாக இருக்க
வேண்டும். (30)

அந்த சாலையில் ஸ்தண்டிலமானது (திட்டாணி
யானது) விஸ்தாரத்தில் ஸரிபாதி அல்லது அதில் பாதி

வ்ராமமும் ஓராவயெதிலிநு ஸூருவ்ரக்ஷையொழுவது ||

சூரமும் ரக்ஷயெலிலாநு ஜாஸம் வக்ஷயொவி வா |

வ்ராமமும் து கதாவும் சுவரிதம் து ந காரயெக ||

உதி காஸ்யவஸிஷ்ட வ்ரக்ஷஸம், மூஹணவியித-ஜா

ஆஸீதிதஃ பட்டம்: ஸ்வாபு: ||

(கால் பங்கு) இருக்கவேண்டும். அதன் உயரம் 4 அங்குல மிருக்கவேண்டும். அந்த மேடையில் கொண்டுவந்திருக்கும் மரத்தை கிழக்கு நுனியாகவும், அதோமுகமாகவும் வைக்க வேண்டும். அது நன்றாகக்காயும் வரையில் ஒரு மாஸம் அல்லது ஒருபகும் வரையில், அதை அங்கேயே ரக்ஷித்து வர வேண்டும். அதன் பிறகு கூறியுள்ளதைச் செய்யவேண்டும். அவஸரப்பட்டுச்செய்யக்கூடாது. (32)

காசியபீய சீல்பசாஸ்திரத்தில் விருக்ஷைங்கிரஹணவீதி என்னும்
எண்பத்திரண்டாவது பட்டம் முற்றும்.



|| சுய சூசீதிகை வடமூ ||

ஸூலுதாராநிபுணவியி ||

சுய வகைநீ விஸெஷண ஸூலுதாராநிபுணவியி ||

ஸூலு(ஊயு)காயஸை வெயு(பு)நிபுணவியி-ஊயுதாராநிபுணவியி ||

உயுதாராநிபுணவியி ஊயுதாராநிபுணவியி ||

*உயுதாராநிபுணவியி து தஸூலுதாராநிபுணவியி ஊயுதாராநிபுணவியி ||

நாஸூலுதாராநிபுணவியி து ஊயுதாராநிபுணவியி ||

தஸூலுதாராநிபுணவியி து ஊயுதாராநிபுணவியி ||

என்பதீமுள்ளுவது படலம்.

சூலதாரா நிர்மாண விதி.

இனி சூலவகைநீ விஸெஷணத்து நன்கு கூறுகிறேன். பேரத்தினுள் வைக்கவேண்டிய தண்டத்தின் உயரமானது, சுத்த (ஊர்துவ) காயத்திற்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். மத்தியாதாரத்தின் (நடுவயிற்றின்) அகலமானது, 4ல் 1 பங்கு விஸ்தாரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். * அது அடியிலிருந்து 8ல் 1 பங்கு குறைவாக இருக்குமிடத்தில் அதன் நுனிக்கு ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அது நாபி வரையில் சதுரர் (சதுர) மாகவும், அதற்குமேலே கழுத்து வரையில் அஷ்டாசர் (எட்டுக்கோண) மாகவும், அதற்கு மேலே பாக்கியுள்ள முகமானது வட்டவடிவமாகவுமிருக்க வேண்டும்.

*உயுதாராநிபுணவியி து தஸூலுதாராநிபுணவியி ஊயுதாராநிபுணவியி ||

†சூலுதாராநிபுணவியி து ஊயுதாராநிபுணவியி ||

* அதன் நுனியானது அடியிலிருந்து முறையே 8ல் 1 பாகம் அகலத்தில் குறைந்து இருபக்கங்களிலும் ஸமமாக இருக்க வேண்டும் என்று தோன்றுகிறது.

உயெய்யுமா.மும் அமீசு தாரம் வணாம்.மொடியடி ||

கடிதணொய்யு-ஸீலாஅ(னம்)வம்சுதணொ து யொடியெய் |

வகூ(வகூஷா)தணொடியொ விபு கடிதணொய்யொவி வா ||

*யயாவகூ காபகம் காய-சுதெந விபிநா காயம் |

வகூகிசு அதுஷ்ண ஷ்டு-ஸவாஷகாரம் து வா || 10 ||

ஸிவொவிதகாரம் யாவகூ ஸ்வம் வகூ(கூபாஹம்)

பரிவாநிதடி |

அம்.மும் து பரிவாயாஷ்ணம்(வகூஷம்)ஸ்வம் விபிநெ ||

வகூதணொய்யொ(னம்)தம் ஹஸ்வம் வகூ தம் (வி)

வாஜிதெ |

பகூ(வகூஷா) தண்டத்தின் அகலம் 8 அங்குலமாகும். அதன் கனம் 4 அங்குலமாகும். அதன் நடுவில் துவாரமானது 4 அங்குலம் அகலமும், 5 அங்குலம் நீளமுமுடையதாக இருக்கவேண்டும்.

கடிதண்டத்தின் மேல்பக்கம் எல்லையை (உச்சியை) வம்சதண்டத்துடன் இணைக்கவேண்டும். அல்லது (வம்சதண்டமானது) வகூஷாதண்டத்திற்குக் கீழ் 2 அங்குலத்தில், கடிதண்டத்துடன் இணைந்துமிருக்கலாம். வகூத் திராம்சத்தை (முகபாகத்தை) கூறியுள்ள விதிப்படியே கல்பிக்கவேண்டும். பகூ(வகூஷா)தண்டத்தின் முகமானது (நுனியானது) 1 முதல் 8 வரையில் எவ்வளவு கைகளிருக்கின்றனவோ, அவ்வளவு முகப்புகளுடனிருக்கவேண்டும். (11)

பகூதண்டத்தின் விசாலத்தை ஹஸ்தங்களின் எண்

*யயாவகூ பரிவாம் காய-சுதெந விபிநா ஸுய: | உதிஸரஹ் ஶீலஹாயஸூலாதுகா வா: |

யயாவகூ பரிவாம் காய-சுதெ, உதி வாரெந ஹவூலிதி ஹதி

ஸ்ரீநா(வா)வஜாஸம் தசேவா(கா)ஸம் லாநாபெ து
(உலிநாபா.மு) க்ருகாக் க்ருஸூ || 102 ||

*கடிபிஹாபுயம் ஷெகம் ஸிவாயாஹம் முணாஹ்முதூ |
ஸாயாஹ்முதூ து ததாரம் வுதூ தக்ஷிணதததததத ||
ஸூநகம் ஸகதம் மெதூ ஹ்ருஹீவெ-ஸாவரி ஹி |
ஹ்ருஹ்முதூ ஸலாஸாவ்ய ஹ்ருஹ்முதூயதம் ஹவெகி ||
சூஸமெ ஸகதெ மொஹ்ஹீவ-ஸேஹ்-ஹ்ருஹ்முதூயதம் ||
ஹ்ருஹ்முதூ(ஹ்ரு)ஸூஹி க்ருகாக் கடிபிஹாபுயம் பொஸ-ஸூய ||

ஸ்ரீவாயா து ஸலாபொஹ் யாவஹ்(நா)ஹ்ரும் யயா |

களாலே வகுக்கவேண்டும். அவைகளில் 1 பாகமானது அதன் சிகையின் (செயின் உச்சியின்) அகலமாகும். இது மலேபான்று வரிசையாக (அடிமுதல் நுனிவரையில்) முறையே சிறுத்திருக்கவேண்டும். (12)

*கடிதண்டத்தைச் சார்ந்திருக்கும் ஒரேசிகையின் உயரமானது 3 அங்குலமாகும். அதன் அகலமானது 1½ அங்குலமாகும். அது வட்டமாகவும் அதற்கு ஸமமான கனமுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். (13)

ஸகல மூர்த்தியானது ஸ்தாநக மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் நீளத்திற்குமேலே, 8 அங்குலம் சேர்த்து, ஹ்ருகுலத்தின் உயரமிருக்கவேண்டும்.

ஆஸந மூர்த்தியாக இருந்தால் துடையின் உயரத்திற்கு மேலே சேர்க்கக்கூடாது.

ஹ்ருமூலத்தில் துவாரம் செய்து, கடிதண்டத்தின்

* கடிபிஹாபுயெஹ்-ஸூயா, ஹி ஸ்ரூஹீ ஹ்ருஹ்முதூ-ஸூயா வாய்: |

* கடிதண்டத்தைச் சார்ந்து ஹ்ருதுவாக்கிரமாக (மேலேக்காக) இருக்கும் நுனியின் உயரம் 3 அங்குலமாகும் என்பது, ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள பாடம்

ஜாநுலாத் (நம்) வியா க்ருகா ஊரூஜ்வாஸ்யொரவி ||

சூரொவபெக் பரிவாநாதம் தஜ்ஜாஜாரொவபெஹ்யுய: |
முணாநாமூம் பரிவாநாதம் ஜ்வாஜீவெ-ஜாரூபய-ஜாதம்
(வரிவிக்) || ௭௭ ||

* உய்யஸிநு (ரஸு) ஸ்ராயுக்ஷுயு-ஜாமுத் து
பரிவாநாதம் |
ஜ்வாநாமெகதாஹ்யாஸம் உஜாஹ்யதம் || ௭௮ ||
ஹ்யு-ஜா (வ-ஜ) மெ-பொஜ்யெக் ஸ்ரீமஜ்வாமு-பரிவாநாதம்
ஸுய: |

அக்கிரங்களில் (இருக்கோடிகளிலும்) அதன் சிகையின்
பிணைக்கவேண்டும். அதன் மத்தியமானது கனமாக
இருக்கவேண்டும். (15½)

முழங்காலின் அளவை 2 பாகங்களாகச் செய்து,
துடையினளவுடன் பாதியும், கண்டைக்காலளவுடன்
பாதிபாகக் கணக்கிட்டு, அத்தடன் 3 அங்குலத்தைச்
சிகாமானமாகக் கூட்டிக்கொள்ளவேண்டும். (சிகை-உச்சி)
இந்த 3 அங்குலமானது முட்டுக்காலின் அளவைக்காட்
டிலும் அதிகமாகக் கூறப்பட்ட அளவாகும். முட்டுக்
காலின் மத்தியில் பிந்து (துவாரம்) இருக்கவேண்டும்.
அதன் ஊர்த்துவாக்ரமானது (மேல்பங்கம் நுனியானது)
சையுடன் (அசிகமாகக் கூறப்பட்ட 3 அங்குலம் சிகை
யுடன் இருக்கவேண்டும். அதன் உச்சியில் 3 அங்குலம்
அதிகமாகச் சேர்க்கவேண்டும் என்பது பொருள்.)

கண்டைக்காலின் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு,
முட்டுக்காலின் சிகையின் அசலமாகும். அழகான (அல்லது
நன்கு இழைக்கப்பட்ட) கண்டைக்கால் நுனியின்

* சுபம் ஸ்ரோகாய-ஜ: ஸ்ரஸுஜீவாஸ்யொரவிதாநாயாம் ந
விஜ்ஜதே | சுவி அ ஜ்வாஜீவெ-ஜாரூபய-ஜாதம் பரிவாஸ்யாஸம்
உஜாஹ்யதம் || உதி உத்யாய-ஜ்வா: |

முணர்மூனும் பரிவாரமும் ஜாநுஸக்யஜ்ஞிதாவயி || 10 ||

ஸநிவினாபுரமும் து னாக னவ விபிபதே ।

ஜ்வாஜீவெ ஷாவரிஷாத் தரெ(ரு, ஜாநத்து ரொவயெசு||

ஊரூஉயெ(யஜ்)ஜிஹாமெகஜூரூபுஸுஷி விஹுதஜ் ।

தஸஜ்.மும் து சி வாஜம் ஸஜாக் ஜ்வாஜமும் அ தஜ் ||

ஜ்வாஜமும் ஜிஹாமெகஜூநம் ஜ்வாஜ் விஹுதஜ் ।

* கிரியா வாஜதருயாஜம் க்ருக்வா ஹாமஅயம் தத: || ௨௨ ||

தரும விஹுதம் தத: (த) கிரிஜ்யாபவிஹுதாவிதஜ் ।

உச்சியை, (மேல்த்தலப்பை) மேல் முனையில் (துடையின் நுனியில்) இசைக்கவேண்டும். ஜாநுஸந்திக்கு (முழங்கால் பூட்டுக்கு) மேலே அதிகமாக உயர்ந்திருப்பது, சிகையின் அளவான 3 அங்குலமாகும். (19)

ஸந்தியற்ற (பூட்டில்லாத) சதுரமான குலமானது ஒன்றுதான் விதிக்கப்பட்டுள்ளது. கண்டைக்கால் நீளத் துடன், தலமானத்தை (பாததல அளவை)க் கூடுதலாகச் சேர்த்துக்கொள்ளவேண்டும். (20)

ஊருதண்டத்தின் அகலமானது, நடுத்துடையின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு அகலமுடையதாகும். அதன் நுனியானது, (அந்த அகலத்தில்) $\frac{3}{4}$ பங்கு அகலமுடையதாகும். ஜங்காமுலமும் (கண்டைக்காலின் அடியும்) அதே ($\frac{3}{4}$ பங்கு) அகலமுடையதாகும். கண்டைக்கால் நுனியின் அகலமானது, அதன் அடியின் அகலத்தில் 3ல் 1 பங்கு குறைந்திருப்பதாகும்.

பாதநுனியின் அகலமானது, பாததலத்தின் நீளத்தில் 3ல் 2 பங்காகும். பாதமத்தியம் பாதமுலம் இவைகளின் அகலமானது, முறையே பாதாக்கிர விஸ்தாரத்தில்

* கிரியாவாஜதருயாஜம் க்ருக்வா ஹாம அ வாயதஜ் ||

தரும விஹுதம் அகிரிஜ்யாபவிஹுதாவிதஜ் ।

ஊதகீவாடிதநுவஜாஸம் உயஜீ(உருநாய)தெ வரெ ||

கத-வேஜம் ஸுஸிரம் தஜ்ஜீந ஜ்வாமுநாடியிகாயு(ய)தஜ் |

பொஜ்ஜீஷீயம் டிபஜம் க்ஞகா(கூய-ஜீக்)வாஹுஸூதிரு
உயொஅஜீதெ || உச ||

வாஹுஸூதிருவிபராமம் து முணாம்முருஜாமதஜ் |

சுமூம் அபாம்முருவஜாஸம் வெநாஜீஉருமம் அ தகீஸஜ் ||

ஸாய-ஜீவாம்முரு வாய வெநா(வாவுகொ)ஜீஉருமம்
விபராமகஜ் |

டி பங்கும், டி பங்கும் இருப்பதாகும். இங்கு கூறப்பட்டிருக்கும் அகலமானது, முறை 14, பாதத்தின் அக்ரீரபாகம் மத்தியபாகம் மூலம் இவைகளின் அகலமாகும். பாதமூலத்தில் அகலமான இடத்தில் நடுவில் துவாரம் செய்ய வேண்டும் அந்த துவாரமானது, ஜங்காக்கிரதுவாரத்தைக் காட்டிலும் (முழங்கால் பூட்டின் துவாரத்தைக்காட்டிலும்) பெரியதாக இருக்கவேண்டும். (அந்த பாதமூல துவாரத்தில் பாத குலத்தை) மனோஹரமாகவும் உறுதியாகவும் இருக்கும்படி பொருந்தவைக்கவேண்டும். இனி பாஹு குலத்தைக் கூறுகிறேன். (24)

பாஹுமூலத்தின் விசாலமானது (மேல்க்கையடியின் அகலமானது) 3 அங்குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது அதன் நுனியானது 2 அங்குலம் அகலமுடையதாகும். பிரகோஷ்டமூலத்தின் (கீழ்க்கை அடியின்) அகலமும் அதேதேபான்று (2 அங்குலம்) அகலமுடையதாகும். அல்லது, பிரகோஷ்ட

ஊதகீவாடிதநுவஜாஸம் உயஜீயதா வரெஷீதஜ் ||

கத-வேஜம் ஸுஸிரம் தது ஜ்வாமுநாஜீ(கீஷூதி)
விகாயுதஜ் |

பொஜ்ஜீஷீயம் டிபஜம் க்ஞகா யஜிஸூதிருஉயொஅஜீதெ ||
உதி ஸூதிதவாஸகவாஃ |

தநுஜெருவிதூதாயகம் ஸ்ரீகாஷ்யாபுனிசாருகடி ||

ஸாஹுபுக்ஷயொபெய்யா(உ-உய்ய) கருவ-உரு

ஜா,நுமடி வெசு |

அஜ்,முரு து ஸ்ரீவாஜாநம் பொஜயெதூயம் யயா || உள ||

*வாபு-உயொவ-உரு,நம் வெய்ய அரம்(வம்)படிந்நா து

பொஜயெசு |

முலத்தின் அகலமானது 2½ அங்குலமாகவுயிருப்பதாகும் பிரகோஷ்டத்தின் (முன்கையின்) நுனியின் அகலமானது அதனடியின் அகலத்தில் ஸரிபாதிபகலமுடையதாகும். பாஹு, பிரகோஷ்டம் இவைகளின் இடையிலுள்ள, கூர்ப் பரமானது (முழங்கையின் ஸந்தியானது) முழங்கால் ஸந்தியைப்போல இருப்பதாகும். முழங்கை ஸந்தியின் சிகையின் அளவானது 2 அங்குலமாகும். அதை உறுதியாக இருக்கும்படி இசைக்கவேண்டும். (27)

* பார்க்க வர்த்தந்தை (இரண்டு பக்கங்களிலு முள்ள பக்க குலங்களை) வம்சதண்டத்துடன் (முதுகின் மத்தியிலமைக்கப்படும் வம்சதண்டத்துடன்) இணைக்க

*பொஜயெசு ஸுடிபம் மிஷ்ட மூணாம் அஜ்(சு)ன

ராவிதடி |

உதி ஸரஸ்வதீஹாருயபாதாகாமதொயிகவாஃ |

உஅ, உசு, ப்ரோகஸ உபூதவூக,மதள

சுமம் உரும அ நிரஸம் வாபு-உருவ-உயொரவி |

ஹஸ்வாடிதம் ப்ரோதம் தாபு-வகெண பொஜயெசு ||

குஜூவெ வகூஸிவெ அ பஸிம வெய்ய தயா ஹவெசு |

உதி ஸரஸ்வதீஹாருயபாதாகாவாஃ |

* பாததுவாரத்திற்குள் 3 அங்குலம் பதிந்து அழுத்தமாக இருக்கும்படி இணைக்கவேண்டும். என்பது ஸரஸ்வதி மஹால் நூலிலுள்ள அதிக பாடம்.

சுதிவக்ஷாநூரம் தீவரம் தவ்யாவம் து முணாம்முடி ||

வரமடினஸலாநடி ஊயகாயஸ்வாமி(ஸலாய)தடி |

சுமெ து வக்ஷிஷ்ண து உயுடிஷ்ண து யொஜயெசு ||

வரமுடிஷ்ண து தவ்ய வாயுசுவஸ(ஸ்)வயொரவி |

ஹஸ்வாடிதநாமெசு தாடிவக்ஷண யொஜயெசு ||

சூஜகபெசுஸ்வஸிஸெ வா ஸுமெயுஷ்ணவாவடி காரா |

ஷெவாநாம் ஸுமெயுஷ்ண வஸ்யாசு ஷெவீநாடி வக்ஷிஷ்ண ||

உயெயாடிநாம் சூயா ஹஜி வனகாரம் வாயு(தவ்ய)

விஸ்வாடி |

வேண்டும். அதன் நீளமானது, பக்ஷமத்திய தீர்க்கத்திற்கு (பக்கங்களின் நீளத்திற்கு) அதிகமாக இருக்கவேண்டும். அதன் (பக்ஷதண்டத்தின்) அகலம் 3 அங்குலமாகும். (28)

அது, வம்சதண்டத்திற்கு ஸமமாக வணங்கி (வளைந்து) ஊர்துவகாய.....(த்திற்கு ஸமமாக நீண்டு) இருக்கவேண்டும். அதை பக்ஷதண்டத்தின் நுனியிலும் மூலதண்டத்திலும் இணைக்கவேண்டும். பார்க்கவதண்டங்கள் இரண்டும், அடியிலும் (நுனியிலும் உரிய இடத்தில் இசைந்திருக்கவேண்டும்).

ஹஸ்தம் பாததலம் இவைகளின் அக்கிரத்தை நுனியை தாமிரத் தகடுகளினாலே இசைக்கவேண்டும். (ஹஸ்தபாதங்களின் ஸந்திகளை தாமிரத்தகட்டினாலே இறுக்கிச்சேர்த்து பல்படுத்தவேண்டும் என்பது பொருள்)

பிம்பமானது நேராக இருந்தால், குலமும் நேராக இருக்கவேண்டும். பிம்பமானது சாய்வாக இருந்தால், குலமும் சாய்வாகவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தேவர்களின் குலம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ஸ்திரீ தேவதைகளின் குலத்தைக் கூறுகிறேன். (31)

மத்தியோதரத்தின் விஸ்தாரத்தில் 3ல் 1 பங்கு

சுஷாம்பஹீநஹம் ஸ்ரீஸி விபராகம் தஸ்ய ஸூத்ரகம்
(ததூவெத்கு) || ௩௨ ||

ஸாஹுபய-இனவிஷாரம் *வாதநஜ(ஸ்ரீ)ய-இவிவாஜி-இதஜ |
வக்ஷிணாபதம் செஷம் தஸ்யாய-இ விஷுதம் ஹவெக் ||

தடிய-இ ஸாஹு-இ(ய-இஷு-இ)வஜாதம் கபி-இண
இயொஅஜிதெ |

கபிதாரெ து ஹுதா-இஸ யுமா-இஸ தஸ்ய ஹீவ-இகஜ ||

ஸெஷம் ப்ராமிவ கத-இஷம் சுஸ்ர தெஷ்ய (விஸெஷம்
து தத:) ஸுணு |

சூஸநெ வ-இ-இண து வஷ்-இ-இ-இ து ரெவ
ரொவபெக் || ௩௩ ||

(உதரகுலத்தின்) விஸ்தாரமாகும். அதன் உச்சியின் அகலமானது, (அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் அகலத்தில்) 8ல் 1 பங்கு குறைவாகவும் வட்டமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

பாஹுவின் (மேல்க்கையின்) அகலமானது, அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதி அகலமுடையதாகும். அதன் மிகுதியானது, பக்ஷதண்டத்தின் நீளமாகும். அதன் அகலத்தில் ஸரிபாதியகலம், அதனுடைய அகலமாகும். அதில் ஸரிபாதி யளவு அஷ்டதளமாகும். இனி கடிதண்டத்தைக் கூறுகிறேன்.

இடுப்பின் அகலத்தில், 5ல் 4 பங்கு, அதன் நீளமாகும். மற்றவைகளை முன்பு கூறியிருப்பதுபோலவே செய்ய வேண்டும். இனி விசேஷத்தைக் கூறுகிறேன். (34½)
கேட்பாயாக

வம்சதண்டத்தை (முதுகெலும்பின் ஸ்தாநத்திலுள்ள குலத்தை) ஆஸநத்தில் (பீடத்தினுள்) 8 அங்குலம் சொருக வேண்டும். (அதற்குமேலே) 3 அங்குலம் பிருஷ்டபாகத்

*ததூதாய-இவிவாஜி-இதூ உ-இ வாரெத ஹாவஜிதி ஹாதி |

முணாஸம் வுஷஜாதம் து *பெஷம் சுதஸுபொ

ஸநடி ! (?)

ஜம்வாஷினாது ஷணாதம் ரொவயெசு ஷோநகெ ஸுயஃ ||

‡மஹாமம் து புவெயம் து ததையஸம் து

தடிஹவெசு |

ஸுருவெவம் ஸோவஜாதஸுபுருவெயோஜிதெ || ௩௭ ||

விஜீயஸம் ஸோரஹி வசுஷினாகரானகடி |

உபஸுருபதம் ப்ராகுஷ்டாஹம் ததம் ஹவெசு || ௩௮ ||

வெஷாஹம் து தநீபம் ஸுரு(௦) யொமஜ(ஜி)

ஸவெ ஸுய |

ஸுருவஜாஸஸம் வயஜாஜிதம் தவிஸாநிதடி || ௩௯ ||

விஜீயஸம் து உரும் ஸோசு உரும் ஸுபா டிபி ஸுயஃ |

வசுஷினம் சுடிஷினம் யசுவா ஸுருவஜாஸுருகடி || ௪௦ ||

அவிஷு டிபிதரம் ஸுபா தசுவரெகீஸஸநிதடி |

உபஸுருவியாதம் அ வசுஷினாஹம் ஸவடி || ௪௧ ||

தின் மாநமாகும். அது நீங்கிய மிகுதியானது, (குலத்தின் பின்பக்கத்தில் பொருத்தப்படும் பாகமாகும்.)..... (35½)

பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் கண்டைக்காலின் நீளத்துடன் 6 அங்குலம் சேர்த்துக் கொள்ளவேண்டும். அதன் நடுவில் துவாரம்செய்து, மேலே பாதி கீழே பாதிடாகக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ் விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி உப குலத்தைக் கூறுகிறேன். (37)

*பெஷம் தசு வுஷஜெஸநடி | உசி வா வாரெந ஹாவஜிதி ஹதி |

‡மஹாவதஸுபுவெஸாயதஸுருயீஸுதசுஹவெசு | உசி ஸாஸு தீஹாஸுஸாதுகா வாரெ |

உபசுருபுரிவாயா து வராமெ, ஸுஷிரம் கூரா ।

ஹோஹஜம் டிராஜம் வாயு கீருகம் யொஜயெஜ்ஜஜ் || ௪௨ ||

ஸிம்ஸாயு-ஃ ஸுருகாவஜாதம் தஸாஜு-கம் ஸஜாஅரெகி ।

ஸுருருகாணாவஜாதம் ஸுருஸூராவநஜாஅஜிதெ || ௪௩ ||

உதி காஸ்யவஸிநெ ஸுருருகாணம் நாடி

சுருஸீதிதஜ் வடரு: ஸஜாவ: ||

பித்திமத்தியிலிருந்து பக்ஷதண்டகராந்தமானது, உபகுலத்தின் உயரமாம். அதன் அகலம் 8 அங்குலம். கனம் 4 அங்குலம். இதை ஸமதலத்தில் பொருந்தவைக்க வேண்டும். அதில் அகலத்திற்கேற்ற துவாரமிருக்க வேண்டும்.

பித்திமத்தியம் அதன் மூலமாம். மூலத்தைக் கட்டி பலப்படுத்த வேண்டும். பக்ஷதண்டம், கடிதண்டம், குலதண்டங்களைச் சேர்த்து துவாரத்தில் கட்டி, கீலபந்தரம் செய்யவேண்டும். (கீலம் - முளை)

உபகுலத்தின் உச்சியில், வம்சதண்டத்தின் அக்கிரபாகத்தில் (உச்சியில்) துவாரம் செய்பவெண்டும். (அதில்) லோஹத்தினாலான அல்லது மரத்தினாலான கீலத்தை (முளைபை)ச் சொறுகி உறுதி செய்பவெண்டும். இவ்விதமாக பிம்பநிர்மாணத்திற்கான குலமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. ஆகையால், (இந்த குலத்தை) சொல்லியிருக்கும் படியே செய்யவேண்டும். இவ்விதமாக குலலக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி குலஸ்தாபனத்தைக் கூறுகிறேன்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் குலலக்ஷணமென்றும்

எண்பத்திமுன்றாவது படலம் முற்றும்.

|| சுய உதாரஸீதிதஃ வடமூ ||

ஸூத்ருஸாவநவியி ||

சுய வகெஷ்ட விபெரஷண ஸூத்ருஸாவநமூதத ||
கஷ்டணாதிதலாவஸ அகெஷ்ட வாரெ ஸூத்ருமகெ || ௧ ||

நிதித்ய ஸாவந தவ்ய வுரஃ கரகாங்குராவண ||
புராஸாடிஸ்யாமுதொ ஷெபெர ஜஸாவ அதுரஸூக || ௨ ||

*வஹஸவகரம் வாய நவ ஹஸ்யாவி வா |
வாக்ஷஸஸாயுதம் ஷெபஸஸம்ஹஸிஷித || ௩ ||

தமூஷ்டாமுதொகஸெய வாக்ஷஸஸாவிதாமக ||
பயாநாஸவஸீணாஹ வகூகம்(வகூ)நீபு(நிபு-3)ண ஷபி || ௪ ||

என்பத்தீநான்காவது படலம்.

சூலஸ்தாபநவி ௬.

இனி உத்தமமான சூலஸ்தாபந விநியைக்கூறுகிறேன்.
உழவுக்குக் கூறப் பட்டிருந்தும் (சிறந்த) மாதத்தில் சுபகர
மான நஷுத்திரம், வாரம், லக்ஷினத்தில் சூலஸ்தாபனத்தை
நிச்சயித்து, அதற்கு முன்பு அங்குரார்ப்பணம் செய்ய
வேண்டும். பிராஸாதத்திற்கு (தேவாலபத்திற்கு) முன்
பக்கத்தில் சதுர்சமான (சச்சதுரமான ஓர்) மண்டபத்தைக்
கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும் * அதன் அகலீளம் 5, 7,
அல்லது 9 முழம் இருக்கவேண்டும். 10 முழமும் இருப்

*வஹஸவகரம் வாய வகூயஸஸாயுத ||
ஷெபஸஸம்ஹஸாயுதம் ஆடிஸஸம்ஹஸாயுத ||
தமூஷ்டாமுதொகஸெய வாக்ஷஸஸாவிதாமக ||
பயாநாஸவஸீணாஹ வாகூகம்(வாகூ)நிபு(நிபு-3)ண ஷபி ||
உதி ஷபிதவஸகவா ||

* அதன் அகலீளமானது 5, அல்லது 7 முழமும் 3 அடியும்
இருக்கவேண்டும். அல்லது 5, அல்லது 7 முழமாகவும்

*வருபு வரநாஸாஜி நாளிகொஹாஜிவி: |

ஸாவயெது வியாநெந உதா.மு.ஃ ஃஹாஜிகு || ௫ ||

தரம்மெவஷுநொவெதம் வரதொரணஸம்யுதடி |

பதுமாகும். அதற்கு 16 கால்கள், அல்லது தூண் கள் இருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலமானது 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். அதன் பாதத்தின் அகலமும் உயரமும் 10 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அதன் பரீணஹமானது (பரீணஹர்-சுத்தளவு சுத்துப்புறமாவது) கிடைத்த அளவுக்கு இருக்கவேண்டும். அது வக்கிரமாகவும் (வக்கிரம்—கோணல்) (கோணல் இல்லாமலும்) சிதைவு இல்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும். (4)

அந்த மண்டபத்திற்கு நான்கு பக்கங்களிலும் மூங்கில் களால் வளையங்கள் கட்டவேண்டும். (போய்வருவதற்கு ஸாதநமான மார்க்கங்கள்.) அதில் தேங்காய் முதலியவை களால் அலங்காரம் செய்யவேண்டும். அதன் உச்சியில் முத்துக்களை தொங்கவிடவேண்டும். தர்பங்களை அலை அலையாகச் சுத்திக்கட்டவேண்டும். தோரணங்களைக்

3 பிரிவுகளுடையதாகவும் இருக்கவேண்டும். அதில் 16 அல்லது 12 கால்களிருக்கவேண்டும். அதன் அடித்தலம் 8 அங்குலம் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். 10 (அங்குலம்) அகலமும் உயரமுடையதாக இருக்கவேண்டும். கிடைத்தவரையில் சுத்தளவு உடையதாக இருக்கவேண்டும். அது வாமகமாகவும் குட்டையாகவும் (அல்லது அழகாகவும்) வடுவில்லாமலும் உறுதியாகவுமிருக்கவேண்டும் என்பது பதுப்பித்த புத்தகத் திலுள்ள பாடம்.

*வரும் வரநாஸாஜி நாளிகொஹாஜிவி: |

உய்யொஸு வியாநெந உதா.மு.ஃ ஃஹாஜிகு ||

தரம்மெநி வாரதொரணஸம்யுதடி |

அது உபாரஸிபாயுதம் ஸ்ஹவெஷ்டநஸ்யுதடி || ௬ ||

அது உபாரம் விநாததேந நிர்ஜிதம் ஜாநகம் து வா |
*ஹ்வயஸ்ய த்ரிஹாஹெமகம் வெதிகொடியஸு அஜதே || ௭ ||

முனாம்முனம் விஸாஹொஹம் உய்யாயொஜதவெடிகா |
உவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருக்வா ரூபம் உய்யம் விவெசு ||

வஸிதஸ்யாபிகுஹாநி சுதெந விபிநா காரா |
அதுராதம் யநுவச்யதம் வெஷ்ட வஸிவ-ஹிஜிசுதா அ ||

ஸக்யஸ்காஸ்யாஹெஷ்ட வெதிகுஹம் வுக்ருபெயசு |

கட்டவேண்டும். இத்தகைய 4 வழிகளிலும் ஸ்தம்பங்களைத் துணிகளாலே போற்றி அலங்கரிக்கவேண்டும். இந்த 4 துவாரங்களைத் தவிர மற்ற இடங்களை ஒட்டைகளில்லாமல் மறைத்துவிடவேண்டும். அல்லது ஆங்காங்கு ஐன்னல்களை கல்பிக்கவேண்டும். மண்டபமத்தியிலுள்ள வேதிகை (திட்டாணி)யானது (நீளம்) மண்டபத்தில் 3ல் 1 பங்கு இருக்கவேண்டும் (அதன் மத்தியில்) 6 அங்குலம் அகலம் உயரமுடையதாக (திட்டாணியை) கல்பிக்கவேண்டும். அது கண்ணாடியின் மத்தியத்தைப்போல அழகாகவும் அழக்தமாகவும் இருக்கும்படிசெய்து, அதில் உருவத்தை எழுதவேண்டும்? (8)

அந்த வேதிகையைச் சுற்றிலும் மேலே கூறப்படும் முறையுடன் அக்கிரி குண்டங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். சதுரச்சுருண்டம் துர்விரூத்த (வில்லைப்போல அரைவட்டமான) குண்டம், பத்மகுண்டம், இவைகளைக் கிழக்கு முதலிய திக்குகளில் கல்பிக்கவேண்டும். கிழக்கு வடகிழக்கு

*ஹ்வயஸ்ய த்ரிஹாஹெமகம்(ம்) ஹெஷ்ட விபிஸாநகடி ||

த்ரித்ரிஹாஹெமகஹாம து வீரகொடியபிஷ்யதே |
முனாம்முனம் விஸாஹொஹம் தஸ்யாய... ..வா ||
குவ-ஹொஹஸ்காஸம் க்ருக்வாபிஜுஷ்டம் விவெசு |

கூணுமெவம் ஸ்வாவஜாதம் கெவநூதாம் விசெஷதத: || ௧௦ ||

மளரீஸஹிதஸிம்ஸம் மெசு தகுகொனெஷ்டய-வேகுவசு |

கூணாநி சுஹ்யெமெஷம் ப்ராநிஸெவவ புகஹ்யெசு ||

கூணுமுகூணவசு கூய-கோசு ஸவ-கேகூணாநி செபிகு: |

மொடியாமெவநம் க்ருக்வா விஷ-அ-உ-நெ-அ-யுகூதத ||

ஸாஜநாநு ஹொஜ்யெதஸிநு பூணஜாஹம் வாஅயெதத: |

உமெஷ்டு-ஸு-வஜம் யாவசு நொ-உ-க்ருக்வா வியாநதத: ||

வெடிகாம் அர,மிகு-உ-அ வப-கே,மிகரணம் கூர- |

இவைகளின் மத்தியில் விருத்த (பெரிய) குண்டத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக குண்ட நிர்மாணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இது ஸாதாரணமாகக் கூறப்பட்டது. வீச்சுஷமாக, மூர்த்தியானது கௌரீ தேவியுடனிருந்தால் (அந்த குண்டங்களின்) கோணங்களில் அர்தபத்ரத்துடன் (பாதி இலை அல்லது பாதி இதழ்போன்ற வடிவத்துடன்) இருக்கவேண்டும். மற்ற குண்டங்களை முன்பு கூறியபடியே கல்பிக்கவேண்டும். தேசிகள், எல்லாக் குண்டங்களையும், அந்தந்த குண்டங்களுக்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் லக்ஷணத்துடன் கல்பிக்கவேண்டும்.

பிறகு பசுவின் சாணத்தினூலே அந்த குண்டங்களை மெழுகி, அரிசிமாவினூலே அலங்காரம் செய்யவேண்டும். (கோலமிடவேண்டும்.) (12)

பிறகு அந்தவிடத்தில் பிராமணர்களுக்கு போஜனம் செய்துவைக்கவேண்டும். அதன் பிறகு புண்யாஹவாசனம் செய்யவேண்டும்.

(ஹோமத்திற்குக் கூறியுள்ள மந்திரத்தில்) மஹேந்திர என்ற பதம் வரையில், விதியுடன் ஹோமம் செய்து, வேதிகையையும் அக்நி குண்டத்தையும் பர்யக்நிகரணம் செய்யவேண்டும். ('அக்நியுடன் வலமாகச் சுற்றிவர வேண்டும்.) (13½)

ஹாவயெசு ஷெவா ஷெவீ ௮ மகாவயெஷை வறவயெசு ||

களதுகம் ஸகாயெஷெவ தயொஷ-சுதினஹூ பையா |

வண்ணகாவ-சா வஸூஷெஷுவ-சா கவவாஷெவ

ஸகாயெசு || ௨0 ||

*ஹுஸகூஷ-சுவிஸாயுதம் வாஷுஷுநிஸாயுதம் |

ஸயதெ ஸாயயெசு ஸூஹு ஸூகூஷ-சுஷ-சு வொஷு-சு

வசூகூ || ௨௧ ||

தவூஷ வாஷெ ஹூஷாஷெஷிஸூஹு ஸெவ ஸாயயெசு ஸூ-சு:

தயொ: ஸூரொ.ஸி(௮)கெ ஷெஸெ ஹாவயெசு வ(வ)ட

ஹூ || ௨௨ ||

என்ற மந்திரத்தினாலே (குலத்தை) ஸ்தாபித்து, ஹ்ருதய மந்திரத்தினாலே, கந்தோதகத்தினாலே ஸ்நானம் செய்வித்து தேவேசனையும் தேவியையும் ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். கந்தம், புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். பிறகு, தேவேசன், தேவி, இருவர்களுடைய வலது கைகளில் கௌதுகபந்தநம் (ரக்ஷாபந்தநம்) செய்யவேண்டும். ரக்ஷாபந்தந ஸூத்திரமானது, தங்கத்தினாலேயாவது பஞ்சநூலினாலேயாவது இருக்கவேண்டும். கவசத்தினாலே ரக்ஷையைக் கட்டவேண்டும். (20)

(அதன் பிறகு) சிவகுலத்தை கிழக்குத் தலையாகவும், மேடுனாக்கிய முகமாகவும், நீண்டகூர்ச்சத்துடனும், வாத்தியகோஷத்துடனும் படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அதன் இடது பக்கத்தில் உமாதேவியின் குலத்தை (முன்போலவே) படுக்கையாக வைக்கவேண்டும். அந்த 2 குலங்களில் தலையின் முன்பக்கத்தில் 2 வஸ்திரங்களை (2 கடங்களை) வைக்கவேண்டும். அந்த கலசங்களில் நூல் சுற்றி

*தூஷுமெயஸாயுதம், ஐதி ஸூஷுதீஹாயுஷுஷாதுகா வா: |

ஸூத்ரம் ஸ்வ-ரூபியாதம் அ ஸூத்ரம் வஸூ வெஷ்டம்
(ஷிதம்) ।

தொண்குஹாஸுஸ்வூண-ம் ஸிவகூஹம்
ததுஷிதெ || ௨௩ ||

தஸூய-ம் தொஸ்வூண-ம் ப்ராஹ்ம ஸூத்ராஹி
ய-மதே ||

மளரீஸீஜஸூய-ம் மளரீகூஹ-ம் வரதே || ௨௪ ||

* ததூருஷ்ய-ம் கூஹம் நஸூய-மநாஹி-ய-மஜே ||
மளரீகூஹ-ம் த- தஸூய-ம் ம-ம் நஸூய-ம் விஸேஷ-ம் ||

வஸிதொஷ்ய-ம் நஸூய-ம் ஸூத்ராஷித-ம் வஸித-ம் ।

கூர்ச்சங்கள் வைத்து, (கூர்ச்சம்-தர்பைகளாலே செய்யப் பட்ட ஒருவித முடிச்சு) வஸ்திரத்தைச் சுத்தவேண்டும்.

4 மரக்கால் ஜலத்துடன் கூடிய கலசத்திற்கு சிவ கும்பம் என்று பெயர். (சிவகலசத்தில் 4 மரக்கால் ஜலம் நிறைந்திருக்கவேண்டும் என்று பொருள்.) அதில் பாதி யளவு (2 மரக்கால்) ஜலத்துடன் நிறைந்திருப்பது கௌரீ கலசமாகும். இதுவும் சிவகலசத்தைப்போலவே ஸூத்திரம் முதலியவைகளாலே அலங்காரம் செய்யப்பட்டிருக்க வேண்டும். இந்த கலசத்தில் கௌரீ பீஜத்துடன் (பூஜாதி களைச் செய்யவேண்டும்.) பரமேசுவரனுடைய மூலமந்திரத் தினாலே, பரமேசுவர கும்பத்தில் (ஆவாஹநாதிகள் செய்து) கந்தம் புஷ்பம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்கவேண்டும். கௌரீகும்பத்தில் வீசேஷித்து கௌரீமந்திரத்தினாலே பூஜிக்கவேண்டும். (25)

இவ்விரு கும்பங்களைச் சுற்றிலும், நூல் முதலியவை களாலே அலங்கரிக்கப்பட்ட, 8 கலசங்களை வைத்து,

* உரு-ம் ஸிவ-ம் கூஹ-ம், உ-ம் ஸூய-ம் ம-ம் ஸூய-ம்
நாஸக-ம் வ-ம் ।

விசேஷாநு உருகுகொண்ட ஸ்ராவஹ மலாபிவி: யஜெக ||

வாஸுஹோபாதிசு கௌஸ்திம் ஸ்ராவஹ ஷெபிக: |

சுமஸ்யாநாதிசு ஸவ-ஹிதிகாய-காகாஅரெக || ௨௭ ||

சுமஸ்ய-ஹி(ஸக்யம்)வ உவ-கௌஸ்திம் வஹிதிகாய
மொஅரெ |

யாஜெஹ அளசுஹஸரம் வஜாதம் வஜிரம் நெஹிதே விஜ ||

ஸிம்ஸம்(ஸிஹி)வ ஹிதிகாய-ஹிதிகாய-ஹிதிகாய
மொஅரெ |

வ(வ)ஹிதிகாய-ஹிதிகாய-ஹிதிகாய-ஹிதிகாய
ஷெபிக: (கஸ்யகௌஸ்திம்) || ௨௮ ||

வ்யாநெ ஸ்ராவஹஸக: ஸ்ராவஹ ஸிதிகாய(ஹிதிகாய)
(ஹிதிகாய)ஸிதிகாய ||

அவைகளில் வித்தியேசர்களை (சிவ ஆவரண தேவதைகளை) ஆவாஹநம் செய்து கந்தம் முதலியவைகளினாலே பூஜிக்க வேண்டும். (26)

குண்டங்களில் அக்ரிஸ்தாபநம்செய்து அக்கியாதாநம் முதலான அக்ரி கார்யங்களைச்செய்து, வாஸ்து ஹோமம் முதலியவைகளையும் செய்யவேண்டும். (27)

கிழக்கேயுள்ள குண்டத்தில் அரசஸமித்தினாலும் அக்ரி திக்கிலிருக்கும் குண்டலத்தில் வந்ஹி (சமீ) ஸமித்தினாலும், தெற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் அத்தி ஸமித்தினாலும், தென்மேற்கு திக்கிலுள்ள குண்டத்தில் சுருங்காலி ஸமித்தினாலும், மேற்கு குண்டத்தில் பில்வ ஸமித்தினாலும், வாயு குண்டத்தில் மயூர(நாயுறுவி) ஸமித்தினாலும், வடக்கு குண்டத்தில் வட (ஆலமரத்தின்) ஸமித்தினாலும், ஈசான குண்டத்தில் கருங்காலி ஸமித்தினாலும் ஹோமம் செய்ய வேண்டும். பிரதான குண்டத்தில் அரச ஸமித்தினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். இந்த ஸமித்துக்களாலே செய்யப்படும் ஹோமமானது ஒரே ஸமயத்தில் 8 குண்டங்களி

விஜ்ஜாகுணோஷு கௌராநி(ஸஸெஷேஷு)மளநீஹீநாநி
காரயெசு || ௩௦ ||

ஸலியொஹுஜபெ தெவ வுரூஷெண வுரதாஹுதீ :
சுவொரெண வுரூஷெணவா ஜா(சுவா)ஜ்ஜாம் வாரெஷ
ஹொஜெயசு || ௩௧ ||

வுரூஜீராதனெஞ்ஞ திஹு வெ ஸிரஸாஹுநெசு :
ஸஷேவெகவெவெதெவ ஸிவாஜம்,மளஜுஜ்ஜெ || ௩௨ ||

ம(ஜு)ஹுஜெஞ்ஞ ஜெஞ்ஞ வுரதஜ்ஜெ(வுரதஜ்ஜெ)
ஜுஹுயாசு பதஜு |

உஜ்ஜெ(ஹொஜெஷ)வஜ்ஜெஜ்ஜெ ஹுசுவா ஜெவீ
ஜெவெஸயெ: ஸஜு || ௩௩ ||

லும் செய்யப்படவேண்டும். வீத்தியேசர்களின் குண்டங்
களில் கௌரீதேவியல்லாமல் ஹோமம் செய்யவேண்டும்.

ஸமித்துக்களை ஹிந்தய மந்திரத்தினாலேயும் நெய்யை
புநஷமந்திரத்தினாலேயும் அன்னத்தை அகார மந்திரத்தி
னாலேயும் ஹோமம் செய்யவேண்டும். (பிறகு) முதலாவ
தாகக் கூறப்பட்ட ஸமித்தை வாமதேவ மந்திரத்தினாலே
யும் சருவை (அநந்தை) ஈசாந மந்திரத்தினாலேயும் எள்ளை
சிராமந்திரத்தினாலேயும் கடுகை கவச மந்திரத்தினாலேயும்
ஹோமம் செய்யவேண்டும். சிவயானது மங்களம் என்று
கூறப்படுகிறது. (சிகாமந்திரத்தினாலே மங்கள
ஹோமத்தைச் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்).
ஹோமத்திற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும் ஒவ்வொன்றையும்
100, 100 தடவை மூலாந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்ய
வேண்டும். ஹோமம் செய்து முடித்தபிறகு வியாஹ்ருதி
களினாலே ஹோமம் செய்யவேண்டும். ஸ்வாமிக்கும்
தேவிக்கும் ஸமமமாக ஹோமம் செய்யவேண்டும். (அதன்

ஐயாபெஷாஹா தானெழு ராஷாஹாஹா ஹோமபெக் |

ஐயாஹாஹா தா(யதபந)வெடா(பெஷ)ஹோமெக் |
கூ(பு)திரிவாஹாவெக் || ௩௪ ||

கூ(கூ)யதாந் கூத(தூத)தொடி. மூவாஹாஹோ
ஹாஹோ |

பெஷிபெவாபெபாஷிஹோமெக் ராஷாஹாஹோமூகீ || ௩௫ ||

வாஹாஹோகூதாஹோ கதாஹோ ஹோஹோதாஹோ வராஹோ |
பாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௩௬ ||

பாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௩௭ ||
வாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௩௮ ||

கூஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௩௯ ||

*வாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௪௦ ||
(ஹாஹோ) || ௪௧ ||

பிறகு) ஐயாதிஹோமமும் அப்யாதாந மந்திரஹோமமும்
ராஷ்டிரப்ருத் மந்திர ஹோமமும் செய்யவேண்டும். (333)

வேதமந்திரங்களாலேயும் உபபீஷத் மந்திரங்களாலே
யும் திகீதவதைகளைத் துதித்துப் பிறகு, ஏகாக்ரமான
மனத்துடன் தியானம்செய்து, தேவீ, தேவேசன் இவர்
களின் மூலமந்திரத்தினாலே உபாப்கவாக (மனதிற்குள்
ஐதித்துக்கொண்டு) நெய்யினாலே, 18 ஆஹாதிசுள்
(ஹோமங்கள்) செய்யவேண்டும். பிறகு, சிவதுவிஜதலத்
திவதித்த ஆசார்யன், பஸ்மஸ்காநம் செய்து வெண்மை
யான ஆடையணிந்து, வெண்மையான (புதிதான)யஜ்ஞோ
பவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

*வாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௪௧ ||
உத்யயயிகவாஹோ: வாஹாவெக் தாஹோயா பாஹாவெக் தாஹோயா || ௪௨ ||
யஜ்ஞோபவீதம் தரித்து வெண்மையான சந்தனமும் புஷ்பமாலையும்

ஊனுகாவழுவடிவம் வாயு ஸக்திஸக்திவாயுமெவ வா ।
 மஹாமெஹமது கததேவஜ்ஞாசுபா(ஜெனியம்)ஸ்வஜெஹா
 டியம் வரஜ ॥ ௩௯ ॥

ஸ்ரீநாகம் ஜெ(ஜெ)னிகாம்பொது சூஸநம் ஜாநுவஜெ
 வஜெ ।
 மஹாமெஹவரொ ஜாமெ ஸ்ரீநாவபெசு ஜெஸிகொதூஜ ॥

சூஸநம் ஹஜ்ஜீனெ(து) ஸ்ரீநாகம் வெஜிகொவரி ।

அணிந்து, பஞ்சபூஷணங்களை அணிந்து பவித்திரம் தரித்
 துக்கொண்டு, விதியுடன் ஸகலீகரணம் செய்துகொண்டு,
 *தெளிந்த முகமுடையவனாக, கர்பகிருஹத்தில் சென்று
 ஏகாசிதி பதங்களைக் கல்பிக்கவேண்டும். (ஏகாசிதிபதம்—
 81 கண்டங்கள்.) (38)

கர்பகிருஹத்தில் மண்டுபதத்தையாவது ஸப்தஸப்த
 பதத்தையாவது கல்பித்து, பிரஹ்மோதயத்தை அறிந்து
 கொள்ளவேண்டும்.*

ஸ்தாரக பிம்பத்தை தைவிகாம்பசத்திலும் ஆஸந
 பிம்பத்தை மாநுஷ்பதத்திலும் வைக்கவேண்டும். தேசி
 கோத்தமன் (இவைகளை) கர்பகிருஹத்தின் பரபாகத்தில்
 (பின்பகுதியில்) ஸ்தாபிக்கவேண்டும்.

ஆஸநமூர்த்தியானால் பத்திரபீடத்திலும் ஸ்தாரக

* ஸ்விஷ்டமக்நே என்ற மந்திரத்தினாலே ஹோமம் செய்து,
 பிறகு பூர்ணஹோதிஹோமம் செய்யவேண்டும் என்று அதிக
 பாடமானது, ஸரஸ்வதிமஹால் புத்தகத்தில் இருக்கிறது.

*கர்ப கிருஹத்தின் விஸ்தாரத்தை கிழக்கு மேற்கில் 9
 கண்டங்களாகவும், தெற்கு வடக்கில் 9 கண்டங்களாகவும்
 செய்யவேண்டும். இதற்கு மண்டுபதம் என்று பெயர். இவ்
 விதமாகவே 7, 7 கண்டங்களாகச் செய்தால் அதற்கு ஸப்த
 ஸப்தபதம் என்று பெயர். நவநவ பதங்களில் $9 \times 9 = 81$ பதங்
 களாகும். ஸப்தஸப்த பதங்களில் $7 \times 7 = 49$ பதங்களாகும்.
 இவைகளில் மத்திய பதத்திற்கு பிரஹ்மபதம் என்று பெயர்.
 இதையே, பிரஹ்மாம்சம் என்று கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வ்ராமுகூவியிநா வீவ்வாஸாயாஜாயொதாஃ || சக ||

கதஃவஃ ஸுந்ரம் தஸிநு சூயாராவஸிநாம் நஜிஸை |
வீவ்வாஸகிவாஜம் து சூயாராவஸிநாதமு || சஉ ||

ஸஜமுஜாயதம் வாவி தஜயஃ தஜநம் ஹவை |

ஸூநகம் ஸகமும் ஷெது வாஜாயஸாக் கிஜொதஃ || சந ||

சூயாராவஸிநாபாம் து ரக்தமதஃ ப்ருகஸ்யை |

நிஜம் ஷயம்மும் வஜாதம் கதஃவஃ ஸ(ததஸஜாதம்)
முணாம்முமு || சச ||

உவெது து நவரதாநி ஹைவாக்ஷம் விநிஸிவை |

பஸிவ்வாஜதநாயஸாக் ஷணாதம் வாயதாநிதஃ || சரு ||

மூர்த்தியானால் வேதிகையின் மீதும் இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் அகலம் உயரம் முதலியவைகளை முன்பு கூறியுள்ள படியே கொள்ளவேண்டும். அந்த பீடத்தை அழகாகச் செய்யவேண்டும். அதில் ஆதார சிலையைக் கல்பிக்கவேண்டும். (41½)

ஆதாரசிலையானது, பீடத்தின் அகலத்தில் ½ பங்கு இருக்கவேண்டும். பீடத்தின் முழு அகலமிருப்பதுமாகும். அதன் கனமானது அகலத்தில் ஸரிபாதியளவு இருக்கவேண்டும்.

ஸகல பிம்பமானது ஸ்தாநகமாக இருந்தால், அதன் பாதத்திற்குக் கீழேயிருக்கும் ஆதார சிலையில், ரத்நங்களை வைப்பதற்காக குழியைக் கல்பிக்கவேண்டும். அந்தக் குழியின் தாமமானது 6 அங்குலமிருக்கவேண்டும். (அதன் அகலம்) 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும். அந்தக் குழியினுள் நவரத்நங்களை வைக்கவேண்டும். (அந்த ரத்நங்களை) ஸுவர்ண பாத்நிரத்தில் வைப்பதுமாகும். குலத்தின் பாததலத்திற்குக் கீழே(யுள்ள குழியானது) 6 அங்குலம்

வ்ருகமெவ கருபெசு யீலாந ஸ்ராவநாயுஃம் ஸநூநிதீ |
வ்ருவிஸெசு மஹேமஹம் து உருமஃத்ரம் ஸௌஜாந ||

ஸ்ராவயெத் வஷெ மூருமஃ உருமஃத்ரம் ஐயம் தயா
(ஜவந) |

சுஷுஸ்யம் ஐயம் க்ருகா ஸூயபா அ விஸெஷத: ||ச||

தஸ்ய வாஸெ தயா ஸ்ராவயம் மளஸீயூருமஃ விஸெஷத: |
சூயாராவயஸ்தூயாம் அ மஹேவாஜநஸ்யுத || சஅ ||

*வஹஷ்டுஷவஜாத்ரம் வா மஹேவ்யாவம் தயா(ஸூயதம்)
ஸஜ ||

மஹேந்யாவம் து தஸெத்ரவ மஹேவாஜநஸ்யுத ||

உயரமுள்ளதாக இருக்கவேண்டும். இந்த ரத்நங்களை குலஸ்தாபனத்திற்கு முன்னமேயே, அது உறுதியாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும்.

மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு கர்பகிருஹத்திற்குள் செல்லவேண்டும். (46)

குலத்தை, மூலமந்திரத்தை ஜபித்துக்கொண்டு அதற்குரிய ஸ்தாபனத்தில், உறுதியாக இருக்கும்படி வைக்கவேண்டும். பிறகு, அஷ்டபந்தநம் சாத்தி, அதை உறுதியாக இருக்கும்படி செய்து, பிறகு விசேஷித்து ஸுதையினிலேயும் உறுதி செய்யவேண்டும்.

அந்த குலத்தின் இடது பக்கத்தில், விசேஷித்து கௌரீ குலத்தை ஸ்தாபனம் செய்யவேண்டும். அதன் ஆகார சிலையின் (முன்பு கூறிய துபாலவே) கர்பபாஜநத்தை (நவரத்னங்களுடன் கூடிய ஸுவர்ணபாத்திரத்தை)வைக்கவேண்டும். அதன் கர்பவியா 6 மானது (கர்பவியாஸமும் உயரமும்) 5, 6, அல்லது அங்குலம் ஸமமாக இருக்கவேண்டும். அந்த கர்பத்திற்கு கர்பபாஜநமிருக்கவேண்டும். அதை முன்பு கூறப்பட்டப

*வஹதஜாஜிஸூகாயுஃ ஐயுதவஸூகெஷிகவா: |

பொதுமக்களிடமிருந்து வாங்கி வரும் பொருள்களை விலைக்கு விற்கும் முறை.

ശാഖയെക്കുറിച്ച് ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു. ചോദ്യങ്ങൾ ഉയർന്നു വന്നു.

மாஜநடி || ௩௦ ||

சுயாபொஷம் து யசுகடே ஸிவிலிஷம் விரெஷதே |

கதாவலிம் முகநொவெதம் ஸ்வதிக் பரிபிராமிதெ ||ருக||

ஸ்வதி: ஸ்ரீமதுகடா 21 (2-ஆம்) பொழிந்ததென்பது

கார்பெக் |

கூதம் வெடிநெய்யா விவ்ரு கத-பரிஜா ஹிஷ்ஜி

(ந ஸௌகஸ்தி) || ௫௨ ||

*சூரியன் வுஜ்யெதத், வஸுஹோம்ஸுயீயகெ: ।

கந்தம் புஷ்பங்களாலே பூஜிக்கவேண்டும். முன்பு கூறப் பட்டபடியே, (தேவீ குலத்தையும்) மூலமந்திரத்தை ஐபீத் துக்கொண்டு, கர்ப்பாஜநமிருக்கும் ஆதார சிலைக்குமேலே வைக்கவேண்டும். [முன் கூறப்பட்டதுபோலவே அஷ்ட பந்தநம் முதலியவைகளைச் சாத்தி உறுதிப்படுத்தவேண்டும் என்று கொள்ளவேண்டும்.] (50)

பிறகு, பாக்கியுள்ள காரியங்கள் யாவும் சில்பிகளாலேயே செய்யப்படவேண்டும். சில்பியானவன், விசேஷித்து லக்ஷணமாக இருக்கும்படி செய்யவேண்டும். இங்கு சில்பி என்பது ஸ்தபதிமையாம். சித்திரகர்மாக்களையறிந்த யோக்கியனு ஸ்தபதியானவன், இவைகளைத் தானே செய்யவேண்டும். மற்றவர்களைக்கொண்டு செய்யும்படி செய்யக்கூடாது. அப்படிக்கு வேறுவிதமாகச் செய்யப்பட்டால் கர்த்தாவின் எண்ணம் சிறைவேறுது. (52)

* அந்தவிடத்திலேயே, ஆசார்யனுக்கு வஸ்திரம்

*குமாரயசிம் வஞ்சியெதூர் வஹ்நிலும் ஹிரணயடி | ஐதி
புலி தவாஸகவாஃ |

* அந்தவீடத்தில் ஆசார்யனுக்கு 5 ரிஷிகம் ஸுவர்ணத்தை பரிசாகக் கொடுக்கவேண்டும் என்பது அச்சிட்ட புத்தகத்தில் உள்ள பாடம்.

உக்ஷிணாம் ஓவயெத்யு வஹ்நிஹ் ஹிரனயஸு ।

ஸூருஷோவநலாவஜாதம் ரஜ்ஜுஸ்யஸ்ய ப்யுணு ॥ ௫௩ ॥

உதி காஸ்யவஸ்யெ ஸூருஷோவநஸ்யிந-லோ

அதுரஸீதிதல: வடய: ஸலாவ: ॥

ஸுவர்ணமோதிரம் இவைகளை பரிசாகக் கொடுத்து, 5 நிஷ்கம் ஸுவர்ணத்தை தக்ஷிணையாகக் கொடுக்கவேண்டும். இவ்விதம் குலஸ்தாபநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ரஜ்ஜு பந்தநத்தைக் கூறுகிறேன். கேட்ப்பாயாக. (53)

காசியபிய சிஃப சாஸ்திரத்தில் குலஸ்தாபனவிதி
என்னும் எண்பத்திநான்காவது படலம் முற்றும்.



|| சய வணாரீ திதஃ வடது ||

ரஜ்ஜுவஸநவியி ||

சய வெகூழி விஸெண ரஜ்ஜுவஸம் ஸனிஸாரடி |

ஸவ-காஸம் ப்ரஸுஸாஸம் தாபுவதெது |

ஸுவெஷ்யெக || க ||

ப்ரஸுஸாஸம் ரஜ்ஜுவஸம் ததஃ காரம் |

ஸ்ரீவெஷ்யம் காரம் அ மூலம் அ மூலம் தயா ||

ஸஜ-கம் மெரிகம் தெனம் யுதம் அரவ்யுஷ்யஸநடி |

ஸ்ரீவெஷ்யம் அதுஸ-கம் காரம் மூலம் மூலம் ||

மூலம் மூலம் வஸஸம் அ வஸஸம் மூலம் ||

ஸஜ-கம் மெவ வஸஸம் மெரிகம் து மூலம் ||

ஷயதக ஸுஷ்யஅண-கம் து க்ருஷ்யதெனமினிதடி |

என்பத்தைந்தாவது படலம்.

ரஜ்ஜுபந்தந விதி.

இனி, ரஜ்ஜு பந்தநவியை விசேஷித்து விரிவாகக் கூறுகிறேன். குலத்தின் ஸந்திகள் எல்லாவற்றிலும் செப்புப்பட்டைகளை அழுத்தமாகச் சுற்றி ஸந்திகளை வலுப்படுத்தவேண்டும். (1)

பிறகு, குலத்தில் அஷ்டபந்தநத்தைப்பூசி, அதன் பிறகு ரஜ்ஜு பந்தநம் செய்பவேண்டும்.

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்) 1, குந்துருக்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்) 2, குக்குலம் (குங்கிலியம்) 3 வெல்லம் 4, ஸர்ஜகம் (ஸர்ஜக்ஷாரம்) 5, கைரிகம் (பூங்காவி) 6, நல்லெண்ணை 7, நெய் 8, இவைகள் 8ம், அஷ்ட பந்தந திரவியங்களாம். (4)

இவைகளில், திருவட்டம் பிசின் 4 பங்கு, பூனைக்கண்

பூசுவாக்ருதா விநிசுதிவ்ய வமெசு க்ஷளபூதிகௌ
(20 யயா) வரஃ || ௫ ||

தலெய(தெலெ)வ ராதிருகாவிவ்ய ரஜ்ஜுஸங் ததகூரா
ரஜ்ஜுஸங் து நாஹதா உய்யம் ஸ்லாஃபூதிகௌ சியா ||
[ரஜ்ஜுஸங் தாஹிவ்யாசு நாஹதா உய்யம் ததகூரா சியா]

ஸுஷுபா உய்யாவ்யாதா விமமடா தவ்ய(து) உக்ஷிணா
உபாவெவ வாஹா, மஹா வ்யாவெதொய்யுமாவ்யா ||

குங்கிலிபம் 3 பங்கு, குங்கிலியம் 5 பாகம், வெல்லம் 1 பாகம், ஸர்ஜக்ஷாரம் 8 பாகம், பூங்காவி 3 பாகம், கணக்குடன் எடுத்தக்கொண்டு இந்த 6 திரவியங்களையும் நன்கு தூள் செய்து அத்துடன் நெய்யும் எண்ணையும் வேண்டுமான அளவுக்குவிட்டு நன்கு பிசைந்து அதை மண் பாண்டத்தில் வைத்துக் காய்ச்சவேண்டும். அது நன்கு இளகிச்சேர்ந்து, சிறந்த (கொம்புத்) தேன் பதத்திலிருக்கும் பொழுது அந்த அஷ்டதிரவிய கல்கத்தை எடுத்து குலத்தின் மேலே எவ்கும் பூசவேண்டும். அதன்பிறகு குலத்தின் மேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். (5½)

ரஜ்ஜுபந்தநத்தில் நாபிமத்தியிலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகள் மூன்றுகளாம். (ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது முதலில் நாடிகளைப்போன்று 3 கயிறு களைக்கல்பித்து அவைகளை நாபிமத்திபத்திலிருந்து மேனோக்கிச் செல்லுகிறவைகளாக குலத்தில் வைத்துக்கட்டி அதற்குமேலே ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும் என்பது பொருள்)

அந்த 3 நாடிகளில் மத்தியிலிருக்கும் நாடிக்கு “ஸுஷும்னா” என்று பெயர் அதன் வலது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு “பிங்களை” என்று பெயர். இடது பக்கத்திலிருக்கும் நாடிக்கு “இடை” என்று பெயர். இந்த 3 நாடிகளும் மேனோக்கிச் செல்லும் நாடிகளில் முக்கியமானவைகளாகும். (7)

அஃமும்(அயவம்)து வரீணாஹயுகாஷா^{த த}வெ
கிவதி-கா: |

தெஷா நாயீத்யாணாம் து உருமும் லெயு^தவஸாநகடி ||

தெநாஷீஉருவக லிஹா நாயீயொஷாடிபரஸூயா |

விஉறா வொஷிணீ ப்ராயஸ அஹஹலிதெஜஸா || கூ ||

வாபவிம-ததீ^தவெஅவ உதி-தீ வொஷிணீ தயா |

ரஸவதீ-க உடி^தமீ அ ஸ்^தலி^ததீ அ தலெயவ அ || ௮ ||

பஸஸுபா-காதிவருணா-அ ஸ்^தலி^ததீ வாரியாரிணீ |

வாஹிதீ^தகி ஸ்^தலி^ததீ^ததா திஷ்ட^தஸ^தலி^ததீ விபாநத: ||

[லெயு^தஉருவி^தலிஹா^தஷா நாயீயொஷாடிபர ஸூ^ததா: |

விஉறா வொஷிணீ ப்ராயீ வாஹிதீ^தவெஅவ தெஜதீ ||

வாபலீ மதீ^தவெஅவ உதி-தீ வொஷிணீ(ரொயிதீ)தயா |

ரஸவதீ-க(வாஹி)உடி^தமீ அ ஸ்^தலி^ததீ அ தலெயவ அ ||

பஸஸுபா^தமீ வருணா-அ ஸ்^தலி^ததீ(ஸ^தலி^ததீ)

வாரி யாரிணீ |

வாஹிதீ தாலி^ததீ^ததா திஷ்ட^தஸ^தலி^ததீ விபாநத: ||]

இந்த 3 நாடிகளும் 2 அங்குலம் (2 யவை) சுற்றளவு உள்ளவைகளாகும். (2 யவை பருமனில் கல்பிக்கப்பட வேண்டும்.) இம்முன்று நாடிகளின் அடிப்பக்கமானது மேட்ரம் (ஆண்குறி) வரையில் நீண்டு இருப்பதாகும். (8)

மேட்ரமுலத்திலிருந்து 18 நாடிகளாகப் பிரிந்துசெல்லு கின்றன. அந்த நாடிகளின் பெயர் முறையே விமலை 1, கோஷிணீ 2 ப்ருதவீ 3, வாஹிதீ 4, தேஜதீ 5, வாயஸீ 6, தமதீ 7 மர்திதீ 8, கோஷிணீ (ரோதிதீ ரோஹிணீ) 9, ரஸவர்தி (ரஸவாஹி) 10, ம்ருதங்கீ 11, ஸ்ரம்ஸிதீ 12, சப்தஸ்பிநசாங்கீ 13, பூர்ணா 14, ஸ்ரம்ஸி^ததீ (ஸம்ஹாரீ) 15, வாரிதாரிணீ 16, வாஹிதீ 17, தாமஸீ 18 என்பனவாகும்,

வ தெஜகம் திரயவஜ்ஜாஸா திரிவிவதி-கா: |
தெஜ்ஜாடிள ரஸநாபீ து ஸவ-வாபொராமு-கருக்டு || ௮௨ ||

ஊரூ-உ-மெ: சூராவதஜா வரிதொநஸிகாகக்டு |
[வ தெஜகம் திரயவஜ்ஜாஸா திரிவிவதி-கா: திரிவதூ-மா: ||
தாஹ்ஜாடிள ரஸநாபீ து ஸவ-வாபொராமு-கருக்டு ||
ஊரூ-உ-மெ: ஸவ-வாபொராமு-கருக்டு ||
மூ-ஸிதா-வெ-கா-கருக்டு || ௮௩ ||

ஸவ-வாபொராமு-கருக்டு || ௮௪ ||
வ-வாபொராமு-கருக்டு || ௮௫ ||

ந-கா-வெ-கருக்டு || ௮௬ ||

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றும் 3 யவை விஸ்தாரம் (பருமன்) உடையவைகளாகும் இவைகள் 6, 6, நாடிகள் வீதம் 3 பிரிவுகளாகப் பிரிந்து 3 வழிகளில் செல்லுகின்றன. இவைகளில் முதலில் கூறப்பட்ட 6 நாடிகள் வலது துடைக்குச் செல்லுகின்றன. அங்கு அவைகள் அடித்துடையைச்சுற்றிக்கொண்டு, கணுக்கால் வரையில் சென்று கணுக்காலில் சுற்றிக்கொண்டிருக்கின்றன. (12½)

இந்த நாடிகள் 6ம், “பிங்களை” என்னும் நாடியின் அடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாம். சப்தஸ்பிருசாங்கீ முதலிய 6 நாடிகள் “இடை” என்னும் நாடியிலிருந்து, பிரிந்தவைகளாகும். இந்த 6 நாடிகளும் வலது காலில் கூறப்பட்டதைப்போல (இடது காலின் துடையில் சுற்றிக் கொண்டு அங்கிருந்து) கணுக்கால் வரையில் வந்து, ஒன்று

ஸுஷுமனா உருமா (ஜா) பெஷா வஸ்வாஸும

ஸொஹிதா || ௧௫ ||

வசுஷ்டிவொவாஸிஷ்டு தியசுக்ஷாஹுமதாஸிஷெ(ஜா) |

மஜநீ உசுநீ வெவ ரொஹிணி உசுநிணை கரெ

(உசுஷ்வாஹும, மா) || ௧௬ ||

ரஸவதீ-உ(வாஹீ)ஜுமீ அ ஸுஸிநீ வாஸ்வாஹுகா

(, மா) |

ஸாஹுமரும ஸ்வாஸுதீ சிஷு(தசு; ம) வெகவசு

ஹவெசு || ௧௭ ||

தஸுஷாஹு(தசு ம) உஷ்வாஸு(ஸு) உசுநிணை-

உசுஷிணை தயா |

ஸாஹுமரும(ருசு) தயாஹு து நாய்யாஷு

புஸாஸிதா || ௧௮ ||

தெஷாஹும, சுசிபுராணி ஸலெகஸுணவாஸுத |

[தசு ம) ஹைகதா ஸுபாஸு ஸலெகஸுணவாஸுத அ ||]

கூடி கணுக்காலேச்சுற்றிக் கொள்ளுகின்றன. இவைகள் நீங்கிய மத்தியிலுள்ள 6 நாடிகளும் “ஸுஷுமனை” நாடியிலிருந்து பிரிந்தவைகளாகும். இவைகள் வம்சதண்டத்தின் இருபக்கங்களின் வழியே மேடுனாக்கிச்சென்று பாரசுவ தண்டங்களின் வழியாகக் குறுக்கே சென்று பாஹு மூலங்களை அடைகின்றன. (15½)

மத்திய நாடிகள் 6 களில் “கமரீ-மர்தரீ-ரோஹிணி” என்ற 3 நாடிகள் வலது கைக்குச் செல்லுகின்றன. “ரஸ வாஹீ-மிருதங்கீ-ஸ்ரம்ஸரீ” என்ற 3 நாடிகளும் இடது கைக்குச் செல்லுகின்றன. இவைகள் பாஹுமூலத்தைச் சுற்றிக்கொண்டு ஒரே நாடியைப்போல் ஆகின்றன. அதன் நுனியிலிருந்து 8 களைகளாகப்பிரிந்து கையின் நுனி வரையில் செல்லுகின்றன. அதன் நுனிகள் ஒன்றுகூடி

ணவம் வாபெ து வி) ஶ்ரீஷ்டம் ஸ்ரீஷ்டம் (ஸ்ரீ) ப்ருணவ
(ப்ருண) ஶ்ரீஷ்டம் || ௨௬ ||

ணவம் ஹி ப்ருஷ்டிராநாம் து நாயீநாஷ்டிஸ்தி: |
ப்ருயாநா நாயபஸ்திஸ்திஸ்தி து துஷ்டி: || ௨௭ ||

ததெதாஸ்திஸ்திஸ்திஸ்தி விபு ஶ்ரீஷ்டம் நாயபஸ்திஸ்தி |
நாஸ்திஸ்திஸ்திஸ்திஸ்தி நாயப: ஸ்வஸ்திஸ்தி து ஸ்வஸ்தி: ||

அதஸ்தி (அஸ்தி) ஶ்ரீஷ்டம் து நாயப: வாரி
கீதி: ||

* நாயிஸ்திஸ்திஸ்திஸ்தி: ஶ்ரீஷ்டம்: கீதி: ஶ்ரீஷ்டம்: ஶ்ரீஷ்டம்: ||

நாயிஸ்திஸ்திஸ்திஸ்திஸ்தி ஶ்ரீஷ்டம்: ||

மணிக்கட்டில் (வலமாக) ச்சுற்றிக்கொள்ளுகின்றன. இவ்
விதமாக இரண்டுகைகளிலும் நாடிகள் இணைந்திருக்கும்படி
கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ப்ரதிமைகளுக்கு 28
நாடிகள் கூறப்பட்டுள்ளன.

தந்திரங்களையறிந்த சில்பியானவன் முக்கியமான
இந்த 28 நாடிகளையும் இங்கு கூறியுள்ளபடியே கல்பிக்க
வேண்டும் (20)

அந்த நாடிகள் ஒவ்வொன்றிலும் 8 நாடிகள்
பிரிகின்றன. அவைகளிலிருந்து பிரியும் நாடிகள் பல. அந்த
நாடிகளெல்லாம் ஸகல அங்கங்களுக்கும் செல்லுகின்றன.
இவ்விதமாக சரீரத்திலுள்ள நாடிகள் 72000 என்று கணித்
துக் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. உறுதியான மரப்பட்டைகள்
அல்லது நாறுகளாலே திரிக்கப்பட்ட, நாடிகளாலே (நாடி
களைப்போன்ற கயிறுகளாலே) இறுக்கிக்கட்டப்பட்ட
குலங்கள் நெடுங்காலம் உறுதியுடனிருப்பவைகளாகும்

முழுமையும் சுண்டாமல் ஸ்வல்பம் நீருள்ள முத்தலாள்

* நாயிஸ்திஸ்திஸ்திஸ்திஸ்தி: கீதி: ஶ்ரீஷ்டம்: ஶ்ரீஷ்டம்: ஶ்ரீஷ்டம்: ||
கீதி ஶ்ரீஷ்டம்: கீதி: ஶ்ரீஷ்டம்: கீதி: ஶ்ரீஷ்டம்: ||

உல-உலாரம் மரஹீகா து வாராஹிதிக் வுலொஹி அ ||

நாபயஸூவி ஸங்குஜி வஸூஹிவாதநாபிகா : |

ஷபிவம் து வரீணாஹம் ரஜூலாவாஹியெகி டிபிடி || உச ||

*வஸூஹிஸூகம் ரஜூம் வஸூயெகி டிபிணாவாதி ||

ஹிசுவஹம் ஸாஷுவதி து ரஜூநா வஸூயெகி
வஸூய : || உரு ||

தலி தாஹம் து நாலுஹம் யொஹி வஸூஹிவா ஸஹ |

ஜீவஸூநம் து தகிவஹிதிஹித் து ஹி வயாஹிநா || உசு ||

உலிஹித் து உலிஹித் து ரஜூவஸூய தத : காரா |

தேங்காயிலுள்ள அழுத்தமான நாறுகள் நீங்கலாக, சோறு முதலியவைகளை நீக்கிவிட்டு, அதில் ஸாரமான நாறுகளை எடுத்து, அவைகளாலே நாடிகளைக் கற்பிப்பதற்கான கயிறுகளைக் கல்பித்துக்கொள்ளவேண்டும். அந்த நாடிகளையும் (குலத்தில் வைத்து இணைத்து பிறகு அதன்மேலே) சுத்திக் கட்டவேண்டிய கயிறுகளையும் கல்பித்துக்கொள்ள வேண்டும். அந்தக் கயிறுனது ரீயவை பருமனுடையதாக இருக்கவேண்டும். (24)

பிறகு, நாடிகளுடன்கூடிய குலத்தை கயிறுகளாலே வலமாகச் சுற்றி இருக்கு விழாமல் இருக்கிக்கட்டவேண்டும்.

கயிற்றாலேயே 8 இதழ்களுடன்கூடிய ஹிருத் பத்மத்தைக் கல்பிக்கவேண்டும். அதை ஹிருதயஸ்தானத்தில் “ஸுஷுமநா” நாடியுடன் சேர்த்துவைத்துக் கட்டவேண்டும். அதன் நாளமானது (அடிக்காம்பானது) தொப்புள் வரையில் இருக்கவேண்டும். இந்த ஹிருதய பத்மமே ஜீவஸ்தாநமாகும். (இதையும் ஸுஷுமநா நாடியுடன் வைத்துக்கட்டி அதன்பிறகே கயிறு சுற்றவேண்டும்.)

*வஸூஹிஸூகம் ரஜூஹிவா உலி உலிவாஹி |

ரஜ்ஜுஸ்யலிதி வஜாதம் ஐசுஸம்ஸாராதஃ வரஃ || ௨௭ ||

உதி காச்யவஸிஹ ரஜ்ஜுஸ்யநமுகூணம் நார
வஹாஸீதிதஃ வடஃ ஸலாஃ ||

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யும்பொழுது மூலமந்திரத்தை
ஜபிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ரஜ்ஜுபந்தந விதியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி மிருத்ஸம்ஸ்காரத்தைக்
கூறுகிறேன். (27)

காசியபிய சிஃபசாஸ்திரத்தில் ரஜ்ஜுபந்தநவிதி என்னும்
எண்பத்தைத்தவது படலம் முற்றும்.



வினா ஹதீதறொவா யயாடிபுரா தயா கூரா || அ ||

யவதாரா(யாவதடி)ஷிகொண்ணாஜிம் கறுஜாநம் தவொந
து |

ராஜா,மூருவநீணாஹம் ப்ருஜூகூம்(ஜாதி)ஜா
ஹதடி || கூ ||

லிகதம் அ சரிநாஅதிண-ஃ ஸடிபம் கறுயெகி ஸுய: |

*ஜகி அதும-ஃராஜாதிம் து யொஜயெது ஜாஹஹ ||

ஜகியெகி தி-ஹொதொயெ: ஜபாஷிஷவ்வாஸரடி |

யவம் மொயுடிகம் ஜாஷததவீ வுஷவ ஹிஷடி

(அதிண-ஃஸ்யுதம்) || மெ ||

மறுபடியும் நீர்ச்சண்டும்படி வைக்கவேண்டும். அதில் நீர் முழுமையும் சுண்டாமல் பிண்டமாக (உருண்டையாக)ப் பிடிக்கக்கூடிய அளவுக்கு மண்ணைக்காயவைத்து, அதை உருண்டையாகச்செய்யவேண்டும். அந்த மண்ணுருண்டையானது அதில் கைரகைகள் காணக்கூடிய பக்குவத்தி லிருக்கவேண்டும். (8)

அந்த மண்ணை எண்கோணவடிவமான உருண்டையாகக் கையினூலெ செய்யவேண்டும். அந்த உருண்டையின் சுத்தளவானது 11 அங்குலம் இருக்கவேண்டும் இந்த மண்ணானது ஒருபடியளவுடையதாகும் என்று கணக்கிட்டுக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (9)

அதன்பிறகு, (பொடி) மணலையும் கருங்கல் (கூழாங்கல்) பொடியையும் ஸம அளவு சேர்த்து அதை மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு மர்தித்து 10, 8, அல்லது 7 நாள் (தினந்தொறும் மர்தித்து) வைக்கவேண்டும். (10)

*ஜகூம் வெகம் து ஜெகாஃம் யொஜயெது ஜாஹஹி ||

ஹொ ஹொமிஷடி ஜஜாஜி ஜபாஹ வாஷிஷதகெ |

யவமொது ஜாகூம் அ தகவீ அதிண-ஃஸ்யுதடி ||

ஜஜ்ஷாஂஸம் ஸஜாயொஜ்ய நாரிகௌமௌஷகௌ |

வாஹெ து ஜஜ்ஷெயசு ஸஜெக்ஷெஸாஹம் து தஹெந
வெ || ௮௨ ||

ஸ்ரீவேஷம், மு, மு, மு, வெவ கௌஷாஸாஹம் தஹெவ அ |

தயா ஸஜ்ஷெஸம் அஸிண-ஃ ஜஜ்ஷெஸாஹம் ஸிவாஸகஜ ||

வாஹெ ஜஜ்ஷா ஸஜாயொஜ்ய ஜயிநாஜ்ஷெயசு ஸுயி: |

ஸுஸி அ விஷ்ணுவெவ ஸிவம் ரஜநீ தயா || ௮௪ ||

ஸஜம் அஸிண-ஃ து ஸவ்யொஜ்ய ஜஜ்ஷாஸம் து

யொஜ்யெசு |

ஸுஸிஸ்யுதெரெவ ஜஜ்ஷா வாஹெ து ஜஜ்ஷெயசு ||

அதன் பின்பு ய்வை, கோதுமை, உளுந்து, காயாம்பூ அல்லது அதன் இலை (அல்லது காயாம்பூ நிறமான உளுந்து) இவைகளைத் தூள்செய்து, மண்ணில் 8 ல் '1 பாகம் எடுத்து மண்ணுடன் கலந்து முத்திய தேங்காயின் ஜலத்தை (தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்துப்பிழிந்த சாறு அல்லது இளநீரை) வீட்டு பாத்திரத்தில் வைத்துக் கையினாலே நன்கு மர்தித்து, 10 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (அல்லது 10 நாள் மர்தித்து வரவேண்டும்.) (12)

ஸ்ரீவேஷ்டகம் (திருவட்டம் பிசின்), குக்குலம் (குக்கில்), குந்துருஷ்கம் (பூனைக்கண் குங்கிலியம்), ஸர்ஜரஸம் (குங்கிலியம்) இவைகளைப் பொடிசெய்து, மண்ணில் 16 ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, தயிரைவிட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, சுக்கு-திப்பிலி-மிளகு-மஞ்சள் இவைகளின் தூள்களை ஸம அளவு சேர்த்து, அதை மண்ணில் 10 ல்

ஜஜ்ஷாஂஸம் ஸஜாயொஜ்ய நாரிகௌமௌஷகௌ: | '

வாஹெ வா ஜஜ்ஷெயசு ஹ்ஷ ஜெஸஹாதசுகதெத: || உத்
ஜஜ்ஷெயசு-ஹ்ஷ-ஜெஸஹாதசுகதெத: வா: |

கவிசுயஸிநுநியபோஸலுண-ள ஐள ஸஜதாம் காரா |

உருபெ வஹுஸாஸெ வா தெயுமிண-ஹஜாயுத்யு ||

[ஜெ: வஹிஸாஸைத ஜதாதெயுத வஸ்யுதடி.]

உத்யோகக் குழுவாணையர்(பா: ஸ்தலிக்)கூட்டமெழிக

தாயுகழ் |

அந்நாமரூபகவச்சிரமொரொஅநாப்தகூஷமீ || ௫௭ ||

அருணாச்சலம் கருகா து வம்.புறமும் புகுதி ஸாஸா

ஸஹிதா !

சுதஸீஸெஹஸாயுதம் ஐ-ஃயெசு தெய்கொதது: || ௮ ||

ஸுவண-சீரஜதம் அஞ்ஞ-ம் யயோநாஹம் து யொஜயேக !

திம^ஈதிமஊதிஸஸ்யாதிஸாமஸா அ ஹயஸயெ || ௧௬ ||

மஐதனே வுஷ்ணுமெ மொதுமெழ விபெஷத: ।

[வய்காழி நதிக்கெழு களவீரஹாடிவாழரா: ||

1 பங்கு, மண்ணுடன் கலந்து, தேன்-பால்-நெய் இவைகளை விட்டு, பாத்திரத்தில் மர்திசுக்கவேண்டும். (15)

விளாம்பிசின், பில்வப்பிசின் இவைகளைப் பொடி செய்து ஸம அளவாகச் சேர்த்து, அதை மண்ணில் 15ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் கலந்து, நல்லெண்ணை விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, கோஷ்டம்-கைரிகம் (நற்செங்கல் அல்லது காவிக்கட்டி), தாளகம், சந்தநம்-அகில்-பச்சைக்கற்பூரம்-கோரோசனை-இவைகளைப் பொடித்து ஸம் அளவாகக் கூட்டி, மண்ணில் 30ல் 1 பாகம் மண்ணுடன் கலந்து, அதளீஸ்நேஹம் (காயாஞ்செடி அல்லது விதையின் எண்ணை, அல்லது குதம்பை எண்ணை)விட்டுக் கலந்து நன்கு மர்த்திக்கவேண்டும். (18)

தங்கம்--வெள்ளி இவைகளின் பொடியைக் கிடைத்த வரையில் அந்த மண்ணுடன் சேர்த்து மர்திக்கவேண்டும்.

மஜ்ஜிணமொவிஷாணஹராமு, ஸ்ரா ஜுஷொ டிஸ |]

ஸம்யொஜ்யெசு யயாநாஹம் நானா, மஸஸநிதீ || ௨௦ ||

கவிக்ஷுநிய-ஸாஸஜஜெரு: லயுநா வாய ஜ-ஸ்யெசு |

வஹராசு, விசீகூத்ய நாரிகெருவஹம் தயா || ௨௧ ||

கவக்ஷாரம் வரி, மஜ்ஜிண வனகஸாரம் அயாம், முரு ||

ஸாய-அயாம், முரு வாய ஜநெந ஜெஜ்யெசு ஸுய: || ௨௨ ||

[வஹராசெ, ஷிதம் காய-ஸாசு நாரிகெருவஹம் தயா |

கவக்ஷாரம் வரி, மஜ்ஜிண வனகஸாய-அயாம், முரு ||

ஸாய-அயாம், முரு வாய ஸாரெண ஸெஜ்யெசு ஸுய: ||

ஜஜ், துய-ஸலாயுதம் லயுஜெவாதலாரஹெசு |

ராஜிம் யெருஜிம் மிவ்ய ததொவி ரஜுவெஷநீ || ௨௩ ||

தஜுருஜும் நரம் விபு வனகவிசு, முரு து வா |

புத்து 1, மலை 2, நதீ 3, வயல் 4, நண்டுவிளை 5, என்றும் ஜலம் வற்றாத ஏரி முதலியவை 6, ஸமுத்திரம் 7, யானையின் தந்தம் 8, பசு அல்லது விருஷபத்தின் கொம்பு 9, கலப்பையின் நுனி (கொழு) 10, ஆகிய பத்து இடங்களிலிருந்து எடுக்கப்படும் மண்ணுக்கு "தசமிருத்திகை" என்று பெயர். இவைகளில் கிடைத்த வரையில் ஸம்பாதித்து, அவை களுடன் வாஸனைத் திரவியங்களையும் சேர்த்து, விளாம் பிசின் அல்லது தேனை விட்டு நன்கு மர்திக்கவேண்டும்.

பிறகு, முத்திய தேங்காயை மட்டையுடன் இடித்து அதன் சாறை எடுத்து அதை, தசமிருத்திகையின் மேலே, 1, 1½, 2, அல்லது 2½ அங்குலம் நிற்கும்படி விட்டு, 5 நாள் வைத்திருக்கவேண்டும். (22)

அந்த தசமிருத்திகையை, மண்ணில் 4ல் 1 பங்கு மண்ணுடன் சேர்த்து மர்தித்து அதை, ரஜ்ஜுபந்தநத் நிற்குமேலே பூசவேண்டும். அதற்குமேலே, மறுபடியும்

[ஜஜ்ஜுதும்பாஸஸம்புகம் ஜஜ்ஜுவம் து ஸஜாஅரெசு |

ரஜ்ஜுவரிஜ்ஜம் ஸிவ்ய ததொவி ரஜ்ஜுவெஷ்யெசு ||

தத் ரஜ்ஜுரம் விஷ்ணுகவித்ரஜ்ஜம், மூலம் ஹவெசு |]

ததொ வெ ஜசு ஸஜாவிவ்ய யாவசு சொஷணகம் விஜ ||

தாவசு திரீக்ஷ்ய கதக்ஷ்யம் ஜஜ்ஜுவம் து ஸநெஸ்ஸுநெ: |

ஸூருவாஹ்யமதவ்யாஸம் அதுஹம், ம(ஹாம்)

விலாஜிதெ, தம்) || ௨௫ ||

ஹகாஸாவயிகம் ஸிவ்ய ஸநுஸூருவஜ்ஜாஹ்யத |

அஸ்ஸாவயதபிஸ் ஸஜாசு ஹம், ம(ஹாம்) ஸ்வநாவயி || ௨௬ ||

[அஸ்ஸாவயிது பிஸ் ஸஜாசு தாதீயாஸம் து ஜாம், ம(ஹாம்) |]

ததக்ஷேஸ்ஸஜ்ஜெ நெவ(ஜாஸாகம்) ததக்ஷேஜ்ஜம், ஸஜா

ஸ்விவெசு |

ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்யவேண்டும். முதல் ரஜ்ஜுபந்தநத் திற்குமேலே, மிருல்லேபநம் செய்து, மறுமுறை செய்யப் படும் ரஜ்ஜுபந்தநத்தின் கனமானது, (அங்கங்களுக்கேற்றவாறு) 1, 2, அல்லது 3 அங்குலமிருக்கவேண்டும்.

அதன் பிறகு, மண்ணைப்பூசி, அதை உலரவைத்து, அது உலருவதற்கு முன்பு அதை கவனித்து, அவசியமான இடங்களில் மெள்ள மெள்ள மண்ணைப்பூசி வரவேண்டும்.

(இருமுறை ரஜ்ஜுபந்தநம் செய்த பின்பு) குலத்திற்கு வெளியேயுள்ள கனத்தை 4 பங்குகளாகச் செய்துகொள்ள வேண்டும். அந்த 4 பங்குகளில் ஒரு பங்கு கனம் மண்ணைப் பூசுவதற்கு “அநூபம்” என்று பெயர். அதற்குமேலே 2 பங்கு கனம் மண் பூச்சிற்கு, “மிச்சிரம்” என்று பெயர். அதற்குமேலே ஒரு பங்கு மண் பூச்சிற்கு “ஜாங்கலம்” என்று பெயர்.

இந்த மண்பூச்சுக்களை, அந்தந்த தேசத்திய மண்ணைக் கலந்து, பொருத்தமாகக் கல்பிக்கவேண்டும்.

ஸௌஷம் காடுந ஸம்வாய-3(0)வெஷம் ஸௌஷம்(வெஷம்ஸம்
தூ) ஸவயூறு || ௨௭ ||

ஸௌஷம் காவ-3(0)வெஷம்(தூறு)யூதம் கடு(யூ)தூ
கடுயெசு |

ஜக்ஷம்ஸாரலிஷம் வஜாதம் கடுஷம்ஸாரலிஷம் || ௨௮ ||

உதி காஸ்யபஸிவெ ஜக்ஷம்ஸாரலிஷம் நாம
ஷயஸிதிதே: வடரு: ஸவாஷ: ||

கீழே கூறப்பட்ட 3 பங்குகள் நீங்கிய 4வது பாகத்தை,
(4வது பாகமாகப் பூசவேண்டிய மண்ணுடன்) சணல்
முதலியவை (பஞ்சத்துகள்)களைக் கலக்கத்துடன் நன்கு
கலந்து மர்தித்து, அந்த கலக்கத்தினாலே காலகிரமத்தில்
லேபநம் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, மிருதஸம்ஸ்காரம் கூறப்பட்டிருக்கிறது.
இனி கல்கஸம்ஸ்காரத்தைக் கூறுகிறேன். (23)

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் மிருதஸம்ஸ்கார லக்ஷணமென்னும்
என்பத்தாருவது படலம் முற்றும்.



|| சய வஸூபாயீ திதஃ வடநு: ||

கருவஸூபாரவியி: ||

சய கருவியாதம் து வகெஷ்ய ஸ்கெஷ்வத: குராகி |
நடிஷாம் வாவி தடாகெ வா தீவி-காயாஜயாவி வா || ௧ ||

ஸஸூகெஷ்தெயவா விபு-புராணிரூபெ(நிரூஷந)
ஜகெ ஹவெசு(ஸூஷெ) |

ஸூஷிபா ஸூஷிஜநுஜா ஸூருவாநுகஜி-தா || ௨ ||

[ஸூஷிபா ஸூணிதூயூஜா ஸூருவாநுகஜிநிதா |]

ஸூமுராஷஜா ஸக-ரோ ஹேஷா தஸூ: ப்ருகூதாஸநம்
கூரு |

ஸக-ரோஸாஷணம் க்ருகூ வஸூகூஷி-நிண-ஃ து
தக் கூரு(காரயெக்) || ௩ ||

சூமெநாஷெந ஸூநிஷா விணம் க்ருகூ து ஸோஷயெக் |
கவிசூத்ய-ஸோஷஜநம் சூநியம் ப்ருகூஷித விஜ || ௪ ||

என்பத்தேழாவது படலம்.

கல்களம்ஸ்காவீதி.

இனி, கல்கவிதியைச் சுறுக்கமாகக் கூறுகிறேன். ஆறு-
குளம்-ஏரி-வயல் இவைகளில், உப்புநீரில்லாமல் சுத்தமான
நீருள்ள இடத்தில், ஜலத்தில் மணலுடன் கலந்திருக்கும்
பெருமணல் அல்லது சுக்கானில், தேறிய சுக்கைப்போன்ற
நிறமுள்ளதாகப் பார்த்து எடுத்து, அதைக்கழுவி, நன்கு
உலரவைத்து, அதை நன்கு பொடிசெய்யவேண்டும்.

அந்தத் தூளில் திருபலா கஷாயத்தைவிட்டு நன்கு
'மர்தித்துப் பிண்டமாகச் செய்து, அதை உலரவைக்க
வேண்டும். (3½)

விளாம்பிசின் ஜலம் 3 விதமாகும், அவைகள் முறையே

நிய-பாஸஸூ வஹுமூணம் ஸாப-பேவஹாய ஷஹூணடி |
ஸ்ரூவம் ஸூஹம் அ ஸெகம் அ திரினியம் அ க்ருஜோதிதடி

ஹூஹஸெகஜநெறு: விஹூம் வெஷயெஹவநீதவசு |
காவ-பாஸதமூகெகெஹாவி ஜூஹம் ஸஜிஹூ வெஷயெசு |

கஹூம் ஹிஹம் து யதூதூ கடிஸீஹிஹிஹவசு |
ஹதசு கஹூம் ஸஜாஹிஹி ப்ருஹம் கஹூரீரிதடி || ௭ ||

நிய-பாஸஸூ, மூணம் ஸாப-பேவஹாய, மூணம் அ அது
ம-பூணடி |

உயுஸஸஹஹூம் ஹெஹம் திரினியம் வாரிவஹிதெ || ௮ ||

தெஹ்ஹிஹிஹஹூஹூம் து உஹிபேதூ வுஹ: வுஹ: |
க்ருஹெண ஹெஹயெசு கஹூம் ஹியவம் திரியவம் வஹடி || ௯ ||

பிசினுக்கு 5 பங்கு, 5½ பங்கு, 6 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளுக்கு முறையே, ஸ்ருவம்-ஸ்வச்சம்-ஸேகம் என்று பெயர். (5)

முன்பு, ஸ்வச்சம்-ஸேகம், என்ற இரண்டுவித ஜலங்களையும் விட்டு, மிருத்பிண்டத்தை நன்கு வெண்ணைபோலப் பிசைந்துகொள்ளவேண்டும். பிறகு, பருத்திப் பஞ்சுத்துகள்களை மண்ணுடன் கலந்து நன்கு அறைத்து வைத்துக் கொள்ளவேண்டும். (6)

இந்த கல்கத்தை ஒடித்தால், ஒடித்த வாயானது, ஒடித்த வாழைத் தண்டின் ஒடித்த இடத்தைப்போல இருக்கவேண்டும். இத்தகைய கல்கத்தையே முதலில் பூசவேண்டும். (7)

மத்தியபந்த கல்கமானது 3 விதமாகும். அவைகள், முறையே, பிசினுக்கு 3 பங்கு, 3½ பங்கு, 4 பங்கு ஜலத்துடன் கூடியவைகளாகும். இவைகளில், பிந்திய இரண்டுவித ஜலங்களை விட்டு, மண்ணை நன்கு மர்திக்கவேண்டும். அந்த மண்ணை, 2, அல்லது 3 யவை'கனத்திற்குப் பூசவேண்டும்.

ஸ்ரமநெஷு நெவபெசு கஹம் ஹிஹந்தி உபிவஜி-தஸு |
 விராஸம்-ஸாப-லாஸம் வா லாஸம் வா மொஷபெசு தத: ||
 கூஅ-இம் நஸுஷா ததொ விபு வெஷபெஷு-ஸுஷெ:
 கஹாசு |
 தத: ஸி கஹு-ஸுஷெ: கஹம் ப்ரானாஹம் து நெவபெசு ||
 ஸஹு-கஹா ப்ரானாஹம் து ப்ராயஸாநம் ஸஹம் நபெசு |
 ஸம்-மாவா-மம் அ ப்ரத்யம்-மம் கஹு-ஸுஷெ: நுஷணாவிதஸு ||
 லஹம்-மம்-மம்-மாவா-மம் ப்ரத்யம்-மம் அ அது-வி-ஸு |
 லஹம்-மம் து ஸிர: வெ-ஸு-மம்-மம் அ ஹு-ஸுஷெ-ஸு ||

மண்ணை மெள்ள மெள்ளப் பூசவேண்டும். குலத்தில் இடைவெளிவிடாமலும், இடுக்குகளில்லாமலும் நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, சுத்தமாகப் பூசவேண்டும். இவ்விதம் மிருதலேபநம் செய்த பிறகு, அதை 2 மாதம், 1½ மாதம், அல்லது 1 மாதம் காயவைக்கவேண்டும். (10)

ஏ அந்தணனே! அதற்குப் பிறகு, கூர்ச்சத்தை வைத்து, (மண்ணுடன்) அண்டஜங்களைக் கலந்து மர்திக்க வேண்டும். பிறகு, ஸ்வச்சஜலத்தை விட்டுக் கலந்து மர்தித்து, அந்தக் கல்கத்தை, அங்கங்களின் பிரமாணந்தமாகப் பூசவேண்டும். (11)

அங்கங்களின் பிரமாணங்களை பன்முறை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து, அங்கங்களின் மானமானது ஸமமாக (ஏற்றத்தாழ்வு இல்லாமல்) இருக்கும்படி, கல்கலேபநம் செய்ய வேண்டும். அங்கம்-உபாங்கம்-பிரத்தியங்கம் இவைகளை லக்ஷணத்துடனிருக்கும்படி கல்பிக்கவேண்டும்.

அங்கமானது, மஹாங்கம்-அங்கம்-பிரத்தியங்கம்-உபாங்கம் என்று 4 விதமாகும். சிரஸ்ஸுக்கு மஹாங்கம் என்று பெயர். கழுத்து-ஹிருதயம்-வயிறு-மேட்ரம் இவை

ஜெஹும் அம்மலிதி வெபுராக் வாஷம் காஸுவாம்மகடி |

வபுத்யம்மம் ஹுஷணம் வெபுராக் ஷஸம்மம் கஸுபெசு
கூலாக் || ௧௪ ||

கவித்யஸ்து து நியபாஸாக் ஸாய-கலிதி முணாம்ஹஸா |

வபுரூபாஷம் து கத-கலித கஸுபாஹுவயெதத: || ௧௫ ||

கஸுபாஹுவம் யவாஷாம்மம் ஷபாஹாதனாம் தத: |

நியபாஸதெயாம் கலி-கலித ஸஸ்தாமாஸுஸ்து ஹுவயெசு ||

ஹுநாநி தத-கலித து ஹுவெசு முஷணாநிததி |

களுக்கு (கழுத்திலிருந்து மேட்ரந்தமான உடலுக்கு) அங்கம் என்று பெயர். கால்-கை இவைகளுக்கு உபாங்கம் என்று பெயர். ஆபரணங்களுக்கு பிரத்தியங்கம் என்று பெயர். (இவைகளுடன்) ஷடங்கங்களையும் கல்பிக்க வேண்டும்.

[சப்தம்-ஸ்பர்சம்-ரூபம்-ரஸம்-கந்தம்-கிரியை, இவைகள், முறையே, காது, உடல், கண், நாக்கு, மூக்கு, கை கால்கள், இவைகளின் குணங்களாகும். அந்த உறுப்புகளில் அந்த குணங்களும் அமைந்திருப்பதைப்போல் உறுப்புகளைக் கல்பிக்கவேண்டும் என்பது பொருள்] (14)

விளாம்பிசினுக்கு 2½ பங்கு அல்லது 3 பங்கு ஜலத்தை விட்டு நன்கு மர்தித்து, அந்த ஜலத்தில் (புது வஸ்திரத்தை நன்கு நனைத்து) அந்த வஸ்திரத்தினுடைய பிம்பத்தை நன்கு போற்றவேண்டும். அதற்குமேலே கல்கலைபநம் செய்து 10 நாட்கள் வைத்திருக்கவேண்டும். கல்கலைபநமானது, யவையில் 8ல் 1 பங்கு கனமிருக்கவேண்டும். 10 நாட்கள் கழித்து, கூர்ச்சத்தினுடைய (கூர்ச்சம்-நூலிகை-வர்ணங்கள் தீட்டும் கருவி) பிசின ஜலத்தை எடுத்து, அங்கங்களை நன்கு கவனித்துப் பார்த்து எல்லா அங்கங்களிலும் பூச வேண்டும். அதற்குமேலே, அலங்காரங்களை அழகுரக்

வயாசு கனம் ஸ்வாமிவய சேதம் வணங்கு வுருவயை ||

ஐதேவம் கருணாநாதர் ஸ்வாசு வகருவதே து ||

ஐதி காசுபயம் கருணாநாதர் விநாயகர்

ஸ்வாசுதிதே வகரு வகரு ||

கல்பிக்கவேண்டும். அதன் பிறகு, மற்றொருமுறை கல்க
லேபநம் செய்து, அதற்குமேலே வெள்ளை தீட்டவேண்டும்.

ஸகல மூர்த்திகளின் கல்கஸம்ஸ்காரமானது, இவ்வித
மாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (18)

காசியபீய சிப்பாஸ்தீர்த்தில் கல்கஸம்ஸ்காரவியேன்றும்
எண்பத்தேழாவது படலம் முற்றும்.



|| சுயாஷ்டாஸீதிதஃ வடமஃ ||



வண்புலஸ்காரமுகுணம் ||

சுயவகசுஷி விஸெஷண வணபுலஸ்காரமுகுணம் |

ஸிவாசு வரஸு உவாசு சுவதுத் ஸாணிஸம்ஹவ || ௧ ||

ஸிவாசு ஸக்தி: ஸமஸுவஹ தஸுஜாநாடிஸமஸுயித: |

தஸுராஜிஸமஸுசுவஹ தஸுராஜிநிஸம்ஹவ: || ௨ ||

சுநிஸாடிஸம்ஹுதி: தஸுராஜி ஜஸம்ஹவ: |

தஸுராஜு வரயிவி ஜாதா ஹுதெஷஜா வணபுலஸம்ஹவ: ||

ஸுதம் ரகம் தயா வீதம் சுஜம் அகி அதுவிஸய ||

ஜஸு ஸுதம் ஸமஸுவஹஜஸ ரகம் ஸமஸுவ || ௪ ||

ஹுவி வீதம் ஸமஸுவஹ வாயஸ சுஜம் ஸமஸுயித ||

என்பத்தெட்டாவது படலம்.

வர்ண ஸம்ஸ்கார ஸக்ஷணம்.

இனி விசேஷித்து வர்ண ஸம்ஸ்கார ஸக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். சிவத்தைக்காட்டிலும் சிறந்தது வேறொன்று மில்லை. அவ்வியகத்திலிருந்து சாந்தி தோன்றிற்று. சிவத்திலிருந்து சக்தி தோன்றிற்று. அதிலிருந்து நாதம் தோன்றிற்று. நாதத்திலிருந்து ஆகாசமும், ஆகாசத்திலிருந்து வாயுவும், வாயுவிலிருந்து அக்கினியும், அக்கினியிலிருந்து ஜலமும், ஜலத்திலிருந்து பூமியும், தோன்றின. (வாயு முதலிய) பூதங்களிலிருந்து வர்ணங்கள் (நிறங்கள்) உண்டாயின. (3)

வர்ணமானது, வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு என்று 4 விதமாகும். ஜலத்திலிருந்து வெளுப்பும், அக்கினியிலிருந்து சிவப்பும், பூமியிலிருந்து மஞ்சளும், வாயு

விஷ்ணு-உ-ஹைஸுரொ மளஸீ ரு-உ-வாண-கோயிவா: சூராக் ||

விஷ்ணு-உ-ஹைஸுரொ மளஸீ ரு-உ-வாண-கோயிவா: சூராக் |
ஸூராத ரகம் அ வீதம் அ கரூஷம் வெவ அதுவி-யே ||

ஸூராத ரகம் அ யவஸைவதாதம் அதுவி-யே |
கூரூஷம் வெவ-வாண-கோஷம் வெவ-வாண-கோ விபாஜத || ||

ஸம்வவண-கோஷம் ரகம் வண-கோஷ-தாதம் வு-வெவ: |
ரஜதூஷம் அ மொகூ-ரவஸி-ரூபம் யவஸம் ஹவெக் || அ ||

தாரகாஸி-ரூபம் வண-கோஷ-தாதம்-கோஷ-தாதம் |

கூரூஷம் ரகம்(கூ) பெராணம் அ வாடும் அ அது
வி-யே || க ||

கூரூஷம் ரகம்(கூ) பெராணம் அ வாடும் அ அது

விவீருந்து கருப்பு நிறமும், தோன்றின. விஷ்ணு-
மேஹசுவரன்-கௌரீதேவி-உருத்திரன் இவர்கள் முறையே
வர்ணங்களின் அதிதேவதைகளாவார்கள். வெருப்பு
முதலிய நிறங்கள் முறையே, பிராம்ஹண-க்ஷத்திரிய-
வைசிய-குத்திர-ஜாதிகளுக்குரியவைகளாம். வெருப்பு-
சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு-இவைகள் ஒவ்வொன்றும்
4, 4, விதமாகும். (6)

வெருப்பானது, சுவேதம்-சுக்கிலம்-தவளம்-
அவதாதம், என்று 4 விதமாகும். சுவேத வர்ணமானது,
முத்தாபம் என்றும், இந்துவர்ணம் (சந்திரனைப்போன்ற
நிறமுடையது) என்றும் 2 விதமாகும். சுக்கிலம் என்பது,
சங்கைப்போன்ற நிறமுடையதாகும். வெள்ளியைப்
போன்ற நிறமுடையது, பசும்பாலைப்போன்ற நிறமுடையது
என, தவளம் 2 விதமாகும். நக்ஷத்திரத்தைப்போன்ற
நிறமுடையது, அவதாதம் எனப்படும். (8½)

சிவப்பு வர்ணமானது, அருணம்-ரத்தம்-சோணம்-
பாடலம், என்று 4 விதமாகும். முயல் ரத்தத்தைப்
K. 56.

பொண்ணு கிண்புகவாஷாஹம் ஞாக்ஷாஸாரம் து வாடாது ||

வண்ணம் விபரம் (கவிபரம்) வீதம் அ ஹரிதம் அ
அதுவிதே ||

வண்ணவண்ணவண்ணம் வண்ணம் விபரம் மஹநிஸாரவிக் || || || ||

ஹரிதாஹம் அ வீதவ்ய ஹரிதம் ரஜ்ஜம் து ||

[வண்ணம் வண்ணவண்ணவண்ணம் விபரம் து துதிக்ஷம் ||

ஹரிதாஹம் து ஹரிதம் வீதம் து ஹரிதாஸவிக் ||]

நீதம் ரஜ்ஜம் அ காஹம் அ க்ஷம் வெவ அதுவிதே ||

வெவவண்ணவண்ணம் நீதம் ரஜ்ஜம் (காஹம்) வெவவநவாயவிக் ||

ஸ்விவண்ணம் (காஹம்) நீதம் காஹம் (ரஜ்ஜம்) க்ஷம் ஹரிதம்

வதுவிக் || || || ||

போலிருப்பது, “அருணம்”, எனப்படும். சம்பந்தம் பூவைப்போலிருப்பது, “ரக்தம்” எனப்படும். புரசம் பூவைப்போன்ற நிறமுடையது, “சோணம்” எனப்படும். செம்பஞ்சுக்குழம்பைப்போலிருப்பது, “பாடலம்” எனப்படும். (10)

மஞ்சள் நிறமானது, ஸ்வர்ணம்-பிசங்கம் (கபிசம்)-பீதம்-ஹரிதம், என்று 4 விதமாகும். தங்கத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “ஸுவர்ண வர்ணம்” என்று பெயர். மின்னலைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “பிசங்கம்” என்று பெயர். (ஒடித்த) மஞ்சளைப்போன்ற நிறத்திற்கு “ஹரிதம்” என்று பெயர். அரிதாரத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு “பீதம்” என்று பெயர். (11)

கருப்பு நிறமானது, நீலம்-சியாமம்-காலம்-கிருஷ்ணம், என்று 4 விதமாகும். (நீருண்ட) மேகத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “நீலம்” என்று பெயர். காட்டுக்காக்கையைப்போன்ற நிறத்திற்கு “சியாமம்” (காலம்) என்று பெயர். மயிலின் கழுத்தைப்போன்ற நிறத்திற்கு, “காலம்”

வனவம் ஷோபஸஹெஷெந வண-காநி ஸேஷு: வ' தம்சுத: |

யரணீஜஸௌ-லிஷம் ரக்தம் த்ராஸா.ம.ஸம்ஹவடி || ௧௪ ||

[யரணீஜம் து சுகிஷ்ணுதம் ரக்தம் ஹம்ஸாம்பிஸவபுஷடி |]

சயவா ஜாதிரிம்மாஹம் ரக்தாஹாஸம் வியா சதடி |

மொடிவய-சம் து ஸம்ஹதிதம் ஹரிதாநு(ஹ)சு-சாஹதடி||

சுதலீ-வ-ஸம்ஸகாஸம் ராஜாவத-காபர-சு(பு உ)அதிதே |

பாஜாஸவாஷாணஸாரம் து பாஜாஸித்யஸிஸ்யதே || ௧௫ ||

தீவொதிதரஜோவண-சு சுஜிவண-சு-சாஹதடி |

வனவாடிகநா(சுஜாஷ்யா)வண-சா தலீநுதலீநுநெகயா ||

(சியாமம்) என்று பெயர். கருங்குளவியின் சிறகைப் போன்ற நிறத்திற்கு, “கிருஷ்ணம்” என்று பெயர். (13)

இவ்விதம், 16 விதமான நிறங்கள், இயற்கையாகக் காணப்படுகின்றவைகளாம். (13½)

வெளுப்பு நிறமான மண்ணும், அன்னபகியின் காகைப்போல சிவப்பு நிறமான மண்ணும், பூமியிலுண்டாகக் கூடியது. ஜாதிலிங்கத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் பூமியிலுண்டாவதேயாகும். எனவே ரக்தாபாஸமானது 2 விதமாகும்.

கோதாவரியிலுண்டாகும் மண்ணுக்கு “ஹரிதாலம்” (ஹரிதாபம்) என்று பெயர். (15)

காயாம்பூவின் நிறத்தைப்போலிருப்பது “ராஜாவர்தாசம்” (ராஜாவர்தக்சல்) எனப்படும்.

சியாமபாஷாணஸாரத்திற்கு, (பச்சைநிறமாக இருக்கும் பாஷாணஸாரத்திற்கு-கல்மதத்திற்கு) “சியாமம்” என்று பெயர். (16)

விளக்கிலிருந்து எடுக்கப்படும் கரிக்கு, “கிருஷ்ண வர்ணம்” என்று பெயர்.

பெருதம் அ லாக்ஷாஸாரம் அ ஜீவொஜ்வரஜஸ்யா |
 வஜ்ஜாஹம் லெவ நீரூஹம் யாதூரித்யஸ்யதே |
 வனவம் ஸ்துத: ப்ருயாதம் து வண-ஃ ஸிம்ஸாஹ-ஃ உதடி ||

ஐ.சி காசியபரிஷ்டு வண-ஃ ஸ்கந்தணம் நாக
 சுஷாஸீதிதஃ வடநு: ஸ்வாஃ ||

இதுபேன்றவைகள், வர்ணங்கள் எனப்படும். அந்த
 அந்த வர்ணமானது, பலவிதமாகும்.

வெள்ளையும் (சுண்ணாம்புப்போல வெண்மையான
 நிறமுள்ள மண்ணும்,) லாக்ஷாஸாரமும், துவீபாந்தரங்
 களிலுண்டாகும் மண்ணையாம்

தாமரை மலரைப்போன்ற நிறமுடையதும், நீலோத்
 பலத்தைப்போன்ற நிறமுடையதும் தாதுப்பொருள்
 எனப்படும்.

இவ்விதம் இயற்கையாக உள்ள நிறங்கள் (யாவும்)
 பிம்பங்கள் செய்வதற்குச் சிறந்தவைகளாம். (18)

காசியப கிம்பகாஸ்தீரத்தில் வர்ண லக்ஷணம் என்னும்
 என்பத்தெட்டாவது படலம் முற்றும்.



|| சுவெயுகொநவதூதரே வடமுடி ||

வண்புலவொருகண்பு ||

ஸுயாகரேஹேகம் வண்பு வகெதூதரே ஹிஜவதூதரே |
வீதாஹேபவீதம் ஸுயாகரே தாஹேபம் அஹிணேவகே கதூதரே ||௧||

நாநிகெஹேஅகெதூதரே ஹிஜவதூதரே ஹிஜவதூதரே |
தகிஸுயாகரேஹேகம் ஸுயாகரே பரவம் அஹிணே வகே ஹிஜவதூதரே ||

நாநிகவதூதரே அ பஹேபம் அ வாகாணன ஹிஜவதூதரே |
ஹிஜவதூதரே பஹேபம்: ஸுயாகரே: ஸுயாகரே: ஸுயாகரே ||

சுய ஸுயாகரவண்புஹேகம் வகெதூதரே ஹிஜவதூதரே |

என்பத்தோன்பதாவது படலம்.

வார்ணஸம்ஸ்கார லக்ஷணம்.

ஹே பிராம்ஹணச்சேஷ்டீனே ! இனி ஸுதையினாலே
நிர்மாணம் செய்யப்படும் மூர்த்திகளுக்குரிய வார்ணங்களைக்
கூறுகிறேன்.

பீதவார்ணமான கல்லானது, பீதம் எனப்படும்.
(மஞ்சள் நிறமாகும்.)

அந்த மஞ்சள் நிறமான கல்லை நன்கு பொடித்து,
அதில் இளநீரைவிட்டுப் பிசைந்து, அதை நெருப்பிலிட
(புடம் வைக்க) அது, சிவப்பு நிறமாகும். அதுவே சிவப்
பாகச் செய்யப்படும் ஸுதா கர்மாவுக்கு உரியதாகும்.

சங்கைச் சுட்டால், அது வெளுப்பு நிறமாகும். ராஜா
வர்த்தம், சியாமம், என்ற இருவிதக் கற்களும், ஸுதா
கர்மாவுக்குச் சிறந்தவைகளாகும். மற்ற நிறங்கள், ஸுதா
கர்மாவுக்குக் கூடாதவைகளாகும். (3)

இனி ஸம்ஸ்கார வார்ணங்களைக் (ஒரு வார்ணத்துடன்
மற்ற வார்ணத்தைக் கலப்பதாலே உண்டாகும் வார்ணங்
களை) கூறுகிறேன்.

ஸீதம் ரக்தம் ஸஹம் திஸ்ரம் மளரவண-ஹேஷாஹுதடி || ச ||

ஸீதம் வீதம் ஸஹம் திஸ்ரம் யதக் கஸ-ஹேரகம் ஹவெக் |

ஸீதம் க்ருஷ்ணம் ஸஹம் திஸ்ரம் யத்-ஹேஷாஹுதடி ||

ஹேதம் க்ருஷ்ணம் (ரக்தம்) அ வீதம் அ ஸஹஹம் து திஸ்ரிதடி |

ஸாரதூஸிரிதம் வஜாதம் வண-ஹேஷாஹுதடி || ச ||

ஹேதம் ரக்தம் (க்ருஷ்ணம்) அ வீதம் அ திஸ்ரகம் ஸஹேஷாஹுதடி |

[ரக்தம் வீதம் அ க்ருஷ்ணம் அ ஸஹஹம் து திஸ்ரிதடி || எ ||

... ..]?

ரக்தம் வீதம் ஸஹம் திஸ்ரம் வக-ஹேஷாஹுதடி || அ ||

ஜநுதஜிவிராவுதடி, விவண-ஹேஷாஹுதடி |

வெளுப்பு-சிவப்பு இரண்டு வர்ணங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “கௌர வர்ணம்” எனப்படும். (4)

வெளுப்பு-மஞ்சள் இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “கர்புரவர்ணம்” ஆகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு இரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “தாம்ரவர்ணம்” ஆகும். (5)

வெளுப்பு-கருப்பு-(சிவப்பு) மஞ்சள், இம்மூன்று நிறங்களையும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “ஸாரவர்ணம்” எனப்படும். (6)

வெளுப்பு-சிவப்பு (கருப்பு) மஞ்சள், இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது “மிச்சரவர்ணம்” எனப்படும். (6½)

[சிவப்பு-மஞ்சள்-கருப்பு இவைகளை ஸமமாகக் கலந்தால், அது, (7½)

சிவப்பு-மஞ்சள், இவ்விரண்டையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது வகுளபல (மகிழம்பழ) வர்ணமாகும். (8)

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு 2 பங்கும் சேர்த்துக் கலந்தால், அது, “அநிரக்தவர்ணம்” (அதிகச் சிவப்பு) ஆகும்

வீதவூ ஹிமூணம் ரகூம் பிபூம் தக்ஷதிரகூகூ || கூ ||

உலபாக் ஸஜஜதேந ஹ்ண-ஹிதூ அஹித து வா லயா |

[உலபாய: ஸஜபொமந வண-ஹேவஹீரிதூ |]

ரகூவூ ஹிமூணம் விஷ(கூஹ்)பிபூரிதம் மூவண-ஹிதூ ||

வீதவூ அ ததய-ஹி (வீதம் ததய-ஹி ரகூம்) து பிபூரிதம்
கவியூ ஹவக |

வீதவஹிமூணகூஹி வவ-ஹிவூ ஸஜம் ஹவக || மிக ||

ததவாநிபூஹிகூ(வ நீபூஹிகம்) யாதூமகூரகூ
ஹதூ ||

ஸூஹிவூரி தஹிதூம் அ கூமகூஹிதஹிதய-ஹிதூ ||

[ஸூஹிதய-ஹி ஹரிதஹி அ கூமகூம் ஹரிதய-ஹிதூ |]

பிபூரிதம் ஸூஹி ஸஹிவூரி: (ஸஹி ஸூஹி ஸூஹி)
கூஹி யூஹி அ ஸஹிதூ ||

இது, “ ஐவலநச்சவி ” என்றும், “ அக்ஷிவர்ணம் ” என்றும் கூறப்படும்.

இரண்டு வர்ணங்களை ஸமமாகக் கலப்பதனாலே உண்டாகும் வர்ணமானது இவ்விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கின்றது.

சிவப்பு 1 பங்கு, வீஷம் (கருப்பு) 2 பங்கு சேர்த்துக் கலந்தால், அது “ குளவர்ண ”மாகும் (குளம்-வெல்லம்).

மஞ்சள் 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால், அது “ கபிலவர்ண ”மாகும்.

வெள்ளை 1 பங்கும், சிவப்பு ½ பங்கும் கலந்தால் அது, “ கர்புரவர்ண ”மாகும். (கர்புரம்-கர்புரதுத்தம்) (11)

அதுவே நீலம் அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால், அது “ தாநியாங்குர ” (பயிர்முளை) வர்ணமாகும்.

பச்சையில் ஸரிபாதி அரிதாரம், அதில் ஸரிபாதி

ஜம்ஸுமருவஸம் க்ஷேதகி வண-ஜிதஹு அஜிதெயவா ||௮௩||

ஜாதீஹு(ஜாதிரிம)ஸம் ஞாக்ஷாஸாரம் ஞோஹித
ஹுஅஜிதெ |

கூஷ்ண நீரு ஸம் பிஸ்ரு கெயவண-ஹோஹிதஹு || ௮௪ ||

ஸஸூய ஸூயம் அ ரக்தம் அ பிஸ்ரு ஜாஜிஷ்வண-கஹு |

கூஷ்ண வீதம் ஸம் பிஸ்ரு ஹுவண-ஹோஹிதஹு || ௮௫ ||

கூஷ்ணஹி ஹிமூணம் வீதம் ஜாநுஷம் வண-ஹோஅஜிதெ |

ஜாநுஷம் ரக்தஹிகம் ஹரிதம் ஜஜதாஹாராம் ஸஹோஹிதஹு, ||

நிஹோஹிதஹு வண ஹோஹிதஹு |

குங்குஷ்டம் (குங்குமம்) கலந்தால், அது பயிர்ப்பச்சை வர்ணமாகும்.

கருப்பும் லாக்ஷாஸாரமும் ஸமபாகமாகக் கலந்தால், அது “ஜம்பூபல” (நாவல்பழம்) வர்ணமாகும். (13)

ஜாதீபலமும் (ஜாதிலிங்கமும்) லாக்ஷாஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “ஜோஹிதவர்ண”மாகும்.

கருப்பும் லீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “கேச” (மயிர்) வர்ணமாகும். (14)

பயிர்ப்பச்சையும் சிவப்பும் கலந்தால், அது “மாஞ்சிஷ்ட” (மஞ்சிட்டை) வர்ணமாகும்.

கருப்பும், மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது “மது” (தேன்) வர்ணமாகும். (15)

கருப்பும், அதற்கு 2 பங்கு மஞ்சளும் கலந்தால், அது, “மாநுஷ” (மனித) வர்ணமாகும்.

மாநுஷ வர்ணத்துடன் சிவப்பு சேர்க்கப்பட்டால், அது “ஹரித” (மஞ்சள்) வர்ணமாகும். (16)

... ..

... ..

தெஹு யஹஸ்தெஹுந(யசுக்ஷுஜாநெந)ஸஹுஜாத(ஃ)
ஸஹிதடி || ௧௭ ||

ஸா(ஸ)ஹுஸாநெதி தசு(ரதிதி)வஜாதம் உவஜாநூதிஅ
ஜாநிதம்(ஹுந ஸஹிதம்) |

சுஹுஸாநிதி(தி) வஜாதம் ஸஹிதவாக்ஷிதம் (ஸுயா
கஜாஹ-கம்) விஜா: || ௧௮ ||

வண-காநாஜாநுகுஹுஸ்தி ஸஹிதவ ஸஹிதடி |

[வண-காநாஜாநுகுஹுஸ்தி-ஹுஸ்தி ஸஹிதவஹிதடி |]

இந்த வர்ணங்களில் குறைந்த அளவுடன் அதிக அளவைக் கலந்தால், அது “பஹுஸாரம்” எனப்படும்.

அதிக அளவுடன் குறைந்த அளவைக் கலந்தால், அது, அல்பஸாரம் எனப்படும். (இது ஸுநாகர்மாவுக்கு உரியதாகும்.)

வர்ணங்களுக்கு அநுகூலமான வர்ணத்தைக் கல்பித்துக்கொள்வதற்காக ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

சுஹித வடிஹு ஹுஸுக்காரஹு குவடிஹுஸாஹு,
ஸாஹு தீஹுஹுஸுஹுஜாநுகா வாஃ சுதஜாஹு-கொவி ஹவதி |
சுத: ஸொவஹு திரிவஹித:—

உஜாஹுஸுஹுஸுஹுஜாநுகாஹு ஸஹித திரிஹு ஹவதி |

[ஸிதாஹு-கூ ஹுஸு ஹுஸுஹு ஹுஸு ஸஹிதஹிதடி |]

இந்த படலத்தில் 10வது சுலோகம் முதல் படலம் முடியும் வரையில், ஸரஸ்வதி மஹால் மாதிருகையிலுள்ள பாடமானது கருத்து வேறுபாடுடையதாக இருக்கிறது. ஆகையால் அதிலுள்ள பாடமானது இங்கு கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வெறுப்பும், அதில் ½ பங்கு கருப்பும், ½ பங்கு சிவப்பும் கலந்தால், அது “மத்ஸ்ய(மீன்)வர்ண”மாகும்.

கூஷ்ணஸூ ரணம் (வி.மு.ணம்) ரக்தம் திபுரிதம் து கஷாயகடி ||

வெருதவூ வி.மு.ணம் வெரு(வீ.தம் திபுரிதம் விம்மடம்
ஹவெகி |

வெருதவூ தி.மு.ணம் வீதம் திபுரம் கஹாரஸஸ்திபூ ||

கூஷ்ணஸூ வி.மு.ணம் வீதம் திபுரிதம் அம்ஸஸஸ்திபூ ||

தடிவ நுணாம் வணம் ஸூக க்ஷு வீதஸம் து வா ||

ஹரிதாஹஸஸ்திபுரம் ஸூக ஹவெகி |

[ஹரிதாஹம் ஸம் க்ஷு ஸூகவகஷஸம் ஹவெகி |]

தடிவ க்ஷு-லாயிக்ஷு(வீதலிக்ஷு)யாநாஹம்ஸஸ்திபூ ||

ஸூகஸூகாய-ஹரிதாஹஸ்திபூ க்ஷு த்ஷு-லாயிக்ஷு |

[ஸூகஸூகம் ஹரிதாஹம் அ க்ஷு-லாயிக்ஷு |]

திபுரிதம் ஸஸூ ஸூகம் ஸூக க்ஷு ஹரிதாஹஸ்திபூ ||

கருப்பு 1 பங்கும், வெப்பு 2 பங்கும் கலந்தால், அது
" கஷாயவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால் அது,
" பிங்களவர்ண "மாகும்.

வெளுப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள், 3 பங்கும் சேர்த்தால், அது
" கல்ஹார(செங்கழுநீர்ப்பூ)வர்ண "மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும், மஞ்சள் 2 பங்கும் சேர்த்தால், அது
" ஜலவர்ண "மாகும். அதுவே மனித வர்ணமுமாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது " மாநுஷ
(மனித)வர்ண "மாகும்.

அரிதாரமும் கருப்பும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது " கிளிப்
பச்சை "யாகும்.

அதில் மஞ்சள் அதிகமாக (2 பங்கு) கலந்தால், அது
" தாநியாங்குர(பயிர்முளை)வர்ண "மாகும்.

கருப்பும் அதில் 3 பங்கு அரிதாரமும் (மஞ்சளும்) 3 பங்கு

ஜம்ஸுமெருஸுலாவெத(நம் து) வண-ஃலிதழ்மழ்தெ

உஹு: (ஸுமெரு) ।

பராயீ(ஜாதி)யிம்மஸலம் ஞாக்ஷாவாரம் ஞோஹிதழ்மழ்தெ ॥

ஸுஷாபுக்ஷாயிகழ் கண-ஃரூக்ஷாஹரீதகழ் ।

[ஞோஹிதம் ரக்தயிகம் வண-ஃ ரூக்ஷம் ஹரீதகழ் ।]

கூஜம் நீலம்(ஸலம் திபுரம் கெ)பரவண-ஃபுரஹதழ் ॥

ஸஸூ பூஜாஃ உரு(ஸலம்)ரக்தம் திபுரம் ஜாஜிஷ்வண-ஃகழ் ।

கூஜம் ரக்தம் ஸலம் வண-ஃ(உயுவண-ஃ)புரஹதழ் ॥

தஷ்வ ரக்தயிகழ்(ஃரீதயிகம்) ஜாநுஷம்(வண-ஃ)

உஹிதழ் ।

ஸு(ஸூ)புக்ஷயிகம் வண-ஃ ரூக்ஷம் (வண-ஃ)

ஹரீதகழ் ॥

குங்குமமும் (சிவப்பும்) கலந்தால், அது "பயிர்ப்பச்சை" நிறமாகும்.

கருப்பும் லாகுஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "ஜம்பூபல"(நாவல்பழ)வர்ணமாகும்.

ஜாதிலிங்கமும் லாகுஸாரமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "லோஹிதவர்ண"மாகும்.

லோஹிதவர்ணத்தில் சிவப்பு அதிகமாகக் கலந்தால், அது "ரூக்ஷஹரீதகவர்ண"மாகும்.

கருப்பும் நீலமும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது "கேச" (மயிர்)வர்ணமாகும்.

ஸஸ்யசியாமமும் (பயிர்ப்பச்சையும்) குறைந்த அளவில் சிவப்பும் (சிவப்பும் ஸமமாகக்)கலந்தால், அது "மாஞ்சிஷ்ட" (மஞ்சிட்டை)வர்ணமாகும்.

• கருப்பும் சிவப்பும் ஸமமாகமாகக் கலந்தால், அது "மது" (தேன்)வர்ணமாகும். •

அந்த வர்ணமே சிவப்பு (மஞ்சள்) அதிகமாகக் சேர்க்கப்

தஷ்டாஜாநிஹொ(சு பஜாஜாயிகொ)வெதம் ஸூத்ரு
 (யுதிசு - புக)வண-ஜோஹுததடி !
 வண-ஜாநாஜாநுகுதிஹொ து(ஹேஜா) ஸாரஜெவம் ஸஜ
 ஸ்ரி(ஜீரி)தடி ||

சுத்ரு மும்பாஜரெ சுயிகதயா ஸஜோஹுததா: கெஅந
 வண-ஜா சுவி புகரனொவயொ,மிக்ஷாசு நிரூவஜெ —

ஹேதம் ரகம் அ வீதம் அ ஸஜம் ஸாரஜஜீரிதடி !
 ஹேதம் சுஜஜெம் அ வீதம் அ ஸஜம் விஸ்ரம் து விஸ்ரகடி ||
 சுஜஜாதா விமூணம் ரகம் விஸ்ரிதம் து கஷாயகடி !
 சுஜஜஹே விமூணம் வீதம் விஸ்ரிதம் நீரஸஹிஹடி ||

பட்டால், அது " மாநுஷ " (மனித) வர்ணமாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் சிவப்பு அதிகமாகக்கலக்கப்பட்டால்
 அது " ருக்ஷஹீதகவர்ண " மாகும்.

அந்த வர்ணத்துடன் பச்சை அதிகமாகச் சேர்க்கப்
 பட்டால், அது " ஸூத்திர (தூமிர — அல்லது கிளிப்பச்சை)
 வர்ண " மாகும்.

வர்ணங்களுக்கு ஒற்றுமையாக இருப்பதை உத்தேசித்து
 ஸாரவர்ணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது.

வர்ணயுக்தி பிரகரணத்தில், வேறு நூல்களில் அதிகமாக
 சில வர்ணங்கள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. அவைகள் உபயோக
 கரமானவைகளாதலால், அவைகளும் இங்கு சேர்க்கப்
 பட்டிருக்கின்றன —

வெளுப்பு-சிவப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸம்பாகமாகக்
 கலந்தால், அது " ஸாரவர்ண " மாகும்.

வெளுப்பு-கருப்பு-மஞ்சள், இவைகளை ஸம்பாகமாகக்
 கலந்தால், அது " மிச்சரகவர்ண " மாகும்.

கருப்பு 1 பங்கும் சிவப்பு 2 பங்கும் கலந்தால் அது
 , ' கஷாயவர்ண " மாகும்.

சூஷம் வீதம் ஸம் பிநாம் துணவண-உபநிதம் ।

ஹரிதாம் உ ஸ்ரீராம் உ ஸ்ரீராம் ||

தாளாயிகம் தடிவ ஸஜாக் யாநஜாம் கௌஸஜபுஹ் !

சூஷம் நாகம் ஸம் விபூம் ஧யுவண-மோதீரிதம் ||

ஸஸ்ய ஸஜாம் அ ரகம் அ ஸம் ஜாஜிஷ்வண-3கழ் ।

தெடிவ ராகுலிகம் பாநுஷம் வண-கீரிதழ் ||

மாமுஷி ராகு(பயி)யிகம் ராகுக்ஷண-மோடிஹுதல் ।

தலைநகரம் பழைய நெடுவரை (பழைய நெடுவரை வணிகம்)

நாதுவண-மேழ்நிதழ் ||

கருப்பு 1 பங்கு மஞ்சள் 2 பங்கு கலந்தால், அது “ஜல வர்ண”மாகும்.

கருப்பும் மஞ்சளும் ஸம்பாகமாகக் கலக்கப்பட்டால், அது
“ திருண(புல்)வாண ”மாகும்.

மஞ்சள்-சியாமம் (கருப்பு அல்லது பச்சை) இவைகளை ஸமமாகக் கலத்தால், அது "கிளியின் சிறகு" போன்ற வர்ணமாகும்.

அதுவே, தாலம் (மஞ்சள்) அதிகமாகச் சேர்க்கப்பட்டால் "தாநியாங்குர (பயிர்முளை)வர்ணம்" ஆகும்.

கருப்பையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலந்தால், அது
“ மது (தேன்)வர்ண ”மாகும்.

பயிர்ப்பச்சையையும் சிவப்பையும் ஸமமாகக் கலத்தால், அது “ மாஞ்சிஷ்ட(மஞ்சிட்டை)வர்க்கு”மாகும்.

அந்த வர்ணத்தில் சிவப்பை அதிகமாகக் கலத்தால், அது
“மாநுஷவரண”மாகும்.

மாநுஷவரணத்தில் சிவப்பை (கருப்பு அல்லது பச்சையை) அதிகமாகக் கலந்தால், அது “சூக்ஷவரண”மாகும். (சூக்ஷம்—அருவறுக்கக்கூடியது.)

இதைக்காட்டிலும் பச்சை அல்லது கருப்பு அதிகமான

ஐதி காஸ்யபஸ்யிஷ்டே வண-வேஷம்ஸாரணாக்ஷணம் நார
ணகொந,நவதிதஃ வடிநு: ஸலாப: ||

ஸஹு-பு-வெஸாபு-கூ-ஸஹுஸாரண-ஜீரிதடி |

ஸ-பு-வெஸாபு-கூ-ஸஹுஸாரண-ஜாஹதடி ||

ஸாரம் வண-வேஷ-கூ-நு-கூ-தம் து-நிஸுபெக வண-வேஷ-தஃ |

வர்ணமானது கூறப்படவில்லை.

வர்ணங்களில் அதிகமாக திரவியங்களைச் சேர்த்தால்,
அது “பஹுஸாரம்” எனப்படும்.

ஸ்வல்பமாகச் சேர்த்தால் “ஸ்வல்பஸாரம்” எனப்படும்.

காசியபிய சில்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணஸ்வல்பகார லக்ஷணமென்றும்
என்பத்தொன்பதாவது படலம் முற்றும்.



வண-புகழ்பநவியி: ||

*பெருகாசவிஷகாஹ-நாதி(திரு)யாவெவண-3

மெய்யந் || ௪ ||

[ஸெயெஷ்குடாராழை-30 சிறிய வணிகவெநடி ||

உவரிஷாக் வடமாலாஜி தவையாயும் புகாரம் இவையும்கூட

தடிமூலம் சிகணம் மிவழி மெதவண-காடியுத: |

எயிஸொலிதம் ப்ருயிவஜாய ப்ருதிஷ்டாம் ஸௌதமாலொக ||

தொண்ணூறுவது பட்டலம்.

வர்ண ஸேபநவிதி.

இனி விசேஷித்து, உத்தமமான வர்ணலேபநத்தைக் கூறுகிறேன்.

வர்ணலேபநமானது, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாருகர்பம் என்று 3 விதமாகும்.

வர்ணலேபனம் செய்யவேண்டிய பிம்பமானது, சிலாமயமாக இருந்தால், அதன் மஹாங்கம் முதலியவைகள் சிலாமயமாக இருக்கவேண்டும். அதற்குமேலே படாச் சாதனம் செய்து (துணியைப்போத்தி) அதற்குமேலே சர்கராலேபனம் செய்ய (சர்கரா—சுக்கான்)வேண்டும். அதற்குமேலே சிக்கனம் பூசி, அதற்குமேலே, வெள்ளை முதலிய வர்ணங்களைப் பூசவேண்டும். அதற்குப் பிறகு,

*பெரியபுராணம்... வணக்கம்.

பெருநிலைவாசலில் வண்டி நிறுத்தியவுடன்தான்
தொழிலாளர்கள் மீது காவலர்கள் திடீராகத் தாக்குதல் நடத்தினார்கள்.

சுமவாபெருஞெ ஸிங்ஸெ வடா^ஹஜாஜம் விநொ^ஹஜாத: |

ஸக-^ஹரா யவஜாதம் து றிவஜா^ஹகூணெ^ஹவ^ஹத: || ச ||

ஸுதம் உ ஸிங்ஸவண-^ஹம் உ க^ஹஜெ^ஹனெ^ஹவொவ

ருவயெக |

ஸரி^ஹம^ஹஜாஜம் வஜாதம் வண-^ஹஜி^ஹநா^ஹஸ^ஹஜெ^ஹத: || ரு ||

ஸரு^ஹஜாவ^ஹதக^ஹஜாஜி ஜா^ஹஸ^ஹம^ஹஜம் து வ^ஹவ^ஹஜெ^ஹக |

வி^ஹத^ஹம் வா^ஹவ^ஹஜாஜி^ஹத^ஹம் வா வா^ஹஜெ^ஹக^ஹஸ^ஹயா^ஹநி^ஹத: ||

சு^ஹம^ஹஸ^ஹவ^ஹரணம் சு^ஹக^ஹவா வ^ஹடா^ஹஜாஜ^ஹயெ^ஹத: |

ஸக-^ஹராஜி^ஹநி ஸ^ஹவ^ஹஜா^ஹணி பெ^ஹரு^ஹஜெ து ய^ஹஜா த^ஹயா || எ ||

அந்த பிம்பத்திற் தத்தக்க வர்ணத்தைப்பூசி, மூர்த்தியை நன்கு பிரதிஷ்டை செய்யவேண்டும். (3)

அல்லது பிம்பமானது சைலஜமாக இருந்தால், படாச் சாதநம் செய்யாமல், 1 டவையளவு சர்க்கரை பூசி, அதன் மேலே சிக்கநிலைபநம் செய்து, வெள்ளை பூசி, அதற்குமேலே பிம்பத்திற்குரிய வர்ணத்தைப்பூசவேண்டும். இது, சிலையின் வர்ணமானது வேறப்பட்டிருந்தால் அப்படிப்பட்ட சிலாகர்ப பிம்பத்திற்குக் கூறப்பட்டதாகும். (5)

பிம்பமானது தாருகர்பமானால், குலஸ்தாபநம் முதல் (எல்லாவற்றையும்) முன்பு கூறியதுபோலவே செய்ய வேண்டும்.

பிம்பமானது இஷ்டகார்பமாய், அது, சித்திரமாகவோ, அந்த சித்திரமாகவோ இருந்தால், இஷ்டகை (செங்கல்) யாலும் ஸுதையாலும் அங்கபூரணம் செய்து, அதற்கு மேலே படாச்சாதநம் செய்யவேண்டும். பிற்த சைல கர்பத்திற்குக் கூறியதைப்போலவே சர்க்கராலேபநம் முதலியவைகளைச் செய்யவேண்டும்.

கத-வேழிஷகா,மல-ஃ ததாரூமினாகம் து வா ।

வனவம் திருவியநிதழ் து வண-ஃ,மல-ஃஉதாஹததழ் ||அ||

[வனவம் திருவிய,மல-ஃ து வண-ஃமெவமஉதாஹததழ் ||]

சூதள ஸ்ரீதநிலம் மிவழி வல-ஃவழி ஸ்ரீஜெவ வா
(வலவலெஃ ஜெவெஃ) ।

சூரெண ஸ்ரீதவண-ஃ து திருவசூர வா து(நு)
மெவபெய் || கூ ||

தத-மூ-ஃ வாணு-ஃ வண-ஃ மெவபெய் திரிவசூர ।

விதஸிஸ்தநிலம் மெவ வல-ஃ திரு து வாணு-ஃ ||ம||

விதவண-ஃ து விரிஸ்தநா-ஃ உயுவண-ஃ

நிலம் மெவபெய் ।

மகமெதநிலம் மதக வாணு-ஃ வகமெததழ் || மக ||

இவ்விதமாக, இஷ்டகாகர்பம், தாருமச்சிரம் இவை
களைச் செய்யவேண்டும்.

இவ்விதமாக, சிலாகர்பம், இஷ்டகாகர்பம், தாரு
கர்பம், ஆகிய வித பிம்பங்களுக்கும் வர்ணலேபனம் கூறப்
பட்டிருக்கிறது. (8)

முதலில் வெள்ளையை அதற்குக் கூறப்பட்டிருக்கும்
ஜலத்துடன் கலந்து பூசவேண்டும். இவ்விதமாக
வெள்ளையை 3 முறை பூசவேண்டும். வெள்ளையின்மீது,
பாண்டுரவர்ணத்தைப் பூசவேண்டும். விறதவர்ணத்துடன்
ஒத்ததாகக் கலந்திருக்கக்கூடிய வர்ணம் பாண்டுர
வர்ணமேயாம். பிம்பங்களில், விறதவர்ணமானது, மது
வர்ண நிபமாகவே (தேன் நிறத்தைப்போலவே) காணப்
படும். (பிம்பங்களில் தூய வெண்மை நிறம் ஏற்பட
மாட்டாது என்பது பொருள்.)

சிவப்பு நுரையைப்போன்ற வர்ணமானது, கல்பிதமே
யாகும். (வெண்ப்பு நிறமானது சிவப்பு நுரையைப்போல

ஸஃஸுணம் அமெவம் அ னவம்(தது)தி யா ஹவெசு |
 [ஸகம் ஸுஹம் அ லயஜம் அ லெஹம் அ கிரியா ஹவெசு |]
 கவிசுயநிய-ஹஸெநெவ கி ஸுஸுஜம் (ஸகம்) து
 புகஹ்யெசு || ௮௨ ||

ஸுஹம் தெநொவம் வஜாதம் லயஜம் லயஹாஹஸுஜம் |
 தரணம் (லெஹம்) லயிஸாஹஸுஜம் ஸுஹம்(தெநாண
 லயம்) (தெநஹம்) ஹவெசு || ௮௩ ||

லெஹாரண ஹவெஹிஷம்(கெவம்) ஸகாநஹாரெசு |
 [லெஹாரணாஷகஹஸுஜம் ஸகாநம் து ஸகாஹாரெசு |]
 கஹுஜ-ஹகாய-ஹம் து காரயெஹ(ஹ)யுவாரிணா || ௮௪ ||

கஹம் ஸுஹம்ஹெநெவ வெஷணம் து ஸகாஹாரெசு |
 ஸுயாகஹ-ஹஹொவெத(து) ஹஹொவ(ஹிஷ)ஹெஷ
 ஹஹொயா || ௮௫ ||

பழுப்பு நிறமாகக் காணப்பட்டால், அது கல்பிதவர்ணமே யாகும் என்பது பொருள்.) (11)

பந்தமானது, ஸ்வச்சம்-மத்தியம்-மேதூரம் என்று 3 விதமாகும். இந்த 3 வித பந்தங்களையும் கபித்தநிர்யாஸத்தினாலேயே (விளாம்பிசினாலேயே) கல்பிக்கவேண்டும். (12)

தைலத்தைப்போலிருப்பது, ஸ்வச்சபந்தம் எனப்படும். மதுவை (தேனை) போலிருப்பது மத்திய பந்தம் எனப்படும். தயிரைப்போல ஸ்ரித்தமாயிருப்பது மேதூர பந்தமெனப்படும். (13)

மேதூர ஜலத்தினாலே, அஷ்டகல்க ஸந்தானத்தைச் செய்யவேண்டும். மத்தியம ஜலத்தினாலே, கல்கமர்தலாம் செய்யவேண்டும். ஸ்வச்ச ஜலத்தினாலே, கல்கபேஷணம் செய்யவேண்டும். ஸுதாகர்மாவுக்கு, மேஷமஹிஷசர்மயீதமான ஜலத்தை (ஆடு அல்லது எருமையின் தோலை ஊரப்போட்ட ஜலத்தை) உபயோகிக்கவேண்டும். (15)

வய-3(தஸ்ய)ஸாரம் து ஸம் ஸஜாசு ஜநு

வாடிஹ-கா(தாஹ-கம்) ஹவெசு ।

*ஜநுவதி(வீதம்)விநாயத்ரு காவிக்ஷம் அஜ || ௧௬ ||

நிய-ஸஜநுஸம்ஸங்ஜகூத(கூடி)நஜந காரயெசு ।

கஜம் ஜொஸயாஹஜி ஷட்^௧வஹஅதாரம் து வா

(ஸகம்) || ௧௭ ||

கவிக்ஷநிய-ஸஸெநெவ (ஸஜெவ) ஸ்ஜம்(ஜெ)நெவ

ஜநம் ஹவெசு நெந து) ।

ஸகசு அகூணநெவம் து காரயெசு அஜஸகூத || ௧௮ ||

அகூணம் கஜஸாரம் அ அவிதம் அகூணம் ஹவெசு ।

†ஜநுவாத்ரு(தெ) ஸயாகுஹெ (தாரம்) அகூணம்

ஸக-ஸஜவஜ || ௧௯ ||

அது நீர்சுண்டி உறைந்தவிட்டால், அதில் மறுபடியும் தண்ணீரைவிட்டுக்கொள்வதாகும். அதில் ஜலமே இல்லாது போனால், (அவசியமானால் பூச்சுக்கு) விளாம்பிசின் ஜலத்தை உபயோகித்துக்கொள்வதாகும். (ஆனால்) நிர்யாஸ ஜலத்தை, கூறியுள்ள காரியத்தைத் தவிர்த்து, மற்றவிடத்தில் உபயோகிக்கக்கூடாது. (16½)

கல்கத்தை 16 கூறு செய்து, 6, 5, அல்லது 4 பங்கு ஜலம் விட்ட விளாம்பிசினைப் பூசுவது, சிக்கணம் எனப்படும் இதை ஒருமுறை பூசவேண்டும். (18)

சிக்கணமானது, சிக்கணமென்றும்-கல்கஸாரமென்றும் 2 விதமாகும்.

வர்ணம் கொடுக்கவேண்டியதானால், அப்பொழுது (கபித்த நிர்யாஸ ஜலத்தை) ஸுதையுடன் சேர்க்க வேண்டும். இதற்கு சிக்கணம் என்று பெயர். அப்படிச்

*ஜநுவீதம் ஹவெசு உதி வா வாஹ ஹவஜிதி ஹதி ।

†வண-ஸய-கெ ஸயொவெதம் அகூணெ ஸக-ஸாயுதஜி ।
உதி வாஹ ஹவஜிதி ஹதி ।

விக்கணம் திநியம் வெவ கருயெது யயோவிதழ் |

விக்கணம் கருஸகம் து டிஸமா, மனிவாஜிதெ || ௨௦ ||

வனகராஸாஹிதம் ஸகம் சிஸ்ராவெவநயோ, மஜிக்ஷ |

விக்கணெ(ணம்) ஸகதுயூம் வா விதெவநகஜ-கணி ||

விதஸகஸம் வாடி தஜ் (விம், ஸாஸாவிஹீ, நகஜ் |

வாஸ்யோ(வாஸம்) வண-கஸ்ய ஸகஸ்ய க்ரி: க்ருக்ய:

வாஸ்யாவெவநஜ் || ௨௨ ||

ஷஜ்ஜண-கம் து ததெவெவயூம் யயோ க்ருகணெ கெயிக |

ஸிம்ஸ(ஸ்ய)ஸவ-கத(ரி) வண-கம் து ஷட்க்ருக்ய:

ஸம்ஸிவெத்யோ || ௨௩ ||

வாஸுவா(வாஸ்யாவ, ண-கம் து ஸிம்ஸாஸக்யம்ஸாஹீதம்

து வஜ்-கெயிக | "

கல்லாத விஷயத்திள், சர்க்கரதிரவத்தடன் (சக்கான் பொடியுடன்) சேர்க்க வேண்டும் இதற்கு கல்கஸாரம் என்று பெயர். (19)

இரண்டுவிதமான சிக்கணத்தையும் உசிதம்போலக் களித்துக்கொள்ளவேண்டும்.

சிக்கணம், அல்லது கல்கபந்தமானது, 10ல் 1 பாகம் குறைவான பந்தமானால் (சிக்கணம் அல்லது கல்கபந்தத்தில் கலக்குப்படி கூறியிருக்கும் விளாப்பிசின் ஜலத்தில், 10ல் 1 பங்கு குறைத்தக் கலக்கப்பட்ட பந்தமாக இருப்பது), சிலாபீபநத்திற்கு (சிலாபீம்பத்தின்மீது பூசுவதற்கு) யோக்கிமாமும். வெள்ளை வைப்பதற்கானால் சிக்கண பந்தத்திற்குக் கூறியதுபோலவே இருப்பதாகும்.

அது, எரிதபந்தத்திற்குக் கூறியதைப்போல இருக்கலாம். அல்லது 10(20)ல் 1 பங்கு குறைந்து இருப்பதுமாகும். இவ்விதமாக, வர்ணலேபத்தை 3 முறை செய்ய வேண்டும். இது வெள்ளை வைப்பதற்குக் கூறப்பட்டது.

பிறகு, ஷட்வர்ணலேபநத்தை, முறையே செய்ய

ஷட்பவசாழிகவண-ஃஸூ பஸுலிதூஅழ்தெ லபா || ௨௪ ||

[ஷட்பவசுலெசுகவண-ஃஸூ பஸுலுகுண-ஃஅழ்தெ |]

ததாநீம் வண-ஃபஸம் து விபாம்பெஸம்பளிறீநகலு |

விசீயம் வண-ஃபஸம் ஸூசுக தஙதசு பஸநம்

(வணகாம்பெநதூநகம்) தது || ௨௫ ||

ஷணாஃவிஸ(அ)வண-ஃசூசூ(நாம்)பஸ்யலெஸம்

சூலொஹ(அ)தலு |

புயலெதூ(தது)அழ்தெ பஸ்யெ ஷபீயம் அ விவெசு

சூசூசுக || ௨௬ ||

வசூம் பஸ்யம் அ லகணம் ந தயா

[வசூம் அ ரஹிதம் ப்ரதூம் யலிவஸூஅத-ஃநம் தயா |]

புலத-ஃநம் ஷலெதாநி வண-ஃலெவசூஉ லிசூ || ௨௭ ||

ஃவ-ஃவசூலிசி ப்ரதூதம் தலெதாநதூவி லிலாஜிதலு |

[ஃவ-ஃ வசூலிசி ப்ரதூதம் ரஹிதம் திய-ஃமுகிதலு |]

வேண்டும் பிம்பத்தைச் சுற்றிலும் ஷட்வர்ணலேபநம் செய்யவேண்டும். பாண்டுவர்ண லேபநத்தை அம்சஹீநமாகச் செய்யக்கூடாது. (233)

ஆறுவிதமான வர்ணபந்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். அப்பொழுது, வர்ணபந்தமானது, 20ல் 1 பங்கு குறைந்ததாகும். அதில் 1 பங்கு குறைந்தது 2வது வர்ணபந்தமாகும். (25)

வர்ணலேபநமானது 6 விதமாகக் கூறப்பட்டிருக்கிறது. பிரதம பந்தத்தில் 6 விதமான லேபநத்தையும், முறையே செய்யவேண்டும். (26)

வர்ணலேபநமானது, பத்திரம் 1, ரஹிதம் 2, பிந்து 3, தூபம் 4, உத்வர்த்தநம் 5, பிரவர்த்தநம் 6 என்று 6 விதமாகும்.

தீர்கமாக (நீளமாக)க் கல்பிக்கப்படும் வர்ணலேபநத்

ஸஷ-ஃவாஸூரணம் யஸி த்விஷம் விநுரூஅதெ ||௨௮||

ஸூகூஷவிநுஸூ யூவம் ஸூகூ தஸூரெஸூகூஷ
(சு ஸூகூஷம் து) விநுவசு |

உதத-ஃநம் ஸூவஸூதம் ததஸூகூஷம் புவத-ஃந ||௨௯||

ஸூண-ஃஅ-ஃண-ஃஸூராயுதம் வண-ஃஹெவபுவத-ஃகம்
(ஹெவம் புவகூயெசு) |

ஷபூண-ஃகூபூஸம் ஹி ஹெவபெதூ வரஸூரம்
(விஸூணை) || ௩௦ ||

உதி காஸூபூபூஹெ வண-ஃஹெவநவிநித-ஃர
நவதித-ஃ பூபூஃ ஸூவஸூ ||

சிற்து “பத்திரம்” என்று பெயர். சூறுக்காகக் கல்பிக்கப்
படுவதற்கு “ரஹிதம்” என்று பெயர். கடுகு பரப்பியது
பாலக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு “பிந்து” என்று பெயர்.
அதைக்காட்டிலும் சிறிதாகக் கல்பிக்கப்படுவதற்கு
‘தூபம்’ என்று பெயர். அதைக்காட்டிலும் சிறிய புள்ளி
கூப்போலக் கல்பிப்பதற்கு “உத்வர்த்தநம்” என்று
பெயர். அதிலும் ஸூக்ஷ்மமாக (மிகச்சிறியதாக)க் கல்பிக்
ப்படும் பிந்துவுக்கு “பிரவர்த்தநம்” என்று பெயர். (29)

இந்த வர்ணலேபநத்தை எவ்வாறான சூர்ணத்தைக்
கூந்து கல்பிக்கவேண்டும். ஸமர்த்தனாக இருப்பவன் இவ்
விதமாக 6 விதமான வர்ணலேபநத்தையும் கல்பிக்க
வேண்டும். (30)

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் வர்ணலேபநவிதி என்னும்
தொண்ணூறுவது படலம் முற்றும்.

|| சுமெயகநவதிதஃ வடமஃ ||

ஹசுயக்ஷணம் ||

சுய வகிஷ்ய விபரதெண ஹசுநாந் ஹசுணம் வரஃ |

ஸவெ-ஷாஹி ஹசுநாந் வஃ அதுவி-ஃ ஹவசு ||௧||

ஸாஹாக்யம் வெவ ஸாஹி-ஃ ஸாபு-ஃ அ

தமெவ அ |

ஸாபு-ஃ அ வஃ விபு அதுஹ-ஷாஹி-ஃ ||

வாஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா *தெஷு யசுவாஹி-ஃ |

தசுவாஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ ||௨||

ஸாஹி அது ஸாபு-ஃ ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ ||

தொண்ணுத்தொன்னுவது படம்.

பக்த லக்ஷணம்.

இனி பக்த லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பக்தர்கள் எல்லோருக்கும் ஸ்தாநங்கள் 4 விதங்களாகும். அந்த 4வித ஸ்தாநங்களும் முறையே, ஸாலோக்கியம் 1, ஸாம்ப்யம் 2, ஸாயுஜ்யம் 3, ஸாருப்யம் 4 என்றவைகளாகும். (2)

புருஷர்கள் அல்லது ஸ்திரீகள், எந்த ஸ்தாநத்திலிருப்பார்களோ அந்த ஸ்தாநத்தில் அநுகூலமாக ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்களை (முதலில்) கல்பிக்கவேண்டும். (3)

ஸாலோக்கிய பதத்திலுள்ளவர்கள், ஸாராதிரிந்ஹத் துடன் (தேவதாசிரிந்ஹத்துடன்) இருப்பவர்களாவார்கள்.

*ஹெவ(ஃ)யசுவாஹி(வா)ஹி-ஃ |

தசுவாஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ ||

உதி ஸாஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ வா ஹி-ஃ ||

ஸஸ்யம் வாஸஸ்ய வாடிம் து (து ஸஸ்யிதம் வாடிம்)
கூஹிதம் சவிதாசு ஸ்யிதம் (ஹவெசு) |

அள ஸ்ரீஜாதா உதிதாம் க்ருகா ஹடிபெஸ்யுயிவெய வா ||கூ||

[ஹஸ்யுள ஜாங்ஹிதள க்ருகா ஹடிபெஸ்யுயிகம் சவய |]

மும்ஸ்யம் டிக்ஷிணவாடிம் து | ஹஸ்யம் பௌவஸேவடிவ ஹி |

ஸ்ரீஜாதிவித ஸம்யுகம் வஹோஹஸ்யநிதடி || ௮ ||

ஹடிபெஸ்யுயிஸம்புகம் க்ருகம் வாடிம் சவய |

ஸ்ரீநாமகம் ஹெஸ்யவாஸ்யாதாஸ்யம் ய்யுணம் ஸம்வத ||

பெடி வா ஹடிஸீவ வா வாஸவாடிம் து (ஸஸ்யிதம் |

டிக்ஷிபாடிம் கூஹிதம் ௮) ஹஸ்யம் பௌவஸேவடிவ ஹி ||௮௨||

வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவும் இடதுகால் குஞ்சிதமாகவும் இருக்கவேண்டும். கைகளை முழங்கால்களில் வைத்திருக்கவேண்டும், அல்லது இருகைகளையும் அஞ்ஜலி பந்தநம் செய்து மார்பில் வைத்திருக்கவேண்டும். (9)

வலதுகால் தொங்கவிட்டிருக்கவேண்டும். *கை முன்பு கூறியதுபோலவேயாம். தனது ஜாதிக்ருரிய அடையாளமும் பஞ்ச முத்திரையும் தரித்திருக்கவேண்டும். விருதயத்தில் அஞ்சலி பந்தநம் செய்துகொண்டிருக்கவேண்டும். அல்லது கடகஹஸ்தமும் வரதஹஸ்தமமாக இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஸ்தாநக முர்த்தியானது கூறப் பட்டிருக்கிறது. இனி ஆஸநமூர்த்தி லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (11)

பத்மாஸநம் அல்லது பத்கிராஸநத்தின் மீது இடதுகால் (ஸுஸ்திதமாகவும், வலதுகால் குஞ்சிதமாகவும்

†ஸஸ்யம் வாடிம் பௌஸாநிதடி | உதி வாஸெஹ ஹவஸ்யிதி ஹாதி |

* இடதுகால் புடுக்கையாக இருக்கவேண்டும் என்று இருக்கவேண்டுமென்று தோன்றுகிறது.

சூஸநம் ஹேஷ்வராவஜாதம் ததொ யாநம் வஜாஜஹஸ்டி ।
ஈஹீகம் ஐக்ஷிணஹஸ்டௌ து வாபம் வாஐகரௌ யுதழி ॥

சூயவா ஐக்ஷிணை அாவம் (அஷ்டம்) யநுபூ வாஜஹஸ்டிகை ।
மஜநொக்ஷஸுகவக்ஷி கஹூஜம் யாநஜஸ்தி-ஐ: ஐஹஜாத ॥ ௧௪ ॥

நுதத் திஸ்வியஜுஜிஷ்டம் ஸாஸ்கிகம் ப்ராஜஸம் தயா ।
தாஜஸம் அஐதிவிபஜாதம் சூராக்ஷி ஸாநாநாநாகக்ஷி ॥

வயஸ்வாஸ்பதஹதூநாம் யொமஜிதஜுஜிதம் ஜதழி ।
தெஜ்வாஜஸ ஸாஸ்கிகம் நுதத் வக்ஷிணஹம் ப்யுணு
ஸுபுத ॥ ௧௫ ॥

ஹதூநாஜுஜயம் அாவி கஹூஜம் ஜநொக்ஷஸுக ஹவக்ஷி ।
(கஹூஜ)ஷ்டம், மூறும் வாஜநதஜாநம் விய்யதெ ॥ ௧௬ ॥

இருக்கவேண்டும்) கையானது முன்பு கூறியதுபோலவே இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ஆஸந மூர்த்தியானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி யாந மூர்த்தியைக் கூறுகிறேன்.

யாந மூர்த்தியானது, வலதுகையில் டங்கமும் (டங்கம் உளி அல்லது மழு) இடதுகையில் பாசமும் வைத்திருக்க வேண்டும். அல்லது, வலதுகையில் அம்பும், இடதுகையில் வில்லும் வைத்துக் கொண்டிருக்க வேண்டும். ஏ அந்தணனே! யாந மூர்த்தியை நடந்துசெல்ல விருப்பமுள்ள துபோலக் கல்பிக்கவேண்டும். (14)

ஹே ஸுவிருத! நிருத்தமானது, ஸாத்துவிகம் ராஜஸம்-தாமஸம் என்று 3 விதமாகும். அவைகள் முறையே, பாலர்கள், யுவர்கள், விருத்தர்கள் இவர்களுக்கு உரியவைகளாகும். அவைகளில் முதலில் ஸாத்துவிக நிருத்தத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (16)

பக்தர்களின் உயரத்தை அவரவர்களுக்குக் கூறப் பட்டிருக்கும் மாநத்தின்படி (பாலர்களுக்கு பஞ்ச தாலமும் மற்றவர்களுக்கு அஷ்டதாலமும்) கல்பித்துக் கொள்ள வேண்டும்.

ஸ்ரீ (ரத)கம் வாஜவாஹம் து வஜவீதெ(வஜ்ஜி)து
 ஸுஸ்ரீ (சுஹி)தடி |
 உஜ்ஜதம் ஷக்ரிணம் பாஹம் வீரோஹெ வெஜ்ஜாத்ருக்ஷ || ௧௮ ||
 வஹுஷ்டீஸ்ரீவஜ்ஜாத்ரும் வா வஜ்ஜத(உஜ்ஜதாம்)ஸ்ரீ
 ஜாத்ருக்ஷ |
 தக்ஷணம் ஸ்ரீஹஸ்துத்ராது தத்ய-காம்-மூஷ்ஜாத்ருக்ஷ ||
 மூஷ்ஜாத்ருஹஸ்துத்ராது ஹிஹஸ்துத்ராது தத்ய-காம்-மூஷ்ஜாத்ருக்ஷ |
 ஸ்ரீதாம்-ஸ்ரீதாம்-காமஸ்துத்ராது ஸ்ரீஹஸ்துத்ராது ஸ்ரீஹஸ்துத்ராது ||
 தக்ஷணம் ஸ்ரீதாம்-காமஸ்துத்ராது ஸ்ரீஹஸ்துத்ராது ஸ்ரீஹஸ்துத்ராது
 ஹஸ்துத்ராது |
 ஸுத்ராது ஸ்ரீதாம்-ஸ்ரீதாம்-காமஸ்துத்ராது || ௨௧ ||

பாதத்தின் நதமாநம் 8 அங்குலம் விதிக்கப்பட்டிருக்கிறது. (17)

இடது பாதமானது ஸ்தாநகமாகவும் வலதுகால் குஞ்சிதமாகவுமிருக்கவேண்டும் தூக்கப்பட்டிருக்கும் காலானது, பீட மட்டத்திற்குமேலே 4 அங்குலம் உயரத் தூக்கி இருக்கவேண்டும் அல்லது பீடத்திலிருந்து உயரத் தூக்கப்பட்டிருக்கும் பாதமானது, பீடத்திலிருந்து 5, 6, அல்லது 7 அங்குலம் உயர்ந்திருப்பதுமாகும்.

அதற்கு ஸமமாக உள்ள பிரம்ஹஸூத்திரமானது, அந்தக்காலின் பெருவீரல் ஸரிபாதியளவிலிருக்கவேண்டும்.

லலாட மத்தியத்திலிருந்து, நாஸாக்கிரம்-கண்ட மத்தியம்-ஸ்திதாங்கிரி நளகையின் மத்தியம், இந்த இடங்களில் பிரம்ஹஸூத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும்.

அந்த ஸூத்திரத்திலிருந்து இடதுபக்கத்தில் நாபி மத்தியமானது, 1½ அங்குலம் ஒதுக்கமுடையதாகும். பிரம்ஹஸூத்திரத்திலிருந்து ஸ்தித பாதத்தின் முழங்கால் வரையில் ஒதுக்கம். (21)

மூடாசு மூனாஜஸூத்ராஜரகசஸூத்ரா

(உயஸூத்ரம்) மூஸயெசு |

நாஸா முஜாசுரம் உயஸூ (தசஸூத்ரம்) ஸம்ஹாரஸாசுரி |

சுயவா டிசுநிணம் வாடிம் வீஸூதிம் நவசூதடி

(ஹிதஸூவரி வா) |

உஹதம் வாஜவாடிம் து பௌஷம் தடிநுகாரிதடி || ௨௩ ||

ஸவாஜாஹரணஸம்பூதம் ஜா(ஸா)மும் மௌஸூதெவ வா |

(நாநாஜாஹரணஸம்பூதம், நாநாஜாஹரணஸூதிஷிதடி || ௨௪ ||

ஸாக்ஸிகா நஸூதாஸூதம் நாஜஸம் யுஸூஸூஸூத |

யுஸூஸூஸூத, நா தடிஸூதெவ கசூஸூ(டி)ணம் து வாஸூஸூ ||

டிநநாஸூதம் வா வீஸூதெவ கசூஸூ

(சூஸூதெவ தம்)ஸூஸூ ||

நெற்றியிலிருந்து கணுக்கால் முண்டுவரையில் மத்திய ஸுத்திரத்தைத் தொங்கவிடவேண்டும். அந்த பிரம்ஹ ஸுத்திரமானது, நாஸாக்கிரத்தையும், உதர மத்தியத் தையும் தொட்டுக்கொண்டிருக்கவேண்டும். (22)

அல்லது, வலதுகால் பீடத்தில் வைக்கப்பட்டும் இடது கால் உயரத்தூக்கப்பட்டிருப்பதுமாகும். மற்றது அதற்கு அனுகூலமாக இருக்கவேண்டும். (23)

மூர்த்தியானது, ஸசல ஆபரணங்களையும் அணிந்து, (பலவித மாலைகளையுமணிந்து) பலவித வஸ்திரங்களையும் அணிந்திருக்கவேண்டும். அது, பாலவடிவமாக இருந்தால் நக்ரமாக (ஆடையில்தான்) இருப்பதாகும். இவ்விதமாக ஸாத்தவிக நிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி ராஜஸ நிருத்த லக்ஷணத்தைக் கூறுகிறேன். (24½)

... .. கையானது தண்டத்துடனாவது, அஞ்ஜலிபத்தமாகவாவது இருக்க வேண்டும். பீடத்திற்குமேலே தூக்கிய காலின் ஒதுக்கம்

பெஷம் ப்ராமிவ கத-கிஷ்யெவம் ராஜஸெவ ஹி || உசு ||

கிணஹஸம் விநா வாபி ஹஸம் வா ... ஸுரபெபக் |

கிணகிணஹஸத் து கிசுக் வதீஹதாதத || உள ||

வனகம் கிசுக் வாபி வா கிசுக் வாபி கிசுக் வதீஹதாதத ||

ஹஸம் கிசுக் வாபி வா கிசுக் வாபி கிசுக் வதீஹதாதத ||

தாஸம் கிசுக் வாபி வா கிசுக் வாபி கிசுக் வதீஹதாதத ||

புணாவாபித் ததொகம் அ ஹதா வதீஹதாதத || உசு ||

ஹதாநம் கிசுக் வாபி வா கிசுக் வாபி கிசுக் வதீஹதாதத ||

(அஸு)க் || உசு ||

ஹி காஸ்யபாபித் ஹதாநம் தாஸம்

வனகநவதிதா: பதா: வதீஹதாதத ||

10, 9, அல்லது 8 அங்குலமாகும். மற்றதை முன்பு கூறியது போலவே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக ராஜஸிருத்தம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (26)

... .. ஹஸ்தமானது, தண்டஹஸ்தமாக இல்லாமல் தொட்டிருக்கவேண்டும். வலது கையில் தண்டமும், உயரத்தாக்கிய முகமும்,

... .. (27 1/2)

ஸர்வாங்கங்களிலும் திருநீறு பூசிக்கொண்டு, நத்திராஷ மாலைகளை அணிந்து இருக்கவேண்டும். இவ்விதமாக தாமஸிருத்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. இவ்விதமாக பக்த லக்ஷணம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. (28 1/2)

ஆதிக் பீரணவமும், (பீரணவம்-ஓங்கராம்) இறுதியில் நம: என்ற பதமும், இவைகளின் நடுவில் அந்தந்த பக்தர்களின் பெயரும் உடையது பக்தர்களின் மந்திரமாகும். அந்த மந்திரத்தினாலேயே அவர்களை பூஜிக்கவேண்டும்.

காசியிய கீல்பசாஸ்திரத்தில் பக்த லக்ஷணமென்னும்

தொண்ணுத்தொன்றுவது படலம் முற்றும்.

|| சுய நிநவதிதஃ வடமூ ||

— ௨௦௨ —

வணிகெஸுருக்ஷணடி ||

சுய வகெஷி விபெரஷண அஸுஸுருக்ஷணம் வரடி |
ஸு(ரு)அ வெஷிவ து ருக்ஷாம்பா(ஸு அஸுசெபர
உதி ஸுரதஃ) || க ||

மணைபாவாருணை ஜமும் து ததொ ஹவக |
ததகிபாடிவிவாபாம்பா அஸுஸுருஅதித || ௨ ||
[வ்யூபாவாருணை வெவ ஸுரநம் களஸுரகெ ஹவக |
சுயம் டிபதாரும் து ருநம் அஸுஸுருஅதித ||]

ததாதி அஸுஸுருஅதித ஸுமம் வ்யூபாவாருணை(அதித) |
அதிதாருநாதிவா உஸுர நாமஹிதம் அ ஹிதஃ || ௩ ||
[அதிதாருநாதிவா அ வாராநி நாமஹிதம் அ வணிகெடி |]

சுதெபுமெவ்யுஅஸுஸுரு வ்யூபாவாருணை(அதித) |

தொண்ணுற்றிரண்டாவது படலம்.

சண்டிகேச லக்ஷணம்.

இனி சண்டிகேச லக்ஷணத்தை விசேஷித்துக் கூறுகிறேன். பரமேசுவரனுடைய ரௌத்திராம்சமானது, சண்டிகேசர் என்று கூறப்பட்டுள்ளது. சிவாவரணங்களில், முதலாவது ஆவரணத்தில் குபேர திக்குல் சண்டிகேசருக்கு ஸ்தாநம் கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய மாநம் அதமதசதாலமாகும். (2)

இது ஆதிசண்டிகேச மூர்த்தியாகும். சண்டிகேச மூர்த்தியானது, யுகந்தோறும் விசேஷமுடையதாகும். அடையாளம் (ஆபுதங்கள்) வாஹநம், பெயர், நிறம், இவைகளில் விசேஷமுடையதாகும். (3 1/2)

இவருக்கு, கிருதயுகத்தில் "பிரசண்டர்" என்று பெயர்,

சொலி-ஃ ஷொஸலிய-ஃது வாஹதம் து மஹொ
ஹவெசு || ௪ ||

ஸூரு: அ வரஸூ: வஜூ: வஜூ: கொபஸ: தயெவ அ !
க்ஷூரிகா அரஹபம் டிண: டிசுநிணாஷாயுயம் ஹவெசு || ௫ ||

வெடகம் ஹிஸி வாஹம் அ வரஸம் வஹம் (வஹா)
தயெவ அ !

வரஃ வஜூவஜூஹம் அ ஸூஅம் நாஹம் (அஹம்)
அ வாஹெசு || ௬ ||

ஐடாகுடஸம்புதா ருஜூக்ஷாஹரணாநிதூ !
தெதாயஜெஷஹம் து சுநிரகஸஹவஜூ || ௭ ||

... .. நாஜா து ஸூஸிகீண-ஃஜடாநிதூ !
வாஹதம் து ஹபம் விஜூசு சிஹிசு வஜூஹவிதாநதூ ||

ஸூரு வரஸம் அ வஜூ அ (வரஸம்) டிசுநிணை கஸெ !

இவருடைய நிறம் வெளுப்பு. கைகள் 16, வாஹநம், யாணையாம். குலம் 1, பரசு, (மழு) 2, வஜூம் 3, கத்தி 4, கோசம் 5. க்ஷூரிகை, (சிறிய கத்தி) 6, அபயஹஸ்தம் 7, தண்டம் (தடி) 8, இந்த 8 ஆயுதங்களும் வலது பக்கம் கைகளில் உள்ளவைகளாகும். கேடயம் 1, பிண்டி 2, பாலம் 3, பாசம் 4, கண்டம் (மணி) 5, வரதஹஸ்தம் 6, வியாக்ர ஹஸ்தம் 7, ஸூசீஹஸ்தம் 8, இவைகள் இடது பக்கம் கைகளிலுள்ள ஆயுதங்களாகும். (6)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, ஐடாமகுடம் தரித்து, ருத்திராக்ஷ மாலைகளை (ருத்திராக்ஷ மாலைகளையும் ஆபரணங் களையும்) அணிந்திருக்கவேண்டும். (612)

சண்டிகேச மூர்த்தியானது, திரேதாயுகத்தில், மிகச் சிவப்பு நிறமும், என்ற பெயரும், 8 கைகளும், விறிந்த ஐடாபாரமும், புன்கிரிப்புடைய முகமும், குதிரை வாகன முழுடையதாகும். (8)

வரதம் வெடிகம் வாபம் வணாம் வா(வா) மூலகம் யுததீ ||

அவ்வெ து அதுய-காலி: வாடிவிஹாவததீ |

ஜடாஜனாருஸம்புகம் ஸதாயஜெது || 10 ||

ஜ்ஷ்டாநாஸதவதநம் டுகம் பரமும் அ முகநிணை |

[அவ்வெ து அதுய-காலி: விதவண-க: ஸுவாவதந: |

ஜடாஜகுகுடஸம்புக: ஸதா ||

ஜ்ஷ்டாநாஸதவதந: டுகம் பரமும் அ முகநிணை |]

வாபம் அவதிகுமம் வாஜெ ஹதீ வீவாவநிஷ்ணித: || 11 ||

கருள து விஹுவாபாமம்(ஜம் ஜெக்யம்)ஜடாஜகுகுட
... .. கருணிததீ |

ஜடாஜகுகுடஸம்புகம் கெரஸவகலயாவி வா || 12 ||

கருணாவம் வாடி(வாடி)ரகாவம் ஸௌஜநெத்ராதநாநிததீ |

கருணாமதநம்(ஸௌஜ)ஹம் வா ஸௌ(ஸௌ)வாடிஷ்ணநகம்
... .. து வா || 13 ||

வலது பக்கம் கைகளில், குலம் 1, பாசம் 2, கத்தீ 3, மழு 4, இவைகளுள், இடதுபக்கம் கைகளில், வரதம் 1, கேடயம் 2, பாசம் 3, மணி அல்லது லகுடமும், 4, (லகுடம்-தடி) தரித்திருப்பதாகும். (9)

துவாபரயுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானவர், 4 கைகளும், மஞ்சள் நிறமும், பயங்கரமான தித்திப்பல்லு முடையவராய், ஜடாமகுடம் தரித்துமிருப்பவராவார்.

... .. வலது கைகளில் மழுவும் குலமும், இடது கைகளில் பாசமும் அங்குசமும் தரித்து, பத்திர பீடத்தில் சுகாஸநத்திலிருப்பவராவார்.

கலியுகத்தில், சண்டிகேச மூர்த்தியானது, 2 கைகள் உடையதாகும். ஜடாமகுடம் அல்லது கேசபந்தம் தரித்திருப்பதாகும். கருப்பு அல்லது சிவப்பு நிறமாக இருப்பதாகும். ஸௌமியமான (தெளிந்த அல்லது கவர்ச்சிகர

ஹம் மெஹ்சுநிணம் வாஹம் கௌந்திதம் அதுராமஹுடி |

சுயவா ஹ்சுநிணம் வாஹம் ஸௌஸ்திதம் நு(தம் வாஹம்)

கௌந்திதம் || ௧௪ ||

வஜாதம் அஹ்ஸபநாஹிதம் ஸ்ராதகம் வாஸநம் தம் வா |

சுஸநம் மெஹ்தம் வாஹம் பாயயெஹி(நிதம்)

ஹஸ்யெஹி || ௧௫ ||

ஹ்ஸநிதம் வா வாஹ்ஸபநாஹிதம் வாஸநம் (ஹ்ஸநம்) |

ஹ்ஸநம் (ஹ்ஸநம்) ஹ்ஸநிணம் வாஸநம் தம் (வா) ஹ்ஸநம்

ஹ்ஸநம் || ௧௬ ||

வாஹ்வாஸம் (தம்) வா வாஸநம் வஜாதம் (ஹ்ஸநம்) ஹ்ஸநம்

வஜாதம் (ஹ்ஸநம்) |

ஹ்ஸநம் அதுவஹிதம் அஹிதம் அஹ்ஸபநாஹிதம் || ௧௭ ||

மான) நீரத்திரமும் முகமுமுடையதாகும். (121/2)

ஆபங்கம் அல்லது ஸம்பங்க லக்ஷணத்துடன் ஸம்பாத
மான ஸ்தாநக மூர்த்தியாகும். பங்கமுமுடையதானால்,
வலது காலானது 4 அங்குலம் குஞ்சிதமாக இருப்பதாகும்.
அல்லது வலதுகால் ஸுஸ்திதமாகவாவது குஞ்சிதமாக
வாவது இருப்பதாகும். (14)

இவருக்கு சண்டிகேசர் என்று பெயராம். இந்த
மூர்த்தியானது, ஸ்தாநகமாகவோ அல்லது ஆஸநமாகவோ
இருப்பதாகும். ஆஸநமூர்த்தியானால், இடதுகால் படுக்கை
யாகவும் வலதுகால் லம்பிதமாகவும் இருக்கவேண்டும்.

கையில் மழுவில்லாத மூர்த்தியானது, இரண்டு கைகளை
யும் அஞ்சலிபந்தநம் செய்து அந்த அஞ்சலியில் புஷ்ப
மாலையை தரித்திருப்பதாகும். பரமேசுவரனுடைய வலது
பக்கத்தில், பயந்த முகபாவத்தையுடையதாகும். (16)

அதன் காலடியில் வெள்ளுப்பு நிறமான விருஷமிருப்
பதாகும். இவ்விதம் 4 விதமாக, சண்டிகேச மூர்த்தியானது
கூறப்பட்டிருக்கிறது. சண்டிகேசருடைய ஸகல அங்கங்

கந்தஸூரபுரத்தாறுந ஸ்வ-ராமம் வரிகுழப்பை !

அனோபுரமுகுணம் பெருகும் ஹுலிராமமய யுணம் || ௮௮ ||

ஐதி காசுபுரமஸிஸு அனோபுரமுகுணம் நார

விநவகிதல: வடய: ஸ்வரவ: ||

ஐதி காசுபுரமஸிஸு விஐயொரமுகுணம் நார

விதீயொ ஹமஸுரவ: ||

கனையும் அதமதசதாலத்தாலே கல்பிக்கவேண்டும். இவ்விதமாக, சண்டிகேச லக்ஷணமானது கூறப்பட்டிருக்கிறது. இனி பூமிமாநத்தைக் கூறுகிறேன். கேழ்ப்பாயாக. (18)

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் சண்டிகேச லக்ஷணமென்னும்

தொண்ணுற்றிரண்டாவது படலம் முற்றும்.

காசியப சிப்பசாஸ்திரத்தில் லிங்கபேரலக்ஷணமென்னும்

இரண்டாவது பாகம் முற்றும்.



